

Ioannes Wendlerus

EX BIBLIOTHECA
CAR. MORGENSTERN.
189

Bd. I.

rgenstern. 1792.

THEO=
DORI GAZAE INTRO/
ductionis Grammaticæ libri quatuor, Græcè, simul cum interpretatione latina, iam tertio de integro re/cogniti atq; aucti, cum argumentis, & indicibus li/brorum singulorum, ac alijs luculentis castigationibus, quæ in alijs ex/emplaribus desidera/bantur.

Biblioth. Academ. Dorpat.

BASILEAE
APVD NIC. BRYL.
ANNO, M. D.
XL.

Bd. 1.

Caroli Morgenstern. 1792.

393
i52680770

QVID QVOLIBET THEO/
dori libro contineatur.

ARGVMENTVM PRIMI LIBRI.

PRrimus literas continet, omneisq; orationis par/teis, declinationes, & nominum, & uerborũ. Qua in re & πάθη, cùm nominum, tum uerborum, mi/ra breuitate complexus, μέσα quoq; nõ parua lecto/ris noui utilitate, ab actiuis, & paßiuis seiunxit.

Eiusdem primi libri index.

De literarum ordine ac diuisione, item de accentu, & articulo, pag. 8
Quatuor parisyllabicarum declinationes, pag. 19
De quinta ac impari declinatione, cõtractioneq; eius/dem, pag. 20
In ſpecies uarias cum diuisione uerborum inflexio/nes, pag. 31
Verborum in aliquot personis contractiones, pag. 75
De participiorum formatione, cum generibus eorun/dem, pag. 78
Pronominum declinationes, pag. 84.
De præpositionum & aduerbiorum differentijs, pa/gina 88
Coniunctionum discrimina, pag. 92.

ARGVMENTVM SECVNDI LIBRI.

SEcundus repetit octo orationis parteis, quasi loca quædam prædictorum denotans, & plura exponens. Tum formationes uerborum, utilißimam rem futuro grammatico ingenioſe exequitur.

Index eiuſdem.

Rurſum de literis, ſyllabis, oratione auctius. pagina 95
Accentuum diuiſio cum accuratiori nominum diuiſione, ac generum diſcrimine. pag. 99
Comparatiuorum, ac ſuperlatiuorum formationes ac declinationes. pag. 107
Patronymicorum, diminutiuorum poſſeßiuorum origines. pag. 111
Ad quas declinationes nomina quæque referantur. pagina 119
Quæq; inter ſe habeant declinationes communia. pagina 136
Declinationum ad hæc quid ſit cuique proprium. pagina 143
Iterum de nominum, tum contractione, tum ſyncope. pag. 152
De uarie declinatis nominibus. pag. 159
Demuo de uerbis, ac imprimis de Actiuorum temporum formationibus. pag. 160

Quid

Quid cuilibet inflexioni proprium, aut cum alijs commune. pag. 172
Accurratæ per ſingula uerborum genera declinationes, & perſonarum per modos deductiones. pagina 184
Quæ habeantur communia. uerborum modis, & ampliores temporum formationes. pag. 236
Iterum de contractione cum heteroclitorum uerborum declinatione, pag. 235
Item auctius de participiorum tum formatione, tum declinatione. pag. 243
De articulis & pronomine. pag. 251.
De præpoſitionum, & aduerbiorum deductione. pagina 256
Poſtremo rurſum coniunctionum explicantur poteſtates. pag. 263

ARGVMENTVM TERTII LIBRI.

TErtius de accentu & qualitate ſyllabæ atque orthographia. ne circa dictionem barbariſmi fiant, cumulate tractat.

Index eius talis.

Accentus definitio, diuiſio, cum locis eorundem. pagina 264
Vſus temporum in unoquoq; caſu. pag. 295
Verborum toni & tempora, pag. 329

Accentus participiorum, & tempora, pag. 332
Articulorum tempora, & toni, pag. 339
Toni & tempora pronominibus congrua. pag. 340
Item præpositionum, aduerbiorumq; tempora & toni. pag. 344
Coniunctionum tonus & tempus, item uocalium mutuæ, & consonantium, de spiritibus diuersitates. pag. 348
De orthographia & partium compositione, uocaliumq; mutatione & terminatione, ad genus cognoscendum, pag. 363
Verborum orthographiæ ac terminationes. pag. 399
Aduerbiorum orthographia, pag. 411
Loci communes partium orationis per literarum initialium, & mediarum concentus & connexiones. pag. 415
Consonantium duplicatio. pag. 472

ARGV

ARGVMENTVM QVARTI LIBRI.

QVartus constructionem partium orationis cum figuris quibusdam elegantijsq; dicendi absoluit.

Index eiusdem.

Studiosior ad hæc literarum definitio, ac diuisio. pagina 480
Syllabæ, orationis, dictionisq; cum earundem figurarum tropis descriptio. pag. 484.
Nominis definitio, eiusq; in species quod ad constructionem pertinet, uaria & elegans diuisio, pagina 100 & 548
Item de casu. pag. 551
Verbi cum constructione in tropos & species, diuisio, pag. 555
Singulorum modorum constructio. pag. 556
Participiorum definitio constructioq;. pag. 607
Articulorum, Pronominum, Præpositionum, Aduerbiorum, Coniunctionum } constructio ad reliquas partes } 616, 632, 638, 667, 616

THEODORI GRAMMATICAE INstitutionis, Liber Primus.

Literarum summa diuisio.

Vatuor & uiginti literarũ, uocales quidem septem, α, ε, η, ι, ο, ω, υ. consonantes uero reliquę septemdecim. Vocaliũ autem, longæ quidem η, ω. Breues uero, ε, ο. Compositio uocalium. Ancipites autẽ, α, ι, υ. Ex quibus diphthongi proprie quidẽ αι, αυ, ει, ευ, οι, ου. Improprie uero α, η, ῳ, νι. Sed consonantiũ, aliæ quidem semiuocales. ut, ζ, ξ, ψ, λ, μ, ν, ρ, σ. Quarum duplices quidem ζ, ξ, ψ. Consonantium diuisio. immutabiles autem & liquidæ λ, μ, ν, ρ. Alię uero mutę β, γ, δ, κ, π, τ, θ, φ, χ. Mutarum ordo. Quarum tenues quidem κ, π, τ. Aspiratæ uero θ, φ, χ, Mediæ autem β, γ, δ. Ex dictis autem hisce literis syllabæ fiunt, unde dictiones, ex quibus oratio. Orationis autem partes quidem, nomen, uerbum, participium, articulus, pronomen, præpositio, aduerbium, coniunctio. Partes orationis.

ΘΕΟΔΩ-ΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙ-σαγώγης τὲς τεσσάρα τὸ α.

ΩΝ τεσσάρων καὶ εἴκοσι γραμμάτων, φωνήεντα μὲν ἑπτὰ, α, ε, η, ι, ο, ω, υ. Σύμφωνα δὲ τὰ λοιπὰ, ἑπταικαίδεκα. Τῶν δὲ φωνηέντων, μακρὰ μὲν, η, ω. Βραχέα δὲ, ε, ο. δίχρονα δὲ, α, ι, υ. Ἐξ ὧν δίφθογγοι μυείως μὲν, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου. καταχρηστικῶς δὲ, α, η, ῳ, ι. Τῶν δὲ συμφώνων, τὰ μὲν ἡμίφωνα, οἷον ζ, ξ, ψ, λ, μ, ν, ρ, σ, ὧν διπλᾶ μὲν, ζ, ξ, ψ. Ἀμετάβολα δὲ καὶ ὑγρὰ, λ μ, ν, ρ. Τὰ δὲ ἄφωνα, οἷον β, γ, δ, κ, π, τ, θ, φ, χ. ὧν ψιλὰ μὲν, κ, π, τ. Δασέα δὲ, θ, φ, χ. Μέσα δὲ, β, γ, δ. Ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων τῶν γραμμάτων αἱ συλλαβαὶ, ὅθεν αἱ λέξεις, ἐξ ὧν ὁ λόγος. Τὸ δὲ λόγου μέρη μὲν ὄνομα, ῥῆμα, μετοχὴ, ἄρθρον, ἀντωνυμία, πρόθεσις, ἐπίῤῥημα, σύνδεσμος.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΔΙΑΣ.

Προσῳδίαι δὲ ὀξεῖα ´, βαρεῖα `, περισπωμένη ῀, δασεῖα ῾, ψιλὴ ᾽, ἀπόστροφος ᾽, ὑφὲν ⸗, διαστολή ,.

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΟΥ.

Ἄρθρον δέ ἐστι μέν τι πρωτακτικόν, οἷον ὁ, τὸ δὲ ὑποτακτικόν, οἷον ὅς, καὶ τὸ μὲν ἀρσενικόν, οἷον ὁ, τὸ δὲ θηλυκόν, οἷον ἡ, τὸ δὲ οὐδέτερον, οἷον τό, ἔχει δὲ καὶ ἀριθμοὺς καὶ πτώσεις ἐπτά, ἀριθμοὺς μὲν ἑνικόν, δυϊκόν, πληθυντικόν. πτώσεις δὲ εὐθεῖαν, γενικήν, δοτικήν, αἰτιατικήν. Κλίσις δὲ τοῦ μὲν προτακτικοῦ τοιαύτη. Ἀρσενικὰ, Ἑνικὰ. Ἡ εὐθεῖα ὁ, ἡ γενικὴ τοῦ, ἡ δοτικὴ τῷ, ἡ αἰτιατικὴ τὸν. Δυϊκὰ. Ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τὼ, ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν. Πληθυντικὰ. Ἡ εὐθεῖα οἱ, ἡ γενικὴ τῶν, ἡ δοτικὴ τοῖς, ἡ αἰτιατικὴ τοὺς. Ἑνικὰ, θηλυκά. Ἡ εὐθεῖα ἡ, ἡ γενικὴ τῆς, ἡ δοτικὴ τῇ, ἡ αἰτιατικὴ τὴν. Δυϊκὰ. Ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τὰ, ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ ταῖν. Πληθυντικὰ. Ἡ εὐθεῖα αἱ, ἡ γενικὴ τῶν, ἡ δοτικὴ ταῖς, ἡ αἰτιατικὴ τὰς. Οὐδέτερα. Ἑνικὰ. Ἡ εὐθεῖα τὸ, ἡ γενικὴ τοῦ, ἡ δοτικὴ τῷ, ἡ αἰτιατικὴ τὸ. Δυϊκὰ. Ἡ εὐθεῖα

DE ACCENTIBVS.

Accentus autem acutus ´. grauis `. circũflexus ῀. aſpiratus ῾. tenuis ᾽. apoſtrophus ᾽. hyphen ⸗. diaſtole ,.

DE ARTICVLO.

Articulus autẽ, alius quidẽ præpoſitiuus, ut ὁ, hic. alius uero poſtpoſitiuus, ut ὅς, id eſt, qui. Alius rurſũ maſcul. ut hic. alius uero fœmin. ut hæc, alius itẽ neuter, ut hoc. Habet autẽ, & numerũ, & caſum accidentia. Numerum quidem, ſingularem, dualẽ, pluralẽ. Caſum uero, rectum, genitiuum, datiuũ, accuſatiuũ. Declinatio autẽ præpoſitiui quidẽ talis. S. Rectus ὁ, genitiuus τοῦ, datiuus τῷ, accuſatiuus τὸν. D. Rectus & accuſatiuus τὼ, genitiuus & datiuus τοῖν. P. Rectus οἱ, genitiuus τῶν, datiuus τοῖς, accuſatiuus τοὺς. S. fœmin. Rectus ἡ, genitiuus τῆς, datiuus τῇ, accuſatiuus τὴν. D. Rectus & accuſatiuus τὰ, genitiuus & datiuus ταῖν. P. Rectus αἱ, genitiuus τῶν, datiuus ταῖς, accuſat. τὰς. Neutra S. Rectus τὸ, genitiuus τοῦ, datiuus τῷ, accuſatiuus τὸ. D. Rectus & accu

Accidentia articulo.

Articuli maſcul. & neutri flectuntur ſecundũ tertiã nominũ declin. fœmin. iuxta ſecundam.

accuſs. τὼ. genitiuus, & datiuus τοῖν. P. Rectus τά. genitiuus τῶν. datiuus τοῖς. accuſatiuus τά. Cæterum uocatiuum nullum habet, ſiquidem ὦ, non articulus, ſed aduerbium uocãdi eſt.

De ὦ loco uocatiui.

Declinatio poſtpoſitiuorum.

Poſtpoſitiui aũt inflexio huiuſmodi: M. S. quis, cuius, cui quem. D. qui, quorũ. P. qui, quorũ, quibus quos. F. S. quæ, cuius, cui, quam. Dual. quæ quarum. Plur. quæ, quarum, quibus, quas. N. S. quod cuius, cui, quod. Dual. quæ, quarum. Pl. quæ, quarum, quibus, quæ.

DE NOMINE.

Nomis partitio.

NOmẽ aũt aliud quidẽ propriũ, ut Socrates, aliud uero appellatiuũ, ut homo. Aliud rurſum adiectiuũ, ut bonus. Aliud relatiuũ, ut qualis. Aliud itẽ interrogatiuũ, ut qualis? Aliud numerale, ut unus, duo, tres.

Genera nominum.

Accidẽtia aũt habet, genus, ſpeciẽ, numerũ caſũ, perſonã. Genus quidẽ maſculinũ, ut ſermo. fœm. ut ſciẽtia. neutrũ, ut bonũ. Speciẽ uero, primitiuã, ut omnis. Deriuatiuã, ut Theon. Figurã aũt, ſimplicẽ, ut equus. Cõpoſitam,

θεῖα καὶ αἰτιατικὴ τὼ, ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν. Πληθυντικὰ. Ἡ εὐθεῖα τὰ, ἡ γενικὴ τῶν, ἡ δοτικὴ τοῖς, ἡ αἰτιατικὴ τὰ. Κλητικὴν δὲ οὐθὲν, οὐδεμίαν ἔχει, τὸ γὰρ ὦ οὐκ ἄρθρον, ἀλλ' ἐπίῤῥημα κλητικόν. Τοῦ δὲ ὑποτακτικοῦ κλίσις τοιαύτη. Αρσενικὰ. Ενικὰ. ὁς, οὗ, ᾧ, ὅν. Δυϊκὰ. ὥ, οἷν. Πληθυντικὰ. οἱ, ὧν, οἷς, οὕς. Θηλυκὰ. ἡ, ἧς, ᾗ, ἣν. Δυϊκὰ. ἃ, αἷν. Πληθυντικὰ. αἱ, ὧν, αἷς, ἅς. Οὐδέτερα. Ενικὰ. ὃ, οὗ, ᾧ, ὅ. Δυϊκὰ. ὥ, οἷον. Πληθυντικὰ. ἃ, ὧν, οἷς, ἃ.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.

ΟΝομα δὲ τὸ μὲν κύριον. οἷον Σωκράτης. τὸ δὲ προσηγορικὸν, οἷον ἄνθρωπος. τὸ δὲ ἐπίθετον, οἷον ἀγαθός. τὸ δὲ ἀναφορικὸν, οἷον οἷος. τὸ δὲ ἐρωτιματικὸν, οἷον ποῖος. τὸ δὲ ἀριθμητικὸν, οἷον εἷς, δύο, τρεῖς. Παρεπόμενα δὲ ἔχει, γένος, εἶδος, σχῆμα, ἀριθμὸν, πτῶσιν, πρόσωπον. Γένος μὲν ἀρσενικὸν, οἷον λόγος. θηλυκὸν, οἷον ὠλστήμη. οὐδέτερον, οἷον ἀγαθόν. Εἶδος δὲ πρωτότυπον, οἷον πᾶς. παράγωγον, οἷον θέων. Σχῆμα δὲ ἁπλοῦν, οἷον ἵππος, σύνθετον, οἷον φίλιππος.

Αριθμὸν

Ἀριθμὸν δὲ, ἑνικὸν, οἷον θεός. δυϊκὸν, οἷον θεώ πληθυντικὸν. οἷον θεοί. πτῶσιν ἡ εὐθεῖαν, γενικὴν, δοτικὴν, αἰτιατικὴν, καὶ κλητικήν. πρόσωπα δὲ, πρῶτον, οἷον Σωκράτης. δεύτερον, οἷον ὦ Σώκρατες.

ΠΕΡΙ ΚΛΙΣΕΩΣ.

Κλίνεται δὲ, ἤτοι ἰσοσυλλάβως. ἀνεμίας ἀνέμου. ἢ πολυσυλλάβως. αἴας αἴαντος. καὶ ἰσοσυλλάβως μὲν τετραχῶς πολυσυλλάβως δὲ μοναχῶς. διὸ καὶ κλίσις τοῦ ὀνόματος ἡ μὲν πρώτη καλεῖται, ἡ δὲ δευτέρα, ἡ δὲ τρίτη, ἡ δὲ τετάρτη, ἡ δὲ πέμπτη, πολυσυλλάβως. πρώτη μὲν οὖν ἡ τῶν εἰς ας, ἢ εἰς ης λήγοντων ἀρσενικῶν. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου, ἡ δοτικὴ εἰς α, ἢ εἰς η. ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν, μετὰ τοῦ φωνήεντος ἢ διφθόγγου λήγει. Ἡ εὐθεῖα, ὁ ἀνεμίας, ἡ γενικὴ τοῦ ἀνέμου. ἡ δοτικὴ τῷ ἀνέμῳ, ἡ αἰτιατικὴ τὸν ἄνεμον, ἡ κλητικὴ ὦ ἄνεμε, καὶ ὦ ἀνεμία. Ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τὼ ἀνέμω, ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν ἀνέμοιν, ἡ κλητικὴ ὦ ἄνεμω. Ἡ εὐθεῖα οἱ ἄνεμοι, ἡ γενικὴ τῶν ἀνέμων, ἡ δοτικὴ τοῖς ἀνέμοις, ἡ αἰτιατικὴ τοὺς ἀνέμους, ἡ κλητικὴ ὦ ἄνεμοι.

ΕΝΙΚΑ.

tam, ut Philippus. Numerum uero, ſingularem, ut deus. dualem, ut duo dij. pluralis, ut dij. Caſum autem, rectum, genitiuũ datiuum, accuſatiuũ, & uocatiuũ. Perſonam uero, tertiã. ut, Socrates. ſecundã. ut, ô Socrates.

De declinatione.

Declinat aũt, ut æqualiter, Aeneas, Aeneæ. Aut inæqualiter. Aiax, aiacis. Equaliter quidẽ quadrifariã, inæqualiter uero unice. Vnde & declinatio nominis alia q̃dẽ prima uocetur, alia ſecũda, alia tertia, alia quarta, alia q̃nta, inæqualiẽ. Prima igitur eſt nominũ in ας, uel in ης deſinentiũ maſculinorũ, quorũ genitiuus in ου, datiuus in α, uel in η, accuſatiuus in ν cũ uocali nominatiui deſinit. Nominat. hic Aeneas, gtũs huius æneæ. dtũs huic æneę. actũs hunc ænean. uocatiuus ὁ ænea, & ô æneas. Nominatiuus & accuſatiuus æneæ, & æneas. genitiuus & datiuus ęnearũ et ęneis. uocatiuus ô æneæ. Nominatiuus hi æneæ. genitiuus horum ęnearum. datiuus his ęneis. actũs hos æneas. uctũs ô ęneæ.

Singularia.

Singularia,

Exemplũ nominum in ης.

Hic Chryſes, huius ſæ, huic ſæ, hũc ſen, ô ſe, & ô ſes. D. hí & hos chryſes, horum & his chryſis. ô chryſæ. Plur. hí Chryſæ, horum chryſarũ, his chryſis, hos chryſas, ô chryſæ.

Secunda declinatio.

Exemplum in α purum.

Secunda uero in α uel in η, deſinentium fœmininũ quorum genitiuus in ας, uel in ης, datiuus in ᾳ, uel in ῃ, accuſatiuus in ν cum uocali recti deſinit. Sing. Hęc maía, huius maię, huic maíæ, hanc maíam, ô maía. Dual. hæ & has maías, harum & his ma. ô maíæ.

Exemplum in α purum.

Hæ maíæ, harum maíarum, his maíjs, has maías, ô maíæ.

Singularia.

Exemplũ in α nõ purum.

Hæc muſa, huius muſæ, huic muſæ, hanc muſam, ô muſa. Dual. hæ et has muſas, harum & his muſis, ô muſæ. P. hæ muſę, harum muſarum, his muſis, has muſas, ô muſę. S. híc honor, huius honoris, huic norí, hũc norẽ, ô honor. D. hi & † hos res, honorũ & his rũ, bꝰ, ô res. P. hí res, horũ rũ, his bus hos res, ô res. Sciendũ ꝙ ſola nomina

† hæ

ín α

ΕΝΙΚΑ.

Ο χύσυς, τȣ̃ χύσου, τῷ χύσῳ, τὸν χύσυν, ὦ χύσυ, καὶ ὦ χύσυς. Δ. Τὼ χύσε, τοῖν χύσυιν, ὦ χύσε. Π. Οἱ χύσυες, τῶν χυσῶν, τοῖς χύσυσι, τȣ̀ς χύσας, ὦ χύσυες.

ΔΕΥΤΕΡΑ.

Δευτέρα δὲ ἡ τῶν εἰς α, ἢ εἰς η, ληγόντων θηλυκῶν, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ας, ἢ εἰς ης, ἡ δοτικὴ εἰς ᾳ εἰς ῃ, ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τȣ̃ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει. Ενικὰ, Ἡ μοῦσα, τῆς μούσας, τῇ μούσᾳ, τὴν μοῦσαν, ὦ μοῦσα. Δυικὰ, Τὰ μούσα, ταῖν μούσαιν, ὦ μούσα. Πληθυντ. Αἱ μοῦσαι, τῶν μουσῶν, ταῖς μούσαις, τὰς μούσας, ὦ μοῦσαι. Ενικά, Ἡ τιμὴ, ῆς τιμῆς, τῇ τιμῇ, τὴν τιμὴν, ὦ τιμὴ. Δυικὰ, Τὰ τιμὰ, ταῖν τιμαῖν, ὦ τιμά. Πληθυντικὰ, Αἱ τιμαὶ, τῶν τιμῶν, ταῖς τιμαῖς, τὰς τιμὰς, ὦ τιμαὶ. Ιστέον ὅτι μόνα τὰ

b εἰς α

εἰς α καθαρόν, ἢ εἰς ρα, ἢ εἰς λα, ἢ εἰς θά, λήγοντα, τὸ κλητικὸν αὐτὸ α φυλάσσοντα κλίνεται. μαῖα μαῖας. ἡμέρα ἡμέρας. λήδα λήδας. κιοσαίθα κιοσαίθας.

ΤΡΙΤΗ.

Τρίτη δὲ ἡ εἰς ω λεγόντων Αρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν, καὶ εἰς ον οὐδετέρων, πλὴν τῶν συγκριτικῶν, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου, ἡ δοτικὴ εἰς ῳ, ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν, μετὰ τὸ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει. Ο θεὸς, τοῦ θεοῦ, τῷ θεῷ, τὸν θεὸν. ὦ θεὸς καὶ ὦ θεέ. Τὼ θεὼ, τοῖν θεοῖν, ὦ θεώ. Οἱ θεοὶ, τῶν θεῶν, τοῖς θεοῖς, οὓς θεοὺς, ὦ θεοί. Ἡ ὁδὸς, τῆς ὁδοῦ, τῇ ὁδῷ, τὴν ὁδὸν, ὦ ὁδὸς, καὶ ὦ ὁδέ. Τὰ ὁδὼ, ταῖν ὁδοῖν, ὦ ὁδώ. Αἱ ὁδοὶ, τῶν ὁδῶν, ταῖς ὁδοῖς, τὰς ὁδοὺς, ὦ ὁδοί. Τὸ καλὸν, τοῦ καλοῦ. τῷ καλῷ, τὸ καλὸν, ὦ καλόν. Τὼ καλὼ, τοῖν καλοῖν, ὦ καλὼ, τὰ καλὰ, τῶν καλῶν, τοῖς καλοῖς, τὰ καλὰ, ὦ καλά.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

Τετάρτη κλίσις ἡ τῶν εἰς ως λεγόντων, Αρσενικῶν τε καὶ Θυλυκῶν, καὶ εἰς ων Οὐδετέρων, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ω,

in α purũ, uel in ρα, uel in λα, uel in θα desinentia, finale idem α seruando, declinantur. Maia maiæ, dies diei. Læda lædæ, capella capellæ.

TERTIA DECLINATIO.

Tertia uero quæ est in ως desinentiũ tam masculinorũ, quàm Fœmin. & in ον Neutrorũ, exceptis cõparatiuis, quorũ genitiuus in ου, datiuus in ῳ, ac accusatiuus in ν, cũ uocali nominatiui desinit. Hic deus, huius dei, huic deo, hunc deũ, ô deus, & ô dee. Hi & hos, horum & his, ô dij. Hi dij, horũ rum, his dijs, hos deos, ô dij. Hæc uia, huius uiæ, huic uiæ, hanc uiam, ô uia, & ô uia. Hæ & has, harũ & his, ô uiæ. Hæ uiæ, harũ rum, his uijs, has uias, ô uiæ. Hoc bonum, huius boni, huic bono, hoc bonum, ô bonum. Hæc & hæc bona, horum & his bona. Hæc bona, horum bonorũ, his bonis, hæc bona, ô bona.

QVARTA DECLINATIO.

Quarta declinatio est in ως desinentium, Masculinorumq; & Fœminorũ, & in ων Neutra, quorũ gntũs

in ω, datiuus in ῳ, accusatiuus in ν cum
Masul. in ως. uocali recti desinit. Hic Menelaus,
huius Menelai, huic Menelao, hunc
Menelaũ, ô Menelaë. Hi & hos Me-
ne. horum & his Mene. ô lai. Hi lai,
Fœmin. in ως. horum orum, his lais, hos laos, ô lai.
Hæc area, huius areæ, huic areæ, hãc
aream, ô area. Hæ & has are. harũ &
his are. ô areæ. Hæ areæ, harũ rum,
Neut. in ωμ. his areis, has areas, ô areæ. Hoc fer-
tile, huius fertilis, huic tili, hoc tile, ô
tile. Hæc & hæc ferti. horum & his
ferti. ô tilia. Hæc tilia, horum lium,
his libus, hæc lia, ô lia.

QVINTA DECLINATIO.

Quinta declinatio est tam Mascul.
& Fœmin. ꝗ Neutrorum, quorũ ge
nitiuus in ος, datiuus in ι, accusatiuus
Exemplũ Mascul. in ᾳ, exceptis neutris. Hic aiax, huius
aiacis, huic aiaci, hunc aiacẽ, ô aiax, &
Exemplũ Fœmin. ô aiax. Hi & hos aia. horũ & his aia.
ô ces. Hi aiaces, horum cum, his aia-
cibus, hos aiaces, ô ces. Hic turtur, hu
ius turturis, huic turturi, hunc turtu
rem, ô turtur. Hi & hos tur. horũ &
his tur. ô tures. Hi turtures, horum
turtu

εἰς ω, ἡ δοτικὴ εἰς ῳ, ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν
μετὰ τοῦ φωνίεντος τῆς εὐθείας λέγει.
Ὁ μενέλεως, τοῦ μενέλεω, τῷ μενέλεῳ,
τὸν μενέλεων, ὦ μενέλεως. Τὼ μενέλεω,
τοῖν μενέλεῳν, ὦ μενέλεω. Οἱ μενέλεῳ,
τῶν μενέλεων, τοῖς μενέλεως, τοὺς με-
νέλεως, ὦ μενέλεῳ. Ἡ ἅλως, τῆς ἅλω,
τῇ ἅλῳ, τὴν ἅλων, ὦ ἅλως. Τὰ ἅλω,
ταῖν ἅλῳν, ὦ ἅλω. Αἱ ἅλω, τῶν ἅλων,
ταῖς ἅλως, τὰς ἅλως, ὦ ἅλῳ. Τὼ εὔγεων,
τοῦ εὔγεω, τῷ εὔγεῳ, τὸ εὔγεων, ὦ εὔ-
γεων. Τὼ εὔγεω, τοῖν εὔγεῳν ὦ εὔγεω.
Τὰ εὔγεω, τῶν εὔγεων, τοῖς εὔγεως,
τὰ εὔγεω, ὦ εὔγεω.

ΠΕΜΡΤΗ.

Πέμπτη κλίσις ἡ τῶν ἀρσενικῶντε,
καὶ θηλυκῶν, καὶ οὐδετέρων, ὧν ἡ γε-
νικὴ εἰς ος, ἡ δοτικὴ εἰς η, ἡ αἰτιατικὴ
εἰς α, πλὴν τῶν οὐδετέρων. Ο αἴας, τοῦ
αἴαντος, τῷ αἴαντι, τὸν αἴαντα, ὦ αἴας,
καὶ ὦ αἴαν. Τὼ αἴαντε, τοῖν αἰάντοιν,
ὦ αἴαντε. Οἱ αἴαντες, τῶν αἰάντων, τοῖς
αἴασι, τοὺς αἴαντας, ὦ αἴαντες. Ἡ Τρυ-
γὼν, τῆς τρυγόνος, τῇ τρυγόνοι, τὴν τρυ-
γόνα, ὦ τρυγών. Τὰ τρυγόνε, ταῖν τρυ
γόνιον, ὦ τρυγόνε. Αἱ τρυγόνου, τῶν τρυ-

 γόνων,

Contractiones η, ε, ο.

Prima forma.

Εο in ου, εϊ in ει, εα in η uel ει, εε in η uel ει, εοι in οι, εω in ω, huius Demosthenis, huic demostheni, hunc demosthenẽ, hi & hos demost. horũ et his demost. hi demosthenes, horũ demosthenũ, hos demosthenes. Hi muri.

Contractiones ι.

Secunda forma.

Ιι in ι, ιε in ι, ια in ι, huic serpenti, hi serpentes, hos serpẽtes. Hæc sinapia. Horum autem & ο genitiui in ω transmutatur, & ι in ε, huius serpentis, horum serpentiũ. Et generaliter penultimans ι in ε mutatur. Vnde rursum cõtractiones fiunt in η, ε, ο similes, serpenti, serpentes, serpentes. Sinapia.

Annotatiuncula.

Contractiones α.

Tertia forma.

Αο in ω, αϊ in ᾳ, αε in α, αοιν in ῳν, αα in α, αω in ω, huius carnis, huic ni, hæ nes, harum nium, hæ nes, harum nium.

Contractiones ευ.

Prima form. paucipassiorum.

Εϊ in ει, εε in ει, εα in ει, huic regi, hi reges, hos reges. In his autem & ο genitiui in ω mutatur attice, regis, regis. Et rursum ε in η uertitur in singulis casibus ionice, regis regi.

Contra

Γάτη τῶν η, ε, ο.

Εο, ου. εϊ, ει. εα, η, ει. εε, η, ει. εοι, οι. εω, ω. τοῦ Δημοσθένους, τοῦ δημοσθένεϊ ει, τὸν δημοσθένεα η. τὼ δημοσθένεε η, τοῖν δημοσθενέοιν οἶν. οἱ δημοσθένες εις, τῶν δημοσθενέων ῶν, τοὺς δημοσθένεας εις, τὰ τείχεα η.

Γάθη τῶν ι.

Ιι, ι. ιε, ι. ια, ι. τοῦ ὄφιι, ι. οἱ ὄφιες, ις. τοὺς ὄφιας, ις. τὰ σινήπια, ι. τούτων δὲ καὶ τὸ ο τῆς γενικῆς εἰ ω μεταβάλλει, καὶ τὸ ι εἰς ε, ὄφιος εως, ὀφίοιν εῳν, καὶ ὅλως παραλῆγον ι εἰς ε μεταβάλλει. ὥς τε καὶ πάλιν συναιρέσεις γίνεσθαι τοῖς τῶν ι, ε, ο, ὁμοίας. ὄφεϊ ει, ὄφεες εις, ὄφεας εις, σινήπεα η.

Γάθη τῶν α.

Αο, ω. αϊ, ᾳ. αε, ᾳ. αοιν, ῳν. αα, α. αω, ω. τοῦ κρέαος, ως. τῷ κρέαϊ, α. τὼ κρέαε, α. τοῖν κρεάοιν, ῷν. τὰ κρέαα, α. τῶν κρεάων ῶν.

Γάθη τῶν ευ.

Εϊ, ῃ. εε, ῃ. εα, εϊ. τῷ βασιλέϊ, εῖ. οἱ βασιλέες, εῖς. τοὺς βασιλέας, εῖς. Τούτων δὲ καὶ τὸ ο τῆς γενικῆς εἰς ω μεταβάλλει ἀττικῶς. βασιλέος, ῶς. καὶ πάλιν τὸ ε εἰς η τρέπετε ἐφ' ἑκάστης τῶν πτώσεων ἰωνικῶς. βασιλέος, ῆος. βασίλεϊ, ῆι.

Γάθη τῶν ου.

Οε, ου. οα, ου. οἱ βόες, ους. τοὺς βόας οὖς.

Γάθη τῶν ω.

Οο, ου. οϊ, οι. οα, ω. τῆ Λητόος, οῦς. τῇ λητοΐ, οῖ. τὴν λητόα, ῶ. τούτων τὰ δυϊκὰ, καὶ τὰ πληθυντικὰ, τῆ τρίτης γίνεται κλίσεως. τὰ λητὼ, ταῖν λητοῖν, αἱ, λητοί, τῶν λητῶν.

Γάθη τῶν πρότερον υ.

Εϊ, ει. εε, ει. εα, ει. τῷ ἡδέϊ, ει. οἱ ἡδέες, εῖς. τοὺς ἡδέας, εῖς.

Γάθη τῶν δεύτερον υ.

Υε, υ. υα, υ. οἱ βότρυες, υς. τοὺς βότρυας, υς. Γινέσθω δὲ καὶ ἡ τῶν ἑνικῶν αἰτιατικὴ, τῶν τε ου, καὶ ἀμφοτέρων τῶν υ, ἀπὸ τῆ εὐθείας τροπῇ. τοῦ σ εἰς ν. βοὺς, βοὺν. βότρυς, βότρυν ἡδύς, ἡδύν. Καὶ ἡ τῶν ι, ὡσαύτως, πλὴν δυλονότι τῶν οὐδετέρων. ὄφις, ὄφιν. Ονοματικῶς μὲν δὴ κλινέσθω ὡς εἴρητε, πενταχῶς. Γενικῶς δὲ ὡς, ἀπὸ γένους εἰς γένος μετασχηματισμὸς, ὁ δίκαιος, ὁ δικαία, τὸ δίκαιον. ὁ ἡδὺς, ἡ ἡδεῖα, τὸ ἡδύ.

Τῶν δ' Ἀριθμητικῶν ὀνομάτων, τὰ μὲν ἓν σημαίνοντα, ἑνικῶς ἀεὶ κλίνεται. τὰ δὲ δύο, δυϊκῶς, τὰ δὲ πλείω, πλη-

θυντι

Contractiones ου.

Secunda forma.

Οε in ου, οα in ου, boues.

Contractiones ω.

Tertia forma.

Οο in ου, οϊ in οι, οα in ω. Latonæ, huic latonæ, hanc latonam. Horũ dualia & pluralia tertię fiunt declinationis, hæ Latonæ, harum arum, hæ tonæ, harum arum.

Contractiones prioris υ.

Εϊ in ει, εε in ει, εα in ει, huic iucundo, hi di, hos dos.

Contractiones secundi υ.

Υε in υ, υα in υ, hi botri, hos botros. Fit autem & singularis accusatiuus & habentium ου, & utrunq; υ. à nominatiuo, mutatiões σ in ν, bouis bouẽ, botrus botrũ, iucundus iucundũ. Et habẽtiũ ι similiter, demptis uidelicet neutris. serpens, serpentem. Nominaliter quidẽ declinetur, ut dictum est, quintupliciter. Sed generice sic, à genere in genus fit formatio. iustus, iusta, iustũ. iucũdus, iucunda, iucundũ.

Annotatiuncula.

Diuersi inflexionum modi.

De numeralibus.

Numeralia uero nomina, quę unũ quidẽ significãt, singulariter semper declinantur. quæ uero duo, dualiter,

quæ

quæ autẽ plura, pluraliter sic: Vnus, unius, uni, unũ. Vnus, unius, uni, unam. Vnum, unius, uni, unum. Duo, duo. Tres, trium, tribus, tres. Tria, triũ, tribus, tria. Quatuor, quatuor, quatuor, quatuor. Quatuor, quatuor, quatuor. A quatuor autẽ usq; ad centum, numerus nullus declinatẽ.

Regula.

Diuisio nominis iuxta accidentia.

Inter ea quæ accidunt nomini deriuatiuorum, aliud quidem Patronymicum, aliud Comparatiuum, aliud Suplatiuũ, aliud Diminutiuũ, aliud Possessiuum, aliud Denominatiuũ, aliud Verbale. Est autẽ Masculinum quidem Patronymicum, siue in δης, ut Priamus, priamides. Helius, heliades. Pelops, pelopis, pelopides. Atreus, atrei, atrides. Aut in ων, Atreus, atrei, atrion. Fœmininum autem aut in ις, ut Priamides, priamis. aut in ας, ut heliades, helias.

Patronymicorum terminationes.

Comparatiuum uero, aliud quidẽ in τερος, ut diues, hic ditior, hæc ditior, hoc ditius. aliud uero in ων, ut pulcher, pulchrior, pulchrius. Superlatiuum autem, aliud quidem in τατος,

Terminatio Comparatiuorum.

ditissi

θωπικῶς ὥσπε. εἷς, ἑνός. ἑνί, ἕνα. Μία, μιᾶς, μιᾷ, μίαν. Ἕν, ἑνός, ἑνί, ἕν. Δύο, δυοῖν. Τρεῖς, τριῶν, τρισί, τρεῖς. Τρία, τριῶν, τρισί, τρία. Τέτταρες, τεττάρων, τέτταρσι, τέτταρας. Τέτταρα, τεττάρων, τέτταρσι, τέτταρα. ἀπὸ δὲ τῶν τεττάρων μέχρι τῶν ἑκατὸν ἀριθμὸς ἀδιάκλιτος.

Τῶν δὲ παρεπομένων τῷ ὀνόματι παραγώγων τὸ μὲν Πατρωνυμικόν, τὸ δὲ Συγκριτικόν, τὸ δὲ Ὑπερθετικόν, τὸ δὲ ἀποκοριστικόν, τὸ δὲ κτητικόν, τὸ δὲ Παρώνυμον, τὸ δὲ Ρηματικόν. Ἔστι δὲ τὸ μὲν Ἀρσενικὸν Πατρωνυμικὸν, ἤτοι εἰς δης, οἷον Πριάμου, Πριαμίδης. Ἡλιου, Ἡλιάδης. Πέλοψ, Πέλοπος, Πελοπίδης. Ἀτρεύς, ἀτρέως, ἀτρείδης. ἢ εἰς ων, Ἀτρεύς, ἀτρέως, ἀτρείων. Τὸ δὲ Θηλυκὸν ἤτοι εἰς ις. οἷον Πριαμίδης, Πριαμίς. ἢ εἰς ας. οἷον Ἡλιάδης, Ἡλιάς.

Συγκριτικὸν δὲ, τὸ μὲν εἰς τερος, οἷον πλούσιος, πλουσιώτερος, πλουσιότερα, πλουσιώτερον. τὸ δὲ εἰς ων. οἷον καλὸς, καλλίων, κάλλιον. Ὑπερθετικὸν, δὲ τὸ μὲν εἰς τατος, πλουσιώτατος,

τατος, πλουσιοτάτη, πλουσιώτατον. τὸ δὲ εἰς ςος, οἷον κάλλιςος, καλλίςητη, κάλλιςον.

Ὑποκοριςικὸν δὲ, τὸ μὲν εἰς κος, οἷον ἀνθρωπίσκος, νεανίσκος. τὸ δὲ εἰς ιον, οἷον ἀνθρώπιον. τὸ δὲ εἰς αδιον, οἷον κρεάδιον. τὸ δὲ εἰς υδριον, οἷον λογύδριον. τὸ δὲ εἰς υλλιον, οἷον μειρακύλλιον. τὸ δὲ εἰς υφιον, οἷον ζωύφιον. τὸ δὲ εἰς αριον, οἷον ποάριον. τὸ δὲ εἰς αξ, οἷον λίθαξ. τὸ δὲ εἰς ις, ὠδὶ θηλικοῦ, οἷον νησίς.

Κτητικὸν δὲ τὸ μὲν εἰς κος, ἀττικὸς, δαρικὸς, δαρικὴ, δαρικόν. τὸ δὲ εἰς ειος, οἷον αἰάντειος, αἰαντεία, αἰάντειον. Παρώνυμον δὲ. θέων ἀπὸ τοῦ θεός. Ρηματικὸν δὲ, φιλήμων ἀπὸ τοῦ πεφίλημαι.

ΠΕΡΙ ΡΙΜΑΤΟΣ.

Ρημα τὸ δὲ μὲν Ἐνεργιτικὸν, οἷον τύπτω, τὸ δὲ Παθητικὸν, οἷον τύπτομαι. τὸ δὲ Μέσον, εἰτ' οὖν Κοινὸν, οἷον βυάζομαι. τὸ δὲ οὐδέτερον, οἷον ὑγιαίνω. τὸ δὲ Αὐτοενεργητικὸν οἷον μάχομαι. τὸ δὲ Αὐτοπαθητικὸν, οἷον πάσχω. Ἔτι τὸ μὲν εἰς ω Βαρύτονον, οἷον τέρπω. τὸ δὲ εἰς ω Περισπώμενον

ἐκ συν-

ditissimus, ditissima, ditissimũ, aliud uero in ςος, ut pulcherrimus, pulcherrima, pulcherrimum.

Diminutiuum uero, aliud quidem in κος, ut homunculus, adolescẽtulus. aliud in ιον, ut homuncio. aliud in αδιον, ut caruncula. aliud in υδριον, ut ratiuncula. aliud in υλλιον, ut iuuenculus. aliud in υφιον, ut animalculũ. aliud in αριον, ut herbula. aliud in αξ, ut lapillus. aliud in ις, genere fœminini, ut insula. Diminutiuorum terminationes.

Possessiuũ uero aliud quidẽ in κος atticus, daricus, a, um. aliud uero in ειος, ut aiaceius, ceia, eium. Denominatiuum autẽ Θέον à θεὸς, id est, deus. Verbale uero, amicus ab amatus fui. Possessiuorum terminationes. Denominatiuum. Verbale.

DE VERBO.

VErbum autem aliud quidẽ actiuum, ut uerbero. aliud uero passiuum, ut uerberor. aliud mediũ siue commune, ut compello aut compellor. aliud neutrũ, ut sanus sum. aliud per se actiuum, ut pugno. aliud per se passiuum, ut patior. Præterea aliud in ω penacutum, ut delecto. aliud in ῶ De uerbo. Terminationes uerborum.

circunflexum ex contractione, ut facio, aliud in μι, ut pono.

Accidentia uerbo.

Accidentia autem habet, speciem, figuram, numerum, personam, tempus, modum. Speciem quidem, primitiuã ut rigo, deriuatiuã ut irrigo. Figurã autẽ, simplicẽ ut sapio, compositã ut despicio. Numerum singularem ut dico. Dualẽ ut dicitis. Pluralem ut dicunt. Personã autem primã ut scribo. Secundam ut scribis. Tertiam ut scribit. Tempus uero siue casum, Præsens, imperfectum, futurũ, indefinitum, perfectum, plusquamperfectum. Modum autem, Indicatiuum, imperatiuum, optatiuum, subiunctiuum, infinitiuum. Cæterũ declinationes uerbi siue coniugationes sunt quinq, quatuor quidem in ω desinentium, una uero in μι.

Coniugationes quot.

DECLINATIO TEMPORALIS.

Consonãtes cõiugatoriæ untuscuiusq; declinatiõis.

Prima eorum, quæ per β, uel π, uel φ, uel πτ, ut libo, delecto, scribo, uerbero. Quorũ futurum quidem per ψ, præteritum uero perfectum per φ.

ACTI

ἐκ συναιρέσεως. οἷον ποιῶ. τὸ δὲ εἰς μι, οἷον τίθημι.

Παρεπόμενα δ' ἔχει, εἶδος, Σχῆμα, Ἀριθμόν, Πρόσωπον, Χρόνον. Ἔγκλισιν. Εἶδος μὲν πρωτότυπον, οἷον ἀρῶ. παράγωγον, οἷον ἀρόω. Σχῆμα δὲ Ἁπλοῦν, οἷον φρονῶ. Σύνθετον, οἷον καταφρονῶ. Ἀριθμὸν Ἑνικὸν, οἷον λέγω. Δυϊκὸν, οἷον λέγετον. Πληθυντικὸν, οἷον λέγουσιν. Πρόσωπον δὲ πρῶτον, οἷον γράφω. Δεύτερον, οἷον γράφεις. Τρίτον οἷον γράφει. Χρόνον δὲ ἔστ' οὖν πάθεσιν, Ἐνεστῶτα, Παρατατικὸν, Μέλλοντα, Ἀόριστον, Παρακείμενον. Ὑπερσυντέλικον. Ἔγκλισιν δὲ Ὁριστικὴν, Προστακτικὴν, Εὐκτικὴν, Ὑποτακτικὴν, Ἀπαρέμφατον. Κλίσεις δὲ ῥήματος ἔστ' οὖν συζυγίαι ἴσοι τὸν ἀριθμὸν τέσσαρες μὲν τῶν εἰς ω λήγοντων, μία δὲ τῶν εἰς μι.

ΚΛΙΣΙΣ ΧΡΟΝΙΚΗ.

Πρώτη μὲν οὖν, ἡ τῶν διὰ τοῦ β, ἢ π, ἢ φ, ἢ πτ, οἷον λείβω, τύπτω, γράφω, τύπτω, ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ ψ, ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τοῦ φ.

C ΕΝΕΡ/

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ὁ Ενεστὼς, τύπτω. ὁ Παρατατικὸς, ἐτυπτον. ὁ Μέλλων, τύψω. ὁ Αόριστος, ἔτυψα. ὁ Παρακείμενος, τέτυφα. ὁ Ὑπερσυντέλικος, ἐτετύφειν. ὁ Αόριστος β, ἔτυπον. ὁ Μέλλων β, τυπῶ.

ΜΕΣΑ.

Ὁ Ενεστὼς, τύπτομαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐτυπτόμην. ὁ Μέλλων, τύπτομαι. ὁ Ἀόριστος α, ἐτυψάμην. ὁ Παρακείμενος, τέτυπα. ὁ Ὑπερσυντέλικος, ἐτετύπειν. ὁ Ἀόριστος β, ἐτυπόμην. ὁ Μέλλων β, τυποῦμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ὁ Ἐνεστὼς, τύπτομαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐτυπτόμην. ὁ Παρακείμενος, τέτυμμαι. ὁ Ὑπερσυντέλικος, ἐτετύμμην. ὁ Ἀόριστος α, ἐτύφθην. ὁ Μέλλων α, τυφθήσομαι. ὁ β Ἀόριστος, ἐτύπην. ὁ β Μέλλων, τυπήσομαι. ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, τετύψομαι.

ΔΕΥΤΕΡΑ.

Δευτέρα δὲ ἡ τῶν διὰ τοῦ γ, ἢ κ, ἢ χ, ἢ κτ, ἢ σσ, ἢ ττ, ἢ ζ. οἷον λέγω, πλέκω, ἔχω, τίκτω, ὀρύττω, παίζω, ὧν ὁ μὲν Μέλλων διὰ τοῦ ξ. ὁ δὲ Παρακείμενος διὰ τοῦ χ.

ΕΝΕΡ-

ACTIVA.

Præsens, uerbero. Imperf. uerberabã. Futurũ, rabo. Indefin. uerberaui. Pręt. per. uerberaui. Præt. plusq̃per. uerberauerã. Indefinitũ, secundum uerberaui. Futurum 2, uerberabo.

MEDIA.

Præsens, uerbero. Præt. imper. uerberabam. Futurum, uerberabo. Indefinitum 1, uerberaui. Præt. perfe. uerberaui. Præt plusq̃per. uerberauerã. Indefinitum secundũ, uerberaui. Futurum secundum, uerberabo.

PASSIVA.

Præsens, uerberor. Pręt. imper. uerberabar. Præt. per. uapulaui. Pręter. plusq̃per. uapulaueram. Indefin. 1, uapulaui. Fut. prius, uapulabo. secundum Indefin. uapulaui. secundũ Fut. uapulabo. post paulò fut. uapulabo.

SECVNDA.

Secunda uero quæ est uerborum per γ, uel κ, uel χ, uel κτ, uel σσ, uel ττ, uel ζ, ut dico, plico, habeo, pario, fodio, ludo. quorum fut. per ξ. Præteritum autem perfectum per χ.

ACTIVA.

Præsens, plico. Præter. imper. plicabam. Futurũ, plicabo. Indefinitũ, plicaui. Præt. per. plicaui. Præt. plusquamper. plicaueram. 2 Indefin. plicaui. 2 Futurum, pliabo.

MEDIA.

Præsens plico uel plicor. Pręt. imp. plicabã uel bar. Fut. plicabo uel bor. Indefinitũ, plicaui uel tus sum. Præt. perf. plicaui uel tus sum. Præt. plusq̃ ferf. plicauerã uel tus eram. 2 Indefin. plicaui. 2 fut. plicabo uel bor.

PASSIVA.

Præsens, plicor. Præt. imper. plicabar. Præt. perf. plicatus sum. Præter. plusq̃ perf. plicatus eram. Indefinitũ plicatus sum. Futurm, plicabor. 2 Indefinitum. plicatus sum. 2 Fut. bor. Post paulo futurum, mox plicabor.

TERTIA.

Tertia uero quæ est uerborũ per δ, aut θ, aut τ, aut ζ, aut τ̃, aut ω purũ, ut cano, impleo, perficio, cõsulo, fingo, audio, quorum Fut. quidem per σ, Præt. uero perf. per κ.

ACTIVA

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ὁ Ἐνεστὼς, πλέκω. ὁ Παρατ. ἔπλεκον. ὁ Μέλλων, πλέξω. ὁ Ἀόριστος, ἔπλεξα. ὁ Παρακείμενος, πέπλεχα. ὁ Ὑπερσυντέλικος, ἐπεπλέχειν. ὁ β Ἀόριστος, ἔπλακον. ὁ β Μέλλων, πλακῶ.

ΜΕΣΑ.

Ὁ Ἐνεστὼς, πλέκομαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐπλεκόμην. ὁ Μέλλων, πλέξομαι. ὁ Ἀόριστος, ἐπλεξάμην. ὁ Παρακείμενος. πέπλοκα. ὁ Ὑπερσυντέλικος, ἐπεπλόκειν. ὁ β Ἀόριστος, ἐπλακόμην. ὁ β Μέλλων, πλακοῦμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ὁ Ἐνεστὼς, πλέκομαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐπλεκόμην. ὁ Παρακείμενος, πέπλεγμαι. ὁ Ὑπερσυντέλικος, ἐπεπλέγμην. ὁ Ἀόριστος, ἐπλέχθην. ὁ Μέλλων, πλεχθήσομαι. ὁ β Ἀόριστ. ἐπλάκην. ὁ β Μέλλων. πλακήσομαι, ὁ μετ' ὀλίγον Μέλλ. πεπλέξομαι.

ΤΡΙΤΗ.

Τρίτη ἡ τῶν διὰ τοῦ δ, ἢ θ, ἢ τ, ἢ ζ, ἢ τ̃, ἢ ω καθαρόν. οἷον ἄδω, πλήθω, αὐύτω, φράζω, πλάττω, ἀκούω. ὧν ὁ μὲν Μέλλων διὰ τοῦ σ. ὁ δὲ Παρακείμενος διὰ τοῦ κ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ὁ Ἐνεστὼς, ἀκούω. ὁ Παρατατικὸς, ἤκουον. ὁ Μέλλων, ἀκούσω. ὁ Ἀόριστος, ἤκουσα. ὁ Παρακείμενος, ἤκουκα. ὁ Ὑπερσυντέλικος. ἠκούκειν. ὁ β Ἀόριστος, ἤκοον. ὁ β Μέλλων, ἀκοῶ.

ΜΕΣΑ.

Ὁ Ἐνεστὼς, ἀκούομαι. ὁ Παρατατικὸς, ἠκουόμην. ὁ Μέλλων, ἀκούσομαι. ὁ Ἀόριστος, ἠκουσάμην. ὁ Παρακείμενος, ἤκουα. ὁ Ὑπερσυντέλικος, ἠκούειν. ὁ β Ἀόριστος, ἠκοόμην. ὁ β Μέλλων, ἀκοῦμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ὁ Ἐνεστὼς, ἀκοούμαι. ὁ Παρατάτικος, ἠκουόμην. ὁ Παρακείμενος, ἤκουσμαι. ὁ Ὑπερσυντέλικος, ἠκούσμην. ὁ Ἀόριστος, ἠκούσθην. ὁ Μέλλων, ἀκουσθήσομαι. ὁ β Ἀόριστος, ἠκόην. ὁ β Μέλλων, ἀκοήσομαι. ὁ μετ' ὀλίγον Μέλλων, ἀκούσομαι.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

Τέταρτη δὲ ἡ διὰ τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλων, λ, μ, ν, ρ. οἷον ψάλλω, νέμω, κρίνω, σπείρω. ὧν ὁ μὲν Μέλλων διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀμεταβόλου περισπόμενος μετὰ συστολῆς, τοῦ παραληγούσης, ὁ δὲ Παρακείμενος διὰ τοῦ κ.

ΕΝΕΡ-

ACTIVA.

Præsens, audio. Præt. imper. audiebam. Fut. audiã. Indef. audiui. Præt. perf. audiui. Præteritum plusquamperfectum, audiueram. secundum Indefin. audiui. 2. Futurum, audiam.

MEDIA.

Præsens, audio & or. Præt. imperbam uel bar. Futurũ, audiã uel ar. Indefi. audiui uel tus sum. Præ. per. ui uel tus sũ. Præ. plusq̃ꝑ. rã uel tus erã. 2. In. audiui uel tus sũ. Fut. diã. uel ar.

PASSIVA.

Præsens, audior. Præt. imperfectũ, audiebar. Præter. perfectũ, auditus sum. Præt. plusq̃perfectum, tus erã. Indef. tus sum. Fut. ar. Secundũ Indefin. auditus sum. Secundum Futurũ, audiar. Mox futurum, mox audiar.

QVARTA.

Quarta uero est habentiũ quatuor immutabiles λ, μ, ν, ρ. ut cãto, tribuo, iudico, semino. quorũ Futurum quidem per eandem immutabilẽ circumflexum, simul correpta penultima. Præteritum uero perfectum per κ.

ACTIVA.

Præsens, semino. Præt. imperfectū seminabā. Futurū seminabo, Indefin. seminaui. Præt. perfectum aui. Præt. plusquamperfectum seminaueram. 2 Indefin. seminaui. 2. Fut, seminabo.

MEDIA.

Præsens, semino uel or. Præteritū imperfectum, bam uel bar. Fut. seminabo uel bor. Indefi. aui uel atus sum. Præt. perf. aui uel atus sū. Præt. plusq̄perfectum rā uel atus erā. 2. Indefi. aui uel atus sum. 2. Fut. abo uel bor.

PASSIVA.

Præsens, seminor. Præt. imperfectum seminabar. Præt. perfectum seminatus sum. Præt. plusquamperfectum eram. Indefin. seminatus sum. Futuro bor. 2. Indefi. minatus sum. 2. Fut. seminabor. Moxfut. seminabor.

QVINTA.

Quinta aūt, quę est in μι desinētium omniū, ut sto, pono, do, copulo, quæ sane quū à uerbis in ω purū desinenti bus deducāt, partim ab habētibus αω fiunt,

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ὁ Ἐνεσὼς, ἀπείρω. ὁ Παρατατικὸς, ἠπειρον. ὁ Μέλλων, ἀπερῶ. ὁ Ἀόριστος, ἤπειρα. ὁ Παρακείμενος, ἤπαρκα. ὁ Ὑπερσυντέλικος, ἠπάρκειν. ὁ β Ἀόριστος, ἤπαρον. ὁ β Μέλλων, ἀπαρῶ.

ΜΕΣΑ.

Ὁ Ἐνεσὼς, ἀπείρομαι. ὁ Παρατατικὸς, ἠπειρόμην. ὁ Μέλλων, ἀπεροῦμαι. ὁ Ἀόριστος, ἠπειράμην. ὁ Παρακείμενος, ἤπορα. ὁ Ὑπερσυντέλικος, ἠπόρειν. ὁ β Ἀόριστος, ἠπαρόμην. ὁ β Μέλλων, ἀπαροῦμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ὁ Ἐνεσὼς, ἀπείρομαι. ὁ Παρατατικὸς, ἠπειρόμην. ὁ Παρακείμενος, ἤπαρμαι. ὁ Ὑπερσυντέλικος, ἠπάρμην. ὁ Ἀόριστος, ἠπάρθην. ὁ Μέλλων, ἀπαρθήσομαι. ὁ β Ἀόριστος, ἠπάρην. ὁ β Μέλλων, ἀπαρήσομαι. ὁ μετ' ὀλίγον Μέλλων, ἠπάρσομαι.

ΠΕΜΠΤΗ.

Πέμπτη δὲ, ἡ τὰς μι λήγοντων ἁπάντων. οἷον ἵστημι, τίθημι, δίδωμι, ζεύγνυμι. ὧν δὲ καὶ ἀπὸ τὰς ω καθαρὸν λήγοντων παράγομένων, τὸ μὲν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τοῦ αω

γίνεται. οἷον ἵσαω, ἵστημι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ εω. τιθέω, τίθημι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ οω. οἷον διδόω, δίδωμι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ υω. ζευγνύω, ζεύγνυμι.

Καὶ ὠθὶ τοῦ Παθητικοῦ καὶ Μέσου καὶ Δυϊκοῦ καὶ Πληθυντικοῦ, τὴν πραλήγουσαν ἕκαστον ἔχει συστελλομένην εἰς τὸ ϙ ἀρχῆς πραληκτικὸν, ὅθεν πράγεται. ἵστημι, ἵσταμαι. τίθημι, τίθεμαι. δίδομι, δίδομαι. ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι.

*Ἐπίσακτον. Πλὴν τῶν δυϊκῶν καὶ πληθηντικῶν, τῶν β ἀορίστων ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ αω.

Καὶ ὅλως, αἱ αὐξήσεις τε, καὶ μειώσεις ἑκάστοις ἀπό τε τοῦ οἰκείου αὐτοῦ ἀρχικοῦ φωνήεντος καὶ εἰς αὐτὸ γίνονται ἀναλόγως. ἵστην, ἱστὰς, ἱστάντος, ἱσταίην. Μέλλων δὲ τούτων ἴδιος οὐ δὲ εἷς οὔ τε μὴν παρακείμενος ἐστὶν ὁ παρατατικὸς δὲ, καὶ ἀόριστος β εἰς ν, μετὰ τοῦ πραλήγοντος ἐν τῷ ἐνεστῶτι φωνήεντος.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ὁ Ενεστὼς, τίθημι. ὁ Παρατατικὸς, ἐτίθην. ὁ β Αόριστος, ἔθην.

ΜΕΣΑ.

Ο Ενεστὼς, τίθεμαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐτιθέμην.

fiunt. ut sto, sto. partim ab habẽtibus εω, ut pono, pono. partim ab habentibus οω, ut do, do. partim ab habentibus υω, ut iungo, copulo.

Et in Passiuo, ac medio, tũ in Duali, ac Plurali, horum unumquodq; penultimam habet correptam in uerbi originalis penultimam, unde deducitur. sto, sto. pono, ponor. dono donor. iungo, iungor. Regula de uerbis in μι.

* Adnotarunt hic quidam, præter Dualia, & Pluralia, secundorum Indefinitorum à uerbis in αω.

Atq; in totum & auctus & diminutiones in singulis, tum ab eadem propria originali uocali, tum in eandem fiunt analogicè. stabam, stans, stantis. starem. Fut. autem his proprium nullum, neq; item Præt. perfectum est. Imperf. autem & Indefinitum 2 in ν desinit, addita uocali pręs. penultima. Alia regula.

ACTIVA.

Præsens, pono. Pręter. imperfectũ, ponebam. 2. Indefin. posui. Exempiũ ab εω.

MEDIA.

Præsens, pono, uel or. Pręt. imperf. ponebam

bam uel bar. 2. Indefin. ui uel tus ſum.

PASSIVA.

Præſens, ponor. Præt. imperf. ponebar. Præt. perf. poſitus ſum. Præt. pluſquamperf. poſitus eram. Indefin. poſitus ſum. Futurum, ponar.

ACTIVA.

Exemplũ ab αω. Præſens, ſto. Præteritum imperfectum, ſtabam. Indefinitum ſteti.

MEDIA.

Exemplũ ab οω. Præſens, ſto uel or. Præt. imperfectum ſtabam. 2. Indefinitum, ſteti.

PASSIVA.

Præſens, firmor. Præt. imperfectũ firmabar. Præter. perfectũ, firmatus ſum. Præt. pluſquamperf. atus eram. Indefi. firmatus ſum. Fut. firmabor.

ACTIVA.

Præſens, do. Præt. imperfectum dabam. 2. Indefinitum dedi.

MEDIA.

Præſens, do, uel or. Præt. imperfebam uel bar. 2. Indef. dedi uel tus ſum.

PASSIVA.

Præſens, donor. Præt. imperfectũ dabar. Præt. perfectum, datus ſum.

Præte-

ἐτιθέμην. ὁ Β Αόριστος, ἐθέμην.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ο Ενεσὼς, τίθεμαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐτιθέμην. ὁ Παρακείμενος, τέθειμαι. ὁ Υπερσωτέλικος, ἐτεθείμην. ὁ Αόριστος, ἐτέθην. ὁ Μέλλων τεθήσομαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ο Ενεσὼς, ἵστημι. ὁ Παρατατικὸς, ἵστην ὁ Β Αόριστος, ἔστην.

ΜΕΣΑ.

Ο Ενεσὼς, ἵσταμαι. ὁ Παρατατικὸς. ἱστάμην. ὁ Β Αόριστος, ἐστάμην.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ο Ενεσὼς, ἵσταμαι. ὁ Παρατατικὸς, ἱστάμην. ὁ Παρακείμενος, ἕσταμαι. ὁ Υπερσωτέλικος, ἑστάμην. ὁ Αόριστος, ἐστάθην. ὁ Μέλλων, στήσομαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ο Ενεσὼς, δίδωμι. ὁ παρατατικὸς, ἐδίδουν. ὁ Β Αόριστος, ἔδουν.

ΜΕΣΑ.

Ο Ενεσὼς, δίδομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐδιδόμην. ὁ Β Αόριστος, ἐδόμην.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ο Ενεσὼς, δίδομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐδιδόμην. ὁ παρακείμενος, δέδομαι.

ὁ Υπερσω-

ὁ Ὑπερσωτέλικος, ἐδιεδλόμην. ὁ Ἀόριστος ἐδλόδην. ὁ μέλλων, δοδλήσομαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ο Ενεσὼς, ζδύγνυμι. ὁ Παρατατικὸς, ἐζδύγνυν.

ΜΕΣΑ καὶ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ο Ενεσὼς, ζδύγνυμαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐζδυγνύμην.

Σύμφωνα τὸ μέλλοντος ψ, ξ, σ, Αμετάβολα. Ισέον ὅτι τὸ α, ε, ο, ἀρκτικὰ ῥήματος, ὄντα, εἴτε καθ' αὑτὰ, εἴτε σὺν διφθόγγῳ, χρονικῶς ἑφ' ἑκάστου, τῶν Παρωχημένων αὔξεται ὧ δὲ α, η. αι, η. αυ, ηυ. ε, η, ει, ευ, ηυ. ο, ω. οι, ω.

Κλίσις μὲν δὴ χρονικὴ αὐτὴ ῥημάτων. Ἔσω δὲ καὶ διαθετικὴ κλίσις σχηματιζομένη διαθετικῶς ὧδε. Τύπτω, τύπτομαι. ἐτυπτόμην. Τύψω, τύψομαι. ἐτυψάμην. Καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως, ἀπ' ἀρχῆς δ' ἴσως τῶν ἐνεργητικῶν, ἀφ' ἑκάστων τῶν ὁμωνύμων. πλὴν τοῦ Υπερσωτελίκου, καὶ τοῦ α Αορίστου, καὶ τῶν μελλόντων τοῦ Παθητικοῦ. Τὸ γεμὲν σύνολον ῥηματικὴ προσαγορευέσθω. Ἔσω δὲ καὶ κλίσις ἐγκλιτικὴ καὶ ἑτέρα τις προσωπικὴ ὧδε.

ΕΝΕΡ-

Præt. pluſquamperf. datus eram. Indefin. datus ſum. Futurum dabor.

ACTIVA.

Præſens, iungo. Præteritum imperfectum, iungebam. Exemplũ ab υω.

MEDIA ET PASSIVA.

Præſens, iungo & or. Præt. imperfectum iungebam & iungebar.

Conſonãtes Fut. ψ, ξ, σ. Item immutabiles. Sciendũ, quoties ab α, ε, ο, uerbum incipit, ſiue ſolis, ſiue in diphthõgo poſitis, temporaliter in ſingulis Præt. fit augmentũ ſic, α in η, αι in ῃ, αυ in ηυ, ε in η uel ει, ευ in ηυ, ο in ω, οι in ῳ. Annotatiões aliquot de augmentis.

Inflexio igitur temporalis hæc uerborum. Sit autẽ & generica inflexio figurata, uariatio genere ſic, ueruero, beror. uerberabam, bar. uerberabo, bor. aui, tus ſum. Et reliqua ſimiliter à primarijs ſuis uidelicet actiuis ſingulis eiuſdẽ nominis, excepto Præt. pluſquamperf. & Indefin. i, & futuris paſſiui. Sanè totũ hoc ſimiliter uerbalis inflexio uocetur. Sit autem et inflexio modalis, et alia rurſus perſonalis hoc pacto. Inflexio ſecundũ genera

ACTIVA

ACTIVA PRAESENS.

Inflexio iuxta modos & personas.

Indicati. s. uerbero uerberas berat. d. uerberatis duo rant duo. p. ramus ratis rant. Pret. imperf. uerberabam bas bat. d. uerberabatis berabãt. plu. uerberabamus batis rabant. Impera. s. uerbera uerberet, d. uerberate uerberent. plu. uerberate rent. Optati. s. uerberarem, uerberares uerberaret. d. uerberaretis uerberarent. p. uerberaremus uerberaretis uerberarent. Subiunct. s. si uerberẽ uerberes uerberet. d. uerberetis uerberent. plu. uerberemus uerberetis uerberent.

Infin. uerberare. Futur. Indicatiuũ, uerberabo uerberabis uerberabit. d. uerberabitis rabũt. p. uerberabimus uerberabitis uerberabunt. Optat. s. uerberẽ uerberes uerberet. d. uerberetis uerberent. p. uerberemus uerberetis berẽt. Infinit. uerberatũ esse. Indef. 1, Indicati. s. uerberaui uisti uit. d. uistis uerũt. pl. auimus uistis runt. Imperat. rato tu rato ille. d. rate rent. p. rate rent. Optat. auissem ses set. d. setis sent. p. ssemus setis sent. Subiuntiuum,

ΕΝΕΡΓΙΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ Ὁρισικὸν, Τύπτω τύπτεις τύπτει. τύπτετον τύπτετον. τύπτομεν τύπτετε τύπτουσιν. Παρατατικὸς, ἔτυπτον ἔτυπτες ἔτυπτε. ἐτύπτετον ἐτυπτέτην. ἐτύπτομεν ἐτύπτετε ἔτυπτον. Τὸ Προσακτικὸν, τύπτε τυπτέτω. τύπτετον τυπτέτων. τύπτετε τυπτέτωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, τύπτοιμι τύπτοις τύπτοι. τύπτοιτον τυπτοίτην. τύπτοιμεν τύπτοιτε τύπτοιεν. Ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπτω τύπτῃς τύπτῃ. τύπτητον τύπτητον. τύπτωμεν τύπτητε τύπτωσιν. Ἀπαρέμφατον, τύπτειν. Μέλλων. Τὸ Ὁρισικὸν, τύψω τύψεις τύψει. τύψετον τύψετον. τύψομεν τύψετε τύψουσι. Τὸ Εὐκτικὸν, τύψοιμι τύψοις τύψοι. τύψοιτον τυψοίτην. τύψοιμεν τύψοιτε τύψοιεν. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τύψειν. Ἀόριστος α. Τὸ Ὁρισικὸν, ἔτυψα ἔτυψας ἔτυψε. ἐτύψατον ἐτυψάτην. ἐτύψαμεν ἐτύψατε ἔτυψαν. Τὸ Προσακτικὸν, τύψον τυψάτω. τύψατον τυψάτων. τύψατε τυψάτωσαν. Τὸ Εὐτικὸν, τύψαιμι τύψαις τύψαι. τύψαιτον τυψαίτην. τύψαιμεν τύψαιτε τύψαιεν. Τὸ Ὑποτακτικὸν,

d

κτικὸν, ἐὰν τύπτω τύπτῃς τύπτῃ. τύπτετον τύπτετον. τύπτωμεν τύπτητε τύπτωσιν. Τὸ Απαρέμφατον, τύπτειν. Παρακείμενος. Τὸ Οριστικὸν, τέτυφα τέτυφας τέτυφε. τετύφατον τετύφατον. τετύφαμεν τετύφατε τετύφασιν. Τὸ προστακτικὸν, τέτυφε τετυφέτω. τετύφετον τετυφέτων. τετύφετε τετυφέτωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, τετύφοιμι τετύφοις τετύφοι. τετύφοιτον τετυφοίτην. τετύφοιμεν τετύφοιτε τετύφοιεν. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν τετύφω τετύφῃς τετύφῃ. τετύφητον τετύφητον. τετύφωμεν τετύφητε τετύφωσιν. Τὸ Απαρέμφατον, τετυφέναι. Ὑπερσυντέλικος. Τὸ Οριστικὸν, ἐτετύφειν ἐτετύφεις ἐτετύφει. ἐτετύφειτον ἐτετυφείτην. ἐτετύφειμεν ἐτετύφειτε ἐτετύφεισαν. Ἀόριστος β. Τὸ Οριστικὸν, ἔτυπον ἔτυπες ἔτυπε. ἐτύπετον ἐτυπέτην. ἐτύπομεν ἐτύπετε ἔτυπον. Τὸ προστακτικὸν, τύπε τυπέτω. τύπετον τυπέτων. τύπετε τυπέτωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, τύποιμι τύποις τύποι. τύποιτον τυποίτην. τύποιμεν τύποιτε τύποιεν. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπω τύπῃς τύπῃ. τύπητον τύπητον. τύπωμεν τύπητε τύπωσιν. Τὸ Απαρέμφατον, τυπεῖν. Μέλλων. Τὸ Οριστικὸν, τυπήσω τυπήσεις τυπήσει. τυπήσετον τυπησέτην. τυπήσομεν τυπήσετε τυπήσουσιν. Τὸ προστακτικὸν, τυπησέτω. τυπήσετον τυπησέτων. τυπήσετε τυπησέτωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, τυπήσοιμι τυπήσοις τυπήσοι. τυπήσοιτον τυπησοίτην. τυπήσοιμεν τυπήσοιτε τυπήσοιεν. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν τυπήσω τυπήσῃς τυπήσῃ. τυπήσητον τυπήσητον. τυπήσωμεν τυπήσητε τυπήσωσιν. Τὸ Απαρέμφατον, τυπήσειν. Παρατατικὸς. Τὸ Οριστικὸν, ἐτυπτόμην ἐτύπτου ἐτύπτετο. ἐτύπτεσθον ἐτυπτέσθην. ἐτυπτόμεθα ἐτύπτεσθε ἐτύπτοντο. Τὸ προστακτικὸν, τύπτου τυπτέσθω. τύπτεσθον τυπτέσθων. τύπτεσθε τυπτέσθωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, τυπτοίμην τύπτοιο τύπτοιτο. τύπτοισθον τυπτοίσθην. τυπτοίμεθα τύπτοισθε τύπτοιντο. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπτωμαι τύπτῃ τύπτηται. τύπτησθον τύπτησθον. τυπτώμεθα τύπτησθε τύπτωνται. Τὸ Απαρέμφατον, τύπτεσθαι. Μέλλων. Τὸ Οριστικὸν, τυπτήσομαι τυπτήσῃ τυπτήσεται. τυπτήσεσθον τυπτησέσθην. τυπτησόμεθα τυπτήσεσθε τυπτήσονται. Τὸ προστακτικὸν, τυπτησέσθω. τυπτήσεσθον τυπτησέσθων. τυπτήσεσθε τυπτησέσθωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, τυπτησοίμην τυπτήσοιο τυπτήσοιτο. τυπτήσοισθον τυπτησοίσθην. τυπτησοίμεθα τυπτήσοισθε τυπτήσοιντο. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν τυπτήσωμαι τυπτήσῃ τυπτήσηται. τυπτήσησθον τυπτήσησθον. τυπτησώμεθα τυπτήσησθε τυπτήσωνται. Τὸ Απαρέμφατον, τυπτήσεσθαι. Παρακείμενος. Τὸ Οριστικὸν, τέτυμμαι τέτυψαι τέτυπται. τέτυφθον τετύφθον. τετύμμεθα τέτυφθε τετύφθαι. Τὸ προστακτικὸν, τέτυψο τετύφθω. τέτυφθον τετύφθων. τέτυφθε τετύφθωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, τετυμμένος εἴην εἶης εἴη. τετυμμένω εἶτον εἴτην. τετυμμένοι εἶμεν εἶτε εἶεν. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν τετυμμένος ὦ ἦς ᾖ. τετυμμένω ἦτον ἦτον. τετυμμένοι ὦμεν ἦτε ὦσιν. Τὸ Απαρέμφατον, τετύφθαι. Ὑπερσυντέλικος. Τὸ Οριστικὸν, ἐτετύμμην ἐτέτυψο ἐτέτυπτο. ἐτέτυφθον ἐτετύφθην. ἐτετύμμεθα ἐτέτυφθε ἐτέτυπτο

ritis rint. Infinit. uerberasse. Futurũ secund. Indic. uerberabo uerberabis uerberabit. d. uerberabitis abunt. p. uerberabimus uerberabitis rabunt. Optati. uerberem uerberes uerberet d. uerberetis berent. pl. uerberemus retis rent. Infinit. uerberatum ire.

MEDIA, PRAESENS.

Indicat. uerbero uel ror ras rat. d. uerberamus ratis rãt. p. uerberamus uerberatis uerberant. Præter. imperfect. uerberabam uel bar berabas bat d. uerberamus batis bant. plu. uerberabamus uerberabatis bant. Imperatiuum, uerbera uel uerberato uerberet. d. uerberate uerberent. p. uerberate rent. Optat. uerberarem res ret. d. uerberaremus uerberaretis arent. plu. uerberaremus uerbararetis rent Suciunct. si uerberem uel rer uerberes ret. d. uerberemus uerberetis rẽt. plur. uerberemus uerberetis uerberent. Infitiuum, uerberare. Futurum primum, Indicat. uerberabo uel bor bis bit. d. uerberabimus uerberabitis bunt. pl. uerberabimus abitis abunt.

Optati-

τύπητε τύπωσιν. Τὸ Απαρέμφατον, τυπεῖν. Μέλλων β. Τὸ Οριστικόν, τυπῶ τυπεῖς τυπεῖ. τυπεῖτον τυπεῖτον. τυποῦμεν τυπεῖτε τυποῦσιν. Τὸ Εὐκτικόν, τυποῖμι τυποῖς τυποῖ. τυποῖτον τυποίτην. τυποῖμεν τυποῖτε τυποῖεν. Τὸ Απαρέμφατον, τυπεῖν.

ΜΕΣΑ, ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ Οριστικόν, τύπτομαι τύπτῃ τύπτεται. τυπτόμεθον τύπτεσθον τύπτεσθον. τυπτόμεθα τύπτεσθε τύπτονται. Παρατατικός, ἐτυπτόμην ἐτύπτου ἐτύπτετο. ἐτυπτόμεθον ἐτύπτεσθον ἐτυπτέσθην. ἐτυπτόμεθα ἐτύπτεσθε ἐτύπτοντο. Τὸ Προσακτικόν, τύπτου τυπτέσθω. τύπτεσθον τυπτέσθων. τύπτεσθε τυπτέσθωσαν. Τὸ Εὐκτικόν, τυπτοίμην τύπτοιο τύπτοιτο. τυπτοίμεθον τύπτοισθον τυπτοίσθην. τυπτοίμεθα τύπτοισθε τύπτοιντο. Τὸ Υποτακτικόν, ἐὰν τύπτωμαι τύπτῃ τύπτηται. τυπτώμεθον τύπτησθον τύπτησθον. τυπτώμεθα τύπτησθε τύπτωνται. Τὸ Απαρέμφατον, τύπτεσθαι. Μέλλων α. Τὸ Οριστικόν, τύψομαι τύψῃ τύψεται. τυψόμεθον τύψεσθον τύψεσθον. τυψόμεθα τύψεσθε τύψονται.

Τὸ Εὐκτικὸν, τυφοίμην τύφοιο τύφοι/
το. τυφοίμεθον τύφοιαθον τυφοίσθην.
τυφοίμεθα τύφοισθε τύφοιντο. Τὸ Α-
παρέμφατον, τύφεσθαι. Αόρισ☉ α. Τὸ
Οριστικὸν, ἐτυφάμην ἐτύφω ἐτύφατο ἐτυ
φάμεθον ἐτύφασθον ἐτυφάσθην. ἐτυφά
μεθα ἐτύφασθε ἐτύφαντο. Τὸ ῥροστακ=
τικὸν, τύφαι τυφάσθω. τύφασθον τυφά/
σθων. τύφασθε τυφάσθωσαν. Τὸ Εὐκτι/
κὸν, τυφαίμην τύφαιο τύφαιτο. τυ=
φαίμεθον τύφαισθον τυφαίσθην. τυφαί
μεθα τύφαισθε τύφαιντο. Τὸ Υποτακτι/
κὸν, ἐὰν τύφωμαι τύφῃ τύφῃται. τυφώ-
μεθον τύφησθον τύφησθον. τυφώμεθα
τύφησθε τύφωνται. Απαρέμφατον, τύ/
φεσθαι. Παρακείμεν☉. Τὸ Οριστικὸν, τέ-
τυπα τέτυπας τέτυπε. τετύπατον τε=
τύπατον. τετύπαμεν τετύπατε τε-
τύπασιν. Τὸ ῥροστακτικὸν, τέτυ/
πε τετυπέτω. τετύπετον τετυπέτων.
τετύπετε τετυπέτωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν,
τετύποιμι τετύποις τετύποι. τετύποι-
τον τετυποίτην. τετύποιμεν τετύποιτε
τετύποιεν. Τὸ Υποτακτικὸν, ἐὰν τετύ-
πω τετύπῃς τετύπῃ. τετύπητον τετύ-
πητον. τετύπωμεν τετύποιτε τετύπω=
σιν.

Optat. uerberem rer uerberes ret. d.
beremus retis rent. pl. uerberemus
beretis berent. Infinitiuũ, uerberatũ
ire. Inde. 1. Indic. uerberaui uisti auit.
d. uerberauimus uistis uerunt. pl. uer
berauimus rauistis uerunt. Imperat.
uerbera beret. d. uerberate uerberẽt.
pl. uerberate uerberent. Optatiuum,
uerberauissem uerberauisset uisset.
d. uerberauissemus uerberberauisse-
tis uissent. pl. uerberauissemus ssetis
uissent. Subiunctiuũ, si uerberauero
uerberaueris rauerit. d. uerberauerí-
mus ueritis uerint. plu. uerbereuerí/
mus ueritis uerint. Infin. uerberasse.
Præt. perf. Indicat. uerberaui rauisti
rauit. d. uerberauistis rauerunt. plu.
uerberauimus uerberauistis uerunt.
Imperatiuum, uerberato tu rato ille.
d. uerberatote ranto. pl. uerberatote
ranto. Optat. uerberauissem rauisses
uisset. d. uerberauissetis uissent. plu.
uerberauissemus rauissetis rauissent.
Subiunctiuũ, si uerberauerim ueris
rauerit. d. uerberaueritis uerint. plu.
uerberauerimus rauerítis uerberaue

rint. Infinitiuum, uerberauisse. Præterit. plusquamperfect. Indicatiuum, uerberaueram uerberaueras rauerat d. uerberaueratis rant. p. uerberaueramus raueratis uerant. Indefinit. secundum, uerberaui auisti auit. d. uerberauimus auistis auerunt. pl. uerberauimus auistis auerunt. Imperatiuũ uerberato tu uerberato ille. d. uerberatote ranto. plu. uerberatote ranto. Optat. uerberauissem ses set. d. uissemus setis sent. p. uerberauissemus setis sent. Subiunct. si uerberauero ris rit. d. si uerberauerimus ritis rint. pl. si uerberiuerimus ritis rint. Infi. uerberasse. Futu. 2. Indic. uerberabo bis bit. d. uerberabimus bitis bunt. p. uerberabimus bitis bunt. Optati. uerberem res ret. d. uerberemus uerberetis uerberent. p. uerberemus uerberetis uerberent. Infi. uerberatũ ire.

PASSIVA PRAESENS.

Indicat. sing. uerberor uerberaris ratur. d. ramur ramini rantur. pl. uerberamur beramini rantur. Præterit. imper. uerberabar ris tur. d. abamur bimini

σιν. Τὸ Απαρέμφατον, τετυπῴαι. Υπερσωτέλικον. Τὸ Οριστικὸν, ἐτετύπειν ἐτετύπεις ἐτετύπει. ἐτετύπειμεν ἐτετύπειτε ἐτετύπειεν. Αόριστος β, ἐτυπόμην ἐτύπου ἐτύπετο. ἐτυπόμεθον ἐτύπεσθον ἐτυπέσθην. ἐτυπόμεθα ἐτύπεσθε ἐτύποντο. Τὸ Προσταικτικὸν, τυποῦ τυπέσθω. τύπεσθον τυπέσθων. τύπεσθε τυπέσθωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, τυποίμην τύποιο τύποιτο. τυποίμεθον τύποισθον τυποίσθην. τυποίμεθα τύποισθε τύποιντο. Τὸ Υποτακτικὸν, ἐὰν τύπωμαι τύπῃ τύπηται. ἐὰν τυπώμεθον τύπησθον τύπησθον. ἐὰν τυπώμεθα τύπησθε τύπωνται. Τὸ Απαρέμφατον, τυπέσθαι. Μέλλων β, Τὸ Οριστικὸν. τυπέσομαι τυπῇ τυπεῖται. Τυποῦμεθον τυπεῖσθον Τυπεῖσθον. Τυποῦμεθα Τυπεῖσθε τυποῦνται. Τὸ Εὐκτικὸν, τυποίμην τυποῖο Τυποῖτο. Τυποίμεθον Τυποῖσθον Τυποίσθην. μεθα ποῖσθε οἶντο. τὸ Απα. τυποῖσθαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ, ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ Οριστικὸν. Τύπτομαι Τύπτῃ τύπτεται. τυπτόμεθον Τύπτεσθον τύπτεσθον. τυπτόμεθα τύπτεσθε Τύπτονται. παρατατικὸς, ἐτυπτόμην ἐτύπτου ἐτύπτετο. ἐτυπτόμεθον

ἐτύπτεδομ ἐτυπτέδλω . ἐτυπτόμεθα ἐτύπτεδε ἐτύπτοντο . Τὸ Προστακτικόν. τύπτου τυπτέδω. τύπτεδομ τυτέδωμ. τύπτεδε τυπτέδωσαν . Τὸ Εὐκτικόν . τυπτοίμλω τύπτριο τύπτοιτ. τυπτοίμεθομ τύπτοιδομ τυπτοίδλω . τύπτοίμεθα τύπτοιδε τύπτοιντο. Τὸ Υποτακτικόν. ἐαὺ τύπτωμαι τύπτῃ τύπτηται . ἐαὺ τυπτώμεθομ τύπτηδομ τύπτηδομ. ἐαὺ τυπτώμεθα τύπτηδε τύπτονται. Τὸ Απαρέμφατομ. τύπτεδαι. Παρακείμλνος. Τὸ Οριστικόν, τέτυμμαι τέτυψαι τέτυπτ. τετύμμεδομ τέτυφθομ τέτυφθομ. τετύμμεθα τέτυφδε τετύφατ. Υπερσωτέλικ. Τὸ Οριστικόν, ἐτετύμμλν ἐτέτυψο ἐτέτυπτο . ἐτετύμμεδομ ἐτετύφθομ ἐτετύφθλν . ἐτετύμμεθα ἐτέτυφδε ἐτετύφατ. Τὸ Προστακτικόν. τέτυψο τετύφθω. τέτυφθομ τετύφθων . τέτυφδε τετύφθωσαν . Τὸ Απαρέμφατομ . τετύφθαι. Αόριστ. Τὸ Οριστικόν. ἐτύφθλν ἐτύφθης ἐτύφθη . ἐτύφθημεν ἐτύφθητον ἐτύφθησαν . Τὸ Προστακτικόν . τύφθητι τυφθήτω. τύφθητον τυφθήτων . τύφθητε τυφθήτωσαν . Τὸ Ευπλικόν . τυφθείλω τυφθείης

bamini antur. p. bamur mini bantur. Imperat. ſin. uerberare retur. d. uerberamini rẽtur. pl. uerberamini rẽtur. Optat. ſin. uerberarer reris retur. d. uerberaremur remini rentur. pl. uerberaremur remini rentur. Subiunct. ſing. ſi uerberer reris retur. d. ſi uerberemur remini rentur. plu. ſi uerberemur uerberemini berentur. Infin. uerberari. Præteritum perfectum. Indicatiuum, ſin. uapulaui uapulauiſti uapulauit. dual. uapulauimus uapulauiſtis lauerũt. plu. uapulauimus lauiſtis lauerunt. Præter. pluſquãperf. Indic. ſin. uapulaueram ueras uerat. dual. uapulaueramus laueratis laurant. plural. uapulaueramus ueratis ranc. Imperatiuum, ſin. uapulato tu, lato ille. dual. uapulatote lanto. plu. uapulatoto uapulanto. Infinitũ, uerberatum eſſe. Indefin. 1. Indicatiuũ, ſingul. uapulaui uiſti uit. dual. uapulauiſtis uerũt. pl. uapulauimus uiſtis uerũt. Imperat. ſin. uerberator tu, rator ille. d. minor rãtor. pl. minor rantor. Optatiuum, ſing. uapulauiſſem

ſes

ses set. d. uapulauissetis sent. pl. uissemus setis sent. Subiunct. s. si uapulauero ris rit. d. si uapulaueritis rint. p. si uapulauerimus ritis rint. Infini. uapulauisse. Futur. 1, Indicat. s. uerberabor beris bitur. d. bimur bimini buntur. p. uerberabimur bimini buntur. Optat. s. uerberer reris retur. d. uerberemur remini rentur. plu. uerberemur remini rentur. Infiniti. uerberatum iri. Indef. 2. Indicat. uapulaui uisti uit. d. uistis uerunt. p. uimus uistis uerũt. Impera. s. uerberator tu rator ille. d. uerberaminor rantor. p. uerberaminor antor. Optat. s. uapulassem ses set. d. setis sent. p. semus setis sent. & uissent. Subiun. s. uapulauero ris rit. d. si ritis rint. p. si rimus ritis rint. Infin. uapulauisse. Futur. 2. Indicat. s. uerberabor beris bitur. d. rabimur bimini buntur. p. bimur bimini buntur. Optat. s. uerberer bereris retur. d. remur remini rentur. plu. remur remini rentur. Infinit. uapulauisse. Post paulò fut. Indicat. s. mox uerberabor ris tur. d. bimur bimini bũtur.

Optat.

τυφθείεις τυφθείει. τυφθείητον τυφθείητην. τυφθείημεν τυφθείητε τυφθείησαν. καὶ τυφθεῖεν. τὸ Υποτακ. ἐὰν τυφθῶ τυφθῇς τυφθῇ. τύφθῆτον θῆτον. τυφθῶμεν φθῆτε φθῶσι. Τὸ Απρέμ. τυφθῆναι. Μέλλων α. Τὸ Οριστι. τυφθήσομαι τυφθήσῃ τυφθήσετε. τυφθυσόμεθον τυφθήσεσθον τυφθήσεσθον. τυφθησόμεθα τυφθήσεσθε τυφθήσονται. Τὸ Εὐκτικ. τυφθησοίμην τυφθήσοιο τυφθήσοιτο. τυφθησοίμεθον τυφθήσοισθον τυφθησοίσθην. τυφθησοίμεθα τυφθήσοισθε τυφθήσοιντο. Τὸ Απαρέμ. τυφθήσεσθε. Αόριστ. β. Τὸ Οριστ. ἐτύπην ἐτύπης ἐτύπη. ἐτύπητον ἐτυπήτην. ἐτύπημεν ἐτύπητε ἐτύπεισαν. τὸ Προστακ. τύπηθι τυπήτω. τύπητον τυπήτων. τύπητε τυπήτωσαν. τὸ Εὐκ. τυπείην εἰεις εἰει. τυπείητον εἰήτην. τυπείημεν τυπείητε εἰησαν καὶ εἶεν. Τὸ Υποτ. ἐὰν τυπῷ τυπῇς τυπῇ. ἦτον ἦτον. τυπῶμεν ἦτε ὦσιν. Τὸ Απρ. τυπῆναι. Μέλλων β, τυπήσομαι πήσῃ πήσετε. σοίμεθον ήσεσθον σεσθον. σοίμεθα σεσθε σοντε. Τὸ Εὐκτι. τυπησοίμην σοιο σοιτο. σοίμεθον σοισθον σοίσθην. σοίμεθα σοισθαι σοιντο. Τὸ Απρέμφα. τυπήσεσθε. μετ' ὀλίγον. μέλ. τετύψομαι τετύψῃ τετύψετε. τυψόμεθον ψεσθον ψεσθον. τετυψόμεθα τετύψεσθε τετύψονται.

Τὸ Εὐκ/

Τὸ Εὐκ. τετυφοίμλω τετύφοιο φοιζ. τετυφοίμλω τετύφοιθορ τετυφοίθλω. τετυφοίμεθα τετύφοιθε τετύφοιντο. Τὸ Απαρέμφατον τετύφεθαι.

ΕΝΕΡΓΙΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ Οριστικὸν, τίθημι τίθης τίθησι. τίθετορ τίθεζορ. τίθεμλν τίθετε ζιθέασιν. Παρατατικὸς. ἐτίθην ἐτίθης ἐτίθη. ἐτίθεζορ ἐτιθέτλω. ἐτίθεμλν ἐτίθετε ἐτίθεζαν. Τὸ Προσακτικὸν, τίθει τιθέτω. τίθεζορ τιθέτων. τίθετε τιθέτωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, τιθείην τιθείης ζιθείη. ζιθείητορ τιθείητην. ζιθείημλν ζιθείητε τιθείηζαν. Τὸ Υποτακτικὸν ἐὰν ζιθῶ τιθῆς ζιθῆ. ἐὰν ζιθῆτορ τιθῆτορ. ἐὰν ζιθῶμλν ζιθῆτε ζιθῶσιν. Τὸ Απαρέμφατορ. ζιθέναι. Αόριστος β, Τὸ Οριστικὸν, ἔθην ἔθης ἔθη. ἔθετορ ἐθέτην. ἔθεμλν ἔθετε ἔθεζαν. Τὸ προσακτικὸν, θὲς καὶ θές θέτω. θέτορ θέτων. θέτε θέτωζαν. Τὸ Εὐκτικὸν, θείην θείης θείη. θείητορ θειήτην. θείημλν θείητε θείηζαν. Τὸ Υποτακτικὸν, ἐὰν θῶ ἐὰν θῇς ἐὰν θῇ. ἐὰν θῆτορ ἐὰν θῆτορ. ἐὰν θῶμλν ἐὰν θῆτε ἐὰν θῶσι. Τὸ Απαρέμφατορ, θεῖναι.

ΜΕΣΑ, ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ Οριστικὸν, τίθεμαι τίθεσαι τίθεζ.

ζιθέμεθορ

Optat. sin. mox uerberer uerbereris uerberetur. du. uerberemur remini rentur. pl. uerberemur remini rẽtur. Infinitiuum, uerberatum iri.

ACTIVA PRAESENS.

Indicat. sin. pono nis nit. dual. ponitis nunt. plu. ponimus ponitis nunt. Præteritũ imperf. ponebam bas bat. dual. ponebatis bant. pl. ponebamus batis nebant. Imper. sin. pone ponat. dual. ponite nant. pl. ponite nant. Optat. sin. ponerẽ neres neret. du. poneretis rent. plu. poneremus retis rent. Subiunctiuũ. sin. si ponam nas nat. d. si ponitis nant. plu. si ponamus natis nant. Infinitiuũ, ponere. Indefin. 2. Indicatiuũ, posui posuisti posuit. du. posuistis posuerũt. pl. posuimus posuistis posuerũt. Imperatiuũ, ponito tu ponito ille. d. tote nunto. pl. tote nunto. Optat. sin. posuissem ses set. d. setis sent. pl. posuissemus setis sent. Subiũctiuũ, si posuero ris rit. d. si ritis rint. pl. si erimus ritis rint. Infin. posuisse.

MEDIA PRAESENS.

Indicatiuũ. pono uel or ponis nit. d. poni-

d. ponimus ponitis ponunt. p. ponimus ponitis ponunt. Pręterit. imperfect. ponebam ponebas nebat. d. ponebamus ponebatis bant. p. ponebamus ponebatis bant. Imperatiuum, pone & pone ponat. d. ponite ponāt. plu. ponite ponant. Optatiuum, ponerem poneres poneret. d. poneremus poneretis ponerent. p. poneremus poneretis ponerent. Subiunct. si ponam ponas ponat. d. si ponamus ponatis ponant. p. si ponamus ponatis ponant. Infinitiuū ponere. Indefinit. secundū. Indicat. posui posuisti & isti posuit. & reliqua sicut ponebam.

PASSIVA PRAESENS.

Indicat. ponor poneris ponitur. d. ponimur ponimini nuntur. p. ponimur ponimini nuntur. Præteritum imperfect. ponebar baris batur. d. ponebamur bamini bantur. p. ponebamur bamini bantur. Imperatiuū, ponere & ponere ponatur. d. ponamini ponātur. p. ponamini ponātur. Optatiuū, ponerer nereris retur. d. poneremur poneremini rentur. p. ponere

mur

τιθέμεθον τίθεσθον τίθεσθον. τιθέμεθα τίθεσθε τίθενθε. Παρατατικὸς, ἐτιθέμην ἐτίθεσο καὶ ἐτίθου ἐτίθετο. ἐτιθέμεθον ἐτίθεσθον ἐτιθέσθην. ἐτιθέμεθα ἐτίθεσθε ἐτίθεντο. Τὸ Προστακτικὸν, τίθεσο καὶ τίθου τιθέσθω. τίθεσθον τιθέσθων. τίθεσθε τιθέσθωσαν. Τὸ Εὐτικὸν, τιθείμην τίθειο τίθειτο. τιθείμεθον τίθεισθον τιθείσθην. τιθείμεθα τίθεισθε τίθειντο. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν τιθῶμαι ἐὰν τιθῇ ἐὰν τιθῆτε. ἐὰν τιθώμεθον ἐὰν τιθῆσθον ἐὰν τιθῆσθον ἐὰν τιθώμεθα ἐὰν τιθῆσθε ἐὰν τιθῶνται. Τὸ Απρέμφατον, τίθεσθαι. Αόριστος β, Τὸ Οριστικὸν, ἐθέμην ἔθεσο καὶ ἔθου ἔθετο. καὶ τὰ λοιπὰ τοῖς τοῦ ἐτιθέμην ὁμοίως.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ, ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ Οριστικὸν, τίθεμαι τίθεσαι τίθετο. τιθέμεθον τίθεσθον τίθεσθον. τιθέμεθα τίθεσθε τίθενται. Παρατατικὸς, ἐτιθέμην ἐτίθεσο καὶ ἐτίθου ἐτίθετο. ἐτιθέμεθον ἐτίθεσθον ἐτιθέσθην. ἐτιθέμεθα ἐτίθεσθε ἐτίθεντο. Τὸ προς. τίθετο καὶ τίθου τιθέσθω. τίθεσθον τιθέσθων. τίθεσθε τιθέσθωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, τιθείμην τίθειο τίθειτο. τιθείμεθον τίθεισθον τιθείσθην. τιθείμεθα

 μεθα

μεθα τίθειδε τίθεντο. Τὸ Υποτακτικὸν, ἐαὺ τιθῶμαι ἐαὺ τιθῇ ἐαὺ τιθῆται. ἐὰν τιτώμεθον ἐὰν τιθῆσθον ἐὰν τιθῆσθον. ἐὰν τιθώμεθα ἐὰν τιθῆσθε ἐὰν τιθῶνται. Τὸ Απαρέμφατον, τίτεσθαι. Παρακείμενος, τὸ Οριστικὸν τέθειμαι τέθεισαι τέθειται. τεθείμεθον τέθειθον τέθειθον. τεθείμεθα τέτεισθε τεθείνται. τὸ Ευκτικὸν, τεθείμην τεθεῖο τεθεῖτο. τεθείμεθον τεθεῖθον τεθείσθην. τεθείμεθα τεθεῖσθε τεθεῖντο. τὸ Υποτακτικὸν, ἐὰν τεθῶμαι ἐὰν τεθῇ ἐὰν τεθῆται. ἐὰν τεθῶμεθον ἐὰν τεθῆσθον ἐὰν τεθῆσθον. ἐὰν τεθῶμεθα ἐὰν τεθῆσθε ἐὰν τεθῶνται. τὸ Απαρέμφατον, τεθεῖσθαι. Υπερσυντέλικος, τὸ Οριστικὸν, ἐτεθείμην ἐτέθεισο ἐτέθειτο. ἐτεθείμεθον ἐτέθεισθον ἐτεθείσθην. ἐτεθείμεθα ἐτέθεισθε ἐτέθειντο. τὸ Προσακτικὸν, τέθεισο τεθείσθω. τέτεισθον τεθείσθων. τέθεισθε τεθείσθωσαν. Αόριστος α, τὸ Οριστικὸν, ἐτέθην ἐτέθης ἐτέθη. ἐτέθημεν ἐτέθητον ἐτεθήτην. ἐτέθημεν ἐτέθητε ἐτέθησαν. τὸ προσ. τέθητι τεθήτω. τέθητον τεθήτων. τέθητε τεθήτωσαν. τὸ Ευκτικ. τεθείην τεθείης τεθείη. κ.τ.λ. εἴημεν εἴητε εἶεν. τὸ Υποτακ. ἐὰν τεθῶ

ἐὰν

mur remini rentur. Subiunctiuum, ſi ponar ponaris ponatur. d. ſi ponamur ponamini ponantur. pl. ſi ponamur ponamini ponantur. Infinitiuũ, poni. Præter. perfect. Indicatiuum, poſitus ſum poſitus es poſitus eſt. d. poſiti ſumus poſiti eſtis ſiti ſunt. plur. poſiti ſumus poſiti eſtis poſiti ſunt. Optatiuum, poſitus eſſem eſſes eſſet. dual. poſiti eſſemus eſſetis eſſent. plural. poſiti eſſemus eſſetis eſſent. Subiunctiuum, ſi poſitus ſim ſis ſit. dual. ſi poſiti ſimus poſiti ſitis ſint. plura. ſi poſiti ſimus ſitis ſint. Infinitiuum, poſitum eſſe. Præteritũ pluſquamperfectum. Indicatiuũ, poſitus eram eras erat. dual. poſiti eramus eratis erãt. plur. poſiti eramus eratis erãt. Imperatiuũ, ſing. ponitor tu ponitor ille. d. inor antur. pl. inor antor. Indefin. 1. Indicatiuũ ſing. poſitus ſum es eſt. d. poſiti eſtis ſũt. pl. poſiti ſumus eſtis ſunt. Imperatiuũ, ponitor tu ponitor ille. d. inor antor. p. inor antor. Optatiuũ, ſing. poſitus eſſem eſſes eſſet. d. eſſetis eſſet. plu. poſiti eſſemus poſiti

essetis essent. Subiunctiuũ, si positus sim sis positus sit. d. si positi sitis sint. pl. si positi simus sitis positi sint. Infinitum, positum esse. Futurum 1, Indicatiuum, ponar poneris ponetur. d. ponemur ponemini ponentur. pl. ponemur ponemini ponentur. Optat. ponar ponaris ponatur. dual. ponamur ponamini ponantur. plur. ponamur ponamini ponantur. Infinitiuũ positum iri.

EXEMPLVM VERBI AB αω.

ACTIVA. PRAESENS

Indicatiuũ, sto. Præter. imper. stabã. Imperatiuũ, sta. Optatiuũ, starẽ. Subiũctiuũ, si stem. Infinitiuũ, stare. Indefin. 2. Indicat. steti. Imper. stato. Optatiuũ, stetissem. Subiunctiuũ, si stetero. Infinitiuum, stetisse.

MEDIA ET PASSIVA. PRAESENS.

Indicatiuũ, statuo & or. Pret. impf. statuebã & bar. Imperatiuũ, statue & re. Optatiuũ, statuerem & rer. Subiunct. si erem & rer. Infinit. statuere & ui. Præter. perf. Indicat. statui & tus sum. Optat. ssem & tus essem.

Subiunct.

ἐαὺ τεθῆς ἐαὺ τεθῇ. ἐαὺ τεθῆτον ἐαὺ τεθῆτον. ἐαὺ τεθῶμεν ἐαὺ τεθῆτε ἐαὺ τεθῶσιν. Τὸ Απῤῥεμφατον, τεθῆναι. Μέλλων α, Τὸ ορισικὸν, τεθήσομαι τεθήσῃ τεθήσεται. τεθησόμεθον τεθήσεσθον τεθήσεσθον. τεθησόμεθα τεθήσεσθε τεθήσονται. Τὸ Εὐκτικὸν, τεθησοίμιν τεθήσοιο τεθήσοιτο. τεθησοίμεθον τεθήσοισθον τεθησοίσθην. τεθησοίμεθα τεθήσοισθε τεθήσοιντο. Τὸ Απαρέμφατον, τεθήσεσθαι.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΡΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ αω.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ. ΕΝΕΣΤΩΣ

Τὸ Ορισικὸν, ἵστημι. Παρατατικ. ἵστην. Τὸ προστακ. ἵστη. Τὸ Εὐκτικὸν, ἱσταίην. Τὸ Υποτακτικ. ἐαὺ ἱστῶ. Τὸ Απαρέμφατ. ἱστάναι. Αόριστος β, Τὸ Ορισικὸν, ἔστην. Τὸ Προστακτικ. στάθι. Τὸ Εὐκτικὸν, σταίην. Τὸ Υποτακ. ἐαὺ στῶ. Τὸ Απαρ. στῆναι.

ΜΕΣΑ ἢ ΠΑΘΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ,

Τὸ Ορισικὸν, ἵσταμαι. Παρατατικ, ἱστάμην. Τὸ προστακτικὸν, ἱστάσο. Τὸ Εὐκτικὸν, ἱσταίμην. Τὸ Υποτακτικὸν, ἐαὺ ἱστῶμαι. Τὸ Απαρέμφατον, ἵστασθαι. Παρακείμενος, Τὸ Ορισικὸν, ἕστημαι. Τὸ Εὐτικὸν, ἑσταίμην. Τὸ Υποτακτικὸν, ἐαὺ ἕστωμαι. Τὸ

Απαρέμφατον, ἑστᾶναι. Υποτακτικὸς, Τὸ Οριστικὸν, ἑστάμην. Τὸ προσακ. ἕστασο. Αόριστος α, τὸ Οριστικὸν, ἐστάτην. τὸ Προστακτικὸν, στάθητι. Τὸ Εὐκτικὸν, σταθείην. Τὸ Υποτακτικὸν, ἐὰν σταθῶ. Τὸ Απαρέμφ. σταθῆναι. Μέλ. α, Τὸ Οριστικὸν, σταθήσομαι. Τὸ Εὐκτικὸν, σταθησοίμην. Τὸ Απαρέμφ. σταθήσεσθαι.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΡΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ οω.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ Οριστικὸν, δίδομι. Παρατατικὸς, ἐδίδουν. Τὸ Προστακτικὸν, δίδοθι. Τὸ Εὐκτικὸν, διδοίην. Τὸ Υποτακτικὸν, ἐὰν δι/δῶ. Τὸ Απαρέμφατον, διδόναι. Αόριστος β, Τὸ Οριστικὸν, ἔδων. Τὸ προστακτικὸν, δός. Τὸ Εὐκτικὸν, δοίην. τὸ Υποτακτικὸν, ἐὰν δῶ. Τὸ Απαρέμφατον, δοῦναι.

ΜΕΣΑ καὶ ΠΑΘΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ Οριστικὸν, δίδομαι. Παρατατικὸς, ἐδιδόμην. τὸ Προστακ. δίδοσο ἢ δίδου. Τὸ Εὐκτικὸν, διδοίμην. τὸ Υποτακτικὸν, ἐὰν δίδωμαι. τὸ Απαρέμφατον, δίδοσθαι. Παρακείμενος. Τὸ Οριστικὸν, δέδομαι. Τὸ Εὐκτικὸν, δεδοίμην. Υποτ. ἐὰν δέδομαι. τὸ Απαρέμφατ. δεδόσθαι. Υπερσυντέλικος, τὸ Οριστικ. ἐδεδόμην. τὸ Προσα-

Subiun. si rim & tus sim. Infini. sse & tum esse. Præt. pluscpper. Indi. statue ram & tus erã. Imper. statuito & or, Indef. 1. Indi. tui & tus sum. Imperatiuũ statuito & or. Optatitiuũ, ssem & tus essem. Subiun. si ro & tus fuero. Infiniti. sse & tũ esse. Futurũ 1. Indicatiuũ, statuam et ar. Optat. statuã & ar. Infinitiuum tum ire & tum iri.

EXEMPLVM AB οω.

ACTIVA. PRAESENS

Indicatiuũ. do. Prẹt. imper. dabã Imperat. da. Optat. darẽ. Subiunctiuũ, sidem. Infinitiuũ, dare. Indefinitũ 2. Indicatiuum, dedi. Imperatiuum, dato. Optat. dedissem. Subiunct. si federo. Infinitiuum, dedisse.

MEDIA ET PASSIVA PRAESENS.

Indicat. do & or. Prẹt imperf. bã & bar. Imperat. da & re. Optat. rem & rer. Subiunct. si dem & er. Infini. dare & ri. Præteritum perfectũ. Indicatiuũ, dedi & tus sum. Optatiuum, ssem & tus essem. Subiunctiuũ, si rim & tus sim. Infinitiuũ, sse & tum esse.

Præterit. pluſquãperf. Indic. ram & tus erã. Imperat. dato & or. Indef. 1. Indic. dedi & tus ſum. Imperat. dato & or. Optat. ſſem & tus eſſem. Subiunct. ſi rim & tus ſim. Infinitiuũ, ſe & tum eſſe. Fut. Indicat. dabo & or. Optat. dem & er. Infinit. datum ire & ri. Mediũ indef. 2. Indi. dedi & tus ſum. Imper. dato & or Optat. ſſem et tus eſſem. Subiunctiuũ, ſi rim & tus ſim. Infin. ſſe & tum eſſe.

EXEMPLVM AB νω.

ACTIVA. PRAESENS

Indicat. iungo. Præter. imper. iungebam. Imper. iunge. Infin. iungere.

MEDIA ET PASSIVA

Indic. iungo & iungor. Præteritũ imperf. iungebam & iungebar. Imperatiuũ iunge & iungere. Infinit. iungere & iungi. Itaq; per modos & ſe orſim ſic. Indicat. uerbero. Preteritũ imperfectum, uerberabam. Imperatiuũ, uerbera. Optatiuuũ, uerberarẽ. Subiunctiuum, ſi uerberem. Infinitiuum uerberare, & alia ſimiliter.

Sciendum aũt, quod ex in μι finitis, quæ

τὸ Προστακτικὸν, δὸς σὸ. Ἀόριστος α, τὸ Οριστικὸν, ἐδόθην. τὸ Προστακτικὸν, δόθητι. τὸ Εὐκτικὸν δοθείην. τὸ Υποτακτικὸν, ἐὰν δοθῶ. τὸ Απαρέμφατον, δοθῆναι. Μέλλων. τὸ Οριστικὸν, δοθήσομαι. τὸ Εὐκτικὸν, δοθησοίμην. τὸ Απαρέμφατον, δοθήσεσθαι. Μέσος Ἀόριστος β. τὸ Οριστικὸν, ἐδόμην. τὸ Προστακτικὸν, δόσο καὶ δοῦ. τὸ Εὐκτικὸν, δοίμην. τὸ Υποτακτικὸν, ἐὰν δῶμαι. τὸ Απαρέμφατον, δόσθαι.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΟΥ νω.

ΕΝΕΡΓΙΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ Οριστικὸν, ζεύγνυμι. Παρατατικὸς, ἐζεύγνυν. τὸ Προστακτικὸν, ζεῦγνυθι. τὸ Απαρέμφατον, ζεύγνυναι.

ΜΕΣΑ καὶ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Τὸ Οριστικὸν, ζεύγνυμαι. Παρατατικὸς, ἐζευγνύμην. τὸ Προστακτικὸν, ζεύγνυσο. τὸ Απαρέμφατον, ζεύγνυσθαι. Οὐκ οὖν ἐγκλιτικῶς, καὶ χωρὶς ὥλε. Τὸ Οριστικὸν, τύπτω. Παρατατικὸς, ἔτυπτον. τὸ Προστακτικὸν, τύπτε. τὸ Εὐκτικὸν, τύπτοιμι. τὸ Υποτακτικὸν, ἐὰν τύπτω. τὸ Απαρέμφατον, τύπτειν καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως. Ἰστέον δὲ ὅτι τῶν εἰς

μι τὰ τῷ ω παραλήγοντα, διὰ τοῦ αὐτοῦ ω ἔχει τὰ τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ ἀορίστου ὑποτακτικὰ, ἐὰν διδῶ διδῷς διδῷ, ἐὰν δῶ δῷς δῷ. Ετι τῶν εἰς μι τὰ τῷ υ παραληγόμενα, ἔγκλισιν οὔτε εὐκτικὴν, οὔτε ὑποτατικὴν, οἰκεῖαν ἑαυτοῖς ἔχει.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΠΩΜΕΝΩΝ.

Ετι τὰ τῆς τρίτης κλίσεως εἰς ω λήγοντα καθαρὸν, καὶ τὸ α, ἢ τὸ ε, ἢ τὸ ο παραλήγουσαν ἔχοντα, οἷον βοάω, ποιέω, χρυσόω, αὐξανομένης χρονικῶς τῆς παραληγούσης, τὸν μέλλοντα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ποιεῖ ὧδε, ποιήσω, βοήσω, χρυσώσω. Πάσχει δὲ καὶ συναιρέσεις, ἐπί τε ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ τοιάς δέ τε καὶ τοσάς δε.

ΤΡΕΙΣ ΠΕΡΙΣΠΩΜΕΝΩΝ ΙΔΕΑΙ.

Καλείσθω δὲ καὶ τὸ μὲν α, τὸ δὲ ε, τὸ δὲ ο.

ΠΑΘΗ ΤΩΝ α.

Αω, ῶ, αεῖ, ᾷ. αε, α. αο, ῶ. αου, ῶ. αη, α. αοι, ῷ. Βοάω, ῶ. βοάεις, ᾷς. βοάετον, ᾶτον. βοάομεν, ῶμεν. βοάουσι, ῶσι. βοάῃ, βοᾷ. βοάοιμι, ῷμι.

ΠΑΘΗ ΤΩΝ ε.

Εω, ῶ. εει, ει. εε, ει. εο, οῦ. εου, οῦ. εῃ, ῇ. εοι, οῖ. Ποιέω, ῶ. ποιέεις, εῖς. ποιέετον, ποιεῖτον. ποιέομεν, ποιοῦμεν. ποιέουσι, ποιοῦσι. ποιέῃ, ποιῇ. ποιέοιμι, ποιοῖμι.

ΠΑΘΗ

quæ per ω faciũt penul. per eandem ω habẽt præsentis & indefiniti subiunctiua, si dem des det. si dedero ris rit.

Etiam ex in μι quæ per υ penul. faciunt nec modum optatiuũ, nec subiunctiuum proprium habent.

DE VERBIS CONTRACTIS.

Præterea tertiæ cõiugationis, in ω desinentia purũ, & α uel ε uel ο penultima habentia, ut clamo, facio, deauro, producta tẽporaliter penultima futurum ut plurimum faciunt sic, faciam, clamabo, deaurabo. Patiuntur & cõtractiones, cùm in pręsenti tum in præterito imperfecto tot & tales.

TRES *contractorum uerborum formæ.*

Vocentur alia quidem α, alia ε, alia ο.

CONTRACTIONES AB α.

αω in ῶ, αει in ᾷ, αε in α, αο in ῶ, αου in ῶ, αη in η, αοι in ῷ. clamo clamas, clamatis tis, clamamus mus, mant ant, clamet, arem.

CONTRACTIONES AB ε.

εω in ῶ, εει in ει, εε in ει, εο in οῦ, εου in οῦ, εῃ in ῇ, εοι in οῖ. facio cis cis. citis tis. facimus mus. faciunt unt. faciat. rem.

CONTRA/

CONTRACTIONES AB ο.

Οω in ῶ, οε in ου, οο in ου, οου in ου, οη in ῶ uel ου, οϊ in οῖ. in diphthõgo quacũq;, excepto infinit. deauro deauras deaurat, deauratis, deauramus dearatis deaurant. rarem deauret, deauremus deauretis uel deauretis deaurare.

Horum aũt omniũ, & contracti optatiui actiui præsentis tẽporis, finali μι in ην uerso, proferuntur, facerem facerẽ. Vnde fit ut pluraliũ tertias personas nõ solũ in ϙν desinentes habeãt, sed etiã in αν facerẽt. Propriũ aũt est ε habẽtibus contractionẽ in nullis primis personis pati, dissyllabis existentibus. Declinantur aũt in futuro υ assumẽdo in plerisq;, ut nauigo nauiga

Sciendũ, quod in passiuorũ (bo. pręteritis perfectis, nõ est cõmuniter facere tertiã personã pluraliũ, cũ habet tertia singulariũ ultimã per consonãtes duas, ut uapulauit, plexus ẽ. Proinde aut Ionico utimur uapulauit dicẽtes, & pexus est, aut in participiũ et uerbũ substantiuũ resoluimus, uerberati sunt dicẽtes, & plexi sunt.

CONIV/

ΠΑΘΗ ΤΩΝ ο.

Οω, ῶ. οε, ου. οο, ου. οου, ου. οη, ῶ, ου. οϊ, οῖ. ἐν διφθόγγῳ ἥτινι οὖν, πλὴν τοῦ ἀπαρεμφάτου. Χρυσόω, ῶ χρυσόεις χρυσεῖς. χρυσόετον, οῦτον. χρυσόομεν, οῦμεν. χρυσόουσι, οῦσι. χρυσόοιμι, οῖμι. χρυσόῃ, οῖ. χρυσόωμεν, ῶμεν. χρυσόητε, ῶτε. ἢ οῦτε. χρυσόειν χρυσοῦν.

Τούτων δὲ ἁπάντων καὶ οἱ ἐκ συναιρέσεως εὐκτικοὶ ἐνεργητικοὶ ἐνεστῶτες, τοῦ λικτικοῦ μι εἰς ην τρεπομένου προφέρονται. ποιοῖμι ποιοίμην. Ὅθεν δὴ καὶ τὰ τῶν πληθυντικῶν τρίτα πρόσωπα οὐ μόνον εἰς ϙν λήγοντα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ εἰς αν, ποιοίησαν. Ἰδία δὲ τὰ ε καὶ συναίρεσιν τῶν πρώτων προσώπων οὐδενὸς πάσχει δισύλλαβα ὄντα. Κλίνετε δὲ καὶ εἰς τὸν μέλλοντα, τὸν υ προσλαμβάνοντα ὡς ὠθὶ τὸ πλεῖστον, πλέω, πλεύσω.

Ὅτι ὠθὶ τῶν παθητικῶν παρακειμένων οὐκ ἔστιν ἀκολούθως ποιεῖν τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν, ἔχοντος τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν τῶν λήγουσαν διὰ συμφώνων δυοῖν, οἷον τέτυπται, πέπλεκτε. Διὸ καὶ ἤτοι τῷ Ιωνικῷ χρώμεθα, τετύφατε λέγοντες, καὶ πεπλέχατε. ἢ εἰς μετοχὴν καὶ ῥῆμα ὑπαρκτικὸν ἀναλύομεν, τετυμμένοι εἰσὶ λέγοντες, καὶ πεπλεγμένοι εἰσίν.

ΚΛΙΣΙΣ

ΚΛΙΣΙΣ ΥΠΑΡΚΤΙΚΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ.

Τὸ δὲ Ὑπαρκτικὸν, ὥσ᾽ ἐτυγχάνει κλινόμενον καὶ γραφόμενον.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ Ὁριστικὸν, εἰμί εἶ ἐστὶ. ἐσμὲν ἐστὲ εἰσί. Παρατατικὸς, ἦν ἦς ἦ. ἦτον ἦστον. ἦμεν ἦτε ἦσαν. Τὸ Προστακτικὸν, ἴσθι καὶ ἔστω. ἔστον ἔστων. ἔστε ἔστωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, εἴην εἴης εἴη. εἶητον εἰήτην. εἶημεν εἶητε εἶησαν καὶ εἴησαν. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν ὦ ἐὰν ἦς ἐὰν ἦ. ἐὰν ἦτον ἐὰν ἦστον. ἐὰν ὦμεν ἐὰν ἦτε ἐὰν ὦσιν. Τὸ Ἀπαρέμφατον, εἶναι. Μέλλων. Τὸ Ὁριστικὸν, ἔσομαι ἔσῃ ἔσεται ἔστε ἔσται. ἐσόμεθον ἔσεσθον ἔσεσθον. ἐσόμεθα ἔσεσθε ἔσονται. Τὸ Εὐκ. ἐσοίμην ἔσοιο ἔσοιτο. ἐσοίμεθον ἔσοισθον ἐσοίσθην. ἐσοίμεθα ἔσοισθε ἔσοιντο. Τὸ Ἀπαρέμφατον, ἔσεσθαι.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΗΣ.

Μετοχὴ δὲ διαιρετέον μὲν ὡς τὸ ῥῆμα. Κλιτέον δὲ ὡς τὸ ὄνομα, καὶ ὅλως τῇ μὲν τοῦ ὀνόματος, τῇ δὲ τοῦ ῥήματος μετέχειν θατέον. ταῦτα γὰρ παρεπόμενα ἔχει ἅ τε ὀνόματι, ἅ τε ῥήματι. θεωρεῖσθω δ᾽ ἐν τούτοις.

CONIVGATIO VERBI SVBSTANTIVI.

Verbum autem ſubſtantiuum hoc modo declinatur ac ſcribitur.

ACTIVA. PRESENS

Indicatiuum, ſing. ſum es eſt. d. eſtis ſunt. pl. ſumus eſtis ſunt. Præt. impe. ſing. eram eras erat. d. eratis erãt. pl. eramus eratis erant. Imperat. ſing. ſis uel es eſto. dual. ſitis ſint. pl. eſte ſint. Optatiuũ, ſing. eſſem eſſes eſſet. d. eſſetis eſſent. pl. eſſemus eſſetis eſſent. Subiunctiuum, ſin. ſi ſim ſis ſit. d. ſitis ſint. pl. ſi ſimus ſitis ſint. Infinitiuũ eſſe. Futurũ Indicatiuũ, ero eris erit & erit. d. erimus eritis erunt. pl. erimus eritis erũt. Optatiuũ, ſing. ſim ſis ſit. d. ſimus ſitis ſint. pl. ſimus ſitis ſint.

Infinitiuum, fore.

DE PARTICIPIO.

PArticipiũ diuidẽdũ quidẽ ut uerbũ, flectẽdũ uero ut nomẽ. Atq; in totũ illud accipiẽdũ, q; partim nominis, partim uerbi ſit particeps. Eadẽ enim accidẽtia habet et cũ nomine & cũ uerbo. Id aũt cõſideretur in his.

ACTIVA. PRAESENS

Verbero. Præteritum imper. uerberabam. Mascul. hic uerberans. Fœmin. hęc berãs. Neu. hoc berãs. Fu. 1. uerberabo uerberaturus, tura, turũ. Indefi. 1. uerberaui, qui uerberauit, q̃ uerberauit, quod uerberauit. Præt. perf. & plusquãperf. uerberaui, q̃ rauit, quę rauit, quod rauit. Indef. 2. uerberaui, qui rauit, quę rauit, qd̃ rauit. Fut. 2. uerberabo, raturus ratura ratura.

MEDIA. PRAESENS (turũ.

Verbero, hic uerberans, uel qui uerberat, hæc uerberans, hoc uerberans. Fut. 1. uerberabo, uerberaturus berata tura beraturũ. Indef. 1. uerberaui, qui uerberauit, quę uerberauit, qd̃ uerberauit. Pręter. perf. uerberaui, qui uerberauit, quæ uerberauit, quod uerberauit. Indef. 2. uerberaui, qui uerberauit, quæ uerberauit, quod uerberauit. Futur. 2. uerberabo, uerberaturus uerberatura uerberaturum.

PASSIVA. PRAESENS

Vapulo, hic uapulãs, hæc uapulãs, hoc uapulãs. Præter. perf. uapulaui, uerbera

ΕΝΕΡΓΙΤΙΚΑ. ΕΝΕΣΤΩΣ

Τύπτω. Ο παρατατικὸς, ἔτυπτον. τὸ Αρσενικὸν, ὁ τύπτων. τὸ Θηλικὸν, ἡ τύπτουσα. τὸ Οὐδέτερον, τὸ τύπτον. Μέλλων α, τύψω. ὁ τύψων, ἡ τύψουσα, τὸ τύψον. Αόριστος α, ἔτυψα. ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψαν. Παρακείμενος, καὶ Υπερσωτέλικος, τέτυφα. ὁ τετυφὼς, ἡ τετυφυῖα, τὸ τετυφὸς. Αόριστος β, ἔτυπον. ὁ τυπὼν, ἡ τυποῦσα, τὸ τυπόν. Μέλλων β, τυπῶ. ὁ τυπῶν ἡ τυπῶσα, τὸ τυπῶν.

ΜΕΣΑ. ΕΝΕΣΤΩΣ

Τύπτομαι. ὁ τυπτόμενος, ἡ τυπτομένη, τὸ τυπτόμενον. Μέλλων α, τύψομαι. ὁ τυψόμενος, ἡ τυψομένη, τὸ τυψόμενον. Αόριστος α, ἐτυψάμην. ὁ τυψάμενος, ἡ τυψαμένη, τὸ τυψάμενον. Παρακείμενος, τέτυπα. ὁ τετυπὼς, ἡ τετυπυῖα, τὸ τετυπός. Αόριστος β, ἐτυπόμην. ὁ τυπόμενος, ἡ τυπομένη, τὸ τυπόμενον. Μέλλων β, τυποῦμαι. ὁ τυπόμενος, ἡ τυπουμένη, τὸ τυπούμενον.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ. ΕΝΕΣΤΩΣ

Τύπτομαι. ὁ τυπτόμενος, ἡ τυπτομένη τὸ τυπτόμενον. Παρακείμενος, τέτυμμαι.

ὁ τετυμμένος, ἡ τετυμμένη, τὸ τετυμμένον. Ἀόριστος α, ἐτύφθην. ὁ τυφθείς, ἡ τυφθεῖσα, τὸ τυφθέν. Μέλλων α, τυφθήσομαι. ὁ τυφθησόμενος, ἡ τυφθησομένη, τὸ τυφθησόμενον. Ἀόριστος β, ἐτύπην. ὁ τυπείς, ἡ τυπεῖσα, τὸ τυπέν. Μέλλων β, τυπήσομαι. ὁ τυπησόμενος, ἡ τυπησομένη, τὸ τυπησόμενον. Μετ' ὀλίγον μέλλων, τετύψομαι. ὁ τετυψόμενος, ἡ τετυψομένη, τὸ τετυψόμενον.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΡΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣ μι. ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ. ΕΝΕΣΤΩΣ

Τίθημι, ἐτίθην. ὁ τιθείς, ἡ τιθεῖσα, τὸ τιθέν. Ἀόριστος β, ἔθην. ὁ θείς, ἡ θεῖσα, τὸ θέν. Ἐνεστὼς, ἵσημι ἵστην. ὁ ἱστὰς, ἡ ἱστᾶσα, τὸ ἱστάν. Ἀόριστος β, ἔστην. ὁ στάς, ἡ στᾶσα, τὸ στάν. Ἐνεστὼς, δίδωμι ἐδίδων. ὁ διδούς, ἡ διδοῦσα, τὸ διδόν. Ἀόριστος β, ἔδων. ὁ δούς, ἡ δοῦσα, τὸ δόν. Ἐνεστὼς, ζεύγνυμι ἐζεύγνυν. ὁ ζευγνύς, ἡ ζευγνῦσα, τὸ ζευγνύν. Ἐνεστὼς, εἰμὶ ἦν. ὁ ὤν, ἡ οὖσα, τὸ ὄν. τὸ Μέλλων, ἔσομαι. ὁ ἐσόμενος, ἡ ἐσομένη, τὸ ἐσόμενον.

Περὶ γενῶν καὶ κλίσεως μετοχῶν.

Κλίνεται δὲ τὰ μὲν θηλυκὰ πάντα κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ ὀνόματος κλίσιν. Τῶν δὲ

uerberatus uerberata uerberatũ. Indefi. 1. uapulaui. uerberatus, uerberata, uerberatũ. Fut. pri. uerberabor. uerberãdus, uerberãda, uerberandũ. Indefin. 2. uapulaui. uerberatus, uerberata, uerberatũ. Fut. 2. uerberabor. uerberãdus, uerberãda, uerberandũ. Poſt paulò futurũ, uerberabor. uerberandus, uerberanda, uerberandũ.

PARTICIPIA A VERBIS IN μι. ACTIVA. PRAESENS

Pono ponebã. hic ponẽs, hęc ponẽs, hoc ponens. Indefin. 2. poſui. poſitus poſita poſitũ. Pręſens ſto ſtabam. hic ſtans, hæc ſtans, hoc ſtans. Indefin. 2. ſteti. qui ſtetit, quæ ſtetit, quod ſtetit. Pręſens do dabam. hic dans, hæc dãs, hoc dans. Indefin. 2. dedi. q dedit, quæ dedit, quod dedit. Pręſens iungo iungebam. hic iungẽs, hæc iungens, hoc iungens. Præſens ſum eram. hic iungens, hæc iungens, hoc iungens. Futurum ero. futurus, ra, rum.

De generibus & declinatione particip.

Declinantur aũt fœminina quidem iuxta ſecundã nominis inflexionem.

Masculina uero & neutra actiua quidem secundum quintam, passiua uero iuxta tertiam, exceptis indefinitis, & ipsis quintæ existentibus. Media uero ad tertiam & ipsa referuntur, demptis quæ sunt Præter. perfect. nempe & hæc ad quintam pertinent.

DE PRONOMINE.

PRonomen autem aliud Primitiuum, aliud Possessiuũ, aliud Demonstratiuum, aliud relatiuũ, aliud Compositũ. Habet autem & Genera & numeros, casus & personas, accidentia. Primitiua igitur tria, ego tu sui uel ille. Declinationes autẽ horũ positiuæ sunt hæ. S. Rectus ego, genitiuus mei, datiuus mihi, accusatiuus me. Dual. Rectus & accusatiuus nos, genitiuus et datiuus nostrũ & nobis. Plur. Rectus nos, genitiuus nostrũ, datiuus nobis, accusatiuus nos. S. tu tui tibi te. Dual. uos uestrũ. P. uos uestrũ uobis uos. S. suus sui sibi se. D. se sui. Pl. sui sui sibi se. Possessiua uero a Primitiuis deducta octo, meus tuus suus noster uester noster uester suus.

Quorum

τῶν δὲ ἀρσενικῶν τε καὶ οὐδετέρων τὰ μὲν ἐνεργητικὰ ὡς ἡ πέμπτη, τὰ δὲ παθητικὰ ὡς ἡ τρίτη. πλὴν τῶν ἀορίστων τῆς πέμπτης δή καὶ αὐτῶν ὄντων, τὰ δὲ μέσα εἰς τὴν τρίτην καὶ αὐτὰ ἀνάγεται, πλὴν τῶν τοῦ παρακειμένου τῆς πέμπτης δή καὶ αὐτῶν ὄντων.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΣ.

ΑΝτωνυμία δέ, ἡ μὲν πρωτότυπος, ἡ δὲ κτητική, ἡ δὲ δεικτική, ἡ δὲ ἀναφορική, ἡ δὲ συνθετος. Ἔχει δὲ καὶ γένη, καὶ ἀριθμους, καὶ πτώσεις, καὶ πρόσωπα παρεπόμενα.

Πρωτότυποι μὲν οὖν τρεῖς, Ἐγώ, Σύ, Ὅς. Κλίσεις δὲ τούτων θετικῶς αὗται. Ἑνικὰ. Ἡ οὐθεῖα, ἐγώ. ἡ γενικὴ, ἐμοῦ. ἡ δοτικὴ, ἐμοί. ἡ αἰτιατικὴ, ἐμέ. Δ. ἡ οὐθεῖα, καὶ αἰτιατικὴ, νώ. ἡ γενικὴ, καὶ δοτικὴ, νῶϊν. Πληθυντικά. ἡ οὐθεῖα, ἡμεῖς. ἡ γενικὴ, ἡμῶν. ἡ δοτικὴ, ἡμῖν ἡ αἰτιατικὴ, ἡμᾶς. Ε. σύ σοῦ σοί σέ. Δ. σφῶ σφῶϊν. Π. ὑμεῖς ὑμῶν ὑμῖν ὑμᾶς. Ε. ὅς οὗ οἱ ἕ. Δ. σφὲ σφίν. Π. σφεῖς σφῶν σφίσι σφᾶς.

Κτητικαὶ δὲ ἀπὸ τ πρωτοτύπων παράγονται ὀκτὼ, ἐμὸς, σὸς, ἑὸς, νωίτερος, σφωίτερος ἡμέτερος ὑμέτερος σφέτερος.

ὧν δὴ ἑκάστη τριγενῶς λέγεται ἐμός, ἐμή, ἐμόν. νωίτερος, νωίτερα, νωίτερον. ἡ δὲ κλιτήσεται δ' ἧλον.

ΔΕΙΚΤΙΚΑΙ.

Δεικτικαὶ δὲ δύο τριγενῶς, καὶ αὗται λεγόμεναι, οὗτος αὕτη τοῦτο, ἐκεῖνος ἐκείνη ἐκεῖνο, καὶ ἰλινόμεναι ὧδε. Ενικά. Οὗτος, τοῦτου, τούτῳ τοῦτον, ὦ οὗτος. Δ. τούτω, τούτοιν, ὦ τούτω. Π. Οὗτοι τούτων, τούτοις, τούτους, ὦ οὗτοι. Ενικά. Αὕτη, ταύτης, ταύτῃ, ταύτην, ὦ αὕτη. Δ. ταύτα, ταύταιν, ὦ ταύτα. Π. αὗται τούτων, ταύταις, ταύτας, ὦ αὗται. Ε, τοῦτο, τούτου, τούτῳ, τοῦτο, ὦ τοῦτο. Δ. τούτω, τούτοιν, ὦ τούτω. Π. ταῦτα, τούτων, τοῖς, ταῦτα, ὦ ταῦτα. Εκεῖνος ἐκείνου, ἐκείνῃ ἐκείνης, ἐκεῖνο ἐκείνου, ὡς αἱ τῶν ὀνομάτων κλίσεις.

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑΙ.

Ἀναφορικὴ δέ τοι μία, τριγενῶς καὶ αὕτη λεγομένη, αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτό. Ιδίου δὲ ταύτης, ἡ προπρόσωπος συμασία. Αὐτὸς γὰρ αὐτὴ τὸ ἐγώ, ἢ σύ, ἢ ἐκεῖνος.

ΣΥΝΘΕΤΟΙ.

Συνθετοὶ δὲ τρεῖς σύνθειας οὐκ ἔχουσαι, ἐμαυτοῦ, σαυτοῦ, ἑαυτοῦ, λεγόμεναι τριγενῶς.

Quorum sanè singula per tria genera uariantur, meus mea meum, noster nostra nostrū, hæc uero quomodo declinanda sint, liquet.

DEMONSTRATIVA.

Demōstratiua aūt duo triplici genere et ipsa dicta, ipse ipsa ipsū, ille illa illud, & declinātur ad hūc modū. S. hic huius huic hunc ô tu. D. hi hos horū his ô uos. Pl. hi horum his hos ô uos. Singularia, hæc huius huic hāc ô tu. D. hæ & has horū & his ô uos. Pl. hæ harum his has ô uos. Singularia, hoc huius huic hoc ô tu. D. hæc horū & & his ô uos. Pl. hæc horū his hæc ô uos. Ille illius, illa illius, illud illius, quēadmodū et nominū declinatiōes.

RELATIVA.

Relatiuū autem unū in triplici genere & ipsum dictū, ipse ipsa ipsum. Propriū uero huius trium personarum significatio. Siquidem ipse pro ego, aut tu, aut ille accipitur.

COMPOSITA.

Cōpositа tria nominatiuo carētia, meīpsius tuīpsius, et suīpsius, q̄ trib.

generibus dicũtur. Quæ primę & secũdæ personæ hactenus declinãtur, meijpsius mihijpsi meipsũ, tuijpsius tibijpsi teipsũ. Quę uero tertię, per omnes casus inflectũt. Atq; hæc sané nõ solũ cõpositè sed & disiũctim declinãtur in pluralibus, ut suimet & suijpsorũ, sibimet et sibijpsis, semet et seipsos

DE PRÆPOSITIONE.

PRæpositio alia quidẽ monosyllaba, alia dissyllaba. Accidẽtia aũt habet ultimã acui si recipit tonũ, & tenuari exceptis ab υ incipiẽtibus, & penult. corripi demptis duabus. Consideretur in his: in, ex, cum, ad, ante, per, iuxta, per, cum, apud, contra, inde, circum, ab, sub, super.

DE ADVERBIO.

ADuerbiũ aliud quidẽ tẽporis, ut nũc, tunc, aliquãdo, iam, nuper, rursũ, eousq;, donec, cũ, postea, deinde, hodie, cras, heri, olim, sẽper. Aliud uero Loci, ut sursũ, deorsum, foras, intro, procul, propè, contra, humi, ubi, unde, ultra, longe. Aliud Qualitatis, ut bene, pulchre, libẽter, sapienter. quæ & mediocritatis esse dicun-

τριγενῶς. Καὶ αἱ μὲν τοῦ πρώτου, καὶ δευτέρου προσώπου ὠθὶ τοσοῦτων κλινόμεναι, ἐμαυτοῦ ἐμαυτῷ ἐμαυτὸν, σαυτοῦ σαυτῷ σαυτὸν. αἱ δὲ τοῦ τρίτου ἐφ' ὅλον.

Αἱ δὲ καὶ οὐ μόνον συνθέτως, ἀλλὰ καὶ διηρημένος κλίνοντο ὠθὶ τῶν πληθυντικῶν, οἷον ἑαυτῶν, καὶ σφῶν αὐτῶν, ἑαυτοῖς καὶ σφίσιν αὐτοῖς, ἑαυτὸς, καὶ σφᾶς αὐτούς.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ.

ΠΡοθεσις δὲ, ἡ μὲν μονοσύλλαβος, ἡ δὲ δυσύλλαβος. Παρεπόμενα δὲ ἔχει, τὸ ὀξύνεσθαι, ἢ ὑπὸ δέχετο τόνον, τὸ ψιλοῦσθαι, πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ υ ἀρχομένων, τὸ βραχὺ καταληκτεῖν, πλὴν δυοῖν. θεωρείσθω δ' ἐν τούτοις: ἐν, εἰς, ὀξ, σὺν, πρὸς, πρὸ, ἀνὰ, κατὰ, διὰ, μετὰ, παρὰ, ἀντὶ, ὠθὶ, περὶ, ἀμφὶ, ἀπὸ, ὑπὸ, ὑπέρ.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΟΣ.

ΕΠίῤῥημα δὲ, τὸ μὴ χρονικὸν, οἷον νῦν, τοτέ, πότε, ἤδη, ἀρτι, αὖθις, τέως, ἕως, ἡνίκα, ἔπειτα, μετέπειτα, σήμερον, αὔριον, θχές, πάλαι, ἀεὶ. τὸ δὲ τόπου, οἷον ἄνω, κάτω, ἔξω, ἔσω, πόῤῥω, ἐγγὺς, ἐναντίως, χαμαὶ, ἔνθα, ὅθεν, ἐπέκεινα, μακραὶ. τὸ δὲ ποιότητος, οἷον εὖ, καλῶς, ἡδέως, σοφῶς, ἃ δὴ καὶ μεσότητος εἶναι

λέγετρ, κυνηδὸν, βοτρυδὸν, ἀγεληδὸν, τὸ δὲ ποσότητος, οἷον ἅπαξ, δὶς, τρὶς, πολλάκις, ὀλιγάκις. τὸ δὲ ἀθροίσεως, οἷον ἅμα, ὁμοῦ, συλλήβδην, ἀθρόως. τὸ δὲ διαιρέσεως, οἷον ἄνευ, χωρὶς, τιχῆ. τὸ δὲ ἐξαιρέσεως, οἷον πλὴν. τὸ δὲ τάξεως, οἷον ἑξῆς, ἐφεξῆς, εὐθὺς, εὐθέως, ἐξαίφνης, αὐτίκα, παραχρῆμα. τὸ δὲ ὁμοιώσεως, οἷον ὡς, ὥσπερ, καθά, καθάπερ. τὸ δὲ ἀρστάσεως, οἷον ὥστε. τὸ δὲ συγκρίσεως, οἷον μάλλον, ἧπτον. τὸ δὲ ἐπιτάσεως, οἷον λίαν, ἄγαν, μάλιστα, πάνυ, σφόδρα. τὸ δὲ ἀνέσεως, οἷον ἠρέμα, ἡσυχῆ, μόγις. τὸ δὲ βεβαιώσεως, οἷον δηλαδή, δήπουθεν, πάντως, ὄντως, ἦ. τὸ δὲ κατωμόσεως, οἷον νή, ναί. τὸ δὲ καταφάσεως, οἷον ναί. τὸ δὲ ἀπωμόσεως, οἷον μά. τὸ δὲ ἀρνήσεως, οἷον οὔ, οὐδαμῶς, ἥκιστα. τὸ δὲ ἀργορεύσεως, οἷον μηδαμῶς, μή. τὸ δὲ εἰκασμοῦ, οἷον ἴσως, τάχα, τυχόν. τὸ δὲ ἐρωτήσεως, οἷον πόδεν, ποῖ, ποῦ, πηνίκα, πῶς. τὸ δὲ δείξεως, οἷον ἰδού, ἠνί, ὧδε, ἐκεῖ, ἐνθάδε. τὸ δὲ κλίσεως, οἷον ὦ. τὸ δὲ διασαφήσεως, οἷον ἤγουν, οἷον, τουτέστιν, εἴτον. τὸ δὲ θέσεως, οἷον ἀναγνοστέον, γραπτέον. τὸ δὲ εὐχῆς, οἷον εἴθε, ὤφελον. τὸ δὲ σχετλιασμοῦ, οἷον ἆ, ὤ,

ἰοὺ

dicũt, canine, dẽse, gregatim. Aliud Quãt. ut semel, bis ter, sæpenumero, rarẽt. Aliud Cõgreg. ut simul, parit, collectim uniuersim. Aliud separ. ut seorsim, separatim, semotim. Aliud except. ut præt. Aliud Ord. ut deinde, deinceps, ꝓtinus, mox, repẽte, continuo, illico. Aliud simil. ut ut, ueluti, quẽadmodũ, sicut. Aliud digress. ut itaq;. Aliud Cõpar. ut magis, minus. Aliud Vehem. ut nimis, nimiũ maxime, admodũ, ualde. Aliud Remiss. ut sẽsim, paulatim, uix. Aliud Cõfir. ut uidelicet, profecto, omnino, reuera, certe. Aliud Adiur. ut ꝑ per. Aliud Affir. ut nę. Aliud Abiur. ut per. Aliud negã. ut nõ nequaq;, minime. Aliud Prohibẽdi, ut nullatenus, ne. Aliud Cõiect. ut forsan, forsitan, fortè. Aliud Interrog. ut unde, quo, ubi, quãdo, quomodo. Aliud Demonst. ut ecce, en, hic, illic, hic. Aliud Vocã. ut ò. Aliud Expli. ut uidelicet, uelut, hoc est, siue. Aliud Posit. ut legendũ est, scribendum est. Aliud Optandi, ut utinam, ò si. Aliud Exclam. ut ha,

iu,

iu, hei, heu. Aliud Admirandi, ut ô, heu. Aliud stuporis, ut ô, hercules. Aliud Diuinitatis, ueluti, euœ, euã. Habet accidẽtia, speciẽ, & figurã. Nã aliud est primitiuũ, ut nũc, aliud deriuatiuũ, ut aliũde. Et aliud simplex, ut olim, aliud cõpositum, ut iamolim.

DE CONIVNCTIONE.

COniunctio uero, alia Copulatiua, ut qdẽ, aũt, q̃, &, sed, cęterũ, ast. Alia Disiũctiua, ut aut, siue. Alia Continuatiua, ut si, siquidẽ, siq. Alia Subcontinuatiua, ut quãdo, quãdoq̃dẽ. Alia Causalis, ut q̃niã, em̃, quia, quapp̃t. Alia dubitãdi, ut an, deinde, utrũ, nũ. Alia ratiocinãdi, ut, atq, certe, uerũ, itaq̃, ꝓinde, ergo, igit̃. Alia expletiua, quẽadmodũ, iã, licet, sanè, certe, qdẽ, igit̃, qdẽ. Alia potẽtialis, ut si. Alia discernẽdi, siue adijciendi, ut aut. Alia diminutiua, uelut, qdẽ, sanè Alia cõtrarietatis, ut attamẽ, tamen, licet. Habet aũt accidẽs, figurã, nam alia simplex, ut quãdo: alia cõposita, ut quandoqdẽ. De octo igit̃ orationis partibus hic finiat̃ liber primus.

FINIS LIB. I. THEO/

ἰοὺ, οἴμοι, φεύ. τὸ δὲ θαυμασμοῦ, οἷον ὦ, φεῦ. τὸ δὲ ἐκπλήξεως, οἷον ἆ, ἡράκλεις. τὸ δὲ θειασμοῦ, οἷον εὐοῖ, εὐάν. Ἔχει δὲ παρεπόμενα, εἶδος, καὶ σχῆμα. τὸ μὲν γὰρ πρωτότυπον, οἷον νῦν. τὸ δὲ παράγωγον, οἷον ἑτέροθεν. καὶ τὸ μὲν ἁπλοῦν, οἷον πάλαι. τὸ δὲ συνθετον, οἷον πρόπαλαι.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ.

Συνδεσμὸς δὲ, ὁ μὲν συμπλεκτικὸς, οἷον μὲν, δὲ, τε, καὶ, ἀλλὰ, ἀτάρ, αὐτάρ. Ὁ δὲ διαζευκτικὸς, οἷον ἢ, ἤτοι ἠέ. Ὁ δὲ συναπτικὸς, οἷον εἰ εἴπερ εἰδήπερ. Ὁ δὲ παρασυναπτικὸς, οἷον, ἐπειδή. Ὁ δὲ αἰτιολογικῶς, οἷον ἵνα, γὲ ὅπως, γὰρ, ὅτι, διότι. Ὁ δὲ ἀπορηματικὸς, οἷον ἄρα, εἶτα, μῶν, μή. Ὁ δὲ συλλογιστικὸς, οἷον ἀλλὰ, ἀλλάμην, οὖν, τοίνυν, τοιγάρτοι, τοιγαροῦν. Ὁ δὲ παραπληρωματικὸς, οἷον δὴ, ποῦ, τοί, δῆτα, πὲρ, πῶ, μῆν, οὖν, γέ. Ὁ δὲ δυνητικὸς, οἷον ἄν. Ὁ δὲ διακριτικὸς, εἴτ' οὖν ἀμπλεκτικὸς, οἷον ἤ. Ὁ δὲ ἐλαττωτικὸς, οἷον πὲρ, γοῦν, γέ. Ὁ δὲ ἐναντιωματικὸς, οἷον ὅμως, καίτοι, καίπερ. Ἔχει δὲ παρεπόμενον, σχῆμα, ὁ μὲν γὰρ ἁπλοῦς, οἷον ἐπεὶ. ὁ δὲ συνθετος, οἷον ἐπειδή. Περὶ μὲν οὖν τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν ταύτη διωρήσω τὸ πρῶτον.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

ΘΕΟΔΩ-

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑγώγης τῶν εἰς τεσσάρα τὸ β.

Μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἀπὸ τῶν πρώτων ἀρξάμενοι, λέγωμεν περὶ τῶν αὐτῶν, ὥσπερ τινας τόπους τῶν εἰρημένων τίθεντες, καὶ πλείω ἅττα τῶν καθ' ἕκαστον ἀνάγοντες εἰς αὐτά. Τῶν τοίνυν φωνηέντων τὰ μὲν α, η, ε, ο, ω, προτακτικά, τὰ δὲ ι, υ, ὑποτακτικά, οὕτω γάρ τοι ὑπὸ πλεκόμενα συνίστησι τὰς δυφθόγγους, ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ υ προτακτικὸν ὡς ἐν τῷ υἱός, ἁρπυία, μυῖα, διφθόγγοι γὰρ, καὶ αἱ, ῃ, ῳ, ηυ, ᾳ, υ. κατὰ χρηστικῶς, ἡ δὲ ωυ Ιώνων. Ετι τῶν φωνηέντων, τὰ μὲν α, ε, ο, μεταβολικά. Μεταβάλλει γὰρ ὠθὶ τῶν παρῳχημένων, τὸ μὲν α, καὶ ε, εἰς η. ἀσθενῶ, ἠσθένουν. ἐθέλω, ἤθελον. τὸ δὲ ο εἰς ω, ὀφείλω, ὤφειλον. τὰ δὲ η, ι, υ, ω, ἀμετάβολα, ὡς μὴ μεταβάλλοντα, ἡγεμονεύω γὰρ, ἡγεμόνευον. ἰξεύω, ἴξευον. ὑβρίζω, ὕβριζον. ὠφελῶ, ὠφέλουν. Μεταβάλλει

THEODORI GRAMMATICAE INSTItutionis, Liber secundus.

Post hæc aũt rursum à primordijs exorsi, dicamus de ijsdẽ, ceu quosdã locos dictorũ ponentes, ac nonnulla singulis q̃busq̃ adijcientes pręter ea, quæ dicta sunt. Vocaliũ igitur, aliæ quidẽ ut α η ε ο ω, præpositiuæ. Aliæ ut ι υ, subiũctiuæ. Sic nanq̃ inter se cõnexæ, cõstituunt diphthõgos, quanq̃ & υ prępositiua est, ut in filius Harpyia musca. Siquidem diphthongi hæ quoq̃ η ω ηυ ᾳ υ improprie. Cæterũ ω υ Ionica. Deinde inter uocales, α ε ο sunt mutabiles. Mutãtur enim in pręteritis, α quidẽ et ε in η. infirmor infirmabar, uolo uolebam, ο uero in ω. debeo debebã. Verum η ι υ ω immutabiles, quippe quæ non mutantur. Nam dux sum facit, dux eram, aucupor, aucupabar, uiolo, uiolabam, iuuo, iuuabam. Vertitur

titur itaq; ε in η ubiq;, exceptis uerbis quatuordecim, in quibus ι assumit.

Aliâs, ut ἔχω, εἴχομ.

* Consonantiũ aũt ζ, ξ, ψ, duplices, ẽ cõsonãtibus duabus cõstant, ζ ex σ & δ: ξ uero ex κ & σ, ψ ex π & σ. Cęterũ λ, μ, ν, ρ, immutabiles. Neq; enim in uerborum formationibus mutãtur, neq; in nominum inflexionibus, cano, canam, tribuo, tribuam, iudico iudicabo, semino, seminabo, nestor nestoris, græcus, græci. Porrò tenues, aspiratę & mediæ hoc habent modo, ut β media inter π & φ esse in sono uideatur. γ autem media inter κ & χ. δ uero media inter τ & θ.

DE SYLLABA.

SYllaba uero, alia quidem longa, alia breuis, alia communis. Longarũ alia quidem natura, heros. alia positione, simplex. Constituit sanè dictionem syllaba, cùm complexio aliqua literarum & ipsa sit, orationem autem dictio. Oratio uero nunc intensa est, nunc remissa, idq; ijs qui uocantur accentus, assequitur.

DE

ταβάλλει τοιγαροῦν εἰς η τὸ ε παντα-
χοῦ, πλὴν τῶν τεσσάρων καὶ δ'ἑκα τι-
νῶν, ἐφ' ὧν τὸ ι προσλαμβάνει. τῶν δὲ
συμφώνων τὰ μὲν ζ, ξ, ψ, δ ιπλᾶ ἐκ
συμφώνων δυοῖν σύγκειται. Τὸ μὲν ζ,
ἐκ τοῦ σ, καὶ δ. τὸ δὲ ξ, ἐκ τοῦ κ, καὶ σ.
τὸ δὲ ψ, ἐκ τοῦ π, καὶ σ. Τὰ δὲ λ, μ, ν, ρ,
ἀμετάβολα, ὅτε γὰρ ἀδὴ τῶν ῥηματικῶν
σχηματισμῶν μεταβάλλει, ὅτ' οὖ ἀδὴ τῶν
ὀνοματικῶν κλίσεων, ψάλλω, ψαλῶ. νέ-
μω, νεμῶ. Κρίνω, κρινῶ. σπείρω, σπερῶ.
νέσωρ, νέσορ☉. ἔλλω, ἔλλω☉. Τὰ δὲ
ψιλά, καὶ δασέα, καὶ μέσα, οὕτωπως
ἔχει, ὥστε τὸ μὲν β, μέσον τοῦ π, καὶ φ τῆς
τοῦ φωνῆ, τὸ δὲ γ μέσον τοῦ κ, καὶ χ. τὸ
δ' δ, μέσον τοῦ θ, καὶ τ.

ΠΕΡΙ ΣΥΛΛΑΒΗΣ.

ΣΥλλαβῆς δὲ τὸ μὲν τοι μακρόν, τὸ
δὲ βραχύ, τὸ δὲ κοίνον, καὶ τὸ μα-
κροῦ, τὸ μὲν φύσει, ἥρως. τὸ δὲ θέσει,
ἁπλοῦς. Συνίσισι δὲ τὴν μὲν λέξιν, ἡ
σύλλαβη, ὥσπερ καὶ δή τις αὐτὴ γραμ-
μάτων ὑπάρχουσα, τὸν δὲ λόγον, ἡ λέ-
ξις. Λόγ☉ δὲ τῇ μὲν ἐντεινόμεν☉, τῇ
δὲ ἀνιέμεν☉, ταῖς καλουμέναις προ-
σῳδίαις τυγχάνει.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΔΙΑΣ.

Τῶν δὲ προσῳδιῶν, ἡ μὲν ὀξεῖα, ἡ βαρεῖα, καὶ ἡ περισπομένη, τόνοι, ἡ δὲ δασεῖα, καὶ ψιλὴ, πνεύματα, ἡ δὲ ἀπόστροφος, καὶ ἡ ὑφὴν, καὶ ἡ διαστολὴ, πάθη. Τόποι τῆς μὲν ὀξείας, ἡ λήγουσα, ὅθεν τὸ ὀξύτονον, ἀγαθὸς, ἡ παραλήγουσα, ὅθεν τὸ παροξύτονον, καὶ βαρύτονον, λόγος, ἡ προπαραλήγουσα, ὅθεν τὸ προπαροξύτονον, δίκαιος. Τῆς δὲ βαρείας τόπος, πᾶσαι αἱ ὁμαλῶς ἀναγινοσκόμεναι συλλαβαί, διὸ καὶ συλλαβικὸς ὀνομάζετο τόνος. τίθεται δὲ ἐπὶ μόνων τῶν ὀξυτονομένων, ὅθεν κατὰ συνέπειαν ἀναγινόσκομεν ὁμαλῆ, οἷον οὐδὲ περὶ τὸν ἄρχοντα. Τῆς δὲ περισπομένης τόπος, ἡ λήγουσα, ὅθεν τὸ περισπώμενον, ποιῶ, καὶ παραλήγουσα, ὅθεν τὸ προπερισπώμενον, ποιοῦμαι. Τῆς δὲ δασείας τε καὶ ψιλῆς, τὰ ἀρκτικὰ φωνήεντα ἄνθρωπος, ὅμηρος, καὶ τὸ συμφώνων. τὸ ῥῆμα. Τῆς δὲ ἀποστρόφου ἐνθάτι ἐκθλίβεται, ἄρα οὗτος, ἄρ' οὗτος. Τῆς δὲ ὑφὴν, ὑπὸ τοῖς ἐκδυοῖν τινῶν, ἢ καὶ πλειόνων συνθέτοις, οἷον πασιμέλουσα. Τῆς δὲ διαστολῆς, ὑφ' ἃ τῶν συντιθεμένων διάκρισίν τινα δεῖ ἐμποιεῖν, ὅ, τι.

DE ACCENTV.

CAeterũ int' accẽtus, acutus qdẽ et grauis et circũflexus, toni sũt. Asper uero, ac tenuis, spiritus. Apostrophus, & Hyphẽ, & Diastole, passiões. Loci acuti sũt ultima, unde acuta dictio appellat̃, ut bonus: penultima, unde penacuta aut grauis, ut sermo, antepẽ. unde antepenacuta, ut iustus. Grauis aũt sedes, syllabę omnes, q̃ unisonè ꝓferũtur, quãobrẽ & syllabicus nominabit̃ accẽtus. Ponit̃ aũt solũ in his quæ ultimã acuũt, cũ consequẽtia uocis ꝓnũciamus æquabili, ut q principi adstãt. Circũflexi uero locus, ultima, unde anflexa uox dicitur, ut facio. Et penultima, unde et penanflexa, ut fio. Porrò aspi, & tenuis initiales uocales, ut homo, Homerus, & inter cõsonãtes ῥ, uerbũ. Apostrophi uero, ubi qd eliditur ut uidelicet hic. Hyphen aũt, infra ea quę ex duobus aut plurib. cõponũtur, ut q̃ omnibus curę est. Diastoles uero sub compositis, in quibus dirimendis aliqua oportet inducere, ut qd̃ ꝓnomẽ.

DE ORATIONIS PARTIBVS. DE NOMINE.

CAeterũ inter orationis parte nomẽ qdẽ, pręt ea q̃ prius dic sũt, & Gẽtile aliq̊d est ut Phryx: & defin. q̃lis: & Cõprehẽsiuũ, ut pop lus: & Distributiuũ, ut alter, uter unusqsq̧, alius: & Cõtentiuũ, ut ui tũ: & Factitiũ, ut fluctus: & Ordin le, ut primus, secundus: & ad aliqu pater: & Tanq̃ ad aliqd, nox, mo lã & ꝓpria sẽp unius sũt generis, n pe aut masculinini, aut fœminini, Homerus, Calliope. Apellatiuorũ tẽ quęcũq̧ significãt animalia, cõm nis generis plerũq̧ sunt, nõnulla e epicœna. Quæ uero ꝓprie adiectiu trigenera omnia, hic, hęc, hoc sapi Cæterũ ancipitia, & modo pro adi ctiuis usurpata, modo ꝓ appellatiu ut beneficus & ciuis, & rex & id g nus alia, duorũ sũt gen. Huiusmo aũt & colũba, & lepus. Desinẽtia ig tur in οσ purũ simplicia, trium gen rum in α fœmininum formãt, iust iusta. Consimiliter uero & ea quæ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΜΕΡΩΝ. ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.

Τῶν δὲ τοῦ λόγου μερῶν τοὔνομα δὴ παρὰ τὰ πρότερον εἰρημένα, καὶ ἐθνικόν τι ἐστὶν. οἷον φρύξ, καὶ ἀόριστον, ὁ ποῖός τις, καὶ περιληπτικὸν δῆμος, καὶ ὠλμερησόμενον, ἕτερον, ἑκάτερος, ἕκαστος, ἄλλος, καὶ παρεκτικὸν, ἀμπέλων, καὶ πεποιημένον, φοῖσβος, καὶ τακτικὸν, πρῶτος, δεύτερος, καὶ πρός τι, πατήρ, καὶ ὡς πρός τι, νύξ, θάναθος. Τὰ μὲν δὴ κήρια ἀεὶ μονογενῆ ἐστὶ. καὶ ἤτοι ἀρσενικὸν μόνον, ἢ θηλυκὸν, οἷον ὅμηρος, καλλιόπη. Τῶν δὲ προσηγορικῶν, ὅσα συμαντικὰ ζώων, κοινὰ τῷ γένει ὡς ὠλτοπλεῖστον ἐστὶν, εἶνα μέν τοι καὶ ἐπίκοινα. Τὰ δὲ κυρίως ἐπίθετα, τριγενῆ πάντα, σοφὸς, σοφὴ, σοφόν. Τὰ δὲ ἐπαμφοτερίζοντα, καὶ νῦν μὲν ὡς ἐπίθετα λαμβανόμενα, νῦν δὲ ὡς προσηγορικὰ, οἷον τὸ εὐεργέτης, καὶ πολίτης, καὶ βασιλεὺς, καὶ τὰ τοιαῦτα, διγενῆ ἐστίν. Τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ τρήρων, καὶ πτώξ. Τὰ μὲν οὖν εἰς ος καθαρὸν, ἁπλᾶ τριγενῆ, εἰς α τὸ θηλυκὸν παρασχηματίζει, δίκαιος, δικαία. Ὡσαύτως δὲ καὶ εἰς τῶρ συλλα-

βιζομένην ἔχει τὴν λήγουσαν, ἀνθηρός, ἀνθηρὰ, τὸ δὲ ὀλβίη καὶ τὰ τοιαῦτα, ἰωνικὰ. Τὰ δὲ εἰς μι καθαρὸν λήγοντα, εἰς η τὸ θηλυκὸν ἔχει ψηματιζόμενον, οἷον ἔρημος, ἐρήμη, φρόνιμος, φρονίμη. Τὰ δὲ ἐροτηματικὰ, εἴτ' οὖν πευστικὰ τριγενῆ ἐς αὐτὰ ἐστὶν, τίς, τί, ποῖος, ποῖα, ποῖον. Κλητικήν τε οὐκ ἔχει. Λαμβάνεται δὲ ἢ κατ' οὐσίαν, οἷον τὸ τὶς, ἢ κατὰ ποιὸν, οἷον ποῖος, ἢ κατὰ ποσὸν, οἷον τὸ πόσον καὶ πηλίκον, καὶ πόστον, ἐς πότερον, ἢ κατὰ τόπον ποδαπός. Ὡσαύτως δὲ ἐς τὰ ἀόριστα τριγενῆ ἐστὶ, καὶ ἕκαστα ἀφ' ἑκάστων τῶν πευστικῶν σχηματήζεται, προσθέσει τοῦ ο, ποῖος, ὁποῖος, πότερος, ὁπότερος.

Τριγενῆ δὲ καὶ τὰ ἀναφορικὰ, καὶ ἢ κατὰ τὸ ποιὸν, ἢ κατὰ τὸ πόσον λαμβανόμενα, τοιοῦτος, οἷος, τηλικοῦτον, ἡλίκον, τόσον, ὅσον. Τὰ δὲ περιληπτικὰ εἴτ' οὖν συστηματικὰ, μονογενῆ, δῆμος, πλῆθος. Τὰ γεμὴν ἀπαρεριζόμενα τριγενῆ, ἕτερος, ἑτέρα, ἕτερον. ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο. Τετραχῶς δὲ τὰ ἀπαρεριζόμενα, ἢ γὰρ ἓν ἐκ δυοῖν. οἷον τὸ ἕτερον, ἢ δύο καθ' ἕν. οἷον τὸ ἑκάτερον. ἢ ἓν ἐκ πολλῶν, οἷον τὸ ἄλλο. ἢ πόλλα καθ' ἕν, οἷον τὸ ἕκαστον.

Τριγενῆ

in syllab. habẽt ultima, floridus, florida. Cęterũ felix & his similia Ionica. In ος uero nõ purũ desinẽtia in ι fœm. habent figuratũ, ut desertus, deserta, hic prudẽs, hęc prudẽs. Porrò inꝛrogatiua siue ꝑcũctatiua, triũ generũ et ipsa sunt, q̃s uel q̃, qd qualis, q̃le. Nec uocatiuũ habẽt. Sumũtur aũt aut iuxta substãtiã, ut quis aut iuxta q̃litatẽ, ut q̃lis: aut iuxta quãtitatẽ, ut quãtũ et quãtũ, & q̃tũ & utrũ: aut secũdũ locũ, ut cuias. Similiꝛ aũt & indefin. triũ generũ sunt, & singula è singulis interrogatiuorũ formãtur appositione ο, qualis, uter, uter. Triũ generũ, et relatiua, & aut secundũ qualitatem, aut secũdũ quãtatitẽ sũpta, talis, qualis, tantũ, quantũ. Cæterũ cõpræhensiua siue collectiua unius sunt generis, populus, multitudo. Sanè distributiua, triũ sunt genera, altera, alterũ, alius, alia, aliud. Quadrifariam autem partiuntur. Aut enim unũ è duobus, ut alterũ, aut duo singulatim, ut utrunq̃, aut unũ è pluribus, ut aliud, aut multa singulatim, ut unumqđq̃.

Triũ generũ sunt & ordinalia, primus, prima, primũ. Sicut & materialia, lapideus, lapidea, lapideũ. Hęc autẽ & ab ijs quę similiũ sũt partiũ figurãtur. Nã lignũ & os & caro similiũ sũt partiũ, unde & ligneũ, & osseũ, et carneũ. Ad eũdẽ modũ in cæteris. In duos aũt potissimũ fines diuidũtur. Aut enim in ινον luteũ, aut in ωδες, luteũ, terreũ. Quãçꝫ eorũ q̃ à metallis, ꝓpria terminatio est in εον & ουν ꝑ synęresin, aureũ, ferreũ, ęreũ, argenteũ, quibus & fictile respõdet. In genere uero. Nomini accidũt (ut prius dictũ est) quinçꝫ. E quibus genus imꝓprie & cõmune q̃ddã, & epicœnũ * erit. Nã masc. tãtũ, fœm. tãtũ, subditũ articulo, masc. est. Fœm. tãtũ, fœm. Neutro, aũt neutrũ. Vtriçꝫ nẽpe masc. & fœm. cõmune. Porrò ꝙ alterutro articulo, utrũçꝫ genus significat, epicœnũ, aqla, hirũdo. Species aũt primitiua q̃dẽ, ut omnis, deriuata uera, ut sapiẽs. Porrò deriuatiuæ septẽ species secũdũ quæ dicta sunt, è quibus comparatiui & superlatiui formationes sic habentur.

commune. id est super

FORMA/

Τριγωñ ὁ ℭ τὰ τακτικὰ. πρῶτος, πρώτη, πρῶτον. ἡ τὰ μετρσιαστικὰ. λίθινος, λιθίνη, λίθινον. Ταυτὶ δὲ ℭ ἀπὸ μόνων τ̃ ὁμοιομερῶν σχηματίζετ̃. Ξύλον γὰρ καὶ ὀστ̃ ℭ σάρξ τ̃ ὁμοιομερῶν. ὅθεν τὸ ξύλινον ἢ ὀστέινον ἢ σάρκινον ὡσαύτως ὁ ἢ ὧδε τῶν ἄλλων. Εἰς πλύο δὲ μάλισα καταλήξεις ἀναμερίζετ̃. ἤτοι γὰρ εἰς ινον, πήλινον, ἢ εἰς ωδες, πηλῶδες γεῶδες. Τῶν γεμῶν ἐκ μετάλλων, ἰδία κατάληξις εἰς εον καὶ ουν ἢ σωαίρεσιν. χύσεον, σιδήρεον, χάλκεον, ἀργύρεον. οἷς καὶ τὸ κεραμεῦν ἀκολουθησεν. Καθόλου δὲ τῷ ὀνόματι ἕπετ̃ τὰ πρότερον εἰρημένα πάντα. ὧν τὸ γενικ̃ καταχρησικῶς καὶ λοιπόν τι καὶ ἐποικοινον ἔσαι. Τὸ μὲν γὰρ ἀρσενικῶ μόνως ὑποτασόμενον ἄρθρῳ, ἀρσενικόν. Τὸ δὲ θηλυκῶ μόνως, θηλυκόν. Τὸ δὲ ἀμφοτέρῳ, ἀμφοῖν, ἀρσενικῶ τε καὶ θηλυκῶ, κοινόν. τὸ ἢ σωθατέρῳ, ἄμφω τὰ γένη σημαῖνον, ἐπίκοινον, οἷον ἄετ̃, χελιδών. Εἶδ̃ δὲ τὸ μὲν πρωτότυπον, οἷον πᾶς. τὸ ἢ παράγωγον, οἷον λόγιος. Παραγώγ ἢ ἑπτὰ μάλισα εἴδ̃ τὰ πρώτ̃ εἰρημένα, ὧν τ̃ συγκριτικ̃ τε καὶ ὑπερθετικ̃ σχηματισμοὶ ὧδε.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΣΥΝΚΡΙΤΙΚΩΝ, καὶ ὑπερθετικῶν.

ΤΑ εἰς ος λήγοντα τῶν ἀπὸ θέτων τρι γενῶν ὀνομάτων μεταβολῇ τοῦ σ εἰς τ. καὶ προσλήψει τοῦ ερος συγκριτικὰ γίνεται. οἷον ἔνδοξος, ἐνδοξότερος. Προσλήψει δὲ τοῦ ατος, ὑπερθέτικα. ἔνδοξος, ἐνδοξότατος. παλαιός, παλαιότατος. Πλὴν τοῦ καλὸς καὶ κακός, ὡς ἑτέρων τινῶν. Καλλίων γὰρ κάλλιστος, κακίων κάκιστος, βελθίων βέλτιστος, ἀμείνων κρείττων, ἄριστος, χείρων, ἐλάττων, ἥσσων, μείων, ἐλάχιστος, μείζων, μέγιστος, ῥάων ῥάστος. Εἰ δὲ εἰς ης τὸ θετικὸν, διὰ τοῦ εος τυγχάνει κλινόμενον, ἀκὸ τοῦ ες οὐδετέρου τὸ συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν γίνεται, μεταβολῇ καὶ προσλήψει ὡς εἴριται. εὐγενὴς, εὐγενὲς, εὐγενέστερος, εὐγενέστατος. ἀληθὴς, ἀληθὲς, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος. Εἰ δὲ εἰς υς εἴη τριγενὲς, δῆλον ὅτι καὶ οὗτος ἀκὸ τοῦ οὐδετέρου ὁμοίως. βραχὺς, βραχὺ, βραχύτερος, βραχύτατος. Πλὴν τοῦ ἡδύς, πολύς, τάχυς, ἡδίων, γὰρ ἥδιστος, καὶ πλεῖων πλεῖστος, καὶ ταχείων τάχιστος, ἢ καὶ ταῦτα προσθέσει ἔτι τοῦ τερος ὡς τατος εἴη ἂν σχηματίσαι, πλὴν τοῦ πολὺς.

FORMATIONES COMPA/ratiuorum & superlatiuorum.

IN ος desinẽtia adiectiua, triũ generũ nomina, mutatiõe σ in τ, & assũptione ερος cõparatiua fiũt, ut gloriosius riosior. Assũptiõe aũt ατος, suplatiua, gloriosus sissimus, uetustus, stissimus. Præt pulcher & malus, & alia nõnulla. Nã pulchrior, rimus, peior, pessimus, melior optimus, melior, potior, optimus, deterior, minor, inferior, minor, nimus, maior mus, facilior, mus. Qd si desinẽs in ης, positiuũ, ꝑ εος inflectatur, ab ευ neutrũ, cõparatiuũ & suplatiuũ fit mutatione & assumptione, prius dicta, nobilis, nobile, nobilior, nobilissimus, hic & hæc uerax hoc uerax, ueracior, ueracissimus. Sin in υς trium generũ, clarum quod à neutro ad eundem modum fiunt, breuis, breue, breuior, breuissimus. Pręter iucũdus, multus, uelox. Nam ab his fiũt iucundior, simus, & copiosior, plurimus. Et uelocior, uelocissimus. Etiamsi & hęc adiectione τερος & τατος licuerit formare, præter multus.

multus. iucũdior dissimus, uelocior, cissimus. Desinẽtiũ in υς q̃dã simplex cõparatiuũ & suplatiuũ faciunt, q̃dã duplex. Simplex qdẽ, ut latus, latior em̃ & latissimus tantũ. Duplex uero, iucũdus, & dulcis & uelox. Nã hæc nõ solũ in τερος & τατος formãt̃, sed & in ων & ςως, dulcior, cissimus, ocyor, ocyssimus. Cõsimilit̃ his & turpis & inimicus. Qd̃si et breuior, et celerior & pinguior, nõ p̃termittere oportet, erunt eo modo sic & q̃ triplicẽ formã prębeãt. Siqdẽ à tardus & breuis, tardior, aut breuior fit cõparat. & à uelox, locior. et à pinguis, guior. Porrò q̃ aliter desinũt, per εςερος & εςατος plerũq; cõparatiua & suplatiua formãt, sobrius, sobrij, tẽperantior, tissimus, uenustus, uenusti, uenustior issimus. Et absq; ε beneuolus, beneuolentior, beneuolentissimus. Non solũ autem à nominibus† comparatiua fiunt, sed à participijs quoq;, ualentior. Et insuper à præpositionibus, prior, & superior, & ab aduerbijs, uicinior longinquior, sublimior.

Aliâs comparatiuis.

FORMA/

τ̃ πολὺς. ἡδύτερος, ἡδύτατος, ταχύτερος, ταχύτατος. Τῶν εἰς υς ἄρα τὰ μὲν ἁπλοῦν τὸ συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν ποιεῖτε, τὰ δὲ διπλοῦν. Απλοῦν μὲν τὸ εὐρὺς, εὐρύτερος γὰρ εὐρύτατος μόνον. Διπλοῦν δὲ τὸ ἡδὺς, καὶ γλυκὺς, καὶ ὠκὺς. ταῦτα γὰρ οὐ μόνον εἰς τερος, καὶ τατος, ἀλλὰ καὶ εἰς ων, καὶ ςος. γλυκίων, γλύκιςος, ὠκίων, ὤκιςος. Ομοίως δὲ τούτοις, καὶ αἰσχρὸς, καὶ ἐχθρός. Εἰ δὲ καὶ τὸ βράσσων, καὶ θάσσων, καὶ πάσσων οὐ παραλιπεῖν δέοι, εἴη ἂν οὕτω καὶ ἅτ᾽ ἂν τραπλοῦν τὸ σχῆμα παρέχοιτο. Απὸ γὰρ τοῦ βραδὺς καὶ βραχὺς, τὸ βράσσων συγκριτικὸν, καὶ ἀπὸ τοῦ ταχὺς, τὸ θάσσων, καὶ ἀπὸ τοῦ παχὺς τὸ πάσσων. Τὰ δὲ εἰς ἄλλοτι λήγοντα τῷ εςερος, καὶ εςατος, ὡς ὑδὲ τὸ πλεῖςον εἰς συγκριτικὰ μεταςχηματίζετε, ὧδε, σώφρων, σώφρονος, σωφρονέςερος, σωφρονέςατος, χαρίεις, χαρίεντος, χαριέςερος, χαριέςατος. Ἐκ χωρὶς δὲ τοῦ ε, εὐνοῦς, εὐνούςερος, εὐνούςατος. Οὐ μόνον δ᾽ ἀπὸ ὀνομάτων συγκριτικὰ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ μετοχῶν, ἐῤῥωμενέςερος, καὶ ἔτι ἀπὸ προθέσεων, πρότερος, καὶ ὑπέρτερος, καὶ ἀπὸ ἐπιῤῥημάτων, ἐγγύτερος, ποῤῥώτερος, ἀνώτερος.

ΣΧΗΜΑ/

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ πατρωνυμικῶν.

ΠΑτρωνυμικοῦ δὲ σχηματισμοὶ τοιοῦτοι, ὅσα μὲν τῶν ὀνομάτων εἰς ος καθαρὸν λήγει, εἰς αδης μετασχηματιζόμενα, τὸ ἀρσενικὸν πατρωνυμικὸν ποιεῖ, ἥλιος, ἡλιάδης, ὅσα δὲ μὴ εἰς καθαρὸν, εἰς ιδης, κρόνος, κρονίδης, τοῖς γὲ μὴν κλίσεως οὖσι πέμπτης ἀπὸ τῶν γενικῶν ὁ σχηματισμὸς εἰς ιδης, ἔνθα δὴ καὶ συναίρεσις γίνεται, ἐφ' ὧν τὸ ε παραλήγει, καὶ σχηματισμὸς ἕτερος εἰς ων Ιώνων. πέκοψ, πέλοπος, πελοπήδης. πηλεὺς, πηλέως, πηλεΐδης. ἐς πηλείδης κατὰ συναίρεσιν, καὶ πηλείων. Τῆς δὲ πρώτης εἰς αδης, αἰνείας, αἰνειάδης, ἰφίτης, ἰφιτάδης.

ΠΕΡΙ ΘΗΛΥΚΩΝ ΠΑΤΡΩνυμικῶν σχηματισμῶν.

ΤΑ δὲ θηλυκὰ πατρωνυμικὰ ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν, ἐκβολῇ τοῦ δη, ἰλιάδης, ἡλιὰς, νεστορίδης, νεστορίς. καὶ ἐστὶ τὰ μὲν ἀρσενικὰ κλίσεως πρώτης, τὰ δὲ θηλυκὰ πέμπτης. πριαμίδης, πριαμίδου. πρίαμις, πριαμίδος. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρου πατρωνυμικοῦ εἶδος κατὰ χρηστικὸς, ὠδὶ μὲν ἀρσενικοῦ εἰς διος, οἷον ὑῤῥάδιος,

FORMATIONES PATRONYMICORVM.

PAtronymici autem formationes huiusmodi. Quæcũq; nomina in ος purum desinunt, in αδης transformata, masculinũ patro. faciunt, sol, solis filius. Quæcunq; uero in ος nõ purum, in ιδης, saturnus, saturni filius. Quanq̃ q̃ inflect. sunt quintæ, à genitiuis formãtur in ιδης, atq; in his sanè Synæresis fit, in quibus ε penultim. est syllab. Et formatio alia in ων more Ionico. Pelops, pelopis, Pelopides, peleus pelei, peleïdes per Synæresin, & pelion. Primæ aũt in αδης faciũt. Aeneas Aeneades. Iphites Iphitades.

DE FOEMININORVM PATRONYMICORUM formationibus.

FOeminina uero patronymica à ꝓprijs fiunt masculina abiectiõe δε, Heliades, Helias. Nestorides, nestoris. Et sunt masc. quidẽ declinationis primæ. fœminina uero quintæ. Priamides, priamidæ. Priamis, priamidis. Est aũt aliud patronymici genus im,ꝓprie: mascul. quidẽ in διος, ut hyrra/

hyrradius: fœmininum uero in νη, ut Adraſtine, Eetione. Atq; ita trifariã fuerit, tũ maſculinũ, tum fœmininũ.

FORMATIONES DIMINVTIVORVM.

DImínutiua uero partím à ῥητῆς partím ab appellatiuis formãt, ueluti Zenodorus zenodorulus, ab homo aũt homuncio. At ſpecies qdẽ maſculínorum ſex. In ων diſſyllabice, baccho, bacchonaſter. In ωρ, penultima ι, morio, ſtultus. In αξ, ut rhodiolus rhodius. In ας, zeno metrodorulus. In κος, homunculus. In λος, nautulus, nauta. Fœmínínum uero tres. In ωρ, hypſipylula hypſipyla. In ις famula famula. In σκη puellula puella. Neutrorum aũt una ín ον, adoleſcentulus.

FORMATIONES POSSESSIVORVM.

POſſeſſiua ítẽ & à ῥητῆς & ab appellatiuis deducũtur. Et ín ειον q; dẽ à terminatis in ευς, Neleus nelei neleũ. Sed nõ ſolũ, nã ab homo humanũ deducít. In κος aũt & in ωλες à finítis ín ος, ratio, rationalis, ſed non ſolũ.

Nam

ὑῤῥάδιος, ὧν ἡ θηλυκὴ εἰς νη, οἷον ἀδρασίνη, καὶ ἠετιώνη. ὥσθ' οὕτω τριχῶς ἂν εἴη, τότε ἀρσενικόν, ⟨καὶ⟩ θηλυκόν.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΥΠΟΚΟΡΙΣΤΙΚΩΝ.

ΤΑ δὲ ὑποκοριστικὰ ἀπὸ λυρείων τε καὶ προσηγορικῶν χηματίζεται, οἷον ἀπὸ μὲν τοῦ ζηνόδοτος, ζηνᾶς. ἀπὸ δὲ τοῦ ἄνθρωπος, ἀνθρώπισκος. Εἴδη δὲ τῶν μὲν ἀρσενικῶν, ἓξ, εἰς ων διισυλλάβως, βάκχων ὁ βακχυλίδης, εἰς ων παραλήγον τῷ ι, μωρείων ὁ μωρός, εἰς αξ, ῥόδαξ ὁ ῥόδιος, εἰς ας ζηνᾶς, μητρᾶς, εἰς ας, ἀνθρωπίσκος, εἰς λος, ναυτίλος, ὁ ναύτης. Τῶν δὲ θηλυκῶν τρία, εἰς ων ὕψων ἡ ὑψιπύλη, εἰς ις, θεραπαινὶς, ἡ θεράπαινα, εἰς κη, παιδίσκη, ἡ παῖς. τὸ δὲ οὐδέτερον ἓν εἰς ον, μειρακύλλιον.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΚΤΗΤΙΚΩΝ.

ΚΑΙ τὰ κτητικὰ δὲ ἀπὸ λυρείων καὶ προσηγορικῶν παράγεται, καὶ εἰς δον μὲν ἀπὸ τοῦ εἰς ευς, νηλεὺς νηλέως νηλεῖον, ἀλλ' οὐ μόνον, ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου γὰρ τὸ ἀνθρώπειον. Τὰ εἰς κος δὲ καὶ εἰς ωδες. ἀπὸ τῶν εἰς ος, λόγος λογικος, ἀλλ' οὐ μόνον.

Βασιλεὺς γὰρ βασιλικὸν, καὶ δεκέλεια, δεκελικόν. Γραμματικοῦ δὴ καὶ ταῦθα μηδὲν ὑπὸ τοῦ ἀχρήστου παρακωλυόμενον θέσθαι, ἄμφω τὰ εἴδη ἀφ' ἑκάστου τῶν εἰρημένων παράγεσθαι ἀν ὀνομάτων. Ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ἄνθρωπος, ἀνθρωπικὸν, καὶ ἀνθρώπειον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ὁμήρου, ὁμηρικὸν καὶ ὁμήρειον, καὶ ἀπὸ τοῦ αἴαντος, αἰαντικὸν καὶ αἰάντιον, καὶ ἀπὸ πλάτωνος νικὸν, καὶ νεῖον, ἔνιοι δὲ καὶ τὰ παρωνύμως ἀπὸ τόπου λεγόμενα κτητικὰ, οἰκειοματικὰ ὀνομάζουσιν οἷον τὸ οὐράνιος, καὶ θαλάσσιος, καὶ τὰ ὅμοια, ὥς τε καὶ εἴη ἂν οὕτω τὰ κτιτικὰ τριχῶς, ἢ γὰρ οἰκειοματικῶς, οὐράνιον, ἢ συνεκφαντικῶς, γραμματικὸν, ἢ μετουσιαστικῶς λιθῶ-

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ (δες.

παρωνύμου.

ΠΑρωνύμου δὲ τόποι σχηματιστικοὶ, ὅσα καὶ εἴδη ὀνόματος, καὶ εἴη ἂν ἀφ' ἑκάστου τῶν ὀνομάτων παράγειν. Αρσενικὸν μὲν εἰς ων μονογενὲς. Φίλος φίλων, θηλυκὸν δὲ εἰς οτης μονογενὲς, φιλότης. Οὐδέτερον δὲ εἰς ιον, καὶ ὅλως εἰς ον τριγενὲς. Φίλιον, φιλικὸν, οὐχ ἁπλοῦν μέν τοι τριγενὲς, ἀλλ' ὡς τὰ τῶν εἰδῶν ληκτικά τε καὶ παραληκτικὰ,

Nã et à rex regale, ab imago ginariũ. Grãmatici sanè est, nihil obstante, qd' inusitata sint, tradere ambas has species à singulis dictorũ nominũ deriuari. Vt enim ab homo, deducitur humanũ & humanũ, ita et ab Homerus Homericũ & Homericũ, & ab Aiax Aiacinis cinũ & Aiaceiũ, & à Plato Platonicũ & Platonicũ. Nõnulli uero & denominatiuè à loco dicta possessiua, domesticatiua uocãt, ut cœlestis & marinus, & horũ similia. Itaq; sumentur sic possessiua triplicit', aut domestice cęleste, aut cõsignificatiue, grãmaticũ, aut materialiter, lapideũ.

FORMATINOES DENOMINATIVI.

DEnominatiui aũt tot loci formatiui, q̃t et species sũt nominis. At licuerit à singulis nominib. deducere. Masc. qdẽ in ων unius gñris, amicus, philo. Fœm. uero in οτις unius gñris, amicitia. Neutrũ dniq; in ιον, et generalit' in ον triũ generũ, amicitiale. Quãuis nõ eodẽ modo sint triũ generum, sed ꝓ uariis formis syll. ultimæ ac pe-

nultimæ: humanũ igitur & human
& humanũ, & luteum, & floridũ. I
generaliter secundũ traditam form
tionem specierũ nominis. Viden
autẽ est, an capax triũ generũ sit sp
cies: neq; em̃ omnia in ον neutra tr
generũ sũt. Animalculũ nãq;, & a
lescentulus, et lebetulus. Atq; in to
denominatiua unius sũt generis. C
syderãdum aũt & reliq̃s denomin
uorũ formationes, secundũ differe
tiam specierũ, ut in diminutiuo qu
dem lapillus, homunculus, metro
rulus. In patronymico in δης.

FORMATIONES VERBALIVM.

VErbalia uero, ut in genere loq̃
deducũtur à passiuo præteri
perfecto, uel à prima persona, uel s
cũda, uel tertia. Ac multa quidẽ ue
baliũ à prima, ut factus sum, opus, c
syderatus sum, cõsyderatio. Fœmi
na uero in ης à secunda, solutus es, s
lutio. Quæ uero in ςος trium gen
rum, à tertia, auditus est, audibil
Insuper ηριον appellatiua, potatus, e
poc

κὰ, ἀνθρωπικὸν γοῦν, καὶ ἀνθρώπει-
ον, καὶ ἀνθρωπῶδες, καὶ πήλινον, καὶ
ἀνθηρόν. Καὶ ὅλως κατὰ τὸν ἀπροσθέντα
σχηματισμὸν τῶν εἰδῶν τοῦ ὀνόματος.
Σκοπεῖν δὲ χρὴ, καὶ εἰ δεκτικὸν τριγε-
νείας τὸ εἶδος, οὐ γὰρ καθόλου τὰ εἰς ον
οὐδέτερα, τριγενῆ, ζωύφιον γοῦν καὶ
μειρακύλλιον, καὶ λεβήτιον, καὶ ὅλως τὰ
ὑποκοριστικὰ μονογενῆ. Θεωριτέον δὲ καὶ
τοὺς λοιποὺς τῶν παρωνύμων σχηματισ-
μοὺς, κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν εἰδῶν,
οἷον ὠδὶ μὲν τοῦ ὑποκοριστικοῦ λίθαξ,
ἀνθρωπίσκος, μητρᾶς, ὠδὶ δὲ τοῦ πα-
τρονυμικοῦ, εἰς δης.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΡΗΜΑΤΙΚΟΥ.

ΤΑ δὲ ῥηματικὰ, ὡς καθόλου εἰπεῖν,
ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου,
ἤτοι πρώτου προσώπου, ἢ δευτέρου, ἢ
τρίτου, τὰ μὲν δὴ πόλλα τῶν ῥηματικῶν.
ἀπὸ τοῦ πρώτου. πεποίημαι, ποίημα, λε
λόγισμαι, λόγισμος. Τὰ δὲ εἰς ις θη-
λυκὰ ἀπὸ τοῦ δευτέρου, λέλυσαι, λύ-
σις. Τὰ δὲ εἰς ςος, τριγενῆ ἀπὸ τοῦ
τρίτου, ἤκουσαι, ἀκουςός. Καὶ πρὸς
τούτοις τὰ εἰς ηριον προσηγορικὰ. πέποτρ,

 ποτήριον.

ποτήριον. Σχῆμα δ' ἂν παρὰ τὰ πρότερον εἰρημένα, καὶ τι παρασύνθετον εἴη, οἷον ἀπὸ τοῦ συνθέτου παραγόμενον. Φίλιππος, Φιλιππίδης.

ΕΦ' ἌΣ ΤΩΝ ΚΛΙΣΕΩΝ ΕΚΑΣΤΩΝ τῶν ὀνομάτων ἀνάγετε.

Εἰς πέντε δὲ τοὔνομα ἀμφιρίζομενον ἡλίσεις ὡς εἴρηται, ὅπως ἀνάγοιτ' ἂν ἐφ' ἑκάστης, καὶ ἡοινῆτε καὶ ἰδίαθεωροῖτο ἂν ὧδε.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ.

Τὰ μὲν οὖν εἰς ας καθαρὸν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἁπλὰ, βαρύτονα ὀνόματα, ἀνάγεται ἐπὶ τὴν πρώτην, αἰνείας. Ετι τὰ εἰς ης βαρύτονα ἁπλὰ μονογενῆ σπονδειακὰ, τουτέστιν ὅσα δὴ καὶ τὴν παραλήγουσαν ἔχει μακρὰν, χρύσης, καὶ μὴ ἁπλὰ δὲ, ἢν μὴ ἐξ οὐδετέρου εἰς ος λήγοντος συγκέηται, τελώνης, ὀλυμπιονίκης. Ετι τὰ εἰς δης ἐσχηματισμένα, εἴτε πατρωνυμικὰ, εἴτε κύρια. πριαμίδης, πριαμίδου. παλαμίδης, παλαμίδου. Γλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς δος οὐδετέρου συνθέτων. τὸ δὲ Υπερείδης, καὶ Αριστείδης καὶ ἕτερ' ἅττα τοῖς πατρωνυμικοῖς ἀκολουθοῦντα τυγχάνει. Ετι τὰ εἰς της

Ιαμβοκα

poculum. Iam uero & figura præter prius dicta, aliqua decomposita erit, ut quæ à composita deducatur, Philippus, philippides.

LAD QVAS DECLINATIONES *nomina quæq; referantur.*

CVm nomẽ in quinq; diuidat̃ inflexiões, ut dictũ est, quomodo referatur ad unamquãq;, & communiter, & peculiariter uidebitur sic.

QVAE AD PRIMAM PERTINEANT.

IGitur q̃ in ας desinũt purum, supra duas syllab. simplicia, barytona, referũtur ad primã, æneas. Præterea in ης barytona simpl. unius generis spõdaica, hoc est, quæcũq; penult. habẽt lõgã, Chryses. Quãq̃ & nõ sim. eodẽ ꝑtinent, nisi à neutris in ος cõpo. sint, exactor, tributor, uictor in olympijs. Pręt̃ea q̃ in δης formata sũt, siue patronymica, siue ꝓpria. Priamides Priamidę, Palamides Palamidę. Pręterea quæ à neutris in δος cõponuntur. Cæterum Hyperides, & Aristides, & alia nonnulla, patronymicorũ formam sequuntur. Præterea in της

per Iambum desinentia, hoc est, quibus penult. est breuis ut dominus mini, excepto Crates, nã Cratetis facit.

QVAE SECVNDAE.

Porrò in α uel in η desinẽtia fœmin. maia, honor, ad secundam pertinent.

QVAE TERTIAE.

In ος masc. & fœm. et ον neutra, ad tertiam pertinent: deus, uia, bonum.

QVAE QVARTAE.

Quę uero in ως desinũt masc. & fœm. Attico more, & in ων neutra ad quartã pertinent. Ablatione enim finalis cõsonãtis declinãtur. Menelaus, Menelai, ferax, feracis. Referri etiam ad hanc possunt, & quæ declinãtur Dorice, ablatione σ, lapis, lapidis, podes, podis. Thomas, thomæ.

QVVE SINT QVINTAE.

QVæcũq; uero aliã ab his q̃ dicta sũt formã habẽt mascul. & fœm. & neutra, ad qntã ptinẽt Nã genitiuũ omnia habẽt in ος, differẽt tñ quatenus desinunt alia in ος purum, alia non, sed addita consonante, siue tenui, siue aspirata, siue immutabili, siue

Ιαμβοκατάληκτα, τουτέστι τὰ βραχεία παραλήγοντα, οἷον δεσπότης, δεσπότου, πλὴν τοῦ κράτης, κράτητος γὰρ.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ.

Τὰ δὲ εἰς α, ἢ εἰς η θηλυκὰ, μαῖα, τιμή, ἐπὶ τὴν δευτέραν.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ.

Τὰ δὲ εἰς ος ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ, καὶ τὰ εἰς ον οὐδέτερα, ἐπὶ τὴν τρίτην, θεὸς, ὁδὸς, ἀγαθὸν.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ.

Τὰ δὲ εἰς ως ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ ἀττικῶς, καὶ τὰ εἰς ων οὐδέτερα, ἐπὶ τὴν τετάρτην. Ἀφαιρέσει γὰρ τοῦ ληκτικοῦ συμφώνου κλίνετρ, μενέλεως, μενέλεω, εὔγεων, εὔγεω, ἀνάγοιτο δ' ἂν πως ἐπὶ ταύτην καὶ τὰ κλινόμενα Δωρικῶς, ἀφαιρέσει τοῦ σ, λάας, λάα. ποδῆς, ποδῆ, θωμᾶς, θωμᾶ.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ.

ΤΑ δὲ παρὰ τὰ εἰρημένα δὴ πάντα σχηματιζόμενα ἀρσενικά τε, καὶ θηλυκὰ καὶ οὐδέτερα, ἐπὶ τὴν πέμπτην. Τὴν γὰρ γενικὴν πάντα ταῦτα ἔχει εἰς ος, διαφόρως μέντοι, ἢ τὰ μὲν εἰς καθαρὸν. Τὰ δὲ μὴ, ἀλλὰ συνόντος συμφώνου, ἢ ψιλοῦ,

ἢ θάσεος, ἢ ἀμεταβόλου, ἢ μέσου. Τῶν μὲν οὖν φωνηέντων τελικὰ τῶν τοιούτων ὀνομάτων α, ι, υ, ω. Τῶν δὲ συμφώνων σ, νς, λς, ξ, ψ, ν, ρ. Καὶ δὴ τὰ μὲν εἰς α λήγοντα ἀπαθῆ, τῷ τ κλίνετρ, βῆμα, βήματος. Πλὴν εἴτι ἀπ' ἀρσενικοῦ παρασχηματισμένον ἐστί. τὸ γὰρ τοιοῦτο τὴν τοῦ ἀρσενικοῦ κλίσιν ἔχει, ὅθεν παρῆκτρ. μέγα μεγάλου, ὅτι μέγας μεγάλου. Ὁ πλὴν τῶν ὠδὶ γραμμάτων ἄλφα, βῆτα, ἄκλιτα γάρ.

Τὰ δὲ εἰς ι ἑλληνικὰ μὲν ὄντα τῷ τ, μέλι μέλιτος. Πλὴν τῶν ἀπὸ ἀρσενικοῦ παρασχηματισμένων, ταῦτα γὰρ τὴν τοῦ ἀρσενικοῦ κλίσιν φιλάττει, ὅθεν παρῆκται, τί τινός. ὅτι τίς τινός. εὔχαρι, εὐχάριτος. ὅτι εὔχαρις, εὐχάριτος. βάρβαρα δὲ, τῷ ος καθαρῷ, σίνηπι, σινήπιος. Τὰ δὲ εἰς υ, τῷ καθαρῷ, γόνυ, γόνιος, καὶ μακρὰν τὴν παραλήγουσαν ἔχοντα, ἢ τριγενῆ ὄντα, τροπῇ τοῦ υ εἰς ε, πῶϋ, πώεος, ἡδὺ, ἡδέος, ὀξὺ, ὀξέος. Τὰ δὲ εἰς ω τῷ καθαρῷ, λήτω, λητόος. Παλὶν δὲ τὰ εἰς σ λήγοντα, τῇ μὲν τῷ καθαρῷ κλίνεται, τῇ δὲ τῷ τ ψιλῷ, ἢ τῷ θ δασεῖ, ἢ τῷ δ μέζῳ. Τὰ μὲν γὰρ εἰς ες, τῷ καθαρῷ, ἀληθὲς ἀληθέος. Ἔτι τὰ εἰς ευς, ἢ εἰς αυς

ἀπβαλ

siue media. Vocales igit̃, in q̃s desinũt huiusmodi nomina, sunt α ι υ ω. Cõsonantes uero σ νς λς ξ ψ ν ρ. Ergo q̃ in α desinunt, nõ cõtracta, per τ declinãt̃, gradus, gradus. Nisi si quid à mascul. deformatũ est, hoc nãq; sic masculini inflexionẽ habent, unde oritur, magnũ magni, q̃a magnus magni. Exceptis item literarũ nominibus, alpha, beta, indeclinabilia etenim. Quæ uero in ι Græca, per τ, mel mellis. Præterea & quę à masc. deformãtur: nam et hæc masc. inflexionẽ seruãt, à q̃ deducũtur, q̃d cuius, quia q̃s, cuius dicimus gratum ti, quia gratus ti. Porrò barbara p̃ ος purũ, sinapi pis. Quæ uero in υ, p̃ ος purũ. genu genu. At quæ longã penult. habent, aut q̃ triũ sunt gen. cõuerso υ in ε. grex gregis, suaue suauis, acutũ acuti. Cæterum in ω per ος purum, latona latonæ. Rursum in σ desinentia partim per ος purum declinantur, partim per τ tenue, uel θ aspiratũ, partim per δ mediũ. Desinẽtia ergo in ες, per ος purum, uerũ ueri. Ad hæc & quæ in ευς aut in αυς,

abiecta

abiecta ſubiunctiua ipſa uocali, rex regis, nauis nauis. Itẽ & quæ in ους ſimiliter, bos bouis. Exceptis pes pedis, & dẽs dẽtis. Quæ ex cõtractione tñ ſunt, ad tertiã referũtur, mẽs mentis menti. Eſt tñ incõtracte declinare & hæc, mẽs mentis. Adiungãtur aũt his & in οις deſinẽtia per Synæreſin. ouis enim ouis facit, & tabes bis. Pręterea in ος neutra, robur boris, lumẽ luminis. Et quæcũq; ab his cõpoſita ſũt in ης, Demoſthenes, demoſthenis: ac generaliter quæ in ης deſinũt, habẽtia neutrũ formatũ in ες, uerus ueri: horum aũt formã ſequitur Mars. Præterea in ως maſcul. longã penult. habẽtia. Minos Minois, heros herois, cõmunit̃ uidelicet. Nã Attice q̃rtæ fiunt inflexionis. Minos Minois. Monoſyllaba item in ως nõ cõtracta, lupus lupi, famulus famuli. Nam quę ex cõtractatione ſunt per τ declinantur, lumen luminis. Ad quæ ſanè referri poteſt auris, huius auris. Ac rurſum & in ως monoſyllaba, quæ habẽt δ, uel θ, uel τ, per ος purũ declinantur, ut

ἀπὸ βάλλοντα τὸ ὑποτακτικὸν αὐτῶν φωνῆσιν. βασιλεὺς, βασιλέως. ναὺς, ναός. Ετι τὰ εἰς ους, ὁμοίως. βοῦς, βοός. Πλὴν τοῦ πούς, ποδός. καὶ ὀδοὺς, ὀδόντος, Εκ συναιρέσεώς γε μὴν ὄντα, ὧδε τὴν τρίτην ἀνάγεται, νοὺς νοῦ νῷ, ἐστὶ μέντοι ἐν ὡς ἀπαθῆ κλίνειν τὰ τοιαῦτα, νοὺς νοός. Συντετάχθω δὲ τοῖς τοιούτοις καὶ τὰ εἰς οις κατὰ συναίρεσιν, οἷς γὰρ οἰὸς, καὶ φθοὶς φθοιός. Ετι τὰ εἰς ος οὐδέτερα, σθένος σθένεος. φάος φάεος. ἃ ὅσα ἐκ τούτων σύγκειται εἰς ης. δημοσθένης δημοσθένεος, καὶ ὅλως τὰ εἰς ης λήγοντα, ὧν οὐδέτερον παρεσχηματισμένον εἰς ες. ἀληθὴς, ἀληθέος, τούτοις δ' ἠκολούθησε καὶ τὸ ἄρης. Ετι τὰ εἰς ως ἀρσενικὰ μακρὰ παραλήγοντα. μίνως, μίνωος. ἥρως, ἥρωος. κοινῶς δηλονότι. Αττικῶς γὰρ τετάρτης γίνεται κλίσεως. μίνως, μίνω. Ετι τὰ εἰς ως μονοσύλλαβα ἀπαθῆ, θὼς, θωός. δμὼς, δμωός. Τὰ γὰρ ἐκ συναιρέσεως τοῦ τ κλίνεται. φὼς, φῶτός. ἐφ' ἃ δὴ ἀναφέροιτ' ἂν καὶ τὸ οὖς ὠτός. Καὶ ἄλλως τὰ εἰς ως μονοσύλλαβα, ἔχοντα μὲν τὸ δ, ἢ θ, ἢ τ, τῷ καθαρῷ κλίνεται, δμώς,

δμώς, θώς, τρώς, ἄλλο δέ τι ἔχοντα σύμφωνον, τῷ τ, χρώς, φώς. Συντετάχθω δὲ τοῖς εἰρημένοις, καὶ τὸ λας μονοσύλλαβον λαὸς γὰρ. Ετι τὰ εἰς ως θηλυκὰ ὀξύτονα ὄντα. αἰδώς, αἰδόος, ἡώς, ἡόος. Βαρύτονα δὲ ὄντα ὑπὸ τὴν τετάρτην ἀνάγεται. κέως, κέω. ἕως, ἕω. Ετι τὰ εἰς ις προσηγορικὰ βαρύτονα μὴ φύσει ὄντα μακροκατάληκτα, ὄφις, ὄφιος, ὕβρις, ὕβριος, πλὴν τοῦ χάρις, πάϊς, χάριτος γάρ τοι καὶ πάϊδος. Ετι τὰ εἰς υς βαρύτονα. βότρυς, βότρυος. Πλὴν τοῦ κόρυς κόρυθος. Τούτων δ' ἔνια καὶ μεταβολὴ τοῦ υ εἰς ε κλίνεται, πῆχυς, πήχεος, πελέκυς, πελέκεος. Ωσαύτως δὲ ὀξύτονα ὄντα μονογενῆ, ἢν μακρὸν ἔχῃ τὸ υ, πληθύς, πληθύος, ἀχλὺς, ἀχλύος, ὀϊζὺς, ὀϊζύος, ὀαρυστὺς, ὀαρυστύος. Τριγενῆ ὄντα καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ε κλίνεται, ἡδὺς, ἡδέος.

Τὰ δὲ εἰς ας οὐδέτερα, ἐφ' τ κλίνεται, κρέας, κρέατος. οὖας, οὔατος. Ετι τὰ εἰς ας ἀρσενικὰ, δισύλλαβα, βαρύτονα, μακροκατάληκτα, ἃ δὴ καὶ τὸ ν πρὸ τοῦ τ προσλαμβάνει,

ἄιας

ut famulus, lupus, tros, aliã uero aliquam habentia consonam, per τ color, uir. Adiũgatur his q̃ dicta sunt, et lapis monosyllabũ, nempe lapidis. Præterea in ως fœminina, oxytona, pudor pudoris, aurora aurorę. Nam quę baritona sunt, ad quartã referuntur. cos coi, aurora auroræ. Rursum in ις appellatiua baritona, quæ natura longam penult. nõ habent, serpẽs, serpentis, iniuria iniuriæ. Præt̃ gratia, puer, nam gratiæ dicitur & pueri. Ad hęc in υς, penultimam acutam habentia, botrus botri. præter galea galeæ. Quanquam horum nonnulla mutata υ in ε, declinantur, cubitus cubiti, securis securis. Cõsimiliter & oxytona, quæ unius sunt generis, & longã υ habentia: multitudo: multitudinis: caligo nis, calamitas tis, familiaris, ris. Cæterũ quæ trium sunt gene. conuersa υ in ε declinãtur, iucundus, cundi. Rursum in ας neutra per τ inflectuntur, caro, carnis: auris auris. Item desinentia ας, masculina, barytona, lõgam habentia ultimã, quæ sanè

&

& ν ante τ assumũt. Aiax, Aiacis. calchas, calchãtis. Præter ea, quæ fœm. in αινα ex se habẽt formata. siquidẽ niger, nigri, quia nigra. Itẽ quę plureis duabus habẽt syllabas, si à dissyllabo huiusmodi fuerint cõposita, sic declinãtur. Polydamas, polydamãtis. Cõgruũt uero his nomina in ας desinentia acuta, & non pura mascul. ut lorũ lori, omnis circunflexũ similiter: omnis enim facit, & ueniẽs ab hoc neutro totũ. Itẽ q̃ in εις purũ desinũt, abiecta posteriore ipsa uocali, uenustus uenusti. Cõtingit sanè & q̃ ab his formãtur, desinẽtibus in ευ neutris declinari similit̃. Nã ν immutabilis est, uenustus, uenustũ, uenusti. Excipiatur mẽsis Aeolicũ, q̃d mẽsis facit. Item in ους cõtracta, in contractorũ habẽt declinationẽ. placenta, placẽtæ. placenta, placentæ. Itẽ in ης barytona lambica, hoc est, q̃bus correpta est penultima, nec in ultima syllaba habẽt τ, Laches lachetis. Præterea in της fœmin. iambica, amicitia amicitiæ. Rursum in ως oxytona, si plureis una syllaba habent,

αἴας αἴαντος, κάλχας κάλχαντος. Πλὴν τῶν ἐχόντων θηλυκὰ εἰς αινα μεταχηματιζόμενα, μέλας γὰρ μέλανος, ὅτι μέλαινα, καὶ ὑπὲρ δύο δὲ συλλαβὰς ὄντα, εἰ ἀπὸ δι συλλάβου τοιούτου τυγχάνει συγκείμενα, οὕτω κλίνεται, πολυδάμας, πολυδάμαντος. Παρακλισίως δὲ τούτοις, καὶ τὰ εἰς ας ὀξύτονα, καὶ μὴ καθαρὰ ἀρσενικὰ, οἷον, ἱμὰς ἱμάντος, καὶ τὸ πᾶς δὲ περισπώμενον ὁμοίως, παντὸς γὰρ, καὶ τὸ ἀπ' αὐτοῦ οὐδέτερον, πᾶν. Ετι τὰ εἰς εις καθαρὸν, ἀπεβάλλοντα τὸ ὑποτακτικὸν αὐτῶν φωνῆεν, χαρίεις χαρίεντος. Συμβαίνει δ' ἄρα καὶ τοῖς ἀπὸ τούτων παρεσχηματισμένοις εἰς εν οὐδετέροις κλίνεσθαι ὁμοίως, τὸ γὰρ ν ἀμετάβολον, χαρίεις, χάριεν χαρίεντος. Εξαιρείσθω τὸ μεὶς αἰλικὸν, μηνὸς γάρ. Καὶ τὰ εἰς ους δὲ συνηρημένα, τῶν ἐντελῶν ἔχει τὴν κλίσιν, πλακόεις πλακοέοντος, πλακοῦς πλακοῦντος. Ετι τὰ εἰς ης βαρύτονα, ιαμβικὰ, τουτέστι τὰ βραχεῖα πραλήγοντα, μὴ ἐσχατοσυλλαβοῦντα τῷ τ, λάχης λάχητος.

Ετι τὰ εἰς τυς θηλυκὰ ἰαμβοκατάληκτα, φιλότης, φιλότητος. Ετι τὰ εἰς ως ὀξύτονα, ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, ἱδρὼς,

ἱδρῶτος. Ετι τὰ εἰς ως ἀρσενικὰ, βαρύτονα, βραχεία παραλήγοντα. γέλως γέλωτος. Ετι τὰ εἰς αις ἀπαθῆ, οἷον δαὶς, δαιτὸς, ςαὶς ςαιτός. τὸ γὰρ παῖς παιδὸς, ἐκ συναιρέσεως. Ετι τὰ εἰς ας ὀξύτονα, παλλὰς παλλάδος, τριὰς τριάδος, ἀρκὰς ἀρκάδος. Πλὴν τοῦ κρὰς, κρατὸς γάρ. Τὰ δὲ εἰς ις κύρια, τῷ δ κλίνεται κοινῶς πάρις, πάριδος. Ετι τὰ εἰς ις θηλυκὰ, μακροκατάληκτα, μῆνις μήνιδος. νεᾶνις, νεάνιδος. Ετι τὰ εἰς ις ὀξύτονα, μονοκατάληκτα, πριαμὶς, πριαμίδος. Ετι τὰ εἰς εις μὴ καθαρὰ, κλεὶς κλειδὸς, αὐτήρεις αὐτήρειδος. Ετι τὰ εἰς υς θηλυκὰ, ὀξύτονα, βραχυκατάλυκμα, χλαμὺς, χλαμύδος. καὶ περιπαροξύτονα, τὸ ἔπηλυς, ἐπήλυδος γάρ. Τὰ δὲ εἰς ις περισιγορικὰ, βαρύτονα, μακροκατάληκτα, τῷ θ: ὄρνις, ὄρνιθος. Ομοίως τῇ δ τὰ εἰς νς, ἔλμινς, ἔλμινθος. Τὰ γεμὴν εἰς λς, ἐκβολῇ τοῦ σ τῷ ὑπάρχοντι ἀμεταβόλῳ κλίνεται ἅλς ἁλός. Τὰ δὲ εἰς ξ, τῇ μὲν τῷ κ ψιλῷ κλίνεται, τῇ δὲ τῷ χ δασεῖ, ἢ τῷ γ μέζῳ. Βαρύτονα μὲν γὰρ ὄντα, ὡς τύπῳ εἰπεῖν, τῷ κ, θώραξ θώρακος.

habent, ſudor ſudoris. Deinde in ως maſculina baryt. penult. habentia breuem, riſus, riſus. Præterea in αις non contracta, ut conuiuiũ conuiuij, paſta paſtę. Nã puer pueri ex contractione eſt. Itẽ in ας oxytona, Pallas Palladis, ternio onis, Arcas cadis. Præter caput, nempe capitis. Cæterum propria in ις per δ declinantur cõmuniter, Paris Paridis. Similiter in ις fœm. longã habentia penult. ira iræ, adoleſcẽtula ſcentulæ. Ad hæc in ις oxtytona una terminatione, Priamis dis. Itẽ deſinentia in εις nõ purũ, clauis clauis, lignum obtentũ. Præterea in υς fœmin. oxytona, in breuẽ deſinentia, chlamys dis. Et quæ acuũt penult. aduena, nempe aduenæ. Porrò quæ deſinunt in ις appel. baryt. ꝑ longã finita, inflectuntur per θ, gallina linę. Similiter & quæ in νς, elmins elminthos. Et quæ in λς, abiecta σ quæ eſt immutabilis, declinantur, ſal ſalis. Quæ uero in ξ, partim ꝑ κ tenue declinãtur, partim ꝑ χ aſpiratũ, partim ꝑ γ mediũ. Etenim baryt. ut in genere dicã, declinantur per κ, thorax

thoracis. Prętera quę habẽt uerbũ in
ζω uel in γω, nẽpe hæc per γ, rapax ra
pacis, quoniã rapio, cicada cicadæ, q
ſtrido, tuba tubę, quoniã originale h
bet tuba cano. lex lelegis, quia dico
Excepto rex, qa regis facit, ne conue
niret cũ nomine caſtor. Cęterũ oxyto
na per γ declinãtur. ſtimulus li, capr
præ, rupes is. exceptis etiã tuſſis ſis, l
pus ris. exceptis & quę ante ξ cõſonan
tem habẽt diuerſam à γ, ut caro, nã ca
nis facit. Accuratius, quæ in αξ ſunt
per κ declinãtur, carbo nis, thrax cis,
præter rapax et rex. Et quę in κξ ſiqu
dẽ ſimplicia fuerint, per κ declinãtur,
formica cæ. Cõtrà quæ cõpoſita, per
γ, ſtimulus li. Cæterũ in ιξ, per κ, præ
ter cicada dæ, et pilus, nã pili facit. Prę
terea in υξ natura lõgã penult. haben
tia, & quæcunq; duabus conſonis effe
rũt, quarũ altera ad primã cõiugatio
nẽ ptineat, p κ declinatur, huius coch
learis, bebrycis. ornatus capitis. Quæ
uero huiuſmodi nõ ſunt, inflectũtur p
γ, canthus thi. Itẽ in ωξ ſimplicia, præ
rupes. In ωψ uero per π inflectnntur
pleraq;

θώρακ⊙. Πλὴν τῶν ἐχόντων τὸ ξῆμα
εἰς ζω, ἢ εἰς γω, τοῦτα γὰρ τὸ γ. ἅρπαξ,
ἅρπαγ⊙, ὅτι ἁρπάζω. τέττιξ, τέττι-
γ⊙, ὅτι τιττίζω. σάλπιγξ, σάλπιγ-
γ⊙, ὅτι σαλπίζω. λέλεξ, λέλεγ⊙, ὅτι
λέγω. Καὶ πλὴν τοῦ αὖαξ, αὔακτ⊙ γὰρ,
ἵνα μὴ συγκεμπέσῃ τῷ αὖακ⊙. Οξύ-
τονα δὲ ὄντα τῷ γ, βασπλὴξ βουπλῆγ⊙,
αἶξ, αἰγός. ξὼξ, ξωγός. Καὶ πλὴν τοῦ
βηξ, βηχός, πτὼξ, πτωκός. Καὶ πλὴν τῶν
πρὸ τοῦ ξ σύμφωνον ἐχόντων, ἑτερόμη
τοῦ γ, οἷον σὰρξ, σαρκὸς γὰρ. Ακριβέ-
στερον δὲ, τὰ εἰς αξ, τῷ λ, αὔθραξ, αὔ-
θρακ⊙, θρᾶξ, θρακός. Πλὴν τοῦ ἅρ-
παξ, καὶ αὖαξ. Καὶ τὰ εἰς κξ, ἁπλᾶ μὲν
ὄντα, τῷ κ, μύρμηξ, μύρμηκ⊙. Σύν-
θετα δὲ τῷ γ, βουπλὴξ, βουπλῆγ⊙.
Καὶ τὰ εἰς ιξ δὲ, τῷ κ. Πλὴν τοῦ τέτ-
τιξ, τέττιγ⊙. ὁ θρίξ, θριχὸς γάρ. Ετι
τὰ εἰς υξ φύσει μακρᾶ παραλήγοντα,
καὶ ὅσα δίχα συλλαβῶν συμφώνων προφέρε-
ται, ὧν θάτερον τῆς πρώτης συζυγίας,
τῷ κ, λοίσθηκ⊙, βέβρυκ⊙, ἄμπυ-
κ⊙. Τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα, τῷ γ,
αὔτυξ, αὔτυγ⊙. Ετι τὰ εἰς οξ ἁπλᾶ,
πλὴν τοῦ ῥώξ. Τὰ δὲ εἰς ψ, τῷ π λελύσεται,

ὡς ὦν τὸ πλεῖστον, κύκλωψ, κύκλωπος. Αραψ μέν τοι Αραβος, χάλυψ, χάλυβος, λίψ, λίβος, φλὲψ, φλεβὸς, κίνυψ, κίνυφος. Τὰ δὲ εἰς ν, ἢρ, τῷ αὐτῷ κλίνεται ἀμεταβολῷ, ἕλλην, ἕλληνος, νέστωρ, νέστωρος. Τρέπεται δὲ καὶ τῶν εἰς ην βαρύτονον τὸ η αὐτὸ εἰς ε, παρασχηματισμὸν οὐδετέρου ἐχόντων, τέρην, τέρενος, τέρεν γὰρ, καὶ τῶν ὀξυτονουμένων, οἷς τὸ μ κλιτικὸν, ποιμὴν, ποιμένος, πλὴν τοῦ μὴν, μηνός. καὶ τῶν μὴ ἐχόντων δὲ τὸ μ κλιτικόν. αὐχὴν καὶ φρὴν οὕτω κλίνεται. αὐχένος, φρένος. Ομοίως δὲ καὶ τῶν εἰς ηρ, ἔνια μεταβάλλει τὸ η, οἷον ὅσα βαρύτονα ὄντα μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν, πίηρ πίερος. Καὶ τῶν εἰς τηρ, ἀστὴρ, πατὴρ, μήτηρ, θυγάτηρ, καὶ τῶν εἰς θηρ, αἰθήρ. Τὰ δὲ εἰς ιν, καὶ τροπῇ ἔτι τοῦ ν εἰς σ εὐθυολεκτεῖται, ὅθεν καὶ δι' κατάληκτα ὠνόμασται. Τῇ γε μὴν κλίσει ἐμμένει τῇ αὐτῇ, ὡς γὰρ δελφίν, δελφῖνος, οὕτω καὶ δελφὶς, δελφῖνος, ὥς τε καὶ θὶς, θινὸς, καὶ Σαλαμὶς, Σαλαμῖνος, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. τούτοις δὲ καὶ τὸ τὶς μονοκατάλυκτον

pleraq;. Cyclops cyclopis. Arabs tamen Arabis, chalybs lybis, libs libis, uena uenæ, cinyps cinyphis. Porrò in ην aut in ρ per eandem inflectuntur immut. Græcus græci, Nestor Nestoris. Vertitur autem in desinentibus in ην barytonis idem η in ε iuxta formam neutrorum, ut tener teneri, tenerum nanque neut. Item in penacutis quæ per μ inflectuntur, pastor storis, præter mensis mensis. Quin quædam etiam quæ non habent μ, ceruix & mens, eodem modo declinãtur ceruicis mentis. Consimiliter & quæ in ηρ, nonnulla mutant η in ε, ut quæcunque barytona, quæ longam habent penultimam, pier pieris. Item quæ in τηρ, astrum, pater, mater, filia. Et quæ in θηρ, æther. Cæterum quæ in ιν mutata ν in σ, rectum terminant, unde bitermina nominantur. Quanquã inflexionis manent eiusdem, nempe ut delphin phiinis dicimus, sic et delphis delphinis. Sic & littus littoris, & Salamis Salaminis. Atque id identidem in cæteris. His uero & aliquis unius

terminationis respondet. nã alicuius. Porrò pecten biforme est, nã uelut in εις desinens, cõmunicat cũ biterminis, ut uero per ε declinatur, cũ finitis in ην nimirũ pectinis. In ων uero terminata quædã etiã τ assumũt ut circunflexa Xenophon Xenophõtis. Præter Neptunus, nã Neptuni facit. Et quæ fœmin. in αινα habẽt deformata. leo enim facit leonis, quia leæna dicitur. draconis, quia dracæna. Tametsi generale illud non est. Siquidẽ Lacon laconis, quamuis fœmin. sit Lacæna.

NVMERALIA.

IAm uero referri possunt et numeralia ad quintã, unus unius, tres triũ, tribus, quatuor, horum, his. Præter duo duorũ. Nam tertiæ huiusmodi figura est, ut & ambo, amborũ. Cæterũ duo non solum in accusatiuo dicitur, sed & in genitiuo & datiuo.

Communia declinationum omnium.

COmmune aũt est omniũ declinationũ, qđ genitiuũ pluralẽ habẽt desinentẽ in ων, & qđ eundẽ habẽt rectũ & uocatiuũ in omni numero, nisi quod

κτον παρακολουθεῖ, τινὸς γὰρ. Τὸ δὲ κτεὶς ἐπαμφωτερίζει ὡς μὲν γὰρ εἰς εις λῆγον, κοινοιεῖ τοῖς διακαταλήκτοις. ὡς δὲ τῷ ε κλινόμενον, κοινωνεῖ τοῖς εἰς ην, κτενὸς γὰρ. Τῶν δὲ εἰς ων ἐνία καὶ τὸ τ προσλαμβάνει, οἷον τὰ περιπώμενα, ξενωφῶν ξενωφῶντος. πλὴν τοῦ ποσειδῶν, ποσειδῶνος γὰρ. καὶ τὰ ἔχοντα θηλυκὰ εἰς αινα μεταχηματιζόμενα, λέων γὰρ λέοντος, ὅτι λέαινα, καὶ δράκων δράκοντος, ὅτι δράκαινα. Καθόλου δὲ οὐδὲ τοῦτο. Λάκων γὰρ λάκωνος, καί τοι θηλυκὸν ὑπάρχον τὸ λάκαινα.

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ.

ΑΝάγοιτο δὲ ἄν πως καὶ τὰ ἀριθμητικὰ ὐδὲ τὴν πέμπτην, εἷς ἑνὸς, τρεῖς τριῶν τρίσι, τέσσαρες τεσσάρων τέσσαρσι. πλὴν τοῦ δύο δυοῖν. Τρίτης γὰρ τὸ τοῦτο σχῆμα, οἷον καὶ τὸ ἄμφω, ἀμφοῖν. δύο δὲ οὐ μόνον ὐδὲ αἰτιατικῆς λέγεται, ἀλλὰ καὶ ὐδὲ γενικῆς καὶ δοτικῆς.

ΚΟΙΝΑ ΤΩΝ ΚΛΙΣΕΩΝ ΑΠΑΣΩΝ.

ΚΟινὸν δ' ἁπασῶν τῶν κλίσεων, τὸ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν ἔχειν λήγουσαν εἰς ων, καὶ τὸ τῆς αὐτὴν ἔχειν εὐθεῖαν καὶ κλιτικὴν ὑπὲρ παντὸς ἀριθμοῦ, πλὴν

ὄς· ὧδε μὲν γενικὴ ἁπλῶς, ὧν δὲ λυϊκοῦ καὶ πληθυντικὴ ὅλως.

Κοινὰ τῶν ἰσοσυλλάβων.

Τῶν δὲ ἰσοσυλλάβων κοινὸν τὸ, τὴν δοτικὴν ἔχειν εἰς ι ἀνεκφώνητον λήγουσαν, μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς διθέας, ἢ καὶ μετὰ μείζονος ἀντιστοίχου, Αἰνείας αἰνείᾳ· λόγος λόγῳ. Καὶ τὸ τὴν αἰτιατικὴν εἰς ν λήγειν, μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς διθέας. Αἰνείαν, λόγον. Σεσημειώσθω ὧδε τῶν τεταρτοκλίτων. Αθῶς, λεῶς, τέως, λάγως. αἰτιατικολεύμενα ἀῶν θεν ἁπλῶς.

Κοινὰ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ δευτέρας κοινὸν τὸ, τὴν δοτικὴν τῶν γενικῶν λήγουσαν μὲν εἰς α, ὁμόφωνον ἑαυτῇ ἔχειν τὴν διθεῖαν, καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν, οἷον αἰνείᾳ, τὼ αἰνείᾳ. τῇ μαίᾳ, τὰ μαίᾳ. λήγουσαν δὲ εἰς η, μεταβολὴ τοῦ η εἰς α, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ἀνεκφωνήτου ι, γίνεσθαι τὴν διθεῖαν, καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν, οἷον χρύσῃ, τὼ χρύσᾳ. τῇ μούσῃ, τὰ μούσᾳ.

Κοινὰ

quod in singula, tantum fit Attice, in duali uero & plurali, generaliter.

Communia parisyllaborum.

Parisyllaborum uero commune est, quod datiuū habēt in ι nō expressum desinentē, unà cū uocali nominatiui, aut cū maiore ille respōdēte. Aeneas Aeneæ, sermo ni. Item quod accusatiuum habent in ν desinentem cū uocali recti. Aeneam, sermonem. Notentur inter nomina quartæ, Athonem, conteon, leporē, quæ accusatiui sunt abscῃ ν, more Attico.

Communia primæ & secundæ.

Primæ uero & secundæ commune est, quod datiuus singularis desinens quidem in α, conuenit in uoce cum recto & accusatiuo duali, huic Aeneæ, hi. dual. Aeneæ, uel Aeneas, huic maiæ, hæ. dual. maiæ uel maias. Item quod quando in η datiuus fit mutata η in α, & ablata non expressa ι faciunt rectum & accusatiuum dualium, huic Chrysæ, hi, dualiū Chrysæ uel Chrysas, huic musæ, hæ, dualium musæ uel musas.

Commu-

Communia primæ, secundæ & quartæ.

Primæ uero & secundæ & quartæ commune est, quod ex recto & accusatiuo duali, assumptione ι in ν, faciũt genitiuum & datiuum dualium, duo Aeneæ, Aenearum uel Aeneis, duæ musæ, musarum uel sis, duo Menelai, Menelaorum uel Menelais. Porro quod assumpto ι tantũ, fit rectus pluralíũ, duo Aeneæ. plur. Aeneæ. dual. musæ. plur. musæ. dual. Menelai. plu. Menelai. Præterea quod ex nominatiuo plur. assumptione σ, datiuus formetur pluralium, hi Aeneæ, his Aeneis, hæ musæ, his musis, hi Menelai, his Menelais. Abiecta autem ι, & assumpta σ accusat. faciunt, hi Aeneæ, hos Aeneas, hæ musæ, has musas, hi Menelai, hos Menelaos.

Communia primæ & quintæ.

Primæ uero ac tertiæ commune est, quod uersa ultima in ου declinantur, Aencas, Aeneæ. sermo, sermonis.

Communia primæ & tertiæ.

Cæterum primæ & quintæ commune est, quod à recto uocatiuũ faciunt abla-

Κοινὰ πρώτης & δευτέρας, καὶ τετάρτης.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ δευτέρας καὶ τετάρτης κοινὸν τὸ, τῷ εὐθείαν καὶ αἰτιατικῷ τῶν δυϊκῶν προσλήψει μὲν τοῦ ι καὶ ν, γίνεσθαι γενικὴν καὶ δοτικὴν τῶν δυϊκῶν, τὼ αἰνείαι, τοῖν αἰνείαιν, τὰ μοῦσα, ταῖν μούσαιν. τὼ μενέλεω, τοῖν μενέλεων. προσλήψει δὲ τοῦ ι μόνου γίνεσθαι εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, τὼ αἰνείαι. οἱ αἰνείαι. τὰ μοῦσα. αἱ μοῦσαι. τὼ μενέλεω, οἱ μενέλεω. Ετι τὸ τῷ εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν, προσλήψει μὲν τὸ σ δοτικὴν γίνεσθαι τῶν πληθυντικῶν, οἷς αἰνείαις, τοῖς αἰνείαις. αἱ μοῦσαι, ταῖς μούσαις. οἱ μενέλεω, τοῖς μενέλεως. Ἐκβολῇ τοῦ ι, καὶ προσλήψει τοῦ σ αἰτιατικὴν, οἱ αἰνείαι, τοὺς αἰνείας, αἱ μοῦσαι, τὰς μούσας. οἱ μενέλεω, τοὺς μενέλεως.

Κοινὰ πρώτης & τρίτης.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ τρίτης κοινὸν τὸ, τροπῇ τῆς ἐχάτης εἰς ου κλίνεσθαι, αἰνείας αἰνείου, λόγος λόγου.

Κοινὰ πρώτης & πέμπτης.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ μέχρι τῆς πέμπτης κοινὸν τὸ, ἀπὸ τῆς εὐθείας τῆς κλιτικῆς γίνε-

σθαι-

σθαι ἀφαιρέσει τοῦ σ, ὁ αἰνείας ὦ αἰνεία. ὁ χαρίεις ὦ χαρίει.

Κοινὰ δευτέρας καὶ πέμπτης.

Τῆς δὲ δευτέρας καὶ μέχρι τοῦ τῆς πέμπτης κοινὸν τὸ, ὁμόφωνον ὅλως ἔχειν τὴν κλιτικὴν τῇ εὐθείᾳ. ἡ μαῖα ὦ μαῖα. ὁ λάχης ὦ λάχης.

Κοινὰ τρίτης καὶ τετάρτης.

Τῆς δὲ τρίτης καὶ τετάρτης κοινὸν τὸ, τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν ὁμοφωνεῖν τῇ εὐθείᾳ καὶ αἰτιατικῇ τῶν δυϊκῶν, τῷ λόγῳ, τὼ λόγω, τῷ μενέλεῳ, τὼ μενέλεω. Ἔτι τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν προσλήψει τοῦ σ γίνεσθαι δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἱ λόγοι, τοῖς λόγοις. οἱ μενέλεῳ, τοῖς μενέλεως.

Κοινὰ τρίτης καὶ πέμπτης.

Τῆς δὲ τρίτης καὶ πέμπτης τὸ, ἀπὸ τῆς εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς τῶν δυϊκῶν, γίνεσθαι εἰς οιν τὴν γενικὴν καὶ δοτικὴν τῶν δυϊκῶν, τὼ λόγω, τοῖν λόγοιν. τὼ αἴαντε, τοῖν αἰάντοιν.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ.

Ἴδιον δὲ τῆς μὲν πρώτης τὸ, τὴν κλιτικὴν γίνεσθαι ὠθὶ τῶν ἐχόντων τὸ τ, ἢ ἐθνικῶν ὄντων, οὐ μόνον ἀφαιρέσει τοῦ σ, ἀλλὰ καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α, ὁ προφήτης, ὦ προ-

ablatione σ, ut hic Aeneas, ô Aenea. hic uenustus, ô uenuste.

Communia secundæ & quintæ.

Porrò secũdæ & qntæ cõmune ẽ, qd eãdẽ uocẽ omnino habet uocat. cũ recto, hęc maia, ô maia. hic Laches, ô es.

Communia tertiæ & quartæ.

Tertiæ uero & quartæ cõmune est, quod datiuus singularis eandẽ habet uocẽ cum recto & accusatiuo duali, sermoni, hi hos sermones. Menelao, Menelai, Menelaos. Præterea quod à nominatiuo pluraliũ assumptione σ formetur datiuus pluralis, sermones, sermonibus. Menelai, Menelais.

Communia tertiæ & quintæ.

Tertiæ uero & quintæ cõmune est, quod à recto et accusatiuo dualiũ, fiat in οιν genitiuus & datiuus dualiũ, sermones, sermonũ & sermonibus, aiaces, aiacum, & aiacibus.

PROPRIVM PRIMAE.

RVrsum primæ est propriũ, uocatiuum fieri in his, quæ habent τ, aut sunt gentilia, nõ solum ablatione σ, sed mutatione η in α, hic propheta, ô pro-

ô propheta, hic persa ô persa. Huius aũt eiusdẽ est, quod genitiuũ singularem habet in εω more Ionico, famuli, famuli. pelidæ pelidæ. Vnde interiectione α, fit pelidæ.

Proprium secundæ.

Secundæ aũt, quod assumptione σ declinatur maia maiæ, honor honoris. Item quod manet α in genitiuo, si purum sit, aut cum δ, aut θ, aut ρ. Sin secus habet, uertitur in η, musa musæ.

Proprium tertiæ.

Tertiæ uero proprium, quod datiuum singularẽ à genitiuo format in ω sermonis sermoni. Rursum, quod uocatiuum in ε finit, ô sermo. Item quod ex recto, eodemq; accusatiuo duali, fit in οι diphthongum rectus pluralium: duo sermones, plures sermones. Deinde, quod ex recto plurali, assumptione quidem σ, datiuus fit pluralis, sermones, sermonibus. Porrò quod in ους accusatiuus.

Proprium quartæ.

Quartæ autẽ propriũ est abiecto σ declinari, Menelaus Menelai. Item quod

ὦ προφῆτα, ὁ πέρσης ὦ πέρσα. Τῆς αὐτῆς δὲ καὶ τὸ τὴν γενικὴν τοῦ ἑνικοῦ λήγειν εἰς εω, ἔθει Ιώνων, οἰκέτου, οἰκέτεω. πηλείδου, πηλείδεω, ὅθεν παρενθέσει τοῦ α πηλειάδεω.

Ιδιον τῆς δευτέρας.

Τῆς δὲ δευτέρας, τὸ προσλήψει τοῦ σ κλίνεσθαι, μαῖα μαίας, τιμὴ τιμῆς. καὶ σώζεσθαι δὴ τὸ α καὶ ὠδὶ γενικῆς καθαρὸν ὄν, ἢ μετὰ τοῦ δ, ἢ τοῦ θ, ἢ τοῦ ρ. μὴ οὕτω δ' ἔχον, τρέπεσθαι εἰς η, μοῦσα μούσης.

Ιδιον τῆς τρίτης.

Τῆς δὲ τρίτης, τὸ τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν, ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι εἰς ω, λόγου λόγω. Ετι τὸ τὴν κλητικὴν εἰς ε λήγειν, ὦ λόγε. Ετι τὸ ἐκ τῆς εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς τῶν δυϊκῶν, γίνεσθαι εἰς οι δίφθογγον τῆς εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν. τὼ λόγω, οἱ λόγοι. Ετι τὸ ἐκ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, προσλήψει μὲν τοῦ σ, τὴν δοτικὴν γίνεσθαι τῶν πληθυντικῶν, λόγοι λόγοις. Εἰς ους τὴν δὲ αἰτιατικήν.

Ιδιον τῆς τετάρτης.

Τῆς δὲ τετάρτης ἴδιον, ἐξαιρέσει τοῦ σ, κλίνεσθαι. Μενέλεως, Μενέλεω, καὶ

τὸ τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν ὁμοφονεῖν τῇ δοτικῇ τῶν ἑνικῶν καὶ τῇ εὐθείᾳ τῶν δυϊκῶν.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Τῆς δὲ πέμπτης ἴδιον, τὸ τὴν γενικὴν τῶν ἑνικῶν εἰς ος ἔχειν. αἴας αἴαντος. Ετι τὸ τὴν δοτικὴν ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι εἰς ι, αἴαντος αἴαντι. Ετι τὸ τὴν αἰτιατικὴν ἀπὸ τῆς δοτικῆς εἰς α, αἴαντι αἴαντα, τὸ δὲ ποσειδῶ, ὦ κυκεῶ, καὶ ἱδρῶ ἐξ ἀπροπῆς, οἷον καὶ τὸ ἀπόλλω. Ετι τὸ τὴν κλιτικὴν ὠθὶ μὲν τῶν διὰ τοῦ ντ κλινομένων ἀπαθῶν, ἀφαιρέσει τῆς ἐν τῇ γενικῇ ἐσχάτης συλλαβῆς γίνεσθαι. αἴαντος, ὦ αἴαν. χαρίεντος, ὦ χάριεν. τοῦ γεμὴν πλακοῦς, καὶ σιμοῦς, καὶ τῶν ὁμοίων ἀφαιρετέον καὶ τὸ τῆς παραληγούσης ν. Σιμοῦντος, ὦ σιμοῦ. Εξαιρείσθω δὲ καὶ τὸ ὀδοὺς, μία γὰρ τούτου γε κλιτικὴ ἡ αὐτὴ τῇ εὐθείᾳ. Επὶ δὲ τῶν ἐπὶ εος κλινομένων καὶ συναιρουμένων εἰς ους, ἀπὸ τῆς εὐθείας, τροπῇ τῆς η εἰς ε. Δημοσθένης ὦ δημόσθενες. Επὶ δὲ τῶν εἰς ω, ἢ εἰς ως θηλυκῶν, ἀπὸ τῆς εὐθείας τροπῇ τῆς λήκτικοῦ ω εἰς οι, ἡ λητώ, ὦ λητοῖ, καὶ ἀφαιρέσει τῆς σ

quod rectus plur. in uoce conuenit cũ datiuo sing. & nominatiuo duali.

PROPRIVM QVINTAE.

Qvintæ uero proprium est, qd gentiuum singul. in ος habet. Aiax, aiacis, præterea quod datiuum sing. à genitiuo facit in ι. Aiacis, Aiaci. Rursum, quod accusatiuum à datiuo, in α, Aiacem. Siquidem Neptunum, & misturã, & sudorem ex apocope, ut & Apollinẽ. Præterea quod uocatiuus in his quæ per ντ declinantur incõtracta, ablatione genitiui ultimæ syllabę formet. Aiacis, ô Aiax, uenusti, ô uenuste. Quanquam in placenta, & Simois, & his similibus auferendum est & penultima syllaba ν. Simoentis, ô Simois. Excipiatur tamen dens, nam huius idem est uocatiuus & rectus. In his uero quæ per εος declinantur, & contrahuntur in ους, uocatiuus à recto fit, mutato η in ε. Demosthenes, ô Demosthenes. Rursũ in desinẽtibus in ω, uel in ως fœmininis, à nominatiuo, mutato finali ω in οι; hæc Latona, ô tona, & ablatione

σ si fuerit, hic pudor, ô pudor. Porrò quæ in ηρ, uel εις desinũt, quorum neutrum derformatur in ερ, uocatiuus à genitiuo formatur, ablatione ult. syllabæ. tener, teneri, ô tener. uenustus, uenusti, ô uenuste. Cæterum in ηρ barytonis, fit uctũs in ερ. hæc mater, ô mater. Excepto pier, quibus sanè respondet & inter oxytona, pater, uir, leuir, seruator. Etenim dicimus ô pater, uir, leuir, seruator. Præterea qd in quibusdã consonet uocatiuus cum recto omnino, in quibusdam etiam sine σ proferatur. Nam in ευς, aut ους, desinentiũ & absq; σ cum diphthõgo profertur, nisi quid uetet. Quippe, ô pes, & ô dens tantũ, ne sit eadem uox cum ubi, & uiæ. Item in appellat. in ω barytonis longam natura non habentibus ultimã, atq; adeò in omnibus in ις baryt. hic serpens, ô serpens. Atq; in υς penac. hic botrus, ô botre. præterea in acutis, si triũ sint generũ hic iucũdus, ô iucunde. Cęterũ in mas. in ω lõgã desinẽtibus, uocatiuus ntõ est similis nec alit, atq; id in omnibus in ω desi-

τοῦ σ ἀνῇ, ἡ αἰδὼς, ὦ αἰδοῖ. Επὶ δὲ τῶν εἰς ηρ, ἢ εἰς εις ληγόντων, ὧν οὐδέτερον παρεσχηματισμένον εἰς ερ, τὴν κλητικὴν ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι, ἀπροπῇ τῆς ἐσχάτης, τέρην τέρενος, ὦ τέρεν, χαρίεις χαρίεντος, ὦ χάριεν. Επὶ δὲ τῶν εἰς ηρ βαρυτόνων, εἰς ερ, ἡ μήτηρ, ὦ μήτερ, πλὴν τοῦ πίηρ, οἷς δὴ συμφέρεται, καὶ τῶν ὀξυτόνων, πατὴρ, ἀνὴρ, δαὴρ, σωτήρ. καὶ γὰρ ὦ πάτερ, ἄνερ, δάερ, σώτερ. Ετι τὸ ὠθὶ μὲν τῶν, ὁμοφωνεῖν τὴν κλιτικὴν τῇ εὐθείᾳ ὅλως. Επὶ δὲ τῶν καὶ χωρὶς τοῦ σ προφέρεσθαι. Τῶν μὲν γὰρ εἰς ευς, ἢ εἰς ους, καὶ χωρὶς τοῦ σ ληγόντων μετὰ διφθόγγου, εἰ μί τι κωλύοι, καὶ γὰρ ὦ ποῦς, καὶ ὦ ὀδοὺς μόνως, ἵνα μὴ συεμπέσῃ τοῦ ποῦ, καὶ ὀδοῦ. Καὶ τῶν εἰς ις προσηγορικῶν βαρυτόνων, μὴ φύσει μακροκαταλήκτων, καὶ ὅλως τῶν εἰς ις βαρυτόνων, ὁ ὄφις, ὦ ὄφι, καὶ τῶν εἰς υς βαρυτόνων, ὁ βότρυς, ὦ βότρυ, καὶ τῶν ὀξυτόνων ὄντων δὲ τριγενῶν, ὁ ἡδὺς, ὦ ἡδύ. Τῶν δὲ εἰς ως ἀρσενικῶν μακροκαταλήκτων, ὁμόφωνος τῇ εὐθείᾳ μόνως, καὶ ὅλως τῶν εἰς ως

μὲν λυγόντων. Κλινομένων δὲ ἢ τῷ καθαρῷ, ἢ τῷ τ, πλὴν τῶν θηλυκῶν ὀξυτόνων, ὁ ἥρως, ὦ ἥρως. Καὶ τῶν εἰς ης βαρυτόνων, ἰαμβικῶν, καὶ ὅλως τῶν εἰς ης μὲν ληγόντων, κλινομένων δὲ τῷ τ, ὁ λάχης, ὦ λάχης. καὶ τῶν εἰς ας ὀξυτόνων, ἡ πάλλας, ὦ πάλλας. Καὶ τῶν εἰς ις ὀξυτόνων, ἡ πριαμίς, ὦ πριαμίς. καὶ τῶν εἰς ις ὀξυτόνων, ἡ χλαμύς, ὦ χλαμύς. καὶ τῶν εἰς λς, ὁ ἅλς, ὦ ἅλς. καὶ τῶν εἰς διπλοῦν, ὁ ἄναξ ὦ ἄναξ. καὶ τῶν εἰς ἀμετάβολον, ὁ ἕλλην, ὦ ἕλλην. Πλὴν τῶν ἀνωτέρω, εἰρημένων. Ετι ἴδιον τὸ τὴν εὐθεῖαν, καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν γίνεσθαι, τροπῇ τοῦ ι εἰς ε, αἴαντι, αἴαντε. Ετι τὸ τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν, προσλήψει τοῦ σ γίνεσθαι εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, αἴαντε αἴαντες. Ετι τὸ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν γίνεσθαι εἰς σι, ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἢ δυνάμει, αἴασι, φοίνιξι, διὸ καὶ εἰ μὲν καθαρὸν τὸ τοῦ ἑνικοῦ ι, τὸ σ δὴ προσλαμβάνεται. Δημοσθένεϊ Δημοσθένεσιν, ἐστὶ δ' οὗ καὶ τὸ υ, ὡς ἐφ' ὧν ἡ εὐθεῖα εἰς ους ἀπαθὲς, ἢ εἰς

desinentibus. Rursum in declinatis, aut per ος purũ, aut ꝑ τ, exceptis fœm. oxyt. hic heros, ô heros. Et in ης barytonorũ Iambicorũ, atq; in totũ omnium q̃ in ης desinũt, & declinãtur per τ, hic Laches, ô Laches. Itẽ in ας oxytonorũ, hęc Pallas, ô Pallas. Rursum in υς oxytonorũ, hæc Priamis, ô mis. Item in υς oxyt. hæc chalmys, ô mys. Item in λς, hic sal, ô sal. Præterea in duplicẽ, hic rex, ô rex. Deinde in immutabilem. hic græcus, ô græce: præter superius dicta. Quin & illud est proprium, quod nominatiuum & accusatiuum dualium, à dtõ singularium faciunt, mutata ι in ε. Aiaci. Aiaces. Præterea ꝙ ex recto & accusat. dual. assumpta σ, formatur ntũs plur. Aiaces duo uel duos, Aiaces plures. Item quod datiuus pluralium, à datiuo singularium formatur in σι, uel actu, uel potentia, aiacibus, phœnicibus. Itaq;, si purum fuerit singularis ι, tum σ assumit̃. Demosthenis, Demosthenibus. In nonnullis et υ addit̃, ut quorum nominatiuus in υς incõtractum,

uel in ευς, boui, bobus, peleo, peleis. Sin in ι non purum, siquidem τ, uel θ, uel δ, uel μ adiunctum fuerit, uertitur in σ, & ν elidit̃, si τ præcedat. Aiaci, Aiacibus. In nõnullis uero et in huius locũ υ assumitur, ut quorũ rectus in ωμ desinit, leoni, leonibus. Quod si alia quæpiam cõsona aut immut. aut tenuis, aut aspirata, aut media præter dictas fuerit, σ rursum assumitur, sali, salibus, perdici, perdicibus, tussi, tussibus, flagello, flagellis, nisi ꝙ aspirata et media in sibi respõdentẽ mutã uel tenuẽ uertit̃, & recipitur duplex. Pręt̃ea, ꝙ ex accus. sing. assumptione σ, fit accusatiuus plur. Porrò quintæ declinationis etiã secundũ cõtractionẽ, affectiões nominũ sũt ferè omnes.

DE CONTRACTIS

IN octo potissimũ formas diuisorũ cõtractionẽ recipiẽtiũ nominũ, cõmune idẽ omniũ nihil qdẽ est. Verũ & ευ & primi υ cõmune est, qd̃ q̃tuor tantũ cõtrahunt̃ casus in ει, nẽpe datiuus sing. itẽ nominatiuus & accusat. & uocatiuus plur. exceptis neutris.

Com-

ἢ εἰς ευς, βοΐ βουσὶ, πηλέϊ πηλεῦσιν. Ει δὲ μὴ καθαρὸν, ἢ μὲν τὸ τ, ἢ τὸ δ, ἢ τὸ ν συνέζευκτο, τρέπεται εἰς σ, καὶ τὸ ν ἐκβάλλεται, ἢ πρὸ τοῦ τ κεῖται. αἴαντι αἴασιν, ἐστὶ δ' οὗ καὶ τὸ υ ἀντιλαμβάνεται ὡς ἐφ' ὧν ἡ εὐθεῖα εἰς ων, λέοντι λέουσιν. Ει δέ τι ἕτερον, ἢ μετάβολον, ἢ ψιλὸν, ἢ δασὺ, ἢ μέσον παρὰ τὰ εἰρημένα τὸ σ πάλιν προσλαμβάνεται, ἁλὶ ἁλσὶ, πέρδικι, πέρδιξι, βηχὶ βηξὶ, μάστιγι μάστιξι, πλὴν ὅσον τὸ δασὺ καὶ μέσον εἰς τὸ ἀντιστιχοῦν ψιλὸν τρέπεται, καὶ μεταλαμβάνεται τὸ διπλοῦν. Ετι τὸ τὴν αἰτιατικὴν τῶν ἑνικῶν, προσλήψει τοῦ σ, γίνεσθαι αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν. Ιδία δὲ τῆς πέμπτης, καὶ τὰ κατὰ συναίρεσιν πάθη τῶν ὀνομάτων, σχεδόντι ἅπαντα.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΗΙΡΗΜΕΝΩΝ.

ΕΙς ὀκτὼ δὲ μάλιστα διηρημένων, τῶν συναίρεσιν ὑπὸ δεχομένων ὀνομάτων, κοινὸν μὲν ἁπάντων ἐν, οὐ ᾖ ἐν ἐστί. τῶν ᾖ ι καὶ ευ πρώτου υ κοινὸν, τὸ τέσσαρας μόνας συναιρεῖσθαι πτώσεις εἰς ει, οἷον τῆς δοτικὴν τῶν ἑνικῶν, καὶ τῆς εὐθείαν, καὶ αἰτιατικὴν, καὶ κλιτικὴν τῶν πληθυντικῶν, πλὴν τῶν οὐδετέ-

ρων. Κοινὸν ἢ τούτων τὴν εἰς μακρὸν τὸ γ
γενικῆς βραχὺ ο μεταβάλλειν ἀττικῶς,
πλὴν τῶν πρώτου υ, καθόλου γὰρ οἱ
ἀττικοί, τὰς εἰς ΟΣ καθαρὸν λεγούσας,
πλαγίους τε καὶ ὀρθὰς. προπᾶν τοῦ βρα-
χέος ο εἰς τὸ μακρὸν, καὶ τὸ παραλή-
γοντος φωνίεντος α, ἢ ι, εἰς ε, προφέρειν
εἰώθασιν, μενέλαως μενέλεως, ὄφις ὄ-
φεως. Τῶν δὲ η, ε, ο, καὶ α, κοινὸν μὲν τὸ
πλὴ ὅλον συναιρεῖσθαι, πλὴν εἴπου τὸ
οὐδέτερον ἀναλύοι, καὶ τὸ τὰς γενικὰς
τῶν πληθυντικῶν συναιρεῖσθαι εἰς ω.
Διαφέρει δ' ἢ τὰ μὲν η, ε, ο, συναιρεῖται εἰς
ᾱ, ει, η, οι, τὰ δὲ α εἰς ω, α. Ἴδιον δὲ τῷ ω τὰ
ἑνικὰ μόνον συναιρεῖσθαι, τὰ δὲ πλη-
θυντικὰ ἀσυναίρετα κλίνε-
σθαι ἢ πλὴν τοῖτων. Τῆς αὐτῆς δὲ πτώσε-
ως τὸ τῆς ἑνικῆς αἰτιατικῆς τῶν συγκρι-
τικῶν συναιρεῖσθαι εἰς ω ἀττικῶς, ἀμείνονα
ἀμείνω, βέλτιόν δ' ἐλόνδι τ' ν καὶ κράσσω
τ' ον ἢ α εἰς ω, ἢ ἔτι τῆς εὐθείας ἢ αἰτια-
τικὴν τ' πληθυντικῶν, εἰς ους, ἀμείνονες
ἀμείνους, ἀμείνονας ἀμείνους, καὶ τὸ ῥῆμα
τῶν εἰς ις τῷ δ' λιμοῦμαι, ἐπί τε εὐθέ-
ας καὶ αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν συ
ναιρεῖσθαι, φθόϊδ' ες φθοῖς, φθόϊδ' ας φθοῖς,
ἴδ' σθε

Cõmune his & illud & ο breue geniti
ui in ω lõgũ uertere Attice, niſi q̃ ſunt
primi υ. Nã in uniuerſũ Attici caſus
in ος purũ deſinẽtes, tũ obliquos, tũ re
ctos, mutato ο breui in ω longũ, & pe/
nult. uocali α ſiue η, uerſa in ε, pferre
cõſueuerũt. Menelaus, laus, ſerpẽtis,
pẽtis. Spectãtiũ uero ad η, ε, ο, & α, cõ-
mune eſt, q̃ in omnibus cõtrahũt̃, ni/
ſi ſicubi neutrũ genus uetat, et q̃ geni
tiui p. cõtrahũtur in ω. Differũt aũt q̃
q̃ ad η, ε, ο, ſpectãt, cõtrahũtur in ᾱ, ει, η,
οι. Quæ uero ad, α, in ω, α. Propriũ aũt
ω ſing. tãtũ cõtrahi. dual. uero et pl. in
cõtracta declinari ſecũdũ tertiã decli
nationẽ. Eiuſdẽ autem ſunt cõtractio
nes, & quod ſingul. accuſatiuus com-
paratiuorum contrahitur in ω more
Attico, meliorem, meliorem, eliſo ui-
delicet ν, & conflatis ο & α, in ω. Præ-
terea quod rectus & accuſatiuus plu
ralis in ους contrahitur, hi meliores,
meliores, hos meliores, meliores. Et
quod aliqua in ις per δ declinata, tum
in recto, tum in accuſatiuo plurali
contrahuntur, hæ tabes, has tabes,

hæ

hæ oues, has oues, Atticũ nempe & hoc: Et item illud, ꝙ à nominibus in ης & ευς purũ uenientes accusat. cõtrahuntur in α, sanũ, sanũ: piræũ, piræũ. Ionicũ uero, ꝙ in huiusmodi nominibus eliditur δ. Paridis, Thetidis. Præterea quod per τ declinatis, & τ abijcitur, carnis, carnis. Item qd' quæ habent ι & ευ, declinãtur per ε & η, ciuitatis, regis. Præterea qd' horũ nominũ etiã singularis accusat. ablata etiã ultima et recepto ν formetur. Parida, Parin, irã, irã. Idem fit in his, quæ habent ι. serpentẽ, pentem, & in utroq; υ, iucundum, iucundũ, botrũ, brotrũ.

DE SYNCOPEN PATIENTIBVS.

PAtiuntur autem desinentia in ηρ aliqua syncopen, ut uir, pat', mater: nam faciunt uiri & uiri. patris & patris, matris & matris, atque item in cæteris casibus, nisi quid uetet. Et sanè pluralis datiuus horũ formatur quidem à singulari, quemadmodum in alijs, sed aut à syncopen iam passo, interposita α, ut patri, patribus aut à non

ὄϊδες, οἶς, ὄϊδας, οἶς. Ἀττικὸν δὲ καὶ τοῦτο. καὶ ἔτι τὸ τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ης, καὶ εἰς ευς καθαρῶν αἰτιατικὰς, συναιρεῖν εἰς α, ὑγιέα ὑγιᾶ, πειραιέα πειρεῖα, ἰώνων δὲ ἡ περὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ὀνομάτων ἐξαίρεσις τοῦ δ. Πάριος, Θέτιος, καὶ ἡ περὶ τὰ τοῦ τ κλινόμενα ἐξαίρεσις τοῦ τ, κρέατος κρέαος. Καὶ τὸ τὰ ι, καὶ ευ, κλίνεσθαι τῷ ε εἰς η, πόλεος, βασιλῆος, τῶν αὐτῶν δὲ τούτων ὀνομάτων καὶ τὸ τὴν ἑνικῶν αἰτιατικὴν, ἀφαιρέσει τοῦ ἐσχάτης, καὶ μεταλήψει τοῦ ν γίνεσθαι, πάριδα πάριν, μήνιδα μῆνιν, καὶ ἔτι τῶν καλουμένων ι, ὄφια ὄφιν, καὶ τῶν υ ἑκατέρων, ἡδέα ἡδὺν, βότρυα βότρυν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΡΗΝ πασχόντων.

ΠΑσχει δὲ καὶ τῶν εἰς ηρ ἑνία συγκοπὴν, οἷον τὸ ἀνὴρ, πατὴρ, μήτηρ. ἀνέρος γὰρ καὶ ἀνδρὸς, πατέρος εἰς πατρὸς, μητέρος καὶ μητρὸς, κᾶπι τῶν ἄλλων ὡσαύτως πτωσέων, εἰμήτι κωλύοι. Καὶ ἡ τοῦ πληθυντικοῦ δὲ δοτικὴ τούτων γίνεται μὲν ἀπὸ τοῦ τῶν ἑνικῶν, καθάπερ καὶ ἡ τῶν ἄλλων, ἤτοι δὲ ἀπὸ πεπονθείας ἤδη προγνθέσει τοῦ α, οἷον πατρὶ πατράσιν, ἢ ἀπὸ ἀπαθοῦς

ἀπαθοῦς ἔτι, μεταθέσει καὶ τροπῇ τοῦ ε, πατέρι πατράσιν, καὶ ἀνέρι ἀνδράσιν, εἴρηται δὲ τοῦ ποιητῇ καὶ ἄνδρεσσι. Τόγε μὴν πλοῦς καὶ νοῦς καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐ πάθη τῆς πέμπτης ἀλλὰ τῆς τρίτης, ἀκὸ γὰρ τοῦ πλόος καὶ νόος. Διὸ καὶ βέλθιον κλίνειν κατὰ τῆς τρίτην, νοῦς νοῦ.

ΠΕΡΙ ΕΤΕΡΟΚΛΙΤΩΝ.

Εστι δὲ καὶ ἃ τῶν ὀνομάτων οὐ τὸ οἰκεῖον καὶ ὁμαλὸν φυλάσσει τῆς κλίσεως, ἀλλ' ἑτέρως πως κλίνεται, ὅθεν καὶ ἑτερόκλιτα καλεῖται, οἷον τὸ Ζεὺς, οὐ γὰρ Ζέος, ἀλλὰ Διὸς, μεθαρμοζόμενον κλίνεται. Καὶ τὸ μέγας, οὐ γὰρ μέγαντος, ἀλλὰ μεγάλου. Καὶ τὸ πολὺς, οὐ γὰρ πολέος, ἐν τοῦ πέζῳ λόγῳ, ἀλλὰ πολλοῦ. Καὶ τὰ ἀκὸ τούτων οὐδέτερα, μέγα μεγάλου, πολὺ πολλοῦ. Ετι τὸ φρέαρ, καὶ ἧπαρ, καὶ δέλεαρ, καὶ ὕδωρ, οὐ γὰρ φρέαρος, ἥπαρος, δελέαρος, ὕδωρος, ἀλλὰ φρέατος, ἥπατος, δελέατος, ὕδατος. Τόπον δὲ ὑπὸ τούτων καὶ οἷον κανόνα οὐδενὰ ἐστὶ λαβεῖν, ἀλλὰ μόνον τῆς χρῆσιν παρατηρητέον, ἕτερα δ' αὖ ἀκκοπὴν, ἢ ἕτερόν τι πεπονθότα πάθος, ἄκλιτά ἐστιν, οἷον τὸ δῶ, καὶ κρὶ, καὶ λίπα, καὶ κρῆς. Απαθῆ δὲ ἄκλιτα,

nondum passo etiã, trãslato & uerso ε in α. patri, patribus, & uiro, ris. At dictũ est apud poëtam, & uiris. Iam nauigatio et mens, aliaq; id genus, nõ sunt cõtractionis quintæ, sed tertiæ. Veniũt em̃ à nauigatio & mens. Ideo præstiterit declinare per tertiam.

DE HETEROCLITIS.

SVnt aũt & nomina, quæ nõ propriã & ęquabilem seruãt inflexionẽ, sed uarie declinãtur, unde & heteroclita uocantur, ut Iuppit', nec enim Iuppitris, sed Iouis accõmodatum in aliam uocem facit. Item magnus, non magni facit, sed magni. Rursum multus, neque enim multi facit in soluta oratione, sed multi. Item ab his uenientia neutra, magnũ, magni, multũ, multi. Etiã puteus, & hepar, & esca, & aq̃, nõ putei, hepatis, escę, aquę: sed putei, hepatis, escæ, aq̃. Formã uero in his ac regulã certã nõ est reperire, sed solũ usus obseruãdus. Rursũ q̃dã alia Apocopen uel aliud quid passa, indeclinabilia sunt, ut domus, ordeũ, & pinguedo, & caro. Non passa uero indecli-

indeclinabilia decus, utilitas, somnũ, corpus. Atq; in summa, desinentia in ας neut. non purum habentia ας, iubar, poculum, statua.

DE VERBO.

VErbũ aũt diuisũ est quidẽ prius, & q̃ accidẽtia habet, declaratũ.

Communia quatuor coniugationum.

Quũ uero inflexiones uerbi quinque sint, quas cõiugatiões uocamus, quatuor quidem in ω desinentiũ uerborum, una uero terminatorũ in μι.

Formationes actiuorum temporum.

Commune quatuor primarũ est, q̃ in indicatiuo actiuo, pręteritũ imperfectum fit à præsenti mutatione quidem ultimæ in ον, & augmento addito uel syllabæ uel temporis. Generaliter, si à consonante quidem uerbum incipit, augmentũ fit syllabicũ assumptione ε in initio, ut uerbero, uerberabam. Si uero à uocali, temporale erit, mutata uidelicet breui primaria uocali in longã, ut diligo, diligebã. Nisi sanè fregi, syllabico figuratum est augmento, & fractus erã, & captus erã, atq;

ἄκλιτα, τὸ σέβας, ὄφελος, ὄναρ, δέμας. Καὶ ὅλως τὰ εἰς ας οὐδέτερα μὴ καθαρὸν ἔχοντα τὸ ας, σέλας, δέπας, βρέτας.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

ΤΟ δὲ ῥῆμα διήρηται μὲν πρότερον, καὶ ἅττα παρεπόμενα ἔχει, διώρισαι.

Κοινὰ τῶν τεσσάρων συζυγιῶν.

Κλίσεων δὲ πέντε καὶ τοῦ δὲ οὐσῶν, ἃς δὴ καὶ συζυγίας καλοῦμεν, τεσσάρων μὲν τῶν εἰς ω ληγόντων ῥημάτων, μιᾶς δὲ τῶν εἰς μι.

Σχηματισμοὶ ἐνεργητικῶν χρόνων.

Κοινὸν τῶν τεσσάρων πρώτων ἐστὶ, τὸ ὠθὶ τοῦ ὁριστικοῦ ἐνεργυτικοῦ, τὸν παρατατικὸν γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ον, καὶ αὐξήσει ἤτοι συλλαβικῇ, ἢ χρονικῇ. Καθόλου γὰρ εἰ μὲν ἀπὸ συμφώνου τὸ ῥῆμα ἄρχεται, αὔξησις γίνεται συλλαβικὴ, προσλήψει τοῦ ε κατὰ τὴν ἀρχὴν, οἷον τύπτω ἔτυπτον. Εἰ δὲ ἀπὸ φωνίεντος χρονικὴ, μεταβολῇ τοῦ βραχέος ἀρκτικοῦ φωνίεντος εἰς μακρὸν, ἀγαπῶ ἠγάπον, εἰ μὴ ἄρα τὸ κατέαξα συλλαβικῇ ἐσχηματίσαι αὐξήσει, καὶ ἐάγην, καὶ ἐάλων,

κὴ τὰ ζωιᾶτα. τάυλη ἡ δῆ αὖ ἴδῃ εἶκ πρῶβ/

Μέλλωμ πρώτ⊖. (λε.

Ετι τὴμ πρόβμ μέλλοντα εἰς ω λήγειμ, ἢ σωάρχειδι τῷ ἐνεσῶτι, ἢ πῶ τδ ω ἔχμ τὸ σ, ἤβι ἐνεργεία, ἀκόω ἀκόσω, ἢ ἀλλᾶ μ, τύπτω τύψω, πλὴν τ τελάστης ἐκ χῆ σεως. Επὶ τόγε πεφυκὸς κὴ αὐτὴ τὸ σ αὖ δ'ἐχοιτο, ὅθεν ἢ ὤρω ὤρσω, ἢ ἔλω ἔλσω, οἱ Δωριᾶς λέγσιμ, ὀκῶμ ἢ μλύω μλύσω, κὴ μείνω μείνσω, ἀλλὰ δῆᾶ τὸ δύσφθεγκτον, ἐκ φ χῆσει. Τὸ δὲ βασ'ιῶ, ἀπηκῶς τ γὰρ εἰς ιζω ὑπβδ'ισυλλάβωμ, οὗ μέλλοντας ἀζαιρέσει τδ σ προφέρσιμ ἀθηναῖοι, βασ'ίζω βασ'ιῶ, ἐλπίζω ἐλπιῶ. τὸ ἡ αὔξω, ἢ ἔψω, ἢ ἀλέξω, ἐκ πάθους.

Αόρις⊖ πρώτος.

Ετι τὸμ πρῶτομ ἀόρισομ ἀφ' τδ μέλλοντος γίνεδαι, ἀμοιβῇ τδ ἐχάτου ω εἰς α, κὴ αὐξήσ χρονικῇ ἢ συλλαβικῇ, ἀκόσω ἤκουσα, τύψω ἔτυψα, τὸ δὲ ἐλέλιξα ἢ ἀναδιπλασιασμόμ. Ετι τὸ τὴμ παρακείμενομ ἀφ' τδ μέλλοντος γίνεδαι εἰς α, ἢ ἀρχουσαν τῷ αὐτῷ ἔχειμ τῷ πρώτῳ χρονικῶς κὴ ξμλήσω ὁμίλησα Συλλαβικῶς ἢ κὴ τὸ τ ἐνεσῶτος, ἀρ'λκὴ σύμφωνομ πρόσλαμβάνδμ, τύψω τέτυφα

Εφ' ἅμ

atque huiusmodi. Nam in his ne hoc quidem fuerit perpetuum.

Futurum primum.

Præterea, qd primũ fut. in ω desinit, & idẽ principiũ habet, cũ p̃senti, atq; ante ω retinet σ, siue actu. audio, diã, li ue potẽtia, uerbero, rabo, dẽpta c̃rta, idq; ex usu. Quãdoquidẽ q̃ ad naturã et hæc σ recipit, unde moueo, uebo, et traho ham Dores dicũt. Itidẽ & moneo, nebo, dicẽdũ, & iudico, cabo, sed ob absurdũ sonũ nõ sũt in usu, nã ibo Atticũ est. Siquidẽ in ιζω sup duas syllabas futura, elisos σ, p̃ferũt Atheniẽses, uadã, dã, sperabo, bo. Verũ augesco, & coq̃, & auxilior ex cõtractiõe.

Indefinitum primum.

Ad hæc q̃ primũ indefi. à futuro formet, mutato ultimo ω in α, augmento accedẽte tẽporis uel syllabę, audiã dixi, uerberabo, raui, uerũ uerti per cõ duplicationẽ. Itẽ q̃ p̃terit. perf. à futuro formet in α, atq; initialẽ eandẽ habeat cũ p̃terito imperf. tẽporaliter auc to, cõmẽtabor, tatus sũ. Porrò syllabice, etiã p̃sẽtis initialẽ cõsonã assũit.

uerberabo, raui. In his tam̃ in q̃bus in
initio est cõsonãs duplex, uel ρ, nunq̃
assumit cõsonantẽ huiusmodi præt.
perf. ne sonus uocis absurdus sit, ceci
ni, seminaui, ieci. Item in quibus aspi
rata est, nõ eandẽ assumit, sed sibi re
spondentẽ tenuẽ ob dictã modo cau
sã, dico, dixi, separo, separaui, ueno
uenatus sũ. In quibus aũt α ε uel ο ini
tialis, in his propriũ Attici pręteri
perfectũ, faciunt, initiales pręsentis
teras cõmuni p̃terito apponentes, a
tertiã corripientes syllabã, quẽadm
dũ uenio, ueni, ueni, audio, audiui, a
diui, fodio, fodi. fodi. Sunt tamen et i
q̃bus cũ ab ο incipiãt, initiales nõ op
ponũt, sed ε solũ, sicuti in pręt. impf.
indefi. impulsus sũ, pulsus sũ, empt
sum, ptus sum: uidi, uidi. aperui, ru
Quoꝝ sanè & præt. perf. simile aliq
habet, emebar, uidebã. Ad hãc form
& uideor, deor. Cæterũ intellexit,
affatus est, poëtica iuxta similitudin
sũt efficta. Cõmune itẽ est q̃ à p̃t. p
p̃teritũ plusq̃ pf. format̃ in ειν, etiã
augmẽto syllabico si à cõsõãte p̃tit p
inc

Εφ' ὧν γε μὴν ἀρκτικὸν σύμφωνον δι-
πλοῦν, ἢ τὸ ρ, οὐδέποτε προσλαμβάνει
τὸ τοιοῦτο ὁ παρακείμενος, ἵνα μὴ δύσ
φωνος ᾖ, ἔψαλκα ἔσπαρκα ἔρριφα, καὶ
ἐφ' ὧν δὲ δασὺ, οὐ τὸ αὐτὸ προσλαμβά-
νει, ἀλλὰ τὸ ἀντιστοιχοῦν ψιλόν, διὰ τὴν
αὐτὴν αἰτίαν. φράζω πέφρακα, χωρίζω
κεχώρικα, θηρεύω τεθήρευκα. Εφ' ὧν
δὲ τὸ α, ἢ τὸ ε, ἢ τὸ ο ἀρκτικὸν, ἴδιον ἀτ
τικοὶ παρακείμενον ποιοῦσι, τὰ ἀρκτι-
κὰ τοῦ ἐνεστῶτος γράμματα, τῷ κοινῷ
προστιθέντες, καὶ τὴν τρίτην συστέλλοντες
συλλαβὴν, οἷον ἐλεύθω ἤλευκα, ἐλήλυ-
κα, ἀκούω ἤκουκα, ἀκήκοκα, ὀρύσσω ὤ-
ρυχα, ὀρόρυχα. ἐστί γε μὴν ἐφ' ὧν τῶν ἀπὸ
τοῦ ο ἀρχομένων, οὐ τὰ ἀρκτικὰ προστι-
θέασιν, ἀλλὰ ε μόνον ὁμοίως τοῖς παρατα-
τικοῖς τε καὶ ἀορίστοις, ὦσμαι ἔωσμαι ἐώ-
νημαι, ὥρακα ἑώρακα ἀνῶγα ἀνέωγα, ὧν
δὴ καὶ ὁ παρατατικὸς τὸ τοιοῦτο ἔχει. ἐωνούμην,
ἑώρων, ὁμοίως δὲ τούτοις καὶ τὸ οἶκα ἔοικα.
Τὸ δὲ ξυνέηκε, καὶ προσέειπε ποιητικὰ
καθ' ὁμοιότητα. Ετι τὸ ἀπὸ τοῦ παρακει-
μένου τὸ ὑπερσυντέλικον γίνεσθαι εἰς ειν
καὶ μετ' αὐξήσεως δὴ συλλαβικῆς. ἢν ἀπὸ
τοῦ συμφώνου ὁ παρακείμενος ἀρχηθ, τέτυ-

φα ἐτετύπειν. Ετι τὸ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀορίστου τὸν δεύτερον γίνεσθαι εἰς ον βραχέια παραλήγοντα, καὶ πρὸ τοῦ ον ἔχοντα τὸ ὠδὶ τοῦ ἐνεστῶτος δηλωτικὸν τῆς συζυγίας σύμφωνον, ἐὰν δὲ εἰς ω καθαρὸν λήγῃ ὁ ἐνεστὼς, καθαρῶς καὶ τὸ αὐτὸ προφερόμενον, ἔτυψα ἔτυπον, ἤκουσα ἤκοον, βραχυπαραλήκτως, καὶ εἰ τὰ ε ὁπωσοῦν παραλήγων ὁ ἐνεστὼς δισύλλαβος τυγχάνει, ἀμεταβόλου διλονότι, ἢ προηγουμένου, ἢ ὑπερφερομένου, ὡς ὑπὸ τοπλεῖστον μεταβολῇ τοῦ ε εἰς α, πέρθω, ἔπαρθον. δέρκω, ἔδαρκον. σπείρω, ἔσπαρον. φθείρω, ἔφθαρον. Τὸ δὲ ἤγαγον καὶ ἐπέπληγον, κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, καὶ τὸ ἔσχον, παρεκθέσει τοῦ σ, ἰδιοσχηματίστως. Ετι τὸ ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀορίστου, τὸν δεύτερον μέλλοντα γίνεσθαι εἰς ω περισπώμενον, ἐκβολῇ τῆς αὐξήσεως, ἔτυπον τυπῶ.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΩΝ μέσων χρόνων.

Ετι δὲ τοῦ ὁριστικοῦ μέσου κοινὸν, τὸ ἑκάστου τῶν χρόνων ἀφ' ἑκάστου τῶν ὁμονύμων ἐνεργητικῶν γίνεσθαι ὧδε. Ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, τὸν ἐνεστῶτα, μεταβολῇ τοῦ ω εἰς ο

incipiat uerberaui, rauerã. Item qd'à primo indefinito secundũ fit in ον, sic ut breuis sit penult. & ante ον habeat in præsenti indicatiuã coniugationis cõsonantem. Quod si in ω purum desinat præsens, pure & hoc profertur, uerberaui, uerberaui, audiui, audiui, breui penultima. Et si per ε utcunq; penultimam præsens dissyllabum habuerit, immutabili uidelicet uel præcedente, uel subsequente, tum plerunque transmutatur ε in α, excindo excidi, uideo, uidi, semino, seminaui, corrumpo, corrupi. Cæterum duxi & percellui per conduplicationem dicta sunt, atq; habui interposito σ peculiari forma. Item quod à secundo indefinito, secundum futurum formatur in ω circumflexum, abiecto augmento, uerberaui, uerberabo.

FORMATIONES MEDIORVM TEMPORVM.

IN medio uero indicatiuo cõmune est, quod singula tẽpora à singulis eisdẽ nominis actiuis formãtur, hoc pacto, A præsenti, præsens, mutato ω

in ο, & assumpta syllaba μαι, compel-
lo, uel compellor. A præterito im-
perfecto, præteritum imperfectum
interiecto μη, compellabam, compel-
lebar. A primo futuro, primum futu-
rum, mutatione ω in ο, & adiectione
μαι, uerberabo, uerberabor. Peculia-
riter tamen in quarta coniugatione
& υ assumitur, canam, cantabor. A
primo indefinito, primum indefini-
tum, & à secũdo, secundũ, assumptio-
ne μην, uerberaui, uapulaui, uerbera-
ui, uapulaui. A præterito perfecto
præteritum perfectum, habens ante
α coniugationis indicem consonan-
tem, aut nullam etiam consonantem
habens, si in ω purum uerbũ desinat.
Vocetur autem hoc totũ characteri-
sticon, uerberaui, beraui, cecini ceci-
ni, audiui audiui. Et si duæ consonæ
fuerint siue actu, siue potentia pro-
pter duplicem, præt. med. magis in-
cẽ cõiugationis solet accipere, uerbe-
ro, beraui: dico, dixi: percello, ꝑcellu-
Et si futurũ in penult. habet ε siue so-
lũ, siue cum ι, mutato huiusmodi ε in
præ-

εἰς ο, καὶ προσλήψει τῆς μαι, βιάζω,
βιάζομαι. Ἀπὸ τοῦ παρατατικοῦ, τὸν
παρατατικὸν ἐνθέσει τῆς μη, ἐβίαζον,
ἐβιαζόμην. Ἀπὸ τοῦ πρώτου μέλλοντος,
τὸν α μέλλοντα, μεταβολῇ τοῦ ω εἰς ο,
καὶ προσλήψει τῆς μαι, τύψο, τύψο-
μαι. Ἰδία γε μὴν ὠδὶ τῆς τετάρτης, ἐκ τὸ
υ προσλαμβάνεται, ψαλῶ, ψαλοῦμαι.
Ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀορίστου τὸν πρώτον ἀ-
όριστον, καὶ ἀπὸ δευτέρου, τὸν δεύτε-
ρον, προσλήψει τῆς μην, ἔτυψα, ἐτυ-
ψάμην, ἔτυπον, ἐτυπόμην. Ἀπὸ τοῦ
παρακειμένου, τὸν παρακείμενον, ἔχοντα
πρὸ τοῦ α τὸ τῆς συζυγίας χαρακτη-
ριστικὸν σύμφωνον, ἢ καὶ μηδὲν τῶν
συμφώνων ἔχοντα, ἐὰν εἰς ω ἀπαθαρὸν
τὸ ῥῆμα. Καλείσθω δὲ τὸ σύμπαν χα-
ρακτηριστικὸν, τέτυφα, τέτυπα, ἔ-
ψαλκα, ἔψαλα, ἤκουκα, ἤκουα.
Κἂν δύο σύμφωνα ἢ ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἢ
δυνάμει, διὰ τὸ διπλοῦν, τὸ μᾶλλον
χαρακτηριστικὸν τῆς συζυγίας λαμβά-
νεσθαι. Τύπτω, τέτυπα. φράζω, πέ-
φραδα. πλήττω, πέπληγα. ἐὰν τε ὁ
μέλλων παραλήγει τοῦ ε ἢ μόνῳ, ἢ σὺν
τοῦ ι μεταβολῇ τοιούτου ε εἰς ο τὴν πα-

ραλήγουσαν γίνεσθαι, πείσω, πέποιθα. φθέρω, ἔφθορα. ἔλψω, ἔολπα. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ εἴωθα, καὶ οἶκα, καὶ ἔοικα. Ἀπὸ δὲ τοῦ ὑπερσυντελίκου, τὸν ὑπερσυντέλικον μεταλαμβάνοντα τὸ χαρακτηριστικόν. ἐτετύφειν, ἐτετύπειν. ἠκούκειν, ἠκούειν, ἐψάλκειν ἐψάλειν. Ἀπὸ δὲ τοῦ δευτέρου μέλλοντος, τὸν δεύτερον μέλλοντα, μεταβολῇ τοῦ ω εἰς ου, καὶ προσλήψει τοῦ μαι τυπῶ τυποῦμαι.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΩΝ παθητικῶν χρόνων.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ὁριστικοῦ παθητικοῦ κοινὸν, τὸν μὲν ἐνεστῶτα καὶ παρατατικὸν ἀπὸ τῶν ὁμονύμων γίνεσθαι ἐνεργητικῶν, ὁμοίως τοῖς μέσοις. γράφω, γράφομαι. ἔγραφον, ἐγραφόμην. Καὶ τὸν παρακείμενον, ἀπὸ τοῦ παρακειμένου, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μαι, τέτυφα, τέτυμμαι. πεποίηκα, πεποίημαι. Καὶ ἔτι τὸν β ἀόριστον, ἀπὸ τοῦ τοιοῦτου, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς ην, ἔτυπον, ἐτύπην. Τὸν δὲ ὑπερσυντέλικον ἀπὸ τοῦ συστοίχου παρακειμένου μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μην καὶ σὺν αὐξήσει συλλαβικῇ, ἂν ἀπὸ συμφώνου τυγχάνῃ ἀρχόμενος, τέτυμμαι ἐτετύμμην, ὅλως

pręte. medij penult. fit, parabo, paraui: corũpã, rupi, sperabo, raui. Huiusmodi & cõsueui & uideor. A p̃terito uero plusq̃ perfecto, præteritũ plusq̃ perfectũ, assũpta litera characteristica, uerberauerã, rauerã, audierã, dieram, cecinerã, neram. A secundo uero futuro, secundum futurum formatur, mutato ω in ου, & assumpto μαι, uerberabo, uerberabo.

Formationes paßiuorum temporum.

IN indicatiuo autem passiuo cõmune est, quod pręsens & præteritum imperfectum ab eiusdem nominis fiunt actiuis, eo modo quo media, scribo, scribor, scribebã, bebar. Item qd̃ præteritũ perfectum formatur à præterito perfecto mutata ultima in μαι, uerberaui, uapulaui: feci, factus sum. Præterea q̃ indefin. 2, ab eodẽ act. fit mutata ultima in ην, uerberaui, uapulaui. Præteritũ aũt plusq̃ perfectum, à similis cõsonantis præter. perf. mutata ultima in μην, & addito augmẽto syllabico, si uerbum à cõsonante forsitan incipiat, uapulaui, uapulauerã, &

& omnino si augmentũ recipiat. Qd si à uocali incipiat præte. mediã augere, si possit, oportet, uisus sũ, uisus erã, speraui, sperauerã. Primũ aũt indefinitũ fit ab eodem p̃terito pfecto, mutata ultima tertiæ psonæ in ην, & abiecto syllabico augmento, in his uidelicet, in quibus est. Semper aũt cum augmento uel syllabæ, uel temporis, uapulaui, uapulaui, definitũ est, definitus sum. Fieri aũt posset & à ι indefinito actiuorũ generaliter, cum ς sit in omni futuro, mutata σα in θην, & quę adest, tenui uersa in suã aspiratã, uerberaui, uerberatus sũ, cecini cantatus sum. Præt̃ea mox fut. à secũda persona præt. perfect. int̃posito ομ, uapulauisti, uerberabor, plicatus sũ, cabor. Primũ aũt & secundũ futurũ, à similium cõsonantiũ indefinitis assumptione ομαι, & sublatione augmẽti. uerberatus es, rabor, beratus es, berabor.

COMMVNE PRIMAE ET SECVNDAE.

PRimę uero et secũdę cõmune est, quod in actiuo futuro uirtute habent

ὅλως τε αὐξήσεως ἐστὶ δεκτικός. Καὶ ἀπὸ φωνήεντος οὖν ὁ παρακείμενος, τὴν μέζην αὐξάνεσθαι, εἰ δυνατὸν, χρὴ, ἔοικα ἐώκειν, ἔολπα ἐόλπειν. Καὶ τὸν πρώτον δὲ ἀόριστον ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ παρακειμένου, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς θην, καὶ ἀπὸ βολῇ τῆς συλλαβικῆς αὐξήσεως, ἐν οἷς δηλονότι, ὑπάρχει. Αεὶ δὲ σὺν αὐξήσει ἤτοι συλλαβικῇ, ἢ χρονικῇ, τέτυπται ἐτύφθην, ὥρισται ὡρίσθην, γίγνοι/ το δ' ἂν καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἐνεργητικῶν καθόλου, εἰ τὸ σ ἐν παντὶ μέλλοντι, μεταβολῇ γὰρ τῆς σα εἰς θην, καὶ τοῦ ὑπάρχοντος ψιλοῦ εἰς τὸ οἰκεῖον δασὺ, ἔτυψα ἐτύφθην, ἔψαλκα ἐψάλχην, καὶ ἔτι τὸν μετ' ὀλίγον μέλλοντα, ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου, ἐπενθέσει τοῦ ομ, τέτυψαι τετύψομαι, πέπλεξαι πεπλέξομαι. Τὸν δὲ πρώτον καὶ δεύτερον μέλλοντα, ἀπὸ τῶν βοιστοίχων ἀορίστων προσλήψει τοῦ ομαι, καὶ περιαιρέσει τῆς αὐξήσεως, ἐτύφθης, τυφθήσομαι, ἐτύπης τυπήσομαι.

ΚΟΙΝΟΝ ΠΡΩΤΗΣ καὶ δευτέρας.

ΤΗς δὲ πρώτης καὶ δευτέρας κοινὸν, τὸ ὠθεῖ τοῦ ἐνεργητικοῦ μέλλοντος δυνάμει

νάμει ἔχειν τὸ σ ἐν τῷ διπλῷ, καὶ ἐπὶ τοῦ παρακειμένου τὸ λυκτικὸν α ἔχειν συλλαβιζόμενον τῷ δασεῖ τῷ ἀντιστοιχοῦντι τῷ τοῦ μέλλοντος λυκτικῷ διπλῷ, ὡς δυνάμει τὸ ψιλὸν ἔχοντι, τύψω τέτυφα, λέξω λελεχα. Καὶ ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, πρὸ τοῦ λυκτικοῦ μαι μεταβάλλειν τὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐκεῖνο δασὺ, εἰς τὸ οἰκεῖον μέσον, τέτυφα τέτυβμαι, διὰ δὲ τὸ ἐπαγόμενον μ, τέτυμμαι, λέλεχα λέλεγμαι. Καὶ ἐπὶ τοῦ ἀορίστου πάλιν τὸ μέσον εἰς τὸ οἰκεῖν δασὺ, τέτυβμαι, ἐτύφθην. λέλεγμαι ἐλέχθην. Διαφέρουσι δὲ ἡ τῆς μὲν πρώτης τὰ ψ, β, φ, τύψω, τέτυφα, τέτυβμαι, ἐτύφθην. Τῆς δὲ δευτέρας τὰ ξ, χ, γ, λέλεξω, λέλεχα, λέλεγμαι ἐλέχθην.

Κοινὸν τρίτης καὶ τετάρτης.

Τῆς δὲ τρίτης καὶ τετάρτης κοινὸν, τὸ τὸν ἐνεργητικὸν παρακείμενον, πρὸ τοῦ λυκτικοῦ α ἔχειν τὸ κ συλλαβιζόμενον, βεβασίλευκα, ἔψαλκα. Διαφέρουσι δὲ, ἡ ἡ μὲν τρίτη αὐτὸ ἔχει τροπῇ τοῦ σ, βασιλεύσω βεβασίλευκα. Η δὲ τετάρτη, προσθέσει, ψαλῶ ἔψαλκα. Τρέπετρ δὲ ἐπὶ

bent σ in duplici consonante & qd'in præterito perf. finale α habent cõiunctũ cum aspirata, quæ respondeat futuri finali duplici, ut q̃ uim obtineat tenuis: uerberabo, beraui: dicã dixi. Et quod in passiuo præterito perf. ante finalem μαι, mutant actiui illã aspiratam, in propriã mediã: uerberaui, beratus sum, etiã si propter sequẽs μ proferatur, τέτυμμαι, dixi, dictus sum. Quodq́ꝫ inde rursus media uertatur in suam aspiratam: uerberatus sum, uerberatus sum: dictus sum, dictus sum. Differunt autem, quod primæ sũt hæ ψ, β, φ, uerbero, uerberaui, uerberatus sum, uerberatus sum. Sæcundæ uero hæ ξ, χ, γ, dicam, dixi, dictus sum, dictus sum,

Communia tertiæ & quartæ

Tertiæ autem & quartæ commune est, quod actiuum præteritum perfectum, cum finali α habet κ coniunctũ, regnaui, cecini. Differũt tamen, qd'tertia idem κ habet uersum ex σ futuro: regnabo, regnaui. Quarta uero adiectum: canam, cecini. Vertitur autem

aũt in quarta cõiugatione ante assum ptũ κ incidens ν in γ propter sequens κ, aspergã, aspersi, & passiuũ aspersus sum propter sequẽs μ. Tametsi indefinitũ rursum ν habet, aspersus sum.

PROPRIVM TERTIAE.

PRopriũ t̃tiæ cõiugatiõis & illud est, ꝙ in actiuo futuro acti, habet σ, ubi priores uirtute eandẽ habet, audiam, faciã. Atq; in totũ in prioribus his, in quibus fit duplicis mutatio in aspiratas uel medias, aut eadem ς ipsa manet, aut in κ uertitur, aut omnino deest. Vertitur enim in actiuo præterito perfecto in κ semp, audiui. Deest aũt & seruatur in passiuo p̃terito perfecto, factus sum, auditus sum. Etẽm si finale ω proprij præsentis purũ fuerit, plerũq; deest, clamo, clamatus sũ, iaculor, iaculatus sum. In nõnullis tamen seruatur, traho, tractus sum, audio, auditus sum. Item in his quæ habent α uel ε ante ω, λ p̃cedente. rideo, risus sum. perficio, perfectus sum. Cõsyderandũ uero melius, quod si purũ huiusmodi ω nõ fuerit, semper σ manet.

δὲ ὠθὶ τῆς τετάρτης καὶ τὸ πρὸ τοῦ ληφθέντος κ, συμβαῖνον ν εἰς γ, διὰ τὸ ἐπαγόμενον κ. ῥανῶ ἔῤῥαγκα. καὶ τὸ παθητιλῶν ἔῤῥαμμαι διὰ τὸ ἐπαγόμενον μ. ὁ μέν τοι ἀόριστος πάλιν τὸν ἔχει ἔῤῥανθην.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ.

ΙΔιον δὲ τῆς τρίτης καὶ τὸ ὠθὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ μέλλοντος ἐνεργείᾳ ἔχειν τὸ σ, ἔνθα αἱ πρότεραι διυνάμει τὸ αὐτὸ ἔχουσιν, ἀκούσω, ποιήσω. Καὶ ὅλως ἐφ' ὧν ταῖς προτέραις ἡ τοῦ διπλοῦ μεταβολὴ εἰς τὰ δὲ δασέα καὶ μέσα, ἐνταῦθα τὸ σ ἢ τὸ αὐτὸ ὂν φιλάττεται, ἢ εἰς κ μεταβάλλει, ἢ παντελῶς ἐκλείπει. Μεταβάλλει μὲν γὰρ ὠθὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου εἰς κ ἀεὶ. ἤκουκα. Εκλείπει δὲ καὶ φιλάττεται ὠθὶ τοῦ παθητικοῦ. παρακειμένου, πεποίημαι, ἤκουσμαι. Εἰ μὲν γὰρ τὸ τελικὸν ω τοῦ ἰδίου ἐνεστῶτος καθαρὸν ἦ ὡς ὠθὶ τοπλεῖστον ἐκλείπει. βοάω, βεβόημαι. τοξεύω, τετόξευμαι. ἐπ' ἐνίων μέν τοι καὶ σώζετε. ἑλκύω, εἵλκυσμαι. ἀκούω, ἤκουσμαι. καὶ τῶν ασε, ἐφ' ὧν τὸ λ τῆς πραλήγουσαν συλλαβίζει, γελάω γεγέλασμαι, τελέω τετέλεσμαι. Σκεπτέον δὲ βέλθιον, εἰ δὲ μὴ καθαρὸν τὸ τοι

ὄτο ω, ἀεὶ τὸ σ φιλάττεται, ἄδω ἦσμαι, πείθω πέπεισμαι, πλάττω πέπλασμαι, φράζω πέφρασμαι. Ἀνάγκη δ' ἄρα δὲ τὸν ἀόριστον ἔχειν μὲν τὸ σ, ἐφ' ὧν καὶ ὁ παρακείμενος ἔχει. ἤκουσμαι ἠκούσθην. Μὴ ἔχειν δὲ ἐφ' ὧν οὐδ' ὁ παρακείμενος πεποίημαι ἐποιήθην. Ἴδιον δὲ ἐστὶ ταύτης καὶ τὸ οὐ μέλλοντας τῶν α, ε, ο, ῥημάτων. τροπῇ τοῦ ε καὶ α εἰς η, καὶ τοῦ ο εἰς ω προφέρεσθαι, ποιέω ποιήσω, βοάω βοήσω, χρυσόω χρυσώσω, πλὴν τοῦ καλέω τελέω ἐπαινέω φορέω ξέω ἀκέομαι, καὶ γελάω ἐλάω ἐράω περάω ἀναίω ἰάομαι κλάω πετάω κεράω σπάω ἀρόω ὁμόω ὀνόω ῥνόω βόω. Καὶ ἐπαινήσω μέν τοι, καὶ φορήσω, καὶ πρήσω, καὶ ἰήσομαι τῷ ποιητῇ εἴρηται Ἰωνικῶς.

Ἰδία τοῦ τετάρτης.

Τῆς δὲ τετάρτης ἴδιον, τὸ τὸν ῥηρηνικὸν μέλλοντα πρὸ τοῦ λεκτικοῦ ω, τὸ σύμφωνον ἔχειν τοῦ ῥεστῶτος, καὶ βραχυπαραλεκτεῖν, σπείρω σπερῶ. Καὶ φύρω γε μὴν φύρσω, καὶ ὄρω ὄρσω, καὶ φθείρω φθέρσω λεγόμενον εὕρηται Δορικῶς. Ἴδιον δὲ ἔτι καὶ τὸ, τὸν α ἀόριστον τῇ ει μὲν παραλήγειν, εἰ τὸ ε ὁ μέλλων, τοῦ ἡ δὲ, εἰ τῷ α,

net. cano, cantatus sum ꝑsuadeo, persuasus sum. fingo, fictus sum. dico, dictus sum. Necesse sanè est & in his indefin. habere σ, in quibus & p̄teritū perfe. habēt, auditus sum, ditus sum. Contrà nō habere, ubi nec præt. perf. habet: factus sum, factus sum. Proprium est huius coniug. & qd futura habentiū α, ε, ο, uerborū, uersa ε & α in η, & ο in ω proferātur, facio faciā, clamo clamabo, deauro deaurabo. Præter uoco, perficio, laudo, gesto, polio, medeor, et rideo, ago, amo, traijcio, molesto, sano, frango, uolo, misceo, uello, aro, iuro, inquino, moueo, pasco. Licet laudabo, gestabo, traijciā, & sanabo apud poëtam dicta sint Ionice.

Propria quartæ.

Quartæ uero ꝓpriū est, ꝙ actiuū futurū ante finale ω cōsonantē habet p̄sentis, & corripit penultimā, semino nabo. Quanq̄ pinso pinsā, & moueo uebo, & corrūpo corrumpā dictū reperiatur Doricè. Propriū insuper & illud, quod ι, indefinitū ει in penultima habet, si ε futurū habuerit, rursū η,

si illud α, manebo mansi, canã cecin
Item quod in actiuo p̃terito perfe.
secundo indefinito mutatur in α, uo
lis ε futuri penultimi, seminaui, cor
pam corrupi, occidã cidi. Item qu
medium præter. perfect. uertit αι p
nult. in η, hio hiaui. ostendo, osten
Item quod in desinentibus in νω. C
terum penult. habentibus ι uel ει
phthongon, non uertitur ν, sed abi
tur. iudico, iudicaui. tendo, teten
Verum in his passiuum præterit
perfectum eodem modo non ha
idem μ uersum, iudicatus sum. Ne
defin. inuertibile, iudicatus sum, p
pter absurditatem soni.

Propria quintæ.

Quinta uero, ꝙ in μι uerborum
uerbis tertiæ α, ε, ο, υ. habẽtia dedu
rũ, & ꝙ nõ omnia habẽt tempor
ctum est prius. Propriũ aũt id ha
quod ab actiuo præsenti, pręteri
imperfectũ fit, adempto ι, & cõu
μ in ν. pono, ponebã. statuo, tueb
do, dabam. iungo, iungebam. P
rea quod primũ indefinit. ante f

εἰ τοῦ α, μενῶ ἔμεινα, ψαλῶ ἔψηλα, ἐπὶ τὸ ὠδὶ τοῦ ἐνεργιτικοῦ παρακειμένου, καὶ δευτέρου ἀορίστου μεταβάλλειν εἰς α, τὸ τοῦ μέλλοντος παραλυκτικὸν ε, σπερῶ ἔσπαρκα, φθερῶ ἔφθαρκα, κτενῶ ἔκτανον. Καὶ τὸ τὸν μέσον παρακείμενον τρέπειν τὴν αἱ παραλήγουσαν εἰς η, χαίνω μέχηνα, φαίνω πέφηνα. Καὶ τὸ ὠδὶ τῶν ληγόντων μὲν εἰς νω. Παραληγόντων δὲ τοῦ ι, ἢ τῇ ει διφθόγγῳ, μὴ τρεπεῖν τὸ ν, ἀποβάλλειν, κρίνω, κέκρινα, τείνω, τέτακα. Εφ' ὧν δὴ καὶ ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἀκολούθως οὐκ ἔχει αὐτὸ τετραμμένον, κέκριμαι, οὐδ' ὁ ἀόριστος ἄτρεπτον, ἐκρίθην, διὰ τὸ δύσφθεγκτον.

Ιδια τῆς πέμπτης.

Η δὲ πέμπτη, ὅτι μὲν τῶν εἰς μι ῥημάτων ἐστὶν, ἀπὸ τῶν τῆς τρίτης α, ε, ο, υ, παραγομένων, καὶ ὅτι οὐ πάντας ἔχει τοὺς χρόνους, εἴρηται πρώτερον. Ιδιον δ' ἔχει, τὸ ἀπὸ τοῦ ἐνεργιτικοῦ ἐνεστῶτος τὸν παρατατικὸν γίνεσθαι, ἐξαιρέσει τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς ν. Τίθημι ἐτίθην, ἵστημι ἵστην, δίδωμι ἐδίδων, ζεύγνυμι ἐζεύγνυν. Ἔτι τὸ τὸν πρώτον ἀόριστον πρὸ τοῦ ληκτικοῦ

α τὸ κ ἔχειν συλλαβιζόμενον, πλὴν οὐκ ἐπὶ πάντων, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ε καὶ ο παρεσχηματισμένων, τιθέω τίθημι, ἔθηκα, διδόω δίδωμι, ἔδωκα. Εἴρητο δὲ πρότερον, καὶ ὅτι τὰ εἰς μι ῥήματα ἐπὶ τῶν παθητικῶν τε, καὶ μέσων, καὶ δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν συστέλλεται, καὶ τοι μὴ καθόλου ὂν μὴ δὲ τοῦτο, τίθημαι γὰρ καὶ ἀκάχημαι, καὶ δίζημαι τοῦ ποιητῇ εἴρηται. Καὶ ἐκίχημεν, καὶ βήτην, στήτην, συναντήτην, ὥς τε πλὴν τῶν δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν, τῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου δευτέρων ἀορίστων λεκτέον, ἔστημεν γὰρ, καὶ ἔστητον. Καὶ ἔβημεν ἔβητον. Κοινόν γε μὴν σχεδόν τι ἁπάντων ἐστὶ τὸ τοιοῦτο, ἡ συστολὴ δὴ αὕτη ἀναλόγως, ὁ γὰρ τοῖς εἰς ω, ο. ἢ εἰς ει, ε. ὅσα τοῖς εἰς μι, η, ε. ἢ η, α. ἢ ω, ο. ἢ υ, υ. διὸ καὶ εἰς ἕκαστα τῶν βραχέων τούτων ἡ συστολὴ ἑκάστοις, δηλονότι εἰς τὸ βραχυ τῆς ἰδίας ἀρχῆς φωνῆσιν, ὅθεν παρῆκται μηκηνόμενον, τιθέω τίθημι τίθεμαι, ἱστάω ἵστημι ἵσταμαι, διδόω δίδωμι δίδομαι, ζευγνύω ζεύγνυμι ζεύγνυμαι.

Παθητικῶν καὶ μέσων ἐνεστώς.

Γίνετο μὲν οὖν ἐπὶ τούτων ὁ τῶν παθητικῶν τε

α, κ habet eiusdē syllabæ, at nō in omnibus, sed in his, q̄ ab ε & ο habētibus deformātur. pono, no, posui. do, do, dedi. Dictū aūt & illud prius, qd' uerba in μι in passiuis & medijs, item in dualibus ac pluralibus penult. corripiūt, tametsi generale ne hoc qdē. Nā ponor, & crucior, & q̄ror, Homer. dicta sūt. Itē inuenimus & ibāt. dual. stabāt. dual. occurrebāt. dual. Quare præter dualia & pluralia q̄ à prima fiunt, secundorū indefinitorū dictum oportuit. Nempe stabamus, stabatis, dual. itē ibamus, batis dual. Cōmune tamē ferè omnibus aliquid est huiusmodi, sanè correptio ipsa ratione æq̄bili. Etenim ut in uerbis in ω, ω cōtrahitur in ο, aut ει in ε, ita in uerbis in μι, η corripitur in ε, aut η in α, aut ω in ο, aut υ longū in υ breue. Itaq; & correptio fit horū singulis, nempe in uocalē proprij uerbi, unde est quod ꝓducitur, pono, pono, ponor: statuo, tuo, statuor, do, do, dor. iūgo, iūgo, iūgor.

Passiuorum & mediorum præsens.

Fit autem in horum passiuis ac me-

dijs, præsens à præsenti actiuo, inflectione α literæ ante finale ι, & correpta penultima: pono, ponor. Præteritũ aũt imperfectũ, à pręterito imperfecto, sicut & in cæteris cõiugationibus: ponebã, ponebar. Consimiliter uero & mediorũ primũ & secundũ indefinitum à cognatis, posui, posui, uel positus sum. Passiuum autem præteritum perfectum ab eiusdem generis præsenti fit, uersa cõduplicatitia litera ι in ε, uelut ponor, positus sum: donor, datus sum: statuor, statutus sum. Cęterum indefin. à pręterito perfecti ut in tertia, datus sum, tus sum, positus sum, tus sum, ἐτέθην tamen sonatur, propter absurditatem uocis.

Inflexio Personalis in ω actiuorum.

IAm uero personalis inflexiõis modus, idẽ in quatuor, q̃ in ω, uerborũ cõiugationibus, differẽtia aũt in tẽporibus. Alia nanq; simili modo personas inflectũt, alla diuerso. Verũ unde formenť cõmune omnibus per singulos modos. Cõmune est igiť p̃sẽtis & futuri primi indicat. eorũ, q̃ actiui sũt gen-

κῶν τε καὶ μέσων, ἐνεστὼς, ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ, παρεντιθεμένου τοῦ α, τοῦ λήκτικῷ ι, καὶ συστελλομένης τῆς παραληγούσης, τίθημι, τίθεμαι. Ὁ δὲ παρατατικὸς ἀπὸ τοῦ παρατατικοῦ, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων συζυγίων, ἐτίθην ἐτιθέμην. Ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ τῶν μέσων πρῶτος, καὶ δεύτερος ἀόριστος, ἀπὸ τῶν συζύγων, ἔθηκα ἐθηκάμην, ἔθην ἐθέμην. Ὁ δὲ τῶν παθητικῶν παρακείμενος ἀπὸ τοῦ συνδιαθέτου ἐνεστῶτος, τροπῇ τοῦ περὶ τὸν αὐαδιπλασιασμὸν ι εἰς ε, τίθεμαι τέθεμαι, δίδομαι δέδομαι, ἵσταμαι ἕσταμαι. Ὁ δ' ἀόριστος, ἀπὸ τοῦ παρακειμένου ὡς ἐπὶ τῆς τρίτης, δέδομαι ἐδόθην, τέθεμαι ἐθέθην, ἐθέθην δὲ διὰ τὸ δύσφθεγκον.

ΚΛΙΣΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΤΩΝ εἰς ω ἐνεργητικῶν.

ΤΗς δὲ προσωπικῆς κλίσεως, τρόπος μὲν ὁ αὐτὸς περὶ τὰς τέσσαρας τῶν εἰς ω ῥημάτων συζυγιῶν, διαφορὰ δὲ κατὰ τοὺς χρόνους, οἱ μὲν γὰρ, ὁμοίως προσωποκλιτοῦνται, οἱ δὲ διαφόρως. Τὸ μέν τοι ὅθεν, ἅπασι τὸ αὐτὸ καθ' ἑκάστην διάθεσιν, Κοινὸν μὲν οὖν ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος πρώτου τῆς ὁριστικῆς τῶν ἐνεργητικῶν

ἐγκλίσεως, τὸ, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν πρόσωπον γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς εις, τύπτω τύπτεις, τύψω τύψεις. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐξαιρέσει τοῦ σ, τύπτει τύψει. Τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ετον, τύπτεις τύπτετον, τύψεις τύψετον. Τὸ γὰρ πρῶτον, ἀπὸ οὐδενὸς τῶν ἐνεργητικῶν γίνεται. Τὸ δὲ τρίτον ὁμοφώνως τῷ δευτέρῳ. Τῶν πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν τροπῇ τοῦ ω εἰς ο, καὶ προσθέσει τῆς μεν, τύπτω τύπτομεν. Τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς τε, τύπτετον τύπτετε. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ουσι, τύπτετον τύπτουσι, ἐφέλκεται δὲ ἀεὶ καὶ τὸ ν, τύπτουσιν, καθόλου γὰρ τὰ εἰς ι, ἢ εἰς ε, λήγοντα τρίτα πρόσωπα, ἐφέλκετε τὸ ν ἀττικῶς, ἐπὶ φωνήεντος καὶ συμφώνου ἐπιφερομένου. Ἰωνεῦ δὲ ἄνευ τοῦ ν προφέρουσι, σημεῖον δὲ τὸ, ἠτίμης ἀρητῆρα, καὶ ἔσθ' ὅτε. Κοινὰ δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὸν δεύτερον μέλλοντα, πλὴν ὅσον ἐπ' ἐκείνου ἐξαίρεσις τοῦ ι οὐ

γίνετε

generis, ꝙ secũda singulariũ persona fit à prima, mutatione syllabæ ultimę in εις, ut uerbero, beras, berabo, berabis. Item ꝙ tertia à secunda, abiectione σ, uerberat, rabit. In dualibus aũt secũda fit à secunda singul. mutatione syllabæ ultimæ in ετον, uerberas, uerberatis, dual. uerberabis, uerberabitis, dual. Nam prima dualis in nullo actiuo fit. Porrò tertia in uoce cõuenit cum secunda. Pluraliũ aũt prima persona à prima fit singulariũ, mutata ω in ο, & addita μεν. uerbero, uerberamus. Secũda rursus à secũda fit dualium, mutatione ultimæ in τε, uerberatis dual. uerberatis plur. Tertia itẽ à tertia dualiũ cõmutata ultima in ουσι, uerberãt dual. uerberãt plur. Additur semper et ν uerberãt. Siquidem generaliť in ι, aut in ε desinẽtes tertiæ personæ, addũt ν Attice, siue uocalis, siue consonans sequatur. Contrà Iones sine ν proferũt: exemplo sunt iniuria affecit sacerdotem, & nõnunq̃. Cõmunia aũt hęc & cum futuro secũdo, præterq̃ quod in illo ablatio ι nõ

fit

fit secundæ singularium, uerũ tertiæ dualium, siue elisio siue transpositio. Etem̃ uerberabis, uerberabitis dual. uerberabunt dicimus.

Præteritũ imperfectũ, & secundũ indefinitũ.

Præteriti aũt imperf. & secũdi indefiniti, secũda qdẽ singul. à prima fit p̃sona, mutata ον in ες, uerberabã, rabas. Tertia uero à secũda, ut dictũ est. Porrò dualiũ secũda, à secũda qdẽ singul. mutata ultima in ετον. Rursũ tertia à tertia, addito την. Pluraliũ aũt prima, à prima quidẽ singulariũ, interposita syllaba με, uerberabã, bamus. Secũda rursus, à secunda dualiũ eodẽ modo, quo & in pręsenti. Porrò tertia, cõsonat primæ singulari. Nã ueniebãt, & discebãt, iuxta Chalcidicã proprietatem sunt formata, ad formam dabãt.

COMMVNIA PRIMI INDE/
finiti & præteriti perfecti.

Primi aũt indefin. & p̃teriti perfect. commune est, quod secunda singulariũ persona, à prima fit, addito σ, uerberaui austi, beraui berauisti. Tertia autem abiecta σ. & uersa α in ε, uer-

γίνεται τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, ἀλλὰ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν, ἤτοι ἐξαίρεσις, ἢ μετάθεσις, τυπεῖς γὰρ τυπεῖτον τυπῶσιν.

Παρατατικὸς καὶ δεύτερος ἀόριστος.

Τοῦ δὲ παρατάτικοῦ, καὶ δευτέρου ἀορίστου, τὸ μὲν δεύτερον τὸν ἑνικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου, τροπῇ τοῦ ον εἰς ες, ἔτυπτον ἔτυπτες. Τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ὡς εἴρηται. Τῶν δὲ δυϊκῶν, τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ετον. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ γ, προσθέσει τῆς την. Τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρώτον, ἀπὸ τοῦ α τῶν ἑνικῶν, παρενθέσει τῆς με, ἔτυπτον ἐτύπτομεν. Τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν ὁμοίως, ὡς καὶ ὠθὶ τοῦ ἐνεστῶτος. Τὸ δὲ τρίτον ὁμοφώνως, τῷ πρώτῳ τῶν ἑνικῶν. Τὸ ἤλθοσαν καὶ ἐμάθοσαν χαλκιδικῆς διαλέκτου ἐστὶ παρεσχηματισμένα πρὸς τὸ ἔδοσαν.

Κοινὰ πρώτου ἀορίστου καὶ παρακειμένου.

Τοῦ δὲ πρώτου ἀορίστου καὶ παρακειμένου κοινὸν, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου γίνεσθαι προσθέσει τοῦ σ, ἔτυψα ἔτυψας, τέτυφα τέτυφας. Τὸ δὲ τρίτον, ἐξαιρέσει τοῦ σ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε, ἔτυψε

ἐτύψε τέτυφε. τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τὸ ἑκάτης εἰς ατον, ἐτύψας ἐτύψατον, τέτυφας τετύφατον. Τὸ δὲ τρίτον ἀπ' ἐκείνοι κοινόν, ἀλλὰ τὸ μὴ παρακειμένου ὁμόφωνον τῷ ἰδίῳ δευτέρῳ. Τὸ δὲ ἀορίστου ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου, μεταποιήσει τὸ ἑκάτης εἰς την, ἐτύψατον ἐτυψάτην, τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον κοινὸν ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, προσθέσει τὸ μεν, ἔτυψα ἐτύψαμεν, τέτυφα τετύφαμεν. Τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, ὁμοίως ὡς καὶ ὧδε τοῦ ἑνεστῶτος. Τὸ δὲ τρίτον, οὐκέτι κοινόν, ἀλλὰ τὸ μὴ παρακειμένου ἀπὸ τ τρίτου τῶν δυϊκῶν, μεταβολῇ τὸ ἑκάτης εἰς σιν, τετύφατον τετύφασιν. Τὸ ἢ ἀορίστου ἀπὸ τοῦ πρώτου τ ἑνικῶν, προσθέσῃ τ ν, ἔτυψα ἔτυψαν. Τ δὲ ὑπερσυντελικὸν, τὸ μὴ δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τ ν εἰς σ, ἐτετύφειν ἐτετύφεις. Τὰ δ' ἄλλα πάντα ὁμοίως τοῖς τοῦ δευτέρου ἀορίστου, πλὴν τοῦ μηδὲν γίνεσθαι μεταβάλλειν τ φωνήεντων. Καὶ τ πληθυντικὸν τὸ τρίτον γίνεται ἀπὸ τ τρίτου τ ἑνικῶν, προσθέσει τ σαν, ἐτετύφεσαν.

uerberauit, berauit. Dualiũ uero secunda, à secunda singulariũ fit, mutatione ultimæ in ατον, uerberauisti, uistis dual. uerberauisti, rauistis dual. Porrò in tertia nõ cõuenit, sed tertia præt. quidem perfect. eandẽ habet uocem cum secũda. Indefin. aũt à sua secunda fit, mutata ultima in την, uerberastis dual. runt dual. Cęterũ pluralis prima, fit utrisq; à prima singul. addito μεν uerberaui, berauimus: uerberaui, berauimus. Secũda uero, à secunda dualiũ itidem fit uti in p̃senti. Verũ tertia iam nõ cõuenit, sed in p̃terito perfecto fit à tertia dualiũ uersa ultima in σιν, uerberarũt dual. berarũt pl. Rursum in indefinito à prima singulariũ, adiectione ν: uerberaui uerberarunt. Porrò præteritum pluscq; perfectum secunda quidem à prima, conuersa ν in σ: uerberaueram, uerberaueras. Aliæ item omnes eo modo quo in secundo indefinito, nisi quod nulla hic quidẽ mutatur uocalis. Cæterum tertia pluraliũ fit à tertia singularium, adiectione σαν, uerberauerat, uerbera-

uerberauerãt. Liquet igitur, ꝙ p̃sentis, & amborũ futurorũ, et p̃teriti perfecti actiui, peculiare est præ cæteris temporibus, quod secũdæ, & tertiæ dualiũ inter se cõueniũt uoce. Quare etiã dicitur, quod si in σ desinãt tertię pluraliũ, cõueniũt itidẽ & tertiæ dualiũ. Accidit aũt, quod & in syllabis, et in uoce cõueniunt tertiæ pluraliũ, cũ primis singulariũ, p̃teriti imperfecti, & amborũ indefinitorũ. Nam generale est in actiuis præteritis, quorum participiũ in σ ultima acuta non desinit, quod tertiæ personæ plurales finalẽ habent, participialis genitiui penultimã syllabã: uerberans, uerberãtis, uerberabam, qui uerberauit, eius qui uerberauit, uerberauerunt.

MEDIORVM FORMATIONES.

CAeterũ mediorũ indicatiuorũ p̃ter. perfect. & pręt. plusq̃ perfectũ respõdẽt actiuis eiusdẽ nominis.

Præsens & Futurum.

Præsentis aũt & futuri cõmune est, ꝙ secunda singularis figurat̃ à prima abiecto μ, & mutato ο in ε, ac rursum con-

ἐτετύφεισαν. Δῆλον οὖν ὅτι τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ ἀμφοῖν τοῖν μέλλοντοιν, καὶ τοῦ παρακειμένου τῶν ἐνεργητικῶν, ἴδιον πρὸς τοὺς ἄλλους χρόνους, τὸ τὰ β καὶ τρίτα τῶν δυϊκῶν ἀλλήλοις ὁμοφωνεῖν. Διὸ καὶ λέγεται, ὡς ἐὰν εἰς σι λήγῃ τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν, ὁμοφωνεῖν τὰ δεύτερα καὶ τρίτα τῶν δυϊκῶν, συμβαίνει δὲ καὶ ἰσοσύλλαβα καὶ ὁμόφωνα εἶναι τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν τοῖς πρώτοις τῶν ἑνικῶν τοῦ παρατατικοῦ, καὶ ἀμφοτέρων τῶν ἀορίστων. Καθόλου γὰρ τῶν ἐνεργητικῶν παρακειμένων, οἷς ἡ μετοχὴ οὐκ εἰς σ ὀξυτονούμενον λήγει, τούτοις τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν ληκτικὴν ἔχει τὴν τῆς μετοχῆς γενικῆς παραληκτικὴν συλλαβὴν, οἷον ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος, ἐτύπτον, ὁ τύψας τοῦ τύψαντος, ἔτυψαν.

ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ.

Τῶν μέσων δὲ ὁριστικῶν, ὁ μὲν παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος συμφέροντες τοῖς ἐνεργητικοῖς ὁμονύμοις.

Ενεστὼς καὶ μέλλων.

Ενεστῶτος δὲ καὶ μέλλοντος κοινὸν, τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐξαιρέσει τοῦ μ, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, καὶ

κράσει τοῦ ε καὶ αι εἰς η, τύπτομαι τύπτῃ. Πλὴν τοῦ οἴομαι, βούλομαι, ὄψομαι. τούτων γάρ τοι τὸ δεύτερον, ἐξαιρέσει τοῦ α, καὶ συναιρέσει τοῦ ἐκ μεταβολῆς, καὶ τοῦ ι εἰς ει, οἴει, βούλει, ὄψει. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἀναλύσει τῶν κεκραμένων, καὶ παρενθέσει τοῦ τ, τύπτεαι τύπτεται. Τῶν δυϊκῶν τὸ μὲν πρώτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς μεθον, τύπτομαι τυπτόμεθον. Τὸ δὲ δεύτερον καὶ τρίτον ὁμοφωνεῖτον, καὶ ἀπὸ τοῦ τρίτου γίνεσθον, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθον. τύπτετρ τύπτεσθον. Τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρώτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς θα, τυπτόμεθον τυπτόμεθα. Τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθε, τύπτεσθον τύπτεσθε. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν τροπῇ τοῦ παραλήγοντος ε εἰς ο, καὶ προσλήψει τοῦ ν, τύπτεται τύπτοντρ. Καὶ νὰ δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὸν δεύτερον μέλλοντα. Πλὴν ὅσον ὧν τούτου τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν, καὶ ἐξαιρέσει τοῦ υ γίνεται, τυπῶμαι, τυπέαι, τυπῇ. μαχῶμαι μαχέαι μαχῇ. Καὶ τὸ τρίτον προσλήψει τοῦ ι

εἰς δίφθογγον,

contracto ε & αι in η, uerberor, beraris. Præter puto, uolo, uidebo, horũ nanq; fit secũda, eliso α, & cõtractis ε (q erat ex cõuersione) & ι in ει, putas, uis, uidebis. Tertia uero à secũda, dissoluendo contracta & interponendo τ. uerberaris, ratur. Dualium autem prima fit à prima singul. mutata ultima in μεθον, uerberor, ramur dua. Porrò secũda et tertia cõueniũt, atq; à tertia formantur, cõmutata syllaba ultima in σθον, uerberatur, uerberamini, dual. Pluraliũ autem prima quidem à prima dual. formatur, cõmutatione ultimæ in θα, uerberamur, dual. beramur plur. Secunda item à secũda mutata ultima in σθε, uerberamini, dual. uerberamini, plural. Tertia uero, à tertia singularium, conuersa ε penultima in ο, & assumpta ν, uerberatur, uerberãtur. Communia tamen hæc, & cum secundo futuro. præterquam quod in eo persona secunda singularium etiam eliso ν fit, uerberabor, uerberaberis, beraberis, pugnabo, pugnabis, gnabis. Et t'tia fit assumpto ι

 in diph-

in diphthongũ, uerberaberis, berab
tur. Præterea tertia pluraliũ fit uer
ει diphthongo in ου, uerberabuntur
Porro præteriti imperfecti, & secũd
indefiniti cõmune est, quod secund
singulariũ fit à prima, abiectione μ &
ν, & cõuersione η in ε, & cõflatis ο &
ε in diphthongũ ου, uerberabar, bari
baris. Rursum tertia à secũda fit di
soluta diphthongo ου in εο, & interp
sita τ, uerberabaris, rabatur. Cætera
uero formãtur eodẽ modo ut in pr
senti, nisi qd dualiũ secunda & terti
nõ cõueniũt in uoce, sed tertia fit à se
cunda singulariũ mutatione syllab
ultimæ in σθην, uel à sua ipsius secũda
uerberabatur, berabamini dual. uer
berabantur dual. Primi aũt indefini
secũda singularis fit à prima, abiect
μ & ν, & mutata η in ε, & hæc rursu
in ο, & conflatis α & ο in ω. uerberau
rauisti uisti. Tertia uero à secũda for
matur resoluendo cõtracta, & inter
ponẽdo τ. uerberauisti berauit. Cæ
teræ eodem modo, ut in .2. indefi. n
si q illic ο penultimæ cõuertitur in
&

εἰς δίφθογγον, τυπέαι, τυπεῖται. καὶ
ἔτι τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν τροπῇ
τῆς ει διφθόγγου εἰς ου. τυποῦνται. Τοῦ
δὲ παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου
μοινὸν, τὸ, τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν γί-
νεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ μ καὶ
ν, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ε, καὶ διφθογγώσει τοῦ
ο καὶ ε εἰς ου, ἐτυπτόμην, ἐτύπτοε, ἐτύ-
πτου. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, δι-
αλύσει τοῦ ου εἰς ε ο, καὶ παρενθέσει τοῦ τ,
ἐτύπτετο, ἐτύπτετο. Τὰ δ' ἄλλα ὁμοίως
ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος. πλὴν ὅσον τῶν δυϊ-
κῶν, τὸ δεύτερον καὶ τρίτον οὐχ ὁμο-
φωνεῖτον, ἀλλὰ τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου
τῶν ἑνικῶν μεταποιήσει τοῦ ληγούσης εἰς
σθην, ἢ ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου. ἐτύ-
πτετο ἐτυπτέσθην. Τοῦ δὲ πρώτου ἀο-
ρίστου, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ
τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ μ καὶ ν, καὶ
μεταβολῇ τοῦ η εἰς ε, καὶ τούτου πάλιν εἰς ο,
καὶ συναιρέσει τοῦ α καὶ ο εἰς ω, ἐτυψάμην ἐ-
τύψαο ἐτύψω. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου
ἀναλύσει τοῦ συνηρημένων, καὶ παρενθέσει
τοῦ τ, ἐτύψαο ἐτύψατο, τὰ δ' ἄλλα ὁμοίως
τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ. πλὴν ὅσον ἐκεῖ μὲν
τὸ παραλήγον ο μεταβάλλει εἰς ε, καὶ τὸ ε

πάλιν εἰς ο, ἐνταῦθα δὲ τὸ α ἀμετάβλη-
τον περὶ πάντα.

ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

Τῶν δὲ παθητικῶν ὁ μὲν ἐνεστὼς, καὶ
οἱ μέλλοντες ἄμφω τοῦ ἐνεστῶτι τῶν
μέσων συμφέρονται. Ο δὲ παρατατικὸς
τοῦ παρατατικῷ, οἱ δὲ ἀόριστοι τοῦ ὑπερ-
συντελίκῳ, ὁ δὲ παρακείμενος καὶ ὑ-
περσυντέλικος ἰδίαν εἰλήχασι κατατο-
μήν. Τοῦ μὲν γὰρ παρακειμένου τὸ δεύ-
τερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ λῃκτι-
κοῦ μ εἰς σ, ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἢ δυνάμει, ὧν
γὰρ ὁ μέλλων διὰ τοῦ ψ ἢ ξ, τούτων ὁ σχη-
ματισμὸς τοῦ αὐτῷ διπλῷ γίνεται, πέ-
πλεγμαι πέπλεξαι, τέτυμμαι τέτυψαι.
Τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τροπῇ τοῦ σ
εἰς τ, ὅπως ἂν ἔχῃ, ἤτ' ἐνεργείᾳ, ἤτε δυνά-
μει. Σύνεστι δὲ ἐνεργείᾳ, καὶ τὰ πρώτερον
δυνάμει σὺν αὐτῷ θεωρούμενα ἐν τῷ δι-
πλῷ, οἷον τὸ π ἢ κ, τέτυψαι τέτυπται,
πέπλεξαι πέπλεκται, ἔσπαρσαι ἔσπαρ-
ται, καὶ τὸ σ δὲ προσλαμβάνεται εὐλό-
γως ἢν τοῦ πρώτου ἡ λήγουσα τῷ σμ συλ-
λαβίζητρ, ἤκουσμαι ἤκουσαι ἤκουσαι. Τῶν
δυϊκῶν τὸ πρώτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνι-
κῶν ὁμοίως τῷ ἐνεστῶτι. καὶ τὸ δεύτερον τοῦ
τρίτου

& ε rursum in ο, hic uero α immutabi-
le ubiq; manet.

Paßiuorum formationes.

PAssiuorũ aũt pręsens quidẽ & fu-
tura ambo cum p̃senti mediorũ
cõueniunt. Præteritũ imper. cũ præ-
terito imper. Indefinita etiã cum præ-
ter. plusq̃ per. atq; una & præt. perfe.
& præt. plusq̃ perf. propiã sortita sũt
decisionẽ. Nam præt. perfect. secũda
persona fit à prima, mutata finali μ in
σ, siue actu, siue potẽtia. Etenim quo-
rũ futurũ est per ψ, uel ξ, eorũ forma-
tio per eãdem, duplicẽ fit, plexus sum
xus es, uerberatus sum, ratus es. Ter-
tia à secũda fit, uersa σ in τ quomodo-
cunq; habeat, siue actu, siue potentia.
Adsunt aũt actu, & quæ ante poten-
tia adesse illi uidebãtur in duplici, ut
π uel κ. uerberatus es, beratus est, ple-
xus es, plexus est, seminatus es, natus
est. Quin & σ assumit̃ ratione exigen-
te, si prim. p̃sona ultima σμ in eadẽ syl-
laba habet, auditus sũ, itus es, itus est.
Dual. aũt prima persona à prima sin-
gulariũ, uti in pręsẽti fit. Itẽ secũda &

tertia eadẽ uoce à secũda, mutata ul
in σθον, in his, in qbus σ actu est, audi
tus es, diti estis. In qbus uero potẽti
nõ σ, sed aut φ ante θ ponendũ si ψ fu
rit, uerberatus es, berati estis, aut χ
ξ, plexus es, plexi estis. Plural. aũt pr
ma persona, à prima dual. fit muta
ultima in θα, uti in p̃senti, uerberati
mus, dual rati sumus, pl. Secũda ite
à secũda, abiecta ν & uerso ο in ε, ber
ti estis dual. uerberati estis pl. Terti
cõmuniter quidẽ fieri nõ potest, ub
tertia sing. in syllabã finit per duas c
sonãtes. Cæterũ Ionicè à tertia fit sin
gulari, uersa tenui in quibus fuerit, i
aspiratã, & interposito α, uerberatu
est, berati sunt. plexus est, plexi sun
Sed personæ præteriti plusq̃ perfect
eo modo, quo & pręteriti perfecti, f
unt nisi quod hic est uocalis finalis
ubi illic αι. Figurare itaq; oportet
tertiam dualium in θην, à sua secund
Siquidem perpetuo illic duntaxat
cunda ac tertia persona dualium in
ter se consentiunt uoce, ubi tertia pl
ralium in ι aut in αι desinit.

τρίτον ὁμοφώνως ἀπὸ τοῦ δευτέρου μετα-
ποιήσει τῆς ληγούσης εἰς σθον, ἐν οἷς δηλο-
νότι τὸ σ ἐνεργείᾳ, ἤκουσαι ἤκουσθον, ἐν
οἷς δὲ δυνάμει, οὐ τὸ σ, ἀλλ' ἢ τὸ φ πρὸ τοῦ θ
συλλαβιστέον, ἐὰν τὸ ψ ᾖ, τέτυψαι τέτυ-
φθον, ἢ τὸ χ, ἐὰν τὸ ξ, πέπλεξαι πέπλεχ-
θον. Τῶν πληθυντικῶν τὸ πρώτον ἀπὸ τοῦ
πρώτου τῶν δυϊκῶν μεταποιήσει τῆς ἐσχά-
της εἰς θα, ὁμοίως τῷ ἐνεστῶτι. τετύμμε-
θον τετύμμεθα. Τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ
δευτέρου, ἐκβολῇ τοῦ ν, καὶ τροπῇ τοῦ ο
εἰς ε, τέτυφθον τέτυφθε. Τὸ τρίτον κοινῶς
μὲν γενέσθαι οὐχ οἷόν τε, ἔνθα τὸ τρίτον τῶν
ἑνικῶν συλλαβῇ λήγῃ δισυμφώνῳ. Ιωνι-
κῶς δὲ ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν τροπῇ τοῦ
ψιλοῦ, ἐν οἷς ἂν ᾖ, εἰς δασὺ, καὶ προσενθέσει
τοῦ α, τέτυπτο τετύφατο, πέπλεκτο πε-
πλέχατο. Καὶ τὰ τοῦ ὑπερσυντελίκου δὲ
ὁμοίως τοῖς τοῦ παρακειμένου γίνεται, πλὴν
ὅσον φωνῆεν ἐνταῦθα ληκτικὸν τὸ ο, ἔν-
θα ἐπ' ἐκείνου τοῦ αι. Σχηματιστέον δ' ἄ-
ρα καὶ τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν τούτου εἰς θην
ἀπὸ τοῦ δευτέρου. Καθόλου γὰρ τηνικαῦτα
μόνον τὸ δεύτερον καὶ τρίτον τῶν δυϊκῶν
ἀλλήλοις ὁμοφωνεῖτον, ἡνίκα τὸ τρίτον τῶν
πληθυντικῶν εἰς ι, ἢ εἰς αι λήγει.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Ενεργητικῶν ἐνεστώς.

Ιδιον δὲ τῆς πέμπτης, τὸ ὠθὶ τῶν ὁριστικῶν ἐνεργητικῶν τὸ μὲν δεύτερον πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἀφαιρέσει τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς σ, τίθημι τίθης. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, προσθέσει τοῦ ι, τίθης τίθησι. Τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, τροπῇ τοῦ σ εἰς τ, καὶ προσθέσει τοῦ ον, καὶ μεταβολῇ τῆς παραληγούσης. εἰς τὸ παραλήγον φωνῆεν τοῦ ῥήματος, ὅθεν αὐτὸ παρασχημάτισαι τὸ εἰς μι, τιθέω τίθημι, τίθης τίθετον, ἱστάω ἵστημι ἵστης ἵστατον, διδόω δίδωμι δίδως δίδοτον. Τὸν δὲ πληθυντικῶν τὸ μὲν πρώτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς μεν, καὶ μεταβολῇ τῆς παραληγούσης, ὡς εἴρητε, τίθημι τίθεμεν. Τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν ἐξαιρέσει τοῦ ν, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, τίθετον τίθετε. Τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν, ἐξαιρέσει τοῦ ν, καὶ μεταποιήσει τῆς το εἰς σι, καὶ παρενθέσει τοῦ α, τίθετον τιθέασι, διδότον διδόασι, τὸ δὲ ἱστάσι, καὶ ἱάσι, καὶ τὰ ὁμοία,

PROPRIVM QVINTAE.

Actiuorum præsens.

PRopriũ autem quintæ est, quod in indicatiuis actiuis secũda quidem persona præsent. fit à prima ablatione ι, & conuersione μ in σ. pono, ponis. Tertia rursus à secũda, addito ι. ponis, ponit. Dualium uero secũda persona, ac tertia, à secũda singulari, uerso σ in τ, & addita ον, et mutatione penultimæ uocalis, in penult. uocalem uerbi, unde & ipsum formatum est uerdum in μι. pono, pono, ponis, ponitis uel ponũt dual. statuo, statuo, statuis statuitis, uel statuunt dual. do, do, das, datis uel dant dual. Pluraliũ uero persona prima formatur à prima singulariũ, cõuersione ultimæ in μεν, et mutatione penultimę, ut dictũ est: pono, ponimus. Secunda rursum persona à secunda dualiũ. eliso ν, & cõuerso ο in ε: ponitis dual. ponitis plur. Tertia itẽ à tertia fit dual. adẽptione ν, & mutatione το in σι, ac intiectu α: ponitis dual. ponũt plures: datis duo, dant pl. Cęterũ statuũt & mittunt & similia,

similia, sunt ex cõtractione. Personæ uero præteriti imperfecti ac secundi indefiniti sic fiunt, ut in præterito imperfecto, & secũdis indefinitis uerborum in ω, ponebã ponebas, posui posuisti, nisi quod hic singular. penultima, corripitur in dualibus ac pluralibus, ut dictum est. At horum quæ in μι, formatio (ut in genere loquar) iuxta cõduplicationem fit, & ex initiali cõsonãte, & ι, nisi uocis incõmoditas obstiterit: do, do. pono, pono: statuo tm̃ facit statuo, ob uocis absurditatẽ.

Media & passiua.

In medijs aũt & passiuis indicatiuis, præsentis quidẽ & præteriti perfecti secunda ꝑsona fit à prima, mutata μαι in σαι: ponor poneris positus sum, positus es. Præteriti autem perfecti, & secundi indefiniti, mutata ultima in ϭ, ponebam ponebas, positus sum, positus es. Cætera omnia communia habet cum tertia. Licet tamen & in ν proferre secundam præsentis uerborum, quæ ab habentibus ε & α fiunt, ponor poneris, statuor. statueris.

Insu-

ὁμοία, ἐκ συναιρέσεως. Τοῦ δὲ παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου, ὁμοίως τοῖς παρατατικοῖς καὶ β ἀορίστοις τῶν εἰς ω ῥημάτων, ἐτίθην ἐτίθης, ἔθην ἔθης, πλὴν ὅσον ἐνταῦθα ἡ τῶν ἑνικῶν παραλήγουσα συστέλλεται ὠθὶ τῶν δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν, ὡς εἴρηται. Αὐτῶν δὲ τῶν εἰς μι ὁ σχηματισμὸς, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἐκ τε τοῦ ἀρτικοῦ συμφώνου, καὶ τοῦ ι, εἰ μὴ τὸ τῆς προφορᾶς δύσφθεγκτον κωλύοι, δῶ δίδωμι, θῶ τίθημι, στῶ μέν τοι γε ἵστημι, διὰ τὸ δύσφθεγτον.

Μέσα καὶ παθητικά.

Ἐπὶ δὲ τῶν μέσων τε καὶ παθητικῶν ὁριστικῶν, τὸ μὲν ἐνεστῶτος καὶ παρακειμένου δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, μεταβολῇ τῆς μαι εἰς σαι, τίθεμαι τίθεσαι, τέθειμαι τέθεισαι. Τὸ δὲ τοῦ παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς ϭ, ἐτιθέμην ἐτίθεσο. Τὰ δ' ἄλλα πάντα κοινὰ πρὸς τὴν τρίτην. Εστι δὲ καὶ εἰς ν προφέρειν τὸ δεύτερον τοῦ ἐνεστῶτος, τῶν ἀπὸ τοῦ ε καὶ α, τίθεμαι τίθῃ, ἵσταμαι ἵστῃ.

Κλίσις ἐγκλιτικὴ φωνεργητικῶν.

Τῆς δ' ἐγκλιτικῆς κλίσεως ἀρχὴ ἡ ὁρισικὴ ἔγκλισις, αἱ γὰρ ἄλλαι πᾶσαι ἀπ' αὐτῆς ὥλε. Τὸ Ὁρισικὸν, τύπτω. Παρατατικὸς, ἔτυπτον. Τὸ προστακτικὸν, τύπτε. Τὸ Εὐκτικὸν, τύπτοιμι. Τὸ Ὑποτακτικὸν. ἐὰν τύπτω. Τὸ Απαρέμφατον, τύπτειν. Μέλλων ά. Τὸ Ὁρισικὸν, τύψω. Τὸ Εὐκτικὸν, τύψοιμι. Τὸ Απαρέμφατον, τύψειν. Αόριστος α. Τὸ Ὁρισικὸν, ἔτυψα. Τὸ προστακτικὸν, τύψον. Τὸ Εὐκτικὸν, τύψαιμι. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύψω. Τὸ Απαρέμφατον, τύψαι. Παρακείμενος. Τὸ Ὁρισικὸν, τέτυφα Ὑπερσωντέλικος, ἐτετύφειν. Τὸ Προστακτικὸν, τέτυφε. Τὸ Εὐκτικὸν, τετύφοιμι. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν τετύφω. Τὸ Απαρέμφατον, τετυφέναι. Αόριστος β. Τὸ Ὁρισικὸν, ἔτυπον. Τὸ Προστακτικὸν, τύπε. Τὸ Εὐκτικὸν, τύποιμι. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπω. Τὸ Απαρέμφ. τυπεῖν. Μέλλων β. Τὸ Ὁρισικὸν, τυπῶ. Τὸ Εὐκτικὸν, τυποῖμι. Τὸ Απαρέμφατον, τυπεῖν.

Ενεσὼς μέσων.

Τὸ Ὁρισικὸν, τύπτομαι. Παρατατικὸν ἐτυπτόμην. Τὸ Προστακτικὸν, τύπτου. Τὸ Εὐκτι-

Inflexio per modos actiuorum.

CAeterũ modalis inflexionis caput eſt indicatiuus modus. Alij em oẽs ab hoc fiunt hoc pacto. Indic. uerbero. p̃ter. imper. rabã. Imperat. uerbera. Optati. rarem. Subiunct. ſi uerberẽ. Infinit. rare. Futur. i. Indic. uerberabo. Optat. turus eſſẽ. Infi. ratũ eſſe. Indefi. primum. Indi. uerberaui. Impe. uerberato. Opta. rauiſſẽ. Subiunct. ſi rauero. Infinit. uerberauiſſe. Preteritum perfect. Indi. uerberaui. Præteritum pluſquamperfect. berauerã. Imperat. uerberato. Optatiuum uerberauiſſem. Subiunctiuũ, ſi uerberauero. Infinitiuum uerberauiſſe. Indefinitum ſecundum. Indicatiuum. uerberaui. Imperat. uerberato. Optat. uerberauiſſem. Subiunct. ſi uerberauero. Infinit. uerberauiſſe. Futurum ſecundum. Indicatiuum. uerberabo. Optatiuum, uerberaturus eſſem. Infinitiuum beraturũ eſſe.

Præſens mediorum.

Indicat. uerberor. Præter. imperfe. uerberabar. Imperatiuũ, uerberare.

Opta-

Optatiuũ, uerberarer. Subiunctiuũ, si uerberer. Infinitũ, uerberari. Futurum primũ. Indicatiuũ, uerberabor. Optatiuũ, uerberer. Infinitũ, uerberatum iri. Indefinitũ. primũ. Indicatiuum, uerberatus sum. Imperatiuum, uerberatus esto. Optatiuum, uerberatus essem. Subiunctiuũ, si uerberatus ero. Infinitiuũ, uerberatũ esse. Præteritum perfectũ. Indicatiuum, uerberatus sum. Præteritũ pluscꝙperfectũ, tus fuerã. Imperatiuũ, tus esto. Optatiuum, uerberatus essem. Subiunctiuum, si uerberatus ero. Infinitiuum uerberatũ esse. Indefinitũ secũdũ, Indic. ratus sum. Imperatiuũ, berator. Optatiuũ, uerberatus essem. Subiunctiuũ, si beratus fuero. Infinit. tum fu isse. Fut. secundũ. Indic. uerberabor. Optat. uerberer. Infin. uerberatũ iri.

Præsens passiuorum.

Indicat. uerberor, et reliqua ut dicẽ est. Præt. perf. Indicat. tus sum. Præ pluſquam tus fuerã. Imper. uerbera tus esto. Infinitiuum, tum fuisse. Ind fin. 1. Indic. tus essem. Imper. tus esto Optat

Εὐκτικὸν, τυπτοίμιλι. τὸ Υποτακτικὸν, ἐαὺ τύπτομαι. τὸ Απαρέμφατον, τύπτεσθαι. Μέλλων α. τὸ Οριστικὸν, τύψομαι. τὸ Εὐκτικὸν, τυψοίμιλι. τὸ Απαρέμφατον, τύψεσθαι. Αόριστος α. τὸ Οριστικὸν, ἐτυψάμιλι. τὸ Προστακτικὸν, τύψαι. τὸ Εὐκτικὸν, τυψαίμιλι. τὸ Υποτακτικὸν, ἐαὺ τύψωμαι. τὸ Απαρέμφατον, τύψασθαι. Παρακείμενος. τὸ Οριστικὸν, τέτυπα. Υπερσωτέλικος, ἐτετύπειν. τὸ Προστακτικὸν, τέτυπε. τὸ Εὐκτικὸν, τετύποιμι. τὸ Υποτακτικὸν, ἐαὺ τετύπω. τὸ Απαρέμφατον, τετυπφέναι. Αόριστος β. τὸ Οριστικὸν, ἐτυπόμιλι. τὸ Προστακτικὸν, τυπὲ. τὸ Εὐκτικὸν, τυποίμιλι. τὸ Υποτακτικὸν, ἐαὺ τύπωμαι. τὸ Απαρέμφατον, τυπέσθαι. Μέλλων β. τὸ Οριστικὸν, τυποῦμαι. τὸ Εὐκτικὸν, τυποίμιλι. τὸ Απαρέμφατον, τυπεῖσθαι.

Ενεσὼς παθητικῶν.

Τὸ Οριστικὸν, τύπτομαι. καὶ τὸ ἄλλα ὡς εἴρηται. Παρακείμενος. τὸ Οριστικὸν, τέτυμμαι. Υπερσωτέλικος, ἐτετύμμιλιν. τὸ Προστακτικὸν, τέτυψο. τὸ Απαρέμφατον, τετύφθαι. Αόριστος α. τὸ Οριστικὸν, ἐτύφθιν. τὸ Προστακτικ. τύφθητι.

τὸ Εὐκτικὸν, τυφθείλω. τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν τυφθῶ. τὸ Ἀπαρέμφατον, τυφθῆναι. Ἀόριστος β. τὸ Ὁριστικὸν, ἐτύπην. τὸ Προστακτικὸν, τύπηθι. τὸ Εὐκτικὸν, τυπείην. τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν τυπῶ. τὸ Ἀπαρέμφατον, τυπῆναι. Μέλλων α. τὸ Ὁριστικὸν, τυφθήσομαι. τὸ Εὐκτικὸν, τυφθησοίμην. τὸ Ἀπαρέμφατον, τυφθήσεσθαι. Μέλλων β. τὸ Ὁριστικὸν, τυπήσομαι. τὸ Εὐκτικὸν, τυπησοίμην. τὸ Ἀπαρέμφατον, τυπήσεσθαι. Μετ' ὀλίγον μέλλων. τὸ Ὁριστικὸν, τετύψομαι. τὸ Εὐκτικὸν, τετυψοίμην. τὸ Ἀπαρέμφατον, τετύψεσθαι.

Τὰ εἰς μι ἐνεργητικὰ ἐνεστῶτα.

Τὸ Ὁριστικὸν, τίθημι. Παρατατικὸς, ἐτίθην. τὸ Προστακτικὸν, τίθετι. τὸ Εὐκτικὸν, τιθείην. τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν τιθῶ. τὸ Ἀπαρέμφατον, τιθέναι. Ἀόριστος α. τὸ Ὁριστικὸν, ἔθηκα, καὶ τ' ἄλλα ὡς ἐδίδην. ἔστυλα. Ἀόριστος β. τὸ Ὁριστικὸν, ἔθην. τὸ Προστακτικὸν, θέτι καὶ θές. τὸ Εὐκτικὸν, θείην. τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν θῶ. τὸ Ἀπαρέμφατον, θεῖναι.

Μέσα καὶ παθητικὰ ἐνεστῶτος.

Τὸ Ὁριστικὸν τίθεμαι. Παρατατικὸς, ἐτιθέμην. τὸ Προστακτικὸν, τίθεσο καὶ τίθου. τὸ Εὐκτικὸν

Optatiuũ. tus essem. Subiunctiuũ, si uberatus fuero. Infinitiuũ uberatum esse. Indefinitum secundũ. Indicatiuũ, uberatus sum. Imperatiuũ, uberatus esto. Optat. uberatus fuissem. Subiunct. si uberatus fuero. Infin. uberatum esse. Futurum primũ. Indicat. uberabor. Optat. uberandus sim. Infinit. randũ esse. Futur. secun. Indicat. berabor. Optatiuũ, uberandus sim. Infinit. uberandũ esse. Paulò post futurũ. Indic. rabor. Optat. berer. Infin. randũ esse.

Actiua præsens.

Indicatiuũ pono. Præteritũ imperfect. ponebã. Imperatiuũ pone. Optatiuũ ponerem. Subiunct. si ponam. Infinit. ponere. Indefinit. primũ. Indicat. posui, & alia ut in uberaui. Indefinit. secundũ. Indicat. posui. Imperatiuum, pone & pone. Optatiuum, posuissem. Subiunctiuũ si posuero. Infinitiuum posuisse.

Media & passiua præsens.

Indicatiuũ ponor. Præt. imperfect. ponebar. Imperat. ponere & ponere.

Optat. ponerer. Subiunct. si ponar
Infinitiuum, poni. Indefinit. secund
Indicat. positus sum. Imperat. pos
tus esto. Optatiuũ positus essem. Sub
iunct. si positus ero. Infinit. positum
esse. Præter. perfect. Indicat. positus
sum. Præterit. plusquamperfect. po
tus eram. Imperat. positus esto. Op
tat. positus fuissem. Subiunct. si po
tus fuero. Infinitiuum positum esse
Indefinitum primum. Indicatiuum
positus sum. Imperatiuum, positus
esto. Optatiuum, positus essem. Sub
iunctiuum, si positus ero. Infinitiu
positum esse. Futurum primum. In
dicatiuum, ponar. Optatiuum, pone
dus sim. Infinitiuum ponendum esse
Mox futurum. Indicatiuum, ponar
& reliqua ut in uerberabor.

Communia omnium modorum.

COmmune aũt omnibus modis
quod augmentũ originis abji
unt, excepto præterito perfecto, ue
berabã, rabat, uerberaui, uerbera
uerberassem, si uerberauero, berass
At uerberaui, facit berato, berassem
si ve

Τὸ Εὐκτικὸν, τυθείμλω. τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐαὺ τυθῶμαι. τὸ Ἀπαρέμφατον, τυθέσθαι. Ἀόρις Θ΄ δεύτερος. τὸ Ὁρισικὸν, ἐυθέμλω. τὸ Προστακτικὸν, θέσο καὶ θοῦ. τὸ Εὐκτικὸν, θείμλω. τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐαὺ θῶμαι. τὸ Ἀπαρέμφατον, θέσθαι. Παρακείμλνος. τὸ Ὁρισικὸν, τέθειμαι. Ὑπερσώτελικος. ἐτεθείμλω. τὸ Προστακτικὸν τέθεσο. τὸ Εὐκτικὸν, τεθείμλω. τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐαὺ τεθῶμαι. τὸ Ἀπαρέμφατον, τεθείσθαι. Ἀόρις Θ΄ α. τὸ Ὁρισικὸν, ἐτέθλω. τὸ Προστακτικὸν, τέθητι. τὸ Εὐκτικὸν τεθείμ. τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐαὺ τεθῶ. τὸ Ἀπαρέμφατον, τεθλῶναι. Μέλλων α. τὸ Ὁρισικὸν, τεθήσομαι. τὸ Εὐκτικὸν τεθησοίμλω. τὸ Ἀπαρέμφατον, τεθήσεσθαι. Μετ' ὀλίγον Μέλλων. τὸ Ὁρισικὸν, τεθέσομαι, καὶ τ' ἄλλα ὡς ἀπὸ τοῦ τύψομαι.

ΚΟΙΝΑ ΑΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ἐγκλίσεων.

Κοινὸν δ' ἁπασῶν τῶν ἐγκλίσεων, τὸ πλὴν αὔξησιν ἢ ἀρχῆς ἀφαιρέσεως, πλὴν τοῦ παρακειμένου ἐτυπτόμην τύπτε, ἐτυψα τύψομι τύψαιμι, ἐαὺ τύψω τύψαι. τέτυφα τεμλῶ, τέτυφε τετύφοιμι,

ἐὰν τετύφω τετυφέναι. Ο δὲ πρατατικὸς τῷ ἐνεστῶτι συνέζευκτε, καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος τῷ πρακειμένῳ, ὥς τε τοῦ ἀπὸ θατέρων τούτων σχηματισμοὺς κοινὴν καὶ πρὸς θατέρους ἔχειν τὴν σημασίαν. Δῆλον δ' ὅτι καὶ ὁ μέλλοντος πρασχηματισμὸς, οὔτε προστακτικός ἐστιν, οὔτε ὑποτακτικός. Σημασία δὲ τούτου ἐν τοῖς ἀπὸ τῶν ἀορίστων.

Σχηματισμοὶ τῶν προστακτικῶν ἐνεργητ.

Γίνεται δὲ τῶν εἰς ω ἐνεργητικῶν, τὸ μὲν προστακτικὸν ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τῆς οἰκείας ἀρχῆς, ἔτυπτε τύπτε, τέτυφε τέτυφε. ὅγε μὴν πρῶτος ἀόριστος καὶ τῆς ἐσχάτης μεταποιήσει εἰς ον γίνεται, ἔτυψε τύψον.

Εὐκτικῶν.

Τὰ δὲ εὐκτικὰ ἀπὸ τῆς μετοχῆς γενικῆς μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς μι, καὶ ἐξαιρέσει τοῦ ηλιτικοῦν, καὶ προσλήψει τοῦ ι εἰς δίφθογγον, ἢ καὶ τροπῇ τῆς ου εἰς οι, ἐν οἷς πραλήγουσα ὑπάρχει, τύπτοντος τύπτοιμι, τύψαντος τύψαιμι, τετυφότος τετύφοιμι, τυπόντος τύποιμι, τυποιῶτος τυποῖμι. Τῶν δὲ συνηρημένων τὰ εὐκτικὰ, καὶ τροπῇ τῆς μι εἰς ην Αἰολικῶς λέγετε, ὡς εἴρητε πρότερον ἀξιοῖμι ἀξιοίην. Τὸ δὲ

si rauerim, rasse. Pręt. aũt imperf. pręsenti cõiungit̃, & præt. plusq̃ perf. pręterit. perf. Vnde q̃ ab alterutris horũ formatiões fiũt, cõmunẽ cũ alteris habẽt significationẽ. Cęterꝝ liquet ꝙ futuri formatio, neq; in Impat. est, neq; in Subiũct. Porrò significatio huius est in his, q̃ formantur à ι. indefinit.

Formationes imperatiuorum Actiuorum.

Fit aũt uerborũ in ω actiuorũ, imperatiuũ quidẽ à tertia persona proprij thematis, uerberabat, uerbera, uerberauit, uerberato. Tametsi primũ Indefinitum, etiam ultima mutata in ον fit, uerberauit, uerberato.

Optatiuorum.

Optatiua uero à participiali gtõ, mutatiõe ultimæ in μι, & elisione inflexiuæ ν, atq; assũptiõe ι in diphthõg. aut etiã uersa diph. ου in οι, in q̃bus penult. fuerit, uerberãtis berẽ, eius q̃ berauit, berassẽ, eius q̃ berauit, rassem. eius q̃ berauit, berassem. beraturi, raturus essem. Cæterum contractorũ optat. cõuersione μι in ην Aeolice proferuntur, ut dictũ est prius, digner, digner.

Nam digner & uiuam, Dorica sunt conuersa ιο in ω. Aeolica uero, & uerberasses, uerberasset, uerberassent.

Subiunctiuuorum.

Subiunctiua uero fiũt à prima persona suæ originis, uersa ultima in ω, uerberabam, si uerberem, uerberauero, si uerberauero, uerberaui, si uerberauerim.

Infinitiuorum.

Infinitiua uero p̃sentis quidẽ tẽporis & futuri primi à t̃tia persona fiũt suæ originis, addito ν, uerberat, berare: berabit, beraturum esse. Item praeter. perfect. ab eadẽ, addita ναι. uerberauit, berasse. Cæterum Indef. 1. à prima, addito ι, uerberaui, berasse. Rursum secundi ab eadem, mutata ultima in ειν uerberaui, uerberasse. Eadem sanè est formatio & secundi futuri, nẽpe mutatione ultimæ in ειν, uerberabo, uerberaturum esse.

Mediorum formationes.

MEdia aũt Imperatiua, p̃teriti quidẽ Imp̃fecti & 2. indefiniti à secũda sui thematis: uerberabaris, rarum uerb

Τὸ δὲ ἀξιώμην καὶ βιώμην, Δωρικῶν τροπῇ τοῖ οἱ εἰς ω. Αἰολικὸν δὲ καὶ τὸ τύψειας, τύψειε, τύψειαν.

Τῶν ὑποτακτικῶν.

Τὰ δὲ ὑποτακτικὰ, ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου τῶν ἰδίων ἀρχῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ω, ἔτυπτον ἐὰν τύπτω, ἔτυψα ἐὰν τύπτω, ἔτυψα ἐὰν τύψω, τέτυφα ἐὰν τετύφω.

Τῶν Απρεμφάτων.

Τὰ δὲ Απαρέμφατα γνεσῶτος μὲν, ὄντα καὶ μέλλοντος πρώτου, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ ἀρχῆς, προσθέσει τοῦ ν, τύπτει τύπτειν, τύψει τύψειν. Καὶ παρακειμένου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ προσθέσει τοῦ ναι, τέτυφε τετυφέναι. Αορίστου δὲ πρώτου ἀπὸ τοῦ πρώτου προσθέσει τοῦ ι, ἔτυψα τύψαι. Καὶ δευτέρου δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, μεταποιήσει τοῦ ἐσχέτης εἰς ειν, ἔτυπον τυπεῖν, ὁ αὐτὸς δ' ἄρα τρόπος καὶ τοῦ δευτέρου μέλλοντος, μεταποιήσει τοῦ ἐσχάτης εἰς ειν, τυπῶ τυπεῖν.

ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ.

ΤΑ δὲ μέσα προστακτικὰ, τοῦ μὲν παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου ἀπὸ τοῦ δευτέρου τοῦ ἀρχῆς, ἐτύπτου τύπτου,

ἐτύπου τύπου. Τὸ δὲ πρώτου Αορίστου, ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τῆς μην, καὶ προσθέσει τοῦ ι, ἐτυψάμην τύψαι, ἢ ὅπως ἂν ἄλλως ἐντεῦθεν γίνοιτο οἰκειότερον. Τοῦ δὲ Παρακειμένου, ὁμοίως τῷ ἐνεργητικῷ.

Εὐκτικῶν.

Τὰ δὲ εὐκτικὰ, ἀπὸ τοῦ α τῆς ἀρχῆς, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μην, καὶ πρὸ τῆς μην τοῦ ι, εἰς δίφθογγον προσλαμβανομένου, τύπτομαι τυπτοίμην, ἐτυψάμην τυψαίμην. Πλὴν τοῦ παρακειμένου, ὅδε γὰρ ὁμοίως τῷ ἐνεργητικῷ.

Υποτακτικῶν.

Τὰ δὲ ὑποτακτικὰ, ἀπὸ τοῦ πρώτου εἰς μαι, τῆς παραληγούσης τῆς ἀρχῶν, ἐφ' ὧν τὸ μ κλιτικὸν, μεταβαλλούσης εἰς ω, τύπτομαι, ἐὰν τύπτωμαι, ἐτυψάμην, ἐὰν τύψομαι.

Απαρεμφάτων.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα, ἀπὸ τοῦ γ τῆς ἀρχῆς, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθαι, τυπτέται τύπτεσθαι, ἐτύψατο τύψασθαι. Πλὴν τοῦ παρκειμένου, ὅδε γὰρ ὁμοίως τῷ ἐνεργητικῷ.

Παθητι-

uerberatus es, uerberare. Cæterũ primi Indefinit. à prima, elisione μην, & addito ι. uerberaui, uerberato, aut si quo alio modo hinc fieri possit accõmodatius. Præterit. perfect. ita ut in Indicat. imperatiua formantur.

Optatiuorum.

Porrò optatiua à prima persona originis, uersa ultima in μην, & ante μην ι ad formationẽ diphthõgi assumpta. uerberor, uerberarer, uerberaui, uerberauissem. Excepto præterito perfecto. Nam hoc itidem in actiuo fit.

Subiunctiuorum.

Subiunctiua uero fiunt à prima in μαι, sed penultima originaliũ, in quibus est μ inflexiua, mutata in ω. uerberor, si uerberer, uerberaui, si uerberauero.

Infinitiuorum.

Infinitiua autem à tertia persona originis mutata ultima in σθαι uerberatur, uerberari, uerberauit, uerberasse. Dempto præterito perfecto, quod sanè congruit cum actiuo.

Passi-

Paßiuorum imperatiuorum.

PAssiua impatiua p̄sentis q̄dē iti-
dē fiūt, uti in medijs. Indefi. uero
amborū à tertia, assuptione θι. uerbe-
ratus est, berare. In quibus tamē eadē
aspirata pręcedit, nō θ, sed τ assumere
cōtingit. Verberatus sum, ratus esto.
ob incōmoditatē uocis, Præterit. au-
tem plusquamperfect, à secunda, uer-
beratus fueras, uerberatus esto.

Optatiuorum.

Cęterū optatiua præsentis quidē et
futuri similiter fiunt, ut in medijs: ue-
rū in pręterito perfecto nō item, si cō-
sonans fuerit ante μ, sin minus fuerit,
nec ulla dipthongus impediat, assum-
pto ι in diphtbōgū cū penultimæ syl-
labę uocali, optat. fit, factus essem, me-
mor essem. Indefin. aūt à participiali
genitiuo, mutatione ultimæ in ηρ, &
elisione inflexiuę ν, atq; assūptiōe ι, in
diphthongū, uerberati, ratus essem.

Subiunctiuorum.

At subiūctiua pręsentis modo ut in
medijs fiunt cōsimili. Indefinit. uero
à tertia uerbi originalis, mutata finali
uocali

Παθηθικῶν προστακτικῶν.

ΤΑ δὲ παθητικὰ, τοῦ μὲν ἐνεστῶτος ὁμοίως καὶ ὑπὸ τῶν μέσων. Τῶν δὲ ἀορίστων ἀμφοτέρων, ἀπὸ τοῦ τρίτου, προσλήψει τοῦ θι, ἐτύπη ἐθύπηθι, ἐφ' ὧν γεμὴν τὸ αὐτὸ δασὺ ἡγεῖται, οὐ τὸ θ, ἀλλὰ τὸ τ προσλαμβάνεσθαι συμβάνει, ἐτύφθην τύφθητι, διὰ τὸ δύσφωνον. Τοῦ δὲ ὑπερσυντελίκου ἀπὸ τοῦ β, ἐτέτυψο τέτυψο.

Εὐκτικῶν.

Τὰ δὲ εὐκτικὰ ἐνεστῶτος μὲν, καὶ μέλλοντος ὁμοίως καὶ ὑπὸ τῶν μέσων, παρακειμένου δὲ οὐκέτι, ἐὰν σύμφωνον ᾖ πρὸ τοῦ μ, μὴ ὄντος, καὶ διφθόγγου μηδεμιᾶς κωλύουσης, προσλήψει τοῦ ι εἰς ἀπὸ διφθόγγωσιν τοῦ παραλήγοντος φωνήεντος, τὸ εὐκτικὸν γίνετρ, πεποιῆμην μεμνῆμην. Ἀόριστος δὲ ἀπὸ τοῦ μετοχικῆς γενικῆς μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς ην, καὶ ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, καὶ μεταλήψει τοῦ ι εἰς διφθόγγον, τυφθέντος τυφθείην.

Ὑποτακτικὸν.

Τὰ δὲ ὑποτακτικὰ ἐνεστῶτος μὲν, τοῖς μέσοις ὁμοίως. Ἀορίστων δὲ ἀπὸ τοῦ τρίτου τῆς ἀρχῆς, μεταποιήσει τοῦ ληκτικοῦ φωνήεντος

φωνήεντος εἰς ω, ἐτύφθι ἐὰν τυφθῶ καὶ
παρακειμένου δὲ ὑποτακτικὸν γίνοιτ' ἄν,
ἐὰν τὸ μ καθαρὸν ἔχῃ, ὡς εἴρηται, ἐπὶ δίφθογ-
γος οὐ κωλύῃ, τροπῇ τοῦ παραλήγοντος φω-
νήεντος εἰς ω, πεποίημαι πεποιῶμαι, μέ-
μνημαι μεμνῶμαι.

Ἀπαρεμφάτων.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα ἐνεστῶτος καὶ μέλ-
λοντος, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν μέσων. Καὶ παρα-
κειμένου δὲ ὅμοιος ὁ σχηματισμός, πλὴν
ὅτι τὸ σ οὐ προσλαμβάνεται. Τέτυπται
γὰρ, τέτυφθαι, μεταβολῇ διλονότι καὶ
τοῦ ἡγουμένου ψιλοῦ εἰς δασύ. Καθόλου
γὰρ τὰ μὲν ψιλὰ ἡγεῖται ψιλῶν, τὰ δὲ δα-
σέα δασέων. Ἀορίστων δὲ, ἀπὸ τοῦ πρώτου
τῆς ἀρχῆς. προσθέσει τοῦ αι τελικοῦ, ἐτύ-
φθην τυφθῆναι.

Τῶν εἰς μι ἐνεργητικῶν προστακτικῶν.

Τῶν δὲ εἰς μι, τὰ μὲν ἐνεργητικὰ προ-
στακτικὰ, ἀπὸ τοῦ μετοχικῆς γενικῆς,
ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, καὶ μεταποιήσει
τοῦ ἐσχάτης εἰς θι, τίθεντος τίθεθι, ἱστάντος
ἵσταθι, διδόντος δίδοθι, ἢ ἀπὸ τοῦ β, τῶν
ὁριστικῶν, τροπῇ τοῦ τοῦ λήγουσης φωνήεν-
τος εἰς τὸ παραληκτικὸν τοῦ ἀρχῆς, τιθέω
ἔθης θές, διδόω ἔδως δός.

Υποτακτι-

uocali in ω, uerberatus est, si beratus
fuero. Præt. uero perf. subiunctiuũ fi
eri possit, si μ purũ habeat, ut dictum
est, & diphthongus non uetet, cõuer-
sa penult. uocali in ω, factus sum, si fa-
ctus sim: memini, si memor fuerim.

Infinitiuorum.

Infinitiua aũt p̃sentis & futuri tẽpo-
ris itidẽ fiũt uti in medijs. Quin & p̃-
terito perfect. cõsimilis est formatio,
nisi quod σ nõ assumitur. Nam à uer-
beratus est, uenit ratũ fuisse, uersa scili
cet priore tenui in aspiratã. Generale
siquidem est quod tenues præcedant
tenues, atque aspirata, aspiratas. In-
definiti autem fiunt à prima perso-
na originis, addito αι finali, uerbera-
tus sum, uerberatum esse.

In μι actiuorum imperatiuorum.

POrrò uerborũ in μι actiua quidẽ
impratiua à participiali fiũt geni
tiuo eliso inflexiuo ν, & mutata sylla-
ba ultima in θι. ponẽtis, pone, statuẽ
tis, statue, dãtis, da. Siue à 2. indef. cõ-
uersiõe ulltimæ uocalis in penult. ori
ginis, pono, iusti, pone. do, dedisti, da.

Subiun-

Subiunctiuorum.

Subiunctiua fiũt itidẽ ut in passiuis indefinitis uerborũ in ω, ponebat, si ponã. Cæcerũ det in tertia, & det poẽtica, sunt ad exẽplar tertię singul. Huiusmodi aũt & hæc, ponam, statuam, dem. Nam quæ monosyllaba sunt, ac circumflexa. ponã, statuã, dem dissyllaba & barytona, poëtæ faciũt, interponẽtes apte huiusmodi syllabas. Singulis enim propriam uocal. originalem producendo addunt.

Optatiuorum.

Optatiua item eodem modo ut in passiuorum Optatiuis.

Infinitiuorum.

Infinitiua quoq; p̃sentis temporis à participiali genitiuo formãt, eliso inflexiuo ν, & mutata syllaba ultima in ναι. ponẽtis, nere. dantis, dare. Cęterũ dare per poëticã licentiã dictum est.

Imperatiuorum actiuorum formationes.

Media uero & passiua similit ut in uerbis in ω. Formę igit figurãdi inflexionẽ personarũ iuxta modos, sũt huiusmodi. Imperatiuorũ actiuo. tertia perso-

Υποτακτικῶν.

Τὰ δὲ ὑποτακτικὰ, ὁμοίως τῶν παθητικῶν ἀορίστοις τῶν εἰς ω, ἐτίθη, ἐὰν τιθῶ, τὸ δὲ δῶσιν ὧν τοῦ τρίτου, καὶ δώσῃ, ποιητικὰ, πρὸς παράδειγμα τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν. Τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ θείω, στήω, δώω μονοσύλλαβα γὰρ ὄντα καὶ περισπώμενα τὰ θῶ, στῶ, δῶ, δισύλλαβα καὶ βαρύτονα ποιηταὶ ποιοῦσι, παρεντιθέντες οἰκείως τὰς τοιαῦτας τῶν συλλαβῶν ἑκάστῳ γὰρ τὸ ἴδιον ἀρχηκὸν αὐξάνοντες προστιθέασι.

Εὐκτικῶν.

Καὶ τὰ εὐκτικὰ δὲ ὁμοίως, τοῖς τῶν αὐτῶν εὐκτικοῖς.

Απαρεμφάτων.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα, ἐνεστῶτος μὲν ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς, καὶ ταῦτα, ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, καὶ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ναι, τιθέντος τιθέναι, διδόντος διδόναι, τὸ δὲ διδοῦναι κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν.

Προστακτικῶν ἐνεργητικῶν.

Τὰ δὲ μέσά τε καὶ παθητικὰ, ὁμοίως, καὶ ὧδε τῶν εἰς ω. Τόποι δὲ σχηματιστικοὶ κλίσεως προσωπικῆς τῶν ἐγκλίσεων τούτων τοιοῦτοι. τῶν προστακτικῶν ἐνεργητικῶν, τὸ τρί-

τον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου,
προσθέσει τοῦ τω, τύπτε τυπτέτω, πλη-
τῶν εἰς θι, ταυτὶ γὰρ οὐ προσθέσει, ἀλλὰ
μεταποιήσει τοῦ ἐσχάτης, τὸν αὐτὸν ἔχει
προσχηματισμὸν, τίθετι τιθέτω, τύφθη-
τι τυφθήτω, τοῦ δὲ πρώτου ἀορίστου κα-
μεταποιήσει τοῦ τοῦ λήγουσης ὑποτα-
κτικοῦ εἰς α πανταχοῦ, τύψον, τυψά-
τω. Τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ
δευτέρου τῶν ἑνικῶν, προσλήψει τοῦ
τον, τύπτε τύπτετον. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ
τοῦ τρίτου προσλήψει τοῦ ν, τυπτέτω
τυπτέτων. Τῶν πληθυντικῶν τὸ μὲν
δεύτερον ἀπὸ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, προσ-
λήψει τοῦ τε, τύπτε τύπτετε. τύψον τύ-
ψατε, καὶ μεταποιήσει ὡς εἴρηται. Τὸ δὲ
τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου, προσθέσει τοῦ σαν
τυπτέτω τυπτέτωσαν, τὸ δὲ τυπτόντων
αὐτὶ τοῦ τυπτέτωσαν, κατὰ συγκοπὴν ἐ-
κε γεγονέναι, καὶ μεταβολὴν τῆς παρα-
γούσης εἰς μακρὰν, ὅτι τὰ τρίτα τῶν πλη-
θυντικῶν ἐσχατοσυλλαβοῦντα τοῦ τ
μακρᾷ ὁποσοῦν παραλήγει. Ἐξαιρεῖσθαι
τὸ Ἰωνικὸν, τετύφαται, ὡσαύτως δὲ κ
τοῦ τυπτέθων αὐτὶ τοῦ τυπτέσθωσαν
σχηματισμὸς ἐὰν εἴη.

Μέσ

persona singularis à propria fit secun
da, addito τω, uerbera, uerberato. prę
ter desinentia in θι. Siquidē ea nō ad-
ditione, sed mutatione ultimæ ad eun
dem formantur modū, pone, ponat,
uerberatus esto, beratus sit. At primi
indefiniti, etiā mutatiōe ultimæ sub-
iunctiui in α ubiq;, uerberato tu, uer-
berato ille. Dualiū uero secunda à se-
cunda fit singulari assumptione τον,
uerbera, berate, dual. Tertia rursum
à tertia addito ν. uerberet, berarent
dual. Pluraliū uero secūda à secunda
quidē singulariū, assumpto τε, uerbe
ra, uerberate. uerberato, beratote, &
mutato ον in α, ut dictū est. Porrò ter
tia, addito σαν, ut uerberet, uerberēt.
Cæterum uerberent pro uerberent
per Syncopem uidetur factū esse, &
per cōuersionem ultimæ in longam,
quod tertiæ pluralium in ultima τ ha
bentes, longam utcunque penulti-
mam habent. Excipiatur autem Io-
nicum, uerberati sunt. Similis & uer-
berentur illi, pro uerberentur illi, for
matio fuerit.

Mediorum & paßiuorum formationes.

MEdiorũ aũt & passiuorũ ter
psona singulariũ fit, elisa ȣ dip
thongo posteriore uocali, & muta
o in ε, si fuerit, atq; assũpto σθω, ut ue
berare, beretur. Exceptis indefini
in θι, hæc enim cõgruũt cũ θι actiu
Identidem dualiũ secunda forma
à tertia singulariũ, mutatione ulti
in σθον, uerberetur, uerberamini du
Tertia uero ab eadem addita ν. uer
retur, uerberentur dual. Pluraliũ a
tem secunda quidem à secunda du
um, mutatione ultimæ in σθε. uerbe
mini duo, uerberamini plures. Ite
tertia, interposito σα, uerberent du
liter uerberentur plur. Cæterũ ue
berentur pro uerberẽtur sicut de u
berent modo indicauimus.

Optatiuorum in μι.

Optatiuorum aũt desinentium in
secunda singul. à prima formatur,
so ι, & uerso μ in σ, uerberarẽ uer
rares. Rursum tertia à secunda, ab
to σ. uerberares, raret. Dual. uero
cunda quidẽ à secũda singul. muta

Μέσων καὶ παθητικῶν.

Τῶν δὲ μέσων τε καὶ παθητικῶν, τὸ μὲν τρίτον τῶν ἑνικῶν, ἐξαιρέσει τοῦ διφθογγοῦντος ὑποτακτικοῦ φωνήεντος, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, ἐὰν ὑπάρχῃ, καὶ προσλήψει τοῦ σθω, τύπτο τυπτέσθω. Πλὴν τῶν εἰς θι ἀορίστων, ταῦτα γὰρ διόλου τοῖς εἰς σθι ἐνεργητικοῖς. Ομοίως τῶν δυϊκῶν τὸ δεύτερον ἀπὸ τρίτου τοῦ τῶν ἑνικῶν μεταποιήσει τοῦ ἐσχάτης εἰς σθον, τύπτεσθω τύπτεσθον. καὶ τὸ τρίτον δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτου, προσθέσει τοῦ ν, τυπτέσθω τυπτέσθων. Τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τοῦ ἐσχάτης εἰς σθε, τύπτεσθον τύπτεσθε. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου, προσθέσει τοῦ σα, τύπτεσθων τυπτέσθωσαν. Τὸ τυπθέσθων ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν, ὡς περὶ τοῦ τυπτόντων εἰρήκαμεν.

Εὐκτικῶν εἰς μι.

Τῶν δὲ εὐκτικῶν ληγόντων μὲν εἰς μι, τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς σ, τύπτοιμι τύπτοις. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐκβολῇ τοῦ σ, τύπτοις τύπτοι. τῶν δὲ δυϊκῶν, τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, μεταβολῇ

τοῦ σ εἰς τ, καὶ προσλήψει τοῦ ον, τύπτοις
τύπτοιτον. Τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ ἰδίου δεύ-
τερου μεταποιήσει τοῦ ἐσχάτης εἰς την,
τύπτοιτον τυπτοίτην. Τὸν δὲ πληθυν-
τικῶν, τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν
ἑνικῶν, μεταποιήσει τοῦ ἐσχάτης εἰς μεν,
τύπτοιμι τύπτοιμεν. τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ
δευτέρου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τοῦ
ἐσχάτης εἰς τε. τύπτοιτον τύπτοιτε. τὸ τρί-
τον ἀπὸ τοῦ ἰδίου πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ
κλιτικοῦ μ. τύπτοιμεν τύπτοιεν. Ληγόν-
των δὲ εἰς ην, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνι-
κῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ληκτικοῦ
ν εἰς σ, τυφθείην τυφθείης. τὰ δ' ἄλλα
πάντα ὁμοίως τοῖς τῶν εἰς μι. πλὴν ὅσον
τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν καὶ εἰς σαν
σχηματίζεται. τυφθείησαν. καὶ εἰς ην δὲ
ἀπὸ βάλλοντα τὸ παραλῆγον η, τυφθεῖεν.
Ληγόντων δὲ εἰς μην, τὸ μὲν δεύτερον τῶν
ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου, μεταποιήσει τοῦ
ἐσχάτης εἰς ο, τύπτοιμην τύπτοιο. τὸ δὲ
τρίτον ἀπὸ δευτέρου, παρενθέσει τοῦ τ,
τύπτοιο τύπτοιτο. τῶν δυϊκῶν τὸ μὲν πρῶτον
ἀπὸ τοῦ πρότου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τοῦ ἐσχά-
της εἰς μεθον, τυπτοίμην τυπτοίμεθον. τὸ δὲ
δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου μεταποιήσει τοῦ
ἐσχάτης

σ in τ, & assumpto ον uerberares, uer-
beraretis dual. Item tertia à sua secun
da, mutatione ultimæ in την, uerbera
retis dual. uerberarent dual. Pluraliũ
autem prima quidẽ fit à prima singu-
lariũ, mutatione ultimæ in μεν, uerbe
rarem, remus. Rursum secunda à se-
cũda dualiũ, mutatione ultimæ in τε.
beraretis dual. raretis pl. Tertia itidẽ
à sua prima, elisione inflexiuæ μ. bera
remus, uerberarent. Desinentium au
tem in ην, secunda quidem singulariũ
à prima fit, uersa finali ν in σ. uerbera/
tus essem, beratus esses. Sed aliæ om-
nes ut in optatiuis in μι, nisi quod ter/
tiæ pluraliũ etiã in σαν formãtur, uer-
berati sint. In εν uero cum abijciũt pe-
nultimã η, uerberati sunt. Cæterũ de-
sinentiũ in μην secunda quidẽ singula
riũ à prima formantur, mutatione ul
timæ in ο, uerberarer, berareris. Ter-
tia uero à secunda, interposito τ, uer-
berareris, raretur. Dualiũ prima fit à
prima singulariũ, mutatione ultimæ
in μεθον uerberarer, uerberaremur
dual. Item secũda à secũda, mutatione

ultimę in σθον, uerberareris, berare
ni dual. Cæterum tertia à propria
cunda, mutatione ultimæ in σθην, ue
beraremini dual. uerberarētur du
Plural. aūt prima persona fit à pri
dual. mutatione ultimæ in θα, uerb
raremur duo, raremur pl. Rursum
cunda à secūda, mutatione ultimæ
σθε, uerberaremini dual. berarem
pl. Tertia uero à tertia singulari,
teriecto ν, uerberaretur, berarentu

Subiunctiuorum.

Subiunctiuorū omnes personæ
militer fiunt, ut in actiuorū præse
nisi quod ubi illa ε inflexiuū haben
hic habetur η. uerberas, si beres, ue
beratur si beretur. Vbi uero illis est
hic ω, uerberor, si uerberer, excep
uerbis, quæ sunt quintæ in penul
ma habentibus ω, do. Nam in his se
per idem seruatur, si dem, des det. R
fertur autem ad coniugat. quint
& sum, substantiuum uerbum. A
que omnino nullum erit, quod n
alicuius dictarum sit. Quæ uero su
quintæ in penultima habentia υ
iung

ἐσχάτης εἰς σθον, τύπτοιο τύπτοισθον. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθην, τύπτοισθον, τυπτοίσθην. τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν δυϊκῶν μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς θα, τυπτοίμεθον, τυπτοίμεθα, τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δεύτερου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθε, τύπτοισθον τύπτοισθε. τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν, παρενθέσει τῶν ν, τύπτοιτο τύπτοιντο.

Υποτακτικῶν.

Τῶν δὲ ὑποτακτικῶν πάντα ὁμοίως τοῖς τῶν ὁριστικῶν ἐνεστῶσι, πλὴν ὅσον ἔνθα μὲν ἐκεῖνα τὸ ε ἡλίτικον ἔχει, ἐνταῦθα τὸ η, τύπτεις, ἐὰν τύπτῃς. τύπτεται, ἐὰν τύπτηται. ἔνθα δ' ἐκεῖ τὸ ο, ἐνταῦθα τὸ ω, τύπτομαι, ἐὰν τύπτωμαι. πλὴν τῶν τῆς πέμπτης παραληγόντων τοῦ ω, δίδωμι, ἐν τούτοις γὰρ ἀεὶ τὸ αὐτὸ φυλάττεται, ἐὰν διδῶ, διδῶς, διδῶ. Ἀνάγεται δὲ εἰς τὴν πέμπτην συζυγίαν, καὶ τὸ εἰμὶ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα. Καὶ ὅλως οὐδὲν ἂν εἴη ἔξω τῶν εἰρημένων. Τὰ δὲ τῆς πέμπτης παραλήγοντα τοῦ υ, οἷον

ζεύγνυμι, παρατατικὸν μόνον εὑρίσκετο ἔχοντα, καὶ ἀόριστον δεύτερον, ἔφυ, ἔδυ. Παρακείμενον δὲ καὶ τ' ἄλλα τὰ περὶ τοὺς χρόνους οὐχ ἔχει τοῖς συζύγοις ὁμοίους. Οὔτε μὴν ἔγκλισιν εὐκτικὴν ἔχει, οὐδὲ ὑποτακτικὴν, εἰ μήτις ζευγνίην λέγοι, καὶ ζευγνύμην, διφθόγγῳ παραληγούσῃ χρώμενος τῇ υ, οἷον καὶ τὸ μεμνήμην, καὶ πεποιήμην οὖν, καὶ τεθήμην λέγειν ἂν ταύτῃ ἐξείῃ.

Περὶ τῶν συνῃρημένων.

Ὅσα δὲ τοῦ τρίτης λήγοντα εἰς ω καθαρὸν, τοῦ α, ἢ τοῦ ε, ἢ τοῦ ο παραλήγει, ὅτι μὲν συναιρεῖται ταῦρα, εἴρηται, πρώτερον. Τουτὶ δὲ περὶ τὸν ἐνεστῶτα καὶ παρατατικὸν μόνον συμβαίνει. Κοινὸν μὲν οὖν τὸ, ἡγουμένου οὐτινοσοῦν τῶν α, ε, ο, ἑπομένου δὴ τοῦ ω, ἀεὶ τῇ συναιρέσιν εἰς ω γίνεσθαι. Ἴδιον δὲ τὸ, ἡγουμένου τοῦ α, ἑπομένου δὲ τοῦ ο, εἴτε καθ' αὑτὸ, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, ἀεὶ τὴν συναίρεσιν γίνεσθαι εἰς ω, οἷον βοάομεν, βοῶμεν, βοάου, βοῶ. βοάοιμι, ῶμι. ἑπομένου δὴ τοῦ ε, ἢ τοῦ η, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, εἴτε καθ' αὑτὸ, ἀεὶ εἰς α, βοάεις, βοᾷς. βόαε, α. βοάῃ, ᾷ. ὅθεν δὴ καὶ τὰ ὑποτακτικὰ ταῦτα, ὡς ὅλως τὰ ἐκ συναιρέ-

iungo, præt. imperf. duntaxat cõperiuntur habere, & indefi. secundũ, natum est, subijt. Præteritum autẽ perfectum, & reliqua tempora non habent, ut cætera eiusdem cõiugation. at neq; modum optatiuũ habent, neque subiunctiuũ, nisi quis iungerẽ dicat, & iungerer, diphth. ϙ in penult. usus, ut & meminissem, factus essẽ igitur, & positus essem, dicere sic licebit.

DE CONTRACTIS.

QVæ uero tertiæ desinẽtia in ω purũ, per α, aut ε, aut ο penult. faciunt, quod cõtrahantur, dictũ est prius. Id uero in præsenti & præ. imperf. solũ accidit. Cõmune habẽt igitur quod præcedente una quauis harum α, ε, ο, & sequente ω, semper cotractio in ω fit. Propriũ autem est, quod præcedente α, & sequente ο siue per se, siue in diphthõgo, semper cõtractio fit in ω, ut, clamamus clamamus, clamare, tu, mare tu, clamarẽ, rem. Sequẽte uero ε, aut η, siue in diphth. siue per se, fit semper in α, clamas mas, ma met. Vnde sanè & subiũctiua hęc, & alia oĩno contra-

cõtracta contingit nõ subiacere his, quæ dicta sunt de incõtractis. Præcedente uero ε, & sequente ο, siue per se, siue in diphthõgo ου, fit sẽp cõtractio in ου, facimus mus, fac fac. Sequẽte uero ε, siue per se, siue in diphthõgo, fit sẽper cõtractio in ει, facis cis facitis tis. Rursum sequẽte η, siue per se, siue in diphth. fit cõtractio in η. si facias si facias, si fiat fiat. Cæterũ cũ seqtur ο, ut in οι, cõtractio in οι fit. facerẽ, cerẽ. Tametsi quæ dissyllaba sũt, primã nõ cõtrabũt psonã. Nauigo, nato, fluo, sed nauigas, & nauigat, & reliqua similiter. Itẽ cũ p̃cedit ο, & seqtur ο, siue per se, siue in diphth. pręterq̃ in οι fit tum cõtractio in ου, inauramus, ramus, inaurare rare. Similiter & cũ sequitur ε, inauratur inauratur. Vbi aũt sequitur η in ω fit, aut in ου, si inauretur, si inauretur, aut inauretur. Cæterũ sequente ι, nempe ut in diphthongo, fit cõtractio in οι, inauras, iniuras, inaurares, rares, si inaures, res. excepto infinitiuo, inaurare em̃ inaurare facit. Cõmune aũt his omnib. ꝙ optatiua profe-

συναιρέσεως συμβαίνει μὴ ὑποκεῖσθαι τοῖς λεχθεῖσι περὶ τῶν ἀπαθῶν. Ἐτὶ ἡγουμένου τοῦ ε, ἑπομένου μὲν τοῦ ο, εἴτε καθ' αὑτὸ, εἴτε ὡς ἐν διφθόγγῳ τῇ ου, ἀεὶ ἡ συναίρεσις εἰς ου ποιέομεν ποιοῦμεν, ποιέου ποιοῦ. Ἑπομένου δὲ τοῦ ε, εἴτε καθ' αὑτὸ εἴτε ἐν διφθόγγῳ, ἀεὶ ἡ συναίρεσις εἰς ει. ποιέεις ποιεῖς ποιέετε ποιεῖτε. Ἑπομένου δὲ η, εἴτε καθ' αὑτὸ, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, ἡ συναίρεσις εἰς η, ἐὰν ποιέης ῇς, ποιέηται ῆτε. Ἑπομένου δὲ τοῦ ο, ὡς ἐν διφθόγγῳ τῇ οι, ἡ συναίρεσις εἰς οι, ποιέοιμι οἶμι, τοῦ γεμὴν δισύλλαβα ὄντα, τὸ πρῶτον οὐ συναιρεῖτε πρόσωπον. Πλέω, νέω, ῥέω, πλεῖς ᾖ καὶ πλεῖ καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. Ἐτὶ ἡγουμένου τοῦ ο, ἑπομένου μὴ τοῦ ο, εἴτε καθ' αὑτὸ, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, πλὴν τῆς οι, ἡ συναίρεσις εἰς ου, χρυσόομεν, οῦμεν, χρυσόου χρυσοῦ, ὡσαῦτος δὲ, καὶ ἑπομένου τοῦ ε, χρυσόετε οῦτε, ἑπομένου δὲ τοῦ η, εἰς ω, ἢ εἰς ου, ἐὰν χρυσώηται, ἐὰν χρυσῶτε, ἢ χρυσοῦτε. Ἑπομένου δὲ τοῦ ι ὡς ἐν διφθόγγῳ δηλονότι, ἡ συναίρεσις εἰς οι, χρυσόεις, χρυσοῖς, χρυσόοις, χρυσοῖς. ἐὰν χρυσόῃς, χρυσοῖς. πλὴν τῆς τοῦ ἀπαρεμφάτου, χρυσόειν γάρ τοι χρυσοῦν. Κοινὸν δὲ τούτων ἁπάντων, τὸ τὰ εὐκτικὰ

προφέρεσθαι

προφέρεσθαι δὴ, καὶ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ην, ἔθει Αἰολέων. ποιοῖμι ποιοίην. βοῶμι βοώην. καὶ οὕτως εἰς τὴν τῶν εἰς ην λεγόντων εὐκτικῶν κλίσιν μεταβαίνειν διόλου.

Περὶ ῥημάτων ἑτεροκλιτῶν.

Ὅσπερ δ' ὀνόματα τὰ μὲν ἑτερόκλιτα, τὰ δὲ ἄκλιτα διὰ παθός τε καὶ ἑτέρως, οὕτω καὶ ῥήματα ἑτερόκλιτα ἂν λέγοιτο. πέπτω, πέψω. τίκτω, τεξόω. πίπτω, πεσοῦμαι. ἁλίσκω, ἁλώσω ἔρχομαι, ἐλεύσομαι. Πολλὰ δὲ τὰ τοιαῦτα, καὶ τὴν χρῆσιν δὲ παρατηρητέον γε ἐνταῦθα. Ὡς καθόλου μέν τοι εἰπεῖν, τὰ εἰς δύο σύμφωνα διάφορα ἐκ παραγωγῆς λήγοντα κλίσιν οὐδεμίαν ἴσχει οἰκεῖαν, σχηματισμὸς δὲ τῶν τοιούτων τοῦ τ, ἢ τοῦ συγγενεῖς. Πλὴν τῶν τεταρτοζύγων. ῥέπω, ῥίπτω. τέκω, τίκτω. ἔχω, ἴσχω. ἕπω, ἕσσω. πέτω, πίπτω. ἕστακα, στάσκω. βέβοκα, βόσκω. τετέλεκα, τελέσκω. Βούλεται δὲ προσλαμβάνειν ἐκ σχηματισμοῦ σύμφωνον ἢ τοῦ δευτέρου, ἢ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου. διὸ καὶ ἐν τεταρτοζύγοις ἐκ τοῦ μένω ἐσχημάτεται

proferuntur etiã mutata ultima in ην more Aeolico, facerẽ cerẽ. clamarẽ, clamarem. Atque ita desinentium in ην optatiuorum inflexionem, transeunt omnino.

De uerbis heteroclitis.

QVemadmodũ nomina alia sũt heteroclita, alia indeclinabilia. uel propter cõtractionem, uel alia de causa. sic & uerba heteroclita dici possunt, coquo coquam, pario pariã, cado cadam, capio capiam, uenio ueniam. Complura sunt autem huiusmodi, atq; usum obseruare oportebit & in his. Vt in genere tamen dicam, quę in duas cõsonant. diuersas ex deriuatione desinunt, inflex. nullam habent propriam, uerum formãtur hęc per τ, aut per huic cognatam σ. Exceptis uerbis quartæ, iacio, iacio, pario pario, habeo beo, dico dico, cado dosteti sto, paui pasco, perfeci ficio, uolunt aũt assumere ex formatione cõsonantẽ, uel secũdæ, uel tertiæ personæ passiui p̃teriti perf. Quare & in uerbis q̃rtæ cõiugatiõis, à maneo formatum

tum est maneo, propterea quod σ n
quadret, ac ne ν cõueniat quidẽ in c
iunctura, sed suo more uerti soleat
μ. Nihil tamẽ ab re erit, si quis non c
mutatiõe esse μ existimet, sed à prim
persona p̃ter. assumi. manſi, manc
Porrò hæc uocentur redundantia.

CONTRACTA.

Indeclinabilia autem sunt omnia,
cio, clamo quatenus passa.

DESYDERATIVA.

IAm et si cõtracta, indeclinabilia
mẽsũt desyderatiua omnia. discu
rio, secturio, regnaturio, bellaturi
uisurio. His aũt puto adiũgẽda ap
quæcũq; uerba speciẽ habẽt tertiæ
sonæ, cum sint nullius, unde & ipsa
impersonalia nominãtur. ut oport
oportet, uidetur, cõtingit, curæ el
cet. A. tq; in summa, q̃ nullã indic
persona. In his aũt, quę actiui uoc
habeãt, nõ multa qdẽ numero. V
quæ passiui, plurima, nimirũ om
personalia passiuorũ. Etem̃ sing.
tia in singulis temporibus ad imp
son. transsumitur, notam, neque p
mu

ζεσαι μίμνω, ὡς τὸ μὲν σ ἀσωτάκτᾳ ὄν-
τῳ, τὸ δὲ ν ἀσυμβάντως μὲν καὶ αὐτοῦ
ἔχοντῳ, οἰκείῳ δὲ μεταβάλλοντῳ, εἰς
τὸ μ, διαφερέτω δ' ἐγὼ μηδέν, ἐὰν εἴτις
μὴ ἐκ μεταβολῆς εἶναι τὸ μ, ἀξιοῖ, ἀλλ' ἀπὸ
τῆ πρώτῃ μεταλαμβάνεσθαι, μέμεμμαι μίμ
νω, καλέσθω δὲ πλεονασικά.

ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΑ.

Ἀκλιτα δὴ τὰ συνῃρημένα πάντα, ποιῶ
βοῶ, ὡς πεπονθότα.

ΕΦΕΚΤΙΚΑ.

Καὶ μὲν δὴ καὶ ἀπαθῆ, ἄκλιτα ἐ-
φεκτικά πάντα, μαθητιῶ, τομῶ,
βασιλεύω, πολεμησείω, ὀψέω. Τούτοις
δ' οἶμαι σωτάττειν οἰκεῖον καὶ ὅσα τῶν
ῥημάτων τύπον μὲν ἔχει τρίτου προσώ-
που, ἔστι δὲ οὐ λῆξις, ὅθεν δὴ καὶ ἀπρόσω-
πα ὀνομάζεται, οἷον τὸ δεῖ, καὶ χρή, καὶ
δοκεῖ, καὶ συμβαίνει, καὶ μέλει, καὶ ἔξε-
στι. Καὶ ὅλως τὰ μηδένα ἐμφαίνοντα πρό-
σωπον. Τούτων δὲ τὰ μὴ φύσει ἐνεργητικὰ προ-
φορὰν ἔχοντα, οὐ πολλὰ ἄττα τὸν ἀριθμόν,
τὰ δὲ παθητικά, πλεῖστα, ὁπόσα δὴ καὶ τὰ
προσωπικὰ τῶν παθητικῶν. Τὸ γὰρ ἐνι-
κῶν ἑκάστοτε χρόνῳ τῷ χρόνῳ, εἰς ἀπρόσωπον
μεταλαμβανόμενον σημασίαν, οὔτε πρώ-

τον, οὔτε δεύτερον ἔχει πρόσωπον, ταύτ
ἂν θεωροῖτο, οἷον λέγετε, εἴρηται, γέγρα
πται, εἰρήσθω, πεποιήσθω.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΩΝ.

Τῶν δὲ μετοχῶν οἱ σχηματισμοὶ ἀφ
ἑκάστων γίνοντε χρόνων, πλὴν τοῦ πα
ρατατικοῦ καὶ ὑπερσυντελίκου, οὗτοι δὲ συ
νεζευγμένοι ὡς εἴρητε ὄντες, ὁ μὲν τῷ ἐνε
στῶτι, ὁ δὲ τῷ παρακειμένῳ, κοινὰς δὴ ἔ
χουσι καὶ τὰς παρ' αὐτῶν μετοχάς. Κο
νὸν δὴ καὶ ταῦθα τῶν παρωχημένων ἁπα
των, ἡ τοῦ αὐξήσεως ἀφβολὴ, πλὴν τοῦ πα
ρακειμένου.

Ενεργητικαὶ, Ενεστὼς, Μέλλων.

Γίνετε δὲ ὠδὶ τῶν εἰς ω ἐνεργητικῶν ἀφ
μὲν τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν ἐνεστῶτος κ
μέλλοντος ἑκατέρου μετοχὴ, προσλήψ
τοῦ ν, τύπτω ὁ τύπτων, τύψω ὁ τύψω
τυπῶ ὁ τυπῶν. Θηλυκὸν δὲ ἀφ' τοῦ τοῦ
σενικοῦ εὐθείας, τροπῇ τοῦ λήγοντος ω, ε
ου, καὶ τοῦ ν εἰς σ, καὶ προσλήψει τοῦ α λεκτικ
ὁ τύπτων, ἡ τυπτοῦσα, ὁ τύψων, ἡ τυψ
ὁ τυπῶν, ἡ τυποῦσα. Τὸ δὲ οὐδέτερον
τοῦ γενικῆς ἀφκοπῇ τοῦ ἐσχάτης, τοῦ τ
πτοντος τὸ τύπτον, τοῦ τύψοντος τὸ τ
ψον, τοῦ τυποῦντος τὸ τυποῦν. Ἐγγ
δὲ τοῦτ

mam, neq; secundã habet personam. Id in his liquebit, ut dicitur, dictũ est, scriptum est, dictum esto, factũ esto.

DE PARTICIPIIS.

Porrò participiorũ formatiões à singulis fiũt tẽporibus, præterq; à præt. imperf. & pręt. plusq; per. quæ cũ adiũctitia (ut dictũ est) sint alterũ p̃senti, alterũ pręt. perf. cõmunia sanè habent & ab ijsdẽ participia. Cæterũ commune & his, quod in præteritis omnibus augmentum abijcitur, præterquam in præterito perfecto.

Actiua, Præsens, Futurum.

Fit aũt in uerbis in ω actiuis à prima quidẽ singulariũ præsentis & futuri utriusq; participiũ, assumptiõe ν, uerbero, hic uerberãs, uerberabo, uerberaturus, Fœmin. rursus à masculini recto, mutatiõe q̃dẽ finalis ω in ου, & ν in σ, atq; assumptiõe α finalis. hic uerberãs, hæc uerberãs uerberaturus, tura, beraturus, tura. Neutrũ uero à genitiuo, ablatione ultimæ. uerberãtis, hoc uerberans, uerberaturi, uerberaturũ, uerberaturi, beraturũ. Affinia

aũt his & participia 2. indefin. nã
sculinũ quidẽ fit mutato o ultim
ω. uerberaui, qui uerberauit, fœm
num uero & neutrũ ut dictũ est.
rò à primo indef. masculinũ fit a
pto σ. uerberaui, qui rauit. Fœm
nũ uero et neutrũ, ut dictũ est, n
hic penult. producitur, nulla al
assumpta uocali, qui uerberauit
uerberauit, quod uerberauit. A
terito uero perfecto masculinũ
tato finali α in ω, atq; ussumpto
beraui, qui uerberauit. Fœmin
rursum à genitiuo fit mascul. abl
ne ultimæ, & assumptione α, at
sione penult. faciẽtis ο. sed assum
ne diphth. υ. eius qui uerberauit
uerberauit. Cęterũ neutrũ ab ec
ablato το. Porrò quæ fuit, quæ
stetit, atq; alia huiusmodi, sunt
ca. Syncopen enim facientes
transfigurãt fœmin. iuxta cõ
nẽ. Nã à fui unde fit, q̃ fui, uen
fuit, unde quæ fuit, atq; in alijs
ter. Quibus sanè respõdet &
Tametsi à mortuus sũ, q̃ nõ

δὲ τούτων καὶ τὰ τοῦ πλευτόρου ἀορίσου,
τὸ μὲν γὰρ ἀρσενικῶν, μεταβολῇ τοῦ τῆς
ἑκάτης ο εἰς ω, ἔτυπον, ὁ τύπων. τὸ δὲ
θηλυκόν, καὶ οὐδέτερον, ὡς εἴρηται. Ἀπὸ
δὲ τοῦ πρώτου ἀορίσου, τὸ μὲν ἀρσενικὸν
προσλήψει τοῦ σ, ἔτυψα ὁ τύψας. Τὸ δὲ
θηλυκόν, καὶ οὐδέτερον, ὡς εἴρηται, πλὴν
ὅσων φύσεως ἔξωθεν προσλαμβανομένου φω
νήεντος, ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψαν.
Ἀπὸ δὲ τοῦ παρακειμένου τὸ μὲν ἀρσενι-
κόν, μεταβολῇ τοῦ τελικοῦ α εἰς ω, καὶ
προσλήψει τοῦ σ, τέτυφα ὁ τετυφώς. Τὸ
δὲ θηλυκὸν ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ,
ἀφαιροῦσι τὴν ἑκάτης, καὶ μεταλήψει τὸ α,
καὶ ἀφαιρέσει μὲν τοῦ παρακειμένου ο,
μεταλήψει δὲ τὴν λιφθόγγου υ, τοῦ τετυ-
φότος, ἡ τετυφυῖα. Καὶ τὸ οὐδέτερον δὲ
αὐτόθεν, ἀφαιρέσει τὸ ς. Τὸ δὲ γεγῶσα, καὶ
βεβῶσα, καὶ ἑστῶσα. καὶ τὰ τοιαῦτα ποιητῶν,
συγκοπὴν γὰρ ποιοῦντες μεταχηματί-
ζουσι τὸ θηλυκὸν πρὸς τὸ πάθος. Ἀπὸ μὲν
γὰρ τοῦ γέγαα, ὅθεν τὸ γεγαῦα, τὸ γεγῶς,
ὅθεν τὸ γεγῶσα, κἀπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως.
οἷς θη ἀκολούθησε τὸ τεθνεῶσα, καὶ τοι
κὰ τοῦ τέθνεα ἀπαθὲς ὄν,

Μέσα καὶ παθητικά.

Επὶ δὲ τῶν μέσων καὶ παθητικῶν καὶ
θόλου τοῖς μὲν ἔχουσι τὸ κλιτικὸν μ, με-
ταποιήσει τὴν ἐσχάτης εἰς μενος, ἡ τοῦ ἀρ-
σενικοῦ μετοχὴ γίνετρ, τύπτομαι ὁ τυπτό-
μενος, ἐτυψάμην ὁ τυψάμενος. Τοῖς
δὲ μὴ ἔχουσιν, ἀλλὰ εἰς ην λήγουσι, μετ-
βολῇ τὴν ἐσχάτης εἰς εις ὁ σχηματισμὸς, ἐτύ-
πην ὁ τυπείς. Τὸ θηλυκὸν καὶ οὐδέτε-
ρον, ἔνθα μὲν τὸ μ κλιτικὸν, ἀπὸ τοῦ
ἀρσενικοῦ, μεταποιήσει τὴν ἐσχάτης εἰς
νη καὶ νον, ὁ τυπτόμενος, ἡ τυπτο-
μένη, τὸ τυπτόμενον, ἔνθα δὲ μὴ, ὁ-
μοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἐνεργητικῶν, πολ-
μένοντος τοῦ λήγοντος αὐτοῦ φωνήν-
τος, ὡς ἔχει, ὁ τυφθείς, ἡ τυφθεῖσα, τὸ
τυφθέν. Τὰ γεμὴν τοῦ μέσου παρακει-
μένου ὁμοίως παντάπασι τοῖς τοῦ ἐνερ-
γητικοῦ, τέτυπα, ὁ τετυπὼς, τοῦ τετυπ-
τος, ἡ τετυπυῖα, τὸ τετυπός.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ
τῶν εἰς μι.

Τῶν δὲ εἰς μι, τὰ μὲν παθητικὰ καὶ
μέσα ὡς εἴρηται, τίθεμαι, ὁ τιθέμε-
νος, ἐθέμην, ὁ θέμενος, ἐθέθην, ὁ τεθέ-
Τὰ δὲ ἐνεργητικὰ, ἀορίστοις μὲν πρὸς
ὁμοί-

Media & paßiua.

In medijs aũt & paſſiuis uniuerſaliter, habentibus quidem μ inflexiuũ, mutatione ultimæ in μενος, maſculinũ participiũ fit. uerberor, qui uerberatur. uerberaui, qui uerberauit. Cæterum nõ habentibus, ſed in ην terminatis: mutata ultima in εις formatio eſt, uerberatus ſum, uerberatus. Fœmininum & Neutrum, ubi μ quidem inflexiuum eſt, à maſculino fit, mutata ultima in νη & νον, qui uerberatur, quæ uerberatur. quod beratur. Vbi uero nõ, itidem fiunt ut in actiuis, niſi quod manet finalis eadẽ uocalis, ut eſt illud, uerberatus, uerberata, beratum. Quanq̃ à medio pręterito perfecto ſic fiunt per omnia, uti in actiuo, uerberaui, qui berauit, eius qui uerberauit, quæ berauit, quod berauit.

Media & paßiua uerborum in μι.

VErborũ autem in μι paſſiua quidem & media ut dictum eſt, ponor, qui ponitur, poſitus ſum, qui poſitus eſt, poſitus ſum poſitus. Cæterũ actiua, ut indefinitiuũ quidem prima

uerborum in ω desinentiũ, forman
sunt. Secundis aũt ac præter. imp
fect. in σ acuta ultima, omnibus
matio est, at nõ in syllabam eand
sed iuxta rationẽ uocis. Propria
in singul. initialis uocalis resumi
Porrò ea siue anceps, siue breuis
Quũ anceps est, in lõgã finalẽ uer
Quum uero breuis, cõflatur in di
thongũ, assumpto, ι, aut υ, statueb
qui statuebat. iungebam, qui ge
dabam, qui bat. ponebã, qui bat.
mininũ autem & neutrũ ita fiun
quæ à passiuis in λω, hic ponens,
ponens, ponentis, hoc ponens, hic
tuẽs, hæc statuẽs, statuẽtis, hoc tu
hic dãs, hęc dãs, dãtis, hoc dãs, hic
gens, hæc iungens, gentis, hoc g

Impersonalia participia.

Sunt aũt & impersonaliũ uer
participia impersonalia atq; hæc fa
neris neut. necessũ, cõueniẽs, app
uisũ, cõtingens, auditum, cogni
monstratũ, & alia huiusmodi. Se
formãda sint, nõ obscurę, nimiq;
modo, q̃ ꝓsonalia neut. Partici
pa

ὁμοίως τοῖς τ ἐς ω λῃγόντων σχηματισέ-
ων. Δευτέροις δὲ καὶ παρατατικοῖς, ἐς σ
μὲν ὀξυτονούμενον πᾶσιν ὁ σχηματισ-
μός, οὐκ εἰς συλλαβὴν δὲ τὴν αὐτ᾽ ἀλλ᾽
ἀναλόγως. Τὸ γὰρ ἴδιον ἑκάστοις ἀρχι-
κὸν φωνῆεν ἐπαναλαμβάνεται. Τὸ δὲ ἢ-
τοι δίχρονον, ἢ βραχὺ, καὶ διχρόνου
μὲν ὄν, μακροκαταληκτεῖται, βραχὺ
δὲ, ἀποδιφθογγοῦται, πρωτίθησι τὸ ι,
ἢ τοῦ υ, ἴσιν ὁ ἴσας, ἐζεύγνυν ὁ ζεύγνυς,
ἐδίδων ὁ δίδους, ἐτίθην ὁ τιθείς. Τὸ
δὲ θηλυκόν, καὶ οὐδέτερον ὁμοίως τοῖς
ἀπὸ τῶν εἰς ων παθητικοῖς, ὁ τιθείς, ἡ
τιθεῖσα, τοῦ τιθέντος, τὸ τιθέν. ὁ ἱστὰς,
ἡ ἱστᾶσα, τοῦ ἱστάντος, τὸ ἱστάν. ὁ δίδους,
ἡ διδοῦσα, τοῦ διδόντος, τὸ διδόν.
ὁ ζεύγνυς, ἡ ζευγνῦσα, τοῦ ζευγνύντος,
τὸ ζευγνύν.

Ἀπρόσωποι μεταχαί.

Εἰσὶ δὲ καὶ τῶν ἀπροσώπων μετοχαὶ
ἀπρόσωποι, καὶ αὐτὰι δ᾽ηλονότι τοῦ γέ-
νει οὐδ᾽ἑτέρας. Δέον, προσῆκον, δοκοῦν,
καὶ δόξαν, συμβαίν, ἀκούσθην, γνωσθέν,
ἀποβάν, ἐλθόν, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἢ δ᾽ἔτοι
σχηματίσεια, οὐκ ἄλλου, ἢ τοῦτα γὰρ
τοῖς τ προσωπικῶν δ᾽ἑτέροις, αἱ δὲ τῶν

προσωπικῶν ἅπασαι τρίτου προσώπου εἰσίν, ὡς καὶ τὰ ὀνόματα.

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΩΝ.

ΤΑ δ' ἄρθρα διήρητρ, μὲν πρότερον εἰς τὰ προστακτικὰ καὶ ὑποτακτικά. Κωλύει δ' οὐθὲν καὶ τοῦ ὑποτακτικῶν ὁ συνάπτοντα τὸ προστακτικὸν τοῦ, καὶ τοῦ καὶ τῶν, προφέρειν ὅτου ὠδὶ γενικῆς, καὶ ὅτῳ ὠδὶ δοτικῆς ἑνικοῦ, καὶ ὅτων ὠδὶ γενικῆς πληθυντικῶν. ὃν δὴ τρόπον καὶ τὸ τὶς ὄνομα προσιθέμενον ἡλίνεται, σχηματιζόμενον ἀεὶ τῇ τοῦ ἄρθρου πτώσει, οἷον, ὅστις, οὗτινος, ᾧτινι. καὶ τ' ἄλλα ὡσαύτως. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ ἅττα. Λαμβάνεται δὲ τὰ ἄρθρα καὶ ἀντὶ ἀντωνυμιῶν. ὁ γὰρ ἀντὶ τοῦ οὗτος καὶ τὸν ἀντὶ τοῦ οὗτον. ταυτὸ δὲ οὗτος παρεμφαίνει καὶ τοῦ δὲ συνδέσμῳ ὑπαπλεκόμενον, οἷον, ὅδε, ἥδε, τόδε. Αντωνυμικὰ γὰρ καὶ ταῦτα. Τὰ δὲ προτακτικὰ, καὶ προτασσόμενα τῶν ὑπαρρημάτων κατὰ πᾶσαν πτῶσιν καὶ ἀριθμὸν, ἀντὶ ὑπαθέτων λαμβάνεται ὀνομάτων, φιλαττομένου τοῦ τῶν ὑπαρρημάτων ἀκλίτου, ὁ πάλαι τοῦ πάλαι, ἡ πάλαι τῆς πάλαι, ὁ πέλας, ὁ πάνυ, ὁ ἄνω.

personalia omnia tertiæ personę sũt, quemadmodum & nomina.

DE ARTICVLIS.

ARticuli aũt diuisi sunt prius in præpositiuos quidẽ & postpositiuos. Nihil autem uetat ut & subiunctiuo ο, apponens præpositiuum huius, huic, horum, sic proferas, cuius in genitiuo, & cui in datiuo singulari, & quorum in genitiuo plurali. Quo sanè modo & quis nomen postpositiuo additũ flectitur, speciem mutãs ad casum articuli, ut quisquis, cuiuscũq;, cuicũq;, & reliqua similit̃. Huiusmodi uero & quædã. Sumuntur autẽ articuli & loco pronominis. Nam ὁ pro iste ponit̃, & τὸν pro hũc. Idem uero significat, quoties δὲ coniunctioni annectitur, ut hic, hęc, hoc. Nam pronominalia sunt hæc quoq;. Sed articuli præpositiui cum præponũtur aduerbijs, in quouis & casu, & numero, pro adiectiuis accipiuntur nominibus sic, ut maneant aduerbia indeclinabilia. priscus prisci, prisca priscæ, ꝓpinquus, insignis, supernus.

DE PRONOMINIBVS.

EX pronominibus aũt ego cũ sibi γε adiũgit cõiunctionẽ, ego sanè, translato in prim. tono profertur, & non solũ diminutionẽ aliquã ob uim cõiunctionis diminuentem, indicat, sed & affirmationem interdũ, ut etiã. Huius uero cognatus genitiuus mei, datiuus mihi, accusatiuus me, inflectuntur etiam abiecto ε. ueluti, hoc meum cõsidera, hoc mihi dic, hoc me doce. De dualibus aũt, & pluralibus cõtracte dictũ est prius. Incontracte ṽo sic dicamus, nos dual. nostrũ dual. nos, nostrum, nos. nam nobis unico modo ubicq;. Itidem & pronomina secundæ personæ. uos, dual. uestrum dual. uos plur. uestri, uos, uobis. Item & tertiæ. illos dual. in actõ tantũ, ut & illis dual. in dtõ, illi pl. illorũ illos,

Solitaria pronomina.

Cæterũ illũ & illũ & se suę sunt for. quo ad uocẽ. Quę uero à tertia posset siua, ut hic suus, hæc sua, hoc suũ, etiã sine ε, pferũtur. suus, sua, suũ. Inflexio autẽ primiti, iuxta nullam casualem ratio-

Περὶ τῶν ἀντονυμιῶν.

Τῶν δὲ ἀντονυμιῶν, ἡ ἐγὼ τόν γε προσλαβοῦσα σύνδεσμον, ἔγωγε ὑπερβιβασμῷ τοῦ τόνου προφέρεται, καὶ οὐ μόνον μείωσίν τινα ταύτῃ διὰ τὸ τοῦ συνδέσμου μειοτικὸν δηλοῖ, ἀλλὰ, καὶ κατάφασιν ἐνίοτε, οἷον τὸ ναί. Ταύτης δ' ἡ σύζυγος γενικὴ ἐμοῦ, καὶ δοτικὴ ἐμοί, καὶ αἰτιατικὴ ἐμέ, ἐγκλινόμεναι ἀπεβάλλουσι τὸ ε, οἷον, τοῦ τό μου σκόπει, τοῦτό μοι λέγε, τοῦτό με δίδασκε. Τὰ δυϊκὰ καὶ πληθυντικὰ συνηρημένως μὲν εἴρηται πρότερον, ἀσυναιρέτως δὲ ὧδε λέγωμεν, νῶϊ νῶϊν, ἡμέες ἡμέων ἡμέας, ἡμῖν γὰρ δοτικὴ μοναχῶς πανταχοῦ, ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ δευτέρου προσώπου, σφῶϊ σφῶϊν, ὑμέες ὑμέων ὑμέας. Καὶ τὰ τοῦ τρίτου σφῶε. ὠδὶ αἰτιατικῆς μόνως, ὡς καὶ σφίν ὠδὶ δοτικῆς σφέες σφέων σφέας.

Μοναδικὰ κτυτικά.

Ἡ δὲ μὶν, καὶ νὶν, καὶ σφὲ μοναδικὰ τὴν φωνὴν αἱ τὲ ἀπὸ τοῦ τρίτου κτητικά, οἷον ὁ ἑός, ἡ ἑή, τὸ ἑόν, καὶ χωρὶς τοῦ ε λέγονται, ὅς, ἡ ὅν, κλίσις δὲ τῶν πρωτοτύπων αὐτῶν κατ' οὐδεμίαν πτωτικὴν

ἀναλογίαν

ἀναλογίαν συμβαίνει, ἀλλὰ τετικῶς.
Ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ καθ' αὐτὰς ἀριθμός.

Σύνθετοι.

Τῶν δὲ συνθέτων καὶ ἑαυτοῦ καὶ χωρὶς τοῦ ε, μεταλαμβάνοντος τὴν δασεῖαν τοῦ αυ, αὑτοῦ.

Κτητικαὶ.

Καθόλου δὲ αἱ κτητικαὶ ὁμοίως τοῖς εἰς ος τριγενέσιν ἁπλοῖς ὀνόματι παρασχηματίζονται, ὡς γὰρ ἐκεῖνα μετὰ μὲν ἄλλου τοῦ συμφώνου, τὸ θηλυκὸν παράγει εἰς η, ἔρημος ἐρήμη, φρόνιμος φρονίμη, μέσος μέση, μέθυσος μεθύση, μετὰ δὲ τοῦ ρ εἰς α, λαμπρὸς λαμπρά, σοφώτερος σοφωτέρα, οὕτω καὶ αὗται, ὁ ἐμὸς, ἡ ἐμὴ, ὁ σὸς, ἡ σὴ, ἡμέτερος ἡμετέρα, σφέτερος, σφετέρα. Τὸ δὲ ἡμετέρη, καὶ σφετέρη Ἰωνικά. Τῶν δὲ δεικτικῶν ὁ ἐκεῖνος ἐκείνη ἐκεῖνο, καὶ ἄνευ τοῦ ε λέγεται Αἰολέων ἔθει. Τῆς δὲ τοῦ δευτέρου προσώπου δεκτικῆς, καὶ τὸ ι ἐνίοτε προσάπτοντες τελικὸν, ἐφ' ἑκάστης πτώσεως καὶ ἀριθμοῦ τε καὶ γένους λέγομεν, οὑτοσὶ, τουτονὶ, ὥσπερ ἀμέλει καὶ ταῖς ἐπιπλοκὴν τοῦ συνδέσμου ἀρθρικαῖς ἀντωνυμίαις, ὁδὶ γὰρ φαμὲν καὶ

rationem contingit, sed positiui, similiter & in ijsdem numerus.

Composita.

Ex Compositis uero sui ipsius & sine ε profertur, recipiente aspirationē in se αυ, sui ipsius.

Possessiua.

Generaliter autem possessiua sic, ut in ος triū generū simplicia nomina, figurātur. Nam quemadmodum illa, cum adest alia cōsonans, fœmin. deducūt in η. desertus, deserta. hic prudēs, hæc prudens. medius, media. ebrius, ebria, at cum in ρ, in α. splēdidus, splēdida. hic sapientior hęc piētior. Sic & hæc formant meus, mea. tuus, tua. noster, stra. uester, stra. Porrò nostra & uestra Ionica sunt. Iam ex demōstratiuis ille, illa, illud, & absq; ε pro ferunt Aeolico more. Cæterū secundæ personæ demonstratiuo & ι interdū addimus in fine, idq; in singulis casibus & numeris & generibus dicētes, iste, hūc. Nimirū ut & his quæ secundū cōnexionē addūtur cōiūctioni, articularibus pronominibus. Nam hic dicimus

dicimus & hoc. Profertur autẽm ge-
nitiuus secundæ personæ primitiuo-
rũ & sic, tui et tui & tui. quẽadmodũ
uidelicet & in prima persona. mei &
mei & mei & mei, secundũ dialecto-
rum diuersitates. Verum de his de-
nire non est præsenti huic institu-
conueniens.

DE PRAEPOSITIONIBVS.

EX p̃positionibus aũt & ἐνὶ repe-
tur in poëmatis per extẽsionẽ
cta. Quãq; ἐνὶ trãslato accentu, nõ a-
plius p̃positio est, sed ad naturã uer-
transit. Nẽpe haud secus ac iuxta. S-
quidẽ iuxta, pro adest ponitur: & su-
per, pro superest. In uero etiã & in d-
citur Attico more. Et ad ad, et ad D-
rice. Item sub sub, & ab ab.

DE ADVERBIIS.

ADuerbiorũ autem formatio
omnibus orationis partibus
ri potest. Nam à prudẽs nomine, fo-
matur prudenter. à tollo uerbo, a-
uerbium acriter. Cæterum à scien-
um participio, scienter. Ἀπὸ arti-
lo, hic formatur. Ab horum p-
nomi-

μὲν καὶ τοδί. Λέγεται δ' ἡ γενικὴ τῆς
δευτεροπροσωπούσης, τῶν πρωτοτύπων
καὶ σέω, καὶ σεῖω, καὶ σέθεν, καὶ σεῦ, ὥσ-
περ ἄρα κἀπὶ τοῦ πρώτου προσώπου, ἐμέο
καὶ ἐμεῖο καὶ ἐμέθεν καὶ ἐμεῦ, κατὰ τὰς τῶν
διαλέκτων διαφοράς. Τὸ μὲν τοι περὶ
τούτων διορίζεσθαι οὐ τῇ παρούσῃ προσθέ-
σει οἰκεῖον.

Περὶ προθέσεων.

Τῶν δὲ προθέσεων, ἡ ἐν, καὶ ἐνὶ εὕρητρ
ἐν τοῖς ποιήμασι κατ' ἐπέκτασιν
λεγομένη, ἐνὶ μὲν τοι μεταθέσει τοῦ τόνου
οὐκ ἔτι πρόθεσις, ἀλλ' εἰς ῥηματικὸν με-
ταβαίνει, ὥσπερ ἀμέλει καὶ ἡ παρὰ, πά-
ρα γὰρ ἀντὶ τοῦ πάρεστι, καὶ ὠθὶ ἀντὶ τοῦ
ἔπεστιν, ἡ δὲ εἰς, καὶ ἐν λέγεται Ἀττικῶς.
καὶ ἡ πρὸς, ποτὶ καὶ προτὶ Δορικῶς, καὶ
ἡ ὑπὸ ὑπαί, καὶ ἡ ἀπὸ ἀπαί.

Περὶ ἐπιῤῥημάτων.

Τῶν δὲ ἐπιῤῥημάτων σχηματισμὸς
ἀπὸ πάντων τῶν τοῦ λόγου με-
ρῶν γίνοιτ' ἄν. Ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ φρο-
νίμων ὀνόματος, φρονίμως. Ἀπὸ τοῦ
ἄρω ῥήματος, τὸ ἄρδην. Ἀπὸ δὲ τῆς
εἰδότων μετοχῆς εἰδότος. Ἀπὸ τοῦ τῇ
ἄρθρου, τῇδε. Ἀπὸ δὲ τῆς τούτων αὐτωνυ-

μίας, οὕτως. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἀνὰ προθέσε-
ως, ἄνω. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἐγγὺς ὠρρήματος,
ἐγγύθεν. Ἀπὸ δὲ τοῦ δὴ, καὶ που καὶ θεν,
συνδέσμων, δήπουθεν, εἴη δ' ἂν καὶ
θεματικὰ ἅττα, οἷόν τι τὸ ἐγγὺς, καὶ
χαμαί. Ἐστι δὲ χρόνου σημαντικὰ καὶ τὸ
ἄψ, ἔτι, πάλιν, μέχρι, τόπου δὲ καὶ τὸ
ἵνα, καὶ ἀπαντικρυ. Σχέσεις δὲ τῶν τοι-
πικῶν, τρεῖς, ἐν τόπῳ, ἐκ τόπου, εἰς τό-
πον, οἷον οἴκοι, οἴκαδε, οἴκοθεν. Ὁμοι-
ώσεως δὲ ἠΰ ἠΰτε. Ἀθροίσεως δὲ δίω-
ρισμένου του, καὶ τὸ πανδημεὶ, καὶ πα-
συδὶ καὶ πανοικὶ. Παρακελεύσεως δὲ
καὶ τὸ εἴα, καὶ ἴθι, καὶ ἐπληκτικὸν ἔτι
τὸ ἔα, καλείσθω δὲ καὶ τι παρατατικὸν
ἐπίῤῥημα, οἷον τὸ χρονίως καὶ ἐκταδὸν.
Καὶ διαιρετικὸν ὡρισμένως, ἀκονητὶ,
ἀπονητὶ. ἀμελητὶ. Καὶ ἀορίστως, ἄνδ-
ἄτερ. Καὶ ἐξαιρετικὸν, τὸ πλὴν. Καὶ
ἀποστακτικὸν, τὸ ὥς τε. Καὶ διακω-
λυτικὸν, τὸ ἐμποδὼν. Καὶ ὠρκρυ-
πτικὸν, τὸ λάθρα. Καὶ ἐμφατικὸν,
τὸ διαῤῥήδην, ἀναφανδὸν. ἀλλὰ γὰρ
τὸ πρὸς τὸ σημαινόμενον ὀνομάζειν καὶ
ἕκαστον ἄπειρόν τε καὶ ὀνομαθετεῖν ἀνάγκη.
Διὸ δὴ καὶ ἄμεινον ἴσως δέκα καὶ τῶν
ὠρρήμα-

nomine, sic. A per præpositione, sur-
sum. Itē à propè aduerbio formatur
cominus. A sanè uero et ubi et θεν, fit,
profecto. Erunt autē & positiua quæ
dam, ueluti propè, & humi. Sūt tēpo
ris significatiua etiā hęc, mox, adhuc,
rursum, usq;. Loci uero & ubi, & ex
aduerso. Formæ autem localiū tres,
in loco, à loco, in locum. ueluti domi,
domū, domo. Similitudinis autem,
ut, ut. Congregationis definitæ &
hæc publicus, per uniuersos, tota do-
mo. Adhortationis uero & hæc, eia
& age. Itē stuporis est & ἔα. Vocetur
& quoddam extēsiuum aduerbium,
ut tarde, lente. Aliud seperatiuum de
finite, citra puluerem, citra laborem,
neglecte. Et indefinite, seorsum, seor-
sum. Item exceptiuum, præterquam.
Item digressiuum, itaque. Rursum
prohibitiuum, impedimento. Præte
rea occultatiuū, clanculū. Porrò de-
claratiuū, luculēter, clare. Nam iuxta
significatū nomina addere singulis, et
infinitū fuerit, & noua indere neces-
se. Quare præstiterit fortasse decē in

aduerb. quoq; genera illa ponere
stantiã, qualitatẽ. quãtitatẽ, ad ali
ubi, quãdo, facere, pati, poni, hab
et singula ad aliqd, horũ conari r
re. Veluti substãtialit, uiue, natur
referant ad substant. Bene, libẽt
cile, canine, tanq̃, ut, ualde, adm
paulatim, oĩno, certe, uidelicet,
te, etiã, minime, nõ, ne, nõ, forte,
legendũ, utinã, io, heus, ah, euhã,
referãt ad q̃litatẽ. Semel, bis, ter,
rãtur ad quantitatẽ. Heriliter, se
ter, æque, similiter, sępe, raro, ma
pere, magis, minus, simul, refera
ad aliquid. Sursum, deorsũ, hic,
hic, procul, propè, seorsum, fori
tus, contrà, humi, mox, unde, ub
tra, ultra, in medio, unde, ubi, ub
ferãtur ad ubi. Nũc, tũc, rursũ, e
cũ, deinde, hodie, cras, rursũ, p
postea, mox, repente, mox, eous
nec, referautur ad quando. Ag
speculatiue, sectim, referantur
cere. Passiue, ficte, atque his si
referantur ad pati. Collectim,
uatim, separatim, seorsum,

ὠλῤῥημάτων γένη θέσθαι ἐκεῖνα, οὐσίαν,
ποιόν, ποσόν, πρός τι, πῦ, πότε, ποιεῖν, πά
σχειν, κεῖσθαι, ἔχειν. Καὶ ἕκαστα ἐπί τι τοῦτων
πειρᾶσθαι ἀνάγειν. Οἷον οὐσιοδῶς, ἐμψύχως,
φυσικῶς, ἀναφέρετε ὠδὶ τὴν οὐσίαν. Εὖ, ὁ-
δέως, ῥᾳδίως, κυνιδὸν, ὥσπερ, ὥστε, λί-
αν, πάνυ, ἠρέμα, πάντως, ἦ δηλαδὴ, νὴ,
ναὶ, ἥκιστα, οὔ, μὴ, μὰ, ἴσως, ἰδοὺ, ὦ, ἀναγνο-
στέον, εἴθε, ἰοὺ, φεῦ, ἆ, εὐαὶ, ἄγε, ἀναφέρε-
ται ὠδὶ τὸ ποιόν. Ἅπαξ, δίς, τρίς, ἀναφέρεται
ὠδὶ τὸ ποσόν. Δεσποτικῶς, δουλικῶς, ἴσως,
ὁμοίως, πολλάκις, ὀλιγάκις, μεγάλως,
μᾶλλον, ἧττον, ἅμα ἀναφέρεται ὠδὶ τὸ
πρός τι. Ἄνω, κάτω, ὧδε, ἐκεῖ, ἐνθάδε
πόῤῥω, ἐγγὺς, χωρὶς, ἔξω, ἔσω, ἐναντίον,
χαμαὶ, ἄψ, ὅθεν, ἔνθα, ἐπέκεινα, πέ-
ραν, μεταξὺ, ἔνθεν, ὅθι, ἵνα, ἀναφέρε-
ται ὠδὶ τὸ ποῦ. Νῦν, τότε, αὖθις,
τέως, ἡνίκα, ἔπειτα, σήμερον, αὔριον,
πάλιν, εὐθὺς, ὕστερον, παραχρῆμα, ἐξ-
αίφνης, αὐτίκα, ὄφρα, τόφρα, ἀναφέ-
ρεται ὠδὶ τὸ πότε. Δρασικῶς, θεωρητι-
κῶς, τμήδην, ἀναφέρεται ὠδὶ τὸ ποι-
εῖν. Παθητικῶς, πεποιημένως, ἀνα-
φέρεται ὠδὶ τὸ πάσχειν. Συλλήβδην,
ἀθρόως, ἄνευ, χωρὶς, ἐφεξῆς, μίγδην,

ἀναφέρεται ὡὶ τὸ κεῖσθαι. Ὡπλισμένως, πανοπλισμένως, πολεμικῶς, πολεμικτικῶς, στεφανωτικῶς, δαφνοφόρως ἀναφέρεται ὡὶ τὸ ἔχειν. Σκεπτέον δὲ βέλτιον τὰς διαφοράς.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ.

Σύνδεσμοί εἰσι συμπλεκτικοί, οἷον καὶ, τε, ἠμέν, ἠδέ, ἀτάρ, αὐτάρ, ἤτοι. Διαζευκτικοὶ δὲ, ἢ ἤτε. Αἰτιολογικῶς δὲ, ὅτι, ὄφρα, ἕνεκα, οὕνεκα. Παραπληρωματικοὶ δὲ, ἢ ὁ νύ, ὃς καὶ νῦν λέγεται, καὶ θήν, ἄρ, κέν. Ἐναντιωματικὸς δὲ, καὶ ὅμως, καὶ ὁ πλήν. Καὶ πολλοὶ δὲ οἱ αὐτοὶ πολλαχῶς ὁμοίως λέγονται, οἷον ὁ μὲν ἀλλὰ, καὶ συμπλεκτικῶς δὲ, καὶ συλλογισικῶς, ἢ δὲ, καὶ παραπληρωματικῶς, ἢ μειωτικῶς, καὶ αἰτιολογικῶς. Ὁ ἢ ἂν παραπληρωματικῶς, ἢ συλλογισικῶς, ἢ πολιγραφικῶς. Ὁ πρὸ καὶ ἐναντιωματικῶς, καὶ μειωτικῶς. Ὁ δὲ ὅτι καὶ αἰτιολογικῶς, καὶ ὡπλισμένως. Ὁ ἢ δὲ καὶ συμπλεκτικῶς, καὶ συλλογισικῶς, καὶ πολιγραφικῶς. Καὶ πολλὰ τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν, τοῦ τε ἄρθρου καὶ μετοχῆς τε καὶ σχηματισμοῦ συμμετρούμενα ῥᾴδιον, καὶ ἱκανῶς, ὡς ἐν δυνάμει θεωρῆσαι ἔστιν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΘΕΟΔ

ceps, mixte, referãtur ad poni. Arma te, calceate, cõplexiue, cũ coronis, cũ laurea, referãtur ad habere. Cęteræ ex pendẽdæ sũt melius horũ differẽtiæ.

DE CONIVNCTIONIBVS.

Coniunctiones copulatiuæ sunt hæ quoq, atq, atq, ast, at, siue. Disiunctiua uero, etiã, uel. Causalis itẽ, ut, ut, ut. Expletiua itidẽ, & hæc, utiq, q & utiq dicitur, & quidẽ, quidẽ. Aduersatiua aũt & hæc, tamẽ, & hæc nisi. Ac multæ quidẽ eædem uaria notando proferũtur, ut sed, simul & copulatiue & rationatiue. ye uero expletiue, & diminutiue, & rationaliter. Cęteræ hęc ay expletiue significat, et rationatiue, ac circũscriptiue. ny uero & aduersatiue, diminutiue. Rursũ quoniã & causaliter, & cõfirmatiue. Aũt uero & copulatiue & rationatiue et circumscriptiue. At de octo quidem orationis partibus, quę & ad inflexionẽ, & ad formationẽ ptinebãt, accõmodate dicta sint, et sufficienter, ut in secũdo institutionis uolumine.

FINIS LIB. II.

THEODO

RI GRAMMATICAE INSTI-
tutionis. Liber tertius.

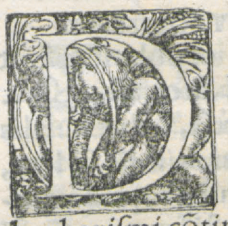

DEinceps uero e
modo de accent
labęq́ꝫ, cũ quãti
tũ ortographia
dũ erit, ne uide
circa dictionẽ u
barbarismi cõtingat. Barbare e
loq deprehẽdit, uel defectu, ut δ
νυ uel abũdãtia, ut αἰσχίνυς, uel imm
tione, ut αἰνεία, aut tẽpore, aut acc
aut scriptura, ut in dictiõe νίκος p
pta cũ deberet p ꝯ scribi. Atq ad r
tudinẽ quidẽ, eaq́ꝫ q̃ citra defect
abũdãtiã atq immutationẽ, pferũ
la ꝑtinẽt q̃ superius de inflexiõe
formatiõe dicta sũt. De reliqs iã
dũ nobis erit, diuidẽtibus ac defi
(bus sing

Definitio accentus.

ACcẽtus igit est extensio q̃dã
cis literatæ ad cõcinnitatẽ
us orationis. Sũt aũt p̃ter superi
ctos octo, & longus quidã, & bre

ΘΕΟΔΩ-

ΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ
εἰσαγῶγης εἰς τέσσαρα τὸ Γ.

ΕΦεξῆς δὲ κατὰ τὸν αὐ-
τὸν τρόπον περὶ προ-
σῳδίας καὶ συλλα-
βῆς ποσότητός τε καὶ
ὀρθογραφίας λεκτέ-
ον, ἵνα μὴ τὸ περὶ λέ-
ξιν ἁμάρτημα ὁ βαρβαρισμὸς συμβαίνῃ.
Βαρβαρίζων γάρ τις ἐλέγχετο, ἢ ἐνδείᾳ
δημοθένου, ἢ πλεονασμῷ, αἰσχίνους, ἢ
ἐναλλαγῇ, αἰνεία, ἢ χρόνῳ, ἢ προσῳδίᾳ,
ἢ γραφῇ, νίκος τοῦ ι, δέον τῇ ει. Καὶ
εἰς μὲν τὸ ὀρθὸν, παράτε ἐνδείαν καὶ πλε-
ονασμὸν καὶ ἐναλλαγὴν, οἰκεῖα τὰ ἔμ-
προσθεν περὶ ἡλίσεως καὶ σχηματισμοῦ
εἰρημένα. Περὶ δὲ τῶν λοιπῶν νῦν λεκτέον,
διαιροῦντας ἕκαστα πρότερον, καὶ ὁρι-
ζομένους.

ΟΡΟΣ ΠΡΟΣΩΔΙΑΣ.

ΠΡοσῳδία μὲν οὖν ἐστὶ τάσις ποιά τις
φωνῆς ἐγγραμμάτου, πρὸς εὐφωνί-
αν τοῦ ὅλου λόγου. Ἔστι δὲ πρὸς ταῖς πρότερον
εἰρημέναις ὀκτὼ, καὶ μακρά τις καὶ βραχεῖα,

οὕτω γραφόμενα- ν. Χρόνοι δὲ αὐτῶν
καλοῦνται, ὅτι ὧν τῶν φωνηέντων τὰ
θέμενα, θάτερον ἐμποιοῦσι τοῖν χρό-
νοιν, ἤτοι γὰρ μακρὸν, ἢ βραχύ, ὃν ὧν
τῶν δὲ διορίζονται, τὸ δυνάμει ἀμφότε-
ρα ὄν. ἰῶ μὲν δὴ πάλαι ἴσως οὐ μόνον τὸ
ε καὶ ο τόπος τοῖς τοιούτοις σημείοις, ἀλλὰ
καὶ τὸ α, καὶ ι, καὶ υ. νυνὶ δὲ ἀδῆ ᾗ τε, καὶ ο
προσῆκε. Τὸ γὰρ η ω μεταλαμβάνουσιν οὐ
γράφομεν. Ἐπὶ δὲ τ καλουμένων διχῶς
νων χρῆσις οὐκ ἔστιν αὐτῶν ἀλλεμφα. ὡς τὸ
μόνῳ ἂν τῷ μετρικῷ εἶεν ἂν χρήσει.

Οὕτω μὲν δὴ ἡ προσῳδία εἰς τέτταρα
διαιροῖτ' ἄν. οἷον εἰς τόνον, χρόνον, πνεῦ-
μα, πάθος. Ἔστι δὲ τόνος, ἐπίτασις ἢ ἄνε-
σις ἢ μεσότης συλλαβῆς, ἢ φωνίαν ἔχου-
σα. Ἡ μὲν γὰρ ὀξεῖα, τὸ ὧν τεταμένον ἔχει τ
φθόγγου, ἡ δὲ βαρεῖα τὸ ἀνειμένου, ἡ δὲ
περισπωμένη τὸ μέσου.

Χρόνος δὲ ἔκτασις, ἢ συλλαβῆς φωνή-
εντος. Ἐκτείνεται μὲν γὰρ τῇ μακρᾷ, συ-
στέλλεται δὲ τῇ βραχείᾳ.

Πνεῦμα δὲ ποιότης προσῳδικὴ συμ-
φώνου, ἤτοι εἰς δασὺ, ἢ εἰς ψιλόν. τῇ μὲν
γὰρ δασείᾳ τὸ ψιλὸν βέπετ εἰς δασύ, τῇ δὲ
τῇ συμφω-

hoc pacto notati- ν Vocantur aũt hi
tẽpora, quoniã ſuper uocales poſiti,
alterutrũ efficiũt temporũ, uocalem
ſcilicet, aut longã aut breuem, illi ap
poſiti diſtinguunt, quando potentia
utrũq; ſit. Erat itaq; olim forraſſe nõ
ſolum ε et ο locus huiuſmodi notis, ſed
& α quoq; & ι, atq; υ. nunc aũt ſuper ε
& ο inutiles. Siquidẽ η & ω aſſumen-
tes ſcribimus. In his uero q̃ uocantur
ancipites, uſus eſt earũ, prſus nullus.
unde ſolis poëtis poterunt eſſe uſui.

Sic igitur accentus in quatuor diui-
datur, nempe in tonũ, tempus, ſpiri-
tum, paſſionem. Eſt autem tonus in-
tenſio uel remiſſio uel moderatio ſyl-
labæ uocalitatem habẽs. Nimirũ acu
tus intenſum habet ſonum. grauis re-
miſſum, circumflexus mediũ. Tem-
pus uero eſt productio, uel correptio
uocalis. Producitur nanq; lõga, cor-
ripitur uero breui.

Spiritus aũt eſt q̃litas mutatoria cõ
ſonãtiũ ſiue in aſpã, ſiue in tenuẽ. Per
aſperũ em̃ tenuis mutatur in aſperã

in

in cõpositione. dux, deductor, per te-
nuẽ, manet & tenuis. rogo, introgo.
Passio autem est qualitas uocis affe-
ctæ, uel per ablationem uocalis, uel
per cõpositionem dictionis, uel per
subdistinctionẽ. Apostrophus abla-
tio est uocalis, ut hoc est, uel uocaliũ,
ut uolo ego. Auferuntur & α, & ι bre-
ues existentes. ut, uidelicet hic pro ui-
delicet hic, in nobis, pro in nobis, ο &
ε, hoc meũ, hoc meũ. age dic, age dic.
Subunio autẽ coitus duarũ dictionũ
est, ut quomodocunq;. Subdistinctio
uero cõtrà, dissolutio quædã est duo-
rum, ut quisquis. Per talem utiq; te-
norem syll. ad id, quod est cõcinnius,
alia quidem productas habent, alia
uero correptas, alia item acutas, alia
graues, alia circunflexas, quemadmo-
dum rursum alia quidẽ asperas, alia
uero leues.

DE SYLLABA.

SYllabæ pręterea, unde dictiones
pars minima cõstructæ oratiõis.
Fuerit itaq; & syllaba. coitus qdẽ ad
minimũ duarum literarũ, subiecta in
prima

τῇ συνθέσει, ἡγεμὼν, καθηγεμὼν. τῇ δὲ
ψιλῇ φιλάττετρ. ἐρωτῶ, ἐπερωτῶ.

Πάθος δὲ, ποιότης φωνῆς πεπονθύ-
ας, ἤτοι δ' ἀφαίρεσιν φωνήεντος, ἢ διὰ
συνθέσιν λέξεως, ἢ δι' ὑποδιαστολὴν. Η
μὲν γὰρ ἀπόστροφος, ἢ φωνήεντος. τοῦτ'
ἔστιν, ἢ φωνιέντων, βούλον' ἐγώ. ἀφαιρεῖ-
ται δὲ τὸ, τε α καὶ ι βραχέα ὄντα, ἆρα οὗ-
τος ἆρ' οὗτος, ὠθὶ ἡμῖν, ἐφ' ἡμῖν, ἐς τὸ ο ἐς
ε ἐσθὲ ἐμόν, τοῦτ' ἐμόν. φέρε εἰπὲ, φέρ' εἰ-
πέ. Η δὲ ὑφὲν συνάφεια δυοῖν λέξεών
ἐστιν. οἷον ὅπως οὖν. Η δὲ ὑποδιαστολὴ τὸ
ἀνάπαλιν, διαίρεσις γάρ τις δυοῖν οἷ-
ον ὅς, τις. Τοιαύτη μὲν δὴ ποιᾷ τάσει
τῶν συλλαβῶν, ὠθὶ τὸ εὐφωνότερον, τὰ
μὲν μηκυνόμενα ἔχει, τὰ δὲ συστελλό-
μενα. καὶ τὰ μὲν, ὀξυνόμενα, τὰ δὲ
βαρυνόμενα, τὰ δὲ περισπώμενα. ὥσ-
περ ἂν πάλιν, τὰ μὲν διασυνόμενα, τὰ
δὲ ψιλούμενα.

ΠΕΡΙ ΣΥΛΛΑΒΗΣ.

ΣΥλλαβαὶ δὲ ταῦτα, ὅθεν αἱ λέξεις,
μέρος ἐλάχιστον τοῦ κατὰ συν-
ταξιν λόγου. ὥς τε καὶ εἴη ἂν συλλα-
βὴ συνέλευσις μὲν τοὐλάχιστον δύο
γραμμάτων, πρώτως δ' ὑποκείμενον
προσῳ-

πθοσῳδίας. λέγεται μὴν τοι παταχρηστι-
κῶς καὶ τὸ μονογράμματον συλλαβὴ, οἷ-
ον, α, ε. γίνεται δὲ πολλαχῶς ἢ τῷ λόγῳ
τῶ πολλῶν τε, καὶ διαφόρων ὠῶν πλοκῶν τ
γραμμάτων ἔστιν αὐτῆς τὸ μὲν μακρόν,
τὸ δὲ βραχύ, τὸ δὲ κοινόν. μακρὸν μὲν,
τὸ ἔχον φύσει μακρὸν φωνῆεν, ἢ μέαν τι-
νὰ τῶν διφθόγγων. αἱ γάρ τοι δίφθογ-
γοι πᾶσαι μακραὶ εἰσί. φύσει μὲν πρό-
χως. ἤτοι γὰρ φθόγγῳ, μακρῶν φωνήεν-
τος, οἷον ἥρως. ἢ ἐκ πάσης διχρόνου, οἷον
καλός. ἢ διφθόγγῳ, οἷον Αἴας. θέσει δὲ
μοναχῶς, δυοῖν ὠῶν φερομένοιν συμφω-
νοιν, ἤτοι φωνήεντος, ἀρθρου, ἢ διπλοῦ,
ἄξω, τύψω. βραχὺ δὲ, τὸ ἔχον. ἤτοι φύσει
βραχὺ φωνῆεν, οἷον λόγος. ἢ δίχρονον
συστελλόμενον, οἷον φιλία. κοινὸν δὲ, τὸ
διπλοῦν τὸ αὐτὸ μακρόν τε λαμβά-
νεσθαι, καὶ βραχύ, παραπλησίως ἢ τὸ τοιοῦτο. καὶ
τὸ περὶ τούτων εἰπεῖν θεωρείας ἑτέρας.

Τόποι τῆς ὀξείας.

Τελῶν δὲ ὄντων τόπων τῆ ὀξείᾳ, λή-
γοντος παραλήγοντος προπαραλήγον-
τος, ὀξύνεται μὴ ἡ λήγουσα ἀεὶ, ὅταν βραχεῖα,
ἀγαθὸς, ἐπαίνω γὰρ τοῦ βραχείας τῆς ἰσω-
μεγάλης ὀτιοῦν, μακρὰ ἢ ὁπωσοῦν, ἢ παραλήγου-
σα δὲ

primis accẽtuí. Dicitur tamẽ abusiue et una literasyllaba, ut αε. Fit aũt mul pharíã ratione multarũ & diuersarũ cõnexionũ literarũ, Estq; eiusmodi, alia quidẽ longa, alia breuis, alia anceps. Lõga quidẽ, q̃ habet natura lon gã uocalẽ, uel aliquã diphthongorũ, liquidẽ diphthõgi omnes lõgæ sunt. Natura quidẽ tripliciter, uel sono lõ gæ uocalis, ut heros, uel extensione ancipitis, honestus, uel diphthõgo, ut Aiax. Positione aũt uno modo, duo/ bus sequẽtibus cõsonãtibus, siue actu ut panis, siue potentia, agã, uerbera- bo. Breuis uero, q̃ habet uel natura breuẽ uoca. ut sermo, uel ancipitẽ cor reptã, ut, amicitia. Cæterũ cõmunis, quæ potest eadem & longa accipi, & breuis, atq; hoc tripliciter. Verum de his dicere, speculationis est alterius.

LOCI ACVTI ACCENTVS.

Cęterũ cũ tres sint loci acuti accẽtus, ultima, penult. & antepenult. Acuit gdẽ ult. sẽp. si breuis sit, bonus. Sup breuẽ ẽm circũflexus nõ ponit, lõga ỹ nõ sẽp. Penult. aũt, q̃ndo uel ipsa ẽ bre-

breuis, & ultima, sermo, uel ipsa lon-
ga, & ultima, heros. Lōga enim ante
longā nō inflectitur. Vel ipsa quidē
breuis, ultima ꝟo lōga, amor. Ante
penult. itidē, nisi ultima lōga impedi-
at, herois. Nā cum lōga est ultima, nō
potest antepenacui dictio lingua cō-
(mun-

Loci circunflexi.

Circunflexi aūt cū loci sint duo, ul-
tima & penult. (siquidē ante duas sy-
labas circunflexus non ponitur.) pe-
nult. quidē anflectitur, ubi & ipsa na-
tura longa est, & ultima natura bre-
uis, populus. Nam super positiōe lon-
gam, circūflexus nō ponitur, quāob-
rē dicitur. Qd'omnis natura lōga, an-
te breuē finalē, in una parte oratiōis
existēs, & in seipsa habēs accentū cir-
cūflectitur. Vltima uero, si breuis sit,
nūq̄. Longa aūt ex cōtractiōe, sēper
circunflectit. sin aliter natura, nō it.

Loci spirituum.

Asper aūt & tenuis in principijs di-
ctionū, ut ante dictū est, ponuntur
per uocales. Quælibet enim uocalis
dictionem incipiens, uel aspiratu-

ca ἢ, ὅταν ἢ αὐτή τε βραχεῖα ἦ, καὶ ἡ λήγου-
σα, λόγος, ἢ αὐτή τε μακρὰ καὶ ἡ λήγου-
σα, ἥρως, μακρὰ γὰρ πρὸ μακρᾶς οὐ περι-
σπᾶτο, ἢ αὐτὴ μὲν βραχεῖα, ἡ λήγουσα δὲ
μακρά, ἔρως, ἡ προπαραλήγουσα ἢ, ἢν μὴ ἡ
λήγουσα μακρὰ οὖσα κωλύῃ, ἥρωος, μακρᾶς
γὰρ οὔσης ὠθεῖ τέλους, οὐ δύνατο προπα-
ροξυτῶναι λέξις κοινή.

Τόποι περισπομένης.

Τῇ δὲ περισπωμένῃ τόπων δύο ὄντων
ληγούσης καὶ παραληγούσης, πρὸ γάρ
τοι δυοῖν συλλαβῶν περισπωμένη οὐ τί-
θετο, ἡ μὲν παραλήγουσα περισπᾶται,
ὅταν αὐτή τε ἦ φύσει μακρὰ, καὶ ἡ λήγου-
σα φύσει βραχεῖα, δῆμος, ὠθεῖ γὰρ θέσει
μακρᾶς περισπωμένη οὐ τίθετο, διὸ καὶ λέ-
γετο ὅτι πᾶσα φύσει μακρὰ πρὸ βραχείας,
ληκτικῆς ἐν ἑνὶ μέρει λόγου οὖσα, καὶ ἐφ'
ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπᾶτο, ἡ ἢ λή-
γουσα βραχεῖα μὲν οὖσα, οὐδέποτε μακρὰ ἢ ἐκ
συναιρέσεως ἀεὶ, εἰ δ' ἄλλως, φύσει οὐκ
(ἀεί.

Τόποι πνευμάτων.

Ἡ δὲ δασεῖα καὶ ἡ ψιλὴ κατ' ἀρχὰς
τῶν λέξεων, ὡς προείρηται, τίθεται
ὠθεῖ τῶν φωνήεντων, ἕκαστον γάρ τοι τῶν
φωνηέντων ἀρκτικὸν ὂν ἢ, δασύνεται,

ἢ ψιλοῦται, ὡδὶ τίνων δὲ πότερον, ὕστερον ἐροῦμεν.

Περὶ χρήσεως τόνων ἐφ' ἑκάστης τῶν πτώσεων.

Νῦν δὲ τὴν τῶν τόνων καὶ χρόνων χρῆσιν, ὅταν ἔχει πρὸς τὰ δηλούμενα μέρη τοῦ λόγου, θεωρῶμεν, λαμβάνοντες πάλιν τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν πρωτόκλιτα, τὰ δὲ δευτερόκλιτα, τὰ δὲ τριτόκλιτα, τὰ δὲ τεταρτόκλιτα, τὰ δὲ πεμπτόκλιτα, καὶ τῶν ῥημάτων δέ φημι, τὰ μὲν πρωτόζυγα, τὰ δὲ δευτερόζυγα, τὰ δὲ τριτόζυγα, τὰ δὲ τεταρτόζυγα, τὰ δὲ πεμπτόζυγα. καὶ τὰ μὲν ὀνόματα εἰς πτώσεις κλινόμενα, τὰ δὲ ῥήματα εἰς χρόνους, καθάπερ διαιροῦντες ὀνομάζομεν πρότερον.

Εὐθεῖα ὀνομάτων.

Κοινὸν μὲν ἐν τῷ ὀνομάτων ἁπάντων τὴν εὐθεῖαν μὴ ἐκπεραίνεσθαι ὄσιν εἰς νεύσῃ, αὐτὴ δὲ ἑξάτης ὁ τόνος.

Πρωτόκλιτα.

Τῶν δὲ πρωτοκλίτων βαρύτονα ἡ εὐθεῖα παροξυτονουμένη. Αἰνείας, Χρύσης, πλὴν τῶν ἀπὸ παρακειμένου, οἷον τετυφώς, κριτής, λιπαρής.

Δευτε-

uel tenuatur. In quibus uero uter, post dicemus.

De usu tonorum in unoquoq; casuum.

NVnc autem & tonorum & temporum usum, ut se habeat circa dictas parteis orationis, inspiciamus, supponentes rursus nominum alia esse primæ inflexionis, alia secundæ, alia tertiæ, alia quartæ, alia quintæ. Præterea & uerborum eodem modo alia primæ coniugat, alia secundæ, alia tertiæ, alia quartæ, alia quintæ. Et nomina quidem per casus uariata, uerba uero coniugata per tempora, quemadmodum diuidentes uocabamus prius.

Rectus singularium.

Commune quidem est nominibus omnibus rectum nõ contractũ acui, si in ultima est accentus.

Nomina Primæ inflexionis.

Primæ aũt inflexionis grauisonus rectus semper penacuitur. Aeneas, Chryses. Præter uerbalia, quæ à præterito perfecto sunt: poëta, iudex, iudex.

Nomina Secundæ.

Secundæ uero inflexionis, alia q
dē acuta, uirtus. Alia itē penanfle
& penacuta, musa, regio. Cæterū
tepenacuta aliqua cōposita, Emp
At finientiū in α, in penult. est to
ut plurimū, si lōga sit. musa, regio
η uero purū dissyllaba ο habētia i
nul. quibus p̄ponitur asper, grau
tantur plerūq; axecla, uomica, he
Vniuersalit̄ aūt cū masculinis fœ
nina cōueniūt. Quāobrē uidend
quod ex fœmininis, triū sit gen
nam diuina graue est, quia huius
di & diuinus. pulchra ṽo et bona
ta ꝙ pulcher quoq; et bonus acu

Nomina Tertiæ.

Cæterū tertiæ inflexionis alia
dē acuta, frugi. alia penacuta, se
alia antepenacuta, iustus. Vt ex
sessiuis alia quidē in οιν acuta om
ut atticum. alia uero in ειον antep
cuta. ut aiacinum, & quæ sunt a
denominata, in οιν antepenac. co
Item à materialibus in νον, lapid
& quæ à præterito passiuo uer
qu

Δευτερόκλιτα.

Τῶν δὲ δευτεροκλίτων, τὰ μὲν ὀξύτονα, ἀρετή. τὰ δὲ περισπώμενα, καὶ παροξύτονα, μοῦσα, χώρα, καὶ προπαροξύτονα δὲ ἔνια τῶν συνθέτων, ἔμπουσα. Λυγόντων γε μὴν εἰς α, ὑπὸ τῆς παραλυγούσης ὁ τόνος ὡς ἀπὸ τοπολὺ μακρᾶς οὔσης, μοῦσα, χώρα. Τὰ δὲ εἰς η καθαρὸν δισύλλαβα καὶ ο παραλήγοντα, οἷς προηγεῖται δασὺ, βαρύνεται ὡς ἀπὸ τοπλεῖστον, χνόη, φθόη, χλόη. Καθόλου γε μὴν τοῖς ἀρσενικοῖς τὰ θηλυκὰ ἕπεται, ὥστε καὶ σκέπτεον, εἴτι τῶν θηλυκῶν τριγενὲς, τὸ μὲν γὰρ θεία βαρύτονον, ὅτι καὶ τὸ θεῖος, τὸ δὲ καλὴ καὶ ἀγαθὴ ὀξύτονον, ὅτι τὸ καλὸς καὶ ἀγαθός.

Τριτόκλιτα.

Καὶ τῶν τριτοκλίτων δὲ τὰ μὲν ὀξύτονα, χρηστὸς, τὰ δὲ παροξύτονα, λόγος, τὰ δὲ προπαροξύτονα, δίκαιος, οἷον τῶν κτιτηκῶν, τὰ μὲν εἰς κον ὀξύτονα πάντα ἀττικὸν, τὰ δὲ εἰς ειον προπαροξύτονα, αἰαντεῖον, καὶ τὰ ἀπὸ τόπων δὲ πρωνομασμένα εἰς ιον, προπαροξύτονα, οὐράνιον, καὶ τῶν μετουσιαστικῶν, τὰ εἰς νον, λίθινον, καὶ τὰ ἀπὸ παρακειμένου παθητικοῦ τῶν

τεταρτοζύγων, εἴτε κύρια, εἴτε ἐπίθετα,
ἄφαντος διόφαντος, ἄψαλτος ἄσπα-
τος, καὶ τὰ ὡς μετουσιαστικὰ συνθέσει
τῆ ἐν λεγόμενα, ἔμμουσον ἔμμετρον, ἐν
ὅλως τὰ σύνθετα, ὡς ἀπλοπολύ, ἔνθε-
μον, παραπλήσιον, καὶ ἁπλῶς τὰ τρι-
χαϊκὰ ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τό-
νον, δοῦλος εὔδουλος, ὥρα τρόωρος
καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ κτείνω σύνθετα παθετι-
κὰ, ξιφόκτονος, λυκόκτονος, ἐνεργη-
τικὰ δὲ παροξύνεται, ξιφοκτόνος, λυ-
κοκτόνος, ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ ἔμ-
φω, λαότροφος μὲν, λαοτρόφος δὲ πα-
ροξυτόνως, ὥσπερ ἄρα καὶ τὰ ἐκ τοῦ πο-
λῶ, μετὰ μὲν προθέσεως προπαροξύνεται,
πρόπολος, ἀμφίπολος, μεθ' ἑτέρου δὲ
παροξύνετε, ὀνειροπόλος, θυηπόλος, πα-
ροξύνεται δὲ τὰ πόλλα τῶν δισυλλάβων
προσηγορηκῶν, λόγος, ὥσπερ ἄρα ὀξύ-
τονα τὰ πόλλα τῶν δισυλλάβων ἀπλῶ-
των, χρηστὸς, δεινὸς, τὰ γε μὴν δισύλλα-
βα τῶν ἐρωτιματικῶν, ποῖος, πόσος,
ἀοριστούμενα ὀξύνεται, ποιὸς, ποσός. Κα-
θόλου δὲ τὰ ἀπὸ παρακειμένου παθετι-
κοῦ τῶν περισπωμένων, ὀξύνεται, ἐπαι-
νετός, θεατός, ἀρατός, τριγυτός, καὶ ἐπὶ
δὲ τῶν

quartæ, siue sint ꝓpria, siue adiectiua, nõ apparẽs, diophãtus, sine cantu, nõ satus. Et q̃ ueluti materialia cũ εν composita efferũtur, musicũ, mensuratũ. Generaliť etiã cõposita, ut in multis, animaduersũ, assimile, et ꝓrsus trochaica in cõpositione trãferũt accẽtũ. seruus, bonus, seruus, tẽpus, p̃cox. Præterea q̃ ab occido cõposita passiua, en se occisus, à lupo occisus. Nam actiua pen. acuũt, qui ense occidit, qui lupũ occidit. Ad hunc aũt modũ, & quæ à nutrio, à populo nutritus, nã populũ nutriẽs penacuitur. Sic utiq; & à uerto cũ p̃positione cõposita antepenul. acuũt famulus, minister, cũ alia uero parte penult. acuiť, somniorũ interpres, sacerdos. Penult. itidẽ acuũt alia multa dissyllaba appellatiua, sermo. Quẽadmodũ et ultimã multa dissyll. Itidẽ adiectiua, suauis, grauis. Cęterũ dissyll. interrogatiua, q̃lis, quãtus, indefinite capta acuũtur, qualis, q̃ntus. Verũ in sũma, q̃ ueniũt à p̃terito perfect. passiua circũflexorũ, acuunť, laudatus, uisibilis, cultus, uindemiatio,

& si quid ex acutisonis elisionē pati-
tur, idē accētus seruatur, ad p̄cedentē
reiectus, grauia, grauia carmina sūt.

Nomina Quartæ inflexionis.

Nominū aūt quartæ Atticorū mo-
iorū duabus syllab. antepenacutus si-
per est rectus, etiā si longa ultima sit.
Atticorū uero est hoc, ut Menelaus
ferax. Quæ uero Dorice ablationē
inflectūtur, diuersa sūt. Alia nāq; gra-
uia. Diondas. Alia anflexa, podes. Ci-
terū penanflexum unum lapis.

Nomina Quintæ.

Per quintā uero inflexorū in αν sim-
plicia quidē acuātur in recto omnia.
Pan. nisi id, qd' est ab omnis, omne. Ita
in ας fœmin. & omnino p̄ δ declinatū
ternio, Arcas. Præterea in αις, & αιξ mo-
nosyllaba, nō cōtracta, cōuiuiū, pas-
capra. Itē p̄ ις purū adiectiua, nobilis.
Rursum in ην (quorū nō est formatio
neutri) multa simplicia quidē exis-
tia, collū, canalis. Porrò in ηρ, ut sim-
pliciter dicam. saluator, pater. Mater
tñ & filia penacutè proferūtur. Pre-
terea in ιν bitermina simplicia, nasus.
Rursum

δὲ τῶν ὀξυτονουμένων ἔκθλιψιν πάθοι, ὁ
αὐτὸς τόνος φιλάττετο ἀναβιβαζόμενος,
δεινὰ δεῖν' ἔπει πέλει.

Τεταρτόκλιτα.

Τῶν δὲ τεταρτοκλίτων Ἀττικῶν ὑπὲρ
δισυλλάβων, περιπροξύτονος ἀεὶ ἡ εὐθεῖ-
α, καί τοι μακροκατάληκτος οὖσα. Ἀττι-
κῶν δὲ τὸ τοιοῦτο. Μενέλεως, εὔγεων, τὰ
δὲ Δορικῶς ἀφαιρέσει τοῦ σ κλινόμενα
διαφορεῖται, τὰ μὲν γὰρ βαρύτονα. Διών-
δας, τὰ δὲ περισπώμενα, ποδῆς, καὶ προ-
περισπώμενον δὲ ἐν, τὸ λᾶας.

Πεμπτόκλιτα.

Τῶν δὲ πεμπτοκλίτων, τὰ μὲν εἰς αν
ἁπλᾶ ὀξυτονεῖται ἐπ' εὐθείας πάντα, πὰν
πλὴν τοῦ ἀπὸ τοῦ πᾶς πᾶν. Ἔτι τὰ εἰς ας
θηλυκά, καὶ ὅλως τοῦ δ κλινόμενα,
τριὰς, ἀρκάς. Ἔτι τὰ εἰς αις, καὶ αιξ
μονοσύλλαβα ἀπαθῆ, δαί, σαίς, αἴξ. Ἔτι
τὰ εἰς ης τῷ καθαρῷ κλινόμενα ἐπίθετα
εὐγενής. Ἔτι τῶν εἰς ην, ὧν οὐκ ἐστὶ πα-
ραχηματισμὸς οὐδετέρου, τὰ πολλὰ ἁπλᾶ
ὄντα, αὐχὴν, σωλὴν. Ἔτι τὰ εἰς ηρ, ὡς
ἁπλῶς εἰπεῖν, σωτὴρ, πατὴρ. μήτηρ γε-
μὴν καὶ θυγάτηρ παροξυτόνως. Ἔτι
τὰ εἰς ιν δικατάληκτα ἁπλᾶ ὄντα, ῥίν.

Ετι τὰ εἰς ις πατρωνυμικά. Πριάμις, ἢ
καὶ ἀπὸ τῶν εἰς ος τριτοκλίτων ὄντα,
δμῶος δμωΐς. αἰχμάλωτος αἰχμαλω-
τίς, λάλος λαλίς. Ετι τὰ εἰς υς τριγε-
νῆ, ἢ τῶν δ κλινόμενα, ἢ μακροκατάλη-
κτα, ἡδὺς χλαμὺς πληθὺς, τ' ἄλλα δὲ
παροξυτόνως. Ετι τὰ εἰς ων περιεκτικὰ,
ἢ ὡς περιεκτικὰ, ἡοιτὼν ἀπαθεών. Ετι
τὰ εἰς ω καὶ εἰς ως θηλυκὰ, λητὼ, αἰδώς.
Ετι τὰ εἰς ευς, ἀχιλλεύς, πηλεύς. Δωρι-
εῖς μέν τοι, καὶ ταῦτα παροξύνουσιν.
Αχίλλευς, Πήλευς. Τὰ δὲ εἰς αν σύνθετα
προξύνοντες, ἑρμόπαν. Ετι τὰ εἰς ας δισύλ-
λαβα. Αἴας, Κάλχας, ἄτλας. Ετι τὰ
εἰς ας οὐδέτερα, κρέας κέρας. Ετι τὰ εἰς
αξ, καὶ ὅλως τὰ εἰς ξ λήγοντα ἁπλᾶ ὑπρ-
μίαν συλλαβὴν, ἅρπαξ, πέρδιξ. Ετι
τὰ εἰς ιν σύνθετα, ἢ ὧν οὐδετέρου, πα-
ρασχηματισμὸς εἰς ην, εὐριαύχην, εὔρην,
τέρην. Ετι τὰ εἰς ις ἀπὸ τῶν εἰς οὐδετέ-
ρων σύνθετα κύρια, καὶ εἰς ις πρωσηγο-
ρικὰ, καὶ κύρια ἁπλᾶ δισύλλαβα βρα-
χυπαράληκτα. Δημοσθένης, ὄφις, Πάρις.
Ετι τ' εἰς ων ἀπαθὲς τὰ κύρια καὶ ἐπίθετα
καὶ ἐθνικά. θέων εὐδαίμων τεύτων. Τὰ δὲ
ις ὑπρδισύλλαβα τῷ δ κλινόμενα, ἢ τῷ τ
πρωπαροξύ-

Rursum in ις patronymicũ, priamis, uel etiã à nominibus in ος tertiæ inflection. seruus, serua. captiuus, ptiua. garrulus, rula. Cęteꝝ in υς trigen. uel ꝑ δ declinata, uel ultima lõga, iucundus, chlamis, multitudo. Alia aũt penacute. Ad hæc in ων cõtẽtiua, uel quasi cõtẽtiua, cubiculũ deceptor. Itẽ in ω, & in ως fœmin. Latona, pudor. Præterea in ευς. Achilles. Peleus. Dores tamen & hæc penacuũt. Achilles, Peleus. In αν ψο cõposita, penacuũt, Hermopan. Itẽ in ας dissyll. Aiax, Calchas, Atlas. Præterea in ας neut. caro, cornu. Itẽ in αξ, & omnino in ξ desinẽ. simplicia supra unam syllabã, rapax, perdix. Rursũ in ιν cõposita, uel quorũ neutri formatio in ην, lõga ceruice, nasutus tener. Item in ης à nominibus in ος neutris cõposita propria, & in ις appellatiua, & ꝓpria simplicia, dissyllaba breui penult. Demosthenes, serpens, Paris. Item in ων non contractũ ꝓpria, & adiectiua, & gentilia, ut Theon, felix, Teuton. In ις ψο plusq̃ dissyllaba, per δ declinata, uel per τ, antepe-

antepenacuunt, ut Adonis, Eupol
gratiosus, externus. At in uniuersi
ex dissyll. quintæ declina. grauiso
cõponũtur, retrahunt tonũ, consili
pollens cõsilio. Quæ itẽ à fœmin.
posita, retrahũt accẽtũ, antepena
tur, robur, impotẽs, tibia, benem
tus. A nominibns tñ in ηρ prima
flexiuæ fœm. in ις per λ uaria, in
seruãt accentũ in ϙ masculinũ hab
hic miles, hæc miles. Multa etiã à
minibus in ης terminata in εια, ante
nacuũtur. debilis, debilitas. In ας
& in υς, & in ως monosyll. & omn
in ως simplicia, circũflectũtur, om
mus, sus, quercus, bos. Talibus
respõdẽt & piscis, & pater, & bac
lus, & lũbus, & superciliũ. Excip
tur pes, & dens. rursũ ϙcunq; ne
monosyll. ignis, omne, stercus. E
cũq; in ωρ cõtracta. Neptunus, X
phõ. Et omnino, ϙ ex syneresi, p
fluxus, placẽta. Omnis eñ syn
ex acuto & graui circumflexũ
Mercurius, rius. Simois, mois. X
phon, phon. lumẽ, mẽ. uoca, ca.

προπαροξύνεται, ἄλλονις, εὔπολις, εὔχα-
ρις, ἔιπηλυς, καὶ ὅλως τὰ ἐκ δισυλλάβων
τεμπροκλίτων βαρυτόνων σωθέντα ἀ-
ναβιβάζει τὸν τόνον, μῆτις πολύμητις.
Εἰ τὰ ἐκ τῶν εἰς ν θηλυκῶν σωσπιθέμε-
να ἀναβιβάζοντα τὸν τόνον, προπαροξύ-
νεται, ἀλκή, ἄαλκις. κνήμη, σύκνημις.
Τὰ γεμῆ ἀπὸ τῶν εἰς ν πρώτοκλίτων θη
λυκὰ εἰς ις τῶ δ κλινόμενα. ὧδε δὲ αὐ-
τῆς φυλάσσει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς τὸ αὐτε-
νικοῦ ἔχει. στρατιώτης, στρατιῶτις. Ετι
πολλὰ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ης, εἰς εια, προπα-
ροξύνεται, ἀσθενὴς, ἀσθένεια. Τὰ δὲ εἰς ας,
καὶ εἰς υς, καὶ εἰς ους μονοσύλλαβα, καὶ ὁ-
λως τὰ εἰς ους ἁπλᾶ πλὴν ἀπὸ, πᾶς, μῦς,
σῦς, δρῦς, βῶς. Τούτοις δ' ἀκολουθήσει καὶ
ὁ ἰχθῦς καὶ ἀπφῦς καὶ δινοῦς καὶ ὀσφῦς
καὶ ὀφρῦς. Εξαιρείσθω τὸ πὼς καὶ ὀδούς. Εἰ
δὲ τῶν οὐδετέρων μονοσύλλαβα, πῦρ,
πᾶν, σκῶρ. Καὶ ὅσα εἰς ωρ σωπεργμένα.
ποσειδῶν, Ξενοφῶν. Καὶ ὅλως τὰ ἐκ συ-
ναιρέσεως. πᾶις, ῥοῦς, χθοῖς. πᾶσα γὰρ
τοι συναίρεσις δῆ ὀξείας, καὶ βαρείας πε-
ριεσπωμένη ποιεῖ, ἑρμέας, ἑρμῆς, σιμό-
εις, σιμοῦς, ξενοφόων, ξενοφῶν, φάος, φῶς,
βόαξ, βοῦς, κρέας, κρῆς, οἷόν λινες καὶ ὁ πο-

δῆς εἰν

δῆς εἶν ἀξιοῦσι. ποδέας γὰρ ποδῆς. Δι
καὶ αἱ τῶν πεμπτοκλίτων συναιρούμ
ναι πλῶσεις, πολιατῶνται πᾶσαι. ἡμῦ
τοῦ συναιρεμένου ὁ τόνος ἡ. λητόος, λα
τοῦς. πλὴν γύδατος συναιρούμενος ετε
ραπλώσει ἀσυναιρέτῳ ὁμοφωνεῖ. οἷον ἡ
λητόα καὶ λητώ. Πᾶσα γὰρ πτῶσις ἑτε
ρα ὁμοφωνήσασα πλώσει, καὶ τὸν τόνο
αὐτῆς ἔχει, καὶ τὸν χρόνον. οὐκοῦν ἡ Σαπ
φόα καὶ Σαπφώ, ὀξυτόνως. καὶ ὧδε τὰ
ἄλλων ὁμοίως. τὸ δὲ Δημοσθένης, οὐκ ἂ
ὀξείας καὶ βαρείας. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ πα
θος, καὶ βυγήτως. Περὶ δὲ τοῦ χρυσοῦς κ
χαλκοῦς καὶ τῶν τοιούτων, σκεπτέο
Πολυχισλής γε μὴν καὶ ἀόριστος τὰ πλ
λὰ δὲ βυθείας ὁ τόνος. κῆ ἥκιστα παντ
σὶ ἀκριβείας, οἷόν τε τόπους κοινὸς πᾶ
τούτου λαβεῖν. ὁπότε δὴ κῆ τὸ τῆ φων
ταῦτ διαφόρως ἔνισαι δῆλῶ πᾶς σημ
σίαν διάφορον. οἷον βίος, βιός. πυγμός, π
νηρος, λαοτρόφος, λαότροφος. ἁρπαγή, ἁ
πάγη. γνάεττης, γνάεττης. Ἡ γυναικὸς
παθῆς ἔχα, κῆ μὴ εἰς ος δισύλλαβος, ὧδε
αὐτῆς συλλαβῆς ἔχῃ τὸν τόνον, ἐφ᾽ ἧς
βυθείας, εἰ μὴ μακρὰ λήγοντε κωλύοι. Μα
κρᾶς γὰρ ὄσης ὧδε τελευτᾷ, ὁ δηλῶ

ξυθεῖ

caro. uelut nōnulli & Podes esse pu-
tāt, Podeas enim podes facit. Ex quo
& nominū quintæ cōtracti casus, cir-
cūflectūtur omnes, si in cōtracto fue
rit tonus Latonę, næ, preterq; ubi cō
tractū alteri casui nō cōtracto similis
in uoce est, ut Latonā et Latonā. Om
nis em casus alteri cōsimilis casui, accē
tū eiusdē habet & tēpus. Igitur & Sa-
phonē, & Sapphò acute. Quod & in
alijs cōsimiliter. Demosth. aūt nō ex
acuto, & graui, huiusmodi aūt et Pan
thus, & lōgæuus. Verū de aureus, &
ęreus, & talibus cōsyderandū. Multi
plex tñ & infinitus in multis nomina
tiui accentus, & minime omniū exa-
cte possibile est locos cōmunes de hoc
accipere, quādoquidē & dictionē uo
ce eandē diuersis tonis notare liceat,
ad signif. differētiā, ut uita, arcus, ma-
lus, agricola, populū nutriēs, à popu-
lo nutrius, rapina, harpago, nouēnis,
habitator. Gtūs aūt incōtractus et nō
in os dissyl. in eadē syl. habet accētū in
ęi et rectus, nisi lōga ultima impediat.
Longa em existente in fine, nō potest

antepe-

antepenacui dictio, iustus nempe i
sti, ac sermo, sermones, & bonus, b
ni. Excipiãtur genitiui hi, matris
filiæ, mulieris. Nam genitiui in ος
syllabi acuuntur, bouis, uetulæ. se
pidis per synæresin dicitur ex tri
labo lapidis, & cordis, & ueris sim
ter, ex cordis & ueris. Vnius aũt
nicã habet intẽsionem. In partic
tamen genitiui in ος disyllab. gra
tur, uadentis, stantis. Datiuus au
generalit, genitiui habet accentũ
tempus, Aeneæ, Aeneæ. Trãsfor
tus ψο: semper penacuitur, seme
multistrepo, mulso. Cæterum ac
tiuus in eadem syll. habet accentũ
qua & genitiuus, præter accusati
quintæ, quorũ genitiuus dissylla
in ος desinit. In his enim necesse e
nitiuos acui. Iouis, bouis, accusa
autem penacui, hunc bouem, Io
Excipiatur, filiam, quia contract
uirũ, similiter & mulierẽ. Circu
ctuntur autẽ monosyllabi accu
in υ desinẽtes. clauem, leonem, m
suem. Vocatiuus uero in eadẽ h
ton

ξυθῶναι λέξις. δίκαιος ἄρα δικαίου.
λόγος δὲ λόγου. καὶ ἀγαθὸς ἀγαθοῦ.
Εξαιρείσθω τὸ μητέρος, καὶ θυγατέρος,
καὶ γυναικός. Αἴγε μὴν εἰς ος δισύλ-
λαβοι, ὀξύνονται. βοός, γραός. ἡ δὲ λᾶ-
ος κατὰ συναιρέσιν ἐκ τρισυλλάβου τῆς
λάαος, καὶ ἡ κῆρος, καὶ ἦρος ὁμοίως
ἐκ τοῦ κέαρος, καὶ ἔαρος. Τὸ δὲ μιᾶς Ιω-
νικὴν ἔχει τὴν τάσιν. Επὶ μὲν τοι τῶν με-
τοχῶν, καὶ αἱ εἰς ος δισύλλαβοι, βαρύ-
νονται, βάντος, στάντος. Η δὲ δοτικὴ κα-
θόλου τὸν τοῦ γενικῆς ἴσχει τόνον, καὶ χρόνον.
αἰνείου, αἰνείᾳ. Μεταπεπλασμένη δὲ,
ἀεὶ προπαροξύνεται, διχόμινι, πολυπά-
ταγι, μελίκρατι. Η δὲ Αἰτιατικὴ ὠδὶ τοῦ
αὐτῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ
ἡ γενικὴ, πλὴν τῶν πεμπτοκλίτων,
ὧν ἡ γενικὴ δισύλλαβος εἰς ος. Επὶ
τούτων γὰρ ἀνάγκη τὰς μὲν γενικὰς
ὀξύνεσθαι. Διός, βοός, τὰς δὲ αἰτιατικὰς
παροξύνεσθαι, τὸν βόα, τὸν Δία. Εξαι-
ρείσθω τὸ θύγατρα, πεπονθὸς γὰρ, καὶ
τὸ ἄνδρα ὁμοίως, καὶ τὸ γυναῖκα. Καὶ
περισπῶνται δὲ αἱ μονοσύλλαβοι αἰτι-
ατικαὶ εἰς υ λήγουσαι, ηλεῖν, λῖν, μῦν,
σῦν. Η δὲ κλητικὴ, ὠδὶ τοῦ αὐτῆς ἔχει τὸν

τόνον, ἐφ' ἧς καὶ εὐθεῖα, πλὴν τῶν πεμπτοκλίτων εἰς ης συνθέτων ηυρίων βαρυτόνων, ἢ καὶ περισπωμένων ἐκ συναιρέσεως, ὧν τούτων γὰρ ἀναβιβάζετε ὁ ... νος, ὁ δημοσθένης ὦ δημόσθενες, ὁ ἡρακλεες ἡράκλεις κατὰ συναίρεσιν, τοιαῦτα καὶ τὸ Σοφόκλεις, Περίκλεις. Καὶ τὰ ... ων δὲ σύνθετα, ἐὰν εἰς ον βραχὺ ἡ κλιτικὴ, ἀναβιβάζει τὸν τόνον, Αγάμεμνον, ... κόδαιμον. Πλὴν τῶν ἀπὸ φρὴν, καὶ ... ὦ δαΐφρων, καὶ περίφρον, προξυτόνων. Εξαιρείσθω τὸ Λακεδαῖμον, καὶ τὸ παλαίμον, περισπώμενα. Ετι τὰ εἰς ηρ, ... κλιτικὴ εἰς ερ, ἀναβιβάζει, θύγατερ, ... τερ, δήμητερ, ἄνερ, σῶτερ. Εξαιρεῖσθω καὶ τὸ δέσποτα, μητήετα, ἀκάκητα, ... ρύοπα. Η δὲ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, ὧν ... αὐτῆς συλλαβῆς τῇ εὐθείᾳ τῶν ... ἔχει τὸν τόνον. Αἴας Αἴαντε. Πέρσης ... σα. ἵππος ἵππω. Η δὲ γενικὴ ὧν ... πεμπτοκλίτων μόνων τῇ γενικῇ τῶν ... θυντικῶν ἕπεται. Αἰάντοιν Αἰάντοιν. Πλὴν τοῦ χεροῖν, παιδοῖν, μηκέοιν, ... δὲ τῶν ἄλλων ἁπάντων, τῇ ἰδίᾳ ... ᾳ ὁμοτονεῖ. Αἰνεία, Αἰνείαιν. τιμὰ, ... μαῖν. λόγω, λόγοιν. Μενέλεω, Μενέλ...

tonum, in qua & rectus. exceptis per quintã flexis in ης, cõpositis proprijs, grauibus uel circũflexis ex synæresi, in his em̃ retrahitur accentus, hic Demosthenes, ô Demosthenes. hic Hercules, ô Hercules per synæresin. Identidẽ & Sophocles, & Pericles. Cęterꝝ in ων cõposita, si in ον breue uocatiuus fiat, retrahũt accentũ. Agamennõ, cacodæmon. Præter ea quæ sunt à mẽs cõposita. Etem̃ ô bellicose, & prudẽs, penacute. Excipiãt̃, ô Lacedęmon, et palęmon, penanflexa. Præt̃rea nomina in ηρ, quorũ uctũs in ερ, retraũht, ô filia glos, Ceres, uir, seruator. Excipiant̃ ô domine, cõsiliarie, simplex, late uidẽs. Rectus aũt dualiũ in eadẽ syllaba, in qua rectus singulariũ, habet accentũ, Aiax, Aiaces. Perses, Persę, equus, equi. Cæterũ gtũs in nominibus per quintã inflexis solis, genitiuũ pluraliũ sequit̃, Aiacũ, Aiacũ. Præt̃ manuũ, puerorũ, ꝓlixorũ. In alijs ꝟo omnibus ꝓprio recto in tono est similis, Aeneæ, Aenearũ: honores, norũ: sermones, monũ: Menelai, nelaorũ.

Vocatiuus autẽ nominatiuo sim
Rectus uero pluralis similẽ tonũ
bet cũ recto singulariũ, lapis, lapi
aurũ, aura. præter enunciata in r
fœmina, afformata mascul. Sig
dẽ hæc cum masculino in tono c
niũt, lapideus, lapideæ. Vnde la
dies, dies uero antepenacute. Re
dẽt enim semper fœm. masculin
dictũ est. Genitiuus aũt nomin
mæ & secũdæ decl. anflectitur,
stes, Orestũ, honores honorũ. P
apyarũ, et in nominibus prime
ratorũ, aprorũ, etesiarũ. Quin co
formata masc. secũdæ declinan
tono cõueniũt et hic masc. urrho
rhodiarũ. Præt uelociũ & oino
in υς masculinis trãsformãtur.
nigræ, nigrarũ, atq; in totũ, q; a
linis fiũt quintę. Item genitiuus
tæ dissyllabice in recto enunci
circunflectitur, menses, mensiũ,
ter decem illos, omnium, trou
mulorum, puerorũ, uirorũ, th
lapidũ, capitum, tędarum, pulse
Genitiui autem plusquam diss

Ἡ δὲ κλιτικὴ τῇ εὐθείᾳ ὁμοίως. Ἡ δὲ εὐ
θεῖα τῶν πληθυντικῶν ὁμοτόνως ἔχει
τῇ εὐθείᾳ τῶν ϛ̓νικῶν, λίθ-ω λίθοι, λῃ-
στὸς χρυσοῖ. πλὴν τῶν εὐθυλεκτουμέ-
νων θηλυκῶν παρεγχηματισμένων ἀρσε
νικοῖς. Ταῦτα γὰρ τῷ ἀρσενικῷ ὁμοτονεῖ.
λίθινος λίθιναι, ὅθεν δ᾽ ἡ κὴ ἡμέρα Μ, ἥμε/
ραι δὲ πρῶ προξυτόνως. Ακολουθεῖ γὰρ ἀεὶ
τὰ θηλυκὰ τοῖς ἀρσενικοῖς, ὡς εἴρηϛ. Ἡ δὲ
γ̓νικὴ τ̓ μὲν πρωτοκλίτων ϖ̓ δ᾽ εὐτρο-
κλίτων πῤιατ̓ικῆϛ, ὀρέσαι ὀρεσῶν, λιμαὶ
τιμῶν. πλὴν ϖ̓ ἀφύων, ϖ̓ ὧδε τ̓ πρωτο-
κλίτων, χρήσων, χλόνων, ἐτησίων. Τὰ γε-
μὴν παρεγχηματισμένα ἀρσενικοῖς τῶν
δ᾽ εὐτ̓ κλίτων ὁμοτονεῖ καὶ ταῦθα τοῖ
ἀρσενικῶ, ῥόδ᾽ι-ω, ῥόδλιαι, ῥοδ᾽ίων. πλὴν
ϖ̓ ταχειῶν κοὐδλως τῶν ἀπὸ τῶν εἰς υς
ἀρσενικῶν παραγχηματισμένων, οὐ μὴν
ἀλλὰ καὶ μέλαιναι μελαινῶν, οὐ μελαί/
νων, καὶ ὅλως τὰ ἀπ᾽ ἀρσενικῶν πεμπτο-
κλίτων. Καὶ ἡ τῶν πεμπτοκλίτων δ᾽ὲ
δισυλλάβως εὐθυλεκτουμένων πρι-
ατ̓ικαί, μιῶνες μηνῶν, πλὴν τῶν δ᾽ίεκα
ἐκείνων, παύτων, τρώων, δμώων, παί-
δων, φώτων, θώων, λάων, κράτων, δά-
δων, φώδων. Ὑπὲρ δύο δ᾽ συλλαβὰς ὄντα

παροξύνεται. Αἴαντες Αἰάντων, τὸ δὲ
ξεων, ἐπὶ τὰ ὅμοια Ἀττικῶς. Η δὲ τῶν τρ
τοκλίτων, καὶ τεταρτοκλίτων ὁμοτ
τῇ τῶν ἑνικῶν γενικῇ, καὶ περισπᾶτ
ὠθὶ τῆς ληγούσης ἔχουσα τὸν τόνον. Κ
θόλου γὰρ πᾶσα γενικὴ μακροκατάλη
ὠθὶ τῆς μακρᾶς ἔχουσα τὸν τόνον, περισ
ται, ἡ γεμὴν τῶν Ἀττικῶν, λεὼ, καὶ
ὀξύνετε. Τὸ γὰρ πτωτικὸν τελικὸν ω
ρισπᾶσθαι οὐκ ἐθέλει. Τὸ δὲ Ποσειδῶ,
ἱδρῶ, καὶ κυκεῶ, περισπᾶτε, ὡς ἐξ ἀπ
πῆς ὄντα. Η δὲ δοτικὴ, τῶν ἑνικῶν δ
κῇ ὁμοτονεῖ, πλὴν τῆς πᾶσιν. Εφ' ὧν δ
α πλεονάζει, ὠθὶ τῆς παραληγούσης ὁ
νος, μητράσι, θυγατράσιν. Αἱ δὲ μ
πεπλασμέναι τῶν δοτικῶν περιπαρ
τε, πρόβασιν, ἄστρασιν, ἔγκασιν. Τῇ δ
τιατικῇ ὠθὶ τῆς αὐτῆς ὁ τόνος, ἐφ' ἧς
τῇ εὐθείᾳ, πλὴν ἔνθα μακρὰ λήγ
κωλύει, ἐνταῦθα γὰρ ὠθὶ τῆς ἑπομ
τόνος, οἱ δίκαιοι, τοὺς δικαίους. Καὶ ἡ
τικὴ, τῇ εὐθείᾳ ὁμοίως.

Χρῆσις χρόνων ἐφ' ἑκάστης τῶν πτώσ

Ληπτέον δὲ καὶ τοὺς τελικούς τε, ἐπὶ
πτικοὺς τῶν χρόνων ὁμοίως ἐφ' ἑκάστ
τῶν πτώσεών τε καὶ κλίσεων, ἐφ' ἐνθ
μεῖ

penacuũtur. Aiaces, Aiacũ, dictionũ item, & similia Attice. Genitiuus aũt tertiæ & quartæ inflect. accẽtu cõuenit cũ singulari genitiuo, atq; inflectitur, in ultima habens tonũ. Vniuersaliter em̃ omnis genitiuus in longã desinens, atq; in eandẽ habens tonũ, circunflectitur. Genitiuus tamen Atticorũ, ut populi, & tẽpli, acuitur. Casus em̃ finalis in ω, circũflecti non ult. Nam Neptunũ & sudorẽ, & potionẽ, inflectuntur, utpote ex apocope. Porrò datiuus, singulariũ datiuo cõsonat excepto, omnibus. In qbus aũt α abundat in penul. in eadẽ est tonus, matribus, filiabus. De una declinatione in aliã transformati datiui, antepenacuũt, ouibus, astris, intestinis. Cęterũ actõ in eadẽ syllaba est tonus in q̈ & recto, præterq̃ ubi lõga ultima uetat. Tũc em̃ in sequẽte est tonus, hi iusti, hos iustos. Et utũs recto ẽ similis.

Vsus temporum in unoquoq; casuum.

SVmere autẽ oportet & finalia, & ult. tẽpora similiter in unoquoq; & casuum, & declinationum. In ntõ

quidē sic. Masculina in ας grauis
pducūt, Aiax, Aeneas, p̄ter mag
& lapis. Omne fœm. in α desinēs,
tū quidē, intendit α, imprecatio,
diū. Antepenacutū, uel penanfl
corripit cōcordia, musa. Sin mas
bet, cum fine genitiui masc. eius
tēporis, diuinus, diuini, diuina,
suauis, suauis. Præt diua. Sed si
ευω uerbis fit, in longā desinit, le
ago, legatio. Quæcūq; uero pur
bētia α, p αι penultimāt diphthon
dissyllaba quidē, breui finiūt ult
ut maia. Polysyllaba uero in lōg
sinūt, ut luna. Desinentia aūt in
quidē una uocali penult. in long
sinūt, pera: si uero diphthōgo, in
uem terminātur, parca. præter
dra, lacerta, aura. In δα ψο et in
habent longā, leda, capella. Re
aūt omnia ultimā habent breuē
rò in ω masc. & fœm. atq; in ου
cōmunia quidē, breuē habēt ult
Attica ψο longā habēt. Itē in μα
nentia, neutra incōtracta, breui
unt, & omnino quæ ultimam ha

μὲν ὄν ὧδε. Τὰ εἰς ας ἀρσενικὰ βαρύτο-
να, ἐκτείνεται. Αἶας, αἰνείας. πλὴν τοῦ
μέγας, καὶ λάας. Γᾶν θηλυκὸν εἰς α λῆ-
γον, ὀξυνόμενον μὲν ἐκτείνει τὸ α, ἀρὰ,
χαρὰ, παροξυνόμενον δὲ ἢ προπερισπώ-
μενον, συστέλλει ὁμόνοια, μοῦσα, ἥδε ἀρ-
σενικὸν ἔχει, τὸ δ τέλει τῆ γενικῆς τοῦ ἀρ-
σενικοῦ ὁμοχρονεῖ, θεῖος θεῖου θεία, ἡ-
δὺς ἡδέος ἡδεῖα. Πλὴν τοῦ Δῖα. Εἰ δὲ
ἀπὸ τῶν εἰς ευω ῥημάτων γίνεται, μακρο
καταληκτεῖ, πρεσβεύω πρεσβεία, ὅσα
δὲ καθαρὸν ἔχοντα τὸ α, τῇ αι παραλή-
γει διφθόγγῳ, δισύλλαβα μὲν ὄντα,
βραχυκαταληκτεῖ, μαῖα. Υπερδισύλλα-
βα δὲ μακροκαταληκτεῖ, σεληναία. Λή-
γοντα δὲ εἰς ρα, εἰ μὲν μονοφθόγγῳ πα-
ραλήγει, μακροκαταληκτεῖ, πήρα, εἰ δὲ
διφθόγγῳ βραχυκαταληκτεῖ, μοῖρα,
πλὴν τοῦ φαίδρα, σαύρα, αὔρα. Τὰ εἰς δα
καὶ εἰς θα, μακροκαταληκτεῖ, λήδα κισσαί
θα, τὰ δ' ἄλλα πάντα βραχυκαταληκτεῖ,
τὰ δὲ εἰς ος ἀρσενικὰ καὶ θηλυκά, καὶ τὰ
εἰς ον οὐδέτερα, κοινὰ μὲν ὄντα, βραχυ
καταληκτεῖ, Αττικὰ δὲ μακροκαταλη-
κτεῖ. Ετι τὰ εἰς μα λήγοντα, οὐδέτερα ἀπα
θῆ βραχυκαταληκτεῖ, καὶ ὅλως τὰ δίχρονο

κατάληκτα οὐδέτερα, συστελλόμενον ἔ-
χει τὸ δίχρονον. Ετι τὰ εἰς ας οὐδέτερα
βραχυκαταληκτεῖ. Ετι τὰ εἰς ας ὀξύτο-
να βραχυκαταληκτεῖ, ἀρκὰς, ἐθὰς. πλὴν
τοῦ ἱμὰς, ἀνδριὰς, καὶ ὅσα ἀπὸ τοῦ κεκρᾶσθαι.
Τὰ δὲ εἰς ξ ἀρσενικὰ μὲν ὄντα μακροκα-
ταληκτεῖ, θώραξ. Πλὴν τοῦ ἴραξ, ὄρτηξ,
ὄνυξ. Θηλυκὰ δὲ ὄντα βραχυκαταληκτεῖ
αὖλαξ, πῖδαξ. Κοινότερον δὲ τὰ εἰς ξ ὑ-
περ μίαν συλλαβὴν, δίχρονον πρὸ τοῦ ξ ἔ-
χοντα, ἀρσενικὰ, μὲν ὄντα μακρὸν αὐτὸ
ἔχει, θώραξ, φοίνιξ, κήρυξ, ἥλιξ. Θηλυ-
κὰ δὲ βραχὺ αὖλαξ, κύλιξ, αὔτυξ, πέρ-
διξ. Τὰ δὲ μονοσύλλαβα, ἀεὶ συστέλλεται,
φρύξ. Τὰ δὲ εἰς ις βαρύτονα, εἴτε ἀρσε-
νικὰ, εἴτε θηλυκά, βραχυκαταληκτεῖ.
Τὸ ὄρνις ἐκτείνουσιν οἱ Αττικοὶ, καὶ τὸ δυκνή-
μις, καὶ τὰ ὅμοια σύνθετα, καὶ ὀξύτονα ξ
θηλυκὰ ὄντα, τῷ δ κλινόμενα, βραχυ-
καταληκτεῖ κεραμὶς, πινακὶς, θηρὶς. Ψη-
φὶς, κρητὶς, αὐλητρὶς, πριαμὶς. Ετι τὰ εἰς
σ λήγοντα μετὰ δίχρονου, καὶ ἀπρβολῆ τοῦ σ
ποιοῦντα οὐδέτερον, συνεσταλμένον ἔχει τὸ
δίχρονον, ἡδὺς ἡδὺ, μέγας μέγα. ἔτι τὰ εἰς
υς βαρύτονα εἴτε μονογενῆ, εἴτε τριγενῆ βρα-
χυκαταληκτεῖ, βότρυς πῆχυς ἄδακρυς.
Τὰ δὲ

ancipitē, corripiūt eandem ancipitē.
In ας etiā neutra in breuē desinūt. Itē
in ας acuta, ultimā corripiūt, arcas, as-
suetus, præter lorū, statua, & q̄ à tēpe
rando fiūt. Quæ uero in ξ masculina
sunt, producunt ultimā, thorax. Præ
ter accipiter, coturnix, unguis, fœm.
ultimā breuiant, sulcus, fons. Cōmu-
nius aūt in ξ plusq̄ syllabica, ancipitē
ante ξ habentia, masculina quidē lon-
gam eandem habent, ut thorax, phœ
nix, præco, æqueuus. Fœm. uero bre
uem. sulcus, calix, currus, ꝑdix. Mo-
nosyllaba aūt semper corripiuntur,
phryx. Cæterū in ις siue masculina, si-
ua fœm. ultimā corripiūt. Hāc dictio
nē auis producūt Attici, & ocreatus
& similia cōposita. Acuta item fœm.
per δ declinata, in breuem finiūt, po-
pulus Athenis, scutella, uenatio, cal-
culus, crepida, tibicina, Priamis. Iam
in σ desinētia cū ancipite, abiectione
σ faciētia neut. correptā habēt ancipi
tē, suauis, aue, magnus, gnū. In υς etiā
grauia siue unius gn̄s, siue triū, in bre
uē desinūt, uua, cubit9, nō lachrymās.

Rursus

Rursus in ῡς monosyllaba & non, si accuta sint, producunt ultimã, ut sus, mus, quercus, supercilĩ. Omne em masculinũ & fœm. per immutabilem desinens, producit ultimã, præter bo tus & uxor. Item desinentia in ψ cum ancipiti, producũt ultimã. uerũ cum ο, ultimã corripiunt, p̃ter formata a ὤπα, qđ significat oculum, ut cyclop Excipiaũ astutus, & culex, & uirgu tũ. Genitiuus aũt par quidẽ syllab nominatiuo, ultimã producit. Imp ψο finalẽ corripit. Porrò datiuus pa risyllaborũ sẽper in lõgã desinit, id per uocalẽ recti diphthõgo notat Aeneas, Aeneæ: siue maiorẽ, ser moni. Imparisyllaborũ aũt, sẽper u mã coripit, nã Theti, & cõsilio, ex tractiõe. Cæterũ actũs parisyllabo idẽ tẽpore cum recto est, Aeneas, nean. Imparisyllaborũ uero cum nitiuo. Aiacis, Aiacem. Vnde sanc Athenienses, cũ Peleως, & Achill productè scribũt, longũ sumunt a cusatiui nominum in ῦς, ut eiusd tẽporis cũ genitiuo sit. Atqui

Τὰ δὲ εἰς υς μονοσύλλαβα, ἢ μὴ, ἐὰν ὀξύτονα ᾖ, μακροκαταλήκτει, σῦς, μῦς, δρῦς, ὀφρῦς. Ετι παῦ ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν εἰς ἀμετάβολον λῆγον, μακροκαταλήκτει, πλὴν τοῦ μάκαρ, καὶ δ' ἄμαρ, ἔτι τὰ εἰς ψ λήγοντα μετὰ δ' ιχρόνου, μακροκαταλήκτει, μετὰ γεμὴν τὸ βραχυκαταλήκτει, πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ὤπα τοῦ σημαίνοντος τὸν ὀφθαλμόν. οἷον κύκλωψ. θαυμαστέα δὲ λέγεται, καὶ λιώνυψ, καὶ ἔρυψ. Η δὲ γενικὴ ἰσοσυλλαβεῖ μὲν τῇ εὐθείᾳ, μακροκαταλήκτει. πολυπλοσυλλαβοῦσι δὲ βραχυκαταλήκτει. Η δὲ δοτικὴ τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων ἀεὶ μακροκαταλήκτει. ἤτοι γὰρ τῷ τῆς εὐθείας φωνήεντι διφθογγοῦμεν. Αἰνείας, Αἰνείᾳ, ἢ καὶ μείζονι, λόγος, λόγῳ. Τῶν δὲ πλειοσυλλάβων, ἀεὶ βραχυκαταλήκτει. ὁμοῦ θέτει καὶ μήτι, ἐκ συναιρέσεως. Η δὲ αἰτιατικὴ τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων, ὁμόχρονος τῇ εὐθείᾳ, Αἰνείας, Αἰνείαν. Τῶν δὲ πολυσυλλάβων ὁμόχρονος τῇ γενικῇ. Αἴαντος. ὅθεν δὴ καὶ Αθηναῖοι, ὅταν Πηλέως, καὶ Αχιλλέως μακρογραφῶσι, μακρὸν λαμβάνουσι τὸ α τῆς αἰτιατικῆς τῶν εἰς ῦς, ἵνα ἰσόχρονος τῇ γενικῇ ᾖ. καὶ μὴν δὲ

λοιπα

δορκα τόνδε πηλέα πέλας. Κλητικὴ δὲ
πᾶσα τῶν ἴσον χρόνον τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ ἔχει
ἢ καὶ ἐλάττω, μείζω δὲ οὐδέποτε. Διὸ τὰ
τὰ εἰς ἀμετάβολον λήγοντα βαρύτονα,
ἀφβάλλοντα τῆς γενικῆς τῆς ἐσχάτην, ποιεῖ
τὴν κλητικήν. Νέστορος, Νέστορ. ἄρσε-
νος, ἄρσεν. μαχάονος, μαχάων. Πλὴν
τοῦ Ἄπολλον, Πόσειδον. Η δὲ εὐθεῖα τῶν
δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν, τῶν μὲν ἰσο-
συλλάβων μακροκαταληκτεῖ. Η γενικὴ
δὲ μακροκαταληκτεῖ, τῶν μὲν δυϊκῶν, τῇ
αι, ἢ τῇ οι διφθόγγῳ. τῶν δὲ πληθυντικῶν
τῷ ω. Η δὲ πληθυντικὴ δοτικὴ, τῶν μὲν
ἰσοσυλλάβων μακροκαταληκτεῖ τῇ δι-
φθόγγῳ. τῶν δὲ περιττοσυλλάβων, βραχυ-
καταληκτεῖ τῷ ι. ὅλως δὲ τὴν παραλή-
γουσαν ἰσοχρονεῖ ταῖς ἄλλαις πλαγίαις.
ἐνίοτε δὲ καὶ μείζω ἔχει τὸν χρόνον. ὡς ὧν
τοῦ λέοντος, λέουσι. καὶ λέγοντος, λέ-
γουσι. Η δὲ αἰτιατικὴ τῶν μὲν ἰσο-
συλλάβων μακροκαταληκτεῖ ἀεί. τῶν
δὲ περιττοσυλλάβων βραχυκαταληκτεῖ. Διὸ
καὶ λέγεται, ὅτι αἱ μὲν εἰς αι λήγουσαι
εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν ἐκτείνουσι
τὸ α τῶν αἰτιατικῶν. Αἱ δὲ εἰς ες, συ-
στέλλουσιν. Η δὲ κλιτικὴ, ὡς εἴρηται.
Ετι δὲ

hunc Peleũ prope. Vctũs aũt omnis
æquale tẽpus cum proprio recto ha-
bet, uel etiã minus, maius nunq̃. Qua
propter & quæ in immutabilem desi
nunt, grauisona, abijciendo genitiui
ultimã, faciũt uocatiuũ, ut Nestoris,
Nestor, maris, mas. Machaonis, Ma-
chaon. Præter Apollo, Neptune. Re
ctus dualis & pluralis nominũ pari-
syllaborũ quidẽ in lõgã desinit. Rur-
sum, Genitiuus ultimã producit, dua
liũ quidẽ per αι, uel οι diphongũ, plu-
raliũ per ω. Cæterũ pluralis datiuus,
parisyllaborũ quidẽ ultimã producit
per diphthongũ. Imparisyll. uero ul-
timam corripit, atq; omnino penult.
æqualẽ habet alijs obliquis. Interdũ
tamen & maius habet tẽpus, ut in leo
nis, leonibus, & dicentes, dicentibus.
Accasatiuus aũt parisyllaborum qui
dem ultimã producit semper. Impari
syllaborũ uero corripit. Quamobrẽ
etiam dicitur, quod in αι quidem desi
nentes recti plurales, intendũt α accu
satiuorum, in ευ uero corripiunt. Por
rò uocatiuus ut se habeat, dictum est.
Item

Item initialia tẽpora, & penultiman-
tia, & prorsus inter media cõsyderan-
tes, similiter dicimus, ꝙ priuatũ α est
breue, nisi causa metri producatur, ut
immortalis. Itemq́ α ante β uel μ cor-
ripitur, Abydus, pugna, p̃ter messis.
Generaliter aũt omnis anceps cõtra-
cta intenditur, cõsilio, sacerdos, acci-
piter, gloriosum. Infamen aũt & seu-
nõ per crasin fiũt, sed ablatione ε. Ne-
mina itẽ in ος purũ acuta ꝑ α pen. fac-
entia, hãc, ꝑducũt, atq; omnino, q̃ pe-
ancipitẽ, sic tẽplũ, aries, rubigo. p̃ter
uita. Porrò in μα purũ neut. natura
longa maxime habent penult. quin
etiã quæ eiusdem sunt ordinis, cum
pręteritis, perfectis sint in μος mascu-
uictima purgatio, sordes, fusio. Exce-
piãtur q̃ à uerbis in μι deriuãtur, po-
sitio, donũ, & cum his, ος. Cõtra aũt
μα nõ purũ, natura quidẽ breui, mu-
ta, decretum, sinciput. Cæterum
ον comparatiua, nunquam per lon-
gam penultimant ancipitem, p̃ter m-
nus. Verũ in ων purũ cõparatiua, lon-
gã habent penult. melior. Porrò in
dissyl-

Ετι τοὺς ἀρκτικούς τε τῶν χρόνων καὶ πα-
ραλήγοντας, καὶ ὅλως μεταξὺ ὄντας θε-
ορούντες ὁμοίως λέγομεν, ὅτι τὸ στερητι-
κὸν α βραχύ. εἰ μὴ διὰ μέτρον μηκυνοι-
το, οἷον καὶ τὸ ἀθάνατος. Ετι τὸ α πρὸ
τοῦ β, ἢ μ, συστέλλεται, ἄβηλος, ἄμιλλα.
πλὴν τοῦ ἀμητός. Καθόλου δὲ πᾶν δίχρο-
νον ἐκ κράσεως ἂν ἐκτυνέτῃ. μήτι, ἱρεύς,
ἴρηξ, εὐκλεᾶ. Τὸ δὲ δυσκλέα καὶ νηλέα
οὐκ κατὰ κράσιν, ἀλλ' ἐξαιρέσει τοῦ ε. Ετι
τὰ εἰς ος καθαρὸν ὀξύτονα, τοῦ α παρα-
λήγοντα, μακροπαραληκτεῖ. ὡς ὅλως τὰ
διχρόνῳ παραλήγοντα, οὕτως, ναός, κρι-
ός, ἰός. πλὴν τοῦ βίος. Ετι τὰ εἰς μα κα-
θαρὸν οὐδέτερα φύσει μακρᾷ μάλιστα
παραλήγει, ἄλλως τε ὡς σύστοιχα ὄντα τῶν
ἀπὸ τοῦ παρακειμένου εἰς μος ἀρσενι-
κῶν. οἷον θῦμα, ῥῦμα, λῦμα, χῦμα, ἐξαι-
ρείσθω τὰ ἀπὸ τῶν εἰς μι, θέμα, δόμα, καὶ πρὸς
τούτοις τὸ στόμα ἀνάπαλιν ἢ τὰ εἰς μι κα-
θαρὸν, φύσει γὰρ βραχείᾳ τὰ πόλλα, δό-
γμα, βρέγμα. Τὰ γε μὴν εἰς ον συγκρι-
τικὰ, οὐδέποτε φύσει μακρῷ παραλή-
γει διχρόνῳ. πλὴν τοῦ θάττον. Τὰ μέν τοι
εἰς ων καθαρὸν συγκριτικὰ μακρὰν. ἔχει
τῇ παραλήγουσαν, βέλτιων. Ετι τὰ εἰς ος

δισύλλαβα οὐδέτερα ξῦ α παραλήγοντα, βραχυπαραλήκτῳ, χάος, θάος, πλῆθος, φῶς φῶτος. Ετι τὰ εἰς αριον ἐχήματισμένα ἀπὸ ὀνομάτων ἀποκοριστικὰ σωτεταλμένον ἔχοντα τὸ α, οἷον πάριον, φυλλάριον, πτοιάριον. Ετι τὰ εἰς ρῶ καθαρὸν δισύλλαβα αἰτιατικὰ ξῦ α παραλήγοντα, βραχυπαραλήκτῳ, ταρὸς, λαρὸς. Ετι τὸ πῶ τοῦ τ ἰῶτα βραχὺ ἀρκτικὸν ὄν. ἴτυς, ἰτέα, ἰτρίον. Τὰ γε μὴν εἰς ιτης χηματιζόμενα μετὰ συλλαβικοῦ τοῦ ι, καὶ παραληγομένου τῷ μακροπαραλήκτῳ. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν σωθέτων. δικαιοκρίτης γὰρ βραχεῖ, ὅτι ἀπὸ τοῦ κριτής. Τὰ δὲ ἀπὸ τῶν διφθογγωγράφων γινόμενα, οἷον ι, βραχὺ τὸ ἴ ἔχει. εἰ δὲ σῖτος ἀπὸ τοῦ ὁ δὲ ἔσω καθόλου. ἔστι γὰρ μὴν ὡς ὧν τοῦ σιτομήτης. Τὰ ὀνόματα βραχύτερα τῶν ῥημάτων ἀφ᾽ ὧν παράγονται, πείθω πιθανός, λείχω λιχανός. Ετι τὰ εἰς ιος, εἴτε παροξύνεται εἴτε προπαροξύνεται, βραχέια παραλήγεται πλὴν τοῦ Δῖος, Κῖος, Χῖος, Τῖος, ἐκ συναιρέσεως ὄντων. Ετι τὰ εἰς ιον οὐδέτερα ἀποκοριστικὰ, εἴτε προπαροξύνεται, εἴτε προπαροξύνεται, βραχέια παραλήγεται, θηρίον, χρυσίον, μάτιον. Ετι εἰς ας αἰτιατικὰ βαρύτονα

diſſyllaba neutra, ῦ α penultimantia, eandē corripiūt, chaos, lumen. Præterea in αριον formata diminutiua, correptū habēt α, equulus, foriolū, corticulus. Nomina in ρῶ pura diſſyll. maſc. per α habētia penult. eandē corripiūt, crates, dulcis. Itē antepenultima ι habētia, quę ante ι habent ῦ, ut ἴτυς, ἰτέα, ἰτρίον. Quę uero in ιτης tñ formata, ατῳ in media ſyllaba ι habētia penultimā facientē, longa penultima. Præterea à nominibus acutis cōpoſita, ſiquidē iuſtus iudex, breui, quod à iugū in penult. habentibus, facta per ι, breuē idē habēt. Qđ ſi frumentū à cibare eſt, neq; hoc generale. Sūt tamē ut in plurimū nomina ipſa breuiora uerbis, à qbus deducunt, ſuadeo, ſuaſi lis, lābo, digitus medius. Præterea in ιος ſiue penacuta, ſiue antepenacuta, breuē penult. habēt, ut diuus, Cius, Chius, Tius, q cōtracta ſunt. Rurſū, nomina deſinētia in ιον neut. diminutiua, ſiue acuta, ſiue antepēacuta breui penult. par fera, literula. In ας q maſc. grauia

per ι penultimã tia, eandẽ corripiũt limaca. Item in μ& deriuatiua pluriũ dissyll. simplicia, corripiunt ι anthemos, fortis, gloriosus, p̃cox. Verũ honoratus, famelicus, potẽs, cõpotã. Præterea in ιν& polisyll. acuta, terisc&, & horæ nominatiua, penult. habent breuẽ, uernus, æstiuus, nocturnus. Reperiuntur tñ & ι producta apud poëtas hęc. Grauisona aũt siue diffisiue nõ, lõgã penul. habẽt, præter cacer & sordes. Itẽ in ινη plusc& trisyllab. lõgã penult. heroís, plumbea p̃ter cauiuiũ, & q̃ sunt urbiũ. Rursum in siue per ι, siue per υ, breuẽ penult. habent. Verũ in νλον neut. longã habẽt penult. spoliũ, gens, præter lignũ. ντις etiam siue per ι, siue per υ, producunt penult. ciuis, senex, p̃ter iudex & quæ ab hoc deducuntur. Præterea in μ& purum dissyllab. per υ penultimam eandem habent longã, humus, furor. Omnino etiam (quæ à prima fiunt persona passiui præteriti perfecti.) masculina in &, longam uolunt habere penultimam, aut natura poli-

τῶ ι παραλήγοντα βραχυπαραληκτεῖ, κοχλίας. Ετι τὰ εἰς ιμος παράγωγα, ὑπερ σιούλλαβα ἁπλᾶ, συστέλλει τὸ ι, αὔθιμος, ἄλκιμ&, κύδιμ&, πρώϊμ&, τὸ δὲ ἄτιμ&, βούλιμος ἴφθιμος, σιώθετα. Ετι τὰ εἰς ιν& ὑπερδισύλλαβα ὀξύτονα λαιμῶτε, καὶ ὧρες ὀνομάστικα, βραχυπαραληκτεῖ, ἐαρινὸς, θερινὸς, νεκτερινὸς, εὑρητῆ, μὴ τοι καὶ ἐκτεινόμενα παρὰ ποιηταῖς τοῦτα βαρύτονα δ' ὄντα εἴτε δισύλλαβα εἴτε μή, μακρᾶ παραλήγει, πλὴν τοῦ καρκίν&, καὶ τῖνος. Ετι τὰ εἰς ινη, ὑπερτρισύλλαβα μακρᾶ παραλήγει, ἡρωΐνη, μαλοβδίνη. Πλὴν τῶ ἐλαπίνη, καὶ τ' ὠδὶ πόλεως. Ετι τὰ εἰς λος, εἴτε ῶ ι, εἴτε τῶ υ, βραχέια παραλήγει. Τὰ γεμὶω εἰς υλον οὐδέτερα μακροπαραληκτεῖ, σκῦλον, φῦλον, πλὴν τοῦ ξύλον. Εἰ τὰ εἰς της εἴτε ῶ ι, εἴτε ῶ υ, μακροπαραληκτεῖ, πολίτης, πρεσβύτης. Πλὴν τοῦ λριτής, & τῶν ἀπὸ τούτου. Ετι τὰ εἰς μ& λαθαρὸν δισύλλαβα ῶ υ παραλήγοντα, μακροπαραληκτεῖ, χυμὸς, θυμὸς, ὅλως τε καὶ τ' πρώτου πρωσώπου τ' παθητικοῦ πρα κτι, καὶ ὅσα ἀρσενικὰ, εἰς μος μακρὰν βάλλει πρὸ τ' ληξιν τ' παραλήγουσαν, ἤτοι φύσει,

ἢ θέσει. Διὸ καὶ ἐστὶ μὲν οὗ προσλαμβά-
νοντα τὸ σ, μηκυνέτῃ, δέδεμαι δεσμός.
Εστι δ' οὗ αὐτὴν ἐκτείνει τὴν παραλήγου-
σαν ὠδὶ τὸ φύσει μακρόν, θέτυμαι θυ-
μός, λέλυμαι λυμός, ἔῤῥυμαι ῥυμός, κέ-
χυμαι χυμός. Ετι τὰ εἰς υνος δισύλλα-
βα μακροπαραληκτεῖ, φρῦνος, θῦνος.
Πλὴν τοῦ πλυνός, καὶ ὑπερδισύλλαβα δ'
ὄντα μακρᾷ παραλήγει, κίνδυνος, ἀνδρό-
δυνος, πάχυνος, διὸ καὶ τὸ βόθυνος
ἀναλόγως ἐκτείνουσιν οἱ Αττικοί, τὸ δ'
ἀνδρόγυνος, λάγυνος, καὶ τὰ ὅμοια, τὸν τῆς
γυνὴ ἔχει χρόνον. Ετι τὰ εἰς υνη δισύλλαβα
μακροπαραληκτεῖ, μύνη, φρύνη. Πλὴν τοῦ
γυνὴ, τὰ δὲ ὑπὲρ τῆς δισυλλαβίαν, συστέλ-
λετῃ, δικαιοσύνη, βρυθοσύνη, κορύνη.
Επὶ δὲ τῆς γενικῆς καὶ τῶν ἄλλων πλα-
γίων οὐκ ἀεὶ τὰ δίχρονα, οἷα ὠδὶ τῆς ἐυ-
θείας, ἀλλ' ἐνία μὲν μακρὰ ὄντα συστέλ-
λεται, ἐνία δὲ ἀνάπαλιν, οἷον τὰ εἰς ιξ
ἅπαντα μακρᾷ παραλήγει, καὶ τὰ
διαφοροῦμενα ἐπ' εὐθείας, ὡς εἴρηται,
φοίνικος, κούρυκος. Ετι τὰ εἰς ις,
ὀξύτονα θηλυκὰ δισύλλαβα τοῦ δ κλι-
νόμενα φύσει μακροπαράληκτα, καὶ μή-
τε ὑποκοριστικὰ, μήτε κύρια, ὠδὶ μὲν

positione. Quapter est quãdo assumẽ-
tia σ, pducũtur, uinctus sum, uinculũ.
Est & quãdo eãdẽ intendũt penul. in
natura longã, insaniui, furor, solutus
sum. solutio, ptectus sum, temo. fusus
sum, humor. Ad hæc in υνος dissyll. lõ-
ga penultimãt. rana, cursus. p̃ter bal-
neũ. Et q̃ pluriũ sunt syllabarũ, lõga
penultimãt. periculũ, nõ obnoxius,
crassus. Quãobrẽ fouea analogice in-
tẽdũt Attici. Cæterũ semiuir, mollis,
& similia, huius dictionis fœmina ha-
bent tẽpus. Itẽ in υνη dissyllaba inten-
dũt penult. p̃textus, Phryne, p̃ter fœ-
mina. Quę uero superãt dissyll. corri-
piuntur, iustitia, grauitas, claua. In ge-
nitiuo aũt atq; alijs obliquis nõ sem-
per ancipites, quales in recto, sed nõ-
nullæ quidẽ lõgæ corripiuntnr, nõ-
nullæ v̄o cõtrà, ut nomina in ιξ, quæ
omnia longã habent penult. Tamet-
si differentia in recto sint, ut dictum
est, phœnicis, præconis. Præterea in
acuta fœminina dissyllaba per δ de-
clinata, natura longa penultimantia,
neq; diminutiua, neq; propria, in

recto quidem breue habent ι, in gen
tiuo autẽ natura lõgum, ocreæ, tra
ſtri, repaguli, nempe à ſolido. Conu
uero in ψ, ſiquidẽ breuia, uermis, u
turis. Quemadmodũ & monoſyll
ba, muris, quercus. Præter ea quæ
minam habent terminationem. Ph
cyn autem & Poltyn in obliquis d
clinata, intendunt. Præterea nomi
adiectiua triſyllaba omnia, breue
uant, ſiue in longã. ſiue breuẽ deſin
ntũs: huius tibicinæ, huius imper
ris. Penultimãtia tñ, atq; una antep
nultimãtia breui producũtur in gr
ut comatæ. Poëtæ tñ & in his bre
quidẽ ι retinent, addiſcientes ῃ, hui
nymphę, pagaſęidis. Generaliter
ante immutabilẽ ς ſequente, lõga
pitũ nulla reperitur iacẽs. Ω ỿo q
cũq; in ωρ maſculina quidẽ grauia
monimatiua, longũ ſic ſeruãt & in
nitiuo & in aliis obliqs. Theon, Th
onis. Quæ ỿo ſunt ỿbalia, aut cõ
nia, gñe mutãt in ο breue, ut Phile
Phi emonis, prudens, prudentis.
uant autem longum & cõtentiua

ἡ εὐθείας βραχὺ ἔχει τὸ ι, ὧδε δὲ ἡ γενι
κὴς φύσει μακρόν, ἰενημίδ, ἰλλάδ,
βαλβίδ, ἀπὸ γὰρ τοῦ βιλοῦ, τὸ ναυτίον
δὲ τὰ εἰς ψ, βραχέα γάρ, ἰπός, γυπός, ὥσπερ
καὶ τὰ μονοσύλλαβα, μυός, δρυ-
ός. πλὴν τοῦ δικαταλήκτου, τὸ φόρκυν
δὲ καὶ πόλτυν, πλαγιαζόμενα ἐκτείνετ.
καὶ μὴν δὴ καὶ τὰ τῶν θέτων τρισύλ-
λαβα πάντα, βραχὺ τὸ ι σώζει, εἴτε μα-
κρᾶ, εἴτε βραχέα παραλήγουσαν τὴν ὀνο-
θεῖαν ἔχοντα, αὐλητρίδ, στρατηγί-
δ. Τὰ γεμὴν παραλήγοντα καὶ ἅμα
πεπαραλήγοντα βραχέα, ἐκτείνετ ὧδε
ἡ γρηϊκῆς, ὡς τὸ πλοκαμῖδ. ποιητὰι
δὲ κἂν τούτοις βραχὺ τὸ ι φυλάττουσιν,
ἐστρωτιδφώτες τὸν, ὠστα μνίδ, ὠγα-
σπίδ. Καθόλου δὲ πᾶν ἀμεταβόλου τοῦ
σὺν φορομένου μακρὸν τῶν δισχόνων ὀ-
φρύ, εὕρηται κείμενον. Τὸ δὲ ω, ὅσα μὲν
τῶν εἰς ων ἀρσενικῶν βαρυτόνων παρώ-
νυμα μακρὸν οὕτω φυλάττει καὶ ὧδε γε
νικῆς, καὶ ὧδε τῶν ἄλλων πλαγίων, θέ-
ωνος θέωνι. ὅσα δὲ ῥηματικὰ, ἢ κοινὰ
τῇ γρᾳϊ, μεταβάλλει εἰς τὸ βραχύ, φιλή
μων φιλήμονος, σώφρων σώφρονος, φυ-
λάττει δὲ τὸ μακρὸν καὶ τὰ πρωτοτυπικὰ, καὶ τὰ

ὡς περιεκτικὰ, ἐλαιῶνος, ἀγκῶνος. Καὶ τὰ ἐκ συναιρέσεως, Ποσειδῶνος, Ξενοφῶντος, καὶ τὰ βαρύτονα θηλυκὰ, μήκων μήκωνος, καὶ ὀξύτονα δὲ πόλεων ὀνόματα ὄντα φυλάττει. Σιδὼν σιδῶνος, Πλὴν τοῦ αὐτιδόνος, καὶ ὀλοσσόνος. Ετι τὰ εἰς τι τῶν μέσων συμφώνων ἐσχατοσυλλαβοῦντα, τρίβων, στράγων, κώδων. πλὴν τοῦ σπεδὼν, καὶ μακεδὼν, καὶ ὅλως τῶν ῥηματικῶν τε, καὶ ἐθνικῶν καὶ κοινῶν τῷ γένει. Ετι τὰ εἰς τι τῶν ψιλῶν, λάκων, στίλπων, Πλάτων. πλὴν τοῦ πέπων. Ετι τὰ εἰς τι τῶν δασέων καθαρόν. Κρίθων, τρύφων, γλίχων. Ετι τὰ εἰς τι τῶν ἀμεταβόλων καθαρὸν, ἅλων, Σόλων, Απόλλων, Αμμων, ζήνων, τρήρων. Εξαιρείσθω τὰ συγκριτικὰ καὶ ῥηματικὰ τοῦ γένει, καὶ τὸ στήμων, καὶ τέλμων, καὶ στρυμών. Ετι τὰ εἰς σων, τὸ μακρὸν φυλάσσει. Καύσων, Βρύσων. Πλὴν τοῦ Ιάσων, καὶ Αἴσων, ῥηματικὰ γάρ. Ετι τὰ τῇ αι, ἢ τοῦ ι παραλήγοντα καθαροκατάληκτα. Αἰγαίων, Ανδροτίων, Πυγμαλίων, ἴων. Πλὴν τοῦ ἰξίων, Αμφίων, Υπερίων, Πανδίων. Καθόλου δὲ τὰ καθαροκατάληκτα ὀξύτονα, φυλάσσει ἀπατέων, εἴη δ' ἂν ταῦτα

καὶ ὡς

quasi cõtẽtiua, ut oliueti, cubiti. Præterea ex synęresi. Neptuni, Xenophontis. Grauisona itẽ fœminina, papauer papaueris. Acuta rursus & urbiũ nomina ω seruãt. Sidon, Sidonis. Pręter Anthedonis, & Olossonis. Ad hæc mediã aliquã cõsonã inultima habentia, lacerna, strangulãs, tintinnabulũ. Præt putredo, & macedo, atq; in uniuersũ uerbalia, & gentilia, & quæ cõmunis sunt gñs. Porrò q̃ in aliquã tenuiũ, lacon, stilbon, Plato, Præt infirmus. Itẽ in aliq̃ aspiratarũ purã. Crithon, Ttryphõ, cupidus. Rursũ in aliquã immutabiliũ purã, area, Solon, Apollo, Ammon, zeno, colũba. Excipiãtur cõparatiua et ꝟbalia, & q̃ cõmunis sunt gñs, ac stamẽ & Telmon, & Strymon. Itẽ in σων lõgũ ω seruãt. Causon, Bryson. Pręter Iason, & Aeson, uerbalia em̃. Adhæc q̃ per αι, uel per ι penultimãtia, in purã desinunt. Aegęon, Androtiõ. Pigmalion, Ion. Pręt Ixiõ, Amphiõ, Hyperiõ, Pãdiõ. Generaliter aũt in purã desinẽtia acuta, ω retinẽt. Licebit uero his addere,

&

& tanquã cõtentiua & monosyllaba, uertex. Cæterũ alioqui acuta fœmini na ω in ο breuem mutãt, turtur, turturis. Præterea in ων puram grauisona per α penultimantia, in ο uersum corripiunt. Neptuni, Machaonis, atq; omnino in ων purũ itidẽ desinentia, si lõga penultimẽt ancipiti, in ο breue mutãt. Ixiõ et uicinus, licet breui penultimãs. Cõparatiua itẽ oĩa, melioris lioris. Per breuẽ aũt penultimãtia ω longũ seruãt. Eurytiõis. Iã & in ων penultimantia per υ, acuta quidẽ corripiũt. Amphictyon, gallus. Antepenacuta uero non. Amphitryon, Electryon. Rursum penult. per η, siue acuta, siue penacuta. Sarpedon, Pęon. Item gentialia, Præt Caucon, Malon, Lacon, Et duas cõsonanteis diuersas habentia, Lycophron, cõcutiens terrã. Nomina insuper grauisona, quæ habent λ, uel μ in ultima, longũ idem seruãt ω etiã in genitiuo, laceramenti, mortis: quæ uero nõ, in breuem ο uertendo inflectũtur, Nestoris. rursum in ως declinata, aut per purũ itidẽ, aut p. τ. ω lon-

καὶ ὡς περιεκτικὰ καὶ τὰ μονοσύλλαβα, πρών. Τὰ γεμὴν ἄλλως ὀξύτονα θηλυκὰ εἰς τὸ βραχὺ μεταβάλλει, τρυγὼν τρυγόνος. Ετι τὰ εἰς ων καθαρὸν βαρύτονα τὰ δὲ παραλήγοντα, συστέλλεται. Ποσειδάονος, Μαχάονος, καὶ ὅλως τὰ εἰς ων καθαροκατάληκτα ἢν μακρῷ παραλήγῃ διχρόνῳ, εἰς τὸ βραχὺ τρέπεται ο, ἰξίονος, καὶ περικτίων δὲ, καί τοι βραχείᾳ παραλήγον. Καὶ τὰ συγκριτικὰ πάντα, κρείττονος, βελτίονος, τὰ δὲ βραχυπαραληκτοῦντα, τὸ μακρὸν σώζει, εὐρυτίωνος. Ετι τὰ εἰς ων παραλήγοντα τῷ ὀξύτονα μὲν, συστέλλεται. Αμφικτυὼν, ἠλεκτρυὼν. Παροξύτονα δὲ οὔ. Αμφιτρύων, ἠλεκτρύων. Ετι τὰ παραλήγοντα τῷ η, εἴτε ὀξύτονα, εἴτε παροξύτονα, σάρπηδων, παιήων. Καὶ τὰ ἐθνικὰ, πλὴν τοῦ καύκων, μάλων, λάκων, καὶ τὰ δύο σύμφονα διαφορὰ ἔχοντα. Λυκόφρων, γνοσίχθων. Ετι τῶν εἰς ων βαρυτόνων ὅσα μὲν ἔχει τὸ, ἢ τὸ μ, ἐσχατοσυλλαβοῦν, μακρὸν αὐτὸ φυλάττει τὸ ω, καὶ ὠδὴ τῆς γενικῆς, ἔλωρος, τέκμωρος, ὅσα δὲ μὴ, εἰς τὸ βραχὺ τρέποντα κλίνεται. Νέστορος. Ετι τὰ εἰς ως κλινόμενα, ἢ τῷ καθαρῷ, ἢ τῷ τ, τὸ μακρὸν

τὸ μακρὸν σώζει, ἥρωος, ἱδρῶτος. Τὰ γε-
μὴν εἰς ο ψ ὡς ὠδὶ τῆς εὐθείας, οὕτω καὶ ὠδὶ
τῆς γενικῆς ἔχει.

Τόνος ῥήματος. ἐνεστὼς.

Τῶν δὲ εἰς ω ῥημάτων χρονικῶς μὲν
κλινομένων, κοινὸν τὸ παροξύνε-
σθαι, ὠδὶ ἐνεστῶτος ἀπαθῶν ὄντων. Τὰ γὰρ
συνηρημένα περισπᾶται, ὥσπερ καὶ τὰ
ὀνόματα, ὅλως τε πᾶν ῥῆμα μακροτά-
λακτον ὠδὶ τῆς μακρᾶς ἔχον τὸν τόνον πε-
ρισπᾶται, πλὴν τοῦ χρὴ, ἴδιον δὲ τῶν
πεμπτοζύγων, τὸ περιπαροξύνεσθαι, ἵστη-
μι, τίθημι, πλὴν τοῦ εἰμί. καὶ φημὶ ὀξυτό-
νων καὶ παθητικῶς δὲ διατιθέμενα, ὡ
ὥσπερ κλινόμενα, φυλάττει τὸν τόνον, ἔτι
ὠδὶ τῆς αὐτῆς ἅπαντα, λέγω γὰρ λέγομαι,
δίδωμι δίδομαι. Ο δὲ πρατατικὸς, πα-
ροξύτονος ἀεὶ, εἰμή τοι κωλύοι, διὸ καὶ συλ-
λαβικῶς μὲν αὐξανομένῳ, ὠδὶ τὸ προσλη-
φθὲν ε ὁ τόνος ἀναβιβάζεται, τύπτω, ἔτυ-
πτον, χρονικῶς δὲ ὠδὶ τὸ αὐξανόμενον αὐ-
τὸ ἀρκτικὸν φωνῆεν, ἀκούω ἤκουον. Τῶν
δὲ μελλόντων, ὁ μὲν ἐνεργητικῶς παρο-
ξυτόνος ὁ πρῶτος, τύψω. περισπωμένως δὲ
τοι ὁ δεύτερος, τυπῶ. Ο δὲ παθητικὸς περι-
παροξυτόνως, τυφθήσομαι. Καὶ τῶν μέσων δὲ
ὁ πρῶτος

ω longum seruant, herois, sudoris. At
quæ in ο ψ, ut in recto, ita & in geniti-
uo habent.

Tonus uerbi. præsens.

VErbis aũt in ω tẽporaliter decli-
natis, commune est penacui in
p̃senti, nisi cõtracta sint. Cõtracta em̃
anflectũtur, quemadmodũ & nomi-
na. Et generaliter omne uerbũ in lõ-
gam desinens, atq; in longa habẽs to-
num anflectitur, pręter opertet. Pro
prium aũt uerborum quintæ, antepe
nacui, sto, pono. præter sum & dico.
acuta quidẽ, passiue etiam uariata, &
tanquã declinata, seruãt, tonũ in syl-
laba eadẽ omnia, ut dico & dicor, do
& donor. Pręteritũ uero imperfectũ
penacutũ sẽper, nisi quid uetat. Qua-
re & syllabice quidẽ aucto ad assum-
ptum ε, accẽtus retrahitur, uerbero,
rabam. Temporaliter uero ad auctã
ipsam originalis uocalẽ, audio, audie
bã. Futurorũ aũt actiuũ primũ pena-
cuitur q̃dẽ, ꝟberabo. Circũflectitur
ꝟo secũdũ, ꝟberabo. At passiuũ ante
penacute, ꝟberabor. Rursũ medioꝝ,
primum

primũ quidẽ similiter, uerberabo. Se
cundũ uero penanflexe, uerberabo.
Excipiãtur uerba q̃rtæ, horũ ꝓpriũ
est: actiuũ quidẽ primũ circunflecti,
canã. Mediũ uero primũ penãflecti,
canã. Indefinitorꝝ aũt actiuũ quidem
antepenacute, si possibile est, sin mi-
nus, penacute, ꝟberaui, posui. Mediũ
uero & passiuũ penacute, uerberaui,
& ꝟberatus sum. Generaliť aũt præ-
teritũ quidẽ perf. antepenacute. præ-
terit. uero plusq̃ꝫ perf. penacute. Itẽ in
cõpositione trochaica penanflexa nõ
retrahunt tonũ, quẽadmodũ et nomi-
na retrahũt, dixit, cõtradixit, habuit,
detinuit. Pręť noui, cognoui em̃ ante
penacute, & scisti, cõscisti, & iaceo, ꝓ-
pè iaceo. Nõ itẽ ꝟo iacere retrahit, ad
iacere em̃ penãflexe. Personaliť uero
declinatis cõmune omnibus, tonũ in
eadẽ seruare omnino, nisi q̃drisyll. sic
dictio, aut lõga ťtia impediat. Sic em̃
sẽper in sequẽte est tonus. uerberor,
ramur, ramini, rãtur. Per modos aũt
declinatorũ, impratiuũ q̃dẽ antepe-
nacute enunciať, ubi locus fuerit, ubi
uero

ὁ πρῶτος ὁμοίως, τύψομαι. Ὁ δεύτε-
ρος δὲ προπερισπωμένως, τυπῶμαι. Ἐξαι-
ρείσθω τὰ τεταρτοζύγα. Τούτου γὰρ ἴδιον
τὸ, τὸν μὲν ἐνεργητικὸν πρῶτον περισπᾶ-
σθαι, ψαλῶ, τὸ δὲ μέσον α προπερισπᾶ-
σθαι, ψαλοῦμαι. Τῶν δὲ ἀορίστων, ὁ μὲν ἐνερ-
γητικὸς προπροξυτόνως, εἰ ἐγχωρεῖ, εἰ δὲ
μὴ, προξυτόνως γε, ἔτυψα, ἔθην. Ὁ δὲ
μέσος καὶ ὁ παθητικὸς παροξυτόνως,
ἐτυψάμην, ἐτύφθην. Καθόλου δὲ ὁ μὲν
παρακείμενος προπροξυτόνως, ὁ δὲ ὑπερ-
συντέλικος παροξυτόνως. Ἐν δὲ συνθέ-
σει τὰ τροχαϊκὰ προπερισπώμενα οὐκ
ἀναβιβάζει τὸν τόνον, καθάπερ καὶ τὰ ὀνό-
ματα ἀνεβίβαζεν, εἶπε, κατεῖπεν, εἶχε,
κατεῖχε. Πλὴν τοῦ οἶδα, σύνοιδα γὰρ
προπαροξυτόνως, καὶ ὄσθα, σύνοισθα, ἐ-
κεῖμαι, πρόσκειμαι. οὐκ εἴτι δὲ τὸ κεῖ-
σθαι ἀναβιβάζει, προσκεῖσθαι γὰρ προ-
περισπωμένως. Προσωπικῶς δὲ κλινομέ-
νων κοινὸν ἁπάντων τὸ ὠθὶ τῆς αὐτῆς φυ-
λάττεσθαι διόλου, εἰ μὴ τεταρτοσυλλα-
βία, ἢ μακρὰ τρίτη κωλύοι, οὕτω γὰρ
ἀεὶ ὠθὶ τῆς ἑπομένης ὁ τόνος, τύπτομαι,
τυπτόμεθα. ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.
Βηκλιτικῶς δὲ κλινομένων, τὸ μὲν προ-

σακτικὸν προσῳξυτόνως γίνεται αὐξηκῶ, μὴ ἐγχωρεῖν ὀ, προξυτόνως τύπτε τέτυφα, πλὴν τῶν δυτόρων μέσων ἀορίστου, πάσχω μόνως γὰρ, τυπτῶ. Ἐξαιρείσθω καὶ λαβὲ ἐλθὲ ἴδε εἰπὲ ὀξυτόνως γὰρ. Τὸ δὲ βυκλικὸν καὶ ὑποπλακτικὸν καὶ ἀπαρέμφατον ὧδε τὸ αὐτῆς ἔχει σεσ, ἐφ' ἧς καὶ τὸ ἀρχικὸν ῥῆμα τυγχάνει ἔχον τὴν τάσιν, ἣν μὴν κωλύει, πλὴν τῶν εἰς ναι ἀπαρεμφάτων. Ταῦτα γὰρ ὧδε φέρει παραληγόσης, τυπτῆναι, καὶ πλὴν τοῦ δυτόρου ἀορίστου τοῦ μέλλοντος, πεδιαῶνται γὰρ, τυπεῖν, τὴν τῶν μέσων, τυπεῖσθαι γὰρ καὶ τυπεσθαι.

Χρόνος ῥήματος ληκτικός.

Χρόνος δὲ ῥημάτων τοιοῦτος, παντὸς ῥήματος εἰς ω μὲν λῆγον, μακρὸν ληκτεῖ, εἰς ομ δὲ βραχυκαταληκτεῖ, εἰ μὴ συναιρημένων εἴη, οἷον ὁ ἐδόμην, ἐγέλων. Ἐξαιρείσθω ὁ πλεύτρος ἀόριστος τῶν ἐμπτολύγων, ἔδ' ων, ἔγνων. Τὰ δὲ εἰς λήγοντα βραχυκαταληκτεῖ, ἵσταμι, δίδωμι. Τὸ φιλόμενον α ζδ' ἀορίστων, βραχὺ ἀεί. Πᾶς παρακείμενος βραχυκαταληκτεῖ. Ἔτι τὰ πλείστορα τῶν πρώτων κῶν πρόσωπα βραχυκαταληκτεῖ. πλὴν τοῦ παθητικοῦ γίνεται, καὶ τοῦ μέσου ἀορίστου

ro minus, penacute, uerbera, bera-
. Præter secundũ mediorũ indefini
m, nempe anflexe, uerbera. Excipi
ntur & hæc. dic, cape, ueni, quęre, ui
, nã acute. Porrò optatiuũ, & subiũ
tiuũ, & infinit. in eadem tonũ facere
portet, in qua & origínale uerbũ ha
er intentionẽ, si nihil impediat, exce
ptis in ναι infinitiuis. Hęc enim habẽt
penultima, uerberatũ esse. Et præ-
r secundũ indefinit. & futurũ, nam
nflectuntur, uerberatum ire. Et me
a, nempe, ratũ ire, & uerberatũ ire.

Tempus uerbi finale.

Tempus ῥborũ huiusmodi. Om-
ne uerbũ in ω quidẽ desinẽs, lon-
a ultimã habet. In ομ uero breui ter/
inat, nisi cõtractorum fuerit, ut cla
bã ridebam. Excipiatur secundũ
definitũ, habẽtiũ ο uerborũ quintę,
di, cognoui. In ι uero desinẽtia, bre
fito, do. Debitum α indefenit. breue
semper. Omne præteritũ perfect.
breuiẽ desinit. Item secũdæ impera
orũ personæ breui terminantur,
terũ in passiuo pręsenti, et medio

infinito secũdo. Primę optatiuorũ in
μι quidẽ desinẽtes, ultimã corripiũt.
In ην uero longo terminantur, uerbo-
rarem, uapulauissem. Infinitiua pro-
ducũt ulimã, nisi hæc in quibus diph-
phõgus ultimã faciẽs syllabã, pro bre-
ui accipiũt. At hæc personarũ singu-
laribus & dualibus tertijs imperan-
uorũ, longa quidẽ ultima, breuis ve-
natura penultima. Pluralibus aũt ter-
tijs, cõtrà. Cęterꝝ alijs omnibus singu-
lariter declinatis, longa ultima, præter
has in quibus οι ultimã faciẽs syllabã,
pro breui accipitur. Pręter tertiã uer-
borũ quintę, stat, ponit. Dualiter sub-
& pluraliter corripitur, præterquam
ην, dualium, & η passiuorum, uerbera-
bãt, uerberabant, uerberabaris. Pro-
prium aũt ιο, & αι, in fine dictionum
pro breuibus accipi, præterquam in
contractis, & optatiuis, & aduerbiis.
Sappho, uerberaret, domi. Excipi-
tur olim aduerbiũ, ultimã enim cor-
ripit. Vnde & iam olim antepenul-
te intendere oportet. Et in αω habẽ-
qdẽ α uel uocalẽ, uel ρ in eadẽ syllabã

ἀορίστου δευτέρου. Τὰ πρῶτα τῶν εὐκτι-
κῶν εἰς μι μὲν λήγοντα, βραχυκαταλη-
κτεῖ, εἰς ην δὲ μακροκαταληκτεῖ, τύπτο-
μαι τυφθείην. Τὰ ἀπαρέμφατα μακρο-
καταληκτεῖ, πλὴν ὅσα ἡ αι δίφθογγος
αὐτὶ βραχέος ἐσχατοσυλλαβοῦσα λαμ-
βάνεται. Ετι τῶν προσώπων, τοῖς μὲν
ἑνικοῖς καὶ δυϊκοῖς τρίτοις τῶν προστα-
κτικῶν μακρὸν μὲν τὸ λῆγον, βραχὺ δὲ
φύσει παραλῆγον. Τοῖς δὲ πληθυντικοῖς
τρίτοις, ἀνάπαλιν. Τοῖς δ' ἅπασιν, ἑνι-
κῶς μὲν κλινομένης, μακρὸν τὸ λῆγον,
πλὴν ὅσα ἡ οι ἐσχατοσυλλαβοῦσα αὐτὶ
βραχέος λαμβάνεται. Καὶ πλὴν τοῦ
τρίτου τῶν πεμπτοζύγων, ἵστησι, τί-
θησι, δυϊκῶς δὲ καὶ πληθυντικῶς βρα-
χύ, πλὴν τῶν εἰς ην δυϊκῶν καὶ η παθητι-
κῶν, ἐτυπτέθην, ἐτυπτέσθην, τύπτη.
Ἰδίον δὲ τῶν οι καὶ αι, τὸ, τελικὰς οὔσας
αὐτὶ βραχέων λαμβάνεσθαι, πλὴν τῶν
συνηρημένων, καὶ εὐκτικῶν, καὶ ὑπὲρρη-
μάτων, σαπφοῖ, τύπτοι, οἴκοι. Εξαιρείσθω
τὸ πάλαι ἐπίρρημα, βραχυκαταληκτεῖ
γὰρ, ὅθεν καὶ τὸ πρόπαλαι προπαροξυτό-
νως, τονίσαι δεῖ. Ετι τὰ μὲν εἰς αω, ἔχοντα
πρὸ τῶν α ἢ φωνῆεν, ἢ τὸ ρ συλλαβιζόμενον,

μακρᾷ παραλήγει, ἐάω, περάω, εἰ μὴ δὲ
βραχὺ παραληκτεῖ, ἐλάω. Τὰ δὲ εἰς ω
καθαρὸν βαρύτονα ὑπερδισύλλαβα, τῷ
ι παραλήγοντα, βραχεία παραλήγει, ἐν-
λίω, κονίω, μηνίω, πλὴν τοῦ ἐσθίω. Ετι
τὰ εἰς ιω, περισπώμενα, ἰῶμαι, ἐσθιῶ,
ἐρυθριῶ, ἀνιῶ. Ετι τὰ εἰς ω καθαρὸν πρ-
ρισπώμενα, τῷ ο παραλήγοντα, βοῦ-
ἐὰν μὴ ἀπὸ ὀνόματος γένηται. Ζωῶ γὰρ
καὶ ἀθωῶ, τοῦ μακρῷ, ὡς ἀπὸ ὀνομάτων
τοῦ ζωὴ καὶ θωὴ, καὶ ἐπένθεσις δὲ ποιητι-
κὴ γένιτρ, ὁμόχρονος δὴ τῷ ὑπάρχοντι
παραληκτικῷ ἔσται. Βραχεία γὰρ ἂν βρα-
χὺ, ὁρόω, βοόω, μακρὰ δὲ, ἂν μακρὸν, μαι-
μώω, ἱδρώω, πηδώω, ὡσαύτως δὲ τοῦ
ὠθὶ τῶν εἰς α ληγόντων προσώπων, βοῶ-
μαιμάα. Ετι τὰ εἰς ανω ὑπερδισύλλαβα,
λαμβάνω, ἀνδάνω. Πλὴν τοῦ ἱκάνω, κρ-
κιχάνω. Ετι τὸ προστιθέμενον α ιωνικῶς
τοῖς τρίτοις βραχὺ, τετύφαται ἐτετύφαν-
το, τιθέασι. Τὸ δὲ ἱστᾶσι, βοᾶσι, κατὰ συνα-
ρεσιν. Ετι τὸ ο ἑπομένου δισυμφώνου, ἀπὸ
βραχὺ, δεσπόζω. Ετι τὰ εἰς ωζω, τῷ μα-
κρῷ, σώζω. πλὴν τοῦ δεσπώζω, ὅζω ἀρμόζω.
Ετι τὰ εἰς υνω ὑπερδισύλλαβα βαρύτονα
μακρᾷ παραλήγει ὀτρύνω πραΰω πολύνω
τὸ δὲ

longa penult. promitto, perficio: sin
minus, penul. corripiũt, abigo. Quæ
aũt in ω purũ, grauia plusq̃ dissyllaba
per ο penult. correptã hãc habent, uol
uo, illino, irascor, p̃ter comedo. Rur-
sum in ιω circũflexa, uestio, erubesco,
doleo. Item in ω purum circunflexa,
per ο penultimantia. clamo, nisi à no-
mine fiãt. Viuo enim & indẽnis sum,
longa, qd'à nominibus uita & iactu-
ra & si additio poëtica fiat, eiusdem sa
nè tẽporis cũ ex pręexistenti penult.
erit. Nã breui, si breuis, uideo, clamo:
longa ῡ̃ο, si longa, desydero, sudo, sal-
to. Similiter uero & in desinentibus
in α personis, uelut clamaui, desydera
ui. Præterea in ανω polysyll. ut sumo,
placeo, p̃ter sufficio, & inqro. Porrò
α, cũ apponi solet Ionice tertijs, breue,
uerberati sunt, ῡ̃berati fuerãt, ponũt.
Stant uero & clamãt, per synæresin.
Item ο sequẽti duplici, semper breue,
dominor. Item ωζω, longa, seruo. Præ
ter dominor, oleo, apto. Pręt̃ea in υνω
polysyllaba grauisona longa penul-
tima, impello, mansuefacio, inquino.

Sacrifico ῦω & soluo, & libero, et p
ro, & lamẽtor differũt quãtitate. A
in νω quæ sunt circũflexa, penultim
longa, cõmunico, esurio. Et omni
in ινω, bibo, iudico. Quẽadmodũ a
nõ omnes ancipites tales in gtõ, qu
les in recto fuerint, sic neq; in pse
neq; in futuro ε̃ɛles semper. Sed fac
ficio, & soluo, & lamentor, ancipit
qdẽ in p̃senti, in futuro longa semp
penultimãt. Pręterea in ιω penacu
uoluo, illino, ut futuro pen. pduc
Quãobrẽ sanè bene dicit, ꝙ omne
turũ grauisonũ uel æqualẽ penul. h
bẽt p̃senti, uel maiorẽ, nunq; minor
Itẽ in ινω penult. corripiũt, atq; id o
nino ῦba quartæ. Vnde & iudicau
mus, & iudicaui, breui penultimã
facta ab illis nomina, iudiciũ & iud
ciũ. Iudicaui ῦo & iudicare lõga.
in πω per υ penult. in p̃terito lõga
tura penul. habẽt, uerbero, raui, in
no, inclinaui. ut, Quid em̃ isti facia
multũ inclinãtes caput? Rursũ om
p̃teritũ perf. ꝓ κ cõcinnatã habẽs
mã, lõga ꝙ itidẽ penultimãs, si abla

τὸ δὲ θύω, καὶ λύω, καὶ βύομαι, καὶ δ'ακ-
κρύω, καὶ κωκύω διαφορεῖτ τὸν χρόνον.
Τὰ γε μὴν εἰς νω πολιτωύμενα μακρᾷ
παραλήγει, λοινῶ, τωνῶ. Καὶ ὅλως τὰ
εἰς ινω, τίνω, λεύνω. Ωσπερ δὲ οὐ πάντα
τὰ δ'ίβρονα ὧδε ἡ γρυπὸς οἶα ἦν ὧν τῆς
θυθείας, οὕτως οὐδ' ὧδε τὸ φυεσῶντ Θ ἐ
μέλοντ Θ ἴσα ἀεί, ἀλλὰ τὸ θύω, καὶ λύω,
καὶ κωκύω διαφορούμενα ὧδε φυεσῶντος,
ὧδε τὸ μέλοντ Θ μακρᾷ ἀεὶ παραλήγ.
Ετι τὰ εἰς ιω παροξύτονα, οἷον λυλίω,
λοιμῶ, ὧδε τὸ μέλοντ Θ μακροπαραλη-
κτεῖ, διὸ δὴ εὖ λέγεται, ὅτι πᾶς μέλλω
βαρύτον Θ, ἢ τὸν ἴσον παραλήγουσαν
ἔχει τῷ φυεσῶτι, ἢ μείζω, οὐδ'ἐποτε ἐλάσ-
σω. Ετι τὰ εἰς ινω, βραχείᾳ παραλήγει,
καὶ ὅλως τὰ τετατόζυγα, ὅθεν καὶ λεκεί
κεμεν, καὶ ἐκείθεν, βραχείᾳ παραλήγ,
καὶ τὰ ἀπ' τούτων ὀνόματα, λείσις, καὶ
λείμμα, ἔκεινα δὲ καὶ λεῖναι, μάκρᾳ. Ετι
τὰ εἰς πω τῷ υ παραλήγοντα, ὧν τοῦ
παρακειμένου μακρᾷ φύσει παραλήγει,
τύπω τέτυφα, κύπω λέκυφα, τί γὰρ οἱ
σεβρῶσιν οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες; Εἰ πᾶς
πρακείμενος τῷ κ συλλαβιζομένῳ ἔχων
πρὸ λήγοιεν, μακρᾷ παραλήγων, ἢ ἀκριβολ

γένοιτο τοῦ κ, συστέλλει τὴν παραλήγου-
σαν, ἕστηκα ἕσταα, βέβηκα βέβαα, τέθνι-
κα τέθναα, δέδοικα δέδοια. Ετι πᾶς
παρακείμενος ἀπαθὴς τῶν ἀπαρεμφά-
των βραχυπαραληκτεῖ, τετυφέναι, πε-
ποικέναι. Καὶ πᾶς δὲ ἀναδιπλασιασ-
μὸς διὰ βραχέος, καὶ ὅλως αἱ κατὰ τὰς ἀρ-
χὰς τῶν παρῳχημένων προστιθέμεναι συλ-
λαβαὶ, βραχεῖαι. Ο γε μὴν πρῶτος ἀό-
ριστος, ὡς τὰ πόλλα μακρᾷ παραλήγει.
Μὴ λανθανέτω δὲ τὸ ἤνυσα, καὶ ἔφρα-
σα, καὶ ἔπτυσα, βραχυπαραληκτοῦντα,
μὴ δὲ τὸ ἐπήνεσα, καὶ ἐγέλασα, καὶ ἤρο-
σα. Ο δὲ δεύτερος ἀπὸ θέματος ὢν βα-
ριτόνου βραχείᾳ. Δεῖ δὲ τὸν αὐτὸν καὶ ὑπερ-
δισύλλαβον εἶναι, ἄλλως γὰρ οὐ καθόλου.
Εἶδον γὰρ τῷ μακρῷ καὶ εἷλον καὶ εὗρον
καὶ οἶκον καὶ ἦλθον καὶ εἶπον καὶ ἦγον, ὅθεν
τὸ ἤγαγον. Θέσει γε μὴν, κἂν ἔνια τῶν τρι-
συλλάβων, μακροπαραληκτοίη, οἷον ὧν
τὰ θέματα τὴν ληκτικὴν συλλαβὴν ἐκ
τούτων ἀφώνων ἔχει, καὶ πρὸ τοῦ ἀφώ-
νου ἀμετάβολον τὸ ρ, ἥμαρτον, ἔπαρθον,
ἔδερκον, ἔμαρπον. τὸ δὲ ἔπραθον, καὶ ἔδρα-
κον, ποιτηκὰ, συνοδὰ μέν τοι γε τῷ βρα-
χύνοντι λόγῳ, οἷον δὴ καὶ τὸ ἤμβροτον,
μεταβολὴ

fiat κ, corripit penultimã, ut steti, ste-
ti, ascendi, ascẽdi, mortuus sum, mor-
tuus sum, timui, timui. Ad hęc omne
p̃teritũ perfect. nõ contractũ infiniti
uorũ, breui penult. uerberatũ esse, fa-
ctũ esse. Item omnis reduplicatio per
breuem fit, atq; in uniuersum in prin
cipijs præteritorũ appositæ syllabæ,
breues. Cęterum primũ indefinitum
ut in multis, longã habet penult. Nec
lateant quenq̃ perfeci, & dixi, & ex-
screaui, breui penultimantia, sed neq;
laudaui, & risi, & araui. Secundũ ue-
ro indefinitum ab originali existens
grauisono, breui. Oportet aũt ipsum
& plusq̃ dissyllabũ esse, nam alioqui
non generaliter. Vidi enim longa, &
cepi, & inueni, & habitaui, & ueni, &
dixi, penult. & egi, unde & egi. Posi-
tione tamen & si quædã trisyllaba lõ
gã penul. habeãt, ut quorũ primoge-
nia finalẽ syllab. ex ipsis mutis habẽt,
& ante mutã immutabilẽ ρ, peccaui,
depopulatus sum, uidi, cepi, depopu-
latus sũ aũt et uidi poëtica, cõueniẽtia
tñ breuiãti oratiõi, ut sanè et peccaui,
immuta-

immutatione α, & interiectione β, q̃ β coordinari cũ μ nõ possit. Præterea in θι impatiua, & in ναι infinitiua, indefiniti tẽporis, natura longã habẽt pen. cognosce, dic, iudicare, molere, dicere, p̃ter habẽtia ε quintæ cõiugatiõis, pone. Sic ei quæ fiũt per transformationẽ: audi, subi, atq; etiã ab audi, & subi, cęterũ audi corripitur, & incita, & ueni. Verba tamẽ in αναι, & υναι, q̃ quintæ sunt, breui penult. stare, coniungere, quemadmodũ & ponere, & dare. Generaliter em̃ quintæ infinitiua pręsentis tẽporis penul. corripiũt. Esse uero tanq̃ dissyllabũ, dissyllaba indefinitorũ sequẽs, longã habet penult. Præterea omne uerborũ in μαι desinens si ante μ, ο habet penul. coripit, præter subiunctiua, et omnino quod ante inflexiuum, μ non contrahitur, breue habet: uerberor uerberamus.

Accentus & tempus participiorum.

PArticipiũ aũt postq̃ partim nominis est particeps, partim ꝟbi, cõmunia sanè habet etiã multa q̃ de illis iã dicta sũt. Propriũ maxime huius

μεταβολῆ τοῦ α, καὶ ἐπενθέσει τοῦ β. διὰ τὸ ἀσύντακτον εἶναι τὸ μ. Ετι τὰ εἰς θι προτακτικὰ, καὶ τὰ εἰς ναι ἀπαρέμφατα, ἀορίστου ὄντα, φύσει μακρᾷ παραλήγει, γνῶθι, φᾶθι, κρῖναι, λεᾶναι, φᾶναι. Πλὴν τῶν ε πεμπτοζύγων, θέτι. Οὕτω δὲ καὶ κατὰ μεταπλασμὸν, κλῦθι, δῦθι, καί τοι ἀπὸ τοῦ κλύε, καὶ δύε, τὸ δὲ κέκλυθι βραχύνεται. Καὶ τὸ ὄρνιθι, καὶ ἴθι. Τάγε μὴν εἰς αναι καὶ υναι, τῶν πεμπτοζύγων, βραχυπαραληκτεῖ, ἱστάναι, ζεργύναι, καθάπερ καὶ τὸ τιθέναι καὶ διδόναι. Καθόλου γὰρ οἱ τῆς πέμπτης, ἀπαρέμφατοι ἐνεστῶτες, βραχυπαραληκτοῦσι. Τὸ δὲ εἶναι ἄτε δισύλλαβον, τοῖς δισυλλάβοις τῶν ἀορίστων ἀκολουθῆσαν, μακροπαραληκτεῖ. Ετι πᾶν ῥῆμα εἰς μαι λῆγον, εἰ πρὸ τοῦ μ τὸ ο ἔχει, βραχυπαραληκτεῖ, πλὴν τῶν ὑποτακτικῶν, καὶ ὅλως τὸ πρὸ τοῦ κλιτικοῦ μ ἀπαθὲς, ο βραχὺ, τύπτομαι τύπτομεν.

Τόνος καὶ χρόνος μετοχῆς.

ΜΕτοχὴ δὲ ἐπειδὴ τῇ μὲν τοῦ ὀνόματος μετέχει, τῇ δὲ τοῦ ῥήματος, κοινὰ δὴ ἔχει καὶ τὰ πολλὰ τῶν περὶ ἐκείνων εἰρημένων. Ἴδιον δὲ μάλιστα τοῦ δὲ τὸ συστέλλεσθαι

λεσθαι ὠδὶ γενικῆς, ἀπαθῆ οὖσα, λέγων λέγοντος, καὶ τὸ, τὴν αὐτὴν ἔχειν ὀνομαστικήν τε καὶ κλιτικὴν φωνῆ τε καὶ χρόνῳ, καὶ τόνῳ. Τουτὶ δέ γε κοινὸν καὶ πρὸς τὰ μετοχικὰ ὀνόματα καύσων. Τὸ δὲ μεμαῶτος, καὶ τεθνεῶτος, καὶ βεβαῶτος, καὶ τὰ τοιαῦτα ποιητῶν. Τὸ γὰρ πρὸ τοῦ ω σύμφωνον ἐξαίροντες, καὶ συστέλλοντες τὸ παραλῆγον, κλίνουσιν, ἀσυστόλως, μέμηκα μεμηκὼς, μεμαώς μεμαῶτος ἢ ῥητέον καὶ ἀπὸ τοῦ μέσου δὴ παρακειμένου ταῦτα ἐσχηματίσθαι. Συσταλτικὸς γάρ τοι ὁ μέσος, δέδοικα δέδια, ἤκουσα ἤκοα, ὅθεν τὸ ἀκηκοώς.

Ενεστὼς, Μέλλων, Αόριστος πρῶτος.

Τόνος δὲ τῇ μὲν ἀρσενικῇ τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ μέλλοντος, καὶ ἀορίστου πρώτου, τῶν εἰς ω ἐνεργητικῶν, ὧν ἐστι αὐτῆς τῷ ἀρχικῷ ῥήματι, τύπτω ὁ τύπτων ὁ τύψων ὁ τύψας, πλὴν τριῶν, ἴω, κίω, ἔω. Τούτων γὰρ αἱ μετοχαὶ ὀξυτονοῦντες, ἰών, κιών, ἐών.

Παρακείμενος, Αόριστος β.

Τῇ δὲ τοῦ παρακειμένου, καὶ δευτέρου ἀορίστου, ὠδὶ τῆς ἐσχάτης, τετυφώς, τυπών, ὀξυτόνως, καὶ μακροκαταλήκτως, ὁμοίως δὲ καὶ τῇ

est, corripi in gtõ, si cõtractũ nõ sit, ut dicens, dicentis, & eundem habere & nominatiuũ, & uctũm, uoceq́ et tempore, & accentu. Hoc etiã cõmune cũ participialib. nominibus, ardor. Cæterũ prompti, & mortui, & gradientis, atq́ alia huiusmodi sunt poëtica. Etenim ante ω cõsonãtem elidentes, breuiantesq́ penult. declinant incorrupte, prõptus, sum, promptus, prõptus, prompti. Vel dicendũ, & à medio etiã præterito perfect. hęc formata esse. Correpticiũ enim mediũ, metui, metui, audiui, diui, qui audiuit.

Præsens, Futurum, Indefinitum primum.

Accentus fiũt participio quidẽ masculino præsentis, & fut. & indefinit. primi in ω actiuorũ, in eadem in qua & originali uerbo, uerbero, ꝟberãs, uerberaturus, qui uerberauit, pręter tria, eo, uado, sum. Horum enim participia sunt iens, uadens, uadens.

Præteritum perfectum. Indefinitum secundũ.

Participio aũt p̃teriti perf. & secũdi indefiniti in ultima, qui uerberauit, q̃ berauit, acuta, & lõga ult. Similit̃ aũt & parti-

& participio medij præteriti perfect.
& his q̃ à uerbis quintæ actiuis fiunt,
ut ponens, stãs. Verũ in μενος omnia,
antepenacuũtur, præterq̃ in p̃terito
perfe. Penacuta em̃ sunt & breui ult.
In εις ὑ̃o acuũtur, & scribũt̃ per lõgã
ει: p̃ter id, qd'ab habẽte υ fit, iũgo, iun
gẽs, in ꝓductã quidẽ & hoc finit. Vni
uersalit̃ sanè actiuorũ participia quæ
gñs sunt masc. lõgã habẽt ult. ὑ̃berãs,
qui berauit, qui rauit, qui rauit. Item
qd' flectit̃ sic per genus hic uerberans
hęc uerberãs, hoc uerberãs, in eadem
seruat tonũ, & desinit in breuẽ fœm.
penult. tñ habet longã, p̃ter id, qd'in
μενη desinit. Nã cõtra uerberata etiã
penult. lõga, ꝓprijs masculinis respõ
det. Siquidẽ aut per eandẽ lõgã α, aut
per ου, aut per ει penult. nisi ꝙ est p̃ter
hoc em̃ per η, q̃ uerberauit. Quod in
purũ fœmin. diphthõgo penultimo,
qui diphthongũ ex ι faciũt pen. Man
festũ autẽ, qd'neutrũ semper in breuẽ
desinit, nãq; aut in ον antepenacute, ut
uapulãs, aut in ον, & in ην à gtõ masc
lini, acute. Non cõtracta autem neq;
ultimam

καὶ τῇ τοῦ μέσου παρακειμένου καὶ τοῖς
πεμπτοζύγων ἐνεργητικοῖς, τιθείς, ἱστάς.
Αἱ γεμὴν εἰς μενος, πᾶσαι προπαροξύ-
νονται, πλὴν ὠδὶ τοῦ παρακειμένου παρο-
ξυτόνως γὰρ, καὶ βραχυκαταληκτοῦσιν.
Αἱ δὲ εἰς εις ὀξυτονοῦνται, καὶ μακρογρα-
φοῦνται τῇ ει, πλὴν τῆς ἀπὸ τοῦ υ, ζεύγνι-
μι ζευγνύς, μακροκαταληκτεῖ μὲν τοι ἐπὶ
αὐτῆς. Καθόλου δὴ αἱ τῶν ἐνεργητικῶν
μετοχαὶ γένους οὖσαι ἀρσενικοῦ μακροκα
ταληκτοῦσι, τύπτων τύψας, τυπὼν τε-
τυφώς. Ετι κλινομένη ὧδε τοῦ γένει, ὁ
τύπτων ἡ τυπτούσα, τὸ τύπτον. ὠδὶ τῆς αὐ
τῆς φυλάττει τὸν τόνον, καὶ λήγει δὲ βρα
χείᾳ τὸ θηλυκὸν, παραλήγει μὲν τοι μακρᾷ
πλὴν τὸν εἰς μενη, ἀνάπαλιν γὰρ τυπτο-
μένη, καὶ παραλήγουσα δὲ μακρὰ, τοῖς ἰδί
οις ἀρσενικοῖς οἰκείως. ἢ γὰρ τῷ αὐτῷ μα
κρῷ α, ἢ τῇ ου, ἢ τῇ ει, πλὴν τῆς τοῦ παρακει-
μένου, ἥδε γὰρ τῇ η, τετυφῆα. Οτι τὰ εἰς α
καθαρὸν θηλυκὰ διφθογγοπαράληκτα,
τῇ ἐκ τοῦ ι διφθόγγῳ παραλήγει. Δῆλον
δ' ὅτι καὶ τὸ, οὐδέτερον ἀεὶ βραχυκατα-
ληκτεῖ. ἢ γὰρ εἰς ον προπαροξυτόνως.
τυπτόμενον. ἢ εἰς ον καὶ εἰς ην ἀπὸ τῆς γε-
νικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ, ὀξυτόνως. ἀπαθὲς ὄν,

οὔτε δὲ ληγούσης μακρᾶς προπαροξύνε-
ται λέξις. Καὶ πᾶσα μετοχὴ συστέλλεται
ὠθὶ γενικῆς. Τὸ δὲ ἐστὼς κατὰ συναίρεσιν
ἀπὸ τοῦ ἑστάος.

Τόνος καὶ χρόνος ἄρθρου.

Ἄρθρον δὲ τὸ μὲν ἀρσενικὸν καὶ οὐ-
δέτερον ἀνάγεται ὑπὸ τὰ ὀνομά-
των τριτόκλιτα, κἀκείνοις ὁμοίως ἔχει
τὸν χρόνον, ὠθὶ μὴ γὰρ εὐθείας καὶ αἰτια-
τικῆς βραχὺ, ὠθὶ δὲ γενικῆς καὶ δοτικῆς
μακρὸν. ὅς, οὗ, ᾧ, ὅν. κἀπὶ τῶν ἄλλων δὲ
ὁμοίως ταῖς ἐκείνων καταλίξεσιν ἔχει. ὅτι
καὶ λέγεται, ὅτι καθόλου τὰ ἄρθρα τῆς
δοτικῆς τῶν ἑνικῶν, καὶ τῆς εὐθείας τῶν
δυϊκῶν, καὶ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντι-
κῶν μακροκαταληκτεῖ. αἱ μὲν τοι γε
εὐθεῖαι καὶ αἰτιατικαὶ τῶν προτακτικῶν
οὐκ ὀξυνωνοῦνται, ὡς τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ
βαρύνονται, ὡς αἱ προθέσεις. καί τινες τῆς
συνδέσμων. Τὸ δὲ θηλυκὸν τοῖς δευτε-
ροκλίτοις ἕπετο. καὶ τὰ μὲν προτακτικὰ
ἢ πνεύματα, ἢ τόνους ὑπὸ δέχεται. τὰ δὲ
ὑποτακτικὰ πνεύματα καὶ τόνους. Τὰ
μὲν οὖν ἄρθρον ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον
διασύνεται. Τὸ δὲ τῆς κλιτικῆς ὦ, οὐκ ἄρ-
θρον, διὸ καὶ οὐδὲν ἄτοπον εἰ ψιλοῦτο.

Τόνος

ultimam habens longã, antepenacui-
tur dictio. Cęterũ omne participium
corripitur in genitiuo. At stans per
synæresin dictum, est à stans:

Tonus & Tempus Articuli.

ARticulus, masculinus quidẽ &
neuter, reducit̃ ad nomina ter-
tiæ declinatiõis, atq; illis simile habet
tempus in recto quidẽ, & accusatiuo
breue, in genitiuo autẽ & datiuo lon-
gum, qui, cuius, cui, quẽ, atq; in alijs
similiter habet, quæ hisdem cum illis
sunt terminationibus. Quãobrem di-
citur quod generaliter articuli datiui
singulariũ, & nominatiui duliũ & ge-
nitiui pluralium ultimã producunt.
Nominatiui autem & accusatiui præ-
positiuorũ non acuuntur ut nomina,
sed grauãtur ut p̃positiones, et nõnul-
læ cõiunctionũ. Fœmininus uero no-
mina secundæ sequitur. Et præpositi-
ui quidẽ uel spiritus, uel tonos susci-
piũt. Subiũct. aũt et spiritus, et tonos.
Omnis em̃ articulus à uocali incipiẽs,
spiratur. Porro ὦ uocãdi est, nõ arti-
culus, q̃re nõ absurdũ, si tenui notet̃.

Tonus & tempus Pronominis primæ persona.

PRonomẽ aũt, primitiuũ quidẽ in prima ꝑsona, nominatiue p latũ & singulariter, in longã desinẽs acuitur q̃p. In gtõ uero anflectit. Ro sum in datiuo acuitur, & ꝓducte bitur per οι, mihi. In actõ aũt breuẽ nit, atq; acuitur. Oportet aũt perfe sanè intelligere, quod initialẽ abiec uocalem, inclinatur sic, audiuisti dedesti mihi, delectasti me.

Inclinata.

Generaliter aũt inclinata quæ ab ciunt suũ tonũ, attrahuntur ab eo q est in præcedẽti dictione, siue mon syllaba fuerint, siue dissyllaba. Ille aũt, mihi quis, dissyllaba non unũ monosyllaba duo. Semper enim sola dictio inclinatur, duæ igitur monosyllaba sint, nequaq; ab uno no inclinãt, sed prior quidẽ ab eo est in priore præcedenti, secũda ab altero, qui post priorem ponit Omnino igitur primitiuorũ ling clinãt, ꝓter ntõs. Pronominis aũ mæ ꝑsonæ dual, lõgã q̃dẽ pen. hab

Τόνος καὶ χρόνος αὐτωνυμίας α προσώπου.

ΑΝτωνυμία ἐστίν, ἡ μὲν πρωτότυπος, ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου βυθυλογουμένη τὸ φωνικὸν μακροκαταληκτεῖ, ⟨καὶ⟩ ὀξύνεται ἀπὸ γραμικῆς ἢ πρωτοτακτικῆς. Καὶ ἀπὸ μὲν τῆς γραμικῆς δὲ ὀξύνεται, καὶ μακρογραφεῖται οἱ. ἐμοί. ἀπὸ δὲ αἰτιατικῆς βραχυκαταληκτεῖ, καὶ ὀξύνεται. Χρὴ δ' ἆρα τὸ φωνῆεν, ὡς τό γε ἀρκτικὸν ἀκροβάλλουσα φωνῆεν, ἐγκλίνεται ὧδε, ἤκουσάς μου, ἐλόγας μοι, σὺ φρανάς με.

Εγκλινόμενα.

Καθόλου γάρ τοι τὰ ἐγκλινόμενα ἀκροβαλλοντα τὸν ἑαυτῶν τόνον, ἐφέλκεται τοῦτο τὸ πρὸ τοῦ ἠγουμένου λέξιν, εἴτε μονοσύλλαβα εἴη, εἴτε δισύλλαβα. Τὸ δὲ καὶ μόνης οὐ δισύλλαβον φῶ, ἀλλὰ μονοσύλλαβα δύο. Αἰεὶ γὰρ μία μόνη λέξις ἐγκλίνεται. δύο δὲ ἢ καὶ μονοσύλλαβα ὧσιν, οὐκ ἂν ὑφ' ἑνὸς τόνου ἐγκλίνοιντο. ἀλλ' ἡ μὲν πρωτόρα τοῦτο ἔχουσα χουσα, τὸ ἠγούμενον. ἡ δὲ δευτόρα ὑφ' ἑτέρου τῆς πρωτόρα ὠθιτιθεμένου. ὅλως μὲν οὖν τὰ τῶν πρωτοτύπων φωνικὰ ἐγκλίνεται, πλὴν τῶν βυθειῶν. Τῆς δὲ πρωτοπροσώπου τὰ δυϊκὰ, μακρᾶς μὴ παραλήγῃ,

Βραχείᾳ δὲ λήγει τῷ ι, νῶϊ, ἀπαθῆ ὄντα.
Ἐπὶ τοῦ πληθυντικοῦ, κοινὸν μὲν ἁπα-
σῶν, τῶν πτώσεων τὸ ἀρκτικὸν η, καὶ τὸ
δασυνέσθαι. Βραχυκαταληκτεῖ δὲ ἡ ἡ
εὐθεῖα εἰς ευ, βραχείᾳ ἔτι παραλήγουσα.
Η δὲ αἰτιατικὴ εὐλόγως εἰς ας, ὡς τὰ
πεμπτόκλιτα. Καὶ ἡ γενικὴ δὲ τοῖς ὀνο-
μασιν ὁμοίως εἰς ων. Η δὲ δοτικὴ μακρο-
καταληκτεῖ τῷ ι, καὶ περισπᾶται. Ἐπὶ
τοι καθόλου τῆς δοτικῆς τὸ ι, βραχὺ ὄν. Ἡ
οὐδ' ἐνταῦτα αἰεὶ μακρόν. ὅθεν οὐδ' αἰεὶ
περισπώμενον, ἀλλ' ἢ ὀξύτονον, ἢ προξύ-
τονον, οἷον δὴ καὶ τὸ Σοφοκλέους. ἀλλ'
ἡμὶν Αἴας ποῦ ἐστιν; Κοινὰ δὲ τὰ ἐπὶ τῶν
πληθυντικῶν ταῦτα καὶ τῆς δευτέρα-
προσωπούσης ἐστί. πλὴν ὅσον τὸ ἀρκτικὸν
οὐκ η, ἀλλὰ υ μακρόν. Τῶν δὲ γενικῶν ἡ μὲν
εὐθεῖα τῷ υ βραχυγραφεῖται, καὶ ἐξ αἰτιά-
γκης ὀξύνεται, ἡ δὲ γενικὴ περισπᾶται. πᾶ-
σα γὰρ γενικὴ μακροκατάληκτος ἐπὶ τῆς
μακρᾶς τονιζομένη, περισπᾶται. Η δὲ δοτι-
κὴ ὀξύνεται, καὶ μακρογραφεῖται ὁμοί-
ως τῇ πρωτοπροσώπῳ. Ἔτι καὶ ἡ αἰτια-
τικὴ, καὶ τὰ δυϊκὰ, ὡς ἐπὶ τῆς πρώ-
της. Τῆς δὲ τρίτης, ἡ μὲν τοῦ γενικοῦ εὐθεῖα
τῷ βραχεῖ. ἡ δοτικὴ δὲ τῇ οι περισπωμένῳ.

Καὶ

breui uero finiunt per ι, nos, nõ cõtra
cta. In plurali cõmunis quidẽ est cun
ctis casib. initialis η, et aspiratio. Breui
aũt desinit rectus qui in ευ, breuẽ etiã
habẽs penult. Verũ accusatiuus in ας
cõuenit quintinflexis. Cæterũ geniti
uus nomnibus in ων est similis. Dati-
uus aũt longã habet ultimã per ι, atq;
anflectit̃, quanq̃ generalit̃ datiui ι sit
breuis, neq; hic sẽp lõga, unde neq; sẽ
per circũflectitur: sed uel acuitur, uel
penacuit̃, ut sanè & illud Sophoclis.
Sed nobis Aiax ubi est? Cõmunia ꝟo
in pluralibus hæc & pronomini secũ
dæ personę sunt, pręterq̃ quod initia
lis nõ est η, sed υ lõga. Singulariũ uero
rectus quidẽ per υ breue scribitur, &
necessario acuitur, genitiuus uero an
flectitur. Omnis enim genitiuus in
longam desinẽs, atq; in longa habens
tonũ, anflectitur. Datiuus uero acui=
tur & per longam scribitur, ita ut da-
tiuus primæ personæ. Item & accusa
tiuus, & dualia, ut in pronomine pri-
mæ. Tertij ꝟo singularis rectus finit
breui. Datiuus aũt per οι circunflexe.

Item accusatiuus breui. Cæterũ dua-
lia & plur. dualibus & plural. prior
similia, præterquam quod plural
datiuus breui finit, et penultimat. Ge-
neraliter autem excidẽs ε à pronomi-
nibus breuis est, at ea quæ ꝓprij sunt
iuris tertiæ, ipsum, ipsum, breui ι.

Tonus & tempus præpositionis.

PRępositio uero omnis, graui no-
tatur, atq; omnis finit breui, p̃ter
in & ex, q̃ sanè et è dicit̃, sequẽte cõso-
nãte, ut, è Ioue. Item omnis tenuatur
à uocali incipiẽs, exceptis sub & sup.
Præpositionũ uero dissyllabarũ post
nomina positarũ, accẽtus retrahitur
apud poëtas quidẽ omnium, ut Par-
nassum iuxta, & meis cũ. Apud ora-
tores uero de, solius, ut his de. Penac-
untur aũt, q̃ndo pro uerbis ponũtur,
ut apud ꝓadest. Manifestũ uero p̃po-
sitiones graui notãtur ex hoc, in me.
Si enim acueretur, trãsferretur sup.
acutus, ut & in hoc, septẽ, ast octauũ.

Tonus & tempus Aduerbij.

POrrò aduerbia quãdoq; dẽ à no-
mine & uerbo, & reliq; orationis
par-

Καὶ ἡ αἰτιατικὴ τοῦ βραχεῖ. Τὰ δὲ δυϊ-
κὰ καὶ πληθυντικὰ τοῖς τῶν προτέρων
ὁμοίως, πλὴν ὅτον ἡ τῶν πληθυντικῶν δο-
τικὴ βραχείᾳ λήγει καὶ παραλήγει. Κα-
θόλου δὲ τὸ ἀπρίπτου ε τῶν ἀντωνυμιῶν
βραχεῖ, καὶ τὰ μοναδικὰ δὲ τοῦ τρίτου,
νίν, μίν, βραχεῖ τῷ ι.

Τόνος καὶ χρόνος προθέσεως.

Πρόθεσις δὲ πᾶσα βαρύνετε, καὶ πᾶσα
βραχυκαταληκτεῖ, πλὴν τοῦ εἰς, καὶ
ἐξ, ἡ δὴ καὶ ἐκ λέγεται ἑπομένου συμ-
φώνου, ἐκ διός. Καὶ πᾶσα δὲ ψιλοῦτε ἀπὸ
φωνήεντος ἀρχομένη, πλὴν τοῦ ὑπὸ καὶ
ὑπὲρ. Τῶν μέν τοι γε δισυλλάβων μετὰ
τὰ ὀνόματα τιθεμένων, ὁ τόνος ἀναβιβάζε-
τε, ποιηταῖς μὴ πασῶν. Παρνασὸν κάτα,
καὶ ἐμῶν μέτα. Λογογράφοις δὲ, τοῦ πέρι,
μόνης, τούτων πέρι. Παροξυνόντες δὲ καὶ ὅτε
ἀντὶ ῥημάτων κεῖνται, ὡς ἡ πάρα, ἀντὶ τοῦ
πάρεστι. Δῆλον δὲ τὸ, τὰς προθέσεις βαρύ-
νεσθαι, ἐκ τοῦ ἐπ' ἐμοί, εἰ γὰρ ὀξυτονεῖτο,
μετεφέρετ' ἂν ἐπὶ τὸ ε ἡ ὀξεῖα, ὥσπερ κἀπὶ
τοῦ, ἑπτ' ἀτὰρ ὀγδοάτην.

Τόνος καὶ χρόνος ἐπιῤῥήματος.

Τὰ δὲ ἐπιῤῥήματα, ἐπειδὴ ἀπὸ ὀνό-
ματος, καὶ ῥήματος, τῶν λοιπῶν τοῦ λόγου

μερῶν ἐστὶ λαβεῖν τε, καὶ σχηματίσαι, καὶ
θάπερ ἐν τῷ περὶ τόπων σχηματιστικῶν
εἴρηται πρότερον, δῆλον, ὅτι καὶ ὁμοίως
ἂν ταῖς ἀρχαῖς ἔχει τὸν χρόνον, καὶ τὸ πνεῦ-
μα, οἷον τὸ δικαίως, ὡς τὸ δικαίων, καὶ τὸ
πολλάκις, ὡς τὸ πολλά, ἔνια μέν τοι καὶ δι-
αφέρειν οὐθὲν κωλύει, οἷον ὠδὶ μὲν τοῦ
τρία καὶ τριάς, τὸ ι βραχὺ, ὧν δὲ τοῦ
τρὶς, μακρόν, μεταβλητικὸν γάρ ἐστιν
οὗ ἡ παραγωγὴ, οἷον δὴ καὶ ὠδὶ τοῦ πνεύ-
ματος, τὸ μὲν γὰρ ἅμα δασυνέται, τὸ
δὲ ἄμυδις ψιλοῦται, σώζει μὲν οὖν ἔνια
ὠδὶ τῆς αὐτῆς, οἷον τὰ καλούμενα μεσό-
τητος, καλῶν καλῶς, τιμίων τιμίως,
καὶ τὰ δοτικοφανῆ, καὶ τὰ γεννικοφα-
νῆ, κοινῇ κοινῇ, ἴσης ἐπίσης, καὶ ὅλως
τὰ καλούμενα ἂν ὁμοιονόματα. Ἔτι τὰ
εἰς θεν, ἄνω ἄνωθεν, ποῦ πόθεν, ποθὲν
μέν τοι ὀξυτόνως, διαφορᾶς χάριν τοῦ
ἀορίστου. Περισπᾶται δὲ καὶ ὅσα δίφθογ-
γον λήγει ἐχούσῃ τὸ υ ὑποτακτικόν,
εὖ, ἀγχοῦ, ὁμοῦ. Πᾶσα γὰρ δίφθογ-
γος τελικὴ εἰς υ λήγουσα, καὶ ἐφ' ἑαυ-
τῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπᾶται, πλὴν
τριῶν, ἰδού, ἰού, οὔ, ὀξυτονουμένων. Ἔτι τὰ
μονοσύλλαβα τῶν πευστικῶν περισπᾶται,
ποῦ

partib. licet sumere, & formare, quē-
admodū in libro de locis formatiuis
dictū est prius, et manifestū est, ꝙ simi
lia originib9 suis habēt et tēpus, et spi
ritū, nēpe iuste, ut iustorū habet, & se
penumero ut multa. Nōnulla tñ etiā
diuersa esse nihil uetat, ut in his q̄dē,
tria & ternio ι est breuis, in ter uero
longa. Est enim ubi uariet deductio,
ueluti sanè, & in spiritu. Etenim hoc
aduerbiū simul aspiratur, unà uero te
nuatur. Seruāt igitur nōnulla in ea-
dē, ut quæ uocātur mediocritatis, pul
chrorū, pulchre, honestorū, honeste,
& datiuis similia & genitiuis, cōmu-
ni, cōmuniter: æq̄lis, æque, & omni-
no ea, q̄ uocātur similia nominibus.
Præterea in θεν, ut supra, desup, ubi, un-
de: alicunde tñ acute, differentiæ gra-
tia indefiniti. Circūflectūtur uero &
q̄ diphthōgo desinūt, habēte υ subiun
ctiuū, bene propè, simul. Omnis em̄
diphthongus finalis in υ terminās, &
in se ipsa habēs tonū, circunflectitur,
præter tria, ecce, heu, nō, acuta. Itē mo-
nosyllaba interrogatiua circūflectūtur.
ubi,

ubi quomodo. Et per υ desinẽtia, nũc gry. Longũ em̃ nũc aduerbialit̃, breue uero cõiũctionaliter, unde igitur acute aũt & si, & næ. Quibus si addatur θε, ut utinã, & χι, ut certe, nõ mutatur in circumflexũ acutus. Vniuersaliter enim casus nõ recipientium extensiones, non uariant acutum tenorem. At uero utinam antepenacute, & ulterius, ut ex trochaico cõposita.

Tonus & tempus Coniunctionis.

COniunctinoũ uero copulaiuæ quidẽ acuũtur, pręter siue. Acutus tamẽ cõsequẽs, uertitur in grauẽ. Penacuũtur ṽo et causales (quatenus aũt, & ideo, sunt partes duæ) & breuẽ habẽt ult. præt̃ quomodo. Acuuntur uero & disiũctiuæ, p̃ter siue. Circũflectitur quidẽ cõiunctio ἄρα dubitatiue accepta, penacuitur ṽo collectiue. Vel aũt disiũctiua aut declaratiua, tenui notatur, atq; acuitur affirmatiua uero tenuat̃, & circũflectit̃. Cæterę localis, aut articularis, aut similitudinaria, aspiratur atq; anflectit̃. Generalit̃ aũt cõiũctiões omnes tenuãtur, p̃ter causales.

ποῦ, πῶς. Καὶ τὰ τῷ υ λήγοντα, νῦν, γρῦ. Μακρὸν γὰρ τὸ νῦν ὑπὲρ ῥηματικῶς, βραχὺ δὲ συνδεσμικῶς, ὅθεν τὸ τοίνυν. ὀξυτόνως δὲ καὶ τὸ ει, καὶ ναι. Οἷς δὲ ἐπεκτεινομένοις τῇ θε, οἷον εἴτε, καὶ τῇ χι, ναί χι, οὐ τρέπετε εἰς περισπωμένην ἡ ὀξεῖα. Καθόλου γὰρ τῶν ἀπτώτων αἱ ἐπεκτάσεις οὐ τρέπουσι τὴν ὀξεῖαν τάσιν, τὸ δὲ ὄφελον περιπαροξυτόνως, καὶ τὸ ἐπέκεινα, ὡς ἐκ τροχαϊκοῦ σύνθετα.

Τόνος δὲ χρόνος συνδέσμου.

Τῶν δὲ συνδέσμων, οἱ μὲν συμπλεκτικοὶ ὀξυτονοῦνται, πλὴν τοῦ ἤτοι ἡ μέντοι γε ὀξεῖα συνεπομένη, τρέπεται εἰς βαρεῖαν. Παροξυτονοῦνται δὲ καὶ οἱ αἰτιατικοὶ (τὸ δὲ καθ' ὃ καὶ δι' ὅ, μέρη δύω) καὶ βραχυκαταληκτοῦσι δὲ, πλὴν τοῦ ὅπως. Οξύνονται δὲ καὶ οἱ διαζευκτικοὶ, πλὴν τοῦ ἤτοι. Καὶ περιπεσπᾶται μὲν ὁ ἄρα ἀπρῤῥηματικῶς, παροξύνεται δὲ συλλογιστικῶς. Τὸ δὲ ἢ διαζευκτικὸν μὲν ὄν, ἢ διασαφητικὸν, ψιλοῦται, καὶ ὀξύνεται, βεβαιωτικὸν δὲ ψιλοῦται, καὶ περισπᾶτε. Τοπικὸν δὲ ὄν, ἢ ἀρθρικὸν, ἢ ὁμοιοτατικὸν διασύνετε καὶ περισπᾶτε. Καθόλου δὲ οἱ σύνδεσμοι πάντες ψιλοῦται, πλὴν

τῶν

τῶν αὐτολογικῶν. Οξυύοντες δὲ καὶ οἱ πα-
ρασυναπτικοὶ, ἐπεὶ ἐπειδὴ, καὶ ἐπεκτεινό-
μενοι τῇ πρ, ὑπὸ τῆς αὐτῆς φυλάττουσι τὴν
ὀξεῖαν τάσιν, ἐπειδήπερ. Οξύτονος δὲ καὶ
ὁ ἀλλὰ μὴν, εἰ μὴ ἴσως τὸ ἀλλὰ οὐκ ὀξυτονεῖ-
σθαι, ἀλλὰ βαρυύεσθαι λέγοι τίς, ὡς καίτινας
τῶν ἄλλων συνδέσμων. Οὐ γὰρ σώζει τὸν
τόνον μετατιθέμενον, οἷόν τι καὶ περὶ τῶν
προθέσεων εἴρηται. Οἵ γε μὴν ἐναντιωμα-
τικοὶ προξυύοντες ὁμοίως, ἔμπης. Οὕτω μὲν
οὖν περὶ τόνου καὶ χρόνου, καὶ μὲν δὴ καὶ
πλείω ἅττα ἐνθυμηθέντας προσθεῖναι εὖ
ἂν ἔχει.

ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.

Περὶ δὲ πνεύματος κοινῇ θεωρῶ-
μεν ὧδε. Α. Τὸ α πρὸ ἑαυτοῦ ψιλοῦ-
ται, ἔτι πρὸ τοῦ β, πλὴν ἐφ' ὧν τὸ ρ ἕπε-
ται, ἁβρὸς, ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἄλλα, πλὴν
τοῦ στεριτικοῦ, ἀβροτάζειν ἄβρομος. Ετι
πρὸ τοῦ γ, πλὴν τοῦ ἁγνὸς, καὶ τῶν ἀπ'
αὐτοῦ, ἅγιος. Ετι πρὸ τοῦ δ, πλὴν τοῦ
ἁδρὸς, καὶ ἅδης. Ετι πρὸ τοῦ ε, καὶ ζ,
πλὴν τοῦ ἅζειν, τὸ σέβειν. Ετι πρὸ τοῦ η,
καὶ θ, καὶ ι, καὶ κ, καὶ λ, πλὴν τοῦ
ἅλεσθαι, καὶ ἅλς, καὶ τῶν ἀπὸ τούτου, ἑπο-
μένου μέντοι συμφώνου τῆς πρώτης, ἢ τῆς
δευτέρας,

causales. Acuuntur uero subcõtinua-
tiuæ, uelut, quoniã, quãdoquidẽ: atq;
extẽsæ cũ πρ, in eadẽ seruãt acutũ te-
norẽ, quãdoquidẽ. Acuta aũt & sed,
& atq, nisi fortasse, sed nõ debet acui,
sed grauari dixerit quis, ut & quasdã
ex alijs cõiunctionibus. Nõ enim ser-
uant accentũ transpositũ, qualiter &
de præpositionibus dictũ est. Sed ad-
uersatiuæ penacuuntur, similiter, ta-
men. Sic igitur de accentu & tẽpore,
at ita, ut qui plura quædam memoria
tenet, addere & ipsi recte possint.

DE SPIRITV.

De Spiritu autẽ cõmuniter cõsy-
deremus sic. A, A, ante seipsum te-
nuatur, etiã ante β, præterquã in qui-
bus ρ sequitur, mollis. similiter uero
& in alijs, nisi priuatum, peccare quie-
tus. Præterea ante γ. præter castus, &
quod ab eo est sanctus. Itẽ ante δ, præ-
ter maturus, Pluto. Rursum ante ε,
& ζ, præter uenerari, colere. Porrò
ante η, & θ, & ι, & κ, & λ. præter sal-
tare, & mare, & quæ ab hoc sunt. Se-
quente tamen consonante primæ, uel
secundæ,

secũdæ,uel tertiæ cõiugationis,semp
tenuatur. Alphius,halcedo. Itẽ ante
tenuat, p̃ter simul & q̃ sũt ab hoc,cer
tamen,nexus,peccatũ. Itẽ ante ν acu
tur, p̃ter placeo. Præterea ante ξ,&
ω,& π,præter omnis,simplex,accẽdo
Rursum ante ρ, p̃ter cassis, & in gbo
μ,uel π,sequitur,currus harpya. Itẽ
ante σ, p̃ter ἄοσα,significãs quæ. Rur
sum ante τ,præter ἄπλα,id est,q̃. Etiã
ante,ν,& φ. p̃ter tactus. Itẽ ante χ,&
præter ea quæ à connecto,uinculũ
stidiosus. Generaliter aũt et a priua
uum, uel intensiuũ, uel diminutiuũ,
uel mali,uel modici,uel simul,uel q̃
lis significatiuũ,uel abũdãs tenuatur
rectũ,uastũ,cõsequẽs, numerale, q̃
lis,indoctus,spica, collectiuũ χο alp
ratur semper. Excipiantur à priua
uis,catena,& Pluto. E. E ante α q̃
aspiratur, p̃ter uer,si, placere. Ante
χο tenuatur, nisi λ uel ρ seq̃tur, sep
mus, Hebræus. Itẽ ante γ, & λ. præ
solũ,sedes,sponsalia,sedebit, under
debit. Rursũ ante seipsum, p̃ter r
Præterea ante ζ,præter reclino, um

πευτῆρας, ἢ ῥῆ τρίτης συζυγίας, ἀεὶ ψι-
λοῦται, ἀλῳός, ἀλκυών. Ετι πρὸ τοῦ
μ ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἅμα καὶ τῶν ἀπ'
αὐτοῦ, ἄμιλλα, ἅμα, ἁμαρτία. Ετι πρὸ
τοῦ ν ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἀνδάνω. Ετι
πρὸ τοῦ ξ, καὶ ο, καὶ ω, καὶ π, πλὴν
τοῦ ἅπλας ἁπλοῦς ἅπτω. Ετι πρὸ τοῦ
ρ, πλὴν τοῦ ἄρκυς, καὶ ἐφ' ὧν τὸ μ, ἢ τὸ
π, ἕπεται, ἄρμα, ἅρπυια. Ετι πρὸ
τοῦ σ, πλὴν τοῦ ἄοσα, σημαντικοῦ ἄν
ῥῆ. Ετι πρὸ τοῦ τ, πλὴν τῶ ἄπλα, ἅπλ.
Ετι πρὸ τῶ υ καὶ φ, πλὴν τῶ ἀφύη. Ετι πρὸ
τοῦ χ, καὶ ψ, πλὴν τῶν ἀπὸ τῶ ἅπλω, ἀψίς,
ἀψίκορος. Καθόλου ὁ τόσα σεριτικὸν ὂν, ἢ
ἀδιτακτικὸν, ἢ μειωτικὸν, ἢ φαύλα, ἢ ὀλί-
γον, ἢ τῶ ὁμοῦ, ἢ τὸ ἴσα σημαντικὸν, ἢ πλεονά
ζοντα, ἄκλιτον, ἀχανὲς, ἀπόλαυστον,
ἀδιάφθορον, ἀτάλαντον, ἀμαθὲς, ἄστοχος,
ἀφροσύνη. ἀεὶ. ἀζαιρέτως τῶ
σεριτικῶν, ἄλυσις καὶ ἄσλης. Ε. Τὸ ε πρὸ
μ τῶ ἀσύνετος, πλὴν τῶν ἔαρ, ἐαύ, ἐασλὲ
να. πρὸ δὲ τῶ β, ψιλοῦται, εἰ μὴ τὸ λ, ἢ τὸ
ρ, ἑπόμενα, ἔβδομος, ἑβραῖος. Ετι πρὸ
τοῦ γ, καὶ λ, πλὴν τῶν ἔλος, ἕδρα, ἑδνα,
ἑδώδη, ὅθεν τὸ καθεδεῖται. Ελι πρὸ ἑαυτῶ,
πλὴν τῶν ἐέρσα. Επι πρὸ τῶ ζ, πλὴν τῶν ἕζω.

ὅθεν τὸ καθέζομαι. πρὸ δὲ τοῦ η δασύνετο,
πλὴν τοῦ ἔην, καὶ ἐηνός ποθαμός. πρὸ δὲ
τοῦ θ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἔθεν. πρὸ δὲ τοῦ κ,
δασύνεται, εἰ μὴ τῆς λέξεως ἐκπίπτει,
ὡς ὑπὸ τοῦ ἐκεῖνος, κεῖνος καὶ πλὴν τοῦ
ἐκ, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς, ἐξαιρείσθω καὶ
τὸ ἐκυρός, ἐκεχειρία. Πρὸ δὲ τοῦ λ ψι-
λοῦται, πλὴν τοῦ ἕλλην ἕλος ἕλιξ ἕλ-
μινς. Ετι πρὸ τοῦ μ, πλὴν τοῦ ἑμύς. Ετι
πρὸ τοῦ ν, πλὴν τοῦ ἕνεκα, ἕν καὶ ἕνεκα.
Πρὸ δὲ τοῦ ξ, δασύνεται, πλὴν τοῦ ἐξ,
καὶ τῶν ἐκ ταύτης. Ετι πρὸ τοῦ ο, πλὴν
τοῦ ἐόν, καὶ εἰ ἐκ κλίσεως. Πρὸ δὲ τοῦ π,
ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἕπω ἑπτά. Ετι πρὸ
τοῦ ρ, εἰ μὴ τὸ δ, ἢ κ, ἢ μ, ἢ π, ἢ σ ἕπε-
ται, ἕρδειν ἕρκος ἕρπειν ἑρμῆς ἕρσα.
Ετι πρὸ τοῦ σ, πλὴν ἑστιῶ ἑστικα ἑστία. Ετι
πρὸ τοῦ τ, πλὴν τοῦ ἕτοιμος, ἕτερος,
ἑταῖρος. Ετι πρὸ τοῦ ν, καὶ φ. πλὴν
τοῦ ἑφθός. Ετι πρὸ τοῦ χ. Πρὸ δὲ τοῦ
ψ δασύνεται. Καὶ πρὸ τοῦ ω, πλὴν
τοῦ ἔω, ὅθεν τὸ εἰμί, καὶ ἐῶ. Καθόλου δὲ
τὸ ἐκ κλίσεων, εἴτ', οὖν αὐξήσεως ὄν, ψιλοῦ-
τρ, ἔλεγον, ἔγραφον. Ετι ψιλουμένας μὲν
λέξεσιν ὑπὸ πλεονάζον, μεταλαμβάνει
τοῦ ψιλοῦ πνεύματος, δασυνομένας δὲ
τοῦ δασέος,

sedeo. Verũ ante η aspiratur, p̃ter erã,
& Eenus, fluuius. Ante uero θ tenua
tur, p̃ter sui. Cæterũ ante κ aspiratur,
nisi à dictione excidat, quemadmodũ
in ille, ille. & præter ἐκ, & quæ ex ea.
Excipiantur & hæc socer, induciæ.
Ante uero λ tenuatur, p̃ter Græcus,
palus, pampinus, lumbricus. Item an
te μ, præter testudo lutaria. Et ante ν,
præter propter, unũ, & uniens. Ante
uero ξ aspiratur, præter ἐξ, & quæ ex
ea. Item ante ο, præt' exiens, etsi ex de-
clinatione. Ante π uero tenuatur, p̃=
ter tracto, septem. Et ante ρ, nisi δ, uel
ρ, uel μ, uel π, uel σ, sequatur, facere, se-
ptum, serpere, Mercurius, ros. Item
ante σ, præter conuiuor, cõuiuat. exci
pio, focus. Rursum ante τ, præter pa-
ratus, alter, socius. Præterea ante ν &
φ, præter coctus. Etiam ante χ. Ante
uero ψ aspiratur, & ante ω, præter sũ,
unde sum & sino. Vniuersaliter uero
ex declinatione, siue augmento tenua
tur, dicebam, scribebã. Item in tenua=
bus dictionibus abundans quidem as-
sumit tenuẽ spiritũ in aspiratis uero

aſperũ, ut emptus, uidebã. Itẽ aſpir-
tũ, ſi ν aſſumẽs per diphthõgũ enũ-
tur, tenuatur, ut trãquillus, trãgil-
marcidus, marcidus. Etiã ante pr-
rita accedens, & excidens, tenuatu-
uerberabã, nam uerbera. H, ꝑ ant-
& à declinatione eſt, & tenuatur. A-
te uero β aſpiratur, & ante γ, prãe-
uinus. Præterea in δ, præter Ed-
gẽs, & iam, & uoluptas. Ante uer-
tenuatur, Eetiõ, ſol. At ante ζ, &
clinatione eſt ſemper, & ſpiritũ hab-
uerbi, ut ueneror, uenerabar. Ver-
ante θ tenuatur ſẽper, & ante ι. An-
aſpiratur, p̃ter indomitus. Præter
ante λ tenuatur, p̃ter ſol, clauus, a-
Rurſum ante μ aſpiratur, præ
& q̃ndo arenoſus, dico, flectere. C-
rũ ante ν tenuatur, p̃ter quãdo, ce-
eo. Ante ψο ξ, in ueniã fut, ſolo
tur. Præ ea ante ο, et ω, tenuatur.
rora, Eoneus. Itẽ ante π, iecur. A-
uero ρ, aſpiratur, quando in ſyl-
ſit natura longa, ut luno, heros,
in breui tenuatur, ſenecio, E-
nus ſenſum. Præterea ante σ aſp-

τῶ δασέος, ἑωνημένως, ἑώρων. Ετι δ' α-
σωμένων ἦν τὸ, υ, πρόσλαβόν ἀφ' ἑ-
φθόγγων, ψιλοῦται, ἕκηλος, ἄϋκηλος,
ἕαλων, ἄϋλων. Ετι τὰ εἰς παρωχημέ-
νους πρώτερα χόμενον καὶ ἀφ' ἑτέρου, ψιλᾶ-
ται, ἑτύπτον, τύπτε γάρ. Η. Τὸ η πρὸ τ
ἐξ ἀρχῆς ἐλισσεώς τε ὄζει καὶ ψιλοῦται. Πρὸ
δὲ τῶ β μὲν δασύνεται, καὶ πρὸ τῶ γ,
πλὴν τῶ ἐγάθεος. Ετι πρὸ τ δ', πλὴν
ἀδελφεὸν, ἔθνος, καὶ ἄδελφ, καὶ ἄδ'ος. Πρὸ
δὲ τῶ ε, ψιλοῦται, ἠετίων, ἠέλιος. Πρὸ
δὲ τοῦ ζ, ἀφ' ἑλισσεώς τε ὄζειν ἀεί, καὶ τὸ
πνεῦμα ἔχει τ ῥήματος, ἕζομαι, ἵζω.
μαι. Πρὸ δὲ τῶ θ ψιλᾶται ἀεί, καὶ πρὸ
τ ι. Πρὸ δὲ τῶ κ δασύνεται, πλὴν τοῦ
κίεσκε. Ετι πρὸ τῶ λ ψιλᾶται, πλὴν
τῶ ἥλιος, ἧλος, ἡλικία. Πρὸ δὲ τῶ μ
δασύνεται, πλὴν τῶ ἧμαρ, καὶ ἵμος,
ἠμαθόεις, ἠμί, ἠμύειν. Πρὸ δὲ τ ν ψιλᾶ-
ται, πλὴν τ ἥνίκα, καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ.
Πρὸ δὲ τ ξ, ὧδε τ ἥξω μέλλοντος μόνα δ'α
σύνεται. Πρὸ δὲ τ ο, ω ψιλᾶται. ἠὼς,
ἠνεμόεις. Ετι πρὸ τ π, πλὴν ἥπαρ. Πρὸ
δὲ τ ρ δασύνεται φύσει μακρᾶ συλλα-
βή. ἧρα ἥρως. Βραχεῖα δὲ ψιλᾶται.
ἐρέω, ἠρίδανος, ἠρέμα. Ετι πρὸ τ σ

δασύνεται. ἥσυχος, ἡσίοδος. πρὸ δὲ τοῦ τ ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἡττᾶσθαι. Ετι πρὸ τοῦ υ. ἠύς. Ετι πρὸ τοῦ φ δασύνετ, ἥφαιστος. Πρὸ δὲ τοῦ χ, ψιλοῦται. ἦχος, τὸ δὲ ἦχι καθ' ἐπέκτασιν. Πρὸ δὲ τοῦ ψ δασύνετ, ὡς ἐκ ἡλίσεως ὄν τοῦ ἅπτω. Καθόλου δὲ δὲ αὐξήσεως ὄν, τὸ πνεῦμα ἔχει τοῦ ῥήματος. αἰδοῦμαι, ἠδούμην, αἱροῦμαι, αἱρούμην. Ετι ἐν προχαϊκῇ λέξει ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἧλος, καὶ ἧπαρ. Ι. Τὸ ι πρὸ τοῦ α, β, καὶ γ ψιλοῦται. καὶ πρὸ τοῦ δ, εἰ μὴ τὸ ρ ἕποιτο, ἱδρώς, ἱδρύω. πλὴν τοῦ ἴδρις. Πρὸ δὲ τοῦ ε δασύνετ. ἱερόν. Ὁ πρὸ τοῦ ζ, ἵζω. Πρὸ δὲ τοῦ η ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἵημι, τὸ βάλλω. Ετι πρὸ τοῦ θ, καὶ κ. πλὴν τοῦ ἵκω, ἱκέτης, ἱκάνω. Ετι πρὸ τοῦ λ, πλὴν τοῦ ἵλεως, καὶ ἱλαρός. Ετι πρὸ τοῦ μ, συμφώνου ἑπομένου, ἴμβρος. φωνήεντος δὲ, ὄ. ἵμερος. πλὴν τοῦ ἵεμεν. Ετι πρὸ τοῦ ν, πλὴν τοῦ ἵνα. Ετι πρὸ τοῦ ξ, ἰξός. Ετι πρὸ τοῦ ο, ω, ἰὸς, ἰών. Ετι πρὸ τοῦ π ῥίζοντος, πλὴν τοῦ ἵπτασθαι. Ετι πρὸ τοῦ ρ, καὶ πρὸ τοῦ σ, πλὴν τοῦ ἵστορ, ἱστορία, ἱστός, ἵστημι. Ετι πρὸ τοῦ τ, ὁ υ, καὶ φ, ὁ χ, καὶ ψ. Ο. Τὸ ο πρὸ τοῦ α, ὁ β, καὶ γ, καὶ δ, ψιλοῦτ. πλὴν ὁδὸς καὶ ὅδε ὁ ὁδεῖνα. Ετι πρὸ τοῦ ε

tur, quietus, Hesiodus. Ante τ aũt tenuatur p̃ter uinci. Etiã ante υ, bonus. Itẽ ante φ, aspiratur, Vulcanus. Ante ψ̃o χ tenuatur, sonus, sed ubi, per extẽsionẽ est. Cæterũ ante ψ aspirat̃, ut ꝙ ex declin. uerbi accẽdo est. Generalit̃ uero ꝙ ex augmẽto est, spiritũ habet uerbi, uereor, uerebar, eligo, eligebã, p̃terea in trochaica dictiõe tenuatur, p̃t clauus & iecur. Ι. ι ante α, β, & γ, tenuatur, & ante δ, nisi ρ sequatur, ut sudor, firmo, p̃ter sciẽs. Ante ε aũt aspiratur, p̃ter sacrũ, & ante ζ, constituo. Ante ψ̃o η tenuatur, p̃ter mitto, id est, iacio. Itẽ ante θ, et η. p̃t uenio, supplex, peruenio. Itẽ ante λ, p̃ter ꝓpitius, et hilaris. Itẽ ante μ, cõsonãte sequẽte, imber, uocali uero, non, ut desyderium, præter uadimus. Item ante ν præter ut. Etiam ante ξ, ut uiscum. Item ante ο, ω, rubigo, iens. Item ante π simplex, præter uolare. Rursum ante ρ, & ante σ, p̃ter testis narratio, tela, sto. Porro ante τ, & υ, & φ, & χ, & ψ, tenuat̃. Ο. ante α, & β, & γ, & δ, tenuatur, præter uia, & hic, & isthic. Præterea ante

ε, ζ, θ, præt̃ unde, & quòd. Rursũ ante
κ, & λ. p̃ter pila, tractus, nauis onera
ria, totus. Et ante μ, p̃ter simul, & q̃ ab
hoc. Itẽ ν in plusq̃ syllabicis, unguis, q
somniũ. Itẽ ante ξ, & π demptis his, in
q̃bus sequit̃ λ, dẽptis itẽ & relatiuis.
Itẽ ante ρ, pręter uideo, finis, & hęc in
q̃bus κ, uel μ sequitur. Rursũ ante ν in
plusq̃ syllabicis, p̃ter quantus, & sa
ctus. Præt̃ea ante τ, p̃ter φ, q̃ndo, cu
Cæterũ ante φ, χ, ψ, ω. Ante π uero se
quẽte, λ, aspiratur, ungula, scutũ, et in
relatiuis, qualis, quãdo, ubi, quãtus,
q̃mdo, uter. Etiã ante ρ, κ, uel μ sequ
te, ut iusiurandũ, monile. Ante ν uero
& σ aspiratur, in quẽ, & q̃s monosy
labis. Generalit̃ ṽo φ abũdat dictio
bus à cõsonãte incipientibus tenua
ut potẽs, & ante aspiratũ, si assũpsen
υ tenuatur, finis, finis. Ω. ω in dictio
bus plusq̃ syllabicis tenuat̃, p̃t̃ uideo
hora, deficio. Cui ṽo articulus addi
aspiratur, & cui proprio. ο ṽo adu
biũ, uocãdi tenuatur, ut dictũ est. Υ. ν
ubi dictione incipit, aspiratur, quem
admodum ex consonantibus ο, ut ro
bus

τοῦ ε, ζ, θ. πλὴν τοῦ ὅθεν, καὶ ὅθι. Ετι πὲρ
τοῦ κ, λ, πλὴν τοῦ ὅλμος, ὁλκή, ὁλκὰς,
ὅλος. Ετι πὲρ τοῦ μ. πλὴν τοῦ ὁμοῦ, καὶ
τῶν ἀὲρ τούτου. Ετι πὲρ τοῦ ν ἐν ταῖς ὑπὲρ
μίαν συλλαβὴν, ὄνυξ, ὄναρ. Ετι πὲρ τοῦ ξ
καὶ π. πλὴν ἐφ' ὧν ἕπετε τὸ λ, καὶ πλὴν τῶν
ἀναφορικῶν. Ετι πὲρ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ ὁρῶ,
ὅρος, καὶ ἐφ' ὧν τὸ κ, ἢ τὸ μ ἕπεται. Ετι
πὲρ τοῦ σ ἐν τοῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν.
πλὴν τοῦ ὅσος, καὶ ὅσιος. Ετι πὲρ τοῦ τ.
πλὴν τοῦ ὅτι, ὅτε, ὅτω. Ετι πὲρ φ, χ, ψ,
ω. Πρὸ δὲ τοῦ π, ἑπομένου λ, δασύνε-
ται. ὁπλή, ὅπλον. καὶ ὠθὶ τῶν ἀναφορι-
κῶν, ὁποῖος, ὁπότε, ὅπου, ὁπόσος, ὅπως,
ὁπότερον. Ετι πὲρ τοῦ ρ, κ, ἢ μ ἑπομένου,
ὅρκος, ὁμός. Καὶ πὲρ τοῦ ν δὲ καὶ σ, δα-
σύνεται ὠθὶ τῶν, ὅν, καὶ ὃς μονοσυλλάβων.
Καθόλου δὲ πλεονάζον τοῖς ἀὲρ συμφώνου
ἀρχομένοις, ψιλοῦτε, ὄβριμος. καὶ πεδασι
νόμενον ἢν πεσλάβῃ τὸ υ ψιλοῦτε, ὄρος,
οὖρος. Ω. Τὸ ω ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλα
βὴν ψιλοῦται. Πλὴν τοῦ ὡρῶ, ὥρα, ὡρα-
κιῶ. ὧ δὲ ἄρθρον δασύνεται. καὶ ὧ ἰδί-
ω, ὧ δὲ ἐπίρρημα ἡλιτικὸν, ψιλοῦται ὡς
εἴρηται. Υ. Τὸ υ πάσης λέξεως ἄρχον δα
σύνεται, ὥσπερ τῶν συμφώνων τὸ ρ,

ῥώμη, ῥῆμα, ῥεῖν. Δασύνεται δὲ τὸ ρ, καὶ ἐὰν διττὸν γένηται ἐν μέσῳ λέξεως, οὐκ ἄμφω μέν τοι, ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον ψιλοῦται, τὸ δὲ δεύτερον δασύνετο, ῥῆμα, ἐπίῤῥημα. Κοινὰ δὲ καὶ περὶ τὰς διφθόγγους. οἷον ἡ αι ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν, ψιλοῦται. εἰ μὴ τὸ μ ἔποιτο. αἷμα. πλὴν τοῦ αἱροῦμαι. Ετι ἡ αυ ψιλοῦται. πλὴν ὠδὶ τοῦ αὕτη ι. Ετι ἡ ει. πλὴν ὠδὶ τοῦ εἱρκτή, εἱλεως, εἱρμός, εἱλίσσω, εἷμαι, εἷς. Ετι ἡ ευ. πλὴν τοῦ εὕδειν, εὑρίσκειν. Ετι ἡ οι ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν, πλὴν τοῦ οἶμος, ὁδός, καὶ οἷος. Ετι ἡ υ, πλὴν τοῦ ὅτος, ὕνεκα, καὶ τῶν μονοσυλλάβων. ὅς, ὅ, ὅτω μὲν τοίνυν ταῦτα.

Περὶ ὀρθογραφίας.

Τινὰ δέ τισι γραπτέον, φωνήεσσι καὶ διφθόγγοις. οἷον τίνα μὲν τῷ μικρῷ ο, τίνα δὲ τῷ μεγάλῳ, καὶ τίνα μὲν τῷ ε, τίνα δὲ τῷ η, ἢ τῇ αι. καὶ τίνα μὲν τῷ υ, τίνα δὲ τῇ οι, καὶ τίνα μὲν τῷ ι, τίνα δὲ τῇ ει. τῇ μὲν παραδόσει κείσθω, τῇ δὲ ἐτυμολογίᾳ λεπτέον. οἷον τὸ ἤπειρος. τὸ μὲν ο, ἐκ παραδόσεως μικρόν. τὸ δὲ η καὶ ει, ἐξ ἐτυμολογίας, ὅτι ἀπὸ τοῦ α καὶ πέρας. ἄπρος, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, ὡς προσλήψει

bur, uerbum, fleuere. Aspiratur uero ρ etiã si duplex fuerit in medio dictionis, non ambæ tamen, at prima quidẽ tenuatur, secunda uero aspiratur, ut uerbum, aduerbium. Cõmunia uero & circa diphthongos, ut αι in plusq̃ syll. tenuãtur, nisi μ sequatur sanguis, præter eligo. Item αυ, tenuatur, præterquã in hæc. Præterea ει, nisi in carcer, seruus, series, uoluo, unus. Porrò in ευ, p̃ter dormire, urere, inuenire. Item οι, in plusquamsyllab. præter uia, uia, qualis. Etiam ου, præter hic, quoniã, & monosyllaba, cuius, quos, sic ergo hæc.

DE ORTHOGRAPHIA.

Quæ ꝟo quibus scribẽda uocalibus, & diphthõgis, nẽpe aliq̃ ο paruo, aliq̃ ω magno, aliqua itẽ ꝑ ε, aliqua per, η uel per αι: rursũ aliqua ꝑ υ, aliqua per ο, postremo quædã per ι, nõnulla etiã per ϙ, q̃ partim arti subiacent, partim ex etymologia sumenda sũt, ut epyrus, ο qdẽ ex traditiõe p̃uũ habet, η ꝟo et ϙ ex etymologia, qa ab α & finis, infinitus, mutata α in η & assũpta.

pta, ι, fit epirus. Quamobrem consy-
derandum qualiter cõposita habent,
& omnino deriuatiua, nõ solum quia
uaria cõpositio mutat, ac prorsus de-
riuatio, ut nomen, pronomen, mons,
uertex, suadeo, ꝓbabilis, libo, libamẽ,
gutta. Sed & quoniã differẽter fit cõ-
positio, differenter etiã cõscribãtur et
mediẹ. Etenim cõpositorũ alia quidẽ
ex integris, ut industrius. Alia ṽo ex
duob. corruptis. Sophocles. Alia itẽ
ex corrupto & integro, studiosus po-
puli. Alia uero cõtra, Pericles. Qua-
re etiã fit, ut ꝓpter uariã uocis cõposi-
tionẽ etymologicũ oporteat esse eum
qui ꝑfecte scripturus sit. Cæterũ accu-
rate de etymologia dicere, deq; abla-
tione & assũptione, & omnino de mu-
tatione non est p̃sentis speculationis.

Vocalium mutatio quadrupliciter.

LAtere ṽo neq; hic oportet, q uo-
caliũ mutatio q̃druplex sit. Vel
enim breuis uertitur in breuẽ. Mene-
laus, Menelaus: uel lõga in longã. Py-
thagoras, Pythagores: uel breuis in
longã, amor, heros: uel lõga in breuẽ,
populus,

προσλήψει τοῦ ι, ἤπειρος. Ὥστε σκεπτέον
ὅπως τὰ σύνθετα ἔχει, καὶ ὅλως παρά-
γωγα. οὐ μόνον ὅτι πολλὰ ἡ σύνθεσις με-
ταβάλλει καὶ ὅλως ἡ παραγωγὴ, οἷον ὄνο-
μα ἀντωνυμία, ὄρος, ἀκρώρεια, πείθω,
πειθάνος, λείβω, λοιβὴ, λιβὰς. Ἀλλὰ καὶ
ὅτι διαφόρως τῆς συνθέσεως, γιγνομένης
διαφόρως ἂν καὶ ὀρθογραφοῖτο τὰ μέτα.
Τῶν γάρ τοι συνθέτων τὰ μὲν ἐκ δυοῖν
τελείων, χειρισόφος. Τὰ δὲ ἐκ δυοῖν
ἀπελειπόντων. Σοφοκλῆς. Τὰ δὲ ἐξ ἀπε-
λειπόντος καὶ τελίου. Φιλόδημος.
Τὰ δὲ ἀνάπαλιν. Περικλῆς, ὥστε καὶ
συμβαίνει διὰ τὸ πολὺ τῆς φωνῆς σύν-
θετον καὶ παράγωγον, ἐτυμολογικὸν
δεῖν εἶναι τὸν μέλλοντα τελέως ὀρθογραφεῖν.
Δι' ἀκριβείας δὲ περὶ ἐτυμολογίας εἰπεῖν,
καὶ περὶ ἀφαιρέσεως, καὶ προλήψεως, καὶ
ὅλως μεταβολῆς, οὐ τοῦ παρόντος σκοποῦ.

Ἡ τῶν φωνηέντων τροπὴ τετραχῶς.

ΛΑνθάνειν μέν τοι οὐ δι' ἐνταῦθα
χρὴ, ὅτι τῶν φωνηέντων ἡ τροπὴ τε-
τραχῶς, ἢ γὰρ τὸ βραχὺ τρέπεται εἰς βρα-
χύ. Μενόλαος Μενέλαος, ἢ τὸ μακρὸν
εἰς μακρόν. Πυθαγόρας Πυθαγόρης, ἢ
τὸ βραχὺ εἰς μακρόν. ἔρως, ἥρως. ἢ τὸ
μακρὸν

μακρὸν εἰς βραχὺ, λαὸς λεώς. Γάμπολ-
λα δὲ παρὰ τῇ κλίσιν ἐστὶν ὀρθογραφεῖν,
οἷον Θέωνι μὲν τῷ μεγάλῳ. Μέμνονι
δὲ τῷ μικρῷ, ἄμφω δὲ τῷ ι, ὅτι πᾶ-
σα δοτικὴ τῷ ι, ἤτοι ἐκφωνουμένῳ, ἢ
μὴ, ἀλλ' ἐν διφθόγγῳ ὡς ὠδὶ τῶν ἰσο-
συλλάβων. Πέρσῃ καλῷ. Ετι τύψω,
ἔτυψα, τῷ υ, ὅτι τύπτω, οὕτω καὶ
ἔμεινα, τῇ ει, ὅτι ἀκὸ τοῦ μένω διφ-
θογγούσθαι ταύτῃ συμβαίνει. Εἴη δ' ἂν
καὶ ἀναλογία θεωροῦντι ὀρθογραφεῖν,
οἷον εἰ τὸ ταχεῖα τῇ διφθόγγῳ, ὅτι τὸ
βραδεῖα, ὡς γὰρ ἀκὸ τοῦ ταχέος ταχεῖα,
οὕτω καὶ ἀκὸ τοῦ βραδέος βραδεῖα. Ετι
συστοιχεία, ὡς γὰρ τὸ δίκαιος τῇ αι, οὕτω
καὶ τὸ δικαία καὶ δίκαιον τῷ δικαιοσύνῃ
καὶ δικαιοῦν. Σκεπτέον δὲ τῷ εἰ διὰ συ-
ναίρεσιν, τῷ ὅλως εἰ διὰ πάθος, οἷον φθοῖς
τῇ διφθόγγῳ, ὅτι τοῦ φθόϊς, τὸ ο τῷ ι συνέ-
ρητρ. Καὶ εἰ ἀκὸ διαλέκτου εἴη πῶς συνέ-
ναι, οἷον τὸ ἡμεῖς η γραπτέον, ὅτι ἅμες οἱ
Δωριεῖς λέγουσιν, καὶ τὸ μύρμηξ, ὅτι
μύρμαξ, ἃ γὰρ ἐκεῖνοι τῷ α, ἡμεῖς τῷ
η, ποιότης μὲν οὖν ἂν εἴη λέξεως καὶ ἡ ὀρθο-
γραφία περὶ τὰ ἀντιστοιχοῦντα, ἔστι δὲ τῶν
ἀρκτικῶν τε καὶ τελικῶν τὰ πολλὰ ἐκ
παραδό-

populus, populus. Quãpluria secun-
dum inflexionem licet recte scribere,
ut Theoni per ω magnũ. Memnoni
per ο paruũ, at utrũq; per ι, qd' omnis
datiuus per ι finit: siue platũ, siue non.
sed in diphth. ut in perisyll. Persę, pul
chro. Et ꝟberabo, raui per υ, qa sic be
ro. Sic & mansi per ϛ, ꝙ à maneo diph
thongari ita accidit. Licebit ꝟo et per
analogiã cõsyderanti, recte scribere,
ut cita per ει diphthongũ quia & tar-
da. Nam quẽadmodũ à citi cita forma
tur, & sic à tardi tarda. Et per literarũ
cognationẽ, nẽpe ut iustus per αι scri-
bitur, sic & iusta, & iustũ, & iustitia, et
iustificãs. Cõsyderandũ itaq; & si per
syneresin, & omnino si per affectũ, ut
placenta diphthõg. quia dictionis pla
centa ο & ι sunt cõtracta. Et si ex idio-
mate detur quoq; pacto cõuenire, ut
nos per η scribẽdũ, quia nos Dores di
cunt, & formica, quod formica. Quæ
enim illi per α, nos per η scribimus.
Qualitas igitur fuerit dictionis etiã
ortographia circa oppositas literas.
Sũt aũt initialiũq;, et finaliũ multę ex
traditio-

traditione. Et initialium quidem recta scriptura ex post dicendis communibus sumenda est. Verum finalium, & mediarum licet quidem ex formatiuis locis, atque ex nunc dictis nonnullas exigere. Etenim ο & ε, rationis sunt ancipitis. At seorsim, & amplius ex his.

Finales quæq; per η.

Finiunt quidē in η, nomina in η desinentia fœm. uirtus. Nomina in ης uel parisyllabice declinata, uel per εος, uel τ. Demosthenes, Chryses, Laches. Itē in ηρ, p̄ter manus, pediculus, ir, glos, sapphirus per ει. Rursū in ην nō bitermina, quanquā nō omnia. Phorcyn enim, & turris per υ. Bitermina autē per ι, delphin, delphis, radius, & radius. nasus, & nasus. litus, & litus. Præterea in ηξ, Dorice in αξ prolata, formica, ferula. Itē q̄ ex percutio, stimulus, aūt & bitermina. ut dictum est, & in neutra, p̄ter urbs, genu, ouile, hasta, ea quæ ab masculinis in υς, hęc em̄ per υ. Præterea in ις per δ declinata, uel per ut plurimū. Paris, auis. Si uero per flectam

παραδόσεως, καὶ τὴν μὲν τῶν ἀρκτικῶν ὀρθογραφίαν ἐκ τῶν ὕστερον ῥητησομένων κοινῶν λεπτέον, τὴν δὲ τῶν τελικῶν, καὶ τῶν μέσων, ἐστὶ μὲν καὶ ἐκ τῶν σχηματισικῶν τόπων, καὶ ἐκ τῶν νῦν εἰρημένων ἔνια καθορθοῦν, τὸ γάρ τοι ο καὶ ε, ἐπ' ἀμφοτερίζει, ἰδία δὲ καὶ ἐπιπλέον ἐκ τῶνδε.

Τελικὰ ὅσα τῷ η.

Τελευτᾷ μὲν εἰς η τῶν ὀνομάτων, τὰ εἰς η λήγοντα θηλυκὰ, ἀρετή. Ἔτι τὰ εἰς ης ἤτοι ἰσοσυλλάβως κλινόμενα, ἢ τῷ εος, ἢ τῷ τ. Δημοσθένης χρύσης λάχης. Ἔτι τὰ εἰς ηρ, πλὴν τῶν χείρ φθείρ εἴρ εἰνατείρ σάφειρ τῇ ει. Ἔτι τὰ εἰς ην μὴ ὄντα δικατάληκτα, ἀλλ' οὐ πάντα, φόρκυν γὰρ, καὶ μόσυν, τῷ υ, δικατάληκτα δὲ τῷ ι, δελφὶν καὶ δελφίς, ἀκτὶν καὶ ἀκτίς, ῥὶν καὶ ῥίς, θὶν καὶ θίς. Ἔτι τὰ εἰς ηξ. Δωρισὶ εἰς αξ προφερόμενα, μύρμηξ νάρθηξ. Ἔτι τὰ ἐκ τῶν πλήττω, βουπλήξ. Εἰς ι δὲ τάτε δικατάληκτα ὡς εἴρηται καὶ τὰ εἰς ι οὐδέτερα πλὴν τῶν ἄστυ, γόνυ, πῶϋ, δόρυ καὶ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς υς ἀρσενικῶν. Ταῦτα γὰρ τῷ υ. Ἔτι τὰ εἰς ις, τῷ δ κλινόμενα, ἢ τῷ θ, ὡς ἀπὸ τοπλεῖστον. Γάρις, ὄρνις. Εἰ δὲ τῷ ντ

κλίνοιτο, τῇ ει διφθογγογραφεῖτ, λαβ-
εις αἰγλήεις. Ετι τῶν εἰς διισύμφωνων
γόντων τὸ ἕλμινς.

Οσα τῷ υ.

Εἰς υ δὲ τὰ τε ἑρκμλία οὐδέτερα, κ
ὅσα τῶν ἀρσενικῶν τριγρνῆ ὄντα, αὐξ
φωνον ἔχει τὸ θηλυκὸν, ἡδύς, ἡδεῖ-
ἡδύ. Ετι τὰ μονοσύλλαβα μῦς, ὀξύς
σῦς. Ετι τὸ εἰς νς τῶν θηλυκῶν ὀξύτ
ὡς ὠὼ τοπλεῖσον. πλὴν τ πατρωνυμικ
καὶ κτωκορισικῶν τοῦτα γὰρ τῶν τε
τῶν εἰς ι διισύμφωνον ληγόντων. τὸ τ
ρων. Ετι τὸ σάχυς πέλεκυς βόστρυς π
χυς ἔγχελυς. Ετι τὰ εἰς ξ τῶν μονοσυλ
λάβων, σὺξ, φρὺξ, πλὴν τῦ προῖξ πρ
Καὶ τῶν ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, πλὴν φ
φοῖνιξ κύλιξ τέττιξ.

Οσα τῇ αι.

Εἰς αι δὲ τὰ εἰς αις λήγοντα μονογ
νῆ, ἢ οὐ τριγρνῆ δαὶς, σαὶς, παῖς, ε
τὰ εἰς αιξ γλαιαιξ αἶξ. πλὴν τῶν ἀπ
τέκω καλλίτεξ, ἐπίτεξ. καὶ πλὴν τῦ
τῷ δὲ ψ διφθόγγων οὐδεμία συλλ
ζομένη λήγει. Εἰς ο δὲ μικρὸν, τὰ ξεπ
γα πάντα ὅσιος ὅσιον. Εἰς ω ᾧ μέγα, τ
ων ἀρσενικά τε καὶ θηλυκὰ καὶ ἔτι ἀδέτ

fectãtur, per ει diphthõgũ ſcribũtur, venuſtus, ſplẽdidus. Rurſum ex deſi-nẽtibꝫ, incõſonãtẽ duplicẽ, lũbricus.

Quæ per υ.

In υ uero & p̃dicta neutra, & quæ-cũq; maſculina, quę triũ ſunt generũ, nõ eiuſdem uocis habẽt fœminina. iu cundus, iucũda, iucundũ. Item mono ſyllaba, mus, quercus, ſus. Præterea in fœmin. acuta ut in plurimũ, + præ- + ἰδιωτικὰ patronymica + & diminutiua, + hæc + ἀνωτερίε nim per ι. Rurſum ex deſinẽtibus, in + ἡ διρακπικὰ cõſonantẽ duplicem. Tyrins. Itẽ ſpi-ca, ſecuris, botrus, cubitus, anguilla. Itẽ in ξ monoſyllaba ut ſtyx, Phryx, præter dos per οι. Ex pluſquãſyllaba, præter phœnix, calix, cicada.

Quæ per αι.

In αῦ o q̃ in αις deſinũt unius gen. uel nõ triũ, couiuiũ, paſta, puer, et q̃ in αιξ mulier, capra, dẽptis q̃ ſũt à pario, pul-cre pariẽs, partui, ppinqua, & p̃ſex. per ψ aũt diphthõg. nulla in eadẽ ſyl-laba deſinit. In οῦ o p̃ruũ t̃tię inflexio nis οια, ſãctus, ſanctũ. Cæterũ in ω ma-cũ & ωρ maſc. & fœm. & etiã neutra

Attica, leo, luscinia, ferax. Item in ωρ, Nestor, aqua, præter ensis, cor. Rursum in ως & ω quartæ & quintæ. Latona, uerecundia, heros, Menelaus. Porrò in ωψ monosyllaba pręter opis pro uoce.

Media simpliciter, quæ per ε.

Mediã uero faciũt per ε quidẽ nomina, in εος acuta: p̃ter achęus, antiquus, rarus, fortis. Itẽ in εος positiua, sperandus, dãdus, p̃ter optandus. Rursum à terra cõposita certã terrã significantia, profundã habens terram, pingue, sterilem. Præterea in ελιος, uel in ελος demptis quæ ab elius. Itemq; in ενος, præter ea, q̃ à laus. Rursum in εμος, exceptis his quæ à cruentus. Itẽ si in medio dictionis simplicis ε sequentẽ habet duplicẽ cõsonantẽ sedes. Pręterea in ερος acuta, socer, sacerdos, p̃ter cardo, & occasio. Itẽ in ερα fœmin. p̃ter saliũ, sphęra, et antepenacut. beata, sagittis gaudẽs, chimæra, machęra, nequa. Itẽ in ετη siue masculina, siue fœminina, supplex, orãs, cura, demenetes, p̃ter ea q̃ ab inops, et iuba. Rursũ desinentia

Αττικὰ, λέων, ἀηδὼν, εὔγεων. Ετι τὰ εἰς ωρ, νέστωρ, ὕδωρ, πλὴν τοῦ ἄορ, ἦτορ. Ετι τὰ εἰς ως καὶ ω τεταρτόκλιτα, πεμπτόκλιτα. Λητὼ, αἰδώς, ἥρως, Μενέλεως. Ετι τὰ εἰς ωψ μονοσύλλαβα, πλὴν τοῦ ὄψ, ἢ φωνῆς.

Μέσα ἁπλῶς ὅσα τῷ ε.

Μεσοσυλλαβεῖ δὲ ε μὲν, τὰ εἰς εος ὀξύτονα, πλὴν τοῦ ἀχαιὸς, παλαιὸς, κραταιός. Ετι τὰ εἰς εος θετικὰ, ἐλπιστέος, δοτέος. πλὴν τοῦ εὐκταῖος. Ετι ἀπὸ τοῦ γεα σύνθετα. ποιὰν γῆν σημαίνοντα, βαθύγεων, λιπαρόγεων. Ετι τὰ εἰς ελιος, ἢ εἰς ελος, πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ αιλιος. Ετι τὰ εἰς ενος, πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ αἶνος. Ετι τὰ εἰς εμων, πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ αιμων. Ετι εἰ ἐν μέσῳ λέξεως ἁπλῆς ε ἑπόμενον ἔχον δισυμφώνον, καθέδρα. Ετι τὰ εἰς ερος ὀξύτονα, πεντερὸς, ἱερὸς, πλὴν τοῦ θαιρὸς, καὶ καιρός. Ετι τὰ εἰς ερα θηλυκὰ, πλὴν τοῦ αἶρα, σφαῖρα, καὶ τῶν προπαροξυτόνων, μάκαιρα, ἰοχέαιρα, χίμαιρα, μάχαιρα, νέαιρα. Ετι τὰ εἰς ετη, εἴτε ἀρσενικὰ, εἴτε θηλυκὰ, ἱκέτης, εὐχέτης, μελέτη, δημενέτη, πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ αἴτης καὶ λαῖτη.

Ετι τὰ εἰς ετος ὀξύτονα νιφετὸς πυρετός. Ετι τὰ ἐκ τῶν ἀρχὸς, ἀρχέγονος, ἀρχέδημος. καὶ ὅλως τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος ἢ εἰς ον.

Οσα τῇ αι.

Τάγε μὴν εἰς αιτερος, καὶ αιτατος τὴν ἀπὸ τοῦ τέλους τρίτην δίφθογγον ἔχει, ἰσαίτερος ἰσαίτατος. γεραίτερος γεραίτατος. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων αὐτωνυμίων, ἡμέτερος σφέτερος. ἐξαιρεῖσθω δὲ καὶ τὸ ἕτερος. Ετι τὰ εἰς αινα θηλυκὰ λέαινα, μύραινα, καὶ τὰ εἰς αινις ὀξύτονα μαινίς. Ετι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς α καὶ εἰς η θηλυκῶν εἰς αιος τῇ αι μεσοσυλλαβεῖ. γάζα γαζαῖος. γέννα γενναῖος. ῥώμη ῥωμαῖος. Ετι τὰ εἰς αιον οὐδέτερα σπήλαιον, βέβαιον. πλὴν τῶν εἰς ουν συναιρεῖσθαι δυναμένων κυάνεον χρύσεον. Ετι τὰ εἰς αια θηλυκὰ μονογενῆ συναίρεσιν οὐκ ἀπὸ δεχόμενα οἷον γαῖα νεωλαία.

Οσα τῷ η.

Η δὲ τὰ εἰς ηγος καὶ ηλος καὶ ηρος ὀξύτονα, χορηγὸς, ὑψηλὸς, ἀνθηρὸς, ξηρὸς, πλὴν τοῦ νεογιλὸς τοῦ ι, καὶ ἁλμυρός, ἰσχυρός, βδελυρός, τῷ υ Ετι τὰ εἰς ηδων. Σαρπηδὼν, ἀηδὼν, πλὴν τοῦ χελιδὼν καὶ μυρμιδὼν. Ετι τὰ εἰς ηνος

in ετος nomina acuta, nix, febris, p̄ter ea q̄ à princeps, auctor gn̄s, princeps populi, & oīno à desinētibus in ος, aut (in ον.

Quæ per αι.

Cęterū nomina in αιτερος & αιτατος tertiā à fine diphthongatā habēt, ęq̄lior, æqualissimus, senior, senissimus, p̄ter ea quæ fiunt à primitiuis pronominibus, noster, suus. Excipiatur ὑο & alter. Desinētia itē in αινα fœmin. leęna, muræna, & in αινις acuta, mæna. Et à nominibus in α & η fœminina, desinētia in αιος per αι mediam habent. Gaza, gazęus. generatio, generosus. Roma, Romanos. In αιον itē neutra, spelūca, firmū. Præt̄ q̄ in ουν cōtrahi possunt, cæruleū, aureū. Adhæc in αια fœminina unius generis, cōtractionem non admittentia, ut terra, inuentus.

Quæ per η.

Per η uero nomina in ηγος, & ηλος, & ηρος acuta, choragus, altus, floridus, siccus, præter nuper natus per ι, et fortis salsus, execrandus per υ. Item in ηδων. Sarpedon, aëdo, præter hirundo, mirmydo. Rursū desinētia in

ηνος, et ηθος neutra, alueare, pecus, mo-
pectus. Præterea in ηνος acuta, loci &
gentis significatiua. Cyzicenus, Ag-
renus, præter Atramytinus, & Me-
tiuus per ι. Atque sanè & Picenus, &
Galenus per η. Item per ηθρα & ητρα
fœmin. urethra, coturnicum matri-
Rursum in ηρης, plenus, ensifer, prae-
iris, & Osiris per ι. Præterea in ηρ-
neutra, poculum coniectura. Item in
ηκοντα denominatiue à numeris, qui-
quaginta, sexaginta, septuaginta. Ca-
terum in μα neutra uerbalia, litera-
proprij suturi penultimi, seruant, fa-
ciam, poëma, uerberabo, uulnus, su-
deo, suasio. Quemadmodum & in τ-
passiua. Dispitienda tamen sunt tali-
etiam communius, ut à passiuo for-
mata præterito. Scripta enim simili-
ter penultim. habere cum penultim.
personæ, unde deducuntur, nece-
est. Et omnino penult. ipsam seruan-
sui principij, scriptus sũ, linea capti-
sum lucrum, solutus sum, solutio, di-
ctus sum, dictio. factus est, factum
adiutus est, adiutorium.

ηνος, καὶ ηθος οὐδέτερα, σμηνος, κτηνος,
ἦθος, ςῆθος. Ετι τὰ εἰς ηνος ὀξύτονα τό-
που καὶ ἔθνους σημαντικά. Κυζικηνός,
Αγαρηνός, πλὴν τοῦ Ατραμυτινὸς καὶ Με-
λιτινὸς τῷ ι, καὶ μὲν δὴ καὶ Πικηνὸς καὶ Γα-
λινὸς τῷ η. Ετι τὰ δὲ τοῦ ηθρα καὶ ητρα
θηλυκά, οὐρήθρα ὀρτυγομήτρα. Ετι τὰ
εἰς ητης, πλήρης, ξηφήρης, πλὴν τοῦ ἶρης,
καὶ ὄσιρις, τῷ ι. Ετι τὰ εἰς ηριον οὐδέτερα
ποτήριον τεκμήριον. Ετι τὰ εἰς ηκοντα
παρωνύμως ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν, πεντήκον-
τα, ἑξήκοντα, ἑβδομήκοντα. Τάγε μὲν
εἰς ματῶν οὐδετέρων ῥηματικά, τὸ τοῦ
ἰδίου μέλλοντος παραλῆγον σώζει, ποι-
ήσω, ποίημα. τύψω, τύμμα. πείσω,
πεῖσμα. ὥσπερ ἄρα καὶ τὰ εἰς τος παθη-
τικά. Θεωρητέον γεμὴν τὰ τοιαῦτα καὶ
κοινότερον, ὡς ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ σχημα-
τιζόμενα παρακειμένου, ὁμόγραφον γὰρ
τὴν παραλήγουσαν ἴσχειν τῇ τοῦ προσώ-
που, ὅθεν παράγεται ἀνάγκη, καὶ ὅλως
τὸ παραλῆγον αὐτὸ σώζει τῆς ἰδίας ἀρχῆς
γέγραμμαι γραμμὴ, εἴλυμμαι λῆμμα, λέ-
λυσαι λύσις, λέλεξαι λέξις, πεποίηται
ποιητὸν, ἠλέξηται ἀλεξητήριον.

Οσα τῷ ι.

Ιῶτα δὲ τὰ εἰς ια ὀξύτονα, καὶ πρόξυτο-
να θηλυκὰ λαλία καρδία. πλὴν τοῦ πα-
ρεία, φορβεία ὑγεία καὶ σιτοδεία τῇ ει. καὶ
ὀργυιὰ τῇ υι. καὶ πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ευω
ῥημάτων πρεσβεία. Ετι τὰ εἰς ιας ὀξύτο-
να θηλυκὰ μυριάς. πλὴν τοῦ γενείας καὶ
πελείας τῇ ει. Ετι τὰ εἰς ιος ὀξύτονα, καὶ
προπροξύτονα ἀσκλιπιός, ἄξιος. καὶ τὰ εἰς
ιον καὶ ιος βαρύτονα ὑπερδισύλλαβα, βυ-
βλίον, γραμμάτιον, ἀξίος, πλὴν τῶν κτητι-
κῶν καὶ περιεκτικῶν καὶ μετουσιαστικῶν,
καὶ πλὴν τοῦ ἀφνειὸς τῇ ει. καὶ κολιὸς τῇ οι.
τὸ δ' ἐπηός, καὶ αἰζηὸς ἐκ πάθους τῷ η. ἐξ
αιρείσθω. καὶ τὰ ἀπὸ τῶν τῷ εος ηλινομένων,
ἡράκλειος τῇ ει, καὶ δίκτυον, σίκυον, τῷ υ
γραφομένων, καὶ πλεῖον τῇ οι. Ετι τὰ εἰς
ιων συγκριτικὰ ὑπερδισύλλαβα, βέλτι-
ων. πλὴν τῶν ἀρείων χερείων τῇ ε. Ετι τὰ
ἀπὸ τῶν εἰς α καὶ εἰς η καὶ εἰς ος ὀνομάτων ὑπο-
κοριστικὰ εἰς ιδιον. μοῖρα μοιρίδιον, κλί-
νη κλινίδιον, νῆσος νησίδιον. πλὴν τῶν γη-
γείδιον. γῆ γὰρ τῷ η. Καὶ τὰ εἰς ιδης
τῶν πατρωνυμικῶν ἀπαθῆ. Πριαμίδης
Πηλεΐδης, οὕτω δὲ καὶ ἀδελφιδοῦς, καὶ
θηγατριδοῦς, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ετι τὰ
εἰς κος

Quæ per ι.

Iota aũt habẽt in ια acuta, & penacu-
ta fœminina loquela, cor: p̃ter gena,
ligula, sanitas, & annonę penuria per
ε, ulna per υ, & p̃ter ea quæ ueniunt à
ψ̃bis in ευω, supplicatio. Itẽ in ιας acuta
fœminina: myrias. p̃ter pubertas, &
colũba per ει. Rursum in ιος acuta, &
antepenacuta. Aesculapius, dignus.
Itẽ in ιον & in ιος grauia plusq̃ dissyl.
libellus, literula, Axius, p̃ter nomina
possessiua, & cõtẽtiua, & materialia,
& p̃ter diues, per ει, & graculus, p̃ οι.
amabilis, & iuuenis ex passione per η.
Excipiãtur & deducta à nominibus
per εος declinatis, herculeus per ει, &
rete. cucumis, per υ scripta, & nauis
per οι. Nomina item in ιως cõparatiua
polysyllaba melior, p̃ter melior, dete-
rior, per ε. Rursum à desinẽtibus in α,
& in η, & in ος nominibus diminutiua
in ιδιον. pars, p̃ticula. lectus, lectulus:
insula, insulula. p̃t t̃ra, agellus, t̃ra em̃
p̃ η. Atq̃ in ιδης patronymica incõtra
cta. Priamides, Peleides. Sic ψ̃o & pa
truelis, et ex filia nepos et his similia.

Præte-

Prętерea in κος possessiua, p̄t̄ euboicꝰ decelicus, daricus, per ει, & fœminina lybicum per υ. Item in ιλ⊙ penacus uarius, nauta. Rursum quæ in ευς, ut Achilles, rex præter Peleus, Neleus per η. Prętерea in ιμ⊙ ante penacus præter eremus. & quæ à figura, & gnum, & populus, & fama cōponuntur, multiformis, insignis, populatꝰ famigeratus per κ. & prętер geminus scolymus, uerus, & ea quæ sunt à nomen compositа, cognominis per η, & p̄ter paratus per οι. Porrò in ιμ⊙ ta, temporisq; & horæ significatiua æstiuus, hibernus, diurnus, his aūtē simile & gracilis, & fugax, & q̄ grafsona sunt, parit̄, passer, echinus, egregentinus, ligneus. Alioquí χο desinentia per ει, miserabilis, lucidus. Nominū aūt in ινη q̄ fiūt à terminant in ος, ut̄ ης, p ι. Adrastus, adrastine. Antes, æetine, q̄ uero habēt masculi, illis seruant scripturā, turbo, uertigo per uinū, uitis per οι. At χ balia, ut uerbū nempe inclino, lectus, & sustineo, gna per ι, dirigo uero directio per

ὰς κ⊙ κτητικὰ, πλὴν τ̄ δυβοεικός, δελεκελεικός, δ' αρδηκός τῇ ει. καὶ θηλυκὸν λιβυκὸν τῷ υ. Ετι τὰ εἰς ιλ⊙ παροξύτονα. ποικίλ⊙, ναυτίλ⊙. Ετι τὰ εἰς ιλευς, ἀχιλλεύς, βασιλεύς. πλὴν τοῦ πηλεύς νηλεὺς τῷ η. Ετι τὰ εἰς ιμος προπαροξύτονα, πλὴ τοῦ ἔρημ⊙, καὶ τῶν ἀπ' τοῦ ἄχημα, καὶ σῆμα, καὶ δῆμ⊙, καὶ φημι συγκειμένων, πολύχημος, ἐπίσημος, ἀνάλιμος, πολύφημος τῷ η, καὶ πλὴν τοῦ λίβυμ⊙, σκόλυμος, ἔτυμος, καὶ τῶν ἀπ' ὄνομα συγκειμένων, ὁμώνυμος τῷ υ. καὶ πλὴν τοῦ ἕτοιμος τῇ οι. Ετι τὰ εἰς ινος ὀξύτονα καιρ̄ τε καὶ ὥρας σημαντικὰ θερινός, χειμερινός, ἡμερινός. τούτοις δ' ὁμοίως καὶ τὸ ῥαδινός, καὶ φυσκινός, καὶ βαρύτονα δ' ὄντα ὁμοίως, αἰσχρῖνος, ἐχῖνος, ἀκραγαντῖνος, ξύλινος, ἄλλως δέ τοι παρώνυμα τῇ ει, ἐλεεῖνος, φωλεός, ἧνος, ἧς, ἧ. Τῶν γενῶν εἰς ινη, τὰ μὲν ἀπ' τ̄ εἰς της αὐτίνη. Τὰ δὲ ἔχοντα ἀρσενικὸν, τῷ ἐκείνου φυλάττει γράφειν, δ' ἴν⊙ οἶνος, τῇ ι. οἶν⊙ οἶνι, τῇ οι. Τὰ δὲ ῥηματικὰ ὡς τὸ ῥῆμα, κλίνω ἡ γὰρ κλίνη, καὶ ὑπομίμνω, ὑπομίνη τῷ ι. βυθιώω ἡ βυθιώνη

θυύη τῷ υ, τ' ἄλλα δὲ τῷ η, εἰρήνη σελήνη.
Τὸ δὲ ἀξύνη καί τοι ἀπὸ τοῦ ἄξω ἐοικὸς ἐστὶ
τῷ ι γράφεται, ὁ κορύνη ὁ ὀδύνη τοῦ
υ. ἔτι τὰ εἰς ςος καὶ εἰς σθος ἁπλᾶ ὑπερ-
δισύλλαβα ὀξύτονα, καὶ βαρύτονα τῷ
ι, οἰςός, βέλτιςος, ὄλιςος, πλὴν τῶν πα-
θητικῶν. ταῦτα γὰρ τοῦ ἰδίου ῥήματος
φυλάττει ἀντίςοιχον, οἷον ἄνηςον. Ἔτι
τὰ εἰς ιτης, πολίτης, πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν
εἰς ω περισπωμένων, καὶ τῶν ἀπὸ τῶν
τῷ η ἢ λεγόντων, ἢ κλινομένων θηλυ-
κῶν, καὶ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ος ἀρσενι-
κῶν, ἢ θηλυκῶν, καὶ πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ
ῥέω, κυβερνῶ μὲν γὰρ κυβερνήτης, καὶ
σφενδόνη σφενδονήτης τοῦ η. πλὴν τοῦ
τεχνίτης καὶ φυλακίτης τῷ ι, ὄρος δὲ
ὄρεος ὀρείτης, καὶ ῥέω βαθυῤῥείτης τῇ
ει, ὁδὸς δὲ ὁδήτης καὶ ὅρος ὁροίτης τῇ οι.
Ἐξαιρείσθω καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς εια πεπα-
ροξυτόνων. Σαμαρεία Σαμαρείτης, τῇ ει.
ὡς γάρ τοι καθόλου εἰπεῖν τὰ εἰς ιτης
παράγωγα τὴν τῆς ἰδίας ἀρχῆς φυλάτ-
τει γραφὴν, οἷον Αἰγίνη Αἰγινήτης,
πρέσβυς πρεσβύτης, κεκυβέρνηται κυ-
βερνήτης, τέθυται θύτης, τοιοῦτο δὲ τὸ
καὶ τὸ ὁδήτης καὶ ὁροίτης ἀπὸ γὰρ τοῦ ὁδὸς καὶ
ὅρος,

Cæterum alia per η, pax, luna, securis
uero quanquã ab agam par est dedu-
ci, per ι scribitur, et claua, dolor per υ.
Rursũ in ςος, & in σθος simplicia plusq̃
dissyllaba acuta, & grauisona per ι, sa
gitta, optimus, lubricus, præter acce-
pta passiue, hæc enim sui uerbi seruãt
literam consimilem, ut expeditus. Itẽ
nomina in ητης, ciuis, præter uenien-
tia à uerbis in ω circumflexis, & à no-
minibus per η. uel desinẽtibus, uel de-
clinatis fœmininis. Itẽ ab in ος in ma-
sculinis, uel fœmin. Et pręter ea quæ
à fluo, guberno em̃ gubernator facit,
& funda, funditor per η, exceptis arti-
fex, & custos per ι. mons ꝟo mõtis, &
mõtanus, & fluo, ꝓfunde fluens per ϙ,
uia item uiator, & finis, finitor per οι.
Excipiant̃, et q̃ ab in ϙα antepenacutis
fiũt. Samaria, Samarites per ει. Siqdẽ
(ut summatim dicã) nomina in ιτης de
riuatiua sui primitiui seruant scriptu-
ram, ut Aegine, Aeginetes. senex, se-
nex, rectus est, gubernator, sacrifica-
tus est, sacerdos. Tale ꝟo qppiã et uia
tor et finitor, habẽt enim à uia et finis
diphthon-

diphthõgi initiũ. Quinetiã in ιτος siue
acuta, siue grauia, scripturã eorũ à qui-
bus deducũt, seruãt. ut ab accedit, ac-
cessus. uenus, uenustus p ι. numeratus
est, numerabilis. osus est, odibilis per ι
laudatus est, celebris p ϙ. Vt & nomi-
na in εις deriuata. ut à gratia, tiosus. ho-
nor, rabilis. Atq; in μος acuta. ratioci-
nor, natio. uitupero, periũ per ι. fœne-
ror, fœnus per ει. uaticinior uaticinium
per η. Præterea ab αρι, & ερι, cõposita
per ι, multũ notus, multũ clarus. Item
ex uerbis in ω cõposita, tumeo, Oedi-
pus. Verum ο dictionis altitudo in cõ-
positione à cõsonãtibus incipientiũ,
mutatur in ι, præaltus, alticornis. Item
in his quę ex maris, ut mare nauigãs.
Rursũ quæ ex ꝓpè, industria, propin-
quus, proximus ianuæ. Et quæ à bo-
nũ, bene nauigãs. Rursũ q̃ ab in ος fi-
unt in ιτης, iugũ, iugalis, transtrũ, re-
mex. Præterea à princeps, Archida-
mus. Excipiãt q̃ ab ago, nã p η. Vni-
uersaliter em̃ quæ à duco, per η scribi-
tur, imperator, dux uiæ. Vt simplici-
igit̃ dicã, quorũ principiũ formatiũ

ὅρος, ἡ τῆς διφθόγγου ἀρχὴ. Καὶ τὰ εἰς
ιτος δὲ εἴτε ὀξύτονα, εἴτε βαρύτονα, τὴν
γραφὴν τῶν ἀφ' ὧν πράγεται φυλάττει,
προσίεται προσιτὸς, ἀφροδίτη ἐπαφρό-
διτος τῷ ι, ἠρίθμυται ἀριθμυτὸς, ἐσύγη-
ται συγητὸς τῷ η, κέκλειται κλειτὸς τῇ
ει, ὥσπερ καὶ τὰ εἰς ιεις παράγωγα, χά-
ρις χαρίεις, τιμὴ τιμήεις. Καὶ τὰ εἰς μος
ὀξύτονα, λογίζομαι λογισμὸς. προπιλα-
κίζει προπιλακισμὸς. τῷ ι, δανείζω δα-
νεισμὸς, τῇ ει, κέχρησμαι χρησμὸς, τῷ
η. Ετι τὰ ἀπὸ τοῦ αρι, καὶ ερι συνθετα
τῷ ι, ἀρίγνωστος, ἐρίδοξος. Ετι τὰ ἐκ
τῶν εἰς ω ῥημάτων συγκείμενα, οἰδῶ.
Οἰδίπους. Καὶ τὸ ο δὲ τοῦ ὕψος γὰρ συνθέ-
σει τῶν ἀπὸ συμφώνων ἀρχομένων τρέπε-
τε εἰς ι, ὕψιστος ὑψίκερως. Ετι τὰ ἐκ τῶν
ἁλὸς, ἁλίπλιον. Ετι τὰ ἐκ τοῦ ἀγχοῦ, ἀγχί-
νοια, ἀγχιστεὺς, ἀγχίθυρος. Ετι τὰ ἐκ τοῦ
καλὸν, καλλίπλουν. Ετι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος, εἰς
ιτης, ζεῦγος ζευγίτης, θρᾶνος θρανίτης.
Ετι τὰ ἀπὸ τοῦ ἀρχὸς ἀρχίδαμος, ἐξαι-
ρείσθω τὰ ἐκ τοῦ ἄγω, τῷ γὰρ η. Κα-
θόλου γάρ τοι τὰ ἐκ τοῦ ἄγω τῷ η, στρατη-
γὸς, ὁδιγὸς, ὡς ἁπλῶς οὖν εἰπεῖν, ὧν ἡ ἀρ-
χὴ χημαθιστοικὴ τῶν εἰς ος, ταῦτα κατὰ

μεταβολὴν τοῦ ο εἰς ι ὀρθογραφεῖται. Εἰ
τὰ ἀμφιβαλλόμενα κατὰ τὴν πρώτην συλ
λαβὴν ἔχοντα ἢ ἐν τῇ δευτέρᾳ τὸ ι, ἢ τὸ
υ, διὰ τοῦ ι ἔχει τὴν πρώτην ὡς ὧν τὸ
πλεῖστον, ἶρις, ἴσις, δριμὺς, βριθὺς,
πίτυς.

Οσα τῇ ει.

Τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ γεα εἰς ειος, τῇ ει μετὰ
συλλαβεῖ, ἐπίγειος. Ετι τὰ ἐκ τοῦ αει συ
γκείμενα ἀείμνηστος. πλὴν τοῦ ἀΐδος καὶ
ἀΐδηλον τῷ ι, καὶ ὅλως ἐφ' ὧν τὸ δ ἐπό
μενον. Τὸ δὲ ἀοίδημος, ἀπὸ τοῦ ἀείδω τῇ
οι. Ετι τὰ εἰς εια ὠθὶ πόλεων, πεπαροξύ
τονα, ὧν ἀρσενικὰ εἰς ευς. Αλεξανδρεὺς
Αλεξάνδρεια. Αντιοχεὺς Αντιόχεια. Ετι
τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ης ἀρσενικῶν, εἰς εια πε
παροξύτονα, ἀσθενὴς ἀσθένεια. εὐγενὴς
εὐγένεια. Ιῶνες δὲ καὶ ταῦτα παροξυ
τόνως πεφέροντες, ἰωταγραφοῦσιν
ἀσθενία, εὐγενία. Ετι τὰ εἰς εια παρ
νυμα κατὰ τοῦ αὐτοῦ. Πηνελόπη πηνελό
πεια, ἠριγενὴς ἠριγένεια, ἱπποδάσεια
ἱπποδάσεια, τὸ δὲ ἅρπυια, καὶ αἴθυια
οὐ κατὰ τοῦ αὐτοῦ ὄντα, τῇ υι. Ετι τὰ
ἀπὸ τῶν εἰς υς ἀρσενικῶν, θηλυκὰ εἰς
εια, ὀξὺς ὀξεῖα. Ετι τὰ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ δ
ῥημάτων

est in ος, hæc per mutationem ο in ι re
cte scribuntur. Cæterum quæ ancipi
tia sunt in prima syllaba, habẽtia qui
dem in secunda ι, uel υ, per ι habent
primã in plerisq; ueluti iris, Isis, acer
bus, grauis, pinus.

Quæ per ει.

Cõposita uero à terra in ειος, per ει me
diã habẽt, terrestris. Itẽ ex semper cõ
posita, æternus, p̃ter sempiternus, &
obsurũ per ι, & omnino in quibus δ
sequitur. Decantatus uero à cãto per οι.
Nominũ itẽ urbiũ in εια antepenacu
ta q̃rũ masc. in ευς. Alexãder, Alexã
dria. Antiochus, Antiochia. Pręt̃ea à
masc. in ης, fœm. in εια antepẽacuta. de
bilis, debilitas. generosus, gẽerositas.
Iones ψο & hæc penacute ꝓferẽtes, ꝑ
ota scribunt. debilitas, generositas.
Rursũ denominatiua in εια, eodẽ mo
do. Penelope, penelopεια. mane geni
tus, mane genita. eqdẽsus, eqdẽsa, har
pya uero & mergus nõ eodẽ modo,
sed per υι. Adhæc à nominibus in υς
masculina, quæ fœminina in εια. acu
tus, acuta. Item à desinentibus per ευω

 uerbis.

μεταβολὴν τοῦ ο εἰς ι ὀρθογραφεῖται. Ἐὰν
τὰ ἀμφιβαλλόμενα κατὰ τὴν πρώτην συλ-
λαβὴν ἔχοντα ἢ ἐν τῇ δευτέρᾳ τὸ ι, ἢ τὸ
υ, διὰ τοῦ ι ἔχει τὴν πρώτην ὡς ὧδε τὸ
πλεῖστον, ἶρις, ἶσις, δριμὺς, βριθὺς,
πίτυς.

Οσα τῇ ει.

Τὰ δὲ ἀκὴ τοῦ γεα εἰς ειος, τῇ ει μετὰ
συλλαβεῖ, ἐπίγειος. Ετι τὰ ἐκ τοῦ αειτο-
γκείμενα ἀείμνηστος. πλὴν τοῦ ἀΐδος καὶ
ἀΐδηλον τῷ ι, καὶ ὅλως ἐφ' ὧν τὸ δ' ἐπί-
μενον. Τὸ δὲ ἀοίδημος, ἀκὴ τοῦ ἀείδω τῇ
οι. Ετι τὰ εἰς εια ὠδὴ πόλεων, περιπαρο-
τονα, ὧν ἀρσενικὰ εἰς ευς. Αλεξανδρεὺς
Αλεξάνδρεια. Αντιοχεὺς Αντιόχεια. Ετι
τὰ ἀκὴ τῶν εἰς ης ἀρσενικῶν, εἰς εια περι-
παροξύτονα, ἀσθενὴς ἀσθένεια. εὐγενὴς
εὐγένεια. Ιῶνες δὲ καὶ ταῦτα παρο-
τόνως προφέροντες, ἰωταγραφοῦσι
ἀσθενία, εὐγενία. Ετι τὰ εἰς εια παρ-
νυμα κατὰ τοῦ αὐτοῦ. Πηνελόπη πηνε-
πεια, ἠριγενὴς ἠριγένεια, ἱπποδα-
ἱπποδάσεια, τὸ δὲ ἅρπυια, καὶ αἴθυια
οὐ κατὰ τοῦ αὐτοῦ ὄντα, τῇ υι. Ετι τὰ
ἀκὴ τῶν εἰς υς ἀρσενικῶν, θηλυκὰ εἰς
εια, ὀξὺς ὀξεῖα. Ετι τὰ ἀκὴ τῶν διὰ τοῦ δ
ρημάτων

est in ος, hæc per mutationem ο in ι re-
cte scribuntur. Cæterum quæ ancipi-
tia sunt in prima syllaba, habētia qui-
dem in secunda ι, uel υ, per ι habent
primā in plerisq; ueluti iris, Isis, acer-
bus, grauis, pinus.

Quæ per ει.

Cōposita uero à terra in ειος, per ει me-
diā habēt, terrestris. Itē ex semper cō-
posita, æternus, p̄ter sempiternus, &
obscurū per ι, & omnino in quibus δ
sequitur. Decantatus uero à cāto per οι.
Nominū itē urbiū in εια antepenacu-
ta q̄rū masc. in ευς. Alexāder, Alexā-
dria. Antiochus, Antiochia. Pręt̄ea à
masc. in ης, fœm. in εια antepēacuta. de-
bilis, debilitas. generosus, gēerositas.
ones ψο & hæc penacute pferētes, p
ota scribunt. debilitas, generositas.
Rursū denominatiua in εια, eodē mo-
do. Penelope, penelopεια. mane geni-
tus, mane genita. eqdēsus, eqdēsa, har-
ya uero & mergus nō eodē modo,
sed per υι. Adhæc à nominibus in υς
masculina, quæ fœminina in εια. acu-
tus, acuta. Item à desinentibus per ευω

 uerbis.

uerbis fœminina in ια. supplico, sup-
plicatio. p̄ter ea, quæ habent acutū
μων. ut dux. & p̄ter humanitas, pra-
minentia, sedulitas, negociatio, con-
sultatio, uirginitas, luxuria. hęc enim
per ι. Deriuatiua item à præsentibus
facta in ια perdo, perditio, curo, cura,
calefacio, ęstas. declaro, declaratio. sed
ab in ηρ mascul. fœmin. in ειρα antepe-
nacuta, ut Deianira, pinguis, serua-
trix. Rursum in ρος antepenacuta, cor-
balia. digero, maturus, incēdo, popu-
lus, pinso, coquus. Porrò à finitis in
ους terminata in ια. rex regnum. sacer-
dos sacrū. Verum ut absoluā paucis
penacuta in ια fœminina per ι scribun-
tur, præter facta à uerbis in ευω, ante-
penacuta autem diphthongo.

Quæ per οι.

Pęrt̄ea & à nominibus in ους per οι, ma-
diā faciūt, ut mēs, beneuolētia, nauigā-
tio, prospera nauigatio, bos, Eubo-
excipiāt̄ in μνια, & τρια terminata. Po-
lymnia psaltria, per ι em̄. Scribūt̄ eā
p̄ οι, & à nominib9 in ος deriuatiuis
οιος circūflexa, cuiusmodi alius, dig-

ῥημάτων εἰς ια θηλυκὰ, πρεσβεύω πρεσ-
βεία, πλὴν τῶν ἐχόντων ὀξύτονον εἰς
μων, ἡγεμὼν. καὶ πλὴν τοῦ φιλανθρω-
πία, προεδρία, προσεδρία, ἐμορία, συμ-
βουλία, παρθενία, ἀσωτία. ταῦτα γὰρ
τῷ ι. Ετι τὰ ἀπὸ τῶν ἐνεστώτων εἰς εια, ἀ-
πόλλω ἀπόλλεια. μήδω μήδεια. θέρω
θέρεια. Σαφῶ σάφεια. Ετι τὰ ἀπὸ τῶν
εἰς ηρ ἀρσενικῶν θηλυκὰ εἰς ειρα προ-
παροξύτονα. Δηϊάνειρα πίειρα σώτει-
ρα. Ετι τὰ εἰς ρος προπαροξύτονα ῥη-
ματικὰ. πέπτω πέπειρος. αἴθω αἴγει-
ρος. μάττω μάγειρος. Ετι τὰ ἀπὸ τῶν
εἰς ους, εἰς ια βασιλεὺς βασιλεία, ἱερεὺς
ἱερεία. ὡς δ' ἁπλῶς εἰπεῖν, τὰ μὲν πα-
ροξύτονα εἰς ια θηλυκὰ τῷ ι γράφεται,
πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ευω, τὰ δὲ προπα-
ροξύτονα διφθόγγῳ.

Οσα τῇ οι.

Ετι καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ους, τῇ οι, μεσο-
συλλαβεῖ. νοῦς εὔνοια. πλοῦς ἔνπλοια. βοῦς
εὔβοια. ὀξαιρείσθω τὰ εἰς μνια καὶ τρία,
πολύμνια, ψάλτρια τῷ ι γάρ. Γράφε-
ται δὲ τῇ οι, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος παρά-
γωγα εἰς ιος περισπώμενα, οἷον ἄλλος
ἀλλοῖος. παντὸς παντοῖος. γέλος γελοῖος.

ὁμός ὁμοῖος, ἕτερος ἑτέροιος. πλὴν τῶν ἐκ συναιρέσεως, τὸ ι ἐχόντων. χίος τίος, μῖος, καὶ πλὴν τῶν κτητικῶν ἢ ὥσπερ κτητικῶν, οἰκεῖος, θεῖος, δημόσιος τῆς φάγρ. Ετι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ις σχηματικῶν παράγωγα εἰς ιτης, ὡς εἴρηται ὁδὸς ὁδοῖτης, ὅρος ὁροῖτης. ἐλεύθερος ἐλευθερότης καὶ τὸ ἐλεύθερον καὶ τὸ πόνος πονότης καὶ φόνος δ' αφοινός.

Οσα τῷ υ.

Τῶν δὲ εἰς υρα τὰ μὲν ἁπλᾶ παροξύνονται τῷ υ μάλιστα λύρα σφῦρα πυρρα σισύρα πλημμύρα, μοῖρα γεμὼν καὶ πεῖρα τῆι καὶ πῆρα καὶ χῆρα καὶ κίρρα ῥῶι, καὶ προπαροξύνεται καὶ σωίθετα ῥῶι υ. γέφυρα, λιμήρα πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ηρ ἀρσενικῶν καὶ ἐρὶ ὧν πλὴν ἔρηται. Ετι τὰ εἰς ρ, καὶ εἰς β, καὶ εἰς κ, καὶ εἰς λος, καὶ προπαροξύνονται, ἄρυρ, κόρυμβος, λόνλιλ, λόρυκ. ἀζαιρείσθω τὰ ρημνὰ ῥηματικὰ μάγειρος, πέπερις. Ετι τὰ εἰς ιον ὑποκοριστικὰ παραλήγοντα τῷ ι, τῷ υ μεσοσυλλαβῆ, ζωίδιον μειρακύλλιον, πλὴν τῶν εἰρημένων ιδιον. Εἰς τὰ εἰς υζα θηλυκὰ ἁπλᾶ κύρτη

ros oīs. oīfarius, rīsus, rīdiculus, fimi-
lis, fimilis, alter, diuerſus. exceptis q̄
cōtrahūtur, habētibus. Chius, Tius,
nus, dēptis & poſſeſſiuis, uel tāq̄ po
ſeſſiuis, domeſticus, diuinus, uirilis, p
ē. Itē ab in os maſcul. deriuatiua, in
, ut dictum eſt, uia uiator. finis fini
tor, cōfinia. Vo his etiā, domin9, domi
na, & labor, pœna, & cędes, funeſtus.

Quæ per υ.

Nomina uero in υρα ſimplicia quidē
penacuta, p υ maxime, lyra, malleus,
purpura, lodix, inūdatio. parca tamē
per οι, & experiētia per ῥ, & pera et ui
dua per ι, & Cirrha p ι, et antepenacu
ta, & cōpoſita per υ, pōs, corcyra, p̄ter
uenientia à maſc. de q̄bus iā dictū eſt.
Præterea in ρος, & in βος, et in κος, et in λος
ſimplicia antepenacuta, argentum, co
rymbus, nodus digiti, ſacculus. excí-
piantur dicta uerbalia, coquus, matu
rus. Nomina etiā in ιον diminutiua pe
nultimantia per ι, per υ mediam fa-
ciunt, animalculum, adoleſcentulus.
Præter dicta in ιδιον. Præterea in υζα
feminina ſimplicia, muccus, cony-

za, oryza. Rursum in υλη fœmini
unius generis, hemina, napus, sole
gen. argylla. Porrò in υη. apua, po
ples, salix, capua.

Quæ per ω.

Cæterũ nomina in ωγος acuta, ω ma
gnum habent in media, ductitius, e
cionator. Item in ωδης, & ωδου, odo
tus, oderatũ, petrosus, petrosum. E
in ωνης masculina si nõ purũ sit per
publicanus, princeps. si ṽo purũ, p
o paruũ, p̃ter Diones. Adhæc neut
μα uerbalia, domus, agger, color. p̃ter
q̃ à uerbis in μι, donatio, poculũ. Item
in ωνος acuta, Tithonus. Præterea in ω
fœminina. si propria nõ sint, neq; ac
ta, Dodona, cornix, requies. præter
fibula, acus, suffocatio, funda, cos, lin
teum, nox. Item in ωρος acuta plu
quãdissyllaba, ultor. Desinentia ite
in ωρα fœminina, grauia, prora, regio
hora, scabies. Itẽ in ωλος acuta, parcu
ætolus. præter obolus, & turbidu
Si uero ι initialis quidem fuerit, sta
tim post ipsam ω magnum scribitur
præter Ioniũ, & quæ à sagitta, & ho
compo

κόνυζα, ὄρυζα. Ετι τὰ εἰς υλη θηλυκὰ
μονογενῆ. ἡοτύλη, γογγύλη, ἀρβύλη,
ἀργύλη. Ετι τὰ εἰς υη. ἀφύη, ἰγνύη, οἰ-
σύη, καπύη.

Οσα τῷ ω.

Τὰ δὲ εἰς ωγος ὀξύτονα τὸ μέγα ἔχει με
σουλλαβούμενον, ἀγογώς. δημαγογώς.
Ετι τὰ εἰς ωδης καὶ ωδου, εὐώδης, εὐω-
δου, πετρώδης, πετρῶδου. Ετι τὰ εἰς
ωνης ἀρσενικὰ εἰ μὴ καθαρὸν τῷ ω, τε-
λώνης, ἀρχώνις. εἰ δὲ καθαρὸν, τὸ μι-
κρὸν. πλὴν τοῦ Διώνης. Ετι τὰ εἰς μα τῶν
οὐδετέρων ῥηματικὰ. δῶμα, χῶμα, χρῶ-
μα. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς μι, δόμα, πόμα.
Ετι τὰ εἰς ωνος ὀξύτονα. Τιθωνός. Ετι τὰ
εἰς ωνη θηλυκὰ μὴ ὄντα κύρια μήδε ὀξύ
τονα. Δωδώνη, κορώνη, ῥαστώνη. πλὴν
τοῦ παρόνη, βελόνη, ἀγχόνη, σφενδόνη,
ὠκόνη, ὀθόνη, εὐφρόνη. Ετι τὰ εἰς ωρος
ὀξύτονα ὑπερδισύλλαβα, τιμωρός. Ετι
τὰ εἰς ωρα θηλυκὰ βαρύτονα. πρώρα,
χώρα, ὥρα, ψώρα. Ετι τὰ εἰς ωλος ὀξύ-
τονα φειδωλὸς, αἰτωλὸς. πλὴν τοῦ ὀβο-
λὸς καὶ θολός. Ετι εἰ τὸ μὲν ι, ἀρκτι-
κὸν, τὸ δὲ ἀμέσως μετ' αὐτὸ, μεγαλογρα-
φεῖται, πλὴν τοῦ Ιόνιον. Ἐστι ἐκ τοῦ ἰός,

καὶ ἰὸν συνθέτων. ἰόλεως ἰοχέαιρα ἰοβό-
λη. Ετι τὰ ἐκ τοῦ ὄβολος σύνθετα, τρι-
ώβολον. Ετι τὰ ἐκ τοῦ ὠλῶ, ἐξώλης προ-
ώλης ἀπώλλεια. Ετι τὰ ἐκ τοῦ ὀμῶ. ἀπώ-
μοτον ὀρκώμοτον. Ετι τὰ ἐκ τοῦ ὄνομα,
ἀνώνυμον πολυώνυμον. Ετι τὰ ἀκρ τοῦ
ὤνυξ πολυώνυξ ἐξώνυξ. Ετι τὰ ἐκ τοῦ
χρέος χρεωφιλέτης χρεωστής, πλὴν τοῦ
χρεοκόπος καὶ χρεολύτης. Ετι τὰ ἐκ τοῦ
ὄφελος. ἀνωφελής βιωφελής ἐπωφελής.
Ετι τὰ ἐκ τοῦ ὀφθαλμός. ἐπώφθαλμον.
Ετι τὰ ἐκ τοῦ στοά σύνθετά τε καὶ ἄλλως
παράγωγα. ἐξώστοον πρώστοον στωικόν. οἷα
δὴ καὶ τὰ ἀκρ τοῦ στῶμα ἁπλᾶ παράγω-
γα. στωμύλος. Ετι τὰ ἐκ τοῦ γῆρας ῥῆς
ἑπομένου συμφώνου τῆρο συλλαβῆ, γη-
ρωκόμος γηροβοσκός. δύο δ' ἑπομένων,
οὐ, γηροκτόνος γηροκτρόφος. Ετι τὰ
ἐκ τοῦ ὄροφος, εἰ ἔχει τὴν πρὸ τοῦ ο συλλα-
βὴν βραχεῖαν, διώροφον τριώροφον. Εἰ δὲ
μακραὶ, οὔ. χρυσόροφον ὑψόροφον πρωτό-
ροφον. ὥσπερ ἄρα καὶ τὰ ἐκ τοῦ ὄλεθρος
ἀνώλεθρος μὲν γὰρ καὶ ἐπώλεθρος, τοῦ δ'
μεγάλῳ. ψυχόλεθρος δὲ καὶ ἀνθρωπόλε-
θρος, τῷ μικρῷ. Καὶ τὰ εἰς οτατος δὲ ὑ-
περθετικὰ, καὶ οτερος συγκριτικὰ ὁμοίως.
λογιώτερος

cōpon. Iolaus, ſagittis gaudēs, peſtifera. Itē ex obolus cōpoſita, triobolum. pręterea ex perdo, exitialis perditus, perditio. Rurſum ex iuro, deuotū, iuratū. Itē à nomen. ignobile, celebre. Ab unguis quoq; multūguis, & exūguis. Item à debitū, debito obnoxius, debitor. p̄ter decoctor, & ſoluēs debitū. Rurſum ab utilitas, ut inutilis, uitæ utilis, perutilis. Itē ab oculus, oculatū. Præterea à porticus cōpoſitaq; & aliter deriuata, qd' extra, q ante port. ſtoicū, qualia ſanè & q̄ ως ſimplicia deriuātur, facūdus. Itē q̄ à ſenectus, una ſequēte cōſonāte ρω ſyllabā, curās, & paſcēs ſenes. duabus aūt ſequentibus nō, ſenes enecās, ſenes alēs. Itē à tabulatū, ſi habeant ante ο ſyllabā breuem, duo tabulata habens, tria tabulata, ſi uero longū, non aurotectū, altitectū, quintotectū, quēadmodū ſanè & quę à pernicies fiūt, nō interiturus enim, & perniciosus per ω magnum, animi perda uero, & hominis pernicies, per ο paruum. Atq; in οτατος ſuperlatiua. ſed & in οτερος comparatiua ſimiliter,

diſertior

disertior quidē, &, dissertissimus, p̄ ω magnum, gloriosior, et sissimus, per ο paruū. Finita quoq; in οσυνη fœmina, si uocalis quidē ante ο sit breuis, p̄ ω magnū, sacrificiū, si uero lōga, per ο parruū, sapiētia. Et quæ à fodio ordinari, cum dictis apte possunt, tumbæ fossor quidē, & putei fossor, & parietis exfossor, per ο paruū, quia positione υ intendit̄, tūbæ fossor aūt, & putei fossor, & muri fossor per ω magnū, quia nō habēt productū υ. Pręterea in ωτος per ω magnū, celtis, mercenarius, dēptis q̄ sūt à finitis in ος, ut pullus, et nisi ψbi declinatio impediat, ut in dictiōe (arabilis.

Quæ per ο.

In οσον ψο per ο paruū, quotū, centuplū. Item in οχος et οκος. Antiochus, frumentū, hospites, munera suscipiens. Præt̄ea à finitis in ος, & in οτης formata. amicus, amicitia. sanctus, sāctitas. Nomina itē in οπος formata, acuta, leno. p̄ter ea q̄ ab ωψ significatiuo oculorū cōponūtur, pulchroculus. Et q̄ in ος, uel in ον. populus, Democritus, & popularis, munus, muneribus, corru-

ptus

λογιώτερος μὲν γὰρ καὶ λογιότατος τῷ μεγάλῳ, ἐνδοξότερος δὲ καὶ ἐνδοξότατος τῷ μικρῷ. Καὶ τὰ εἰς οσυνη θηλυκά. εἰ μὲν γὰρ ἡ πρὸ τοῦ ο βραχεῖα, τῷ μεγάλῳ ἱεροσύνη. εἰ δὲ μακρὰ, τῷ μικρῷ. σωφροσύνη. Καὶ τῷ ἐκ τοῦ ὀρύττω συνάττοιτ' ἂν τοῖς εἰρημένοις οἰκείως τυμβορύκτης μὲν γὰρ καὶ φρεορύκτης καὶ τοιχορύκτης, τῷ μικρῷ. ὡς θέσει τοῦ υ ἐκτεινομένου. τυμβωρύχος δὲ καὶ φρεωρύχος καὶ τοιχωρύχος τῷ μεγάλῳ. ὡς μὴ ἔχοντα ἐκτεινόμενον τὸ υ. Ετι τὰ εἰς ωτος, τῷ μεγάλῳ λωτὸς μισθωτὸς. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ος. οἷον τὸ νεοττὸς, καὶ εἰ μὴ ῥήματος κλίσις κωλύοι. ὡς ὠθὶ τοῦ ἀροτός.

Οσα τῷ ο.

Τὰ δὲ εἰς οσον τῷ μικρῷ, πολλοσόν, ἑκατοσόν. Ετι τὰ εἰς οχος καὶ οκος. Αντίοχος σιτοδόχος ξενοδόκος, δωροδόκος. Ετι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος, εἰς οτης σχηματιζόμενα. φίλος φιλότης. ὅσιος, ὁσιότης. Ετι τὰ εἰς οπος ἐσχηματισμένα, ὀξύτονα ματροπός. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ωψ σημαντικοῦ τῶν ὄψεων συγκειμένων, χαρωπόν. ἐστι τὰ ἐκ τοῦ εἰς ος ἢ εἰς ον. δῆμος δημόκριτος, καὶ δημόσιος. δῶρον δωροδόκος.

Ετι τὰ

Ετι τὰ ἐκ τῶν εἰς ω ῥημάτων συγκείμενα. φιλῶ φιλόθεος. Τὰ δὲ εἰς ωος κτητικὰ μὲν ὄντα τῷ ω. ἡρῶος. Ετερα δὲ τῷ μεγάλῳ, καὶ ταῦτα μονοφθόγγως, γελῶος. καθόλου δὲ τὸ ο μεσσυλλαβοῦν δυοῖν ἑπομένων συμφώνων ἐν ἁπλῇ λέξει, μικρογραφεῖται. Η δὲ τῶν συνηρημένων ὀρθογραφία, ὡς πρότερον τὰς συναιρέσεις γίνεσθαι ἐρρέθη, οὕτω γινέσθω.

Ρήματος ληκτικὰ ω.

Τῶν δὲ ῥημάτων τὰ μὲν εἰς ω πρωτοπεσωποῦντα μεγάλῳ λήγει τύπτω εἰ δὲ μὴ πρωτοπεσωπεῖ, τῷ μικρῷ, τύπτοιο τύπτοιτο. Τὸ δὲ εἰς ον τῷ μικρῷ ἔτυπτον. πλὴν τῶν προστακτικῶν τρίτων. Τὰ δὲ εἰς μαι τῇ διφθόγγῳ, τύπτομαι. τὰ δὲ εἰς μεν, τῇ μονοφθόγγῳ, τύπτομεν. καὶ τὰ δὲ εἰς μι, τῷ ι, τίθημι τύπτοιμι. Τὰ δὲ εἰς μην, τῷ η, ἐτιθέμην ἐτυπτόμην. τὰ δὲ εἰς τε δευτεροπρωσωποῦντα μὲν τῇ μονοφθόγγῳ, τύπτετε, τριτοπεσωποῦντα δὲ, τῇ διφθόγγῳ τύπτοντες. τὰ δὲ εἰς ην τῷ η. πλὴν τοῦ ἐνεργητικοῦ ὑπερσυντελίκου, καὶ τοῦ μέσου, τῇ ει. τὰ δὲ εἰς τι ἢ θι τῷ ι, τὰ δὲ εἰς ει, ὡς εἰς εἰς ἑνικὰ, ὠθὶ μὲν ἐνεστῶτος ὁριστικοῦ ἐνεργη-

ptus. Cæterũ ex uerbis in ω cõposita. amo, amãs dei. Itẽ in ωος, si possessiua qdẽ sint, per ω. herous. Alia ṽo per ω magnũ, idq́ unisone, ridiculus. Generaliter aũt ο positũ in media, duobus sequẽtibus cõsonis in simplici dictione, per ο paruum scribitur. Cæterum contractorũ orthographia, ut prius cõtractiones fieri dictum est, sic fiat.

Verba finitiua ω.

VErborꝝ aũt q̃ in ω qdẽ ι sũt ꝑsõę, ꝑ ω magnũ desinũt, ṽbero. si ṽo nõ sint primę, ꝑ ο ꝑuũ, ṽberareris, raretur. Qd'uero in ον, ꝑ ο paruũ, uerberabã, ꝑter impatiua tertiæ ꝑsonæ. In μαι aũt per diphth. uerberor. At in μεν ꝑ simplicẽ uocalẽ, uerberamus. Atq́ in μι qdẽ per ι, pono, uerberarẽ. In μην uero per η, ponebã, uerberabar. Porrò in τε, q̃ qdẽ sunt secũdæ per simplicẽ uocalem, uerberatis, atque tertiæ, per diphthongũ, uerberantur. Quæ autẽ in ην, per η, dempto actiuo plusquamperfecto, & medio per ει. Cæterum in τι, uel θι per ι. In ει, et εις singularia in præsenti quidem indicatiui per ει, uerbe-

ει, ῡberas ῡberat. Excepti͂s uerbis gu
tæ, hęc em̄ penul. habēt primæ uocis
pono, ponis, do, das. In passiuo aũt g
ῡ, uerberaris, p̄t uolo, uis. puto, putas
uidebo, uidebis, hæc em̄ p ȼ. Et in fut
iũctiuo p eandē ῃ, si uerberes, si uerbe
ret. Generaliť aũt in ω nō cõtracte se
cũdæ & tertiæ singulares diphthõg
tur. Quinetiã q̃ passę sũt cõtractione
diphthõgo nō carēt, clamas em̄ & cla
mat per ᾳ, & deauras per οι. differun
tñ iuxta idioma Doricũ pſonæ uerb
in ζω, esurio, & sitio & meio, per ῃ cõ
(ut sitis, sitit) diphth. scribũtur. Qua
uero in ιμι, primæ seruãt script. uerbe
ratus sũ, beratus es, beratus est, uerbe
rauerã, beraueras, uerberauerat. Om
ne uero infinitiuũ diphthongo finit
aut enim per αι facere, aut per ει, uer
berare. uel per ῃ, inaurare: nam eiusm
re, & sitire, & meiere, & quæcunq
huiusmodi ῃ diphthong. terminãtu
De uiuere aũt per ι scripto, uidendũ

Quæ per ε.

Penultimam autem faciũt in εω p
ε contrahi potentia, facio, non pote

ψιλογραφικὸ τῇ ει, τύπτεις τύπτει. πλὴν
τῶν πεμπτοζύγων. ταῦτα γὰρ τὸ παρα-
λῆγον ἴσχει τοῦ πρώτου τίθημι τίθης, δί-
δωμι δίδως. Ἐπὶ δὲ παθητικὸ τῷ η, τύ-
πτῃ. πλὴν τοῦ βούλομαι βούλει, οἴομαι οἴῃ,
οἶδα οἶσθα. ταῦτα γὰρ τῇ ει, καὶ ὑδὶ
συσταλτικοῦ τῇ αὐτῇ η, ἐὰν τύπτῃς ἐὰν
τύπτῃ. καθόλου γὰρ τὰ τῶν εἰς ω ἀπα-
σῶν δίχρονα καὶ τρίτα φύσικα διφθογ-
γραφεῖται, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πεπονθότα
συναιρέσιν, διφθόγγου οὐκ ἀπολείπεται,
βοᾶς γὰρ καὶ βοᾷ τῇ α, καὶ χρυσοῖς τῇ οι,
διφθογγοχέ δὲ ἡ ζῶ καὶ πείνω καὶ δίψω (οὗτος δίψῃς δίψῃ) διφθογγογραφεῖται.
Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ω τὰ πρῶτα σώζει γρα-
φὴν, ἐτύπτω ἐτύπτες ἐτύπτη, ἐτετύφειν
ἐτετύφεις ἐτετύφει. πᾶν δὲ ἀπὸ ἐμφατοῦ
διφθόγγου ἢ γὰρ τῇ αι, ποιῆσαι, ἢ τῇ οι, τύ-
πτῃ. τῇ δ χυσοῦν, καὶ τὸ πεῖν γάρ, καὶ
δίψαν, οὐρᾶν, καὶ ὅσα τοιαῦτα διφ-
θόγγῳ λήγει τῇ η, πλὴ δὲ τοῦ ζῶ ἡ γρα-
φομένου, σκεπτέον.

Οὰ τῷ ε.

Παραλήγει δὲ τὰ μὴ εἰς εω τῷ ε, συ-
ναιρεθῆ δ ὠμά μνα, ποιέω, πλὴ ἢ μὴ διωά-

μενα, τῇ αι παλαίω. πλὴν τοῦ ξέω. Ετι τὰ εἰς εω καθαρὰ περισπώμενα στερεῶ, πλὴν τοῦ παλαιῶ κραταιῶ περαιῶ, καὶ ὅλως τὰ ἀπὸ ὀνομάτων διφθογγογραφουμένων, οἷον βέβαιον βεβαιῶ, ἑδραῖον ἑδραιῶ, γαῖα γαιῶ.

Οσα τῇ αι.

Τὰ δὲ εἰς αινω τῇ αι ὑφαίνω τεκταίνω, πλὴν τοῦ μένω καὶ στένω, καὶ ὅλως τῶν ἐχόντων ἀντιπαρακείμενον ὄνομα ἐκ τοῦ ο, οἷον σθένω ὅτι σθόνος, καὶ πένω ὅτι πόνος, καὶ φένω ὅτι φόνος. Ετι τὰ εἰς αιρω, χαίρω αἴρω σπαίρω σαίρω, πλὴν τοῦ φέρω, καὶ ὅλως τῶν ἐχόντων ἀντιπαρακείμενον ὄνομα ἐκ τοῦ ο, καὶ δέρω τοίνυν, ὅτι δορὰ, καὶ πορῶ ὅτι πόρος.

Οσα τῷ η.

Τὰ δὲ εἰς ηγω τῷ η. πλὴν τοῦ σφριγῶ, μιγῶ τῷ ι. καὶ ἐπείγω τῇ ει. Ετι τὰ εἰς ηθω. πλὴν τοῦ βρίθω τῷ ι, καὶ πείθω τῇ ει, καὶ πύθω τῷ υ. Ετι τὰ εἰς ηπω, σήπω. πλὴν τοῦ λείπω, καὶ ἐρείπω τῇ ει.

Οσα τῇ ει.

Ετι τὰ εἰς ειω ἐφεκτικὰ τῇ ει γελάσειω, πολεμησείω. Ετι τὰ εἰς ειδω, πλὴν τοῦ

tia uero per αι, luctor, præter rado. Præterea in εω pura circunflexa, firmo, pręter ueterasco, confirmo, traijcio. & omnino à nominibus diphthōgo scriptis, ut stabile, stabilio, solidū, solido, terra, glorior.

Quæ per αι.

Quæ item in αινω, per αι, texo, fabrico, præter maneo, & gemo: atque omnino habentia proadiacēs nomen ex ο. Igitur possum, quod potentia. laboro, quod labor. interficior, quod cædes. Item in αιρω, gaudeo, tollo, palpito, uerro, præter fero, & omnino habentia proadiacens nomen ex ο. Itaq; & excorio, quod pellis, & penetro, quod meatus.

Quæ per η.

Cæterū in ηγω per η præter sileo, uigeo, misceo per ι. & urgeo per ει. Rursum in ηθω. præter onero per ι. & suadeo per ει. & corrumpo per υ. Item in ηπω, putreo. p̄ter linquo, & diruo p̄ ει.

Quæ per ει.

Præterea in ειω desyderatiua per ει. risurio, bellaturio. Itē in ειδω. præter

 lætifico,

lætifico, delibero, ango, salto, oblecto
per η. Et q̃ in futuro habẽt ε, in p̃senti
quoq; habẽt. tondeo. occidã, occido p
ει quidẽ. Itẽ quæ trãseũdo p̃bẽt ο, ε ac
cipiũt, retributio, retribuo. parca, di
uido. tõsura, tondeo. libamẽ, libo. reli
quus, linquo. stœba, stipo. nimirũ per
ϙ. Præterea in εινω plusq̃ diss. interrogo,
ostendo. Obseruãdũ hic canonẽ hunc
nõ generalẽ esse, ut quæ in εινω sũt po
lysyllaba, per ει scribãtur. nã adiuuo,
obtundo, fortifico, incito, atq; alia per
υ. p̃ter cõcito, doleo per ι. Verũ distyl
laborũ in πτω nullũ penultimat diph
thõgo. lauo, ꝓiicio, cado. Per ι. In ισκω
uero per ι. præter suggero, morior,
uoco per η. Item in ιζω similiter, præ
ter fœnero per ϙ. & egeo per η. & præ
ter serpo, sibilo, ululo, effundo, strido,
singultio, murmuro per υ. et cõgrego
per οι. Per ε. Cæterũ in εζω, per ε p̃ter
ludo. Per υ. In υρω aũt grauia, penul
per υ. rubeo, murmuro. præter cor
rumpo, traiicio, laboro, dico, congre
go per ει. Per ω. Sed in ωζω p ω mag
præter adapto, dominor, oleo. Præte

ήδω, μήδω, κήδω, πηδῶ, φιληδῶ τῷ η.
Ετι ὅσα ὠθὶ τοῦ μέλλοντος ἔχϙ τὸ ε, καὶ
ὠθὶ τοῦ ἐνεστῶτος ἔχϙ, κερῶ κείρω, κτε
νῶ κτείνω, τῇ ϙ ἀρᾶ. Ετι ὅσα κοινούμε
να παρέχϙ τὸ ο, τὸ ε προεῖχε, ἀμοιβὴ ἀ
μείβω, μοίρα μοίρω, κουρὰ κείρω, λοιβὴ
λείβω, λοιπός λείπω, σοιβὴ σείβω, τῇ ει
ἀρᾶ. Ετι τὰ εἰς ϙνω ὑπερδισύλλαβα ἐρεί
νω φαείνω. Παρατηρητέον ἐνταῦτα ὅτι ὁ
κανὼν οὐ καθόλου τῶν εἰς ϙνω ὑπερδι
συλλάβων τῷ ϙ γράφεται, ἀμύνω, ἀμ
βλύνω, κρατύνω, ὀτρύνω, καὶ ἕτερα,
τῷ υ, πλὴν τοῦ ὀρίνω, ὠδίνω τὸ ι. Τῶν γε
μὴν δισυλλάβων εἰς πτω, οὐθὲν παραλή
γϙ διφθόγγω, νίπτω ῥίπτω πίπτω. Τῷ ι.
Τὰ δὲ εἰς ισκω τῷ ι, πλὴν τοῦ μημνήσκω
θνήσκω κικλήσκω. τῷ η. Ετι τὰ εἰς ιζω.
πλὴν τοῦ δανείζω τῇ ϙ, καὶ χρήζω τῷ η, καὶ
πλὴν τοῦ ἑρπύζω, ποππύζω, ὀλολύζω,
βλύζω, τρύζω, λύζω, γογγύζω, ἰύζω, τοῦ
υ, καὶ ἀθροίζω, τῇ οι. Τῷ Ε. Ετι τὰ εἰς
εζω, τοῦ ε, πλὴν τοῦ παίζω. Τῷ Υ. Τὰ
δὲ εἰς υρω βαρύτονα τῷ υ. πορφύρω μορ
μύρω, πλὴν τοῦ φθείρω, πείρω, τείρω, εἴ
ρω, ἀγείρω τῇ ϙ. Τῷ Ω. Τὰ δὲ εἰς ωζω τῷ
μεγάλῳ, πλὴν τοῦ ἁρμόζω δεσπόζω ὄζω.

Ετι τὰ εἰς ωσκω, καὶ ωσω. πλὴν τῶ
Βόσκω. Ετι ὅλα τῶν βαρυτόνων ζοῦ
παραλήγει, καὶ ὄνομα αὐτοπαρακείμε
νον ἔχει, τῷ μικρῷ ο γραφόμενον, πᾶ
σα μεταποιούμενα εἰς τὸ πθειασώμενο
α, τὸ μέγα μεταλαμβάνει. οἷον νέμω νο
μῶ νωμῶ, τρέπω τροπῶ τρωπῶ, γρά
φω γροφὴ γρωφῶ. ὁ δὲ παρατατικὸς πα
ραλήγουσαν τὴν αὐτὴν ἔχει ζοῦ γρά
ζω, λέγω ἔλεγον. χαίρω ἔχαιρον. ὡσαύ
τως καὶ ὁ μέλλων. πλὴν τῶν σωμεῖ
μόνων. ταῦτα γὰρ, εἰ μὲν ζοῦ ε, ἢ ζοῦ
α παραλήγει, τὸ η ἔχει. ποιήσω βώσω.
εἰ δὲ τὸ ο, τὸ μέγα. στεφανώσω. πλὴν
τοῦ κρόσω, ὀνόσω, βόσω. ὁ δὲ πρῶτος
ἀόριστος ζοῦ μέλλοντι ὁμοίως παραλη
κτεῖ. πλὴν τοῦ τετρατοκλίτου δεικτικοῦ
πρώτου, ὅλε γὰρ διφθόγγῳ μόνῃ τῇ ε
παραλήγει, εἰ ὁ μέλλων τὸ ε, μενῶ με
να. ἐμερῶ ἔεμεισα. η δὲ εἰ ὁ μέλλων τὸ
α. ψαλῶ ἔψηλα. Ετι δὲ καὶ ὁ παρακεί
μενος ἰὴ ὑποδρωσωτέλικος παρακεί
σαν ἔχει τὴν αὐτὴν τῷ μέλλοντι, πλὴν τῶν
ἐωμι τίθεμι ζεύγνυμι, ἐφ' ὧν διπλασιάζεται
μόνον ἢ μετάθεσις, ὡδὶ τούτων γὰρ ζοῦ τὸ ε εἰς
ο τρέπει ὁ μέσος, φθείρω ἔφθορα, πείθω

rain ωσκω, & ωσω p̃ter pasco. Quæ-
cunq; item grauia per ε penultimãt,
& nomen respõdens pręterito habẽt,
per paruum ο scriptũ, hæc transmuta
ta in circunflexũ ᾶ, ω magnũ assumũt,
ut tribuo, lex diuido, ΰτο, modus, uer
to, uerto, reuolutio, uerto. Præt. ue-
ro imperfect. penultimã eandẽ habet
cum pręsenti, dico, dicebam, gaudeo,
gaudebã. Itidem & futurũ, p̃ter cõtra
cta. Hæc enim, si quidẽ per ε uel per α
penultimãt, η habent, facia, clamabo,
siuero per ο, ω magnũ, coronabo. præ
terarabo, inquinabo, pascã. Primum
uero indefinitũ futuro simílẽ penult.
facit præter uerborũ quartæ indefin.
primũ, hoc enim per diphthongum,
nempe ει penultimat, si futurum per ε.
manebo, mansi. seminabo, seminaui.
per η autem, si futurum per α. canta-
bo, cantaui. Quinimo & p̃teritũ per-
fectum, et pluscp̃perfectũ penult. ean-
dem habet cum futuro. p̃ter quædam
uerba quartæ, in qbus uidelicet ε uel
ο, uel cũ ι nimirũ in his ε in ο uertit
mediũ. corrumpã, corrupi. suadebo,

suasi. In θι uero, uel in τι, nõ transfor-
mata impatiua, & in ναι infinitiua per
η scribũt, p̃t esse, et posuisse, & misisse,
unde dimisisse, demisisse, & quæ hu-
iusmodi, etem̃ per ει, p̃ter etiã mansi-
se. Atq; in totũ uerba quartæ, nempe
indicatiui seruãdo scripturã, declina-
tur hæc occido, occidere, iudico, iudi-
care, & cum produci necesse sit, tassu-
mentia diphthongantur, ut dictũ est.
Porrò omne optatiuum diphthongo
penultimat. Et quæ in μι quidẽ per ι
uel per αι. uerberarẽ, uerberauissem.
Quæ uero in ην nõ trãsformata, per
ϕ. uerberauissem. Rursum quę in ϕ, ponere
quintę quidẽ existentia per ϕ, ponere
alia uero omnia per οι, uerberarer, cla-
rer. Trãsformata aũt p̃existentẽ diph-
thõgũ seruãt, facerẽ, facerẽ, clamarẽ,
clamarẽ. Fieri aũt potest & passiui p̃-
teriti optatiuũ per η, si μ purũ habeat,
factus sum, factus essem. memini me-
minissem. Similiter autem & in uer-
bis quintæ per υι. iungo, iungerẽ, iun-
gor iungerer. Omne autem subiũctiu-
uũ per η, uel per ω magnũ, si dicamus,
si di-

πέποιθα. Τὰ δὲ εἰς θι, ἢ τι ἀμετάπλαστα
προστακτικὰ, καὶ τὰ εἰς ναι ἀπαρέμφατα
ἠταγραφεῖται, πλὴν τοῦ εἶναι, καὶ θεῖναι,
εἶναι, ὅθεν τὸ ἀφεῖναι, καὶ καθεῖναι, καὶ
τὰ τοιαῦτα, τῇ ει γὰρ, καὶ πλὴν τοῦ μεῖ-
ναι. Καὶ ὅλως τῶν τεταρτοζύγων, τὴν
γὰρ τοῦ ὁριστικοῦ σώζοντα γραφὴν, κλί-
νεται ταῦτα, κτείνω κτεῖναι, κρίνω
κρῖναι, καὶ μνημόνεσθαι, ἀναγκαίου ὄν-
τος τὸ ι προσλαμβάνοντα ἀπρδιφθογγοῦ-
ται, ὡς εἴρηται. Πᾶν δ' εὐκτικὸν δίφ-
θόγγῳ παραλήγει, καὶ τὰ μὲν εἰς μι,
τῇ οι, ἢ τῇ αι, τύπτοιμι τύψαιμι, τὰ
δὲ εἰς ην ἀμετάπλαστα τῇ ει, τυφθείην.
Τὰ δὲ εἰς ημην πεμπτόζυγα μὲν ὄντα
τῇ ει, τιθείμην, τ' ἄλλα δὲ πάντα τῇ οι,
τυπτοίμην, διδοίμην. Μεταπεπλασ-
μένα δὲ τὴν ὑπάρχουσαν δίφθογγον
σώζει, ποιοῖμι ποιοίην, βοῶμι βοώην. Γί-
γνοιτο δ' ἂν καὶ παθητικοῦ παρακει-
μένου εὐκτικὸν τῇ η. ἢν τὸ μ καθαρὸν
ἔχῃ, πεποίημαι πεποιήμην, μέμνημαι
μεμνήμην, παραλησίως δὲ καὶ ὠθὶ τῶν
υ πεμπτοζύγων τῇ ϙ. ζεύγνυμι ζευγνύην,
ζεύγνυμαι ζευγνύμην. Πᾶν δὲ ὑποτακτι-
κὸν τῷ η, ἢ τῷ ω μεγάλῳ, ἐὰν λέγωμεν,

ἐκὼ λέγηται. πᾶν δὲ εἰς μαι λῆγον ἀπαθὲς· εἰ πρὸ τοῦ μ τὸ ο ἔχει μικρόν· βαλλίζεται, τύπτομαι. ὅλως δὲ τὸ πρὸ τοῦ κλιτικοῦ μ ἀπαθὲς ο μικρὸν, πλὴν τῶν ὑποτακτικῶν, ἐφ' ὧν ἡ αὔξησις χρονικὸς, τὸ μὲν ἀεὶ εἰς ω μέγα μεταβάλλει. τὸ δὲ α εἰς η, τὸ δὲ ε εἰς η, καὶ αὖτὸ, πλὴν τῶν τοῦτάρων καὶ πλείονα ἐκείνων, ἐῶ εἶον. ἐβαρυτόνως, εἶον, ἔθω εἶθον. ἔλω εἶλον. ἕλκω εἷλκον. ἔπω εἶπον. ἕρπω εἷρπον. ἐθίζω εἴθιζον. ἔχω εἶχον. ἕπομαι εἱπόμην. ἑρύω εἵρυον. ἑρπύζω εἵρπυζον. ἐργάζομαι εἰργαζόμην. ἑστιῶ εἱστίων. ταῦτα γὰρ πῆ ᾗ, ἡ δὲ πρὸ τὰς συναιρέσεις ὀρθογραφία ὡς αἱ συναιρέσεις.

Τόποι ὀρθογραφικοὶ ὠνομασμένων.

Τῶν δὲ ὠνομασμένων τὰ μὲν εἰς ις, τὰ δὲ εἰς υς, τῷ ε λήγει, πλὴν τοῦ πλατὺς βαβαὶ ἀττατοὶ τὰ δὲ εἰς ων ὄφελ ὑ πρόσωπον, χύδην, συλλήβδην. πλὴν τοῦ πρόπαλιν, κατόπιν τῷ ι. καὶ νιῦ τῷ υ. τὰ δὲ εἰς ις, ὄφελ ι, δὶς, δεκάκις, πολλάκις, ἅλις. πλὴν τοῦ ἑξῆς, ὀξέως, ὄφελ καφνὺς, ὀξαπίνης, ἔμπης, ἐπίσης ὄφελ τὰ δὲ ἐκτεινόμενα εἰ μὲν καθαρὸν τὸ ι, ἢ μετὰ τὸ θ, ἢ λ, ἢ μ, ἢ ξ, ἢ χ, ἢ ψ τῇ ᾗ, αὐτοβοεί

si dicatᵉ. Omne ῦο in μαι desin. nō cō-tractū, si ante μο habet, per ο p̄uū pen. ῦberor. Omne itē ο ante cōiugatoriū μ incōtractū, paruū est, p̄ter subiūct. In quibus ῦο augmentū est tēporale, ο quidē semp in ω uertūt, α aūt in η, ε uero itidē in η. p̄ter q̄tuordecim illa, Sino sinebā, induo grauisone, induebā, cōsuesco bā, capio capiebā, traho trahebā, dico dicebā, serpo serpebā, assuefacio, assuefaciebā, habeo, habebā, sequor, sequebar, traho, trahebā, serpo, serpebā, operor operabar, cibū p̄beo, p̄bebā. hæc em̄ p ει. Cęterū circa cōtractiōes orthog. fit, ut ipsę cōtractiōes.

Loci de orthographia Aduerbiorum.

ADuerbiorū aūt q̄ in ε quidā, uel in ες, per ε desinūt, p̄ter quondā, papæ, atat. Quæ uere in κι, per κ, paulo ante, abunde, collectim. p̄ter prius, rursum, retro per ι, & nūc per υ. Quæ aūt in ις per ι, bis, decies, frequēter satis. p̄ter deinde, deinceps, repente, statim, tīn, æque per ν. Cęterū quę in fine tonū habent, si purū quidem ι sit, uel cū θ uel λ, uel μ, uel ξ, uel χ, uel ψ, per ει. ipso

ipso clamore, sine labore, tuto, popu-
larit, ipsa dictione, citra pugnã, ipso
aspectu. p̃ter mane, ehodũ, & innomi
natim per ι. Si uero cũ alia cõsonante
per ι. p̃ter intrepide, sine p̃cone, laten
ter, neglecte per omneis dapeis illic p
ει, & simul oĩno, temere, instant per ν.
& domi per οι. atq; omnino aduerbia
nominũ similia adpellata, cõmunit.
ualde, nusq̃. huc aũt per extensionem
habet ι, ut & sic, & nũc. Quę ṽo se ha-
bent sic, per iota scribuntur. Trifariã
aũt fit extẽsio, nã aut per ι solũ, aũt cũ
φ, aut χ, certe, uiolẽtia. Pręt̃ea q̃ θ in ul
tim. habẽt, grauisone per ι finiũt. ibi,
alibi. Quę ṽo in ον, per ο paruũ: grega
tim, fluuiatim, p̃ter impedimento, tã-
dẽ. Cęterũ in ως per ω magnũ. p̃ter an
tea, tunc, nuper, intus. At q̃ in ω, per ω
magnũ, sursũ, deorsũ: p̃t̃ seorsũ, huc.
Sunt itẽ & in υ desin. superiore anno
gry. Penult. uero similẽ illis à quibus
deducũtur, habẽt multa, ut à iustorũ,
iuste. à sursũ, sup̃ne. à domus, domo,
ab aliqs, alicũde, et nulla ex p̃te. p̃t̃ aliũ
de, & utrinq;, alt̃a ex parte. ꝓpter mul
tas

αὐτοβοεί, ἐμοχθοεί, ἀσυλεί, πανδημεί,
αὐτολεξεί, ἀμαχεί, αὐτοψεί. πλὴν τοῦ
πρωΐ, καὶ ἀνιστί, καὶ ἀνωνυμί, τῷ ι, εἰ δὲ
μετ' ἄλλου τοῦ συμφώνου τῷ ι. πλὴν τοῦ
ἀθαμβεί, ἀκυρικτεί, ἀνοικτεί, ἀσπουδεί,
πανθοινεί, ἐκεῖ. τῇ ει. καὶ ἁμαρτή, παγ-
γενή, εἰκῆ, ἀκαρῆ. τῷ η. καὶ οἴκοι τῇ οι.
καὶ ὅλως τῶν ὁμοιονομάτων, ὀνομασθέν-
των κοινῆ, κομιδῆ, μηδαμῆ. τὸ δὲ δεῦ-
ρι κατὰ ἐπέκτασιν ἔχει τὸ ι. ὡς καὶ τὸ ὡδί, καὶ
νυνί. Τὰ δὲ ἔχοντα οὕτως. ἰωταγραφοῦ-
ται. τριχῶς δ' ἡ ἐπέκτασις, ἢ γὰρ τὸ ι
μόνῳ, ἢ καὶ μετὰ τοῦ φ, ἢ τοῦ χ, ναίχι βίηφι.
Ἔτι τὰ τῷ θ συλλαβιζόμενα βαρυτόνως
τῷ ι λήγει. αὐτόθι ἄλλοθι. Τὰ δὲ εἰς ον τοῦ δ
μικρῷ. ἀγελιδόν ποταμιδόν. πλὴν τοῦ
ἐμποδὼν τελευτῶν. Τὰ δὲ εἰς ος τῷ μεγά-
λῳ. πλὴν τοῦ πάρος τῆμος ἔναγχος ἐντός.
Τὰ δὲ εἰς ω τῷ μεγάλῳ, ἄνω κάτω. πλὴν
τοῦ ἄπο, δεῦρο. ἔστι δὲ καὶ εἰς υ λήγοντα,
πέρισυ, γρῦ. Παραλήγουσαν δὲ ὁμοίως
τοῖς ἀφ' ὧν παράγεται ἔχει τὰ πολλά.
δικαίων δικαίως. ἄνω ἄνωθεν, οἶκος εἴ-
κοθεν. ἀμὸς ἀμόθεν, καὶ οὐδαμόθεν. πλὴν
τοῦ ἑτέρωθεν, καὶ ἀμφωτέρωθεν, καὶ κα-
τέρωθεν, διὰ τὰ πολλὰ ἐφεξῆς βραχέα.

Τὸ δὲ

Τὸ δὲ ἀκρτέρω καὶ ἀκρτάτω τοῖς εἰς οτερος
καὶ οτατος, τῶν ὀνομάτων ἀκολουθεῖ, τάγε
μὴν θετικὰ τοῦ ε, αὐαγνοστέον, πλευστέ-
ον, πνευστέον. πλὴν τῶν εὐκταῖον, καὶ
τὰ εἰς ικα, καὶ εἰς ιον τοῦ ι, αὐτίκα,
ἔγγυον.

ΚΟΙΝΟΙ ΤΟΠΟΙ ΟΡΘΟΓΡΑ-
φικοὶ τῶν τοῦ λόγου μερῶν

Κοινοὶ δ' ὀνομάτων καὶ ῥημάτων,
καὶ ὅλως τῶν τοῦ λόγου μερῶν τόποι
κείσθωσαν ὀρθογραφικοὶ τοιοῦτοι. ἀρκτη-
κῶν περὶ καὶ μέσων, ἐκ δευτέρου ἁπλῶν,
ἀπαθῶν, ἂν μὴ πάνυτι τὰ περὶ μέσων
ἁπλῶς εἰρημένα. Ἡ βδε, τοῦ ε γράφε-
ται, βδέλλα βδελλυρός. Ἡ δυ, τοῦ υ,
βδύλλειν. Ἡ βε πρὸ μὲν τοῦ β, καὶ λ,
καὶ ρ, τοῦ ε βέβαιον, βέλος, βέρεθρον.
Μέσον τὸ ε, καὶ η, καὶ ο, βέλεμνον, βέβη-
λον, βελόνη. πλὴν τοῦ βέβαιον. Πρὸ δὲ
τοῦ ο, καὶ τ, τῇ αι, βαιὸν βαίτη. Ἡ βη
πρὸ μὲν τοῦ λ, καὶ μ, καὶ ρ, καὶ τ. τῷ η,
βηλός, βῆμα, βηρυτὸς, βήττω. Μέσον τὸ
ι, βηρίνη. πλὴν τοῦ βηρυτὸς, τῷ υ. Πρὸ δὲ
τοῦ α, καὶ ο, καὶ κ, καὶ ν, τὸ ι. βία, βίος,
βίκος, βινεῖν. πλὴν τοῦ βύας τῷ υ. μέσον τὸ
αι καὶ ο, βίαιον, βιοτή. πλὴν τοῦ βιώσιμον.
Πρὸ δὲ

tas deinceps breues. Lõgus uero et lõ-
gissime finitis in οτερος & οτατος nomini-
bus cõueniũt. Positiua tamen per ε le-
gendũ, nauigandum, spirãdum, præ-
ter optandum, & in ικα, & in ιον per ι
statim, propius.

COMMVNES LOCI DE OR-
thographia partium orationis.

Communes autẽ nominis & uer-
borũ, & omnino omniũ oratio-
nis partium loci habeantur orthogra-
phici tales. De initialibus & medijs,
itẽ simplicibus integris, si nõ abunde
de medijs simpliciter dicta sunt. Sylla-
la βδε, per ε scribitur hirũdo, odiosus.
βδυ, per υ. odio habere. βε ante β qui-
dẽ, & κ, & ρ, per ε. stabile, sagitta, bara-
thrum. Media ε, & η, & ο. sagitta, pro-
fanum, acus. præter bile. Ante uero ο,
& τ, per αι, paululum, pelliceum. βη
ante λ, & μ, & ρ, & τ, per η. cœlum, gra-
dus, Berytus, tussio. Media ι Berine.
præter Berytus per υ. Sed ante α, & ο,
& κ, & ν, per ι. uis, uita, poculum coi-
re. præter byas per υ. Media αι, & ο.
uiolentum, uita. præter uiuidum.

Ante

Ante uero ω, & θ, duplicem consonã
præter τ per υ, obturo, profunditas,
iuncus, dense, byssus. præter cõuallis
per η, & Bœotia per οι. Media ι, iun-
ceũ, et υ subsequẽs ζ, Bizye, Βλε ante
quidẽ per ε, uideo. ante uero σ per α,
blæsus. Βλυ ante ζ quidẽ per υ. scatu-
re, at ante τ, per ι. blitũ. Cæterũ ante
per η. balatus. Media ω magnũ pule-
giũ. Βλω ꝑ ω magnũ, altus, terribilis.
Media υ terribilis. βο ante uocalẽ qdẽ,
& σ, & duplicẽ cõsonãtẽ, per ο paruũ,
clamor, cibus, uua. Media ε. boreas. et
ω magnũ, si purũ sit, bootes. si ꝟ̃ nõ, ι
paruũ, cœnũ. Verũ ante λ, & μ collo-
catũ, per ω magnũ, gleba, ara. aliť aũt
per ο paruũ, stercus. Media ι. βρε, per ε,
sinciput. Media υ, in θυ. extollo. in π,
η. Brundusiũ. Βρι ante θ qdẽ, & μ, per ι,
onero, infremo. Ante uero uocalẽ, &
ante κ, & τ, & χ, per υ. scatere, deuora-
re, cortex, fremere. Βρο ante τ, uel du-
plicem consonantem. per ο paruum,
mortalis, tonitru. Ante μ uero, & σ,
per ω magnũ. fœtere, cibus. p̃t crepi-
tus, hoc est, ignis sonus. crepitus autẽ
esurien-

Πρὸ δὲ τοῦ ω καὶ θ καὶ δισυμφώνου.
πλὴν τοῦ τ, τῷ υ βύω, βυθὸς, βύβλος,
βύζην, βύσσος. πλὴν τοῦ βῆσσα τῷ η.
καὶ βοιωτία τῇ οι. Μέσον τὸ ι. βύβλινον,
καὶ τὸ υ ὑποτασσόμενον τῷ ζ, βιζύη.
Η βλε, πρὸ μὲν τοῦ π τῷ ε, βλέπω. πρὸ δὲ
τοῦ σ τῇ αι, βλαισός. Η βλυ, πρὸ μὲν τοῦ
ζ τῷ υ βλύζειν. πρὸ δὲ τοῦ τ τῷ ι βλίτον.
Πρὸ δὲ τοῦ χ τῷ η βληχή. Μέσον τὸ μέγα
βλιχωνία. Η βλω τῷ μεγάλῳ βλωθρος
βλωσσυρὸς. Μέσον τὸ υ βλωσσυρὸς. Η
βο πρὸ μὲν φωνήεντος καὶ σ καὶ δισυμ-
φώνου τῷ μικρῷ βοὴ βόσις βότρυς. Μέ-
σον τὸ ε βορέας, καὶ τὸ μέγα καθαρὸν ὄν,
βοώτης, εἰ δὲ μὴ τὸ μικρὸν βόρβορος. Πρὸ
δὲ τοῦ λ καὶ μ πρωτασσομένου τῷ μεγά-
λῳ βῶλος βωμὸς, ἄλλως δὲ τῷ μικρῷ βόλ-
βιτον. Μέσον τὸ ι. Η βρε, τῷ ε βρέγμα.
Μέσον τὸ υ ἐν θυ βρενθύω, ἐν τῇ τῷ η,
βρεντήσιον. Η βρη πρὸ μὲν τοῦ θ καὶ μ
τῷ ι βρίθω βριμῶμαι. Πρὸ δὲ φωνήεν-
τος καὶ πρὸ τοῦ κ καὶ τ καὶ χ τῷ υ, βρύ-
ον βρύκειν βρύτειον βρύχειν. Η βρο,
πρὸ τοῦ τ ἢ δισυμφώνου τῷ μικρῷ βροτὸς
βροντή. Πρὸ δὲ τοῦ μ καὶ σ τῷ μεγάλῳ βρω-
μᾶσθαι βρῶσις. πλὴν τοῦ βρόμος ὁ τοῦ πυρὸς

ἦχος, βρῶμος δὲ τῶν σιτοδῶν. Τῆς δὲ
βα, μέσον ἐν μὲν κη, καὶ κτη, η, βάκυ-
λος βακτηρία. Εν δὲ δι καὶ σι, ι, βα-
δίζω βασιλεύς. Ετι ἐν βι, ἡγουμένου ρ,
βάρβιτον, ἄλλως δέ τι παύτα τῷ υ, βα-
βυλὼν βαΰζει βακχυλίδης, εἰ μὴ πα-
τρωνυμικὸν, ἐν δὲ γω τὸ μέγα, βαγῶας.
Η γε τῷ ε, πλὴν τοῦ γαῖα καὶ γαῖαν.
Μέσον τοῦ ε, γενεὰ, πλὴν τοῦ γενναῖος,
καὶ τὸ μέγα γεωμέτρης. Μέσον τῆς αι,
τὸ μικρὸν. γαιοδότης, ἡ γη μόνη τῷ η.
γῆ. πρὸ δὲ φωνήεντος καὶ λ καὶ μ καὶ
π, τῷ υ. γύης, γύλινος, δυμνὸς, γύ-
πανον. ἐξαιρείσθω τὸ γήϊνος τῷ η, καὶ
γῦια, τῇ ῡ. Μέσον ἐν μνη, τῷ η. γυμνή-
της. Πρὸ δὲ τοῦ γ καὶ ν, τὸ ι. γίγας γί-
νεσθαι. πλὴν τοῦ γείνω τῇ ει, καὶ γυνὴ τῷ
υ. Μέσον τὸ υ. γιγλυσμὸς καὶ τὸ μέγα, γυ-
νόσκω. Πρὸ δὲ τοῦ θ ἢ ρ, τῷ η. γήθω γῆρας.
πλὴν τοῦ γῦρος τῷ υ. Η γλι τῷ ι. πλὴν
τοῦ γλήνη τῷ η, καὶ γλυκὴ καὶ γλύφειν τῷ
υ. Η γλω, καὶ ἡ γνω, τῷ μεγάλῳ. πλὴν
τοῦ γνόφος. Η γο τοῦ μικρῷ. πλὴν τοῦ
γωνία γωρυτὸς γωρτύνη. Μέσον τὸ υ. Η
γραι τῇ αι. γραικός. Η γρυ μόνη τῷ υ. Πρὸ
δὲ τοῦ γ τῷ η. γρηγόριος. Μέσον τὸ μικρὸν
γρηγορεῖ

esurientiũ. Βα autẽ media in κη quidẽ
& κτη, est η. ut spado, baculus. In δι ue-
ro, & σι, per ι. uado, rex. Præterea in
βι, præcedente ρ. barbiton. aliter uero
omnia per υ. Babylon, latrat, bacchy-
lides, nisi patronymicum sit. In γω au-
tem ω magnũ, semiuir. Γε per ε. præ-
ter terra, gæsa. Media ε, est ε. genera-
tio. præter generosus, & ω magnum.
geometres. Media αι, ο paruum, terræ
dator. γη, seorsim per η, terra, ante ue-
ro uocalem, & λ, & μ, & π, per υ. den-
tale, cophinus, militaris, nudus, tu-
gurium, excipiatur terrenus per η, iu-
gerum per υι. Media in μνη per η, expe-
ditus, ante ψο γ, & ν, ι, gigas. fieri. præ-
tero gener per ει, mulier per υ. Media
per υ. applausus, & ω magnũ, cogno-
sco. Ante θ aũt uel ρ, per η. lætor, sene-
ctus. p̃ter gyrus per υ. Γλι per ι præ-
ter pupilla per η, et dulce, scalpere p̱ υ.
Γλω & γνω, per ω magnũ. p̃ter caligo.
Γο per ο paruum. præter angulus, co-
ritus, cortyna. Media per υ. Γραι per
ι. gracus, γρυ sola p̱ υ. Cæterũ ante γ,
per η. Gregorius. Media per ο paruũ,

 uigilo,

uigilo, p̄terea ante π. per υ, aquilinus.
Ante ψ̄ο φ, per ι, griphus. Γα aūt me-
dia per ι & ε, feles, Galipsus, Gabria,
p̄ter nuptię. Δε per ε scribitur. p̄ter sci-
re, unde sciens, ingeniosus, & conui-
uiū, & coquus. Nedia per ε, esca. præ-
ter torques, & per ι, dextera. præter
Dercylus, & conuiua, & sanguinem
bibo per υ. Δη sola coniunctionaliter
quidē per η sanè, uerbaliter. ψ̄ο per ι, p̄ter
oportet. Ante uero uocalē per ι. p̄ter
populari per η, et duo per υ. Itē ante ι,
p̄ter timeo per ει, & cochleare per ι.
Media υ, geminus. Itē ante κ, p̄t mor-
deo, unde morsus per η, & monstro,
unde demonstro, demonstratio per ι.
Media υ, rete, & ω magnū, si purū sit,
persequor, paruū uero, si nō purū, im-
postura. Itē ante ν, p̄ter graue per ι, &
diu, per η. Media ε antepenacute, cōsi-
liū, αι acute, diuturnū. Porrò ante p̄ter
ter δυς, & occasus per υ. etiā ante p̄ter
fariā. Item ante duplicem consonan-
tem, præter cœna per ει. Generaliter
uero ex bis cōposita per ι duplex, bi-
ceps, biforme. Ante uero η, & μ, per ι.

γρηγορῶ. πρὸ δὲ τοῦ π, τῷ υ γρυπός. Πρὸ
δὲ τοῦ φ, τῷ ι. γρίφος. Τὰ δὲ γα μέσον τὸ
ι καὶ ε. γαλεωτὴς γαλιψὸς γαβριά. πλὴν
τοῦ γαμήλια. Η δὲ τῷ ε. πλὴν τοῦ
δαίειν, ὅθεν τὸ δαίμων, τὸ δαίδαλος
καὶ δαὶς καὶ δαιτρός. Μέσον τὸ ε. δέ-
λεαρ. πλὴν τοῦ δέραιον καὶ ι. δεξιά.
πλὴν τοῦ δερκύλος καὶ δαιτυμών, ἐπὶ
δερμύλω τῷ υ. Η δὴ μόνη συνδεσμι-
κῶς μὲν τῷ η. δὴ ῥηματικῶς δὲ τῇ ει.
δεῖ. πρὸ δὲ φωνήεντος τῷ ι. πλὴν τοῦ
δηοῦν ἐπὶ η καὶ δύο τῷ υ. Ετι πρὸ τοῦ
δ. πλὴν τοῦ δείδω τῇ ει καὶ δοίδυξ.
τῇ οι. Μέσον τὸ υ δίδυμος. Ετι πρὸ τοῦ
κ. πλὴν τοῦ δήχω, ὅθεν τὸ δῆγμα τὸ η,
καὶ δείκω, ὅθεν τὸ δεικνύω καὶ δεῖγμα
τῇ ει. Μέσον τὸ υ δίκτυον καὶ τὸ μέγα
καθαρὸν ὄν, διώκω, μικρὸν δὲ εἰ μὴ κα-
θαρὸν διπλοή. Ετι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ
δεινόν, τῇ ει καὶ δὴν τῷ η. Μέσον τὸ ε,
πρὸ παροξυτόνως δήνεον. Η αι ὀξυτόνως
δηναιόν. Ετι πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ δύς,
καὶ δύσις τῷ υ. Ετι πρὸ τοῦ χ δίχα. Ετι
πρὸ δισυμφώνου, πλὴν τοῦ δεῖπνον τῇ ει.
Καθόλου δὲ τὰ ἐκ τοῦ δὶς σύνθετα τῷ ι, δι-
πλοῦν δικέφαλον διφυές. Πρὸ δὲ τοῦ η καὶ μ

τῷ η, δηθὰ δῆμος. Μέσον ἐν μη, τὸ η.
Δήμητρα. Μέσον ἐν θυ, τὸ υ, δηθύνω.
Ετι πρὸ τοῦ λ, πλὴν τοῦ δηλός, καὶ δεί-
λη, τῇ ει. Μέσον ἡ αι, δείλαιος. Πρὸ
δὲ τοῦ ρ τῇ ει. πλὴν τοῦ δῆρις καὶ δηρὸν,
τῷ η. Η δμω τῷ μεγάλῳ δμός. Η δνο
τῷ μικρῷ, δνοφερόν. Η δο, πρὸ μὲν τοῦ
κ καὶ λ καὶ ν, τῷ μικρῷ δοκῷ δόλος δό-
ναξ. Μέσον τὸ ι, δολιχόν. Πρὸ δὲ τοῦ δ,
ἢ μ, ἢ ρ, τῷ μεγάλῳ. Δωδώνη, δῶμα,
δῶρον. πλὴν τοῦ δόμος, καὶ δόμα. Ετι
πρὸ τοῦ σ καὶ τ. πλὴν τοῦ δόσις καὶ δοτήρ.
Η δρο πρὸ μὲν τοῦ μ τῷ μικρῷ, δρόμος.
Πρὸ δὲ τοῦ π τῷ μεγάλῳ, δρώπαξ. Η δρυ
τῷ υ. πλὴν τοῦ δριμὺς τῷ ι. Τοῦ δὲ δα μέ-
σον ἐν κτυ καὶ κρυ τὸ υ, δάκτυλος δά-
κρυον, τὰ δ' ἄλλα ι, δαψιλὴς, Δαμιανὸς,
εἰ μὴ τὰ προειρημένα κωλύοι, καὶ τὸ μι-
κρόν. Δάμοσος. Ε. ἡ ε μόνη αὐτωνυμικῶς
μὲν τῷ ε, ὑπερρηματικῶς δὲ τῇ αι. ὅθεν
τὸ αἰάζειν καὶ αἴας. Πρὸ δὲ τοῦ α, τὸ ε. πλὴν
τοῦ αἶα. Ετι πρὸ τοῦ ο ἔωλον. πλὴν τοῦ αἰώ-
ρα. Μέσον πρὸ
αἴωλον παροξυτόνως. αἰώρα. πλὴν τοῦ
παροξυτόνου, τὸ μέγα αἴωλον. πλὴν τοῦ αἰ-
ώρα. Ετι πρὸ τοῦ β. πλὴν τοῦ αἰβάλη καὶ αἰβ-
Ετι πρὸ τοῦ δ. πλὴν τοῦ αἰδώς. μέσον τὸ η τοῦ
ἐδητός.

diu, populus. Media in μη est η, Ceres.
In θυ, υ, moror. Etiã ante λ. præter mi-
ser, & crepusculũ per ει. Media αι, mi-
ser. Ante uero ρ, per ει. præter conten
tio, & diu per η. Δμω, per ω magnũ, ser
uus, δνο, per ο paruũ, tenebrosũ, δο an-
te quidẽ κ, & λ, & ν, per ο paruũ, appa-
reo, dolus, arũdo. Media ι longũ. An
te uero δ, uel μ, uel ρ, per ω magnũ. Do
dona, domus, donũ. præt domus, &
donatio. Pręt̃ea ante σ, et τ. p̃ter datio,
et dator. δρο ante μ quidẽ, per ο paruũ,
cursus, ante ψο π, per ω mag. dropax,
δρυ, per υ. p̃ter acerbũ, per ι. δα aũt me
dia in κτυ, & κρυ per υ. digitus, lachry
ma. Alia aũt per ι, abundans, Damia-
nus, nisi p̃dicta impediant, et ο paruũ,
Damosus. Ε. ε sola pronominalit̃ qui
dẽ per ε, aduerbialiter ψο per αι, unde
lamentari, & Aiax. Ante uero α, per
ι. p̃ter terra. Item ante ο, marcidũ. præ
ter ęuum, uarium penacute, gestatio.
Media antepenacuta, ω magnũ, mar-
cidũ. præter gestatio. Rursum ante β,
scribitur. pręter ianua, hei. Pręterea
ante δ. præt̃ pudor. Media η, ipsius ε,

cibus. Itē ante θ, pręt ardeo, ęther. Me-
dia ϛ, coma, nisi in ιζω, ut assuefacio.
Media ipsius αι est ι in æthiops, υ in ci-
lefacio. Porrò ante κ. præter ærum-
na, blanditiæ. Media est η dictio-
ab ε incipient. quietus. præter ille per
ει, & socer, per υ. Item ante λ. præter
feles, & Aelius. Media ε, & ι, mina, sin-
peo. præter oliua planta. Rursum an-
te μ. præter sanguis, & blandus. Me-
dia ε, & υ. uomitus, blandus. Item an-
te ν. p̄t laus, et grauis et obscure loqui
unde ænigma. Media ε, & ι, uenenis
boscure loquor. p̄ter Aeneas per ει.
Præterea ante π. præter altum. Me-
dia ει, urgeo. præter Epeus. Item an-
te ρ. præter lolium, eligo, tollere. Me-
dia ε, cicer, & ι. lana. præter hæc, ru-
brum, detineo, munitum, per υ, & ei-
mus, sedeo per η, diruo, initor, per ει.
Item ante σ, p̄ter sentire, dedecus, pre-
sopus, parca. Media ι, commedo, pre-
ter pudefacio, & impiū per υ. Etiam
ante τ. præter petere, causa. uerum
ætna, ab ardeo deductum. Media
præter socius, Etesias uero per η.

ἐδητύς. Ετι πρὸ τοῦ θ. πλὴν τοῦ αἴθω
αἰθήρ. Μέσον ἡ ει, ἔθειρα. εἰ μὴν εἰς ιζω,
οἷον ἐθίζω. Μέσον τῆ αι, τὸ ι ὠθὶ τοῦ αἰ-
θίοψ, τὸ υ ὠθὶ τοῦ αἰθύσσω. Ετι πρὸ τοῦ
κ. πλὴν τοῦ αἰκία αἰκάλη. Μέσον τὸ η.
τοῦ ε. ἔκηλος. πλὴν τοῦ ἐκεῖνος τῇ ει,
καὶ ἐκυρὸς τῷ υ. Ετι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ
ἔλουρος αἴλιος. Μέσον τὸ ε, καὶ ι, ἔλε-
ος ἐλινύω. πλὴν τοῦ ἐλαία φυτόν. Ετι
πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ αἷμα καὶ αἱμύλος.
Μέσον τὸ ε, καὶ υ. ἔμετος, αἱμύλος.
Ετι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ αἶνος καὶ αἰνὸς
καὶ αἰνίττεσθαι, ὅθεν τὸ αἴνιγμα. Μέσον τὸ ε
καὶ ι. ἐνετὸς αἰνίττομαι. πλὴν τοῦ αἰνείας
τῇ ει. Ετι πρὸ τοῦ π. πλὴν τοῦ αἰπύ. Μέσον
ἡ ει, ἐπείγω. πλὴν τοῦ ἐπηός. Ετι πρὸ τοῦ
ρ. πλὴν τοῦ αἷρα αἱροῦμαι αἴρειν. Μέ-
σον τὸ ε, ἐρέβινθος. καὶ τὸ ι ἔριον.
πλὴν τῶν ἐρυθρὸν ἐρύκω ἐρυμνὸν, τῷ
υ, καὶ ἔρυμος ἐρητύω τῷ η. καὶ ἐρεί-
πω ἐρείδω τῇ ει. Ετι πρὸ τοῦ σ. πλὴν
τοῦ αἰσθάνεσθαι, αἰσχύνη, Αἴσωπος, αἶ-
σα. Μέσον τὸ ι ἐσθίω. πλὴν τοῦ αἰσχύνω
καὶ αἴσυλον τῷ υ. Ετι πρὸ τοῦ τ. πλὴν τοῦ
αἰτεῖν αἰτία. Τὸ μὲν τοι αἴτνη τοῦ αἴθω πρά-
γωγον. Μέσον τὸ ε. πλὴν τοῦ ἑταῖρος, καὶ

ἐτησίας δὲ τῷ η, ἔτυμος τῷ υ, ἕτοιμος
τῇ οι. Ετι πρὸ τοῦ χ. πλὴν τοῦ αἰχμή.
Μέσον τὸ ε, ἔγχελυς, καὶ τὸ ι, ἔχιδνα.
πλὴν τοῦ ἐχυρὸν, τῷ υ. Ετι πρὸ τοῦ ψ.
πλὴν τοῦ αἶψα. πρὸ δὲ τοῦ γ, τῇ αι αἴγειρος,
πλὴν τοῦ ἐγὼ καὶ ἐγείρω. Μέσον ἡγου-
μένου γ ἑτέρου, τὸ υ, ἐγγυῶμαι. Η ζε,
τῷ ε, ζέφυρος. Η ζει πρὸ μὲν φωνήεντος,
τῇ ει, ζειὰ, ὅθεν τὸ ζείδωρος ἄρουρα.
Πρὸ δὲ τοῦ θ, τῷ υ, ζῦθος. Πρὸ δὲ τοῦ λ
τῷ η ζῆλος. Ετι πρὸ τοῦ μ, πλὴν τοῦ ζύ-
μη τῷ υ. Ετι πρὸ τοῦ ν καὶ τ. Ζίνων, ζη-
τεῖν. Η ζω μεγάλῳ. πλὴν τοῦ ζόφος. Η
ι μόνη ἀρθροικῶς μὲν, καὶ ὑπὲρ ῥηματι-
κῶς, τῷ η, ἡ, ἦ, ἢ τῇ οι, οἱ οἷ, συνδεσ-
μικῶς δὲ εἰ μὲν διαζευκτικῶς, τῷ η, εἰ
δὲ συναπτικῶς, τῇ ει. Πρὸ δὲ φωνήεντος
τῷ ι, πλὴν τοῦ ἠὼς, καὶ ἠΰς, τῷ η, καὶ
εἴα, τῇ ει, καὶ ὑάκινθος ὕει ὑάδες ὕαινα,
τῷ υ, καὶ υἱὸς τῇ υ, καὶ οἴαξ οἴω οἰωνὸς
ὄρνις. τῇ οι. Μέσον τὸ ε, ἱερεὺς, καὶ τὸ μέ-
γα, ἰωνὴ, οἰωνὸς. πλὴν τοῦ ἰονίον πέλα-
γος, καὶ ἰονία. Ετι πρὸ τοῦ δ, πλὴν τοῦ
ἡδὺ ἧδος τῷ η, καὶ ὕδωρ ὕδινον τῷ υ, καὶ
οἰδῷ, ὅθεν τὸ οἴδημα τῇ οι. καὶ εἶδος τῇ ει.
Μέσον τὸ υ, ὑδρύω, καὶ τὸ μέγα, εἴδωλον.

Ετι

rus per υ. paratus per οι. Item ante χ.
præter cuspis. Media ε anguilla, & ι
euipera. præter tutum per υ. Cæterũ
ante ψ. pręter statim. Ante uero γ. per
αι, populus, arbor. præter ego, & su-
scito. Media precedẽte γ altero υ, pro
mitto ζε, per ε. zephyrus, ζει quidem
ante uocalem, per ει. semẽ, unde illud,
fertile solũ. Ante ψο θ, per υ, zythus.
Sed ante λ. per η, zelus. præterea ante
μ, præter frumentũ per υ. Item ante ν,
& τ. Zeno, quærere, ζω per ω magnũ.
præt caligo. Ι. ι sola articulariter qui-
dem, & aduerbialiter per η, hæc, qua,
uel per οι, hi quò. Coniunctionaliter
aũt, si disiũctiue, per η. si uero cõtinua
tiue, per ει, Ante uocalẽ aũt per ι. præ
ter aurora, & bonus per η, & eia per
ϙ, & hyacinthus, pluit, hyades, hye-
na per υ. & filius per υι. teno, puto,
auspiciũ, auis, per οι. Media ε, sacer. &
ω magnũ, flatus, auspiciũ. p̃t Ioniũ pe
lagus, & Ionia. Itẽ ante δ. p̃ter dulce,
uoluptas per η. & aqua, tuber, p υ. &
tumeo, unde tumor p οι. & species per
ϙ. Media υ. firmo & ω magnũ idolum

etiam

etiam ante σ. prẹter pugna, poſtea, hy
ſopus, hyſtrix, carceres, uenabulum,
ſus per υ. & ęſtrum, fex, lanę, ouis per
οι. unus per ει. & quietum, & delecta
tio per η, Media υ, quietus. & ω ma
gnum hyſopus. Item ante ν, præter
habenæ, iuuencus, abomaſum per α,
& uinum per οι. Media ι, habenæ, præ
ter abomaſum per υ. Adhæc ante ξ, præ
ſcum. Ixion. Cæterum ante π, præter
Epyrus, blandũ, ſono, ſebris, algida,
per η, & ſub, ſuper, cõſul, barba per υ.
Media ι, præter ſono per υ, barba per
α. Ante uero β, uel γ, per α, pter gibbo
ſus, iniuria, humidum, ualeo, per υ, &
iberus per ι. Media ε, & ι, dux, ualeo.
Rurſum ante θ, præter recta, Ithaca,
Ithome, per ι. Media ω magnum. Itho
me, præter Ithorus. Item ante λ, præ
ter ſyncerum, uerto, ſeruus, per α, &
propitius, Illyrius, hilaris, Iliũ limus,
Ilius. beneuolus, uertigo. per ι, & hyo
ua, latrare p υ. Media ε, & ι, pter tego,
& elyſiũ, & Illyrius per υ. Præter
te μ, pter palliũ, deſyderiũ, lorũ, ha
rire, per ι, & uobis, Hymettus, hym
nus.

Ετι πρὸ τοῦ σ. πλὴν ποῦ ὑσμίνη, ὕστερον,
ὕοσωπος, ὕσπριξ, ὕασπλιξ, ὑσσός, ὗς ἰῶν, καὶ
ὑσπ, οἰσίππη, οἷς τῇ οι. καὶ εἰς τῇ ει.
καὶ ἥσυχον καὶ ἧσις τῷ η. Μέσον τὸ υ ἡ
συχ, καὶ τῷ μέγα ὕοσωπ. Ετι πρὸ
τοῦ υ. πλὴν τοῦ ἰνίαι ἶνις ἴνισχον τῷ α.
καὶ οἶν τῇ οι. Μέσον τῷ ι. ἰνίαι. πλὴν
τοῦ ἰῦσχον ἰσχ υ. Ετι πρὸ τοῦ ξ ἐξός.
Μέσον τὸ ι, ἐξίων. Ετι πρὸ τοῦ π. πλὴν
τοῦ ἤπειρ, ἤπιον, ἠπύω. ἠπίαλ
τῷ α. καὶ ὑδὸ ὑπὲρ ὕπατ ὑπνώ,
τῷ υ. Μέσον τὸ ι. πλὴν τοῦ ἠπύω ἰσχ
υ, καὶ ὑπνώ ἰσχ α. Πρὸ δὲ τοῦ β, ἢ
γ, τῷ α. πλὴν τοῦ ὕβος, ὕβρις, ὑγρὸν,
ὑγιαίνω τῷ υ καὶ ἴβυς τῷ ι. Μέσον τὸ ε
καὶ ἐγεμὼν ἡγιαίνω. Ετι πρὸ τοῦ θ. πλὴν
τοῦ ἰθὺ ἰθάκη ἰθώμη τῷ ι. Μέσον τὸ μέ-
γα ἰθώμη. πλὴν τοῦ ἴθορ. Ετι πρὸ
τοῦ λ. πλὴν τοῦ εἰλικρινὲς εἰλῶ εἶλος τῇ
ει, καὶ ἴλεως ἰλλυριὸς ἱλαρὸς ἴλιον ἰλὺς
ἰλιὸς ἵλαος ἴλιξ, τῷ ι. καὶ ὕλη ὑλακτέω
τῷ υ. Μέσον τὸ ε, καὶ ι. πλὴν τοῦ ἐλύ-
ω, καὶ ἀλύσιον, καὶ ἰλλυριὸς τῷ υ.
Ετι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ ἱμάτιον, ἵ
μερ, ἱμὰς, ἱμᾶν. ἰσχ ι. καὶ ὑμὶν ὑ-
μιν ὕμν τῷ υ, καὶ ἕμα τῇ ει, καὶ

οἶμος

οἶμος τῇ οι. Μέσον τὸ ε καὶ η, ὑμηττὸς, ἡμέρα. Ετι πρὸ τοῦ τ. πλὴν τοῦ ἴτης, ἰτρίον τῷ ι, καὶ οἶτος τῇ οι. Ετι πρὸ τοῦ φ, ἥφαιστος. Μέσον ἡ αι, ἡφαιστίων. Πρὸ δὲ τοῦ κ τῇ ει. πλὴν τοῦ ἥκω ἥκιστα τῷ η. καὶ ἱκάνω, ἱκέτης, ἰκρίον, ἥκτης τῷ ι. καὶ οἶκος τῇ οι. Μέσον τὸ ε, εἴκελος. πλὴν τοῦ εἰκαῖος. Ετι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ ἥρα ἥρως ἠρέμα ἤριον. τῷ η, καὶ ἴρις. τῷ ι. καὶ ὕῤῥα ὑρκανοὶ ἴρτιον. τῷ υ. Μέσον τὸ ε. ἠρέμα. Τὸ δὲ ἠραῖον, τῶν δὲ τοῦ αιον ὄστι, καὶ τὸ η. εἰρήνη. καὶ τὸ μέγα, εἰρωνεία. Ετι πρὸ τοῦ χ. πλὴν τοῦ ἦχος τῷ η, καὶ οἴχεσθαι, τῇ οι. πρὸ δὲ τοῦ ψ τῷ υ. πλὴν τοῦ ἴψ τῷ ι. Η θε, τῷ ε, θεὸς, Θέμις. Μέσον τὸ ι. θερινὸν. καὶ τὸ μέγα. θεωρῶ. Η θει, πρὸ μὲν φωνήεντος τῇ ει. πλὴν τοῦ θύω, ὅθεν θυσία τῷ υ. καὶ θίασος τῷ ι. καὶ θηεῖσθαι τῷ η. πρὸ δὲ τοῦ β, τῷ η. Θῆβαι. Ετι πρὸ τοῦ γ. πλὴν τοῦ θίγω θιγγάνω τῷ ι. καὶ θυγάτηρ τῷ υ. Ετι πρὸ κ, θήκη. Ετι πρὸ τοῦ λ, πλὴν τοῦ θύλαξ τῷ υ. Ετι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ θύρα, θύρσος τῷ υ. Ετι πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ θύσανος τῷ υ. πρὸ δὲ τοῦ μ, τῷ υ. πλὴν τοῦ θημὼν τῷ η. Ετι πρὸ τοῦ ν. θῆνος.

nus, ꝑ υ, & uestis ꝑ ϛ, & uia per οι, Media, ε, & η, hymmettus, dies. Itē ante τ. p̄t impetuosus, bellariū, ꝑ ι & mors ꝑ οι. Itē ante φ. Vulcāus Med. αι, hephęstiō. Porrò ante κ, ꝑ ει. p̄t uenio, minime, per η, & ꝑuenio, supplex, furcula, miluus. per ι. & domus ꝑ οι. Media ε, similis. p̄ter uulgaris, etiā ante ρ. p̄t Iuno, heros, qete, sepulchrū. per η. et iris per ι, & puerulus, hircani, piscina, ꝑ υ. Media ε, quiete. Iunoniū uero eorū q̄ per αιον sūt. Et η, pax, & ω magnū, ironia. Itē ante χ. pręt sonus per η, & abire per οι. Cæterū ante ψ, per υ. præter ips per ι. Θε, per ε, deus, Themis. Media ι, æstiuū, & ω magnū, specto. θει ante uocalem quidē ει. præter sacrifico, unde uictima per υ, & thiasus per ι. & intueri per η. Ante uero β, per η. Thebæ. Etiam ante γ. præter tango, contingo. per ι, & filia per υ. præterea ante κ. theca. Item ante λ. præter capsa per υ. Rursum ante ρ. præter ianua, thyrsus per υ. Ad hæc ante σ. præter fimbria per υ. Ante uero μ per υ, præter aceruus per η. Etiam ante ν. thumnus.

nus. præter conuiuium per οι. & curo
per ει. θλι, per ι, tribulo. θνη, per η, mori.
θω ante uocalē quidē, uel ante κ, et μ, et
ν, & σ, & ψ, per ω magnum iactura, se-
des, aceruus, Thon, thos, palpo. Item
ante λ, uel ρ, per ο, præter thorax. Me-
dia in θω est υ, tumultus. præter armo
per η, & Thoricus per ι, θρε, per ε scri-
bitur, pecus. θρι, ante uocalē per ι, præ-
ter bibinella, & scirpus per υ. Etiā an-
te δ, uel duplicem cōson. lactuca, pa-
ries, pilus, tinea. præt̄ deliciari. Por-
rò ante ν, & σ, per η, lamētatio, celebra-
re. Sed ante λ, per υ, rumor. θρο, per ο,
paruū pręter salio, specula, per ω ma-
gnū. θα uero med. In λυ est υ, cerealia.
In μι, ι, frequenter, præt̄ thamyris per
υ. In γη, præcedentē ρ, η. Martius. Κη
per ε, inane. pręter κὴ, occasio, nouum,
ι. nouum, Cæas. Med. κε habentium
est ε. Celeus, præter nigrum, et υ puta-
men, præter Cenchrines per ι, κυ ante
uocalem quidem per υ, præter colum-
na, lapis per ι, & lapis rotūdus per ω.
Item ante β, preter arca, et adulterinū
per ι. Med. ε, Cybele, & η, adulterinū
& ι

θῆνος. πλὴν τοῦ θοίνη τῇ οι, καὶ θείνω
τῇ ει. Η θλι τῷ ι θλίβω. Η θνη τῷ η
θνήσκειν. Η θω πρὸ μὲν φωνήεντος, ἢ
πρὸ τοῦ κ καὶ μ καὶ ν καὶ σ καὶ ψ τῷ μεγά-
λῳ θοὴ, θῶκος, θωμὸς, Θὼν, θὼς, θώψ.
Πρὸ δὲ τοῦ λ ἢ ρ τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ θώ-
ραξ. Μέσον τὸ υ θόρυβος. πλὴν τοῦ θω-
ρήσσω τῷ η, καὶ Θωρικὸς τῷ ι. Η θρε τῷ
ε, θρέμμα. Η θρι πρὸ μὲν φωνήεντος,
τῷ ι. πλὴν τοῦ θρυαλλὶς καὶ θρύον τῷ υ.
Ετι πρὸ τοῦ δ ἢ δισυμφώνου. θριδακί-
νη, θριγγός, θρίξ, θρίψ. πλὴν τοῦ θρύ-
πτεσθαι. πρὸ δὲ τοῦ ν καὶ σ τῷ η, θρῆνος
θρησκεύειν. πρὸ δὲ τοῦ λ τῷ υ, θρύλλος.
Η θρο τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ θρώσκω δρωσ-
μὸς τῷ μεγάλῳ. Τῆς δὲ τὰ μέσον ἐν λυ τὸ
υ. θαλύσιον. ἐν μι τὸ ι θαμινά. Πλὴν τοῦ
θάμυρις τῷ υ. ἐν γη ἡγουμένου ρ, τὸ η.
Θαργηλιών. Η κε τῷ ε κενόν. πλὴν τοῦ
καὶ, καιρὸς, καινὸν τὸ νέον, Καιάς. Μέ-
σον τὸ ε. Κελεὸς. πλὴν τοῦ κελαινόν. καὶ τὸ
υ, κέλυφος. πλὴν τοῦ κεγχρίνης τῷ ι.
Η κυ πρὸ φωνήεντος μὲν τοῦ υ. πλὴν
τοῦ κίων, λίθος τῷ ι. καὶ κοίας τῇ οι. Ετι
πρὸ τοῦ β. πλὴν τοῦ κιβωτὸς καὶ κίβδιλον τῷ
ι. Μέσον τὸ ε. Κυβέλη, καὶ τὸ η κίβδηλον.

καὶ τὸ μέγα, κιβωτός. Ετι πρὸ τοῦ θ. πλὴν τοῦ κιθάρα, καὶ κιθαιρὼν τῷ ι. Μέσον τὸ η, καὶ ε. κύθηρα κυθέρεια. πλὴν τοῦ κιθαιρών. Ετι πρὸ τοῦ κ. πλὴν κίκυς τῷ ι. Μέσον τὸ ε, κυκεών. Ετι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ κυλῶ, καὶ κηλήτης κηλίς τῷ η. καὶ Κιλικία τῷ ι. καὶ κοῖλον τῇ οι. Μέσον τὸ ι κύλινδρος. πλὴν τοῦ κηλήτης, καὶ Κυλήνη τοῦ η. καὶ τὸ μικρόν, εἰ μὴ ἀπὸ κλίσεως, ἢ κατὰ σύνθεσιν, τὸ μέγα. Ετι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ κοιμᾶσθαι, τῇ οι. καὶ κίμων τῷ ι. Μέσον τὸ ι, κύμινον. Ετι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τῶν κηρὸς κήριθος κήρυλος τῷ η, καὶ κιρνῶ κίρκη κίρρα τῷ ι, καὶ κοίρανος τῇ οι, καὶ κείρειν τῇ ει. Μέσον τὸ ι. Κήριθος. πλὴν τοῦ κυρήνη καὶ κυρήβια τοῦ η, καὶ κηρύκειον, τοῦ υ. Ετι πρὸ τοῦ φ. πλὴν τοῦ κηφήν, καὶ κηφισσὸς, τῷ η. Μέσον τὸ ι. Ετι πρὸ δισυμφόνου. πλὴν τοῦ κιγκλίς κίστη κίχλα τῷ ι. μέσον τὸ ε. κυψέλη. Πρὸ δὲ τοῦ δ μονοσυμφώνως τῷ η. πλὴν τοῦ κύδος τῷ υ. Ετι πρὸ τοῦ π. πλὴν τοῦ κύπειρος τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ ν τῷ ι. πλὴν τοῦ κοινὸν τῇ οι. Μέσον τὸ υ, κινύρα, καὶ τὸ μέγα, κοινωνός. Ετι πρὸ τοῦ σ ἢ τ, ὁποστοῦν πλὴν

& ω mag. arca. Rursũ ante θ, p̃ter cithara, & cithęron p ι. Med. η, et ε, cythera cytherea, p̃ter cithærõ. Itẽ ante κ præter potentia per ι. Med. ε, cyceon. Etiã ante λ, pręter mulceo, & herniosus, & labes, per η, & Cilicia per ι, et concauũ per οι. Med. ι. cylindrus. præt̃ herniosus, & Cylene per η, & ο paruũ, nisi ab inflectiõe, uel per cõpositionẽ ω mag. habeat. Itẽ ante μ. pręter dormire per οι, & Cimon per ι. Med. ι, Cyminum. Itẽ ante ρ, p̃ter hæc, cera, Cerithus, cerylus per η, & misceo, Circe, Cyrrha, p ι, & dominus per οι, & tundere p ει. Med. ι. Ceritus, præter Cyrene, & paleæ, per η, caduceus, p υ. Præt̃ea ante φ, p̃ter fucus, Cephisus, per η. Media ι. Rursum ante duplicem cõsonantem, præter cancellus, cista, turdus, per ι. Media ε, alueus. Cæterũ ante δ cum una consonante per η, præter gloria per υ. Præterea ante π, præter glaciolus, per υ. Ante uero ν, per ι, præter commune, per οι. Media υ, queru, & ω magnum, particeps. Item ante σ, uel τ, quomodocunque præ=

ter cetus per η. & cubile per οι. Me-
dia est η, in pumex. ι, in hedereus, ν in
poculũ, ω magnũ in locus maritimus.
Κλε, per ε, gloria. κλει ante uocalẽ qui-
dem, uel θ per ϕ, claustrum, claudo, in
de truncus per οι, & pręter audio, per
υ. Ante uero β, per ι, clibanus. Præte-
rea ante μ & ν, præt palmes uitis, per
η, & inclytus, per ει. Rursũ ante δ, &
ζ, per ν, fluctuatio, alluo. Ante ϑ, ρ, ε,
σ, & τ, per η. præter quod à flecto, in-
flexio per ι. Κλω cum ϑ, per ω magnũ,
uoluo. Præterea ante ψ, fur. Verũ an-
te ν, & π, per ο paruum. præter surcu-
lus. Κναι, per αι. præter uespera. Κνι, an-
te δ quidem, κ, & σ, per ι, urtica, cru-
cum, nidor, ante uero ζ per υ. cardi-
re. Porrò ante μ, per η, tibia. Κνω, per
ω magnum, fera. Κο, per ο paruum,
præterquam ubi β, uel δ, uel φ sequi-
tur, gobius, campana, mutus, & pre-
ter poculũ, luctus ueto, membrum,
comus pagus habitationis, conus, ca-
lex, ansa, cos, garrire suspendere. Me-
dia ε, & υ, uagina, articulus. præter
chlea, gobius, Corinthus, Corinthus,

πλὴν τοῦ κῆτος τῷ η, καὶ κοίτη τῇ οι.
Μέσον τὸ η ἐν τῷ κίσσηρις. τὸ ι ἐν τῷ κίσ-
σηρος, τὸ υ ἐν τῷ κισσύβιον, τὸ μέγα ἐν
τῷ κύτωρις. Η κλε τῷ ε κλέος. Η κλει
τὸ μὲν φωνήεντος ἢ θ, τῇ ει κλεῖθρον,
κλείω ὅθεν τὸ κλοιὸς τῇ οι, καὶ πλὴν τοῦ
κλύω τῷ υ, πρὸ δὲ τοῦ β, τοῦ ι. κλί-
βανος. Ετι πρὸ τοῦ μ καὶ ν, πλὴν τοῦ
κλῆμα ἀμπέλου, τοῦ η. καὶ κλεινὸς, τῇ
ει. Πρὸ δὲ τοῦ δ καὶ ζ τῷ υ, κλύδων,
κλύζω. Πρὸ δὲ τοῦ ρ καὶ τοῦ σ καὶ τ τῷ
η, πλὴν τοῦ ἀπὸ τοῦ κλίνω κλίσις, τῷ ι.
Η κλω μετὰ μὲν τοῦ θ τῷ μεγάλῳ κλώ-
θω. Ετι πρὸ τοῦ ψ κλώψ. Πρὸ δὲ τοῦ ν,
καὶ π τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ κλών. Η κναι
τῇ αι. πλὴν τῷ κνέφας. Η κνι πρὸ μὲν
τοῦ δ καὶ κ καὶ σ τοῦ ι. κνίδη, κνίκος,
κνίσσα. Πρὸ δὲ τοῦ ζ τῷ υ, κνυζᾶσθαι. Πρὸ
δὲ τοῦ μ τοῦ η, κνήμη. Η κνω τῷ μεγά-
λῳ, κνώδαλον. Η κο τῷ μικρῷ. πλὴν
ἐνθα τὸ β ἢ δ ἢ φ ἕπεται, κωβιὸς, κώ-
δων, κωφὸς. καὶ πλὴν τῶν κώθων, κω-
κυτὸς, κωλύω, κῶλον κῶμος, κώμη, τῆς
συνοικήσεως, κῶνος, κώνωψ, κώπη, κῶς,
κωτίλλειν, κωχεύειν. Μέσον τὸ ε καὶ υ κολε-
ὸς, κόνδυλος. πλὴν τῶν κοχλίας, κωβιὸς,

Κόρινθος, Κόρινος, πόπινος, κόσκινον, πόψιχος, κωπίλλω τῷ ι· ἢ κορίσσης ἢ κολιός. Κόροιβος τῇ οι, ἢ κάπρος τῇ ει, καὶ τὸ μικρὸν, κολοκύντη, πολῶν τῶν κολώνη, κορώνη, κολωσὸς, κομμάτιον. Η κρε τῷ ε. πλὴν ἐφ' ὧν μ, π, φ, πετται, ἱμάτιον πραιπάλη. Η κρι πρὸ μὴ φωνήεντος, τῷ ι. πλὴν τοῦ κρύος, τῷ υ. καὶ κρεῖον τῇ ει. Ετι πρὸ τοῦ β, καὶ θ, καὶ κ κρίβανον, κριτὴ, κρίσις. Ετι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ κρίνω τῇ ι. Ετι πρὸ τοῦ σ καὶ τ. πλὴν τοῦ Κρὴς, κρῆσσα, σωνία τῷ η, καὶ Κροῖσος τῇ οι. Μέσην μέγα. Πρὸ ὃ τ γ ν δ ν μ π μονοσυμφώνων κρᾶνος τῷ α, κρήνυον κρήδεμνον κρήπις. πλὴν τοῦ κρυμνὸς τῷ υ. πρὸ φ τ τῷ υ κρύπτω, ὅθεν τὸ κρύβδην κρο, τῷ μικρῷ. πλὴν ἐφ' ὧν β ζ ξ τσω, κρώβυλος κρώζειν. Μέσον φ υ μνον. Η κτε τῷ ε κτενίζω. Η κτι πρὸ μὴν τῷ η, κτηδὼν κτιλῶος. πλὴν τ κτείνω τῇ φ, ὅθεν τὸ κτέν νύω τῷ ι. πρὸ δὲ τ ζ λ τῷ ι, κτίζω λος. πρὸ δὲ τ π τῷ υ. κτυπῶ. πρὸ δὲ σ τῇ ει. κτείς. τὸ γὰρ τοι κτίσις τῷ ι. κτῆσις τῷ υ, ἀγλαονύτι ἀπὸ τ ἐκτίδη, κτίσσα

oleaster, cribrũ, copsichus, garrio, p & Coressus per κ, et graculus. Coræ bus, per οι, & cicuta per ε, & ο paruũ, cucurbita, præter iugũ, cornix, strepi nis, cultui indulgens. Κρε, per ε, præter ea, quibus ν, uel π sequitur, perficere, crapula. Κρι ante uocalẽ, per ι. præter frigus per υ, & princeps per ε. Itẽ an/ te β, & θ, & κ. clibanũ, hordeum, ansa. Itẽ ante ν. p̃ter fons per κ. Cæterũ an= te σ, & τ. præt Cres, & Crestonia per κ. & Croesus per οι. Media ω magnũ. Ante uero ο γ, uel δ, uel μ, uel π, unicõ= sone per η. bonum, uitta, præcipitium, crepida. præter algor per υ. Ante π autem, per υ, abscondo, unde clàm. Κρο, per ο paruum. præter ea in qui= buse, uel ζ, sequitur cicinnus, corni= cor. Media υ, cepa. Κτε. per ε, paren= to. Κτη ante quidẽ δ, uel μ, uel ν, per η, pectem, possessio, pecus. præter oc cido per ε, unde occido per ι. Cæterũ ante ζ & λ, per ι condo, arics. Ante ue ro π, per υ, pulso. Ante σ p ε, pectem, tempe ædificatio per ι, & possessio, per η, uidelicet ab ædificatum esse, &

possedisse facta, illinc & similem lite-
ram habent. Incipientis aũt κα, me-
ε. Carneades. & υ. tego, præt taber-
rius, camelus, trãstrũ, Carthago, per
η, & fornax per ι, & per ω mag. exo-
no. p̃ter arca panaria. Λε, per ε. præ-
ter guttur, læuus, ꝓcella, & in quibus
φ, uel ψ sequitur, amictus, uelox. Me-
dia υ, testa. Λει ante uocalẽ per ει, pla-
num. præter ualde, & calidũ per ι. &
seges, unde depopulari, à quo latro, per
η, et soluo, unde solutio, & solutũ, per
υ. Itẽ ante π. linquo, unde reliquũ per
οι. præter adeps per ι. & molestia, mo-
lestũ per υ. Præterea ante τ, minister,
præt humile per ι. Porrò ante β, per
præt libare per ει, unde libatio per
Media υ, Lybia. Rursum ante κ, &
præter canistrũ per ει, & lecythus per
η, & lupus, Lycambe, & annus per
Media est αι, desydero, & per υ, ualo-
lum. Præterea ante μ. præter horti-
& pratum per ϛ, & Lemnos, quæstus
per η, & lædere per υ, & pestis, mor-
bus per οι. Item ante ν, præter torcu-
lar, per η. Item in χ. præter lychnus
lumi-

κεκτεῖσθαι γενόμενα, ἐκεῖθεν καὶ τὸ αὐ-
τίστοιχον ἴσχει. Τῆς δὲ κα τὸ μέσον ε. Καρ-
νεάδης, καὶ τὸ υ καλύπτω. πλὴν τῶν
κάπηλος κάμηλος καυθήλιον. Κάρχη-
δων τῷ η, καὶ κάμινος τῷ ι, καὶ τὸ μέ-
γα, καλλωπίζω. πλὴν τοῦ κάρδοπος.
Η λε τῷ ε. πλὴν τοῦ λαιμὸς λαιὸς λαί-
λαψ, καὶ ἐφ' ὧν τὸ φ, ἢ ψ ἕπεται. λαῖ-
φος λαιψηρόν. Μέσον τὸ υ, λέπυρον. Η
λει πρὸ μὲν φωνήεντος τῇ ει. λεῖος. πλὴν
τοῦ λίαν καὶ λιαρὸν τῷ ι, καὶ λήιον ὅθεν
τὸ λήιζεσθαι, ἀφ' οὗ τὸ λῃστὴς τοῦ η, καὶ
λύω ὅθεν λύσις, καὶ λυτὸν τῷ υ. Ετι πρὸ
τοῦ π, λείπω ὅθεν τὸ λοιπὸν τῇ οι. πλὴν
τοῦ λοίπος τοῦ ι, καὶ λύπυ λυπηρὸν τῷ
υ. Ετι πρὸ τοῦ τ λειτουργός. πλὴν τοῦ
λιτὸν τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ β τῷ ι. πλὴν τοῦ
λείβειν τῇ ει ὅθεν λοιβὴ τῇ οι. Μέσον τὸ
υ. Λιβύη. Ετι πρὸ τοῦ κ, καὶ λ. πλὴν
τοῦ μ, λεῖκνον τῇ ει, καὶ λήκυθος τοῦ
η καὶ λύκος, ἡ Λυκάμβη, καὶ λυκά-
βας τῷ υ. Μέσον ἡ αι λιλαίομαι, καὶ τὸ
υ ληκύθιον. Ετι πρὸ τοῦ π. πλὴν τοῦ
λείμαξ καὶ λειμὼν τῇ ει, καὶ λῆμνος λῆμ-
μα τῷ η, καὶ λυμαίνεσθαι τῷ υ, καὶ λοι-
μὸς, νόσος τῇ οι. Ετι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ

λήνος τῷ η. Ετι πρὸ τοῦ χ. πλὴν τῆς λύ-
χνος φωνὸς τῷ υ. Ετι πρὸ δύο σσ, οἷον
λίσσομαι, ὅθεν τὸ λιτὴ, ἀφ' οὗ τὸ λιτα-
νεύειν. πλὴν τοῦ λύσσα τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ
γ τῷ η. πλὴν τοῦ λιγὺς, καὶ λιγνὺς,
τῷ ι καὶ λυγὴ λύγξ λύγος τῷ υ, καὶ
λοιγὸς τῇ οι. Ετι πρὸ τῆς θ μονοσυμφώ-
νως. πλὴν τοῦ λίθος τῷ ι. Ετι πρὸ τοῦ
ξ ἢ ρ. πλὴν τοῦ λιρὸς τῷ ι, καὶ λύρα τῷ
η, καὶ λείριον τῇ ει. Πρὸ δὲ τοῦ δ ἢ σθ τῇ
οι, λοιδορία, λοῖσθος. πλὴν τοῦ λυδὸς
τῷ υ. Μέσον τὸ μικρὸν. πρὸ δὲ τῆς ζ ἢ θρ,
τῷ υ, λύζειν λήθρος. Η λο τῷ μικρῷ.
πλὴν τοῦ λώβη λώπιον λωφᾶν. Τῆς δὲ
λα, μέσον τὸ ε, λακέρυζα. καὶ τὸ υ λά-
φυρα. πλὴν τοῦ λαλιὰ, λαπίθης τῷ ι,
καὶ λαμπηδὼν τῷ η. Η με, τῷ ε, πλὴν
τῶν μαῖα, μαιμᾶν, μαίνεσθαι, μαιῶτις.
Μέσον τὸ ε. πλὴν τοῦ μεγαίρων, καὶ
μέλαινα, καὶ τὸ υ, μέθυσος. πλὴν τῆς
μέδιμνον τῷ ι. καὶ τὸ μέγα μαιῶτις.
Η μι μόνη τῷ η. Πρὸ δὲ τοῦ α, τῷ ι μι-
αρόν. Ετι πρὸ τῆς γ, μιγνύω. Ετι πρὸ τῆς κρ
ἢ τρ μικρὸν μῖτρα. πλὴν τῆς μήτρα τῷ η. Ετι
πρὸ τῆς μ μιμεῖσθαι. Ετι πρὸ τοῦ σ μονοσυμ-
φώνως ἢ μετὰ τῆς θ μῖσος μισθός. πλὴν τῆς
μῦσις

luminis, per υ. Rursum ante duplex
σσ, ut supplico, unde supplicatio, à quo
rogare, p̄ter rabies, per υ. Ante uero
γ, per η. pręter stridulus, & fuligo per
ι, & obscuritas, lynx, uimē per υ, & pe
stis per οι. Præterea ante θ, unicōsone
præter lapis per ι. Etiam ante ξ, uel ρ.
præter impudens per ι, & lyra per υ,
& flos per ει, ante uero δ, uel σθ, per οι,
conuicium, ultimus. pręter lydus per
υ. Media ο paruum. Sed ante ζ, uel θρ
per υ, singultire, cruor, λο, ꝑ ο paruū.
præter iniuria, penula, quiesco. In λα
uero media est ε, nugax, & υ, spolia.
p̄ter loquacitas, lapitha per ι, & splen-
dor, per η. Με, scribitur per ε. præter
obstetrix, appetere, furere, Mæotis.
Media est ε, pręter inuidens et nigra,
& υ, ebrius. præter modium per ι, &
ω magnum. Mæotis. Μι, sola per η, an-
te uero α, per ι, impurum. Item ante γ,
misceo, præterea ante κρ, uel τρ, par-
uum, mitra. pręter matrix per η. Item
ante μ. imitari. Rursum ante σ, unicō-
sone, uel cum θ. odium, merces. præt̄
scelus, per υ. Media αι. uelox. At ante
δ, &

δ, & θ, per η. præter rideo, per ει, & tabefacere, & ferrum candens per ν. Media in δι, per ι, rideo. In θυ, per η, Metymna. Item ante κ, uniconsone præter mugire, Mycenæ, fungus per υ, & Micyllus per ι, cuius media ν. Item ante λ, præter smilax, & minyum per ι, & mola per υ. atque adulari per ει. Media ι. blandum, & ω magnum, melothrum. Item ante ν. præter mētha, Minos, minuere per ι. Media υ, præter succensere ad iram per ι. Præterea ante ρ, uniconsone, præter unguentū, & infinita, & formica per υ. fatū per οι, & adolescentulus per ει. Media ι. Meryntus, præter filo per υ. Item ante τ, uniconsone præter filiū per ι. Media est υ. Mitylene. Præterea ante χ. præter mœchus per οι, & latebræ ꝑ υ. Ante ψ̂ o ζ, uel θ, uel ς, uel σ, uel τ̄, uel ρ biconsone, uel uocalem, præter α, & ο, per υ, ut sugere, fabula, mysteriū: mus, μυσκέλεθρον, id est, muris stercus, Mysia, pulmentum, myrtus, claudere, asylus, præter odisse, minutim seco. cuius media υ. Verum ante

μῦσος τῷ υ. Μέσον ἡ αι, μίθαικος. Πρὸ δὲ τοῦ δ καὶ θ τοῦ η. πλὴν τοῦ μειδιῶ τῇ ει, καὶ μυδαῖν καὶ μύδρος τῷ υ. Μέσον ἐν δι τοῦ ι. μειδιῷ, ἐν θυ τῷ υ. μηθύμνη. Ετι πρὸ τοῦ κ μονοσυμφώνως. πλὴν τοῦ μυκᾶσθαι μυκῆναι μύκης τοῦ υ. καὶ μίκυλλος τοῦ ι. οὗ μέσον τοῦ υ. Ετι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ μίλαξ καὶ μίλτος τοῦ ι. καὶ μύλη τοῦ υ. καὶ μειλίσσεσθαι τῇ ει. Μέσον τὸ ι. μείλιχον, καὶ τὸ μέγα μήλοθρον. Ετι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ μίνθη, μίνως, μινύθειν τοῦ ι. Μέσον τὸ υ. πλὴν τοῦ μηνίειν ἐπ' ὀργῆς τὸ ι. Ετι πρὸ τοῦ ρ μονοσυμφώνως. πλὴν τοῦ μύρον, καὶ μυρία, καὶ μύρμηξ τοῦ υ. καὶ μοῖρα τῇ οι, καὶ μειράκιον τῇ ει. Μέσον τὸ ι, μήριν-θος. πλὴν τοῦ μηρύω τοῦ υ. Ετι πρὸ τοῦ τ μονοσυμφώνως. πλὴν τοῦ μίτος τῷ ι. Μέσον τὸ υ μιτυλήνη. Ετι πρὸ τοῦ χ. πλὴν μοιχὸς τῇ οι, καὶ μυχὸς τῷ υ. πρὸ δὲ τοῦ ζ, ἢ θ, ἢ ς, ἢ σ, ἢ δύω τ̄, ἢ ρ, δισυμφώνως, ἢ φωνήεντος. πλὴν τοῦ α, καὶ ο τοῦ υ. μυζᾶν, μῦθος, μυστήριον, μῦς, μυσκέλεθρον, ἡ τούτου κόπρος. μυσία μυττωτὸς μύρτος μύειν μύωψ.

πλὴν

πλὴν τοῦ μισεῖν μισύλλω, οὗ μέσον τὸ υ.
Πρὸ γε μὴν τοῦ μικροῦ τῇ ει μεῖον. Ημνι
πρὸ φωνήεντος μὲν, μνίον τῷ ι μνεία
τῇ ει. πρὸ δὲ τοῦ μ καὶ σ τῇ η μνήμη μνη-
στήρ. Ημο τῷ μικρῷ, πλὴν τοῦ μῶκος,
μῶμος, μωρός. Μέσον τὸ υ μόλυβδον,
καὶ τὸ μικρὸν μολόχη. Τῆς δὲ μα μέσον
τὸ ε. Μακεδών. πλὴν τοῦ μάκαιρα καὶ
ἐν μὲν γνη, τῷ η μαγνῆτις, ἐν δὲ ρι τῷ
ι. Ηνε, τῷ ε. πλὴν τοῦ ναι, καὶ ναίειν.
Μέσον τὸ ε, καὶ τὸ μικρὸν, νεφέλη νε-
οττός. Ηνη μόνη ὠλῤῥηματικῶς μὲν τῷ
η, νή. συνδεσμικῶς δὲ τῷ υ. Πρὸ δὲ φω-
νήεντος, τῇ ει νειός. Ετι πρὸ τοῦ λ,
νεῖλος. πρὸ δὲ τοῦ ζ τῷ ι, νίζω. Ετι πρὸ
τοῦ κ. πλὴν τοῦ νεῖκος. Ετι πρὸ τοῦ π
νίπτω. Πρὸ δὲ τοῦ ρ τῷ η, νηρεύς. Μέ-
σον τῷ ι, νήριον. Ετι πρὸ τοῦ σ, πλὴν
τοῦ νίσσα πόλις, τῷ ι, καὶ νύσσειν τῷ η.
Ετι πρὸ τοῦ φ τῷ η, νείφειν ὅθεν νῆψις.
πλὴν τοῦ νίφειν ὅθεν το νιφετὸς, καὶ νεί-
φειν τῇ ει. Ετι πρὸ τοῦ τ. πλὴν τοῦ νίτρον
τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ μ καὶ ν, καὶ ξ τῷ υ, νύξ,
νύμφη, νῦν. πλὴν τοῦ νίνος ἐν νίν αὐτωνυ-
μικῶς τῷ ι. Ηνο τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ νῶ, ἐν
νῶϊν, καὶ νῶτα. Ξ. Ηξε τῷ ε. πλὴν τοῦ ξαί-
νειν.

te o paruum, per ει, minus. Μνι, ante uo
calem quidem muscus, per ι, memo-
ria per ει, ante ὑ o μ, & σ, per η, memo-
ria. procus. Μο, per ο paruum. præt
irrisor, momus, fatuus. Media υ plũ-
bum, & ο paruum, malua. Dictionis
autem à μα incipientis media ε, mace-
do. præter beata, et quidem in γνη per
η, magnetes, in ρι uero, per ι. Νε. per ε.
p̃t næ, & habitare. Med. ε, & ο, paruũ
nubes, pullus. Νη sola, aduerbialiter
quidem per η, id est, per, coniunctiue
autem, per υ. Ante uero consonan-
tem. per ει, nouale. Item ante λ, Ni-
lus. Ante uero ζ per ι, lauo. Item ante
κ, præter contentio. Rursum ante π,
lauo. Cæterum ante ρ, per η, Nereus.
Media ι, naticulus. Etiam ante σ. præ
ter Nisa urbs, per ι, et urgere per υ. Itẽ
ante φ per η, uigilare, unde sobrietas.
p̃ter ningere, unde nix, et madefacere
per ϙ. Et ante τ. p̃ter nitrũ per ι. Pręte
rea ante μ, & ν, & ξ, p υ, nympha, nunc
p̃ter Ninus, & ipsũ, ꝓnominalit̃ per ι.
Νο per ο paruũ. præter nos, & nostrũ,
& terga. Ξ. ξε, per ε p̃ter carminare.

ξη,

ξη, ante ρ quidem, aridum per η, nouacula per υ. Ante ψ o φ, per ι, ensis. Reliqua autem per υ, radere, lignum, uestis. O. ο per ο paruuũ. pręter ὦ aduerbiale, ouum, uetus, hic, cãtus, partus, ulna, humerus, membrũ, emptio, hora, oriõ, oropus, auris, auris, Orithyia, Orites, rugire, pallidũ, ὦψ pro oculo. Media est ε. ueru, ulna, & ο paruũ, obolus, præter Oropus. Et ι quidem in κρι, ο paruum, pulpitũ, & μι. præter obses per η, & similis per οι. & πι, retro præter subula per η, & coire per υ. Et πλι, armatus. Et ρι, origanum. præter hæc, fodio tumultus per υ: & ea quæ à monte. In κυ uero υ, elatum, & in δυ, dolor. præter uiator, Odion per ι. & Odimas, Odessus per η, & θρυ Othryoneus, & λυ, siligo. præter paucum per ι. & in μνυ, iuro, & ξυ, acuo, & ὀρυ, impello. & χυ, tutum. præterquam à uerbo in ευω. In νει uero & φει per ει, somnium, debeo. & per ω magnum. Media ι. præter Ogygia, rugire per υ. & Orithyia, Orites, & si quod contentiuum per ει. Γ. πε, per ε. præter Pæ-

νειν. Ηξη πρὸ μὲν τοῦ ρ, ξηρὸν τῷ η, ξυρὸς, τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ φ τῷ ι, ξίφος, τὰ λοιπὰ δὲ πάντα τῷ υ, ξύειν, ξύλον, ξυστίς. Ο. Η ο τῷ μικρῷ, πλὴν τοῦ ὦ ὠὰ ῥῆματικοῦ. ὠόν, ὠγύγιον, ὧδε, ὠδὴ, ὠδίς, ὠλένη, ὠμὸν, ὦμος μορίου, ὠνή, ὥρα, ὠρίων, ὠρωπός, ὦς, ὠτός, ὠρείθυια, ὠρείτης, ὠρύεσθαι, ὠφελεῖν, ὠχρὸν, ὤψ τοῦ ὀφθαλμοῦ. Μέσον τὸ ε. ὀβελὸς, ὠλένη. καὶ τὸ μικρὸν, ὀβολός. πλὴν τοῦ ὠρωπός. καὶ τὸ μὲν ι ἐν κρι, τῷ μικρῷ, ὀκρίβας. ϛ μι. πλὴν τοῦ ὅμηρος τῷ η. καὶ ὅμοαος τῇ οι. καὶ πι, ὀπίσω. πλὴν τοῦ ὀπίγιον τῷ η. καὶ ὀπύειν τῷ υ. καὶ πλι, ὀπλίτης. καὶ ρι. ὀρίγανον. πλὴν τῶν ὀρύσσω, ὀρυγμαδὸς τῷ υ, καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ὄρεος. ἐν δὲ κυ. τῷ υ, ὀγκύλον. καὶ δυ, ὀδύνη. πλὴν τῶν ὀδίτης, ὀδίων τῷ ι. καὶ ὀδήμας, ὄδησος τῷ η. καὶ θρυ. ὀθρυονεὺς. καὶ λυ, ὀλύρα. πλὴν τοῦ ὀλίγον τῷ ι, καὶ ἐν μνυ, ὀμνύω. καὶ ξυ ὀξύνω. καὶ τρυ. ὀτρύνω. καὶ χυ. ὀχυρόν. εἰ μή τι ἀπὸ τοῦ ευω. ἐν δὲ νει καὶ φει τῇ ει, ὄνειρον, ὀφείλω. καὶ τῷ μεγάλῳ. Μέσον δὲ τὸ ι. πλὴν τῶν ὠγυγύη, ὠρύεσθαι τῷ υ, ϛ ὠρείθυια, ὠρείτης, ϛ ἐπὶ περιεκτικὸν τῇ ει. Γ. Η πε, τῷ ε.

πλὴν τοῦ παιάν, παίειν, παῖς, παίζειν.
ὅθεν τὸ παίγνιον, παιπάλη, παιφάσσειν.
Μέσον τὸ ι πέδιλον. Η πι μόνη ὑπὲρ ῥη-
ματικῶς ἡ μὴ ὑπὲρ στάσεως, οἱ δὲ ὑπὲρ κινήσε-
ως, πῆ ςῶ, ποῖ βῶ. Πρὸ δὲ φωνήεντος τῷ
οι. ποιῶ, ποῖον. πλὴν τοῦ πῖον τῷ ι, ὅθεν
τὸ πιερία. πῦρος καὶ πῦον καὶ πύελος
τῷ υ. καὶ πιέζειν τῷ ι. Μέσον τὸ ε. πύε-
λος. πλὴν τοῦ πιαίνειν. Πρὸ δὲ τοῦ γ τῷ η,
πηγή. πλὴν τοῦ πυγὴ τῷ υ. Μέσον τὸ η,
πηγήδιον. πλὴν τοῦ πηγυλίς τῷ υ. Ετι
πρὸ τοῦ δ. πλὴν τοῦ πίδαξ τῷ ι. καὶ πύδνα
τῷ υ. Ετι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ πύλη τῷ
υ. καὶ πῖλος τῷ ι. Ετι πρὸ τοῦ χ. οἷον πῆ-
χυς. Πρὸ δὲ τοῦ ν τῷ ι. πλὴν τοῦ ποινὴ τῷ
οι. καὶ πυνθάνομαι, καὶ πυκινός, τῷ υ.
καὶ πείνα τῇ ει, καὶ πήνη τῷ η. Ετι πρὸ
τοῦ σ, καὶ τ, πίστις πίτυς. πλὴν τοῦ πήσ-
σω, ὅθεν τὸ πητύα, τῷ η καὶ πύστις τῷ υ.
Μέσον τὸ υ, πητύα. Πρὸ δὲ τοῦ θ τῷ υ.
πύθω, πυθία, πυθμήν. πλὴν τοῦ πεί-
θω τῇ ει, καὶ πιθανὸν, πίθυκος, πίθος
τῷ ι. Μέσον τὸ ι, τὸ η, πίθηκος. Ετι πρὸ
τοῦ κ. πλὴν τοῦ ποικίλον τῇ οι. καὶ πικρὸν
τῷ ι. Μέσον τὸ ι, ποικίλον. Ετι πρὸ τοῦ ξ.
πύξ. Πρὸ δὲ τοῦ ρ τῇ ει, πείρω, πεῖρα. πλὴν
τοῦ πήρα

Pæan, ferire, puer, ludere, unde ludi-
crũ, farina, illustrare. Media ι. calcia-
mentũ. πι sola aduerbialiter per η qui
dem in statione, per οι autẽ in motu.
Ubi stem, quò eam? Ante uero uocalẽ
per οι. facio, quale. præt pingue per ι,
unde pieria, triticũ, & pus, et scyphus
per υ, et premere per ι. Media ε, theca.
præt pinguefacere. Sed ante γ, per η,
fons. p̃ter nates per υ. Media p̱ η, fon-
ticulus. pręter glacialis per υ. Itẽ ante
δ. præter fons per ι, & Pydna per υ.
Rursum ante λ. præt porta, & pileus
per ι. Præterea ante χ, ut cubitus. Cæ-
rũ ante ν, p̱ ι scribitur, pręt pœna p̱
ι, & audio, & dẽsus per υ, & fames p̱
ι, & sericũ per η. Itẽ ante σ, & τ, fides,
unus p̃ter cogo, unde coagulũ per η,
& auditus p̱ υ. Media υ, coagulũ. Ve-
rũ ante θ, per υ. putrefacio, pythia. fun
dum præter suadeo per ει, & probabi
lis simia, dolium, per ι. Media ι est η,
unia. Rursum ante κ. p̃ter uariũ per
ι, & amarum per ι. Media ι, uarium.
Etiam ante ξ, cum pugnis. Item an-
te ρ, per ει, penetro, experientia. pręter

pera per η, & ignis per υ. Media αι, pyræus, & in pyrene quidem η. in tabulatum uero per ι. πλε, ρ ε. p̄ter agmen quadratum. πλοι, ante uocalem per οι, nauigium. Ante uero θ, uel μ, uel ρ, per η, multitudo, errare, plenum. Media ε, & υ. error, inundatio. Cæterum ante ν uniconsone quidem per υ, lauo, cum θ uero per ι, later. πλο per ο paruum. præter ea quæ â nauigauit, & nauigauit, ut nauigabile, natile. πνι, ante γ quidem per ι, æstus. Ante uero ξ, per υ, curia Athen. πο, per ο paruum, meatus, polus. præter barba, pullus, luctus, quomodo, ouile, ubi. Media est ε & ι, bellum, canus, præter poderis per η, & ο paruum, bulla. πρε, per ε, in his quæ græca sunt. πρι, ante uocalē quidem per ι, emere. Verum ante λ, & μ, & τ, per υ, puppis, pedes, magistratus Athen. Cæterū ante, ν, & σ, per η, præceps, fulmen. præter frutex, & priusq̄ per ι. Ante autem ζ, per οι, dos. πτε, per ε scribitur, præter labi, unde lapsus. πτυ, ante uocalem quidē per υ, uentilabrū. pauer per

τῆ πήρα τῷ η, καὶ πῦρ τῷ υ. Μέσον ἡ αι πειραιεὺς, καὶ ἐν μὲν πυρήνη τὸ η, ἐν δὲ πειρίνθος τὸ ι. Η πλε τῷ ε. πλὴν τοῦ πλαίσιον. Η πλοι πρὸ μὲν φωνήεντος τῇ οι, πλοῖον. Πρὸ δὲ θ ἢ μ ἢ ρ τῷ η, πλῆθος, πλημμελεῖν, πλῆρες. Μέσον τὸ ε, καὶ υ, πλημμέλημα, πλημμυρίς. Πρὸ δὲ τοῦ ν μονοσυμφώνως μὲν τῷ υ. πλύνω. Μετὰ δὲ τοῦ θ, τῷ ι. πλίνθος. Η πλο, τῷ μικρῷ. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ πέπλομαι, καὶ πέπλοται. οἷον πλώϊμον, πλωτόν. Η πνι, πρὸ μὲν τοῦ γ τῷ ι, πνίγος. Πρὸ δὲ τοῦ ξ, τῷ υ, πνὺξ. Η πο τῷ μικρῷ, πόρος, πόλος. πλὴν τοῦ πώγων, πῶλος, πῶρος, πῶς, πῶϋ, πῶ. Μέσον τὸ ε. καὶ ι. πόλεμος, πολιός. πλὴν τοῦ ποδῆρις, τῷ η. καὶ τὸ μικρὸν πομφόλυξ. Η πρε τῷ ε ἑλληνικῶν ὄντων. Η πρι πρὸ μὲν φωνήεντος τῷ ι, πρίασθαι. Πρὸ δὲ τοῦ λ καὶ μ καὶ τ τῷ υ, πρύμνη, πρύλις, πρύτανις. Πρὸ δὲ τοῦ ν καὶ σ, τῷ η, πρηνὴς, πρηστήρ. πλὴν τοῦ πρῖνος, καὶ πρὶν τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ ξ τῇ οι, προῖξ. Η πτε τῷ ε. πλὴν τοῦ πταίειν, ὅθεν τὸ πταῖσμα. Η πτυ πρὸ μὲν φωνήεντος τῷ υ, πτύον, πτοία, τῇ οι. Πρὸ δὲ τοῦ λ τῷ ι. πτίλον. Πρὸ

σὲ τῷ σ, πτιοτάνη ζῷ ι, πτύσσομαι
τὸ αὐτοφωνεργκτικὸν ζῷ υ. Η πλῶ τῷ μυ
γάλῳ. πλιὼ τῷ πτόρθῳ. Τῆς δὲ πτ,
μέσον τὸ ι, ⓒ ε, πάρμισος πῷθηγός. πλὴν
ᾧ παλαίω παλαιοῦ. Η ρε τῷ ε. πλὴν
ῥαιβός, ῥαίνειμ, ῥαισήρ. Η ει πῶ μὴν
αι τῇ οι, ῥοίκα. πλὴν τοῦ ῥύακξ ζῷ υ. Ετι
πῶ τοῦ β. ῥοῖβδῳ. Πρὸ δὲ φωνήεν
τος ἑτέρου ζῷ υ, ῥύομαι. Ετι πῶ τοῦ
γχ. ῥύγχος. Ετι πῶ τοῦ ϑ, ῥυθμός.
Ετι πῶ τοῦ κ, καὶ μ, καὶ π. πλὴν τοῦ
ῥηπὶ ζῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ γ, μονοσυμφώ
νως, ἢ ζ, ἢ ν ζῷ ι, ῥίγος ῥίζα ῥίνη. καὶ
ῥοῖζος τῇ οι. Πρὸ δὲ τοῦ σ, καὶ τ ζῷ
κ. πλιὼ τῷ ῥύτις ζῷ υ. Μέσον τὸ ῥύ
πίνη. Η ρο ζῷ μικρῷ. πλιὼ τῷ ῥώμη,
ῥωγμός, ῥώψ. Μέσον χὴ ῥοσωνιᾷ, πῶ μα
γα, χὴ ῥοσόπη τὸ μικρόν. Τῆς δὲ ρα μέσ
τὸ ι, καὶ ω μέγα, ῥασίνος, ῥασώνη. πλὴν
τῷ ῥάθυμος τὸ υ. Η σβε ζῷ ε σβέννυ
Η σε, ζῷ ε. πλιὼ τῷ σαίνειμ, σαίρω
Μέσον τὸ ι. σέλινον. πλὴν τῷ σελλῶν ζῷ
ψ. Η σι πῶ μὴν φωνήεντος τῷ ι. πλὴν
σείω ὄθων τὸ σεισμός. Μέσον τὸ ε. σίβυλ
Πρὸ δὲ ᾧ β τῷ υ. πλὴν ᾧ σίβυλλα τῷ ι,
μέσον τὸ ε. Ετι πῶ τῷ κ. πλὴν ᾧ σκώ

per οι. ante uero λ, per ι, pluma. Verũ
ante σ, ptiſana, per ι, corrugo. Per ſe
ctiuũ, per υ. πτω, per ω magnũ, præ
amus. πα autem media eſt ι & ε. Par=
niſus, uirgo, præter luctor, uetus.
, per ε, præter peruerſus, rorare, mal
eus. ροι ante α, per οι, malũ punicum.
præter riuus, per υ. Etiam ante β, ab=
orbitio. Ante uero uocalem aliam,
per υ, libero. Item ante γχ, roſtrum.
Rurſum ante ϑ, rythmus. Item ante
, & μ, & π. p̃ter ictus per ι, Ante uero
y uniconſone, uel ζ uel ν, per ι, rigor,
radix, lima, et ſtridor per οι. Item ante
& τ, per κ. præter ruga per υ. Media
reſina. ρο, per ο paruum. præter ro-
mor, rima, uirgultum. Media in roſa-
rio, ω magnum, in Rhodope ο paruũ.
ero media ι, & ω magnũ, gracilis,
ſium, præter ſegnis per υ. Σβε, per ε,
extinguo. σε, per ε. præter adulari.
Media eſt ι, apium, præter luna per κ.
ante uocalem per ι. præter quatio,
nde terremotus. Media ε, ſaliua. An
β añt per υ præt ſibylla per ι, cuius
edia eſt υ. Item ante κ. p̃ter ſtabulũ

per η, & ſicculus, cucurbita p ι, cuius media ε. Item ante π. p̄ter Sipylus per ι, cuius media υ. Turſum ante λ. præter Silenus, & laſerpicium per ι. Media eſt η, Silenus, niſi ſit in ιου. Præſta ante ν. præter nocumentum, Sindon per ι. Ante uero δ, per ι, ferrum. Media η, niſi ſit in ιου. Adhæc ante ρ. præter fouea, per ι, & catena per ει. Etiam ante σ. præter ſeſamum, Siſyphus, & pelliceum per ι, quorum media υ. Ante uero μ per ο paruum, ſimus. præter ſignum per η, cuius media ει. Σκε per ε præter ſiniſtrum, & ſalire. Σκι ante uocalem per ι ſcribitur, umbra. Et ante ρ, ſciroſis per ι. Media ω magnū, ſcironis. at ante ζ, & θ, per υ, iraſcor, Scythes. Etiam ante λ. præter ſquilla per ι. Item ante μ. præter lectus per ι. Rurſum ante τ, corium. Ante uero π, per η, ſceptrum, fulmen. Item ante ν, ſcena. Σκλη, per η, auſterum. Σκνι per ι, culicis. Σκο per ο paruum præter palus, cauillor, ſcoria. Media ι, & ε. præter ſella, murmurare per υ, & ο paruum, allium. Scribitur σμι ante quidem

τῷ η, καὶ σικελός, σίκηα τῷ ι οὗ μέσον τὸ ε. Ετι πρὸ τοῦ π. πλὴν τοῦ σίπυλος τῷ ι. ἧς μέσον τὸ υ. Ετι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ σιλνὸς. καὶ σίλφιον τῷ ι. Μέσον τὸ η, σιλήνος, εἰ μήτι εἰς ιου. Ετι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ σῖνος, σινδὼν τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ δ, τῷ ι. σίδηρος. Μέσον τὸ η, εἰ μήτι εἰς ιου. Ετι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ σιρὸς τῷ ι. καὶ σειρὰ τῇ ει. Ετι πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ Σήσαμον τῷ η. καὶ σίσυφος. καὶ σισύρα τῷ ι, ὧν μέσον τὸ υ. Πρὸ δὲ τοῦ μ τῷ ο. σιμός. πλὴν τοῦ σημεῖον τῷ η, οὗ μέσον ἡ ει. Η σκε, τῷ ε. πλὴν τοῦ σκαιὸν, καὶ σκαίρειν. Η σκι, πρὸ μὲν φωνήεντος τῷ ι, σκιά. Ετι πρὸ τοῦ ρ. σκιρώσις. Μέσον τὸ μέγα σκιρωνίς. Πρὸ δὲ τοῦ ζ καὶ θ τῷ υ, σκύζομαι, Σκύθης. Ετι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ σκίλλα τῷ ι. Ετι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ σκίμπους τῷ ι. Ετι πρὸ τ σκύτος. Πρὸ δὲ τοῦ π τῷ η. σκῆπτρον, σκηπτός. Ετι πρὸ τοῦ ν σκηνή. Η σκλη τῷ η, σκληρὸν. Η σκνη τῷ ι σκνιπός. Η σκο τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ σκωλος, σκώπτω, σκωρία. Μέσον τὸ ι, καὶ ε. πλὴν τῶν σκόλυθρον, σκομβρίζειν, τῷ υ, καὶ τὸ μικρὸν σκόροδον.

Η σμι πρὸ ̃ κ ̃ λ τῷ ι, σμικρὸν, σμίλη. πλὴν τοῦ Σμικίθης τῷ κ, οὗ μέσην τὸ ι. Πρὸ δὲ ̃ ν τῷ κ, σμιλῶδες. πλὴν τοῦ σμινύη τῷ ι. Πρὸ δὲ ̃ χ σμήχειν τῷ κ. σμύχειν τῷ υ. Η σμω τῷ μεγάλῳ, σμῶδιξ. Η ζ ζῆτα μικρῷ, σορός. ωλὴν τοῦ σώζειν, σῶμα, σωρός. Μέσον τὸ υ, σόλυμα. εἰ μή τι τῶν πρωτοτύπων εἰρημένων κωλύει. Η ωαι τῇ αι ωαίρειν. Η ωπ πρὸ ̃ θ κῆν, τῷ ι. πλὴν τὸ ωπλαγὴν τῷ κ. Πρὸ δὲ τοῦ ρ, ἢ σ τῇ ει. πλὴν τοῦ ωυρὸς τῷ υ. Η ωο τῷ μικρῷ, ωόδος. Η σε τῷ ε, πλὴν ̃ σ τοῦς. Μέσον τὸ ε σέλεχος. Η σει πρὸ μὴν ̃ β, σείβειν πῆσαι. σοιβὴ πῆ οι. σιβὰς τῷ ι. Η σο τῷ μικρῷ, πλὴν ̃ σ τοῖκός, σωμύλος, ἀφ' ὧν μέσον τὸ υ. Ετι πρὸ τοῦ χ, σείχειν τὸ ει, σοιχεῖον πῆ οι, σοίχος τῷ ι. Πρὸ δὲ ̃ γ, ἢ ξ, ἢ π, ἢ ρ, τῷ υ, συγῶ, συξ, σύπεον, σύραξ. Πρὸ δὲ τοῦ ζ, τῷ ι, σίζειν, ὄθεν τὸ σίγμα. Εὶ πρὸ ̃ λβ, σισυμφώνου σίλφιον. Εὶ πρὸ ̃ φ, σίφος. πλὴν ̃ σ τῷ φειλίξαι ἢ σύφλην τῷ υ. Πρὸ ̃ λ τῷ ̃ πλὴν ̃ σ τύλος τῷ υ. Η σρυ τῷ υ, σρύπη, ἔγγυον. Η σρι τῷ ε μέσον τὸ ἀπὸ τοῦ σρι πῆ ἔγγυον. Η σρο τῷ μικρῷ, μέσον τὸ υ, σρόγγυλος.

Η σφ

quidem κ, uel λ, per ι, paruũ, ſcalpellũ. Præter Smechites per κ, cuius media ι, ante uerò ν, per γ, alueus. præter ſarculum per ι. Cæterũ ante χ, purgare, per κ, corrumpere per υ. Σμω per ω magnum, uibex. Σω per ω magnũ, tumulus. præter ſeruare, corpus, aceruus. Media υ, ſolyma, niſi quid ex his quæ dicta ſunt impediat. σπαι, per αι, trepidare. ωι, ante θ, et ν ſcribitur per ι. pter ſpelæum, per γ. Ante uero ρ, uel σ per ι. pręter ſporta per υ. σπο, per ο paruũ, ſementis. σε per ε. pter paſta. Media ε, ſtipes. σει ante β, ſtipare, per ει, ſtœba per οι, torus per ι. σο per ο paruum præter Stoicus, facundus, & inceſſo, quorum media υ. Item ante χ, ire per ῖ, ordo per οι, uerſus per ι. Ante uero γ, uel π, uel ρ, per ν, odí, ſtyx. ſtuppa, ſtyras. Itẽ ante ζ, per ι. pũgere, unde punctum. Etiã ante λβ bicõſonam, fulgur. Item ante φ. acies. pter euertere & obſtruere per ν. Verũ ante λ, ρ κ, colũna. pter columna per ν. σρυ per ν, acerbũ. σρι, per ε. Media ipſum ε, lucem aufert. σρο, ρ paruũ. Media υ, rotundũ.

σφι

σφι ante quidem γ per ι, ſtringo. ante uero ζ, per υ, palpito, unde pulſus. Etiam ante ρ, malleus. at ante ν, & ξ, per κ cuneus, ueſpa. σφε, per ε ſcribitur. præter ſphæra. Media ο paruum. σφρυ, per υ. uegetum eſſe. σχε, per ε, rude. σχι, ante quidem ζ, per ι, diuidere. ante uero μ, per κ, figura. At ante ν, lentiſcus, per ι, iuncus per ιο. Cα autem, & σκα, & σφα media ι, ſariſſa præter ſapphirus per ει, & ſcalenũ per η, et ε, ſphacelus, & ο paruũ, mucro. præter ſcammonia. Τε, per ε, præter uitta, & Tænarum. Media ε, & ι. terebinthus, frigultire. præter Teredon per η. τι, ante uocalem quidẽ per ι, honoro. Etiã ante γ. præter ſartago per κ. Item ante θ, nutrix. Media in altrix, eſt per κ, in lactaria υ. Præterea ante μ. præter diligens per κ, & tympanum per υ. Media eſt ε. Rurſum ante ν, & τ. præter careo per κ, & citius per υ. Ante autem β, & κ, & λ, per κ, toga. tabes. Telephus. præter uello per ι. Media ε. Sed ante π per υ, forma. Etiam ante ρ. p̃ter ſeruare per η, & laborare per ι.

Media

Η σφι πρὸ μὲν τοῦ γ τῷ ι, σφίγγω. Πρὸ δὲ τοῦ ζ τῷ υ, σφύζω, ὅθεν τὸ σφυγμός. Ετι πρὸ τοῦ ρ, σφύρα. Πρὸ δὲ τοῦ ν καὶ ξ τῷ κ, σφὴν σφήξ. Η σφε τῷ ε. πλὴν τοῦ σφαῖρα. Μέσον τὸ μικρόν. Η σφρυ τῷ υ, σφρυγᾶν. Η σχε τῷ ε, σχέδιον. Η σχι πρὸ μὲν τοῦ ζ τῷ ι, σχίζειν. Πρὸ δὲ τοῦ μ τῷ η, σχῆμα. Πρὸ δὲ τοῦ ν, σχῖνος τῷ ι, σχοῖνος τῇ οι. Τῆς δὲ Cα καὶ σκα καὶ σφα, μέσον τὸ ι, σάρισσα. πλὴν τοῦ σάπφειρος τῇ ει, καὶ σκαλινὸν τῷ κ, καὶ τὸ ε σφάκελος καὶ τὸ μικρὸν σαυροτής. πλὴν τοῦ σκαμμονία. Η τε τῷ ε. πλὴν τοῦ ταινία, καὶ ταίναρον. Μέσον τὸ ε καὶ ι, τέρμινθος, τερετίζειν. πλὴν τοῦ τερκδὼν τῷ η. Η τι πρὸ τοῦ μ φωνήεντος τῷ ι, τίω. Ετι πρὸ τοῦ γ. πλὴν τοῦ τήγανον τῷ κ. Ετι πρὸ τοῦ θ, τιθή. Μέσον ἐν τιθηνὸς τῷ κ ἐν τιθύμαλος τὸ υ. Ετι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ τημελὲς τῷ η. καὶ τύμπανον τὸ υ. Μέσον τὸ ε. Ετι πρὸ τοῦ ν, καὶ τ. πλὴν τοῦ τητῶμαι τῷ κ, καὶ τυτθὸν τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ β, καὶ κ, καὶ λ τῷ η. τήβεννος, τηκεδὼν, Τήλεφος. πλὴν τοῦ τίλλω τοῦ ι. Μέσον τὸ ε. Πρὸ δὲ τοῦ π τῷ υ, τύπος. Ετι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ τηρεῖν τοῦ κ. καὶ τείρειν τῇ ει.

Μέσον

Μέσον τὸ ι, Τηριδάτης. Φυλαττέσθω
δέ τοι τῶν εἰς ινος ὀξυτόνων ὁ σχηματισ-
μός. Ετι πρὸ τοῦ φ. πλὴν τοῦ τίφη. τῷ ι.
Πρὸ δὲ τοῦ χ. τεῖχος τῇ ει, τοῖχος ἀρσε-
νικογενῶς τῇ οι, τύχη τῷ υ, ὅθεν τὸ τυγ-
χάνω. Η τλη καὶ τμη τῷ η, τλήμων, τμη-
τόν. Η τμω τῷ μεγάλῳ, τμῶλος. Η τ, τῷ
μικρῷ. πλὴν τοῦ τωθάζειν. Μέσον τὸ υ,
τολύπη. καὶ τὸ μικρὸν, τοξότης. Η τρε,
τῷ ε, τρέχω. Η τρι πρὸ μὲν φωνήεντος
τοῦ ι, τριὰς. Μέσον ἡ αι. τρίαινα. καὶ
τὸ η. τριήρης. Ετι πρὸ τοῦ β, τρίβω, ὅθεν
τὸ τρίμμα. πλὴν τοῦ τρυβλίον τῷ υ. Ετι
πρὸ τοῦ χ, τρίχως. πλὴν τοῦ τρύχειν τοῦ
υ. Ετι πρὸ τοῦ γ, ἢ ζ, ἢ μ, ἢ φ, τῷ υ, τρύ-
γω, τρύζω, τρυμός, τρυφή. Πρὸ δὲ τοῦ ρ,
ἢ τ τῷ η. πλὴν τοῦ τρίτον τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ
σ. τρὶς τῷ ι. τρεῖς τῇ ει. Η τρο τῷ μικρῷ.
πλὴν τοῦ τρώγειν, τρώγλη. Μέσον τὸ ι.
τροχιλιά. Τῆς δὲ τα, καὶ τρα. Μέσον τὸ ι.
τάριχος. πλὴν τοῦ τράχιλος τῷ η. καὶ
ταμίας τοῦ ι. καὶ ταπεινὸς τῇ ει. Η φε
τοῦ ε. πλὴν τοῦ φαιόν, φαιδρόν, φαί-
νω. Η φυ πρὸ μὲν φωνήεντος τοῦ υ.
φύω, ὅθεν τὸ φῦμα. πλὴν τοῦ φιάλη,
τῷ ι. Ετι πρὸ τοῦ γ. πλὴν τοῦ φηγός τῷ η.
Ετι

Media ι, Teridates. Obseruetur au-
tem in ινος acutorum formatio. Rur-
sum ante φ. p̄ter tipha per ι. Ante ue-
ro χ. murus per ει, paries masculini ge
neris per οι. fortuna per υ, unde asse-
quor, τλη, & τμη, per η, miser, sectile.
τμω, per ω mag. Tmolus, το, per ο par-
uum. p̄ter mordere. Media υ, lana. &
ο paruū, saggittarius. τρε, per ε, curro.
τρι, ante uocalē per ι, trinitas. Media
αι fuscina, & η, triremis. Pręterea ante
β, tero, unde intritio. præter catinus,
per υ. Rursum ante χ, crinis, excepto
uexare per υ. Item ante γ, aut ζ, aut
μ, aut φ, per υ, uindemio, strido, attri-
tus, deliciæ. Ante uero ρ, uel τ, per η,
præter tertium per ι. Rursum ante
σ, ter, per ι, tres per ει. τρο, per ο paruū.
præter rodere, foramen. Media est ι,
rota. Cæterum τα, & τρα media est ι,
cōdimentum, exceptis collum per η,
& quæstor per ι, & humilis per ει.
φε, per ε, præter fuscum, clarum, lu-
ceo. φυ, ante uocalem quidem per υ,
procreo, unde tuber. præt̄ phiala per
ι. Etiam ante γ, præter fagus, per η.
Item

Item ante κ, fucus. Rursũ ante λ, p̃ter amicus, & philyra per ι. Porrò ante ρ, miscere. Iam et ante σ, natura, inflare. Ante β tamen per οι, phœbus, præter carica. Et ante ν, phœnix. Præterea ante δ, per ϲ, parco. Ante μ, p̃ η, fama, præter frenum. Ante etiam τ. planta, per υ, unde plantare. & operã alicui dare per οι, unde discipulus. Reliqua aũt per ι, truncus, gigno. φθι, ante uocalem quidẽ per ι, phthia. υ tem ante ε, tabesco. uerũ ante ρ, per ει, corrnmpo. φθο. per ο paruũ, corruptio. φλε, per ε, exuro. φλυ, ante uocalẽ per υ, præter limen per ι, & cortex, per οι. Præterea ante κ, pustula. Ante uero ν, per η, mugæ. Cæterũ ante σ, per οι, fluctus. φλο per ο paruũ, flamma. φο item per ο paruum, præter lumen, phoca, latebra, uox, fur. arca. Media ι, præter fasciculus ex sarmentis per υ. φρυ, ante quidẽ ν mens, per η, rubeta per υ. Media ι, Phrynicus. Iam uero ante κ unicorsone per ι. frigus. Etiam ante μ, & σ, & τ, fremere, horrere: Reliqua autẽ per υ, sarmentũ, fax. Media ι, phrygilus.

φρυ

Ετι πρὸ τοῦ κ φύκος. Ετι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ φίλος καὶ φίλυρα τῷ ι. Ετι πρὸ τοῦ ρ, φύρειν. Ετι πρὸ τοῦ σ, φύσις, φυσᾶν. Πρὸ δὲ τοῦ β, τῇ οι, φοῖβος, πλὴν τοῦ φιβάλης. Ετι πρὸ τοῦ ν, φοῖνιξ. Πρὸ δὲ δ τῇ ει, φείδομαι. Πρὸ δὲ τοῦ μ τῷ η, φήμη. πλὴν τοῦ φιμός. Πρὸ δὲ τοῦ τ φυτὸν, τῷ υ. ὅθεν τὸ φιτεύειν, καὶ φοιτᾶν τῇ οι, ὅθεν τὸ φοιτητής. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ ι, φιτρός, φιτύω. Η φθι πρὸ μὲν φωνήεντος τοῦ ι, φθία. Ετι πρὸ τοῦ ν, φθίνω. Πρὸ δὲ τοῦ ρ, τῇ ει, φθείρω. Η φθο τοῦ μικρῷ, φθορά. Η φλε τῷ ε, φλέγω. Η φλυ πρὸ μὲν φωνήεντος τῷ υ. πλὴν τοῦ φλιὰ τῷ ι, καὶ φλοιός, τῇ οι. Ετι πρὸ τοῦ κ, φλυκταῖνα. Πρὸ δὲ τοῦ ν, τῷ η, φλήναφος. πρὸ δὲ τοῦ σ, τῇ οι, φλοῖσβος. Η φλο τῷ μικρῷ, φλόξ. Ετι ἡ φο τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ φῶς, φώκη, φωλεώς, φωνή, φώρ, φωριαμώς. Μέσον τὸ ι. πλὴν τοῦ φορυτὸς, ὠλφρυγάνων τῷ υ. Η φρη, πρὸ μὲν τοῦ ν, φρὴν τῷ η φρῦνος τῷ υ. Μέσον τὸ ι, φρύνιχος. Πρὸ δὲ τοῦ κ μονοσυμφώνως τῷ ι, φρίκη. Ετι πρὸ τοῦ μ, καὶ σ, καὶ τ. φριμάσσεται, φρίσσειν. Τὰ δὲ λοιπὰ τῷ υ, φρύγανον, φρυκτός. Μέσον τὸ ι, φρυγίλος,

G ἡ φρὸ

ἡ φρο τῷ μικρῷ, φρόνιμος. Ἡ δὲ φα μέσον
τὸ ε, φαέθων, φανερόν. Ἡ χε τῷ ε. πλὴν τοῦ
χραίρειν, καὶ χαίτη. Μέσον τὸ ι, χελιδών.
πλὴν τοῦ χελιών, καὶ τὸ μέγα χαιρώνεια, χε-
λώνη. Ἡ χει πρὸ μὲν τοῦ α, τῇ ει, χειά. Ἔτι
πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ χηλὴ τῷ η, καὶ χυλός, τῷ
υ. καὶ χιλὸς, καὶ χίλια τῷ ι. Ἔτι πρὸ τοῦ μ.
πλὴν τοῦ χίμετλα τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ δ τῷ υ, χύ-
δην. πρὸ δὲ τοῦ τ μονοσυμφώνως μὲν τῷ ι,
χιτών. δισυμφώνως δὲ τῷ υ, χύτρα, χύτ-
λον. Ἡ χθε τῷ ε, χθές. Ἡ χθω τῷ μεγάλῳ
μὲν ἐπ' εὐθείας, χθών. τῷ μικρῷ δὲ ἐπὶ γε-
νικῆς. χθονός, ὅθεν τὸ χθόνιος. Ἡ χλι
τῷ ι, χλίδος. Ἡ χλο τῷ μικρῷ. πλὴν
τοῦ χλωρόν. Ἔτι ἡ χυο τῷ μικρῷ. χνόη. Ἔτι
ἡ χο τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ χωλός, χώρα, χώ-
μα. Ἡ χρε τῷ ε, χρέμπτεσθαι. Ἡ χρη μόνη τῷ
η, χρή. Πρὸ δὲ τοῦ α, χρεία τῇ ει. χροιὰ ὀξυ-
τόνως τῇ οι. Πρὸ δὲ ἑτέρου φωνήεντος τῷ
ι, χρίω, ὅθεν τὸ χριστός. πρὸ δὲ τοῦ μ, καὶ σ τῷ
η. πλὴν τοῦ χρυσὸς τῷ υ. Ἡ χρο τῷ μικρῷ
πλὴν τοῦ χρῶμα, καὶ χρώς. Τῆς δὲ χα μέ-
σον ι, χαλινός. πλὴν τοῦ χάρυβδης τῷ υ.
Ἡ ψε τῷ ε. πλὴν τοῦ ψαίρειν. Ἡ ψι πρὸ μὲν τοῦ
α καὶ θ τῷ ι, ψίαθος, ψιθυρίζειν. πλὴν τοῦ ψιά-
θης τῇ οι. Μέσον τὸ υ, ψιθύρισμα. Ἔτι πρὸ

φρο, per ο paruũ, prudẽs. φα aũt media
ε, phaëtõ, manifestũ. χε. per ε. p̃ter
gaudere, & coma. Media per ι, ut hi-
rundo. p̃ter labrũ per υ, & per ω mag.
Cheronea, testudo. χει, ante qdẽ α p̱ ει,
lustrũ. Itẽ ante λ. p̃ter ungula per η, &
succus per υ, cibus & mille p̱ ι. Præt̃ea
ante μ. p̃ter perniones p̱ ι. Ante ψ̃o δ,
per υ, fusim. Verũ ante τ, uniconsone
quidẽ per ι, tunica, bicõsone uero per
ο, olla, olla. χθε, per ε, heri. χθω, per ω ma
gnũ quidẽ in recto, terra. at per ο par
uũ in genitiuo, terræ, unde terrestris.
χλι, per ι, colluuies. χλο, per ο paruũ, p̃-
ter uiride. Et χνω per ο paruũ, modio-
lus. Et χο, per ο paruũ, p̃ter claudus, re
gio, agger. χρε, p̱ ε, screare. χρη, seorsim
posita per η, oportet. Ante ψ̃o α, usus,
per ει, color acute per οι. Sed ante aliã
vocalẽ p̱ ι. ungo, unde unctus. Verũ
ante μ, & σ, per η. p̃ter aurũ per υ. χρο, p̱
paruũ. p̃ter color, & corpus. χα autẽ
media ι, frenũ. p̃ter Charybdis per υ.
ψε, per ε, p̃ter accelerare. ψι ante α qui
dẽ, & θ, per ι, teges, susurrare. præt̃ in-
tes per ιο. Media υ susurrus. Itẽ ante

λ tenuis, p̃ter contrectare per κ, &
lex per υ. Et ante ν, uitis decidua, p̃
culex p κ. Ante uero γ, per κ, radere
unde ramentũ, & strigilis. Item ante
φ, suffragiũ. At ante κ, uel χ, per υ,
uis, frigidũ. ψο, per ο paruũ, fumosus,
præter imum panis, apella, turunda,
scabies, confrico. & ψα quidẽ media
fragile. Et α media ε, aquila, armenti
Diana, præter rarus, purus, palpico,
Achiuus, ascæra. Item κ in βδκ, abdo
ra, & in βλγ, molle. Rursum in θκ, M
nerua. p̃ter ludo per υ. p̃ter ea in δκ
gor. In θρκ etiã athrena. p̃ter Athri
per ι, & cõgrego per οι. Etiã in λκ,
dicus, præter ungo per ω, & mœreo
mœreo per υ. Item in πκ, fœuus. Et
σκλη, Aesculapius. Rursum in πκ, A
las. & in χθκ, dolor. & in γγ, dolor.
ter tristifico per υ, & anxius per
terũ in arbela per γ. In βρι uero
uerax, p̃ter illustro per υ. Itẽ in
ctũ, p̃ter uenero per γ, & uia
& circulator, argentum per υ, &
grego per ϕ. Itẽ ante γνι, nisi
δλω. Itẽ in γρι, agreste, p̃ter furcilla

λ, ψιλός. πλὴν τοῦ ψηλαφᾶν τῷ κ. καὶ
ψύλλα τῷ υ. Ετι πρὸ τοῦ ν, ψινὰς. πλὴν τοῦ
ψῆν τῷ γ. Πρὸ δὲ τοῦ γ τῷ κ, ψήγειν, ὄθεν
ψῆγμα, καὶ ψῆκτρον. Ετι πρὸ τοῦ φ,
ψάφος. Πρὸ δὲ κ, ἢ χ τῷ υ, ψυκτὴρ, ψυ
χρὸν. Η ψο, τῷ μικρῷ, ψολόεις. πλὴν
τοῦ ψόθιον, ψωλὸς, ψωνὸς, ψώρα, ψώ-
ρα. Καὶ βλ ψα δὲ, μέσου τὸ υ, ψατυ-
ρὸν. Καὶ βλ α δὲ μέσου τὸ ε, ἀετὸς, ἀε-
τὸς, ἀΐθεμις. πλὴν τῶν ἀραιὸς, ἀραι-
ρὸς, ἀσπαίρω, ἀχαιὸς, ἀσκαῖρα. Καὶ
τὸ κ γὰ βλγ. ἄβδηρα. Ετι γὰ βλκ, ἀβλη-
χρὸν. Ετι γὰ θκ, ἀθλιῶ. πλὴν τοῦ ἀθύρω,
τοῦ υ. Ετι γὰ δκ, ἀδήμονῶ. Ετι γὰ θρκ,
ἀθρόιον. πλὴν τῶν ἀθριβὴς τῷ ι, καὶ ἀ-
θρίζω τῇ οι. Ετι γὰ λγ, ἀλήτης. πλὴν
τῶν ἀλείφω τῇ ει, καὶ ἀλύω ἀλύσω ἀλ
υ. Ετι γὰ πγ. ἀπλωής. Ελ γὰ σκλη, ἀσκλη
πιός. Ελ γὰ τκ, ἀτήλας. Ετι γὰ χθκ, ἀχθη-
δέω. Ετι γὰ γκ, ἀλγυδλώη. πλὴν τοῦ ἀλγύ
νω τῷ υ, καὶ ἀλγήνος τῇ ϕ. Εμβ ἀβληλα τῷ
ρὰ βρι τῷ ι, ἀβρικὲς. πλὴν τοῦ ἀβρύω τῷ
υ. Ετι γὰ γι, ἄγιον. πλὴν τοῦ ἀγήλω τῷ η.
γγ ἀγυιὰς τῇ υ. καὶ ἀγύρτης, ἀργυρος τῷ
υ. καὶ ἀγείρω τῇ ϕ. Ετι γὰ γνι, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ
δλω. Ελ γὰ γρι, ἄγριον. πλὴν τοῦ ἀγρείφυη

τῇ ει. καὶ ἀγροίλη ἀγροιότης τῇ οι. Ετι ἐν
δροι, ἀδρίας. πλὴν τῶν ἀδρύνω τῷ υ. Ετι
αὐδρεῖος τῇ ει. Ετι καθ' αὑτὸ, ἀΐω. πλὴν
τοῦ ἀηδών τῷ η. Ετι ἐν κι, ἀκιδνὸν.
πλὴν τῶν ἄγκυρα, ἀγκύλον, ἄκυλον,
ἀλκυὼν τῷ υ. καὶ ἄλκηστις τῷ η. Ετι ἐν
κρι, ἀκριβής. Ετι ἐν νι αὐιῶ. πλὴν τοῦ
αὐύω τῷ υ. Ετι ἐν ξι, ἀξιῶ. Ετι ἐν ρι, ἀ-
ριθμός. πλὴν τοῦ ἀρήγω τῷ η. ἀρύτ-
μαι τῷ υ. Ετι ἐν σι ἀσιώνη. Ετι ἐν χι, ἀ-
χιλλεύς. πλὴν τοῦ ἄχυρα τῷ υ. Ετι ἐν ψι,
ἀψίνης. πλὴν τοῦ ἄψυρος τῷ υ. Ετι ἐν φι,
ἄλφιτα. πλὴν τοῦ ἀλφεῖός τῇ ει. καὶ ἀλφη-
σὴς τῷ η. καὶ ἀφύη, ἀφύσσω τῷ υ. Ετι ἐν
τι, ἀρτίον. Εν δὲ μυ τῷ υ, ἀμύνω. πλὴν
τοῦ ἀμείβω τῇ ει. καὶ ἄμητος τῷ η. καὶ ἄ-
μιλλα τῷ ι. Ετι ἐν χρυ, ἀχρυλλίς. Ετι ἐν βυ,
ἄβυδος. πλὴν τοῦ ἀβίγας τῷ ι. καὶ ἀρ-
βηλα τῷ η. Ετι ἐν μὲν βω τὸ μέγα, ἀβώ-
ρας. Ετι ἐν γω, ἀγωγή. πλὴν τοῦ ἀγορὰ, ἀγ-
ὰ ἀγοστός. Ετι ἐν γρω. πλὴν τοῦ ἀγρότης. Ετι
ἐν δω, ἄδωνις. Ετι ἐν βλω, ἀβλώσκω.
Ετι ἐν πω, ἄμπωτις. Ετι ἐν θρω, ἄν-
θρωπος. Ετι ἐν σκω, ἀσκωλιάζειν. Ετι ἐν
σω, ἀσωπός Ετι ἐν βρο τὸ μικρὸν. ἀβρότονον.
Ετι ἐν κο ἀκόνη. πλὴν τοῦ ἀκωκή Ετι ἐν κρο,
ἀκροάτης

& agrœle, agricola p οι. Rursũ in δρι,
Adria, p̃ter cresco per υ, uirilis per ει.
Etiã per seipsum, audio. præter lusci-
nia per η. Item in κι, tenue, præter an-
thora, curuũ, glãs, alcyon per υ. & al-
cestis per η. Porrò in κρι, exactus. Itẽ
in νι, ango. pręt perficio per υ. Etiã in
ξι, dignor. Itẽ in ρι, numerus. præt ad-
iuuo per η, haurio per υ. Itẽ in σι, asio-
ne. Item in χι, Achilles. pręt paleę per
υ. Item in ψι, Apsines. præter illimis
per υ. Rursum in φι farinæ, præter al-
pheus p ει, & industrius per η, et apua,
haurio per υ. Etiã in τι, æquale. In μυ
uero per υ, adiuuo. pręt permuto per
ι, & messis per η, & certamẽ per ι. Itẽ
in χρυ, achryllis. Item in βυ, abydus,
præter abigas per ι. & Arbella per η.
Item in βω, per ω magnũ, aboras. Rur-
sum in γω, educatio. pręter forũ, & uo-
ra. Item in γρω. pręter rusticitas. Item
in δω. Adonis. Etiam in βρω, serpo.
Item in πω, æstus. Item in θρω, homo.
Item in σκω, per utrẽ saltare. In σω, aso-
pus. Item in βρω, ο paruũ, abrotonum.
Rursũ in κο, cos. p̃ter cuspis. Itẽ in κρο,

auditor, p̃ter promõtoriũ. Item in λο, capio. excepto uulpes. Et in μο, cõuenio. præter Amoriũ. Rursum in ρο, aratrũ. præt̃ suffimentũ. Item in σφο, ferula. Etiã in φρο, Venus. Prima igitur, & simplicia sic sumere oportet, quæ uero sunt ex his, facile est originem sequẽtibus recte scribere, ut Polydorus, λυ scribitur quidẽ per υ, δυ uero per ω magnum, quod ex multũ, et donũ. Et cõferre, nempe συμ per υ, φε uero per ε, ϙ ex con, & fero cõponitur. Item suffragor per η, q̃d'à suffragiũ, et decretũ etiã per ι, q̃a à decerno.

Consonantium duplicatio.

FRequẽs sanè in orthographia cõsonantium quoq; geminatio. Duplicantur enim in quibusdam & mediæ, & tenues, immutabilesq; & ex quemadmodum deiecit, angelus, ab unde, granum, equus, atticus, alius, portio, thynnus, ꝓcul, mare, duplex uero, uel aspirata, nunquam. Fit alia huiusmodi uel propter meliorẽ sonũ, ut sed, & pinna, & arena, & equus, & alia huiusmodi, uel ꝓductionis causa

ἀκροάτης, πλὴν τοῦ ἀκρωτήριον. Ετι ἐν λο, ἀλοῶ. πλὴν τοῦ ἀλώπιξ. Ετι ἐν μο ἁρμόττω. πλὴν τοῦ ἀμώριον. Ετι ἐν ρο, ἀρότρον. πλὴν τοῦ ἄρωμα. Ετι ἐν σφο, ἀσφόδελος. Ετι ἐν φρο, ἀφροδίτη. Τὰ μὲν οὖν πρῶτα καὶ ἁπλᾶ οὕτω λεπτέον. Τὰ δ' ἐκ τούτων, οὐ χαλεπὸν δὴ ἐτυμολογοῦντας ὀρθογραφεῖν. οἷον πολύδωρος. ἡ μὲν λυ τῷ υ, ἡ δὲ τῷ μεγάλῳ, ὅτι ἐκ τοῦ πολὺ καὶ τοῦ δῶρον. Καὶ συμφέρειν, ἡ μὲν συμ, τῷ υ, ἡ δὲ φε, τῷ ε, ὅτι ἐκ τοῦ συν, καὶ τοῦ φέρω. Καὶ ψηφίζομαι, τῷ η, ὅτι ἀπὸ τοῦ ψῆφος, καὶ ψίφισμα ἔτι τῷ ι, ὅτι ἀπὸ τοῦ ψηφίζομαι.

Συμφώνων διπλασιασμός.

Κοινὸν δὲ ἄρα ὀρθογραφίας περὶ καὶ ὁ τῶν συμφώνων διπλασιασμός. Διπλασιάζεται γὰρ ἐπ' ἐνίων τά τε μέσα καὶ τὰ ψιλὰ, καὶ τὰ ἀμετάβολα, καὶ τὸ σ. οἷον κάββαλεν, ἄγγελος, ἄδελφυ, κόκκος, ἵππος, Αττικὸς, ἄλλος, συμμορία, θυῦνος, πόῤῥω, θάλασσα. διπλοῦν δὲ, ἢ δασὺ οὐδέποτε. Γίνεται δὲ τὸ τοιοῦτο ἢ διὰ τὸ εὐφωνότερον. οἷον τὸ ἀλλὰ, καὶ πίννα, καὶ ἄμμος, καὶ ἵππος, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἢ τοῦ μακροῦ χάριν.

οἷον ψάλλω. ἢ κατὰ συμπάθειαν καὶ μεταβολὴν, οἷον ἐγγύη. Τὸ γάρ τοι ν, οὔτε πρὸ τοῦ γ, ἢ κ, ἢ χ, ἢ ξ σώζεται συντιθέμενον, ἀλλὰ τρέπεται εἰς τὸ γ, οἷον ἐγγύη, ἐγκέφαλος, συγχέω, συγξενίζω. Οὔτε πρὸ τοῦ β, ἢ π, ἢ φ, ἢ ψ, ἢ μ, ἀλλ' εἰς τὸ μ μεταβάλλει, οἷον σύμβουλος, συμπότης, σύμφωνος, σύμψηφος, σύμμαχος. Οὔτε μὴν πρὸ τοῦ λ, ἢ ρ, ἢ σ, ἀλλ' εἰς τὸ ἑπόμενον αὐτὸ τρέπεται, συλλαβὴ, σύρρους, σήσιτος. Ὅθεν δὴ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ιεις ἀρσενικῶν θηλυκὰ εἰς σσα, τῷ τετ. τῷ γράφετο σσ. χαρίεις, χαρίεσσα, ἀπὸ γὰρ ἀπὸ χαρίεντος, μεταβάλλοντος μὲν δὴ τοῦ ν, ὡς εἴρηται. Τότε γ διπλασιάζεσθαι συμβαίνει, καὶ τὸ μ, καὶ λ, καὶ ρ, καὶ σ. αὐτὸ δὲ τὸ ν. ἔντε τῇ συνθέσει συμβαίνει διπλασιάζεσθαι, τῇ συλλαβῆς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀρχομένης. ἔννοια, σύνους. Καὶ ἄλλως ὑπὸ τῶν εἰς υω παραγώγων ἀπὸ τῶν εἰς νω καθαρῶν ῥημάτων. τίνω, τιννύω. καὶ τοῦθεν καὶ ὑπὸ τῶν εἰς μι φιλασσομένων. τίνυμι. Τοὐναντίον δὲ συμβαίνει ἐκλείπειν ν, ἐν ταῖς συνθέσεσι παντελῶς ἐφ' ὧν ς, ἐπεὶ. συστέλλω, σύστημα, συστοιχεία. Τὸ δὲ λ διπλοῦν καὶ ὑπὸ τῶν τετραρτοζύγων μὴ μακρῶ

ut psallo, uel iuxta cognationẽ, & mutationẽ, ut spõsio. Etem̃ ν neq; ante γ, aut κ, aut χ, aut ξ, seruat̃ cõposita, sed uertitur in γ, ut sponsio, cerebrũ, confundo, cohospitor. Neq; ante β, uel π, uel φ. uel ψ, uel μ, sed in μ, mutatur, ut cõsiliarius, compotor, consonans, cõsuffragator, commilito. At nec ante λ, aut, ρ, aut σ, sed in sequentem literã ipsam uertitur, syllaba, confluens, sodalis. Vnde sanè & quæ ab in ιεις masculinis fiunt, fœminina in σσα, dupli ci scribuntur σσ, uenustus, uenusta. Nam à uenusti genitiuo fiũt, mutata quidem ν, ut dictum est. r quoq; cõduplicari contingit, & μ, & λ, & ρ, & σ. Ipsam uero ν & in compositione accidit geminari sylllaba ab eadem incipiente, cogitatio, cogitabundus. Ac rursum in uerbis in υω deriuatis à desinentibus in νω puris uerbis, luo, luo. & ibi qdẽ, & in uerbis in μι, ν, seruãtibus, luo. Cõtrariũ ꝟo accidit, ut scilicet deficiat ν in cõpositionibus omnino, in qbus ς seqt̃, cõtraho, cõgeratio, series. Cęterꝝ λ duplat̃ in ꝟbis q̃rtę nõ

longa

longa natura penultimãtibus, ut floreo, distinguo, tremo, orior, pereo, exceptis uolo, & sum. Porrò μ & mutatione β, geminatur, ut in uerbis primæ cõiugationis, scriptus sum, uerberatus sum. ρ aũt & mutatione σ geminatur. propter cognationem uidelicet & hoc, fuluum, fuluũ. procul, procul. Generaliter aũt & quando principium dictionis cõponetur cum desinentibus in uocat. uerbũ, aduerbiũ, locutio, prædicatio, ualidus inualidus. Perinde ut quod, augmento fit syllabico, proijcio, proijciebã. Excipiantur cõposita ab ευ, robustus. Circunfluũ uero, & imperfectũ, propter carmẽ nõ assumpsere duplicẽ. Verũ σ duplex etiã in finitis in σσα fœminis gẽtilibus, Cilissa, Libyssa, Tressa, Magnessa. Itẽ in Ionicis datiuis nominũ qntæ inflexiõ. omnibus, feris. atq; in his q̃ apud Atticos in duplex mutant τ̃ τ, lingua, lingua duplex, duplex fodio, fodio. Aequabilius tñ uerbo fodio, et similibus scribere, fodio, quẽadmodũ in uetustioribus exẽplaribus uidemus.

μακρᾶ φύσει παραληγόντων. οἷον θάλλω ποικίλλω βδύλλω ἀνατέλλω ὄλλω. πλὴν τοῦ θέλω, καὶ πέλω. Τὸ δὲ μ, καὶ μεταβολῇ τοῦ β, διπλασιάζεται, οἷον ὠθῶ τοῦ πρωτοζύγων. γέγραμμαι, τέτυμμαι. Τὸ δὲ ρ καὶ μεταβολῇ τοῦ σ, διπλασιάζεται, διὰ τὸ συγγενὲς δηλονότι, καὶ ἰσῶν, πυρσὸν, πυῤῥόν. πόρσω, πόῤῥω. Καθόλου δὲ ὅταν ἀρχόμενον λέξεως συντεθῇ τοῖς λήγουσιν εἰς φωνῆεν, ῥῆμα, ἐπίῤῥημα, ῥῆσις, ἀνάῤῥησις, ῥώστος, ἄῤῥοστος. οἷον πως καὶ τὸ αὐξήσει γινόμενον συλλαβικῇ, ῥίπτω, ἔῤῥιπτον. Εξαιρείσθω τὰ ἐκ τῆς ευ, εὔρωστος. τὸ δὲ ἀμφίρυτον, καὶ ἄρεκτον, διὰ μέτρον οὐκ ἀπείληφε τὸ διπλοῦν, τὸ δὲ σ διπλοῦν, καὶ ὠθῶ τῶν εἰς σσὰ θηλυκῶν ἐθνικῶν. Κίλισσα, Λίβυσσα, Θρᾶσσα, Μάγνησσα. Καὶ ὠθῶ τοῦ Ιωνικῆς δοτικῆς τοῦ πεμπτοκλίτων. πάντεσσι, θήρεσσι. καὶ τῶν τοῖς ἀττικοῖς, εἰς τὸ διττὸν μεταποιουμένων τῇ. γλῶσσα, γλῶττα. δισσόν, διττόν. ὀρύσσω, ὀρύττω. Εὐλογώτερον μέν τοι ὠθῶ τοῦ ὀρύττω, καὶ τῶν ὁμοίων, τὸ γράφειν, ὀρύτγω, καθάπερ. καὶ τοῖς παλαιοτέροις τῶν ἀντιγράφων ὁρῶμεν. Οὐκ ἔξω δὲ καὶ τούτων οὐδὲ

οἱ τοῦ

οἱ τῶν ποιητῶν ἀλλὰ τὸ μέτρον ἀλλάσσασιμοί, τὰ γὰρ ἀπὸ τ δ, ἢ σ, ἢ τούτων ἀμεταβόλων ἀρχόμενα ῥήματα ἀλλάσσάζουσι λλινόμενα εἰς πρατατικὸν ☞ ἀορίστου. οἷον ἔδλεισεν, ἔασυτο, ἔλαχεν, ἔμμορεν, ἔναιεν. Τὸ δὲ ἔρρεεν κοινόν. Κατὰ τ ὀνομάτων δὲ τά τε ἀμετάβολα καὶ τὸ σ, ἄλυκτον, ἐννοσίγαιος, παῤῥαλία, μέσσου. Καὶ ἡ ὠδὶ τ τριτοζύγων μελισσῶν ☞ ἀορίστων. οἷον σβέσω, ἔσβεσα. γελάσω, ἐγέλασα. Τὸ δὲ κάββαλεν, καὶ κάππεσεν, καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐ χ ὡς ἕνεκα μέτρου ἀλλάσσάζεται, ἀλλὰ τ τ μεταβάλλοντο εἰς τὸ ἑπόμενον σύμφωνον, διὰ δύφωνίαν, ἀκροπρώτου τ α, καταβάλλεν, ἡβῶ δὲ καθίζω. Ἔτι τὸ δ, καὶ π ἐν τοῖς ὠῤῥᾴδιμασιν, ἄδδην, ὁππότε, καὶ τὸ τ, ἐν τῷ ὅτι. Δῆλον δ' ἀφ' ἁπάντων ὅτι βραχυλογικὸν ἡ παραγωγή. ἐννέα μὲν γὰρ τῷ ἁπλῷ, ἐνάτου δὲ τῷ ἁπλῷ, καὶ τέτρασα μὲν, τέταρτον δὲ καὶ θάλλω μὲν θαλερός δὲ. Ωσαύτως δὲ καὶ ὧν τῶν ἄλλων. Ἀλλὰ πολὺ μὲν πλεονασμὸς τε, καὶ ὀρθογραφίας, ἀκριβώντως ἐσθ' ὅτι εἴρηται.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ.

ΘΕΩΔΟ

uidem9. Nõ abſimíles ŷo his poëtarꝛ ꝓpter carmẽ duplicatiões, nã à ſ, uel σ, uel aliqua immutabiliũ incipientia ŷba geminãt, declinata in p̃terito im perf. et indefinito, ut timuit, impulſus eſt, ſortitus eſt, ſortitus eſt, habitabat, dicebat ŷo cõmune eſt. Præꝛea & in nominibus immutabiles, et σ duplicãtur, perpetuũ, ennoſigeus, regio maritima, mediũ. Atqui in futuris cõiugatiõis tertię, & in definitis, ut extinguã, extinxi, ridebo, riſi, deiecit uero p̃teritũ, & decidit, atq; his ſimilia, nõ ꝓpter metrũ geminãtur, ſed quia trãſit τ in ſequentẽ cõſonantẽ, ꝓpter cõcinnitatem meliorẽ, eliſa litera α, deiecit, deiecit. ſecundũ uero, ſecundũ uero. Porrò geminãtur λ, & π in aduerbijs abũde, quãdo, & τ in quod. Manifeſtũ ſane & hinc, ꝙ uim habet breuiãdi deriuatio. ſiquidẽ nouẽ duplici ν ſcribit, nonũ ŷo ſimplici & q̃tuor quidẽ, q̃rtũ cõtra. Itidẽ uireſco et uiride, cõſimiliť ŷo et in alijs. Sed de accẽtu qdẽ, & orthographia ſufficiẽť, ꝓpè dictũ ẽ.

FINIS LIB. III.

THEO-

THEODORI GRAMMATICAE INSTITUTIONIS. Liber quartus.

Reliquũ aũt est, de cõstructiõe partiũ orationis dicere, nã grammatici etiã circa hæc cõsyderatio. Et sane huiusmodi cõstructionis & orationis causa is tractat, qui de singulis octo oratiõis partibus, cõsyderat, ut se habeant uel inflexione, uel formatione, uel accẽtu, uel orthographia, perinde atq; dialecticus ob collectiuã orationem de nomine, & uerbo, ac positione cõtemplatur. Dicendũ igitur quo pacto oratiõis partes apte inuicẽ ac debite cõnexæ, absoluãt oratiõẽ, ut demũ finẽ introductio accipiat. Et diuidendum accuratius unumquodq́, ac definiendũ hic.

Definitio literæ.

Incipiẽdũ aũt fortasse ab initio, nẽpe à literis. Sũt enim hæ prima & indiuidua hominis uox. Siqdẽ nõ fortuito cõnectũt inuicẽ ad cõstitutionẽ syllabæ.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ἐισαγῶγης εἰς τέσσαρα τὸ Δ.

Ποιπὸν δὲ περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν εἰπεῖν, γραμματικοῦ γὰρ καὶ ἡ περὶ ταῦτα θεωρία, καὶ δὴ γε τοιαύτης συντάξεως, καὶ τοῦ λόγου ἕνεκα πραγματεύεται, ὁ περὶ ἑκάστου τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν σκεπτόμενος, ὡς ἔχει, ἤτοι κλίσεως ἢ σχηματισμοῦ, ἢ προσῳδίας, ἢ ὀρθογραφίας. καθάπερ καὶ ὁ διαλεκτικὸς τοῦ συλλογιστικοῦ λόγου ἕνεκα. περὶ ὀνόματος, καὶ ῥήματος, καὶ προτάσεως θεωρεῖ. Λεκτέον τοίνυν καὶ ὅπως ἂν τὰ τοῦ λόγου μέρη ἀλλήλοις ὀρθῶς συντατταμένα ἀπετελοίη τὸν λόγον, ἵνα τέλος ἡ εἰσαγωγὴ ἔχει, καὶ διαιρετέον ἀκριβέστερον ἕκαστα, καὶ ὁριστέον ἑνταῦθα.

Ὁρος στοιχείου.

Ἀρκτέον δ' ἴσως ἀπὸ τοῦ πρώτου, οἷον τοῦ στοιχείου. Ταῦτα γὰρ ἡ πρώτη καὶ ἀμετρὸς ἐστὶ τ' ἀνθρώπου φωνή. Οὐ γὰρ ὡς ἔτυχεν ἀλλήλοις εἰς σύστασιν συλλαβῆς,

λαβῆς, ἀλλ' ὡς καὶ τοὔνομα δ' ἐλεῖ, σέβε-
τε καὶ δυτάκτως κινούμενά πως σωμά-
σεται λόγου.

Διαίρεσις τῶν στοιχείων.

Τῶν δὴ στοιχείων τὰ μὲν ἀφ' ἑαυτῶν
τυγχάνει ἀφικνεῖσθαι φωνήν, ὅπερ τὰ
φωνήεντα καλούμενα. τὰ δὲ ἄφωνα, ἃ
ὁρᾷ τὰ σύμφωνα πάντα, φωνὴν δ' οὐ
δίδωσι τῶν φωνήεντων ἄνευ πλοκῆς. Τού-
των δ' αὖ πάλιν τὰ μὲν ἥμισυ τῆς φωνῆς ἀπο-
δέρομ. οἷον τὰ ἄφωνα. Τὰ δὲ πλείονος δεό-
μενα, οἷον τὰ ἡμίφωνα. Συμπάντων δὲ
τὰ μὲν πλειστάκτικα, τὰ δὲ ὑποστακτι-
κά. τῶν μὲν γὰρ φωνηέντων πλειστά-
κτικὰ, ὡς ὧδε τῶν διφθόγγων, τὰ α,
ε, ο. Ὑποστακτικὰ δὲ τὰ ι, υ. πλειστά-
κτικόν γε μὴν καὶ αὐτὸ τὸ υ τοῦ ι, ὡς τὸ
δῖνα, καὶ ὗς, καὶ ἅρπυια, καὶ ἑτέρων
πλειόνων. Τῶν δὲ συμφώνων πλειστά-
κτικὰ μὲν, ὡς οὐδαμοῦ ἄλλοι τίλει τασίμβρι-
λέξεως, τὰ διασεα, καὶ ψιλὰ, καὶ μέσα.
τῶν ἀμεταβόλων τὸ λ, καὶ μ, καὶ τῶν δι-
πλῶν τὸ ζ. Καὶ τῶν μὲν διασέων, τὸ θ.
χοῦ δ' ἔχει τὸ θ. ἐχθρὸς, φθορά. αὐτὸ
λιν δ' ὁ τοῖς δ' ὁμοίως, καὶ τὰ ψιλὰ τῶ
μέσα ἔχει. ἀκτὶς, ἅπτω, ὄγδοος, βδέλ-

læ, sed (ut uocabulũ quoq; indicat) se
lie, atq; ordine incedunt, componun
turq; certa ratione.

Diuisio literarum.

Ex literis igitur aliæ quidem per se
onstituunt ac perficiunt uocem, ut
quæ uocales appellantur, aliæ uero stre
itum, ut consonantes omnes, uocem
ũ nequaq; absq; uocaliũ cõnexione.
Ex his præterea aliæ quidẽ strepunt
mperfectius, ut mutę, alię uero perfe
ius, ut semiuocales. Ex uniuersis au
em aliį quidẽ ꝓpositiuæ, alia ỽo sub/
nctiuæ. Inter uocales enim ꝓpositi-
æ, ut indiphthõgis, sunt α, ε, ο. Subiũ-
tiuæ ι, υ. ꝓponitur tamẽ etiã υ literę ι,
t in mulca, & filius, & harpyia, atq;
ilio pluribus. Porrò ex cõsonãtibus
æpositiuæ (ut quæ nunquam in fi-
ponãtur dictionis) sunt aspiratæ,
tenues, & mediæ. Itẽ ex immutabi/
us λ, & μ. Ex duplicibus ζ, atq; ex
piratis φ, & χ, recipiũt qdẽ θ, inimi-
a, corruptio. Contra aũt non. Cum
uero similiter & tenues, & mediæ
habent, radius, tango, octauũ, fugo,

nisi quod cōbinatio γδ in post positi ua tñ syllaba nō inueniatur. Pręterea aspiratæ tenuibusq́ꝫ & medijs nunq̃ in eadē syll. p̄ponunt̃, uerū postponū tur tenuib9 in dirēptiōe, Atthis, Sappho, Iacchus. Nō itē ψ̄o & cū medijs.

Immutabiles.

Cæterū ex immutabilibus ν ante μ collocari nō potest in eadē dictione. Vnde etiā in inflexus sum, & iudicatus sum, ante μ, ν, incidens abijcitur. Postponi tamē potest utrobiq́ꝫ, ut in memoria, agnus. Cōtra aūt σ. Nunq̃ enim postponitur μ in eadē dictione. q̄uis λ, & ν, rarenter tamē, ut in mare, & Tirins, & lumbricus. ρ uero sæpissime, uastabo, teda, ꝓpterea quod & uoculis uim habeat ρ. Atqui ipsum ρ nusquam præponitur iunctū alteri. Præterea aspiratarū θ, & χ cōiunctæ literæ μ, absoluūt syllabā sequentem, præcedentē uero nō, numerus, aridi tas. Similiter uero & ex tenuibus κ, & ex medijs γ, uigor, ordo. Idē etiā accidit literæ γ, quū δ subsequitur, ordo uus. Et φ, & τ, ante ν, faba, elixa, diuo

Præ

ὅτι μὴ ἡ τῶν γδ σύνταξις ὠθεῖ ὑποτακτικῆς συλλαβῆς μόνον. Ετι τὰ δασέα τοῖς ψιλοῖς τε, καὶ μέσοις οὐδέποτε συμφέρετρ, προτατ̄τόμενα, ὑποτατ̄τόμενα δὲ τοῖς ψιλοῖς, καὶ γὰρ δ̄ασάσει. Α τ̄τ̄ις Σαπφώ Ιάκχος, οὐκ ἔτι δὲ ἐπὶ τοῖς μέσοις.

Αμετάβολα.

Τῶν δὲ ἀμεταβόλων τὸ μὲν ν, πρὸ τοῦ μ κεῖσθαι οὐ πέφυκεν ὠθεῖ τοῦ αὐτῆς λέξεως. διὸ καὶ ὠθεῖ τοῦ κέκλημαι, ἐπὶ κέκριμαι, τὸ πρὸ τοῦ μ συμβαίνον ν ἀφβάλλεται. ὠθεῖ κεῖσθαι μὲν τοι κατ' ἄμφω. ὡς ὠθεῖ τοῦ μνεία, ἀμνὸς. ἀνάπαλιν δὲ τὸ σ. οὐδέποτε γὰρ ὑποτακτικὸν τοῦ μ ὠθεῖ τοῦ αὐτῆς, καί τοι τοῦ λ, καὶ ν, σπανίως μὲν τοι. ὡς ὠθεῖ τοῦ ἅλς, καὶ τίρυνς, καὶ ἔλμινς. Τοῦ δὲ ρ, εὖ μάλα. πέρσω, πυρσὸς. διὰ τὸ φωνήεντος δύναμιν ἔχειν τὸ ρ, αὐτὸ δέ τι ρ, οὐκ ἔστιν ὅπου προτάσσοιτ' ἂν συντατ̄τόμενον. Ετι τῶν δασέων τὸ θ, καὶ χ, συζευγνύμενα τῷ μ, ἀφτελεῖ συλλαβὴν ὑποτακτικὴν, προτακτικὴν δ' οὔ, ἀριθμός, αὐχμός. Ωσαύτως δὲ καὶ τῶν ψιλῶν, τὸ κ, καὶ τῶν μέσων τὸ γ, ἀκμὴ, ὄγμος. Ταυτὸ δὲ τοῦτο συμβαίνει καὶ πρὸ τοῦ δ, τῷ γ, ὄγδοος, καὶ τῷ φ, ἐπὶ τ πρὸ τοῦ ν. ἔτνος, ἀφνειός.

Ετι τὸ θ, καὶ χ τῷ μὲν λ, καὶ ν, καὶ ρ, τῷ
ἀμεταβόλῳ, σωτάσσεται πρὸ τὴν μ
να, εἶτα πρὸ τὴν ἀσωτακτικὴν συλλαβήν, εἶτα π
ἀσωτακτικὸν. τῷ δὲ μ εἰς ἀσωτακτικὸν
μόνον, ὡς εἴρηται. Τὸ δὲ φ, ὁμοίως καὶ
καὶ τὰ σύσοιχα πρὸς τὸ λ, καὶ ρ. εἰς μ
νίω δὲ ἀσωτακτικὸν πρὸς τὸ ν, ἄφωνα π
συλλήπτως δὲ πρὸς τὸ μ ἔχει παντάπα
Καὶ τὰ ψιλὰ δέ, καὶ μέσα τοῖς ἀμεταβό
λοις σωτάσσεται, ὡς τὸ θ καὶ χ, πλὴν τ
π ἀσυμβάτως ἔχοντα πρὸς τὸ μ. Καὶ
πλὴν τοῦτ, ἀσωτάκτου μὲν ὄντος ν, εἰ
πρὸ τακτικὴν συλλαβὴν. Τὸ μ δὲ πρὸ
λαμβανόντων ἀσωτακτικὸν ἐπ' ἄμφο
τιμῆμα, ἀτμίς. Καὶ πλὴν τοῦ β, ἀσωτά
κτως πρὸς τὸ μ, καὶ ν, ἐχόντων ὅλως, καὶ
πλὴν τοῦ δ, ὄντος μὲν μ, ἐν ᾧ ὠπλεκομένου,
καὶ πρὸ πλεκομένου. Δ μὲν ὡς, ἄδμητος. Τ
δὲ λ μὴ δ' ὅλως οὕτως ὄντα, σωτάσσ
δή. Καθόλου δὲ πᾶν σύμφωνον μετὰ
λυσὶν φωνηέντων πρὸ μίαν λέξιν,
λοῦ τρόπου συλλαβίσεως ἄγω, φέρω, ἐ
μὴ ἢ δὲ μία λέξις, ἀλλὰ πλείους, πάθοι ἂν τὸ
ψιμ ἢ πρᾶτα, τὸ πρὸ τῆ ἀκροτόφου σύ
φωνον τῷ ἑπομένῳ φωνήεντι συλλαπτέ
τὴν ἐκείνου, καὶ ἐκείνου. Επὶ δὲ τύχη κα

Prętą θ, & χ, cũ λ, & ν, et ρ, immutabili
bus cõpõũt, ac p̃cedũt tã ad primariã
yll. q̃ ad ſubſequẽtẽ, cũ μ ꝟo ad ſubſe
quẽtẽ ſolũ, ut dictũ eſt. Similit aũt &
ρ, & ſibi cognatæ ad λ, & ρ. At in ſolã
ubſequẽtẽ ad ν, repẽte. Porrò incõple
xim ad μ ſe habẽt oĩno. Cęterũ tenues,
et mediæ cũ immutabilibus ordinãt,
quẽadmodũ θ, & χ, dẽpto π, hoſtilit ſe
habẽte ad μ, dẽpto, & τ, q̃ nõ cõponit
cũ ν in initiali quidẽ ſyllaba, μ tñ p̃aſſũ
pto ſubiũgit utrobiq̃, ſectio, uapor.
Excepto ite & β, incohærẽt cũ μ, & ν
ſe habẽte ꝓrſus. Rurſũ & p̃ d cũ μ &
mplicato q̃dẽ, et applicato, ſeruus in-
domitus, q̃ cũ λ nullo mõ poſſit cõue-
nire. In ſũma, oĩs cõſonãs ſi int duas ca
dat uocaleis in eadẽ dictiõe, cũ ſecũda
referenda eſt, duco, fero, & ſi nõ fuerit
una dictio, ſed duę, patiaturq̃ eliſiõẽ u
ocalis, q̃ apoſtrophũ p̃cedit, cũ ſequẽ
e uocali eſt copulãda, ut aduerſus il-
m, aduerſus illũ. Rurſũ ſi contingat
n principio dictiõis cõſonã p̃cedere
ſonãtẽ in cõplexu, nec in medio q-
dictionis cõpoſitę ſeparãtur. Atq̃

omnino si q̃ in initio dictionis cõson. diuersæ speciei cõsonãtibus natę sunt cõiũgi, eędẽ sanè & in med. dictionis inueniri possunt cohærentes, ut iniuria, quia madeo, ager, quia scribo, armatura, quia nauigo, hymnus, quia memoria. Quæ uero minus, dirimuntur semper. Non igitur in bonum cohærent, quod nulla dictio à coniunctis σθλ in eadem syllab. incipiat, neq; octauum, cum non sit, quæ γδ ordinatur, neque tumor, quod nulla à γκ. Item eiusdẽ nominis cõsonantes numquam coniunguntur, excido igitur, & timuit, et deiecit, atq; id genus alia dirimuntur. Rursum quæcunq; syllab. in conson. desinit, sequentem habet à consonante incipientem. Porro non est inuenire tres consonantes, nisi interiecta aliqua uocali, quarum dicta eiusdem sint uirtutis.

Metathesis.

Fit etiam transpositio literarum, ut cor, cor. semita, semita. ensis, ensis. paucus, paucus. Et passiones incidunt huiusmodi quædam, ut longa in b

ἀρχὴν λέξεως σύμφωνον συμφώνου, ἡγησάμενον γὰρ συλλήψει, οὐδ' ἐν μέσῳ λέξεως συνθέτου χωρίζεται. Καὶ ὅλως τὰ κατ' ἀρχὴν λέξεως πρὸς ἑτέρων τῷ εἴδει συμφώνων πεφυκότα συντάττεσθαι, ταῦτα δὴ καὶ ἐν μέσῳ λέξεως εὑρίσκοιτ' ἂν ἐν συλλήψει. οἷον ὕβρις, ὅτι καὶ βρέχω. ἀγρὸς, ὅτι καὶ γράφω. ὅπλον, ὅτι καὶ πλέω. ὕμνος, ὅτι καὶ μνεία. Ὅσα δὲ μὴ, ἐν διαστάσει κεῖται ἀεὶ. Οὔκουν τὸ ἐσθλὸν ἐν συλλήψει, ὅτι οὐδὲ λέξις ἀπὸ τοῦ σθλ, τυγχάνει τῆς ἀρχομένη, οὐδὲ τὸ ὄγδοον, ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ γδ, ἀρχὴ, οὐδὲ τὸ ὄγκος, ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ γκ. Ἔτι τὰ αὐτὰ σύμφωνα οὐδέποτε ἐν συλλήψει, ἐκκόπτω οὖν, καὶ ἔδεισε, καὶ κάββαλε, καὶ τὰ τοιαῦτα ἐν διαστάσει. Ἔτι πᾶσα συλλαβὴ εἰς σύμφωνον λήγουσα, καὶ τὴν ἑξῆς ἔχει ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένην. Ἔτι οὐκ ἔστιν εὑρεῖν τρία σύμφωνα ἀμέσως κείμενα, ὧν τὰ δύο ταυτοδυναμεῖ.

Μετάθεσις.

Γίνεται δὲ καὶ μετάθεσις τῶν στοιχείων, καρδία κραδία, ἀτραπὸς ἀταρπὸς, σφάγανον φάσγανον, ὀλίγος λιγός. Καὶ πάθη συμβαίνει τοιαῦθ' ἅττα, τὸ μὲν μακρὸν

εἰς βραχέα διαλύεσθαι, ἦγε ἔαγε, καὶ ἀνάταλιν συναιρεῖσθαι, ἱερὸν, ἱρὸν. δίϊος, δῖος. Ταῦτα γε μὴν ἑτέρας ἂν θεωρίας εἴη.

Ορος συλλαβῆς.

Οὕτω μὲν οὖν τὰ στοιχεῖα πρὸς ἄλληλα ἔχοντα. συντίθησι διαφόρως τὴν συλλαβὴν, σύλληψιν οὖσαν στοιχείων εὐαρμόστως συντατομένων. Ον δὲ τρόπον ἡ τῶν στοιχείων συμπλοκὴ οὐθὲν ἄτακτον ἔχει, οὕτω καὶ αἱ συλλαβαὶ κατὰ λόγον ἀλλήλαις συνιοῦσαι, τὴν λέξιν ποιοῦσι, καὶ αὖ πάλιν αἱ λίξεις τὸν λόγον.

Ορος λόγου.

Εστι γάρ τοι ὁ λόγος, σύνταξις λέξεων εὐαρμόστως συντιθεμένων, διάνοιαν ἔχουσα αὐτοτελεῖ.

Ορος λέξεως.

Λέξις δὲ μέρος ἐλάχιστον τοῦ κατὰ σύνταξιν λόγου. Καὶ μέν τοι, καὶ πολλαχεῖ ὅμοιόν τι ἐπί τε τῶν στοιχείων, καὶ ὠδὶ τῶν λέξεων, καὶ ὠδὶ τῶν λόγων ἐστὶ θεωρεῖν. Διπλασιάζετο γὰρ οὐ μόνον στοιχεῖον. ἵππος, ἄλλος. ἀλλὰ καὶ συλλαβὴ ἀλαλάζω, μεμένηκα, περιπεκυλινδόμενος, καὶ λέξις. ἄρες, ἄρευ. τὸ Ομήρου. καὶ ὦ Κύκλοψ, Κύκλοψ.

uem soluatur, ut fregit, fregit. et uicissim ut contrahatur. sacrum, sacrum. dius, diuus. Hæc tamen alterius fuerint consyderationis.

Definitio syllabæ,

Ad hunc autem modum literę inuicem se habentes, cõstituũt differenter syllabam, quæ comprehensio est literarũ aptè cõpositarum. Quemadmodũ uerò literarũ cõplexio nihil inordinatũ habet, ita & syllabę certa ratione inter se coëuntes, dictionẽ efficiũt, rursumq́ dictiones orationem.

Definitio orationis.

Est itaq́ oratio, coordinatio dictionum appositè coniunctarum, sententiam habens perfectam.

Definitio dictionis.

Dictio autẽ, pars minima cõstructę orationis. Iam uero sæpenumero & simile aliquid in literis & indictionibus, & in orationibus est cõsyderare. Geminat̃ em̃ nõ solũ litera, ut equus alius, sed & syllaba, ut exulto, mansi, prouolutus. Itẽ dictio, Mars, mars, apud Homer. Et ô Cyclops, cyclops,

apud

apud Theoc. Et heu, heu, Aristophanem. Rursũ oratio. Huic ego obuius eo. Et si igni manus est similis, si igni manus est similis, robur autem cãdenti ferro. Homer. Et, bouues pasce Daphni, tu cantum incipie prior, cantũ incipe prior, apud Theocritum.

Pleonasmus.

Præterea quemadmodũ litera alicubi abundat nõ eadem, ut, spica, spica, flatus, flatus. hunc, hunc. sic etiam syllaba, reliquũ, reliquũ. uerus, uerus. dixisti, dixisti. Item dictio, quũ in cõpositione, tũ uero in appositione. boum bubulcus uir. Auri uero statuens Vlysses decem omnia talenta. Et certe ualde iã occubuerat. Menœtij fortis filius. Illic enim omnia, hic uero ualde abundat. Huiusmodi uero & illud, Oculis uidebã. Et expletiuæ coniunctiões, q̃ nihil plerũq; ad sentẽtiã cõferũt. Et oratio, cõsẽtaneũ sanè, nõ ꝟo incõsẽtaneũ. Nõ ꝟo incõsẽtaneũ superfluũ. Itẽ q̃ sibi parca nascenti uenit, stamine, qñdo ipsũ peperit mater. Redũdat em̃, q̈ndo ipsũ pep̄it mater.

Ἐλλ

τὸ Θεοκρίτου. καὶ ἰού, ἰού, Ἀριστοφάνους. καὶ λόγος. τοῦ δ' ἐγὼ αὐτιὸς εἶμι. καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν, εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε μένος δ' αἴθωνι σιδείρῳ, τὸ Ὁμήρου, καὶ βωκολιάδεο Δάφνι, τὸ δ' ὠδᾶς ἄρχεο πρῶτος, ὠδᾶς ἄρχεο πρῶτος, τὸ Θεοκρίτου.

Πλεονασμός.

Ἔτι καθάπερ στοιχεῖον ἔστιν οὗ πλεονάζει οὐ τὸ αὐτό. στάχυς, ἄστάχυς. πνοή, πνοιή. ἄσπερν, τουτόνι. οὕτω καὶ συλλαβή. λοιπὼν, περιλοιπὼν. ἔτυμος, ἐτίτυμος. ἔφης, ἔφησθα. Καὶ λέξις ἄσπερ μὲν ἐν συνθέσει, ἄσπερ δὲ ἐν παρενθέσει. Βοῶν ὠλβουκόλος ἀνήρ. χρυσοῦ δὲ στήσας ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα. καὶ ἦ μάλα, δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός, ἔνθα μὲν γὰρ τὸ πάντα, ἔνθα δὲ μάλα πλεονάζων, τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ, ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι, καὶ οἱ παραπληρωματικοὶ δὲ οὐθὲν πολλαχῆ εἰς ἔννοιας συντελοῦσι, καὶ λόγος ἐοικέτι οὔτοι ἀεικὲς, τὸ γὰρ οὔτοι ἀεικές, παρέλκον, καὶ ὅσσα οἱ αἶσσα γινομένῳ ἐπένισε λίνῳ, ὅτέ μιν τέκε μήτηρ, πλεονάζει γὰρ, ὅτέ μιν τέκε μήτηρ.

Ἐλλείψις.

Ελλειψις.

Ετι τοιχεῖα μὲν ἔλλειψις, ἡ ᾶα, ᾶα, ἔ-
κατόρωθεν, ἑκάτορθεν, πολλάκις, πολλά-
κι. συλλαβὴς δὲ, ἀστράπτει, στράπτει, ἀμ-
φορεὺς, ἀμφορεὺς, ἀπόλλωνα, ἄπολλω.
λέξεως δὲ, ἦς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμυνέσθω
περὶ πάτρης, φησὶ γὰρ τὸ, ὄφελ, καὶ τὸ ἐν
οικείτου, ὄφελέ μοι τὸ λαγαβόλαμ ἡδὺ γε-
λάσας, ὡς πάρεστ ἐν μοισᾶν ξυνίου ἄπτε-
σθαι ἡμῶν, φησὶ τὸ, ὑπέσχεθε, λόγος δὲ ὅλ-
λειψις. Κἄπειτ' ἀπὸ παρέργου τοῦ θεοὺς ὑ-
περφρονεῖς, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ γῆς, ἔπερ ἐλ-
λείπει τὸ, ἠβούλου ὑπερφρονεῖν. τοιοῦτο
καὶ τὸ. Εἰ μὲν κατέλυσαν τινα, εἰ δὲ μὴ
αὐτεκρούοντο, πρὶν εἰς χεῖρας ἐλθεῖν, ὄφ-
λεῖ γὰρ τὸ, εὖ εἶχεν, ὅμοιον δ' ἂν εἴη
καὶ τὸ, τὸν ἅπαξ ῥηθέντα λόγον δὶς,
καὶ τρὶς, καὶ πολλάκις λαμβάνοι παρὰ
τὸ κοινοῦ γνῶναι, οἷον κόσμος αἰδοῦς,
πῶς φρόνησις, σωφροσύνη, δικαιοσύνη,
ἀνδρεία. πᾶσι γάρ τοι προσυπακούεται
τὸ κόσμος ἕξις.

Υποτακτικὴ θέσις.

Ετι ὡς ὧν τῶν συλλαβῶν ἔστιν, ἃς ὑ-
ποτακτομένας μᾶλλον ἢ προτασσομένας
εὑρεῖν, ὅτῳ τοι, ἢ ὧδι τ λέξεως. τὰ γὰρ
ὑποτακτὰ

Eclipsis.

Accidit quoq; & literę defectus, ſra, ſra, utrinq;, utrinq;, ſæpe, ſępe. Quinetiam ſyllabæ, fulgurat, fulgurat, amphora, amphora, Appollinẽ, appollinem. Itẽ dictiõi, ut unũ auguriũ optimũ, pugnare pro patria, deeſt cm̃, eſt. Et illud Theocriti, Ille uero mihi uenabulũ ſuaue ridẽs (ut ante) ex muſis munuſculũ dedit eſſe, deeſt promiſit. Orationis aũt defectus eſt. Et deinde e crate deos cõtẽnis, ſed nõ è terra, ſiquidẽ deũ uolebas contemnere. Tale & illud. Si quidẽ merſiſſẽt quempiã, ſi non repulſi fuiſſent, priuſquam ad manus ueniret. deeſt, bene habebat. Simile fuerit & ſemel prolatã orationem bis, aut ter, aut ſępius ſumentem à communi intelligere, ut ornamentum homini prudentia, ſobrietas, iuſtitia, fortitudo. In ſingulis enim ſubauditur, ornamentum eſt.

Suppoſitiua poſitio.

Rurſum ut in ſyllabis licet quaſdã, ſi poſtponãtur & nunc̃ p̃cedãt, inuenire, itidẽ & in dictionibus. Nimirũ poſt-

postpositiui articuli, & appositiua pro-
nomina. & subiũctiua uerba eiusmo-
di sunt. Idem ipsum contingit & in
oratione, cuiusmodi hoc aggregatũ,
si ambulat Socrates, mouetur

Dialysis, & synæresis.

Porrò ut literæ resolutionem, & cõ-
tractionem patiuntur, sic & syllabæ.
Pelidæ, Pelidæ. Hermes, Hermes.
Item dictio, de taurum uorans, pro
deuorant. Et è diuerso, dictiones duę
in unã, suspirãs, et lachrymas fundẽs.
Item oratio. Componunutur enim
coniunctionibus iunctæ inter se ora-
tiones, dirimũtur uero ubi illis carẽt.

Metathesis.

Quinetiã syllabæ trãsponũtur quẽ-
admodũ & literę, garrula, garrula. re-
ticulũ, reticulũ. Item dictio, ut si quis
deas uenerãdas, uenerandas deas di-
cat. Et frigidum sulphur, sulphur fri-
gidum. Nam illic uenerandas, hic sul-
phur præponere consuetum. Sed &
oratio, ut quod uocant præposte-
rum, illi autem et aperuerunt portas
& amouerunt uestes.

ὑποτακτικὰ τῶν ἄρθρων καὶ αἱ ὑπόταγματι-
καὶ ἀντωνυμίαι, καὶ τὰ ὑποτακτικὰ τῶν
ῥημάτων τοιάδε, ταυτὸ δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ λό-
γου. τοιοῦτο γάρ τοι συνημμένον, εἰ περι-
πατεῖ Σωκράτης, κινεῖται.

Διάλυσις καὶ συναίρεσις.

Ἔτι ὡς τὰ στοιχεῖα ἀνάλυσιν καὶ συναί-
ρεσιν πάσχει, οὕτω καὶ συλλαβή, Πηλεί-
δου, Πηλείδαο. ἑρμέας, ἑρμῆς. Καὶ λέξις,
κατταῦρον ἐδιδώς, ἀντὶ κατεδηδώς. Κἀκ
τοῦ ἐναντίου λέξις δύο εἰς μίαν. Βαρυστε-
νάχων, καὶ δακρυχέων, ἀντὶ τοῦ βαρυστε-
νάχων, καὶ δάκρυ χέων. Καὶ λόγος. Συν-
τίθεντο μὲν γὰρ συνδεδεμένοι ἀλλήλοις
οἱ λόγοι, διήρηνται δὲ ἀσύνδετοι ὄντες.

Μετάθεσις.

Καὶ μὲν δὴ καὶ συλλαβαὶ μετατίθεν-
ται τοῖς στοιχείοις ὁμοίως. κελάρυζα, λακέ-
ρυζα. κρυπτοκέφαλος, κεπτοκρύφαλος.
καὶ λέξις. οἷον εἴτις θεὰς σεμνὰς, τὰς σεμ-
νὰς θεὰς λέγοι, καὶ ἄπυρον θεῖον, τὸ θεῖον
ἄπυρον. ἔνθα μὲν γὰρ τὸ σεμνάς, ἔνθα
δὲ τὸ θεῖον προτάττειν σύνηθες. Καὶ
λόγος, οἷον τὸ καλούμενον προθύστερον.
οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας. καὶ ἀπῶσαν
ἐχῆας.

Δίναμις.

Ετι ὃν τρόπον τῶν στοικείων τὰ μὲν φωνήεντα, τὰ δὲ σύμφωνα, ταύτῃ καὶ τῶν λέξεων τὰς μὲν οἷόν τε προφέρεσθαι καθ' αὑτὰς. οἷον τὰ προστακτικὰ τῶν ῥημάτων, καὶ τὰς κλιτικὰς τῶν ὀνομάτων, καὶ αὐτωνυμιῶν ἔσθ' ὅτε. τὰς δὲ οὐκ ἔστιν αὐτῶν ἑτέρου τοῦ προσενεχθῆναι κατὰ διανοίαν ἐντελεῖ, οἷον προθέσεις τε, καὶ συνδέσμους. Αἱ γὰρ τοιαῦται λέξεις αἰαὶ συνεσημαίνουσι, προσκείμεναι δηλονότι ἑτέροις. ὅθεν δὴ αἱ σημασίαι τούτων μετατιθέμενοι πρὸς τὴν τῶν συναπτομένων αὐτῶν δύναμιν, δηλονότι. οἷον ἡ μετὰ, ἑτέρου μὲν τῇ αἰτιατικῇ συναπτομένη, ἑτέρου δὲ τῇ γενικῇ, καὶ σὺν τοῖς ῥήμασιν. ὁμοίως καὶ τοῖς συνδέσμοις. ἡ μὲν οὖν ἀλλήλοις ὅμοια στοιχεῖον, καὶ συλλαβὴ, καὶ λέξις, καὶ λόγος εἰρήσθω, ὧδε τοιοῦτον.

Ανάλογον.

Κοινὸν δ' ἀνάλογον λέξεως, καὶ λόγου, τὸν μὲν λόγον πρὰ τῆς ποιαὶ τῶν λέξεων συνθέσιν ὀρθῶς ἔχειν, καὶ μὴ, τὴν δὲ λέξιν πρὰ τῆς τῶν συλλαβῶν καὶ στοιχείων, ὅ, τε βαρβαρισμὸς ἁμάρτημα πρὶ λέξιν ἐστὶν τε βλοικισμὸς ἁμάρτημα πρὶ λόγον.

Βαρ-

De uiribus literarum, dictionumq;.

Preterea quēadmodū ex literis q̄dā uocales, quædā cōsonantes, eodē modo & dictionū aliquæ possunt proferri per se, utpote imperatiua uerborū, & casus uocatiui nominū, ac pronominū plerunq;, quædā aūt nō possunt cum aliā dictionem pferri, ut sententiā perficiant, ueluti præpositionesq; & coniunctiones. Tales enim dictiones semper cōnotant, appositæ uidelicet aliis, quo fit, ut earum significationes coincidāt in aliarū (cū quibus cōiunguntur) potētiā, puta hæc p̄positio cū, aliud quidē quū actō cōiuncta, aliud uero cū genitiuo, atq; uerbis iuncta, significat. Similit & in cōiūctiōibus. Quatenus ergo int se cōueniāt litera & syll. & dictio, & oratio, dictū sit hactenus.

Proportio.

Cōmunis aūt pportio dictiōi & orationi, nēpe ut oratio iuxta aliq; dictionis cōstructionē recte habeat et secus, dictio ꝟo iuxta cōpositionē syllabarū literarū. Etēm barbarismus uitiū est in dictione, solœcis. ꝟo uitiū in orōe.

Barbariſmus.

Et quadrifariã q̃dẽ fit barbariſmus, quot modis & ſolœciſm. Aut eñ defectu barbare q̃s loq̃ dep̃hendit̃, ſi q̃s dicat p̃ Demoſthenis Demoſtheni, pro ſcripſerũt, ſcripſerãt, aut redundãtia. Aeſchinis, æſchinis, dormit, dormit. Idẽ uero fit, cũ ſyllaba ſoluitur p̃perã, cõcauũ, uum. Vel trãſpoſitione, tempus, pus. currus, rus. Vl̃ immutatiõe, phiala, phiala. uitrum, uitrũ, Aeneas, Aeneę. Et in accẽtu, amicus, cus, mercenarius, cenarius. Itẽ in tẽpore, & in ſcriptura, ut uictoria p̃ ι, cũ oporteat ſcribi p̃ ϊ. De q̃bus etiã dictũ eſt prius.

Solœciſmus.

Eiſdẽ aũt modis fit ſolœciſmus. Aut enim defectu, ueniũt campum, deſt enim, per. Aut abundãtia, de cœlitus, redundat, de. Aut immutatione, arcu bene ſciẽs, pro ſagittare. Recens uero excitabat animũ, pro nuper. Radiſ ſimiles, pro aſſimulabantur, hoc ſibi prõpte dicã, p̃ ob hoc. Intro maris latũ ſinũ, pro in latũ ſinũ. Idem fit, ſi quis ea, quæ accidunt orationis partibus, pu-

Βαρβαρισμός.

Καὶ τετραχῶς μὲν ὁ βαρβαρισμός, τραχῶς δὲ καὶ ὁ σολοικισμός. ἢ γὰρ φυλείας βαρβαρίζων τὰς ἐλέγχεσθ. Δημοσθένους, Δημοσθένου. γεγράφασιν, γέγραφαν. Η πλεονασμῷ, Αἰσχίνου, Αἰσχίνους. κοιμᾷ, κοιμᾶσαι. τοιοῦδε δὲ καὶ τὸ διαιρούμενον φύλλως. κοῖλον, κύϊλον. Η μεταθέσει. κρόταφον, κότραφον. σίφρον, σρίφον. Η ἀλλαγῇ. Φιάλη, Φιέλη. ὕαλον, ὔελον. Λίνειον, Λινέαν. Καὶ πρὸς πρόσωσίας. Φίλος, Φιλός. μισθωτὸς, μῶσθωτος. Καὶ πρὸς χρόνου τε, καὶ γραφῶ, νῖκον ἔσ, ι, σίεον τῇ ει. πρὸ ὧν αὖα καὶ εἴρετ πρότερον τὸ ὀρθόν.

Σολοικισμός.

Ομοίως δέ τοι ὁ σολοικισμὸς, ἢ γὰρ φυλείας, ὀρχονται πεδίοιο. φυλεῖ γὰρ, ἢ-δίας. Η πλεονασμῷ, ὀδ οὐρανόθεν. Πλεονάζει γὰρ ἢ ὀδ. Η ἀλλαγῇ. τόξων εὖ εἰδέναι. ἀντὶ τοῦ τοξεύειν, νέον δ' ἐσαγείρατο θυμόν. ἀντὶ τοῦ νεωστί. Ακτίνεσιν ἐοικότες. ἀντὶ τοῦ ἐοίκασιν. τῷ τοι προφρονέως ἐρέω. ἀντὶ τοῦ δὴ ὅ. εἴσω ἅλος ὀδυρὰ κόλπου. ἀντὶ τοῦ εἰς ὀδυρὰ κόλπον. Τοῦτο μὲν οὖν τὰ παθητόμενα τοῖς τοῦ λόγου μέρεσιν.

οἷον, εἶδος, γένος, ἀριθμὸν, σχῆμα, πτῶσιν, ἢ ὑπερρήματα, ἢ προθέσεις, ἢ τάξιν, συνδέσμων, καὶ συνδέσμους αὐτοὺς ἐναλλάσσειν. Εἶδος μὲν, δῖα γυναικῶν, καὶ μελάντερον ἠΰτε πίσσα. Γένος δὲ, αἴθη θῆλυς ἐοῦσα, καὶ οὐκ ἂν ἐφ' ἡμετέρων ὀχέων πληγέντες, ἀντὶ τοῦ πληγεῖσαι. Ἀριθμὸν δέ. Θέσπιαν, Γραῖαντε, ἀντὶ τοῦ Θεσπιαί. Σχῆμα δὲ, αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι, ἀντὶ τοῦ ἐμαυτὸν, πτῶσιν δὲ, Μεστορίδαι δ' ὁ μὲν οὔτασεν, ἀντὶ τοῦ Νεστοριδῶν, καὶ ἀστράπτων ὑπερδέξια, ἀντὶ τοῦ ἀστράποντα, καὶ διοὺς δὶ ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους, ἐζομόθεν πεφυῶτας, ὁ μὲν πτελέης, ὁ δ' ἐλαίης. Διάθεσιν δὲ, ὁρῶμαι, ἀντὶ τοῦ ὁρῶ. Πρόσωπον δὲ, ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν ὀλύμπῳ σοίτ' ὑπεπείθονται, καὶ δεδμήμεθα πάντες, καὶ σφέτερον πατέρ' ὑμνύουσαι, ἀντὶ τοῦ ὑμέτερον. Χρόνον δὲ, ἐγὼ δ' ἄγω Βρισηΐδα, ἀντὶ τοῦ ἄξω. Περὶ ὑπερρήματα δὲ σολοικισμὸς ἐξ ἐναλλαγῆς, εἴσω δόρπον ἐκόσμει, ἀντὶ τοῦ ἐντὸς, καὶ ἐγγύθεν ἱσταμένη, ἀντὶ τοῦ ἐγγὺς. Περὶ δὲ προθέσεις, εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον, ἀντὶ τοῦ πρὸς Ἀγαμέμνονα, καὶ ὑπὸ ἴλιον ἦλθον, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ ἴλιον. Περὶ δὲ συνδέσμους,

puta speciem, genus, numerum, figuram, casum, uel aduerbia, uel præpositiones, uel ordinem cõiunctoinum, uel cõiunctiones ipsas immutet. Speciem quidem, ut diua fœminarum, & nigrius tanq̃ pix. Genus uero, æqua fœmina, existens, & nunquam in nostris curribus uulnerati, pro uulneratæ, Numerum, Thespian, Græanq̃, pro Thespiæ, Figuram. Ast ego me soluam, pro meipsum. Casum, Nestoride uero hic quidem uulnerauit, pro ribus. Item fulgurãs à dextra, pro fulgurantẽ. Et per binos utiq̃ subijt frutices, ex eadẽ radice adultos, alter quidem ulmi, alter oleæ. Affectũ, uideo, pro uideo. Personã, quicunq̃ dij sunt in Olympo, tibi & obediunt, & timemus omnes, et suũ patrem laudantes, pro uestrũ. Tempus. Ego uero duco Briseida, pro ducam. In aduerbijs fit etiã solœcismus ex immutatione. Intro cœnã parabat, pro intus. Et comitus stans, pro ꝓpè. Itidẽ in p̃positionibus, In Agamẽnonẽ diuũ, ꝓ ad Agamemnonẽ. Et, sub Iliũ uenerunt, pro

ad Ilium. In cõiunctionibus, ipse quidem ego maneo, sed sociũ mitto, pro socium uero. Et durum autem uerbum imperauit, pro durum enim.

Metathesis.

Solœcismus autẽ ex transpositione, ut illud Menandri. Filiola hæc dies dat mihi seu gloriã, siue calumniam. Qd' ita recte se haberet, siue gloriam, seu calumniã. Verũ hæc omnia licet poëtarũ figuræ sint, nobis tamen loco exempli sint posita, eius, qui in soluta oratione fit, solœcismi. Cũ uero de orationis cõstructione cõgrua tractamus, de ipsa prima cõuenientia dicendum est generaliter, deinde de singulis particulis peculiariter consyderandũ, quid rectũ, & secus. Nõ est igitur in subiectis membris, ut incõcinna oratio sit, aut non, sed in contextu dictionũ, quibus accidit appllicari ad id, quod oportet. Si igitur de fœmina dicat aliqs, hæc me uerberauerũt, solœcissat, quia indebite cohæreãt dictiones, q̃uis uere dicat in gñe, sed si ita, hic me uerberauit, nihil peccat, habet enim

συνδεσμοῦς, αὐτὸς μὲν ἐγὼ μενέω, ἀλλ' ἑτάρον πέμπω, αὐτὶ τοῦ ἑταῖρον δὲ, καὶ κρατερὸν δ' ὠθὶ μῦθον ἔτελλεν, αὐτὶ τοῦ κρατερὸν γὰρ.

Μετάθεσις.

Σολοικισμὸς δ' ἐκ μεταθέσεως, ὡς τὸ Μενάνδρου, θυγάτριον ἡ νῦν ἡμέρα δίδωσί μοι, ἢ δόξαν, ἤτοι διαβολὴν, τὸ γάρ τοι ὀρθῶς ἔχον, ἤτοι δόξαν, ἤτοι διαβολὴν, ταῦτα γε μὴν πάντα εἰ καὶ τοῖς ποιηταῖς σχήμαθ' ἅττα ἐστὶν, ἡμῖν μέν τοι, ὡς ὑποδείγματα κεῖσθω, τοῦ περὶ τὸν πεζὸν λόγον σολοικισμοῦ. Ἐπεὶ δὲ περὶ λόγου συντάξεως καταλλήλου θεωροῦμεν, περὶ αὐτοῦ πρότερον τοῦ καταλλήλου ῥητέον κοινῇ, εἶτα περὶ ἕκαστα τῶν μερῶν ἰδίᾳ θεωρηθέον τὸ ὀρθόν τε, καὶ μή. Ἐστι μὲν οὖν οὐκ ἐν τοῖς ὑποκειμένοις τὸ ἀκατάλληλον, καὶ μὴ, ἀλλ' ἐν τῇ συντάξει τῶν λέξεων, αἷς παρέπεται τὸ μεταποιεῖσθαι εἰς τὸ δέον. Εἰ οὖν ὑπούσης θηλείας λέγοιτις, αὕτη μὲ ἔτυψαν, σολοικίζει, διὰ τὸ ἀκατάλληλον τῶν λέξεων, καὶ ἀληθεύει τοῦ γένει, εἰ μέν τοι οὗτός με ἔτυψεν, οὐθὲν ἁμαρθάνει, ἔχει γὰρ τὸ τοῦ καταλλήλου δέον ὁ λόγος, ὥς τε αἱ

λέξεις ἀναμερισμένας εἰς θέσεις ἰδίας, τὰ ὁποσοῦν παρεμπίπτοντα εἰς οὐκ ἀπαβάλλουσαν θέσιν ἐλέγχουσιν, διὰ τῆς παρ' ἑαυτῶν ἀκολουθίας. Τῶν τοίνυν τοῦ λόγου μερῶν, ἃ μὲν εἰς ἀριθμοὺς, καὶ γένη, καὶ πτώσεις μετασχηματιζόμενα, ἃ δὲ εἰς πρώσωπα, καὶ ἀριθμοὺς, ἃ δὲ μηδὲν ἀπαδεχόμενα τοιοῦτό τι, ἀλλὰ καθ' ἕνα μόνον σχηματισμὸν ἐκφερόμενα, ταῦτα δὴ μεταληφθέντα ἐξ ἰδίων μετασχηματισμῶν εἰς τὰς δεούσας ἀκολουθίας ἀριθμῶν, ἢ προσώπων, ἢ γενῶν τῷ τοῦ λόγου συντάξει, ἀναμεμέρισται εἰς ἀπαλλοκὴν τοῦ πρὸς ὁ φέρεσθαι ἕκαστον δεῖ. οἷον (εἰ οὕτω τύχη) πληθυντικὸν, πρὸς πληθυντικὸν, κατὰ τὴν τοῦ αὐτοῦ προσώπου παρέμπτωσιν, γράφομεν ἡμεῖς, μανθάνουσιν ἄνθρωποι, τὸ γάρ τοι ἐν μεταβάσει τοῦ προσώπου οὐ πάντως ἀπαντήσει τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, ἐστὶ γὰρ φαῦναι, καὶ τύπτουσι τὸν ἄνθρωπον, καὶ τύπτουσι τοὺς ἀνθρώπους.

Κατὰ πτῶσιν.

Ὁ αὐτὸς δὲ λόγος κἀπὶ τῶν κατὰ γένος, ἢ πτῶσιν, ἢ πρόσωπον λαμβανομένων, ἔτι γὰρ καὶ τὸ ἐν μεταβάσει ἀδιαφορεῖ, ἡμῶν

enim quod ad congruitatem requiritur, oratio. Vnde dictiões ipsæ distributę insitus proprius, quomodocũq; incidãt in nõ cõuenientem ordinem, ostendũt ex mutua inter eas sequelas. Itaq; ex orationis partibus quædã in numeros, & gña, & casus deducũtur, quædã in personas, & numeros. quædã nihil suscipiũt huiusmodi, sed una tantum figura efferuntur. Partes hæ sanè omnes transsumptæ ex proprijs formis ad debitam congruentiam numeri, aut personæ, aut generis, in orationis constructione disponuntur, ut in hoc conueniant, ad quod referri unaquæq; debet. uelut (si ita contingat) pluralis ad pluralem, secundum eiusdem personæ incidentiam. scribimus nos, discunt homines. Siquidem in transitione personę, nõ omnino requiret idẽ numerus. Licet em̃ dicere, ꝟberãt hominẽ, & ꝟberãt homines.

Transpositio in casu.

Eadem ratio in his quoq;, quæ secũdũ genus, uel casũ, uel ꝑsonã sumunt. Nam qd' intransitione est, indifferent ad

ad omnia se habet. Nos ipse audit, nos ipsi audiunt. Cæterum si conueniant in eodem casu, recidũt, in eandẽ personam, ut, nos ipsos audiunt. modo nõ intercidat cõiunctio, quæ personam distinguat. nos & ipsos audiunt.

Transpositio in genere.

Similiter autem fieri & in generibus solet. hi uiri, hos uiros. Rursum enim in trsnsitione personæ, nihil refert, neque in genere, neque in numero. ut, hos mulier iniuria affecit.

In persona.

Item & in persona, Ille, cũ pater sit, curabit filiũ, quin & te, & me. Si itaq; nihil incidat dictioni, quod discrimẽ possit manefeste facere, integrũ erit, cõnexionem fieri ad diuersa genere, uel casu, uel numero, uel persona, uel huiusmodi aliquo. Irreprehensibilia enim, quæ sic transfiguruntur, fiunt, pulchre scribo, scribis, scripsi. Liquet enim, quod cõgrua est undiq; cõstructio. Nam cũ aduerbialis concursus nõ sit susceptiuus numeri, aut psonæ, aut casus, aut tẽporis quæ recipit uerbum,

ἡμῶν αὐτὸς ἀκροᾶτ', ἡμῶν αὐτοὶ ἀκροῶν-τ', καὶ ἂν εἰ συμβεβηκὸς ᾖ τοῖς αὐτοῖς πτῶσι, ὑποπεσεῖται εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον, ἡμῶν αὐτῶν ἀκροῶντ', εἰ μὴ παρεμπίπτοις σωμβεσμικὴ τὸ πρόσωπον διασήσει, ἡμῶν καὶ αὐτῶν ἀκροῶνται.

Κατὰ γένος.

Ωσαύτως δὲ διὰπὶ τ' γενῶν, ὅθι οἱ ἄνδρες, τούσδε τοὺς ἄνδρας, πάλιν γὰρ τὸ γ' μεταβάσει τ' προσώπου διαφορήσει καὶ τῇ γένει, καὶ τῇ ἀριθμῷ, τούτους γυνὴ ὕβρισεν.

Κατὰ πρόσωπον.

Καὶ ὧδε προσώπου, ἐκεῖνος πατὴρ ὢν, οὐ μελίζεται τοῦ παιδὸς, ἀλλὰ δ' ἡ κῆδ σοῦ, κῆδ ἐμοῦ. Εἴπερ δ' ἐν μὴ ὧν συμβαίνει τῇ λέξει, τὸ τοῦ διάκρισιν δηλαμένον φανερῶς ποιεῖσθαι, ἀδιαφορίζει τὸ ὧν πλέκεσθαι διαφόροις τοῖ γένει, ἢ τῇ πτώσει, ἢ τοῖ ἀριθμῶ, ἢ τοῖ προσώπῳ, ἢ τοιοῦτο τινί, ἀνέλεγκτα γὰρ οὕτω καὶ τὰ τοῦ μετασχηματισμοῦ γίνεται, διαλῶς γράφω, γράφεις, ἔγραψα. Δῆλον γὰρ ὅτι διακέλλει τ' παύτῃ ἡ συντάξις, ἃ γὰρ τοῦ ὅλ' ῥήματ' συμβολ' μὴ δέχα διεκτικὴ ἀριθμῶν, ἢ προσώπων, ἢ πτώσεων,

σεων, ἢ χρόνων. ὧν παραδέχετε τὸ ῥῆμα, ἀκώλυτον τῆς ἐπιπλοκὴν ἴσχει, καὶ ἥκιστα ἔκτου ἐλεγχομένην ὁμοειδοῦς. Οὐκ ἔτι δὲ ταυτὸ συμβαίνει, ὡς ἐπὶ τοῦ κακὸς, προσώπου γὰρ τρίτου ἀριθμοῦ ἑνικοῦ τουτί, ὅθεν καὶ πρὸς ἑνικὸν τὸ γράφει ἡ σύνταξις, καλὸς γράφει, ὡς αὖ πάλιν ἐπὶ τὸ καλὸς οὐ παρέμφατον χρόνου σημαίνει ἀδιαφορεῖ χρόνοις συντασσόμενον διαφόροις, καλὸς γράφει, ἔγραψε, γράψει.

Κατὰ ἐπίῤῥημα.

Ἔτι τῶν ἐπιῤῥημάτων τὰ εἰς διαφόρους ἀναμεριζόμενα χρόνους, προσώποις μὲν διαφόροις ὡς ἀριθμοῖς συντάσσετε, χρόνοις δ' οὐ κατέβην χθές, κατέβης κατέβη, καταβαίνει δὲ, ἢ καταβήσομαι οὔ. Ὡσαύτως δὲ καὶ ὅσα σημαινόμενον ἐπιδέχεται ἐγκλίσεως, οἷον εἶθε, ἄγε. ἡ γὰρ προστακτικὴ ἀνεπίπλοκος τῇ εὐκτικῇ. Τἄλλα δὲ σημασίας ἀμοιροῦντα τοιαύτης ἀκώλυτον ἔχει ἐπὶ πασῶν τῶν ἐγκλίσεων τὴν σύνταξιν.

Κατὰ σύνδεσμον.

Καὶ οἱ σύνδεσμοι δὲ εἰς οὐδὲν τῶν εἰρημένων τεμνόμενοι, ἀδιαφόρως τὰς συνδέσεις ποιοῦτε πρὸς διάφορα γένει, ἢ πτώσεις, ἢ πρόσω-

bum, nihil obstat, quo minus connectãtur, nempe quod nulla arguitur similitudo speciei. Non tamen hoc contingit in pulcher. nam personæ est tertiæ, & numeri singularis, unde cũ singulari scribitur, construitur, pulcher scribit. Rursum quia pulcher nõ incidentiam temporis significat, citra discrimẽ, temporibus accõmodatur diuersis, pulcher scribit, scripsit, scribet.

In aduerbio.

Præterea aduerbia, quæ in diuersa diducuntur tempora, cũ personis quidem diuersis, & numeris ordinãtur, cum tẽporibus uero nõ, descẽdi heri, isti, descẽdit. Descendit aũt, uel descendam nullo modo. Similiter & q̃ significationẽ accipiũt modi, ut utinã, age. Imperaui enim significatio nõ cõiungitur optatiuo. Reliqua aũt significationis huiusmodi expertia, liberã habẽt circa omneis modos cõstructiõẽ.

In coniunctione.

Cõiũctiones uero, si in nihil p̃dictorũ secẽtur, citra discrimẽ cõnectũt ad diuersa uel gña, uel casus, uel ꝑsonas,

Quod

Quod si in his esset q̃dã particularis differẽtia, nõ ea, q̃ exigit cõstructio, seruarẽtur, puta ἄν, q̃ nõdũ facta auferens, uult traducere ea ad potẽtiã. Vnde sanè & potẽtialis dicitur, et ob hoc præteritis omnibus cõiungitur, præterq̃ perfectis. Si igitur quis diceret, scribam ἄν, incongrue componeret.

In Pronomine.

Cæterũ inter pronomina, mihi, in tertia persona nõ ponitur, nempe qd̃ reijcitur, à cognato, sibi. Manifestum item qd̃ neq̃ οἱ in prima ob eandẽ causam. Verum ipse cum tertiæ sit personæ, & primæ, & secũdę coniungitur, cum nulla ibi consequens persona in cognatiõe existat, qua possit eius absurditas coargui. Ipse igit̃ ego, ipse tu.

Seipsos.

Nullũ enim omnino cõtingit uitiũ in his, quæ in cõsequentia definita nõ sunt. Hæc tamẽ si fiãt ex aliquo apta, non perperã cõferentur. Seipsos igitur in prima nõ indecore erit, quod à nosipsos nõ refellatur. Cæterũ seipsũ fortasse. Licet enim et meipsũ cõiũgi.

Neq̃

ἢ πρόσωπα, εἴγε μὴν καὶ ἐπ' αὐτῶν γενηταί τις ἐν μέρει διαφορὰ, οὐκ ἂν τὰ περὶ τῆς συντάξιν σώζοιτο, οἷον ὁ ἄν, ὅτι τὰ μὴ γεγονότα ἀναιρῶν, τέλει περιστᾶν αὐτὰ εἰς τὸ δύνασθαι, ὅθεν ἀρᾶ καὶ δυνητικὸς, εἴρηται, διὰ τοῦ τὸ προχημένοις συντάσσεται, πλὴν τοῦ πρακειμένου. Εἰ οὖν τις λέγοι, γράψω ἄν, ἀκαταλλήλως συντάττει.

Κατὰ ἀντωνυμίαν.

Ετι ὑπὲρ τῶν ἀντωνυμιῶν τὸ ἐμοὶ ὑπὲρ τρίτου οὐ τίθεται, ὡς διελεγχόμενον ἂν ὑπὸ τοῦ συζύγου, τοῦ οἱ. Δῆλον δ' ὅτι οὐδὲ τὸ οἱ ὑπὲρ πρώτου διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ἥγε μὴν αὐτὸς τρίτου οὖσα, καὶ πρώτῳ, καὶ δευτέρῳ συντάττεται, ὅτι οὐδὲν ἀκόλουθον πρόσωπον κατὰ συζυγίαν ὑπάρχει, ὃ ἂν τὸ ἀλλοτριονσυνελέξειεν. Αὐτὸς οὖν ἐγὼ, αὐτὸς σύ.

Εαυτούς.

Ολως γὰρ οὐθὲν συμβαίνει ἁμάρτημα, περὶ τὰ ἐν ἀκολουθήσει ὁρισμένη μὴ ὄντα. Γινόμενά γε μὴν ἕκτου ἀκόλουθα, οὐκ ἔτι πρὰ τὸ δέον συνοισθήσετε. Οὔκουν τὸ ἑαυτοὺς ὑπὲρ πρώτου ἐν κάκῃ, οὐ γὰρ ὑπὸ τοῦ ἐμαυτοὺς διελέγξεται. Τὸ ἑαυτὸν δὲ ἴσως, ἐστὶ γὰρ καὶ τὸ ἐμαυτὸν. Οὔτε μὴν τὸ

σὺ, ἢ ἐγὼ ὦ͂ν διαφόρων γενῶν φαύλως, ἐγὼ γὰρ τοι διακριτικὸν γένος, σὺ δ' ἂν αὐτὸς, σὺ αὐτή, ἐγὼ αὐτὸς, ἐγὼ αὐτή.

Ρήματα.

Ο αὐτὸς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ῥημάτων λόγος, αἱ γοῦν κυρίως ἐγκλίσεις εἰς πρόσωπα καὶ ἀριθμοὺς μεριζόμεναι, τὸ ἀκατάλληλον συνελέγχουσι διὰ ἀριθμῶν καὶ προσώπων, ἢ διὰ ἀπαρεμφάτου ἀμοιρήσασα τούτων, ὃ πάντα πρόσωπα, καὶ ὦ͂ν πάντας ἀριθμοὺς ὦ͂ν βάλλοι, γράφω ἐμὲ, ἡμᾶς, σὲ, ὑμᾶς, χρόνῳ γε μὴν καὶ διαθέσεως ὅτι ἀμοιρεῖ, πῇ δὲ τούτων ἐναλλαγὴν τὸ ἀκατάλληλον ἐμφανίζει.

Μετοχαί.

Δῆλον τοῦτο ὅτι καὶ ἐκ τῶν μετοχῶν, αἷς μετέσται χρόνους, καὶ πτώσεως, καὶ ἀριθμοῦ, ὃ μὲν ὁ καὶ προσωπικῆς διακρίσεως καὶ ψυχικοῦ τοῦ βουλήματος. Διὸ δὴ καὶ πρὸ τὰ μὴ πρόσοντα τούτων ὀρθῶς φάναι συμβαίνει, γράψας αὐτὸς ἔσομαι, αὐτὸς ἔσῃ, αὐτὸς ἔσται, αὐτὸς ἐσόμεθα, αὐτὸς ἔσεσθε.

Ρήματα.

Ἔτι τὸ ἔλεγον καὶ τὰ ὅμοια ἐνίκα ἂν τὰ δι' ἃ τὸ συμπίπτειν τῷ ῥήτορι τὸ πληθυντικὸν κατὰ λήλως σωτάσσεται τῷ πληθυντικῷ

Recte tu, uel ego in diuersis generibus inepte, quādoquidē illis indiscretū genus. Itaque tu ipse, tu ipsa. ego ipse, ego ipsa.

In uerbis transpositio.

Eadem uero est & de uerbis ratio. Proprie itaque modi in personas, & numeros partiti, absurditatem cōstrant, si qua innumeris, personis ue cōmittitur. Infinitiuus autem horum expers, ad omneis personas, omneisque numeros se extendit, scribe me, uos, te, nos. Quia uero tempus, affectumque habet, si quid in his immutetur, incongruitatem arguit.

In participijs.

Manifestū idē hoc & in participijs, quibus cōmunicatio generis est, & casus, & numeri, citra tamē personæ distinctionē, affectusque animalis uoluntarijs. Quapropter circa ea, q̄ absunt illi erratū cōtingit. scribēs surrexi, surrexisti, surrexit, surgito, surgerē.

Verba.

Præterea dicebā, & similia singularis numeri, quia coincidūt cū tertia persona plurali, nō incōmode construūtur

cum plurali, dicebant illi. Excipiantur Dorica. In his enim retractus acutus tonus, distinguit cũ singulari coincidentiam,

Nomina.

Pro confesso autem est, & quæ coincidũt uel in gñe, uel quomodocunq; distingui ab incõgruo, ut sapiens, uel deus. Et in summa, quæ triũ sunt generum, quamuis deus manifestum est etiam fœmini. iungi, sed inclytus, & rusticus nũquã, unde & hic alteratio, inclytus hippodamia.

Participia.

Id cõfesso q̃cp est, q̃ scribẽs cõstruat cũ imperfecto, quatenus coincidẽtia imperfecti recipit, scribẽs gaudebã.

Infinitiuum.

Rursum uero infinitiuũ scribere si assumatur cum præsenti & impfecto congrue absoluit orationem, in constructione huiusmodi aduerbiorum, contigit heri scribere Socratem, contingit hodie scribere Socratem.

Genus uerbi.

Certũ est etiam & de genere. Nam

τικῶ, ἔλεγον ἐκεῖνοι, ὑπεξαιρείσθω τὰ Δωρικά, ἢ γὰρ φ̀ αὐτοῖς καταβιβαζομένη, ὀξεῖα ἀφίσησι τὴν πρὸς τὸ φ̀ικὸν σύμπλωσιν.

Ονόματα.

Ομόλογον δὲ καὶ τὸ τὰ συμπίπτοντα ἅπτει τῇ γρύφ, ἢ καθοποιῶ ἀφίστασθαι τὸ ἀκαταλλήλου. οἷον σοφὸς, ἢ θεὸς καὶ ὅλως τὰ τροιγνῆ. τὸ μὲν θεὸς ἀφὲς ἀὺ πρὸς θηλυκὸν τάσσηται, τὸ δὲ κλυτὸς, ἢ ἄρρ οὔ, ὅθεν φ̀αλλαγὴ τὸ, κλυτὸς ὑπποδάμεια.

Μετοχὴ.

Ομόλογον δὲ καὶ τὸ, τὸ γράφων σων/ πάσθαι παρατατικῶ, ἢ ἀπλονότι, συμπλωσιν παρατατικοῦ ὧν ἀπλέχει, γράφων ἔχαιρον.

Ἀπρέμφατον.

Καὶ τὸ ἀπρέμφατον δὲ γράφειν, μεταλλαφθὲν ἀπ φ̀ωτὸς καὶ πρατατικὸν, καπάλλαλον ἀρτελῆ λόγον φ̀ σωτάξει τ πάστων ὧν ῥημάτων, σωέβη χθὲς γράφειν Σοκράτη, συμβαίνει σήμερον γράφειν Σοκράτη.

Διάθεσις.

Δῆλον δ' ἐλ ὧν διαθέσεως, τὰ γὰρ

καλούμενα μεσότητος ῥήματα, συνέμπτω-
σιν ἀναδεχόμενα ἐνεργείας, καὶ πάθους ὀ-
θὲν πρὰ τὰς διαθέσεις ἁμαρτάνετε.

Πρόσωπον.

Καὶ ὦν συμπτώσεως δὲ προσώπου
δῆλον ταυτό. τὸ γὰρ νικῶ, κατάλληλον
μὲν ὠδὶ πρώτου ὁριστικοῦ καὶ τρίτου
εὐκτικοῦ. ὡς ἔχει τὸ παρ' Ἀλκμαῖνι. νικῶ
δὲ ὁ κάρρων. ἀκατάλληλον δὲ ὠδὶ δευτέ-
ρου ὁριστικοῦ, ἢ δεύτερον τὸ νικᾷς. τὸ
μὲν οὖν κατάλληλόν τε, καὶ μὴ, τῇ συντά-
ξεως οὕτωπως ληπτέον, καὶ ἔτι τὸ μετα-
βατικόν. καὶ ὅλως τὸ πρὸς ἕτερον τῶν με-
ρῶν. Πρὸς γὰρ τὰς διαφόρους τούτων δυ-
νάμεις, διάφορα καὶ τὰ τῇ συντάξεως, ὡς
ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα ἔσται δῆλον.

Τί τὸ εὖ συντάττειν.

Δι' ὃ καὶ εἴη ἂν τὸ εὖ συντάττειν, καταλ-
λήλως ὦν πλέκειν πρὸς ἄλληλα τὰ τῆς λό-
γου μέρη, ὡς ὁ λόγος ὁ ὀρθὸς λέγει, καὶ τοὐ-
ναντίον τὸ σολοικίζειν. ἁμαρτία γὰρ περὶ
συνταξίν τε, καὶ φράσιν ὁ σολοικισμός. τὸ
δὲ ὀρθὸν ἐν τοῖς παρ' ἐνδοξοτέροις τῶν λο-
γίων ὡς ὦν τοπολὺ λεγομένοις. ἐκ τούτων
γὰρ καὶ περὶ τούτων ἡ γραμματικὴ θεω-
ρία καὶ μέθοδος.

in his q̃ media appellãt ꝟba, coincidẽ
tiãq; recipiũt actiõis, & passiõis nihil
quantũ ad gña attinet, peccari potest.

Persona.

Itẽ in cõcursu personæ clarũ & hoc,
nã uinco cõuenit quidẽ in primia in-
dicatiui, & tertia optat. ut uidere est
apud Alcmanem, uincã uero pręstan
tior, nõ itidẽ in secũda indicatiui, qua
tenus secunda est uincis. Proinde con
gruũ, & nõ in cõstructione sic ferè de
pręhendendũ, et item quod trãsitiuũ,
& qd' omnino ad aliquã aliã partẽ re-
fertur. Nam ut diuersæ harũ sunt ui-
res, sic & uariæ cõstructiões, uelut in
his secundum unumquodq; patebit.

Quid recte coordinare.

Quamobrẽ fuerit recte coordinare,
nõ inepte cõnectere inuicẽ orationis
parteis, prout ratio recta dictat, atq;
cõtrariũ solœcissare. Peccatũ em̃ cir-
ca cõstructionemq; & orationẽ solœ-
cismus est. Rectitudo uero loquendi
penes eruditiores qd' plerunq; sic lo-
quãt. Ex his igit, & circa hęc grãma-
tices speculatio, methodusq; ꝟsantur.

De nomine.

CAeterũ inẽ parteis oratiõis primas sortiũtur & nomen & uerbum. Quandoquidem sine alĳs fieri poterit oratio perfecta, at sine his nõ poterit. Nihil tamen intererit, nomẽ sumas, aut pronomen.

Definitio nominis.

Est autem nomẽ pars orationis casibus inflexa, ac significãs sine tempore. Species uero huius quædã secũdũ uocẽ, quædã secundũ significationẽ. Secundũ uocem, primitiua & derivatiua. Secundũ significatũ uero, appellatiua, adiectiua, & quæ sunt dictæ prius. Diuisa sunt enim nomina deriuatiuæ speciei, in patronymicũ, possessiuũ, cõparatiuũ, superlatiuũ, diminutiuũ, denominatiuũ, et [illegible]

De proprio nomine.

Est autem propriũ, quod primã & particularem substantiam significat, ut Socrates, Plato.

De appellatiuo nomine.

Appellatiuum uero, quod secundã & uniuersalem, ut homo, equus.

Περὶ ὀνόματος.

Τῶν δὲ τοῦ λόγου μερῶν τὰ πρωτεῖα ἔλαχε τοὔνομα καὶ ῥῆμα. Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων χωρὶς γίγνοιτ' ἂν λόγος τέλειος, αὐτοῦ δὲ τουτωνὶ οὐκ ἂν γίγνοιτο. Διαφερέτω δὲ μυθὼν ὄνομα λαβεῖν ἢ αὐτωνυμίαν.

Ορος ὀνόματος.

Ἔστι δὲ τὸ ὄνομα μέρος λόγου φωνητικοῦ, σημαντικοῦ ἄνευ χρόνου. Εἴληφε δὲ τοῦτο τὰ μὲν κατὰ φωνήν, τὰ δὲ κατὰ σημασίαν. Κατὰ μὲν φωνήν, πρωτότυπον, καὶ παράγωγον. Κατὰ δὲ σημασίαν. λυτικὸν, προσηγορικὸν, ἐπίθετον. καὶ ὅσα εἴρηται πρότερον. Διήρηται δὲ καὶ τὰ τοῦ παραγώγου εἰς πατρωνυμικὸν, κτητικὸν, συγκριτικὸν, ὑπερθετικὸν, ὑποκοριστικὸν, παρώνυμον, καὶ ῥηματικόν.

Κύριον.

Ἔστι δὲ κύριον τὸ κατὰ πρώτης καὶ κατὰ μέρους οὐσίας σημαντικόν. οἷον Σωκράτης, Πλάτων.

Προσηγορικόν.

Προσηγορικὸν δὲ τὸ κατὰ πλειόνων, καὶ καθόλου οὐσίας. οἷον ἄνθρωπος, ἵππος.

Επίθετον.

Επίθετον δὲ τὸ κατὰ κυρίων, ἢ προσηγορικῶν λεγόμενον, οἷον ἀνδρεῖος, ταχύς.

Συνταξις ἐπιθέτου,

Τοιοῦτο δ' ὂν τὸ ἐπίθετον, οὐ μόνον ὁμογενῶς τε, καὶ ὁμοπτώτως, καὶ ὁμοαρίθμως τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς πρόσκειτ', ἀλλὰ καὶ πλαγίως συντάσσεται ὀνομάτων ἑτέρων αἰτιατικῇ, ἡ γὰρ τῆς δοτικῆς χρῆσις οὐ πανύ τοι ἀκριβὴς ἡγιὴς οὖν τὸ σῶμα, καὶ λευκὸς τὴν τρίχα, καὶ πυῤῥὸς τοὺς ὀφθαλμούς.

Ενάρθρως.

Καὶ τὰ μὲν ἐνάρθρως, τὰ δὲ ἀνάρθρως. Ενάρθρως μὲν, ἔνθα ἡ τοῦ ὑπαρκτικοῦ μετοχὴ ἀποῦσα, ὅμως ὑπονοεῖτ'. οἷον ὁ ἀγαθὸς Σωκράτης φιλοσοφεῖ. Τὸ γὰρ ἐντελὲς ἦν. ὁ Σωκράτης ὁ ὢν ἀγαθὸς, ὥστε εἰ καὶ τὸ κυρίον γε προτάττοιτο, οὐδ' οὕτως ἄνευ ἄρθρου τὸ ἐπίθετον λέγοιτ' ἄν, ὁ Σωκράτης γάρ τοι ὁ ἀγαθὸς φαμὲν, ἑκατέρῳ τῶν ὀνομάτων ἄρθρον συνάπτοντες: Οὕτω γὰρ συμβαίνειν ἀνάγκη προηγουμένου, τοῦ κυρίου, ἢ προσηγορικοῦ. Ανάρθρως δέ τοι προφέρεται, ἔνθα τὸ ὑπαρκτικὸν αὐτὸ ῥῆμα μόνον, ἢ λεγόμενον, ἢ νοούμενον.

Σωκρά-

De adiectiuo.

Porrò adiectiuũ, quod de proprijs & appellatiuis dicitur, uirilis, uelox.

Constructio adiectiui.

Quippiã uero huiusmodi exiẽs adiectiuũ, nõ solũ in simili genere, in similiq; & casu, & numero, proprijs & appellatiuis adhibet̃, uerũ etiã oblique cõstruitur cum nominũ diuersorũ accusatiuo. Nã datiui usus nõ admodũ exquisitus. Sanus igitur corpus, & albus cæsariem, & flauus oculos.

Cum articulis.

Atq; alia cũ articulo, alia sine articulo. Cũ articulo aũt quãdo ꝟbi substãtiui participiũ abest, & tamen subintelligitur, ut bonus Socratres philosophatur. Integrũ em̃ esset, Socrates ens bonus. Vnde si propriũ nomẽ p̃ponatur, nõ ita sine articulo adiectiuũ pronũciandũ est. Socrates em̃ bonus dicimus, utriq; nominũ articulũ coaptantes. Nempe ita fieri necesse præcedẽte ꝓprio, uel appellatiuo. Sine articulo ꝟo ꝓferimus, ubi substãtiuũ uerbũ solũ adest uel expressum, uel intellectũ.

Socrates

Socrates uir bonus. Aristoteles sapiens. Tametsi ista in articulatum genitiuum pluralem commutare, nihil prohiberet. Socrates bonorum erat, Aristoteles sapientum.

Itaque propria & appellatiua in eodem & genere, & casu, & numero sua adiectiua habent, retinentq;. Coniungantur autem his homonyma, quorũ nomen quidem commune, uerum in nomine ipso ratio substãtiæ est diuersa. Item synonyma, quorum nomen & ratio cõmune. præterea quæ gentem significãt & cõtentiua, nempe ea quę simul significant cõtinens, & contentiuũ ut lauretũ, cubile. Pæ'ea quæ ad imitationẽ sonorũ ac uocũ qualitates sũt efficta. Ad hæc quæ genus, aut speciem significant. Item absoluta, ut quæ per se ipsa intelligũtur. deus, sermo. De reliquis autem (iuxta significationem) speciebus, qualem cõstructionem habeant, dicamus. Quæ igitur ad aliud semper referuntur, atque ob talẽ habitudinem nominantur ad aliquid, quatenus per excellentiam, subiectio

Σωκράτης ἀνὴρ ἀγαθός, Ἀριστοτέλης σοφός. Ταῦτα γε μὴν καὶ εἰς φάρθρον γενικὸν πληθυντικοῦ μεταβάλλειν, οὐθὲν ἂν κωλύοι. Σωκράτης τῶν ἀγαθῶν ἦν, Ἀριστοτέλης τῶν σοφῶν.

Τὰ μὲν κύρια τε, καὶ προσηγορικὰ ὁμογενῶς τε, καὶ ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιαρίθμως σχέσιτὰ ἐπίθετα ἴσχει. Συμπαρειλήφθω δὲ τούτοις καὶ τὰ ὁμώνυμα, ὧν, ὄνομα μὲν κοινόν, ὁ δὲ κατὰ τοὔνομα λόγος τῆς οὐσίας διάφορος. Καὶ τὰ συνώνυμα ὧν τὸ, τε ὄνομα καὶ ὁ λόγος κοινόν. Καὶ τὰ ἔθνους δύλωτικὰ, καὶ τὰ ποδιεκτικὰ, οἷον τὰ ἅμα δηλοῦντα τὸ ποδιέχον, καὶ τὸ ποδιεχόμενον, οἷον λαφνώη, λοιτώη. Καὶ τὰ μιμητικῶς, πρὸς τὰς τῶν ἴχνων ποιότητας πεποιημένα. Καὶ πρὸς τούτοις τὰ γένους, ἢ εἴδους σημαντικά. Καὶ τὰ ἀπολελυμένα, οἷον τὰ καθ' ἑαυτὰ νοούμενα, θεὸς, λόγος. Περὶ δὲ τῶν λοιπῶν, (κατὰ τὴν συμασίαν) εἰδῶν ποιάν τινα σύταξιν ἔχει, λέγωμεν. Τὰ μὲν οὖν πρός ἕτερον ἀεὶ θεωρούμενα, ἢ δι' ἃ τοιαύτην σχέσιν ὀνομαζόμενα πρός τι, καθ' ἕτερον λέγεται μὲν ὄντα ἢ καθ'

ἢ καθ' ἕστατα γλυ, ἀπὸ ὑυθείας εἰς γωνικὴν τῶν πρὸς ἃ ἡ χεσις ἀπολίδεται, οἷον πατρὸς, υἱοῦ, δ' οὖλος, λευκότου, δ' ἐπιφανείου, ἕως δ' ἐπιπέδου. Ωσαύτως δὲ καὶ τὰ κατὰ διαφορὰν λεγόμενα, οἷον ἄλλο, ἕτερον, δ' ιάφορον, καλείδω δὲ διαφορικὰ, ἀνίσου δ' ὄντα, ἀπ' ὑυθείας πρὸς δ' ολικὴν ὡς τὸ φίλος τῷ δεῖνι, καὶ ἴσος, ὁ μέτρων, καὶ ὅμοιος, καὶ ὁ αὐτὸς, καὶ ὁ γνωρίμος. Καὶ ὅλως ἐκ τ' ὁμοῦ, ἢ φύσω, τυγχάνει συγκείμενα. οἷον ὁμόσσιος, ὁμοφυλὸς, σύμφυτος, συγγενὴς. Τὸ δὲ πρὸς γενικὴν ταῦτα σωτικὰ ἀφῆ, κλητικὰ δὲ εἴη, οὐ τὸ πρὸ τὸ πρός τι ἐτύμως, ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἐκ τ' ὁμοίως, ὁ ἴσως, καὶ τῶν τοιούτων οἷον ὁμοιοχήμων, ἰσοπαλής.

Ως πρός τι.

Τὰ δὲ ὡς πρός τι (οἷον τὰ ἀμέσως αὐτικείμενα) διαζευγμένως ἀλλήλοις σωτικόσεται, ἢ καὶ ἡμέρα ὄντι, ἢ νύξ. ἢ φῶς, ἢ σκότος. ἢ ζωὴ, ἢ θάνατος. ἢ νόσος, ἢ ὑγίεια.

Ρυσικά.

Τὰ δὲ ρυσικὰ, οἷον τὰ ἀποκείσιμ ὡρισμένως ζητοῦντα, ἅκιστα ἄθροις σωτάσσεται, ἐπ' ἐρωτήσει ἀρκτικὴ λόγος, οἷς τὸ μὲν πῦσμα

subiectionẽq; sumũtur, à recto ad genitiuũ eorũ, ad quę habitus redditur, cõstruũtur, quẽadmodũ pater filij, seruus domini, duplũ dimidij. Cõsimiliter uero quæ secũdũ differentiã dicũtur, ut aliud, alterũ, diuersũ. Vocẽtur aũt differentialia, quæ ex æqualitate sunt, à ntõ in datiuum, ut amicus alicui, & æqualis, & uicinus, & similis, & idẽ, & cõtrarius. Item quæcũq; à simul, uel con cõponũtur, ut cõsubstãtialis, cõnaturalis, suffragator, confessor. Nã cũ gtõ hæc cõstruere, possessionis fuerit, nõ relationis uerę. Eodẽ aũt modo, & à similis, & æqualis, ac similibus, cõformis, æqualis in pugna.

Tanquam ad aliquid.

Quæ autẽ sunt tanq̃ ad aliquid (ut immeditate oppositа) disiunctiue inuicẽ cõstruũtur, uel dies est, uel nox, uel lumen, uel tenebræ, uel uita, uel mors, uel morbus, uel sanitas.

Interrogatiua.

Cęterũ percõtatiua, ut q̃ responsionẽ definite poscunt, nequaq̃ cũ articulis cõstruũtur in interrogatione initiali ora-

orationis, qd' interrogatio ignorantis sit, articulus uero referentis, quis, qualis, uter, quotus, quantus, qualis cuias, quot. In exceptione tamẽ interrogationis articulatè interdum proferũtur, ut, qualia dicis? quem dicis? et quis interrogas? Construũtur autẽ interrogatiua hæc, & maxime hoc nomẽ quis, cũ uerbis, substantiuisq; et uocatiuis subsequente nomine, atq; etiam si pronomẽ tertiæ personæ adhibeatur quis iste? uel quis uocatur, qd' Socrates. Et per defectũ substãtiui ut, quis ipse? Qd' si, quis, ponatur solũ, cũ quouis uerbo collocari poterit. ueluti, qs ambulat? quis disputat? Et si pronomẽ reddatur, minime sub interrogatione opus erit. ut, quis scribit? ego. Si nomen, opus adhuc erit interrogatione altera, quod nomen commune ad multa sit, multaq; significet. quis scribit? Esaias. quis Esaias? filius Nicolai. At ambiguè interrogans, subiũctiuo coordinabit. utrum taceã? quid dicã? In summa interrogatio subiũctiuũ uerbũ reqrit. uis dicã?

Indefi-

πῶσμα ἀγνοοῦντος, τὸ δὲ ἄρθρον ἀναφέροντος, τὶς, ποῖος, φότερος, πόσος, πόσος, πηλίκος, ποδαπὸς, ποσαῖος, ἐπ' ἀντερωτήζει δέ τοι τοῦ εἰρημένου, καὶ ἐνάρθρως, ἔσθ' ὅτε, οἷον τὰ ποῖα λέγεις; τὸν τίνα; καὶ ὁ τὶς ἐρωτᾷς; συνάπτεται δὲ τὰ ἐρωτηματικὰ ταῦτα καὶ μάλιστα τὸ τὶς, τῶν ῥημάτων τοῖς ὑποτακτικοῖς τε, καὶ κλητικοῖς, ἐπαγομένου τε ὀνόματος, καὶ εἰ ἀντωνυμία ἐκ τρίτου πρόσκειται. τίς ἐστι οὗτος; ἢ τὶς ὅδε καλεῖται; ὅτι Σωκράτης, καὶ ἐλλειπτικῶς τοῦ ὑπακρτικοῦ, τίς οὗτος; εἴ γε μὴν τὸ τὶς τάττηται μόνον, παντὶ ῥήματι συνάπτεσθαι δυνατὸν ἂν εἴη, τίς βαδίζει; τίς διαλέγεται; καὶ εἰ μὲν ἀντωνυμία ἀφδοθείη, ἥκιστ' ἂν ἐπερωτήσεως δέοι, οἷον, τὶς γράφει; ἐγώ, εἰ δ' ὄνομα, ἔτι δεῖ ἐρωτήσεως ἑτέρας διὰ τὸ τοῦ ὀνόματος ὁμώνυμον, καὶ ἄλλως πολύσημον, τὶς γράφει; Ἠσαΐας, τὶς Ἠσαΐας; ὁ Νικολάου. Διαφωρητικῶς δὲ ἐρωτῶν, πῶς ὑποτακτικὸν συντετάξεται, πότερον σιωπῶ; τὶ λέγω; ὅλως τε ἡ ἐρώτησις ὑποτακτικὸν τοῦ ῥήματος ἀπαιτεῖ, βούλει, εἴπω;

L Αόριστα.

Ἀόριστα.

Καὶ τὰ μὴ δηλοῦντα δὲ ὡρισμένως μηθὲν, καὶ διὰ τοῦτο ἀόριστα προσαγορευόμενα, οὐ συντάσσεται ἄρθροις, ὅς τις, ὁποῖος, ὁπότερος, τὶς ἐγκλινόμενον, τὸ δ' ἐν τούτοις ἀρκτικὸν ο, οὐκ ἄρθρον, ἀλλὰ λέξεως μέρος.

Ἀναφορικά.

Τὰ δὲ ἀναφορικὰ καὶ αὐτὰ (ὡς τὰ πευστικὰ, καὶ ἀόριστα) ἐπί τε ποιοῦ, καὶ ποιοῦ λέγεται, τοῖς τε κυρίοις, καὶ προσηγορικοῖς συντάσσεται ὁμοιωγενῶς, καὶ ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιώσεως, ἢ δείξεως ἕνεκα. Ἐστι δ' ὅτε καὶ θαυμαστικῶς προφερόμενα. Καλεῖται δ' οὕτω διὰ τὸ τὴν διάνοιαν ἐπί τι ἀναφέρεσθαι τῶν προεγνωσμένων. Συμβαίνει γὰρ τὸ τοιοῦτο ὅταν τις λέγῃ, τοιοῦτος ἦν Ἀχιλλεὺς, οἷος Αἴας. ταῦτα μὲν οὖν εἴη ἂν ἀναπολητικὰ τούτων προεγνωσμένων, καὶ ὁμοιωματικά. Ἐξέστω δέ τοι ταυτὰ καὶ δεικτικὰ, καὶ ἀνταποδοτικὰ ὀνομάζειν, ὅτι πολλάκις χρώμενοι τοῖς τοιούτοις δεικνύομεν ὁρῶντες τί ὁμοίον, καὶ ὅτι πρὸς ἄλληλα ἀνταποδίδοται ἡγούμενα καὶ ἑπόμενα. Κυρίως δ' ἀνταποδοτικὰ, τὰ ἔχοντα τὸ τ, ἀρκτικὸν, τοιοῦτος

Indefinita.

Rursum quæ nihil significant definite, & ob hoc indefinita appellātur, non cōstruuntur cum articulis. quis, qualis, uter, & quis sumptum enclitice. Nam in his initiale ο non articulus, sed dictionis pars est.

Relatiua.

Præterea relatiua & ipsa (ut introgatiua et indefinita) tā de qualitate, q̄ de q̄ntitate dicūtur, proprijsq́ & appellatiuis iunguntur in simili genere & casu, idq́ similitudinis aut demonstratiōis causa. Nōnunq̄ tamē & admiratiue pferuntur. Vocātur aūt ita, quod sententiam ad aliquod referant prius cognitorū. Contingit nempe hoc, cū quis dicat: talis erat Achilles, qualis Aiax. Hęc igit̄ fuerint referentia quodāmodo prius cognitorū, & similitudinaria. Liceat aūt hęc & demōstratiua, et redditiua nominare, q̄ pe utētes nominib9 huiusmodi, cōplādo ostēdimus q̄d simile, quodq́ facilissim sese reddūt, p̄cedūtq́, et sequūtur, quāq̄ pprie redditiua sut q̄ incipi

unt à τ, talis, talis, tãtus. Quę sanè et ꝑ
δε extendũtur, talis, & cũ articulis cõ
struũtur. Verũ quę á uocali incipiũt,
nõ iũgũtur articulis. Nõ em̃ ὁ ὅιος dici
mus, neq; ὁ ὅσος. Præcedũt utiq; se in-
uicẽ in cõstructione, sequuntur q; ut
dictũ est. ut, utinã, qñto inferior sum,
tãto te superior forẽ. &, Verũ nõ tot
fuerũt, quot formosi græci. Quanq;
etiã sine relatiuo accipiuntur reddi-
ua, uel absolute quidẽ, uel discretiue,
uel admiratiue. Tale caput desydero.
Multo tñ potius relatiua sine reddi-
uis. Siqdẽ calamitates ꝑpessus est, q̃-
les nemo, dicimus. Et sapiẽtibus cõui-
xit, qulibus nemo. Itẽ, bella absoluit,
(quanta nemo.

Comprehensiua.

Cõprehensiua, uero, ueluti q̃ in sin-
gulari numero multitudinem signi-
cãt, singularibus, & pluralibus adiũ-
gunt̃ uerbis, populus dixit, populus
dixerũt. Quanq; alia omnia nomina
singularit̃ prolata, singularibus, ad-
iungantur uerbis, dualiter uero, dua-
libus, & pluralit̃, pluralibus. Præte-
(q̃ Attice ordinant̃ cũ singularibus
neu-

τοιοῦτος, τυλίκος, τόσος, ἃ δὴ καὶ τοῦ
δὲ ἐπεκτείνεται, τοιός δε, καὶ ἄρθροις
συντάσσεται, τάγε μὴν ἀπὸ φωνήεντος
ἀρχόμενα, οὐ συντάσσεται ἄρθροις, οὐ γὰρ
ὁ οἷος λέγομεν, οὐδὲ, ὁ ὅσος. Ηγεῖται μὲν
δὴ ἀλλήλων ἐν τῇ συντάξει, καὶ ὑπὸ φέρε-
ται ὡς εἴρηται. οἷον αἴσθ' ὅσον ἥσσων εἰ μὶ, τόσον
σέο φέρτερος εἴην. καὶ ἀλλ' οὐδ' οἱ τόσσοι ἦ-
σαν ὅσοι ἑλίκωπες ἀχαιοί. καὶ χωρὶς δὲ ἀνα-
φορικοῦ λαμβάνεται τὰ ἀνταποδοτικὰ, ἀ-
πολύτως, ἤτοι ἀπὸ σηματικῶς, ἢ θαυμαστι-
κῶς, τοίην κεφαλὴν ποθέω. Πολλῶ δὲ μάλ-
λον τὰ ἀναφορικὰ δίχα τῶν ἀνταποδοτι-
κῶν. Συμφορῶν γὰρ πεπείρατο, οἷον οὐ-
δεὶς φαμὲν, καὶ σοφοῖς ἐνέτυχεν, οἵοις οὐ-
δεὶς, καὶ πολέμους διήνυσεν, ὅσους οὐδεὶς.

Περιληπτικά

Τὰ δὲ περιληπτικὰ, οἷον τὰ δι' ἑνικοῦ
ἀριθμοῦ πλῆθος σημαίνοντα, ἑνικοῖς καὶ
πληθυντικοῖς συντάσσεται ῥήμασιν, ὁ
δῆμος εἶπεν, καὶ ὁ δῆμος εἶπον. Καί τοι
τ' ἄλλα πάντα τῶν ὀνομάτων ἑνικῶς μὲν
προφερόμενα, ἑνικοῖς συντάσσεται ῥή-
μασι. Δυϊκῶς δὲ, δυϊκοῖς, πληθυν-
τικῶς δὲ, πληθυντικοῖς. Πλὴν τῶν (Ατ-
τικῶς συντασσομένων ἑνικοῖς) οὐδετέ-

ρων πληθωτικῶν. Ἀττικοὶ γὰρ τὰς πληθωτικὰς τῶν οὐδετέρων ὀνομάτων θείας φωνικοῖς συντάσσουσι ῥήμασι, παίζει τὰ παιδία. Καὶ ἡ μὲν ἄπλα μὲν τῷ σχηματισμῷ πληθωτικά, τῇ δὲ σημασίᾳ φωνικά, ἢ δυϊκά, ταῦτα δὴ μὲν σημαινομένῳ ῥήμασιν φωνικοῖς, ἢ δυϊκοῖς, οὐχὴ συντάττεται, δεῖ δὲ σχηματισμῷ πληθωτικοῖς. Ἀθῆναι φιλοσοφίαν διέπρεπον, οὐ διέπρεπε, καὶ ἀμφότεροι χρῶνται, οὐ γράφεται, τὸ δ' ἄμφω καὶ δύο δυϊκὰς, ὡς τῇ σημασίᾳ, οὕτω καὶ τῇ φωνῇ, δυϊκῆς τε, καὶ πληθωτικοῖς συντάσσεται ῥήμασιν, τὸ μὲν δύο τῷ φυσικῷ σημασίαν, τὸ δὲ ἄμφω ἐμπεριέχεσθαι τῷ πληθωτικῷ ἀριθμῷ τὸ μὲν, καὶ τὰ δύο, ἄμφω οὕτω τρέχοντα, λέγομεν, καὶ ἄμφω τρέχουσι. Καὶ μὲν δὴ καὶ περὶ ἅπασαν λέξιν οὕτω δυϊκῷ ἀριθμοῦ χρώμεθα δεῖ πληθωτικῷ πολλάκις. Ὁ γὰρ εἷς λέγοι ἄν, ἡμεῖς δὲ γράφομεν. ἀνάπαλίν γε μὲν φωνικοῖς χρῆσθαι, ἢ δυϊκοῖς, αὖτι πληθωτικῷ φαῦλον. Τὸ δ' Ὁμήρου, Μήπως ἀσπίδα σὺν λίνου ἀλόντε παναίρου, ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἕλωρ, καὶ κύρμα γένησθε.

neutra pluralia. Attici nanque plurales neutrorum nominũ rectos singularibus coniungunt uerbis, ludũt pueri. Etsi aliqua fuerint formatione quidem pluralia, significatione uero singularia, uel dualia, iuxta significationẽ uerbis singularibus aut dualibus non oportet componere, sed iuxta formationem pluralibus. Athenæ philophia excelluerunt, nõ excelluit. Et utrique scribunt nõ scribunt dual. Cæterum quia ambo, & duo ut significatione, ita & uoce tam dualibus, quàm pluralibus, adiunguntur uerbis, quum propter naturalem significationẽ, tum quia cõplectũtur in plurali numero singularis, & dualis. Ambo currunt dual. dicimus, & ambo currũt. Veruntamẽ in omni dictiõe susceptiua numeri utimur plurali frequẽtius. Nẽpe unus dixerit, nos scribebãus. Cõtra ꝟo sin gularibus uti, uel dualibus pro pluribus, uitiosum, nã illud Homer. Ne forte tãc̃ implicamẽtis retis capti rapacis, hostibus discerptio, ac p̃da fiatis,

tis, figura poëtica est, & in soluta oratione nõ usurpanda, sed neque. duali cum singulari utimur. Nam quod duorum significatiuum est, in duali semper manet. Collectiua igitur, cũ & ipsa appellatiua sint, in eodẽ genere, eodẽq; casu sibi adiectiua asciscũt, fortũatus populus, beata multitudo.

Partitiua.

E partitiuis aũt quadrupliciter formatis, aliud unũ notat è duobus, alt. Aliud duo per unum, uterq;. Aliud unũ è multis, alius. Aliud plureis per unum, unusquisq;. E quibus alterum & aliud recipiũt articulũ, utrunq; & unumquodq; nõ, omnia tamen genitiuũ optant uel possessiue, uel discretiue, ut unumquodq; animaliũ, aliud à lapide est. Atq; ut adiectiua, ita ipsa in eodẽ genere, eodemq; casu cõstruuntur cum proprijs & appellatiuis.

Ordinalia.

Itẽ ordinalia, puta significatiua ordinis, in eodẽ et gñre, & casu pariter cũ ꝓprijs, & appellatiuis cõstruũtur, primus deus, prima substãtia, prima species.

Materia

σχῆμα ποιητικὸν ἐστὶ, καὶ τῷ πέζῳ λόγῳ ἄχρηστον. οὐ μὴν ἀλλ' οὐδὲ δυϊκῷ πρὸς ἑνικὸν χρώμεθα. δυάδος γάρ τοι σημαντικὸν αἰεὶ τὸ δυϊκόν. Τὰ μὲν δὴ περιληπτικὰ ταῦτα προσηγορικὰ ὄντα, ὁμοιωγενῶς τε καὶ ὁμοιοπτώτως σφίσι τὰ ἐπίθετα σχηματήζει. ὁ εὐτυχὴς δῆμος. ἡ εὐδαίμων πληθύς.

Επιμεριζόμενα.

Τῶν δὲ ὑπομεριζομένων τετραχῶς σχηματιζομένων, τὸ μὲν εἷς ἐκ δύο. ὡς ἕτερος. Δύο καθ' ἕνα, ὡς ἑκάτερος. Εἷς ἐκ παλλῶν. ὡς ἄλλος. Πολλοὶ καθ' ἕνα. ὡς ἕκαστον. ἕτερον καὶ ἄλλο ὑπὸ δέχεται ἄρθρον. τὸ δ' ἑκάτερον καὶ ἕκαστον οὔ. πάντα δέ τοι πρὸς γενικὴν, ἢ κτητικῶς, ἢ διαφορικῶς. οἷον ἕκαστον τῶν ζώων, ἕτερον τοῦ λίθου ἐστίν. ὑπηθετικῶς μέν τοι καὶ ταῦτα, ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπτώτως συντάσσεται τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς.

Τακτικά.

Καὶ τὰ τακτικὰ δὲ, οἷον τὰ σημαντικὰ τάξεως, ὁμοιωγενῶς τε, καὶ ὁμοιοπτώτως τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς συντάσσεται ὁ πρῶτος θεὸς, ἡ πρώτη οὐσία, τὸ πρῶτον εἶδος.

Μετουσιαστικά.

Τὰ δὲ μετέχοντα οὐσίας τινός, καὶ ταύτῃ καλούμενα μετουσιαστικὰ, πρὸς τὰ κύρια καὶ προσηγορικὰ τὴν σύνταξιν, καὶ αὐτὰ ἔχει ὡς τὰ ἐπίθετα. ξύλινος πίναξ, ὀστράκινον σκεῦος. ὁμοιογενῆ τέ ἐστι καὶ ὁμοιόπτωτα τοῖς ὑποκειμένοις. οὕτω μὲν ἐν τὰ κατὰ σημασίαν εἴδη.

Πατρωνυμικά.

Τῶν δὲ κατὰ φωνὴν τὰ μὲν ἀπὸ πατρὸς καὶ προγόνων ἐσχηματισμένα, καὶ πατρωνυμικὰ διὰ τοῦτο καλούμενα, κύριά τε δυνάμει ἐστί. ὅθεν δὴ καὶ σύνταξιν τὴν αὐτὴν τοῖς κυρίοις ἔχει πρὸς τὰ ἐπίθετα. οἷον Πηλείδης γενναῖος. Καὶ συντάσσειν δὲ τοῖς πατρωνυμικοῖς ἔξεστι τὰ κύρια τῶν παίδων αὐτῶν ὀνόματα, τοῦ Σαφοῦς χάριν, ἔνθα κοινὸν πλείοσιν ἡ πατρωνυμία οἷον, Ατρείδης Μενέλαος, ὁ Πριαμήδης Εκτωρ.

Κτητικά.

Οὐ μὴν δὲ καὶ τὰ ὑποπεπτωκότα τῇ κτήσει ὡσαύτως, ἐμπεριείληπται γὰρ τοῖς τοιούτοις τὸ κεκτημένων, ἀλλ' ἀνάγκη προσυπακούεσθαί τι, εἰ γάρ τις λέγων ἀνθρώπινον, μὴ ἀμφέροι σῶμα, ἢ τοιοῦτό τι, ἀτελὲς

Materialia.

Participantia aũt materiæ alicuius, & ob id dicta materialia, cum ꝓprijs, & appellatiuis constructionẽ & ipsa habẽt, sicut adiectiua, lignea tabella, testacuũ uas, eiusdẽq; et generis sũt, et casus cũ subiectis. Sic igitur & quæ secundũ significationẽ sumunt̃ species.

Patronymica.

Quæ uero secundũ uocem, alia quidem à patre & maioribus formãtur, & patronymica ob hoc appellantur, propriaq; sunt potẽtia. Vnde sanè & cõstructionem eandem, quã propria habent cum adiectiuis, ut Pelides generosus. Quin & adiũgere patrõymicis licet propria filiorũ ipsorũ nomina expressiõis causa, ubi cõmunis est pluribus gñris denominatio, ut, Atrides Menelaus, Priamides Hector.

Possessiua.

Ita & quæ sunt subiecta possessioni similiter. Comprehenditur nanq; in his res possessa, at ut necesse sit subaudire quippiã. Nã si quis dicens humanũ, non inferat corpus, uel tale quid, imper-

imperfectũ quiddã protulerit. Appo
nendũ igitur, aut propriũ aliquod,
aut appellatiuũ. Cõstruuntur aũt &
hæc ut adiectiua in eodẽ casu, eodẽq;
gñre cũ ppriis & appellatiuis, cõstru
ctionẽq; articulo eãdẽ habẽt, quã cũ
adiectiuis. Ionicũ indumentũ, indu
mentũ Ionicũ, & trãssumenti, Ionicũ
genus indumẽti. Resolutioq; in pri
mitiui gtũũ inḱdũ fit. Telamonius fi
liꝰ, Telamõis filiꝰ, meũ amicũ, amicũ
mei. Platõica opinio, Platõis opinio,
Cõparatiua, & Superlatiua. (tõnis opinio.

Cõparatiua aũt & suplatiua cõmu
niť quidẽ cũ subiectis, appellatiuisq;
& propriis (de quibus p̃dicãtur) con
struũtur, idq; ut adiectiua in eodẽ ge
nere, & eodẽ casu. Atq̃ tamen habẽt
cõparationẽ, eorũ genitiuũ postulãt.
Achilles fortior Aiace, et fortissimus
Græcorum. Differunt autẽ hoc qui
dem, quod nõ solum singularẽ, sed &
pluralẽ sortiãtur genitiuũ, uerũ sup
latiuũ pluralem tantũ. Cõparatiuũ
enim per intensionẽ uel ad unũ assu
mitur, uel ad plura. Socrates Melisso
sapien-

ἀτελὲς, αὖ, τι φράζοι, δεῖ τίνων πρὸς
θῆναι τί τῶν κυρίων, ἢ προσηγορικῶν,
συντάσσεται δὲ καὶ ταῦτα ὡς τὰ ἐπίθε
τα ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιογενῶς τοῖς
κυρίοις, καὶ προσηγορικοῖς, τιθέασι σύν
ταξιν τοῦ ἄρθρου ὁμοίως ἔχει πρὸς ὧν θέ
τοις, ἢ ἰωνικὴ στολὴ, ἢ στολὴ ἰωνικὴ, καὶ
μεταλαμβάοντι, τὸ ἰωνικὸν τῆς στολῆς. Α
νάλυσις τε εἰς τὴν πρωτοτύπου γενικῶν.
Τελαμώνιος υἱὸς, Τελαμῶνος υἱὸς, τοῦ
ἐμοῦ φίλου, τοῦ φίλου μου. Πλάτωνικὴ δό
ξα, πλάτωνος δόξα.

Συγκριτικὰ καὶ ὑπερθετικά.

Τὰ δὲ συγκριτικά τε καὶ ὑπερθετικὰ
κοινῆ μὲν πρὸς τὰ ὑποκείμενα προση
γορικά τε καὶ κύρια (ὧν κατηγορεῖται)
συντάσσεται ὡς τὰ ἐπίθετα ὁμογενῶς,
καὶ ὁμοιοπτώτως, πρὸς ἃ καὶ ἔχει τὴν
σύγκρισιν γενικὴν ἀπαιτεῖ. Ἀχιλλεὺς
ἰσχυρότερος Αἴαντος, καὶ ἰσχυρότατος
ἑλλήνων, διαφέρει δὲ ἡ τὰ μὲν, οὐ μό
νον γενικοῦ, ἀλλὰ καὶ πληθυντικοῦ ἐ
λαχε γενικὴν, τὰ δ' ὑπερθετικὰ πλη
θυντικοῦ μόνου. Συγκριτικὸν μὲν γὰρ
τὸ καθ' ἐπίτασιν ἢ πρὸς ὀλίγα λαμβανό
μενον, ἢ πρὸς πλείω. Σωκράτης Με-

λίσσου

λίσσ σοφώτερ⊙, καὶ ἑτέρως φησὶ δόξως. Ὑπερθετικὴν δὲ τὸ κατ' ἐπίτασιν πρὸς πλείω ἀεί. Σωκράτης ἐλλιώων σοφώτατος. Τὸ δ' ἀρίσα ἑαυτοῦ διαλεχθῆναί τινα, λέγεται μὲν, οὐ πρὸς τὸ πρόσωπον δὲ (ὃ ἡ γυνὴ) ἡ παράθεσις, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἄλλας αὐτοῦ διαλέξεις, ὅλως οὖν ἀλλ' ἄτοπα ἀεὶ τῶν πρὸ τὸ πρόσωπον θεωριτέον, φησὶ γὰρ πρὸς τοιούτοις τὸ ὑπερθετικὸν, ὡς ἂν εἰ λέγοι τις, ἀρίσα τῶν ἄλλων ἑαυτοῦ διαλέξεων. Καὶ τὰ μὲν ὁμόνυμα πρὸς ὁμοφυὲς, ἢ ὁμότεγνον, ἢ συγγενὲς, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἑτερογενές. Διονύσι⊙ δυφυέστερ⊙ Δύων⊙, Ομηρ⊙ Ορφέως σοφώτερ⊙, Δημοσθένης Αἰσχίνου δεινότερ⊙, Διομήδης ἥττων Αχιλλέως, Αἴας ἰσχυρότερ⊙ Τρώων. Τὰ δὲ ὑπερθετικὰ πρός τι τῶν ὁμοίων καὶ συγγενῶν ἀεί. Εκτωρ ἀνδρειότατ⊙ Τρώων. Τὸ δ' Ομήρου, πρώτις⊙ καὶ πρίτατ⊙, σχῆμα μόνον ὑπερθετικοῦ ἔχει. Καὶ τὰ μὲν συγκριτικὰ, καὶ τοῦ ἧ μεσοσυλλαβοῦντ⊙, καὶ μετ' αὐτὸ πλῶσεως ἧς ⊂ τὸ συγκριτικὸν ἔχων, ἐπαγομένης σωτάστερ, οἷον ἀρείσσων πέπρ ὑμῖν αὐδρᾶσιν ὡμίλησα. Καὶ εἰ μετὰ τὸ η ῥῆ σώ

sapientior, et alijs illustribus. Superlatiuũ uero per excessum ad plura sem per. Socrates Græcorum sapientissimus. At illud optime suijpsius disse/ruisse aliquẽ, ita dicitur, ut nõ ad per/sonã, (cuius est genitiuus) fiat cõpara tio, uerũ ad alias eiusdem disputatio=nes. In summa, alia quædã semper cir ca personã cõsyderãda, nempe in his superlatiui ratio, ut si dicat quis: optí/me aliarũ suijpsius disputationũ. Rur sum hæc quidẽ nõ solum ad ea q̃ sunt eiusdẽ generis, artis, uel cognationis, sed ad ea quę diuersi, Dionysius inge niosior Dione, Homerus Orpheo sa/piẽtior, Demosthẽes Aeschine uehe-mẽtior, Diomedes inferior Achille, Aiax fortior Troianis. Superlatiua ꝩo ad aliqd simile & cognatũ sẽper. Hector fortissimus Troianorũ. Sed illud Hom. primissimus, ẽtissimus, figurã solũ superlatiui habet. Præterea cõparatiua, cõiũctione, q̃, intuenien=te, et deinde casu cõperatiui subsequẽ te, ordinãtur. ut, melioribus quàm ui tis uobis conuersatus sum. Etiam si post-

postquã secundũ, cum accusatiuo in-
feramus, ut plusq̃ secundũ hominẽ.
Et postquã plerũq̃, ut quàm secũdũ
hominẽ. Item & cũ infinitiuo profe-
rũtur, interueniente q̃ quãdoq̃ sola,
quandoq̃ cũ digressiuo aduerbio. ut
ægritudo maior, quàm ut feratur, &
ut possit ferri. Cæterũ superlatiuum
cũ his assumi nõ uult. Præterea super
latiua cũ maximã intensionẽ habeãt,
nullũ intensiuũ admittunt aduerbiũ,
ut sunt ualde, uel maxime, uel huius-
modi. Cõparatiua uero quæ non per
fectissimam intensionẽ habent, non-
nunquàm alteram puta aduerbialem
assumunt intensionem, ut in illo Ho-
meri, Multo pauciores & habiliores
sanè magis eritis. Rursum est quãdo
superlatiuum nõ redditur genitiuo,
cuiusmodi, Hesperus, quæ pulcher-
rima in cœlo stat stella. stella igitur
pro stellarũ transsumptiue. Sunt etiã
quæ absolute prolata superlatiuorũ
sortiuntur cõstructionẽ ob excellen-
tiã innatã sibi, ut diua, & eximius, &
p̃sultor, & solus. Diua enim dearum,
& solus

σὺν αἰτιατικῇ προσκειμένοις, πλέον ἢ κα-
τὰ ἄνθρωπον, καὶ μετὰ τοῦ ὡς ἔσθ' ὅτε, οἷον,
ὡς κατὰ ἄνθρωπον. Καὶ μὴν καὶ πρὸς ἀπα-
ρέμφατον λέγεται μεσοσυλλαβοῦντος
ὅτε μὲν τοῦ η, καὶ ἅμα τοῦ ὥς τε ἀστρατι-
κοῦ, ὅτε δὲ τοῦ η μόνου, οἷον τὸ νόσημα
μεῖζον ἢ φέρειν, καὶ ἢ ὥς τε δύνασθαι φέ-
ρειν. Τὸ δὲ ὑπερθετικὸν οὐδὲν τούτων
προσλαμβάνειν ἐθέλει. Ετι τὰ μὴ ὑπερ-
θετικὰ μεγίστην ἐπίτασιν ἔχοντα, οὐδὲν
τῶν ὑπατικῶν δέχεται ὑπερρημάτων,
οἷον λίαν, ἢ μάλιστα, ἢ τοιοῦτό τι, τὰ δὲ
συγκριτικὰ ἅ τε μὴ τὴν τελεωτάτην ἐ-
πίτασιν ἔχοντα, ἔσθ' ὅτε δευτέραν ἐ-
πιρρηματικὴν προσλαμβάνει ἐπίτα-
σιν, οἷον τὸ Ομήρου. Πολὺ παυρότεροι
καὶ ῥηΐτεροι δὴ μᾶλλον ἔσεσθε. Ετι τὸ
ὑπερθετικόν ἐστιν, ὅτε καὶ πρὸς οὐδεμίαν
ἀρδίδοτο γενικὴν, οἷον ἕσπερος ὃς κάλ-
λιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ. Τὸ γοῦν
ἀστὴρ, ἀντὶ τοῦ ἀστέρων κατὰ μετάληψιν.
Εστι δὲ ἃ καὶ ἀπολύπως λεγόμενα ὑπερ-
θετικῆς, τυγχάνει συντάξεως, δι' ὑ-
περοχὴν ἐνυπάρχουσαν σφίσιν, οἷον
τὸ δῖα, καὶ ἔξοχος, καὶ κορυφαῖος,
καὶ μόνος, δῖα γὰρ θεάων, καὶ μόνος

ἁπάντων, καὶ κορυφαῖος, καὶ ἔξοχος πάντων. Ἀνάπαλιν δ' ἐνίοτε τοῖς συγκριτικοῖς ἀντὶ ἁπλῶν θετικῶν ἔστι χρήσασθαι, καί τι καὶ τοῦ θετικοῦ μετριώτερον βούλεσθαι ὁ λέγων δοκεῖ. Ὡς μὲν οὖν ὅλως εἰπεῖν, σύγκρισις ὧν δυοῖν, ἐμφαίνεταί γε μὴν ἤτοι πρόσωπα μόνον, ἢ μετὰ τῶν προσώπων, καὶ πρᾶγμα, εἰ μὲν γὰρ λέγοι τις, ὅδε μοι γνοριμώτερος ἢ σύ, τρία τὰ πρόσωπα, εἰ δὲ, ὅδε ἐμοῦ ἰσχυρότερος, δύο μὲν τὰ πρόσωπα, ἐν δὲ πρᾶγμα, ἡ ἰσχύς ὥστε, καὶ καλείσθω τὸ μὲν τῆς συγκριτικῆς συντάξεως, προσωπικὸν, τὸ δὲ πραγματικὸν διὰ ταῦτα.

Ὑποκοριστικά.

Τὰ δὲ ὑποκοριστικὰ ἀπόλυτον ἔχει τὸ σχῆμα καὶ σημαινόμενον, μείωσιν ἀσυγκρίτως δηλοῦντα τοῦ πρωτοτύπου. Σύνταξιν δὲ τὴν αὐτὴν τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς πρὸς τὰ ἐπίθετα ἔχει, ὁμοιογενῶς γὰρ, καὶ ὁμοιοπτώτως.

Παρώνυμα καὶ ῥηματικά.

Τῶν δὲ παρωνύμων, καὶ ῥηματικῶν ἰδία ὀνομασθέντων, ὡς ἀπὸ ὀνόματος, ἢ ῥήματος ἐσχηματισμένων, ὅσα μὲν ἐστὶ κύρια, ἢ προσηγορικὰ, ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώ-

& solus omniũ, & p̃sultor, et eximius super omneis. Cõtrà etiã interdũ cõparatiuis pro ipsis positiuis licet uti, & notare quippiã positiuo etiam minus, uel pre hæc loquẽs uidetur. Vt igitur uniuersaliter dicam, cõparatio inter duos demonstrat quidẽ uel personas, uel cũ personis, & rem ipsam. Si enim dicat quis, hic mihi notior q̃ tu, tres sunt personæ. Si uero, hic me fortior, duæ quidẽ personæ, res uero unica, fortitudo. Quare etiã uocetur alia quidem comparatiui cõstructio p̃sonalis, alia uero realis, hac de causa.

Diminutiua.

Diminutiua uero, quæ absolutã habẽt formã, et significationẽ, diminutionẽ sine cõparatione indicãt primitiui. Cõstructionẽ ꝟo eãdẽ ut ꝓpria & appellatiua cũ ipsis adiectiuis habẽt, nẽpe in eodẽ genere, & in eodẽ casu.

Denominatiua atq; uerbalia.

Denominatiuorũ, & uerbaliũ (quę peculiari nomine sic dicũtur, ꝙ nomine & uerbo transformẽtur) q̃ qdẽ sũt ꝓpria uel appellatiua, in simili gñre,

in similiq; casu, sibi adiectiua iuncta habent, ut dictum est. Quæ uero adiectiua, manifestum ex eadem ratione, quod adiectiuorum quoq; more construãtur cũ proprijs, & appellatiuis.

Insuper de nominum constructione compendiosius.

Licebit aũt & in tria diuidẽti nomẽ, propriũ, & appellatiuũ, & adiectiuũ, de eius peculiari cõstructione cõsyderare. Omnia enim alia cõstruãtur adiectiuorũ more cum tanq̃ proprijs, uel appellatiuis subiectis, atq; cõmune quidẽ semper fuerit, quod in eodẽ genere, in eodẽq; & casu et numero, cõueniant cum proprijs & appellatiuis. Propriũ uero his, quæ nõ absolute, sed ad aliud dicuntur, uel cum gtõ, aut datiuo cõstrui, uel cũ actõ aut infinitiuo, & id quidẽ quadrifariã, sic ꝑ cõparatiua quidẽ & suplatiua omnia cũ gtõ cõstruũtur. Differũt aũt similitudine, et dissimilitudine gñris, itẽ numero, ut dictũ est, et q̃tenus suplatiuũ qdẽ sine gtõ reperit̃, cõparatiuũ autẽ nõ. Præterea differẽtiã notãtia, cũ gtõ ut alte-

ὁμοιοπτώτως σφίσι τὰ ἐπίθετα συντασσόμενα ἔχει, ὡς εἴρηται, ὅσα δὲ ἐπίθετα δῆλον ὡς ταύτῃ, καὶ τὴν ὑπερθετικὴν λαμβάνοι ἂν σύνταξιν πρὸς τὰ κύριά τε, καὶ προσηγορικά.

Ἔτι περὶ τῆς τῶν ὀνομάτων συντάξεως συνοπτικότερον.

Εἴη δ' ἂν καὶ εἰς τρία διελόντι τὸ ὄνομα, κύριον, καὶ προσηγορικὸν, καὶ ἐπίθετον, περὶ τῆς καθ' αὐτὸ συντάξεως θεωρεῖν. Πάντα γὰρ τ' ἄλλα συντάσσοιτ' ἂν ὑπερθετικῶς τοῖς ὡς κυρίοις, ἢ προσηγορικοῖς ὑποτιθεμένοις, καὶ κοινὸν μὲν ἂν εἴη τὸ ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιαρίθμως συμφέρεσθαι τοῖς κυρίοις, καὶ προσηγορικοῖς. Ἴδιον δὲ τῶν μὴ ἀπολύτως, ἀλλὰ πρὸς ἕτερον λεγομένων τὸ, ἢ εἰς γενικὴν, ἢ εἰς δοτικὴν, ἢ εἰς αἰτιατικὴν, ἢ εἰς ἀπαρέμφατον, τετραχῶς οὖν, ὧδε δὲ, τὰ μὲν συγκριτικὰ, καὶ ὑπερθετικὰ πάντα εἰς γενικὴν, διαφέρει δὲ τῷ ὁμοιογενεῖτε, καὶ ἑτερογενεῖ, καὶ τῷ ἀριθμῷ, ὡς εἴρηται, καὶ ἡ δὴ τὸ μὲν ὑπερθετικὸν καὶ χωρὶς γενικῆς, τὸ δὲ συγκριτικὸν οὔ. Ἔτι τε τὰ διαφορικὰ εἰς γενικὴν, οἷον

τὸ ἕτερον, καὶ διαφόρον, καὶ ἄλλο. Καὶ τῶν πρός τι τὰ καθ' ὑπεροχὴν, καὶ ὑποταγήν. Καὶ τὰ στερητικὰ, πένης, ὀρφανός, ἐνδεής. Καὶ τὰ πληρωματικὰ, πλούσιος, εὔπορος, πλήρης. Καὶ τὰ ὡς κτητικὰ θεωρούμενα ὅλως. Τὰ δ' ἐξίσου τῶν πρός τι εἰς δοτικὴν, φίλος, γείτων, ἴσος, ὅμοιος. Εἰς αἰτιατικὴν δὲ καὶ ἀπαρέμφατον τά τε ἡνείως ἐπίθετα, καὶ τὰ ἀναφορικὰ, οἷον καλὸς τὸ εἶδος, καὶ καλὸς ἰδεῖν, καὶ οἷος εἰπεῖν, καὶ ἀκοῦσαι. Καὶ νομοθετοῦντες οὖν λέγομεν ἢ παραθετικῶς, ἢ διαφορικῶς, ἢ καθ' ὑπεροχὴν, καὶ ὑποταγὴν, καὶ ἰσότητα τῶν πρός τι, ἢ συνεκδοχικῶς. Συνταξις μὲν τοίνυν τῶν ὀνομάτων τοιαύτη πρὸς ἄλληλα.

Περὶ πτώσεως.

Πτῶσις δὲ μεταβολὴ μὲν εἴη ἄντις ὀνόματος, ἢ ὀνομαστικοῦ τοῦ κατὰ τὸ τέλος. Πρῶτε δὲ ἀριθμουμένων πτώσεων, ἡ πρώτη καὶ ὀρθὴ καταχρηστικώτερον λέγεται πτῶσις, ταυτὸ γάρ τοι ὀρθὸν εἶναι, καὶ πεπτωκὸς ἅμα οὐχ οἷόν τε, ὀνομάζεται δ' ἡ αὐτὴ καὶ εὐθεῖα, καὶ ὀνομαστικὴ, ἁρμόζει τε τῷ ὀρθῷ καὶ ἀποφαντικῷ λόγῳ.

Γενικὴ.

ut alterũ, & diuersũ, & aliud. Et quæ ad aliquid secũdũ p̃eminentiã, & subiectionẽ dicuntur. Itẽ priuatiua, pauper, orbus, indigus. Et q̃ sunt plenitudinis, diues, abundãs, plenus. Cęterũ quæ ut possessiua cõsyderãtur, generalit̃. Porrò sumpta ex æqualitate eorum q̃ sunt ad aliquid cũ dtõ, amicus, uicinus, æq̃lis, similis. Cũ actõ aũt, & infinit. quæ & ꝓprie adiectiua sunt, & relatiua, ut pulcher formã, & pulcher aspectu, & qualis dictu, & auditu. Legẽ igitur statuẽtes dicimus uel cõparatiue, uel discretiue, uel per p̃eminentiã & subiectionẽ, & æqualitatẽ eorũ q̃ ad aliqd, uel ꝑ synecdochẽ. Cõstructio itaq; noĩnũ talis int̃ sese.

De casu.

Casus aũt uariatio q̃dã fuerit nominis, uel ntũi habẽtis rationẽ huius circa finẽ. Ex quinq; igit̃ numeratis casibus, primus, qa rectus, inusitatiue appellat̃ casus. Idẽ em̃ rectũ esse, & deflexũ simul nõ potest. Nominatur aũt idẽ & rectus, et nominatiuus, cõponiturq; cum recta, indicatiua oratione.

Genitiui constructio.

Ex quatuor aũt obliquis gtũus quidẽ generatiõis, et possessiõis nominibus subiũgitur. Filiũ eñ Socratis esse dicímus, domũ Aristo. Vnde si qs & possessiuũ hunc uocet, nihil peccauerit

Datiui.

Datiuus item cum quid datur, largitúrue, aut mittitur siue omnino alter acquiritur, cõstructionẽ habet. Glaucus Diomedí arma dedit aurea, Pherecelus Alexandro nauem fabricauit.

Accusatiui.

Accusatiuus uero causam reddentibus potissime est usui, ut Socrates dignum putat laudari ob uirtutem.

Vocatiui.

Cæterum uocatiuus, ubi quis accersendus, excitandusq; est, et intransitiue cum secundis uerborum personis construitur. Huc ades celeberrime Vlysses magnum decus Græcorum.

Mutua mutuatio.

Distributis aũt nominibus in quinque casus, repricrocas mutationes casuum huiusmodi aut recipímus tanq; figuras,

Γενική.

Τῶν δὲ πτώσεων πλαγίων, ἡ μὲν γενικὴ γενεαλογίας, καὶ κτηματολογίας σωτέτακτ. Παῖδα γὰρ Σωκράτους εἶν᾽ φαμὲν, καὶ οἶκον Ἀριστοτέλους, ὅθεν εἴτις τὴν κτητικὴν καλεῖ, οὐκ ἂν ἁμαρτάνοι.

Δοτική.

Ἡ δὲ δοτικὴ τῆ προσλόναι, & χαρίζεσθαι & ὠνὶ τινὲ, & καθόλου τῆ πρὸς τι ποιεῖσθαι εἴληχε τάξιν. Γλαῦκος & Διομήδει ὅπλα ἐπλεπλώκει χρυσᾶ. Φέρεκλος Ἀλεξάνδρῳ νῆα πήγνυσι.

Αἰτιατική.

Ἡ δ᾽ αἰτιατικὴ αἰτιολογοῦσι μάλιστα πέφυκεν εἰς χρῆσιν. οἷον Σωκράτης ἀξιοῖ ἐπαινεῖσθαι δι᾽ ἀρετήν.

Κλητική.

Ἡ δὲ κλητικὴ ἁπλῶς τὸ καλεῖν τινα καὶ ὠνομασμένως, ἀμεταβάτως τοῖς δ᾽ ὑποβρόοις τῶν ῥημάτων προσώποις συμπλοκομένη. Δεῦρ᾽ ἄγ᾽ ἰὼν πολύαιν᾽ Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος & Ἀχαιῶν.

Ἀνθυπαλλαγή.

Ἀναμεριδένων δὲ τῶν ὀνομάτων εἰς πᾶσαι πτώσεις τὰς ἀντιπαλλαγὰς τῶν πτώσεων, ἢ παραλειπόμεθα ὡς σχήματα

ἄπλα ἀμαλέκτα λινὸς σωμηδέστερον τὸ τοῦτο ὠλεξαμενής, ἢ ἀπλαδέκτος ποιήμεθα ὡς ἀκαταλλήλους. Ἀτικῶν μὲν γὰρ τὴν βυθεῖαν λαμβάνειν αὐτὶ κλητικῆς. Μακεδονικὸν δὲ, ἢ Θεσσαλικὸν τὸ ἀνάπαλιν. αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορεῖν, πολλῆσι νήσοισι καὶ ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν. ᾧθα γεμὲν ἡ ἑλληνικὴ τὴν βυθεῖα σωμπίπτει, ἀλλετόραν εἰς ἔλεγχον τοῦ χήματος ἔσαι λαμβάνειν, ὡς εἴρηται.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

Τὸ δὲ ῥῆμά ἐστιν μὲν λόγου μέρος προσώπων τε ἀπαριθμητὸν, καὶ χρόνων διαφόρων προσημαντικὸν καὶ διαφόρους μετασχηματισμούς. Τί δ' ἔστιν ὁ χρόνος, πλέον εἴη ἂν καὶ γραμματικῶν θεωρῆσαί τε, καὶ ὠφέλησαι. Λαβεῖν δὲ νῦν τὸν χρόνον ὡς οὐκ ἄπαντα πολλὰ συγκεχυμένως χρῆναι φαμέν, ἀλλὰ μὴ περιεργάσασθαι τὸν δὲ κινήσεως ἀριθμόν, καὶ τὸ πρότερόν τε καὶ ὕστερον. Πλέον γὰρ τι ἐσθ' ἓν εἰς τὸν τοῦ διωρισμένου γνῶσιν ἡμῖν συμβαλεῖται. Διηρημένου δὲ αὖ τοῦ χρόνου εἰς ἓξ. ὁ μὲν ἐνεστὼς, τὸ ὠνιστάμενον σημαίνει καὶ ἀτελές. Ὁ δὲ παρατατικὸς τὸ παρατεταμένον καὶ ἀτελὲς τοῦ πάνυ χημένου. Ὁ δὲ μέλλων τὸ μήπω γεγονός. Ὁ δὲ ἀόριστος τὸ

figuras, qs linguę alicuiꝰ ꝓprietas frequẽtius admittit, aut oĩno reiſcimus quaſi incõgruas, ineptasq;. Solẽt eñ Attici nominatiuũ ſumere pro uctõ. Macedones vo et Theſſali cõtra. Sed quod & Thyeſtes Agemẽnoni permiſit, geſtare multis inſulis, & Argo toti imperare. Vbi tñ uctũs & nominatiuus coincidũt, utrũuis, ꝓ formę argumẽto licebit aſſumere, ut dictũ eſt.

DE VERBO.

VErbũ aũt eſt oratiõis pars, q̃ perſonas diſcriminat, tẽporaq; uaria ſignificat ſecundũ diuerſas trãſormatiões. Cæterũ quid ſit tẽpus ſupra grãmatices facultatẽ fuerit cõſyderare, & definire. Sumere ergo hic tẽpus ut et alia pleraq;, cõfuſe oportere, dicimus, ſed neq; exacte, et curioſe ingrere motus numeꝝ, ſecũdũ priꝰ et poſterius. Siqdẽ nihil ad inſtitutũ, niſi deſiniti cognitio, nobis cõfert. Diſtributo igitur tẽpore in ſex. Preſẽs qdẽ rẽ inſtãtẽ imperfectãq; ſignificat. Imperfectũ vo intentã, at quæ infecta p̃teriit. Sed futurũ, q̃ nõdũ eſt. Itẽ indefinitũ,

quæ

quæ præterijt quidē et perfecte, non definite tamē, quantū ad actionē passionemq́. Perfectū autem, quod præterijt nuper, et perfectio est præsentis. Plusquam uero perfectū quod præterijt dudū, & perfectio est præteriti.

Diuisio uerbi.

Diuidat̄ aūt uerbū latius, sic. Aliud enim est personale, ut dico. aliud impersonale, ut oportet. Personale rursus aliud quidē actiuū, aliud passiuū, aliud neutrū. ut uiuo, aliud item mediū ut cōpello, aliud per se actiuū, pugno, aliud ꝑ se passiuū, ut patior. Vocetur autē & aliud omnino actiuū in uerbis neutris, cuiusmodi est cōscendo. Et tertiū per se neutrū, ut ditesco. Quēadmodū rursum & omnino passiuū aliud, quod omnino actiuo in diuisione opponit̄ secundū genus plusquā med. aut plusquā cōmune. Voco aūt plusquā med. & p. q. c. quod passiuam quidem semper habet uocem, significationem uero quandoq́ actiuā, ut pugno, quādoq́ passiuā, ut fio. Præterea & ex neutris, aliud substantiuū aliud

τὸ πρεληλυθὸς μὲν καὶ τέλειον, οὐχ ὡρισμένων δὲ τὰ περὶ τὴν ἐνεργείαν, ἢ τὸ πάθος. Ο δὲ πρακείμενος τὸ πραλεληλυθὸς ἄρθι, καὶ ἐντελὲς τοῦ ἐνεστῶτος. Ο δὲ ὑπερσυντέλικος τὸ πραληλυθὸς πάλαι, καὶ ἐντελὲς τοῦ πρακειμένου.

Διαίρεσις ῥήματος.

Διαιρήσθω δὲ τὸ ῥῆμα καὶ ὑπὸ πλέον, ὧδί. Τὸ μὲν γάρ τοι προσωπικὸν, οἷον λέγω. Τὸ δ' ἀπρόσωπον, οἷον χρή. Προσωπικοῦ δ' αὖ τὸ μὲν ἐνεργητικὸν, τὸ δὲ παθητικὸν, τὸ δὲ οὐδέτερον. οἷον ζῶ. καὶ τὸ μὲν μέσον. οἷον βιάζομαι. τὸ δὲ αὐτοενεργητικὸν, μάχομαι. τὸ δὲ αὐτοπαθητικὸν, πάσχω. Καλείσθω δὲ καὶ ἕτερόν τι ὁλοενεργητικὸν ἐν τοῖς οὐδετέροις. οἷον τὸ ἀναβαίνω. καὶ τρίτον αὐτοουδέτερον. οἷον τὸ πλουτῶ. ὥσπερ αὖ πάλιν, καὶ ὁλοπαθὲς ἕτερόν τι, τὸ αὐτοενεργητικῷ ἀντιδιαιρούμενον. ἢ τὸ γένος τὸ ἐπίμεσον, ἢ ἐπίκοινον. Καλῶ γὰρ ἐπίμεσον, καὶ ἐπίκοινον, τὸ παθητικὴν μὲν ἀεὶ ἔχον φωνὴν, σημασίαν δὲ τῇ μὲν ἐνεργητικὴν. οἷον μάχομαι. τῇ δὲ παθητικὴν, οἷον γίνομαι. Ετί τε τῶν οὐδετέρων, τὸ μὲν, ὑπαρκτικὸν, τὸ δὲ οὔ. καὶ τὸ μὲν τέλει-

ον,

ον, τὸ δὲ ἀτελές. Εστι δὲ καὶ τῶν ἀπροσώ-
πων τὸ μὲν, ὡς ἐνεργητικὸν, οἷον προσή-
κει. τὸ δὲ ὡς παθητικὸν, οἷον λέγεται.
Συμπάντων δὴ τῶν ῥημάτων τὰ μὲν κατ'
ἐκπομπὴν θεωρείσθω ἔξωθέν τι λαμβά-
νοντα. Τὰ δὴ κατὰ ἐκπομπὴν οἴκοθεν προσ-
λαμβάνοντά τι. Τὰ δὲ κατὰ περιποίησίν
τε, καὶ ὑπουργίαν. Καὶ τὰ μὲν, ἀμε-
ταβάτως, τὰ δὲ μεταβατικῶς. καὶ τὰ
μὲν τελείως, τὰ δὲ ἀτελῶς. Σύνταξις
δὲ τῶν ἐνεργητικῶν, ὥς τε τὴν ἐνεργείαν
ἐπίτι διαβιβάσεσθαι ὑποκείμενον. οἷον
τέμνω τὸν λίθον. καὶ ἰατρεύω τὸν νοσοῦν-
τα. οἷς δὴ καὶ τὸ παθητικὸν ἐκ προϋ-
φισταμένης διαθέσεως ἐνεργητικῆς ὑπο-
φέρεται, ἰατρεύεται ὁ νοσῶν, τέμνεται
ὁ λίθος.

Οὐδετέρων.

Οὐκ ἔτι καὶ τὰ οὐδέτερα ὁμοίως τοῖς
ἐνεργητικοῖς. Τοῦ γὰρ ὑπάρχω, καὶ ζῶ,
καὶ φρονῶ, καὶ πλουτῶ, καὶ ὑγιαίνω, καὶ
τῶν τοιούτων, ἡ παθητικὴ διάθεσις με-
χωρισμένη ἐστὶν, ἐπεὶ οὐ διὰ τῆς ὁριστικῆς
τούτων, ἐγκλίσεως ἐνεργοῦντα ἅπτα, καὶ
πρὸς διατεθέντα πρίστατρ; ὡς ἔτι τὰ τοι-
αῦτα κλίνει εἰς παθητικὰς προφορὰς με-
λέτημα

aliud minime. Itē aliud perfectū, ali-
ud imperfectū. Est ꝟo & impersona-
le aliud quidem quasi actiuū, ut cōue
nit, aliud uero quasi passiuum, ut dici
tur. Ex omnibus autem uerbis quæ-
dā per immissionē cōsyderentur, tan-
quā forinsecus aliqd assumētia. Quæ
dā per immissionē intrinsecus abijci-
entia aliquid assumētia. Quædā per
acquisitionē ministeriūq; sumant̄. Et
quędā trāsitiue, q̄dā intrāsitiue, quæ-
dam perfecte, quædā imperf. Cōstru
ctio igit̄ actiuorū est, ut actus in ali-
qd̄ traducat̄ subiectū, ut seco lapidē,
& curo ægrotātē. Quibus sanè & pas
siuū ex eo (ꝙ ipsi subest) gn̄re actiuo
subinfertur, ut curatur ægrotās, seca-
(tur lapis.

Neutrorum.

Non itē uero & neutra cōueniūt cū
actiuis. Quandoquidē sum, & uiuo,
& sapio, & ditesco, & ualeo, atq; id ge
nus alia à passiua affectiōe abhorrēt.
quippe quæ nec per indicatiuum mo
dū aut actionis aliquid, aut passionis
exhibeāt. Quare si quis huiusmodi in
flectat in passiuas uoceis, dictionē nō
natu-

naturalem aliquã,& consistentem declinationẽ exercẽt,ueluti si & masculin.huius lactãs,aut aborta,pnunciet, aut alterius huiusmodi, quę uoce qui dẽ conuenire,acceptione uero,aut sũ nõ possunt. Igitur neutra hoc tantũ definiũt,nẽpe addesse qd signatur, ut uiuere,aut sapere, aut senescere, & terminationem in μαι nõ admittunt.

Mediorum & per se actiuorum.

Contrà uero media & per se actiua, nequeũt enim hæc suscipere, nec finire in ω,cogo,pugno. Liquet igitur q̃ omni passiuo in μαι desinẽti licet actiuum suscipere, si cũ terminatione, ea quæ sunt cõstructionis,& sensus seruentur ut amo te,quòd amor. Habẽt enim uerba omnia casum p̃cedẽtem, à fronte rectum,qui semper adest, uel platus, uel intellectus in omni modo, & numero,& persona,et tẽpore.p̃ter infinitiua,hæc eñ accusatiuũ retinẽt.

Complexio orationis.

Itaq; unũ,cõiungitur uni. Socrates philosophatur.uel unum duobus,Socrates & Plato philosophãtur. Id aũt fit

ῥῆτημα φωνῆς,ὁ φυσικῶ τινα, ἢ συστηλικῶ κλίσιμ ποιεῖ,οἷον εἰ μὴ ἀρσενικὸν ἢ γλαυχήσεσα, καὶ ἐκ προώσεως λέγοι, ἢ ἑτέρᾳ τῶν τῇ φωνῶ μὲν συμπιπτόντων ἀλλ' οὐ πᾶσι λόγοις μὴ διαμενόντων. τὰ μὲν οὖν οὐδέτερα αὐτῶν μόνον ἐμφαίνει ὁρισμὸν τοῦ σωεῖναι τὸ σημαινόμενον, οἷον τὸ ζῶ,ἢ φρονεῖμ, ἢ γηρᾶμ ἢ τῶ εἰς μαι καταλήξειμ ὁ πρῶτος τοπῆσαι.

Μέσων, καὶ αὐτουργικῶν.

Ἀνάπαλιν δὲ τὰ μέσα, καὶ αὐτουργικά, τοῦτο γὰρ ἀπῆρξεσθαι τὸ λῆγον εἰς ω, διάζομαι,μάθομαι. Δῆλον δ' ὅτι πάντος παθητικοῦ εἰς μαι λήγοντος ἐνεργητικόν ἐστι πᾶσι λέξασθαι, ἐὰν μετὰ τῆς λήξεως καὶ τὰ τῆς σωτάξεώς τε, καὶ διανοίας σώσηται,οἷον φιλῶ σε,ὀλι φιλοῦμαι,ἔχει δ' ἁπαντα πᾶσιν προϋπισαμένων ἐκ προώ τε ὀρθῶ, ἢ μὴ συμφέροντος ἅπαι λεγομένῳ, ἢ νοσμένῳ ὡς πάσις κλίσεως,μὴ ἀριθμοῦ, μὴ προσώπου, καὶ χρόνου, πλὴ τῶν ἀπῆρεμφάτων,τοῦτο γὰρ αὐτιατικῶ προέχει.

Συμπλοκὴ λόγου.

Ἡ γοῦν ἕν, σωάπτεται ἑνί, οἷον Σωκράτης φιλοσοφεῖ, ἢ δύο ἐν. Σωκράτης καὶ Πλάτων φιλοσοφεῖ. Τοῦτο δὲ ἅπαι

φύσει, ἢ σχήματι. Φύσει μὲν, ἐὰν τὸ ῥῆμα
προτάττητ, ἢ μεσοσυλλαβεῖ γενικῶς, οἷον
φιλοσοφεῖ Σωκράτης, καὶ Πλάτων. Σω-
κράτης φιλοσοφεῖ, καὶ Πλάτων.

Σχήματι προεπιζευκτικῷ.

Σχήματι δὲ προεπιζευκτικῷ, ἐὰν πλη-
θυντικῶς, φιλοσοφοῦσι Σωκράτης καὶ Πλά-
των. Σωκράτης φιλοσοφοῦσι καὶ Πλάτων.
Ετι φύσει, ἐὰν ὑπτάττητ πληθυντικῶς.
Σωκράτης καὶ Πλάτων φιλοσοφοῦσι.

Σχήματι ὑπζευκτικῷ.

Σχήματι δὲ ὑπζευκτικῷ, ἐὰν γενικῶς.
Σωκράτης καὶ Πλάτων φιλοσοφεῖ, ᾧ ἀν-
τικειταί πως τὸ παραληπτικὸν, ὡς φά-
σαν ἡ πληθὺς, καὶ ἐσκίδναντο ἕκαστος.
Εκδέχοντ μὲν οὖν αἱ πλάγιαι τὰ ῥήματα
μεταβατικῶς, οἷς ἀμεταβάτως ἡ εὐθεῖα
συντάσσεται.

Εἴδη τῶν μεταβατικῶν προσωπικῶν.

Εἴδη δὲ τὰ καθ' ἕκαστα μεταβάσεως
τῶν προσωπικῶν ὑποκείθωσαν, καθόλου
τε καὶ ἁπλατρία. Πρῶτον μὲν εἰς αἰτια-
τικὴν τῶν καθ' ἐκπομπὴν θεωρουμέ-
νων, οἷον διδάσκω σε, καὶ διδάσκω
γραμματικά. Δεύτερον δὲ εἰς γενικὴν τῶν
καθ' εἰσπομπὴν, οἷον δέομαί σου. Τρίτον
δὲ εἰς

fit aut natura, aut figura. Natura qdē,
si uerbū p̄ponatur, uel interueniat sin
gularit̄. ut, philosophātur Socrates et
Plato. Socrates philosophāt̄ et Plato.

Per figuram præadiunctiuam,

Figura aūt pręadiunctiua, si plurali
ter. philosophantur Socrates & Pla-
to. Socrates philosophātur & Plato.
Rursum natura, si iungantur plurali
ter. Socrates & Plato philosophātur.

Per figuram adiunctiuam.

Figura aūt adiūctiua, si singulariter.
Socrates & Plato philosophatur. cui
aduersatur cōceptio. ut, dixerunt tur-
ba. & spargebantur unnsquisq;. Reci
piunt ergo obliqui uerba transitiue,
cum quibus intransitiue rectus con-
struitur.

Species transitiuorum personalium.

Species autem singulæ transitionis
personalium supponantur, generali-
terq; & simpliciter tres. Prima eorū
quæ cum accusatiuo per emissionem
consyderata, ordinantur, ut doceo te,
& doceo literas. Secunda v̄o, quæ cū
ꝯtō per admissionē. ut, oro te. Tertia

eorũ, quæ cum datiuo per acquisitio-
nẽ. ut, do tibi. Quartæ aũt sunt cõpo-
sita quędã, p̃dictis etiã cõmunia, quo
rũ nõnulla cum actõ, ut doceo te grã
maticã, rogo te q̃ sunt æqua, do tibi
aurũ. Vocẽtur aũt hęc trãsitiua. Quę
dã rursũ cũ gtõ. ut, doceo te ob hone-
stum, oro te ob necessitatẽ, impartio
tibi ob defectũ. Vocenturq́ hæc cau-
salia, uel defectiua. Alia item cum da-
tiuo, ut doceo te fortuna bona, oro te
tota anima, do tibi manu. Vocẽtur et
hæc instrumentalia. Quædã cũ infin.
dupliciter, nẽpe hæc uel ad finẽ perti-
net, uel speciẽ, unde & partim quidẽ
finalia, partim ꝟo specifica uocetur.
ut, doceo te ratiocinari, oro te ut auxi
lieris, do tibi emẽdũ, dico Socratẽ fuis
se sapiẽtẽ, puto omnes cõfessuros. Ad
datur etiã & alia quædã cum accusati
uo frequentius, ut doceo te lõgo tem-
pore grãmaticã. Similiter ꝟo & in re
liquis. Vocetur aũt hæc & defectiua
secũda. Et itẽ alia q̃dã parit, ad quod-
cunq́ idonea aduerbiũ, aut per quã-
cunq́ præpositionem, doceo te nunc
uel

δὲ εἰς δοτικὴν τῶν κατὰ περιποίησιν, οἷον δί-
δωμί σοι. Τέτταρτα δὲ συγκείμενα ἅπτα καὶ
τῶν εἰρημένων κοινὰ, τὸ μὲν εἰς αἰτιατι-
κὴν, οἷον διδάσκω σε τὰ γραμματικά.
δέομαί σου τὰ δίκαια, δίδωμί σοι χρυ-
σίον. Καλείσθω δὲ διαβατικόν. Τὸ δὲ
εἰς γενικὴν, οἷον διδάσκω σε τοῦ καλοῦ,
δέομαί σου τῆς χρείας, μεταδίδωμί σου τῆς
ἐνδείας. Καλείσθω δὲ αἰτιολογικὸν, ἢ ἐλ-
λειπτικόν. Τὸ δὲ εἰς δοτικὴν, οἷον διδά-
σκω σε τύχῃ ἀγαθῇ, δέομαί σου ὅλῃ ψυ-
χῇ, δίδωμί σοι χειρί. Καλείσθω δὲ ὀργανι-
κόν. Τὸ δὲ εἰς ἀπαρέμφατον, διχῶς δὲ, ἢ
γάρ τοι ὡς εἰς τέλος, ἢ ὡς εἰς εἶδος, ὅθεν δὴ
καὶ τῇ μὲν τελικὸν, τῇ δὲ εἰδικὸν καλεί-
σθω, διδάσκω σε διαλέγεσθαι, δέομαί
σου βοηθῆσαι, δίδωμί σοι πρίασθαι, λέγω
Σωκράτην γεγονέναι σοφόν, οἶμαι πάν-
τας ὁμολογήζειν. Προσκείσθω δὲ καὶ ἕτε-
ρόν τι εἰς αἰτιατικὴν κοινότερον, διδά-
σκω σε χρόνον συχνὸν τὰ γραμματικὰ, ὁ-
μοίως δὲ καὶ ὠθὶ τῶν ἄλλων. Καλείσθω
δὲ ἐλλειπτικὸν δεύτερον. Καὶ ἔτι ἕτερόν
τι ὁμοίως εἰς ὁτιοῦν τῶν προσηκόντων
ὠθὶ ῥρημάτων, ἢ δι' ἡσινοσοῦν τῶν προ-
θέσεων, διδάσκω σε νῦν, ἢ ἡδέως, ἢ

ὡς ἂν ἄλλως κατηγορεῖν πρὸς τὴν χρείαν
δοκέῃ, καὶ ἀσθενὴς ὢν δι' ἀχρηματίαν, καὶ
ὅπως ἄλλως χρῆσθαι προθέσει κατὰ λόγον ἂν
ᾖ. Καλείσθω δὲ τῇ μὲν προσρηματικὸν,
τῇ δὲ ἑτεροτελὲς, τὸ σύνολον δέ τοι συ-
γκατηγορηματικόν. Τὸ δ' ἐλλειπὲς, ἢ
πληρέτερον τῆς συντάξεως (πρὸς τὸ δο-
κοῦν) ἱκανῶς ἂν ἔχειν ἔσται ἐκ τῶν εἰρη-
μένων, οἷον διδάσκω σε διαλέγεσθαι,
διδάσκω σε τὰ γραμματικὰ διαλέγε-
σθαι εὖ, ἐπεὶ κἂν εἰς ἓν συλλαμβάνοντι τὰ
συγκείμενα προσιθέναι ἑκάστῳ τῶν ἁπλῶν
εἴη ἂν (οἷον δίδωμί σοι χρύσιον τῆς χρείας
χρὴ τῇ ἐμαυτοῦ, πρίασθαι, ὧν ἂν δέῃ) φρά-
ζειν μέν τοι ὧν τὸ σαφέστερον δεῖ ἐπεντι-
θέντας ἢ σύνδεσμον, ἢ πρόθεσιν, ἢ ἐπίρ-
ρημα, ἢ ὡς ἂν ἄλλως εὖ ἔχῃ ἑλληνισμοῦ,
οἷον δίδωμί σοι χρυσίον τῆς παρούσης ἕ-
νεκα χρείας, ὅπως πριάμενος ὧν ἂν δέῃ ἔ-
χῃς, ἢ ὥστε πρίασθαι, ὧν ἂν δέῃ.

Επιβατικά.

Εἰλήφθω δὲ καὶ τὸ μάχομαι μάχην,
καὶ ζῶ ζωὴν, καὶ δουλεύω δουλείαν,
καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ὡς ὧν βατικά.
Καλῶ γὰρ ὧν βατικὸν, τὸ τοῦ διαβατικοῦ
ἐλλειπτικὸν, οἷον διδάσκω γραμματικά.

Τόποι

uel libẽter, uel utut aliâs p̃dicare pro usu uisũ fuerit. &, imbecillis erat ob defectũ pecuniẹ. Et utcũq; aliâs uti libuerit præpositione ratio dictauerit. Vocet̃ itaq; hoc partim aduerbiale, partim diuersi finis. in summa ꝟo cõprædicatiuũ. Defectũ itaq; ac plenitudinẽ cõstructionis (prout uisũ idoneũ fuerit) colligere est ex prædictis. ut, doceo te disserere, doceo te grammaticã disserere exacte. Nã tãetsi illi qui in unũ cõpræhẽderit cõposita, addere aliqd singulis simpliciũ ꝑmittatur (ut do tibi aurũ usus causa manu ꝑpria, ut emas ea quorũ eges) loq tñ manifestius oportet int̃posita cõiũctione, uel p̃positiõe, uł adꝟbio, uel alio, q̃ cõueniat græcismo. ut, do tibi aurꝝ p̃sentis causa indigẽtiæ, ut cõparãs q̃rũ eges, habeas. uel, ut emas q̃rũ eges.

Transitiua.

Recipiuntur autẽ & hæ orationes, pugno pugnã, uiuo uitã. et, seruio seruitutem, omnesq́; similes tanq̃ accessiuæ. Voco enim accessiuũ, cũ trãsitioni aliquid deest. ut, doceo gramaticã.

Loci primæ speciei.

Loci uero primæ speciei, uerba quo modocunq; actiua, siue secũdum maiorem actionem, ut, honoro Socratẽ. Siue minorem, ut dico cõuenientia, & sapio uerisimilia. Videndũ igitur est, si ad corporalem affectionem pertineant, ut exerceo, moueo, lauo, percutio, corrũpo, soluo, ligo, irrigo, cõpello, tero, teneo, tondeo, meto, uro. Siue ad animũ, & mores, amo, diligo, amo, iustefacio, offẽdo, lædo, prorsũ, uitupero, discrutior, conuitior. Item laudatoria, laudo, decãto, cano, benedico. Itẽ si ueneratiua, honoro, colo, intercedo, adoro, adulor, reuereor, Rursũ si suspectiua opinatiuaq;, aut cognatiua, intelligo, iudico, noui, puto, suspicor. Siue electiua, uolo, eligo, uolo, præterea si inquisitiua, indago, inqro, interrogo, inuestigo, inuenio. Item si obtentiua, habeo, seruo, cogo, ꝓhibeo, ꝓpello, uinco. Itẽ si admonitiua, adhortor, ꝓuoco, admoneo, promoueo, extimulo. Et si uocatiua, uoco, nomino, uoco. Itẽ si ad artificiũ ꝑtinent,

Τόποι τοῦ πρώτου.

Τόποι δὲ τοῦ μὲν πρότου, τὰ ὁποσοῦν ἐνεργητικὰ, εἴτε κατὰ μείζω ἐνέργειαν, οἷον τιμῶ Σωκράτην. Εἴτε κατὰ ἐλάσσω, οἷον τὸ, λέγω τὰ δέοντα, καὶ φρονῶ τὰ εἰκότα. Σκοπεῖν οὖν εἰ ὐδὲ σωματικὴν διάθεσιν ἀναφέρεται, οἷον γυμνάζω, κινῶ, νίπτω, πλήττω, φθείρω, δύω, δεσμῶ, βρέχω, βιάζομαι, τρίβω, κρατῶ, κείρω, θερίζω, καίω. Ετι εἰ ὐδὲ ψυχήν τε, καὶ εἶθος, φιλῶ, ἀγαπῶ, στέργω, δικαιῶ, ἀδικῶ, βλάπτω, ὠφελῶ, ὑβρίζω, ἀνιῶ, λοιδορῶ. Ετι ὧν δεικτικὰ, ἐπαινῶ, ἐγκωμιάζω, ὑμνῶ, ἄδω, εὐλέγω. Ετι εἰσεπτικὰ, τιμῶ, σέβω, προσβεύω, προσκυνῶ, κολακεύω, αἰδοῦμαι. Ετι εἰ ὑπονοητικὰ, καὶ δοξαστικὰ, ἢ γνωστικὰ, νοῶ, κρίνω, οἶδα, οἴομαι, ὑφορῶμαι. Ετι εἰ προαιρετικὰ, βούλομαι, προαιροῦμαι, ἐθέλω. Ετι εἰ ζητητικὰ, ἐξετάζω, ἀνακρίνω, ἐρωτῶ, ἐρευνῶ, εὑρίσκω. Ετι εἰ ὧν κρατητικὰ, ἔχω, φυλάσσω, ἀναγκάζω, εἴργω, ἐλαύνω, νικῶ. Ετι εἰ προτρεπτικὰ, παρακαλῶ, ἐρεθίζω, προτρέπω, πορμῶ, προξυνῶ. Ετι εἰ κλητικὰ, φωνῶ, ὀνομάζω, καλῶ. Ετι εἰ ἐπιστημο-

νικὰ, οἰκοδομῶ, σκυτοτομῶ, ἰατρεύω. Ἔτι εἰ διακρυστικὰ, πλανῶ, ἐξαπατῶ, φενακίζω κλέπτω πραλογίζομαι. Ἔτι εἰ διδασκαλικὰ, ἢ διαθετικὰ, παιδεύω, σοφρονίζω, πείθω, διδάσκω, ψύχω, θερμαίνω διατίθημι. Ἔτι εἰ οἰκτικὰ ὀδύρομαι, κλαίω, θρηνῶ, οἰκτίζω, ἐλαιῶ. Ἔτι εἰ ἱκετευτικὰ ἀντιβολῶ, ἱκετεύω, ἐκλιπαρῶ, λιτανεύω, ἐρωτῶ ἐν ἴσῳ τὸ παρακαλῶ γονοῦμαι. Ἔτι εἰ συμβολαίων σημαντικὰ πολῶ, ἀγοράζω, συμβάλλω. Ἔτι εἰ φυσικὰ, οἷον γεννῶ καὶ φύω, καὶ αὔξω αἰτιατικὴ γὰρ τὰ τοιαῦτα.

Τόποι τῶν δευτέρου.

Τοῦ δὲ δευτέρου τὰ καθ' αἴσθησιν ἀναληπτικὰ, οἷον αἰσθάνομαι, ἀκούω, ἅπτομαι, γεύομαι, ὀσφραίνομαι, ἐρῶ, ἐπιθυμῶ, τὸ δὲ ὁρῶ αἰτιατικῇ, διὰ τὸ ἐναργεστάτην εἶναι τῇ ὄψιν, καὶ ἐπὶ πλέον δήκειν, καὶ τὰ τούτοις συνωνυμοῦντα ὁρῶμαι, θεῶμαι. καὶ τὰ φροντιστικὰ καὶ κτητικὰ φροντίζω, ἐπιμέλομαι, φείδομαι, ἀπολαύω, κοινωνῶ, μετέχω, μέμνημαι. καὶ τὰ ἀρχικὰ βασιλεύω, δεσπόζω, κυριεύω, τυραννῶ, ἄρχω, κρατῶ. Εἴη δ' ἂν καὶ ὡς κτητικὰ τὰ τοιαῦτα. καὶ τὰ διαφορικὰ καὶ τὰ ἀποστηματικὰ καὶ ἐκστατικὰ διαφέρω, χαρίζομαι, ἀπέχω, στέρομαι, ἁμαρτάνω.

τόποι

nent, ædifico, coria paro, curo. Præterea si ad deceptionem, seduco, decipio, fucũ facio, furor, impono rationibus. Item si doctrinalia, uel affectiua, instituo, castigo, suadeo, doceo, refrigero, calefacio, dispono. Iẽ si funebria, lugeo, ploro, lamentor, defleo, misereor. Rursũ si precatiua, supplico, obsecro, supplico, rogo, cũ idẽ ꝙ cõsolor aduoluor genibus. Itẽ si cõtractiuũ significatiua, uẽdo, auctionor, cõfero. Postremo si naturalia, ut gigno, & ꝓduco, & augeo, actõ em̃ iũgũt huiusmodi.

Loci secundæ speciei.

Secũdæ speciei aũt sunt per sensũ apprehẽsiua, ut sẽtio, audio, tãgo, gusto, olfacio, amo, desydero. Atqui uideo actõ iũgitur, qd' manifeste actiuis sit uisus, maximeq́ꝫ penetret, & cætera his synonyma, aspicio, cõtẽplor. Item cogitatiua & possessiua, cogito, curo, ꝑco, fruor, cõmunico, participo, memini. Et q̃ sũt principatꝰ, rego, dominor, nor, impo, pero, ꝑo. Sint ꝟo tãq̃ possessiua et hæc. Pręterea differẽtialia, & separatiua, et excessiua, dissero, separo, abstineo, priuo, pecco, erro.

Loci tertiæ speciei.

Quæ vero tertiæ speciei, acquisitiua sunt, & reacquisitiua, ut do, mitto, dico, gratutor, contradico, luctor, aduersor, dubito, pugno. Generaliter aũt omne uerbum quodcũq; fuerit, tanq; acquisitiuũ licet accipere. Iuuo em̃ homines, sed & iuuo homines ciuitati, doceo iuuenem, sed & doceo tibi iuuenẽ. Quemadmodũ etiã omne actiõis inferioris actiuum esse poterit, ut emi quæcũq; opus erãt homini, usus sum in multis uiro, iuui libẽter in his q̃ntũ potui. Sumatur quoq; tanquã acquisitiuũ & seruio, & credo & subseruio, & sequor, & pareo, & similia.

De compositis.

Manifestum autem ex his, quo nam pacto compositis utamur. Siquidem ex dictis simpliciter componentes, prout usus sententiaq; exegerint loquemur.

Transitiue.

Aut trãsitiue, si opus fuerit (q̃ in actione est) re. ut iuuo homines pro uirili mea, erogo pecunias uiro pauperi.

Causali

Τόποι τοῦ τρίτου.

Τοῦ δὲ τρίτου τὰ περιποιητικὰ, καὶ ἀντιπεριποιητικὰ, οἷον δίδωμαι, πέμπω, λέγω, χαρίζομαι, ἀντιλέγω, παλαίω, ἐναντιοῦμαι, ἀμφισβητῶ, μάχομαι. Καθόλου δὲ πᾶν ῥῆμα, ὅπως ἂν ἔχῃ. καὶ ὡς περιποιητικόν ἐστι λαμβάνειν ταυτὸ. ὠφελῶ γάρ τοι ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ ὠφελῶ ἀνθρώπους τῇ πόλει, διδάσκω τὸν νέον, καὶ διδάσκω τοι τὸν νέον. ὥσπερ ἄρα καὶ πᾶν εἴη ἂν ἐνεργείας ἐλάσσονος ἐνεργητικόν. ὠνάμην ὁπόσα εἴδειτ' ἄνδρος, ἐχρησάμην πάμπολλα τῷ ἀνδρὶ, ὠφέλησα προθύμως τὰ δυνατά. εἰλήφθω δὲ καὶ ὡς περιποιητικὸν καὶ τὸ δουλεύω, καὶ πιστεύω, καὶ ὑπηρετῶ, καὶ ἀκολουθῶ, καὶ εἴκω, καὶ τὰ ὅμοια.

Περὶ συγκειμένων.

Δῆλον δ' ἐκ τούτων καὶ ὅπως τοῖς συγκειμένοις χρησώμεθα. Εκ γὰρ τῶν εἰρημένων ἁπλῶς συνθέντες, ὡς ἂν τὰ πρὰ τῆς χρείας, καὶ διανοίας ἀπαιτῇ, φθεγξόμεθα.

Διαβατικῶς.

Ἤτοι διαβατικῶς εἰ δεῖ τοῦ καθ' ἐνέργειαν πράγματος. οἷον ὠφελῶ ἀνθρώπους τὰ δύνατα, πρέχομαι χρήματα ἀνδρὶ πένητι.

Αἰτιολο/

Αἰτιολογικῶς.

Η αἰτιολογικῶς ἢ ἐλλειπτικῶς, εἰδὲ τὸ αἰτίας δῆλον ἢ φύσεργεια. οἷον ἐπαινῶ σωκράτην ἢ ἀρετῆς, ὡνόμασαι πυρὸς παλαιῶν ξυλῶν, μεταδίδωμί σοι ἢ πλείονος.

Οργανικῶς.

Η ὀργανικῶς, εἰ ὄθνα ἢ καθ' φύσεργειαν κίνησις, φαῦναι δέοι, οἷον φθόνῳ οὐκ ἐπαινεῖ Κλέων τὰ καλά.

Τελικῶς.

Η τελικῶς, εἰ τὸ οὗ φύνεκα δέοι προσθῆναι, οἷον τάττω σε προηγεῖσθαι ἢ ἄλλων.

Εἰδικῶς.

Η εἰδικῶς, εἰ τὸ καθ' ὃ σημαῦναι δοκεῖ, οἷον φησὶ σὺν περὶ τὰ βασιλέα ἐλευθῆναι

Ελλειπτικῶς.

Η ἐλλειπτικῶς ἢ ἡμῖν, δῆλον δ' ἐκ ἢ τῶν τόπων ἐκθέσεως.

Τὸ τελικὸ.

Τόποι δὲ ἢ τελικὸ, φῦθα τὸ ἵνα ἁρμόττει, οἷον τάττω σε, ἵνα προηγῆ ἢ ἄλλων.

Τὸ εἰδικὸ.

Τὸ δὲ εἰδικὸ, φῦθα τὸ ὅτι, φασὶν ὅτι ἐλευθῦσιν οἱ περὶ τὸν βασιλέα.

Τὸ ἐλλειπτικὸ.

Τὸ δὲ ἐλλειπτικὸ λύσιν δέδ, φῦθα χρόνος δηλῶσαι

Causaliter.

Aut causaliť et defectiue, si opus fuerit causa, ex qua actus, ut laudo Socratem ob uirtutẽ, emo frumẽtũ stateribus tribus, impertior tibi è superfluo.

Instrumentaliter.

Aut instrumentaliter, si unde actionis motus, dicere oportet, ut per inuidiam non laudat Cleo honesta.

Finaliter.

Aut finaliter, si alicuius causã oportet addere, ut cõstituo te ducẽ aliorũ.

Specialiter.

Aut specialiter, ut si, quid fiat, significandũ uidetur, ut ait regios uenisse.

Defectiue.

Aut defectu huius præpositiõis ἢ, quod liquebit ex locorũ expositione.

Finales.

Loci uero finalis, ubi ut cõgruit, ut, constituo te, ut dux sis aliorum.

Specifici.

Specifici uero ubi quòd, aiunt quòd uenerunt, qui astant regi.

Defectiui.

Defectiui aũt secũdi, ubi tẽporis ostẽdere

dere oportet q̃ntitatẽ, ut uixit multos annos. Aut ꝙ ab eadẽ agẽte ꝑsona, & patiẽte pendet, ut cõsumis cõmunia, tuã partẽ. Aut secundũ quid, ut unũ pariũt plerunq; fœminæ, & sapiẽs in mechanicis. At causam, quod nõ omnino est instrumẽtali dissimile, ut omnia aũt hæc scripsit secundũ prędictũ modum, ut in librum redigi possent.

Loci causalis, & defectiui.

Subijciendi uero sunt & causalis, & defectiui loci huiusmodi, ut cõsydere mus si ꝑmutatiue, & licitatiue, emo, uendo, muto, licitor. Præterea repletiue, mipleo, repleo, euacuo. Itẽ discretiue, & separatiue, et amotiue, ac prohibitiue. denudo, libero, recedo, absoluo. ueto, remitto, permitto, concedo, leuo, obtundo, attollo, circunfero, fallo. Rursum si demonstratiue, & ob uirtutẽ receptiue. laudo, admiror, beatifico, æmulor, excipio. Itẽ si materialiter, & participatiue. cõmunico, participo, imp̃tior, dignor. Et an amatorie, seu cõmiseratiue. amo, diligo, misereor, misereor. Generaliť uero ꝙ circa

δηλῶσαι δέοι ποσόν, οἷον ἔζησεν ἔτη πολλά. Ἢ τὸ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἐνεργοῦντος προσώπου καὶ πάσχοντος, οἷον φθείρεις τὰ κοινὰ, τὸ σὸν μέρος. Ἢ τὸ κατάτι, οἷον ἐν τίκτουσι τὰ πολλὰ αἱ γυναῖκες, καὶ σοφὸς τὰ μοιχανικά. Ἢ τὸ αἴτιον οὐ πάντου τῷ ὀργανικῷ ἀνομοίως, οἷον πάντα δὲ ταῦτα γέγραφε τὸν εἰρημένον τρόπον, ὡς ἂν εἰς βυβλίον κατάθοιτο.

Τόποι τοῦ αἰτιολογικοῦ, καὶ ἐλλειπτικοῦ.

Ὑποκείσθωσαν δὲ καὶ τοῦ αἰτιολογικοῦ, καὶ ἐλλειπτικοῦ τόποι τοιοίδε, σκοπεῖν εἰ ἀνταλλαγματικῶς καὶ ἀρτιμιτικῶς, ὠνοῦμαι πωλῶ ἀλλάττω ἀρτιμῶ. Ἔτι εἰ πληρωτικῶς γεμίζω, πληρῶ, κενῶ. Ἔτι εἰ διαιρετικῶς τε καὶ ἀφοριστικῶς, καὶ ἐκστακτικῶς, καὶ ἐφεκτικῶς, γυμνῶ, ἀπαλλάττω, ἀφίστημι, ἀπωλύω, κωλύω, ἀναστέλλω, συγχωρῶ, ὑπείκω, κουφίζω, ἀμβλύνω, καθαίρω, περιαιρῶ, ψεύδω. Ἔτι εἰ ὑπερδεκτικῶς, καὶ εἰς ἄρε τὴν ἀρδεκτικῶς, ἐπαινῶ, θαυμάζω, εὐδαιμονίζω, ζηλῶ, ἀποδέχομαι. Ἔτι εἰ μετουσιαστικῶς τε, καὶ μεταδοτικῶς, κοινωνῶ, μετέχω, μεταδίδωμι, ἀξιῶ. Ἔτι εἰ φιλικῶς, ἢ οἰκτικῶς, φιλῶ, ἀγαπῶ, ἐλεῶ, οἰκτείρω. Καθόλου δὲ τὸ περὶ

τὴν αἰτίαν ἐλλεῖπον, μέμφομαί σοι ἀχαρι-
στίας, αἰτιῶμαί σε διαβολῆς, κατηγορῶ σου
κλοπῆς. Ετι εἰ ἀπρφάσει χρόνου παρήκοντος
ἐντελοῦς δέοι, πόσον χρονικὸν προσορίσασθαι
οὐκ ἦλθον, οὐκ εἶδον, οὐκ εἶπον χρόνου
πολλοῦ. Ετι εἰ τὸ ἐγγὺς τοῦ γενέσθαι. καὶ
παρὰ μικρὸν συμβεβικέναί τι δηλῶσαι
δέοι, μικροῦ παρῆλθον. μικροῦ διέφυ-
γον. Ετι εἰ ἀπὸ μέρους. οἷον κρεμῶ σε
τοῦ ποδός, πίνω τοῦ ὕδατος, δρέπο-
μαι τῶν ἀνθέων. Ετι εἰ καιροῦ ὡρισμέ-
νου χρεία, οἷον ἡμέρας τε, καὶ νυκτὸς ἐργάζε-
τε, ἑσπέρας ἥκειν, χειμῶνος καὶ ἔαρος αἱ κοι-
λίαι θερμαί εἰσι. Φανερὸν οὖν καὶ ὡς τὸ αὐ-
τὸ ῥῆμα λαμβανόμενον διαφόρως, διοί-
σει τε ἑαυτοῦ τῷ εἶναι, καὶ διαφόρως προσα-
γορευθήσετε, καὶ συντάξετε, οἷον τὸ λύω
σωματικὸν μὲν, ἢ δεῖ σωματικῆς ἐνεργείας
τῷ λύοντι, διαιρετικὸν, ἢ τὸ λυόμενον γί-
νετε ἔξω δεσμοῦ, παραπλησίως δὲ καὶ ἐπὶ
τῶν ἄλλων θεωρητέον, καὶ πρὸς τὸ ἀπλνο-
ούμενον αἰεὶ συντακτέον.

Παθητικὸν.

Τὸ δὲ παθητικὸν δῆλον ὅτι ὁσαχῶς, καὶ
τὸ ἐνεργητικὸν συντάξεται, κοινὸν μὲν
τῇ ἐκ πρώτου ὀνομαστικὴν ἔχον, ἴδιον δὲ τῇ
ἐκ

circa causã deficit. accuso te ingratitu
dinis, arguo te calumniæ, criminor te
furti. Itẽ si per negationẽ tẽporis p̃te-
riti perf. opus fuerit, quantũ trãsierit,
definire. nõ ueni, nõ uidi, nõ dixi à tẽ-
pore multo. Et si institisse, & propè
cõtigisse quicq̃ demonstrare oporte-
bit. paruũ abfuit, quin uenirẽ, prope-
modũ effugissẽ. Itẽ si à parte, ut suspẽ-
deo te pede, bibo aquam, decerpo flo-
res. Præterea si tẽpore definito opus
fuerit. dieq̃ & nocte operatur, uespe-
ri uenit, hyeme et uere uentres calidi.
sunt. Manifestũ ergo, quod idẽ uerbũ
acceptũ uarijs modis, dipscrepat à se
ipso, id qd'est, & diuersis modis præ-
dicatur ac construitur. ut soluo cor-
porale quidẽ, quatenus opus est cor-
porali actu soluenti, discretiuũ, quate
nus solutũ eximitur à uinculo. Consi
mili modo in cæteris cõsyderãdũ est,
& ad intellectũ semper construendũ.

Paßiuum.

Manifestũ aũt quòd passiuũ totidẽ
modis, quot actiuũ, cõstruitur, cõmu
niter quidem à frontentũm habens,

peculiarit̃ ꝟo à tergo genitiuũ simul cũ à uel ab, similibus ut dictũ est, cõuersis extremis. Socrates amat Phædrũ, Phędrus amat̃ à Socrate, & docetur ab eodẽ. Fit plerũq; etiã ex q̃rto loco coincidẽtia casuũ. p̃terq̃ in uerbis uocãdi, q̃ sic cũ recto, ꝓferũtur, uocor Socrates. Dicimus igit̃, liber uenditur à Corisco stateris multis, aurũ dat̃ à diuite paupi. Peculiaris ꝟo admodũ ẽ passiuo synecdochica cõstructio, ut percutior pedẽ, doleo caput.

Neutrum substantiue.

Ex neutris aũt ꝙ substantiuũ est, cũ ntõ à tergo cõstruit̃. ut, Socrates est, uel existit albus. Quãuis existit melius ntũum participij à tergo regat. Socrates existit ens bonus. Quod si particip. substãtiui nõ sit, nullo opus erit in quarto. perfecte em̃ dicimus: Socrates est ambulãs, uel disserẽs. Reliqua aũt cõmunia cum actiuo habet.

Possessiue.

Ab his ꝟo q̃ ꝑ immiss. ac possess. dicũtur, t̃tij ordinis gtũs regit̃, indigeo, disto, repleo, egeo, indigeo, abũdo, sum expers, fruor, delitior, oleo.

ἐκ τρίτου γενικὴν ὁμοῦ τῇ ὑπὸ, ἢ τῇ πρὸς, ἢ τοῖς ἴσοις, ὡς εἴρητο ἀντεστραμμένως τοῖς ἄκροις. Σωκράτης φιλεῖ φαῖδρον, φαῖδρος φιλεῖτο ὑπὸ Σωκράτους, καὶ διδάσκετο πρὸς αὐτοῦ, κοινὸν οὖν καὶ τὸ ἐκ τετάρτου, καὶ ὁμοιόπτωτον, πλὴν ὠθὶ τῶν κλητικῶν, ταύτῃ γὰρ πρὸς εὐθεῖαν, καλοῦμαι Σωκράτης, λέγομεν οὖν, βυβλίον πολεῖτο ὑπὸ Κορίσκου στατήρων πολλῶν, χρυσίον δίδοτο πρὸς τοῦ πλουτοῦντος τῷ πένητι, ἴδιον δὲ μάλιστα τοῦ παθητικοῦ τὸ συνεκδοχικὸν τῆς συντάξεως οἷον πλήττομαι τὸν πόδα, ἀλγῶ τῆς κεφαλήν. Οὐδετέρων.

Τῶν δὲ οὐδετέρων τὸ μὲν ὑπαρκτικὸν ὀνομαστικῇ ἐκ τρίτου συντάσσεται. Σωκράτης ἐστὶν, ἢ τυγχάνει λευκὸς, τὸ γε μὴν τυγχάνει βέλτιον εἰς εὐθεῖαν μετοχικὴν ἐκ τρίτου. Σωκράτης τυγχάνει ὢν ἀγαθὸς, ἢν δὲ ἡ μετοχὴ μὴ ὑπαρκτικοῦ ἢ οὐδενὸς δεῖ ἐκ τετάρτου, ἐντελῶς γὰρ φαμὲν, Σωκράτης τυγχάνει περιπατῶν, ἢ διαλεγόμενος, τἄλλα δὲ κοινὰ πρὸς τὸ ἐνεργητικόν.

Κτητικῶς.

Τῶν δὲ οὖν κατ' εἰσπομπήν τε καὶ κτῆσιν, ἢ ἐκ τρίτου γενικὴ, χρήσω, διέχω, πληθύω, δέω, ἀπορῶ, εὐπορῶ, ἀμοιρῶ, ἀπολαύω, τρυφῶ, ὄζω.

Οργανικῶς.

Βρίθω δὲ καὶ εὐσθενῶ, ὀργανικῶς δο-
τικῇ, καὶ ὅλως τῶν ἀπελελυμένων εἰ δο-
κεῖ προστιθέναι, οἷον ἀγρυπνῶ, καὶ γρηγο-
ρῶ, καὶ ζῶ, καὶ πλουτῶ ἀρετῇ ἢ δι' ἀρετὴν
ἢ ὅπως ἂν ἄλλως ἐγχωρῇ φράζειν τὸ αἴτι-
ον. Τῶν δὲ περιποιητικῶν, ἡ δοτικὴ συμ-
βαίνω, ὑπάρχω, ὑποχωρῶ, εἴκω, ὁμοίως
δὲ καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν συντακτέον, κατὰ
τὰ κοινῇ εἰρημένα.

Αὐτοπαθητικόν.

Τὸ δ' αὐτοπαθητικὸν οὐδέτερον μέν τοι
καὶ αὐτὸ, ὡς μὴ μετασχηματιζόμενον τῇ μαι
εἰς παθητικὴν σημασίαν. αὐτοπαθητικὸν
δὲ κληθὲν ἀνὰ μέρος εἰλυπτρ, ἢ πάθος ἐφ'
ἑαυτοῦ τυγχάνει δηλοῦν. καὶ ἀντιδιαιρούμε-
νον τῷ ὁλοενεργητικῷ, καὶ τῷ αὐτοῦ δέτερον
οἷον τὰ πάσχω, φθίνω, ἔρρω, ἀλγῶ, φρίττω
πυρέττω, ἐρυθρυῶ, νοσῶ, ἀπρθνήσκω καὶ τὰ
ὅμοια. Σύνταξις δὲ τοῦ τοιούτου ἡ αὐτὴ τοῖς πα-
θητικοῖς, ὡς εἰκός. πάσχει ὑπὸ τοῦ ποιοῦντος,
φθίνει ὑπὸ τοῦ φθείροντος. Τὸ δ' ἐκ τοῦ, καὶ
καθ' ὅ, καὶ δι' ὅ, καὶ ὅλως τὸ αἰτιολογικόν,
κοινόν. καὶ ἔτι τὸ ὑπαβατικόν, καὶ τὸ συνεκ-
δοχικὸν τῆς συντάξεως. πάσχω ταῦτα καὶ
νοσῶ νόσον, καὶ ἀλγῶ τὴν κεφαλήν.

Ολοενερ-

Instrumentaliter.

Onero uero, & ualeo instrumentali
ter cum datiuo, & uniuersaliter abso-
luta, si placet addere, ut uigilo, & uigi
lo, & uiuo, & ditesco uirtute, uel per
uirtutem, uel utcunq; aliter cõtigerit
exprimere causam. Verum acquisiti-
ua cum datiuo, cõtingo, adsum, cedo,
cedo. Consimiliter uero & reliqua or
dinanda, secundũ communiter dicta.

Per se passiuum.

Per se autẽ passiuũ, neutrũ quoq; &
ipsũ est, ueluti nõ trãsformatũ per μαι
ad passiuã significationẽ. Nã q̃ per se
passiuũ uocetur, ex parte sumptũ est,
q̃tenus passiõẽ ex seipso significat, &
in diuisiõe opponitur oĩno actiuo, ac
per se neutro. ut, patior, corrũpo, pe-
reo, doleo, horreo, febricito, erubesco,
ęgroto, morior, et similia. Cõstructio
aũt huiꝰ eadẽ cũ passiuis, uti p̃ ẽ ut pa-
tior ab agẽte, tabescit à corrũpẽte. Et
q̃ ex eo est, uel in q̃, uel p̃ q̃, & oĩno q̃
causã refert, cõmune est. Itẽ accessiua,
et synecdochica cõstructio, patior hęc
et ægroto ægritudinẽ, et doleo caput.

Omnino actiuum.

Cęterum omnino actiuum appellatum, cum accusatiuo uult construi, ut fugio, & lateo, & abscōdo, & differo, & impello, & uolo, & ascendo.

Per se neutrum.

At per se neutri eadē etiā cōstructio cum absolutis est. Absolutū nanq; & ꝙ huiusmodi, ut uiuo, ditesco, ualeo. Manifestū ergo est secundū diuersas horū uirtutes, & usus. constructionē accommodandam esse ad subiecta, ut ascendo montem, curro ad forū. Sed & curro stadiū. Alterū quidē imperfecte, alterum uero omnino actiue.

Medium.

Mediis autem, siue communibus eadem constructio est, quæ actiuis, & passiuis. Siquidem ambobus inseruiunt affectibus. sacrifico igitur deo, & sacrificor ab alio deo. lędo inimicum, & lædor ab inimico. Et generaliter secundum præscriptas species & formandum, & construendum est. laudabo uirtutem, uti par est, & laudabor ab amico.

plus

Ολογνεργητικόν.

Τὸ δὲ ὁλογνεργητικὸν τῆς πρὸς αἰτιατικὴν βούλετρ συνταξιν. οἷον φεύγω σε, καὶ λανθάνω, καὶ κρύπτω, καὶ παραλάττω, καὶ παρελαύνω, καὶ θέλω, καὶ ἀναβαίνω.

Αὐτοσδέτερον.

Τοῦ δὲ αὐτοσδετέρου, ἡ αὐτὴ σύνταξις τοῖς ἀπολελυμένοις ἐστίν. ἀπολελυμένον γάρ τοι καὶ τὸ τοιοῦτο. οἷον ζῶ, πλουτῶ, ὑγιαίνω. Δῆλον οὖν ὅτι πρὸς τὰς διαφόρους τῶν αὐτῶν δυνάμεις, καὶ χρήσεις τῆς συνταξιν ποιητέον, κατὰ τὰ ὑποτεθέντα, ἀναβαίνω τὸ ὄρος, τρέχω ἐπὶ τὴν ἀγορὰν ἀλλὰ καὶ τρέχω τὸ στάδιον, τὸ μὲν ἀτελῶς, τὸ δὲ ὁλογνεργητικῶς.

Μέσον.

Τῶν δὲ μέσων εἴτ' οὖν κοινῶν, ἡ αὐτὴ σύνταξις, καὶ αὐτῶν τοῖς ἐνεργητικοῖς καὶ παθητικοῖς, ἀμφοτέραις γὰρ ἐφαρμόζει ταῖς διαθέσεσι, θύομαι οὖν τῷ θεῷ, καὶ θύομαι ὑπ' ἑτέρου τῷ θεῷ, βιάζομαι τὸν ἐχθρον, καὶ βιάζομαι ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ. Καὶ ὅλως κατὰ τὰ διορισμένα εἴδη σχηματιστέον, καὶ συντακτέον, ἐπαινέσομαι ἀρετὴν τὰ εἰκότα, καὶ ἐπαινέσομαι ὑπὸ τοῦ φίλου.

Επίμεσον.

Καὶ τοῦ ὑπὲρ μέσου δὲ τὸ μὲν αὐτοενεργητικὸν τῇ αὐτῇ τοῦ ἐνεργητικῷ σύνταξιν ἔχει, ὡς καὶ αὐτὸ σημαντικὸν ἐνεργείας ὄν. Τὸ δὲ ὁλοπαθητικὸν, τὴν αὐτὴν τοῦ παθητικῷ, ἐνεργητικῆς γὰρ ἀμοιροῦν (εὐχρήστου γε πεφορᾶς) παθητικῶς σημαίνει τι παθητικὸν, γίνομαι, οἴχομαι, ἠοιμῶμαι.

Τόποι ὑπὲρ μέσου

Σκοπεῖν δὲ καὶ περὶ τοῦ ὑπὲρ μέσου τοῦ δὲ, ἢ περιποιητικὸν, ἢ ἀντιστατικὸν, καὶ ἐναντιωματικόν. Ταῦτα γὰρ διοτικῇ ὡς τὸ τρίτον, χρῶμαι, ἥδομαι, ἱππάζομαι, μάχομαι, ἀγωνίζομαι, ἐναντιοῦμαι, ὀργίζομαι, ἀνθίσταμαι. Ετι εἰ ὑπὲρ κρατείας σημαντικὸν, αἰτιατικῇ γὰρ ὡς τὸ πρώτον, ἠέκτημαι, ὠνοῦμαι, μιμοῦμαι. Ετι εἰ ἀτελὲς, ἀπαιτεῖ γὰρ τὸ εἴς τι, ἢ ἔν τινι, ὡς ἠθὴ τῶν οὐδετέρων ἐλέχθη. πορεύομαι ἀθήναξε, ᾠχόμην ὡς τὸν θέον, κάθειμαι, εἰ κεῖμαι ἐνταυθοῖ. Ετι εἰ καθ' αἴσθησιν ἀναληπτικὸν, ἢ ἄλλως ἀντιληπτικὸν, καθ' ὑπεροχὴν, ἢ ὀρεκτικόν. Γενικῇ γὰρ ταῦτα ὡς τὸ δεύτερον. ἅπτομαι, ὀσφραίνομαι, γεύομαι, ὀρέγομαι, ἐφίεμαι, περιέχομαι, ἀντιλαμ-

Plus quàm medium.

Verbũ uero plus quàm mediũ id ꝙ per se actiuum est, eandẽ cum actiuo cõstructionẽ habet, quandoquidẽ & significatiuum actiõis est. Quod aũt omnino passiuũ, eãdem quoꝙ cũ passiuo. Actiue enim expers existẽs (usitatæ quidem uocis) passiue significat quiddã passiuum fio, pereo, dormio.

Loci plus quàm medij.

Cõsiderandũ & de plus quã medio hoc, si acquisitiuũ, uel repugnatiuũ, aut aduersatiuũ. Nam hæc cũ dtõ, ut ea quę sunt tertij ordinis, cõstruũtur, utor, delector, exquiro, pugno certo, aduersor, irascor, obsisto. Rursũ si dominij ac possessionis significatiuũ, cũ actõ em̃, ut q̃ sunt primi ordinis, possideo, emo, imitor. Præt̃ea an imperf. postulat em̃ id, ad ꝙ, uel in q̃ fiat mo. ut in neutris dictũ est, uado Athenas, ibã ad deũ, sedeo, uel iaceo hic. Itẽ nũ ꝑ sensũ apprehẽsiuũ, aut alit̃ suscepti/uũ ꝑ excellentiã, aut appetitũ. Nã cũ gtõ hæc, ut q̃ secũdi ordinis, attingo, olfacio, gusto, appeto, cupio, abstineo contrà

contra accuso, supersum. Communis enim causæ usus ubiq; propter quid, ad quid, ut & quomodocunq; aliter loquendum uidebitur.

Impersonale.

Eorũ aũt quæ impersonalia appellãtur, quia nõ exhibeant personã, quædã per se iacent, nequaq; alteri cõiungi nata, tanq; passiua. dicitur, dictum est, relinquitur, sacrificat̃, dictũ sit, & similia, nisi sumãtur acquisitiue, ut auditum est mihi, & cognitum est mihi, uel tanquã passiua, auditũ est ab illis.

Possessiuum.

Quædã ꝟo ad aliud, uł possessiue. uł acqsitiue uel trãsitiue. Itaq; possessiuũ cũ gtõ, & simul cũ datiuo acquisitiue cõmunio est huius mihi, refert, curæ est, oportet, uel conuenit huius mihi.

Acquisitiuum.

Acquisitiuum autem cum infinitiuo, & datiuo uti par est, licet, contingit, decet, uidetur senatui, & populo mittendos esse legatos.

Accessiuum.

Accessiuũ cũ solo infinitiuo, oportet dicere,

αὐτιλαμβάνομαι, περιγίνομαι. Κοινὸν δὲ ἡ τοῦ αἰτίου χρῆσις ἁπανταχοῦ, δι' ὃ ἐφ' ὃ ἵνα καὶ ὅπως ἂν ἄλλως φράζειν ἢ πρὸς τὰ δόξαντα.

Απρόσωπον.

Τῶν δ' ἀπροσώπων ὀνομαζομένων, διὰ τὸ μὴ παριστάναι πρόσωπον, τὰ μὲν καθ' αὑτὰ, κεῖται, ἥκιστα πρὸς ἕτερον συντάττεσθαι πεφυκότα, οἷον τὰ παθητικά. λέγετε, εἴρητε, λείπετε, θύετε, εἰρήσθω καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν εἰ μὴ περιποιητικῶς. οἷον ἤκουσαί μοι, καὶ ἔγνωσαί μοι, καὶ ὡς τὰ παθητικά. ἤκουσαι ὑπ' ἐκείνων.

Κτητικόν.

Τὰ δὲ πρὸς ἕτερον, ἢ κτητικῶς, ἢ περιποιητικῶς, ἢ ὑπαρβατικῶς. Τὸ μὲν οὖν κτητικῶν εἰς γενικὴν καὶ ἅμα δοτικὴν περιποιητικῶς. μέτεστι τούτου ἐμοὶ, διαφέρει, ἢ μέλει, ἢ δεῖ, ἢ προσήκει τούτου ἐμοί.

Περιποιητικόν.

Τὸ δὲ περιποιητικὸν, εἰς ἀπαρέμφατον, καὶ δοτικὴν. ὡς εἰκὸς, ἔξεστι, συμβαίνει, προσήκει, πρέπει, δοκεῖ τῇ βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ πέμψαι πρέσβεις.

Επιβατικόν.

Τὸ δ' ὑπαρβατικὸν, εἰς ἀπαρέμφατον μοναχῶς,

νεχῶς, λέξει φαῦναι, χρὴ λαβεῖν, ᾧ δ' ἔχει ἐν φιλεῖ γνώσῃ, λέξει ἀπτεῖν. κοινὸν δὴ ὂν καὶ τοῦθα τὸ ἀπρόσεμφατον, ἀλλ' ἢ πρόσχημένως, ἢ γνησίως, μέλλοντος δὲ οὐδέποτε.

Ανάλυσις ῥήματος.

Ανάλυσις δὲ ἁπλῶς τῶ ῥήματος εἰς τὸ τὸ σύστοιχον ὄνομα, ἢ τοῦ μετέχω, ἢ εἰς τὸ ὁμοειδὲς ὑπαρκτικόν, καὶ ἢ καθ' ὁδῶν, ἢ ἢ γυναικῶ. οἷον Λύκοισι συνεμάχετο τοῖς Τρώσιν, σύμμαχοι τοῖς Τρώσιν ἦσαν, τῶν συμμάχων ἦσαν, συμμαχοῦντες ἦσαν, τῶν συμμαχόντων ἦσαν, πληροῦμαι, πλήρης γίνομαι, τῶν πληρουμένων εἰμί. Καὶ δὴ ὅτω τοῦτα.

Εγκλισις.

Τῶν ἢ προτομῶν τῷ ῥήματι ἐγκλίσεως, λόγος μού. Βούλημα ἔστ' ὃν πάθημα ψυχῆς δηλοῦ φωνῆς σημαινόμενον.

Οριστική.

Καλεῖται δὲ ἡ ὁριστική, καὶ ἀπροφαντική, ἰδίως μὲν τοι ὁριστική, ὅτι δηλοῦ ταύτης ἀπροφανόμενοι ὁριζόμεθα. ὅθεν δὴ καὶ οἱ κελεύμενοι βεβαιωτικοί, συνδέσμοι καὶ προσέτι οἱ ἀλλολογικοὶ τείνουσιν ὧδε ταύτην, γέγραφα λέγω, ὅτι γέγραφα, καὶ ὅτι πράττω, μανοῦμαι. Εχει δὲ τὸ ὁριστικὸν

dicere, oportet capere, licet esse, solet fieri, oportet dicere. Cōmune est igit & hic uerbū infinitiuū, sed uel p̄teriti, uel præsentis, futuri uero nunquā.

Resolutio uerbi.

Porrò fit simplicit̄ resolutio uerborū in cognatū nomen, uel participiū, & in eiusdē formæ substantiuū, idq; uel per ntūum uel per genitiuum, ut Lycij simul pugnabant cū Troianis, auxiliares Troianis erāt, ex auxiliaribus erāt, auxiliares erāt, ex auxiliātibus erant. Impleo, plenus fio, ex his quæ replentur sum. Et quidē ita hęc.

Modus.

Cæterum accidentiū ῥbo modorū definitio hæc quidē est, uoluntas, siue affectus animi per uocē significatus.

Indicatiuus.

Vocatur aūt definitiuus, siue indicatiuus, proprie tñ definitiuus, quoniā per hunc indicantes, definimus. Atq; hinc sanè fit, ut quæ uocant affirmatiuæ cōiunctiones, quæ insuper causales, coaptent huic modo scripsi, dico, quòd scripsi & qd ambulo, moueor.

Habent

Habẽt enim uerba indicatiua sibi affirmationem innatã, quamobrem & negandi aduerbiũ est cõueniens talibus, ut subsistentẽ affirmationẽ remoueat, nõ scribo. Minime aũt imperatiuis, uel optatiuis, uel subiunct. quam prohibitiuũ ne, sit illis peculiare. Et igitur dicimus, ne cognosce, ne noscas, ne noueris. Sed neque infinitiuis nõ coniungitur. Nihil enim hæc affirmant. Cum uero abijcit indicatiuus existentem affirmationem, non uocetur indicatiuus, nempe in interrogationem transit, num scribis?

Imperatiuus.

Imperatiuũ aũt liquet posse cõstrui cum secundis personis, etiam si uocecõueniat cum indicatiuis. Nam et adiecti uocatiui, atque annexum illi aduerbium age, remouent ambigutatẽ. Cæterum primas personas non imperatiuas, sed sibijpsis suggestiuas plurimi uocant. Videtur enim modus confundi, & duo modi in unum incidere. Nam quoniam neque alloquimur nos ipsos, neq; mãdamus nobis ipsis, suggeri-

ὁριστικὰ σχέσει τῇ κατάφασιν ἐγκειμένῳ, διὸ καὶ τὸ ἀποφατικὸν ἐπίρρημα καὶ τἄλλα τοῖς τοιούτοις, ἵνα τῇ φωνούσαν κατάφασιν ἀφῇσιν, οὐ γράφω, οὐ μὴν δὲ καὶ τοῖς προστακτικοῖς, ἢ ὀπτικοῖς, ἢ ὑποστακτικοῖς, τὸ μὴ γε ἀπαγορευτικὸν μὴ τοῖς τοιούτοις οἰκεῖον, καὶ ὃν λέγω μὴν, μὴ γίνωσκε, μὴ γνοίης, μὴ γνῷς, οὐ μὴν ἀλλ' οὐδὲ τοῖς ἀπαρεμφάτοις τὸ οὐ συντάσσεται, οὐθεὶς γὰρ οὐδ' αὐτὸς καταφάσκει, ἀποβάλλουσά γε μὴν ἡ ὁριστικὴ τῇ φωνοῦσαν κατάφασιν, οὐκέτι οὐ καλεῖτο ὁριστική, εἰς γὰρ ἐπερώτησιν μέτεισιν, ἆρα γράφεις.

Προστακτική.

Ἡ δὲ προστακτικὴ, σύνηθες οὖν ἔχοι τῆς συντάξιν τῶν λοιπῶν προσώπων, καὶ ὁμόφωνα ἢ τοῖς ὁριστικοῖς, ὅτε γὰρ συντακτικὴ, τό, τε συντασόμενον πρόσρημα τὸ ἄγε, ἀφίσισι τῇ ἀμφιλογίαι, τὰ δὲ πρωτοπροσωπούμενα οὐ προστακτικὰ, ἀλλ' αὐθυπόστατα· οἱ πλεῖστοι καλοῦσιν, ἔοικε δὲ τὰ ἐγκλίσεως συγχεῖσθαι, καὶ δύο ἐγκλίσεις εἰς μίαν συμπίπτειν, ὅτι γὰρ οὔτε προσκαλούμεθα ἑαυτοὺς, οὔτε μὴν προστάσσομεν ἑαυτοῖς,

ὑποτιθέμεθα δὲ, ὑποθετικὰ ἂν τὰ τοιαῦτα, συλλητικὰ δὴ, ἵνα γὰρ ἐπλίνῃ τῇ ἐν δευτέρῳ πρόσταξιν, σύλληψιν δέχετο εἰς τὸ πρῶτον ὑποθετικὸν ὄν. Τὸ μὲν οὖν ἐλλεῖπον τῶν προστακτικῶν πρῶτον, καὶ τὰ ἐλλείποντα τῶν ὑποθετικῶν δεύτερα, καὶ τρίτα, εἰς ἕνωσιν ἄγει τὰς δύο ἐγκλίσεις ἵνα ἑκατέρα ἀναπληρῶτο. Τὸ δὲ τρίτον τῶν προστακτικῶν πρόσταξιν ἀπόντος προσώπου δηλοῖ, δευτέρου ἐξ ἀνάγκης παραλαμβανομένου, εἰς μετάδοσιν τῆς προστάξεως, ἀσύστατος γάρ τοι ἡ πρόσταξις ἄνευ δευτέρου.

Εὐκτική.

Η δὲ εὐκτικὴ ἀπὸ τῆς γινομένης εὐχῆς ὀνόμασται, καὶ ὑπὲρ ῥήματα ἔχει, εἴθε, αἴθε, ἃ τοῖς μὲν εὐκτικοῖς εἰς πλείονα ἐπίτασιν παρατίθεται, τοῖς δὲ ὁριστικοῖς δεόντως, εἴθε ἔγραψεν, ἵνα ἡ ὁριστικὴ, εὐκτικὴν ἀναδέξηται σύνταξιν, διαφέρει δὲ τὸ περὶ τὰ ῥήματα εὐκτικὸν, τοῦ περὶ τὰ ὑπὲρ ῥήματα, ἢ τὰ μὲν ῥήματα, μετὰ τοῦ ἐνόντος πράγματος τὴν εὐκτικὴν σημαίνει διάθεσιν, τὸ γάρ τοι γράφοιμι, εὐχή ἐστι πράγματος τοῦ γράφειν, καὶ τὸ φιλολογοῖμι, τοῦ φιλολο-

suggerimus inductiua aũt q̃dã huiusmodi, & sanè cõprehẽsiua, q̃ ut declinẽt in secũda ꝑsona mãdatũ, cõprehẽsionẽ recipiũt in primã eã, q̃ est suggestiua. Itaq; q̃ deest imperatiuis prima persona, et q̃ itẽ desunt suggestiuis secũda, & tertia, in unũ cõtrahũt duos modos, ita ut uterq; cõpleat̃. Nã t̃tia persona imperatiui mãdatum ad absentem personam manifestat, secũda necessario assumpta ad traditionẽ mãdati. Tanquam enim non cõstet mandatum huiusmodi sine secunda.

Optatiuus.

Porrò optatiuus ab ea quæ fit opinione nomẽ sortitus est, & aduerbia habet, utinam, utinam, quę optatiuis ad maiorẽ intensionẽ apponuntur. At indicatiuis necessario. utinam scripsissem. nempe ut indicatiuus optatiuam recipiat constructionẽ. Hoc enim interest inter uerba optatiua, & aduerbia, quod uerba quidẽ cum subsitente re, optandi significẽt affectum. Siquidem scriberem, optationem explicat actus qui est scribere, & orarẽ illius,

qui orare. Cæterũ εἴθε quasi denomi
tio est optãdi. Nõ eñ illud cõplectit,
ad q tẽdit optio. quẽadmodũ scilicet
unus differt ab homo q̃tenus hæc di-
ctio unꝰ denominatio est soliꝰ numeri, homo uero cũ hoc, q cõmunẽ subsistãtiã signiſicet, subsistẽs illi cõplectitur unus. Similiter uero & ego adsciscitur. Similiter uero & ego adsciscitur. bo se habet, & aliũde ad ab Ilio. & celerrimus qdẽ tanc̃ intensionẽ in subiecto signi. nõ itidẽ tamen hæc dictio nimis, quippe q solũ intẽsionis est denominatio. Parí modo & scribito ad age. Cæterũ hoc, utinã in nauibus sine lachry. & offensione sederes, nõ ex dependẽtia est, Discretionẽ eñ addit personæ ὄφελες, quæ non inest in εἴθε.

Subiunctiuus.

Subiũctiuũ aũt pleric̃ dubitatiuũ appellãt, q nõ sit sine cõiũctione dubitatiua, si. Non uniuersaliẽ tñ huiusmodi. Quãdoquidẽ, & quæ uocãtur finales cõiunctiones, in eandem cõstructionem ferũtur. Socrates deãbulat, utinus sit. Quoniã igitur nõ cõstat, nisi subiũgatur p̃positis cõiũctiõib. nũc patur

Φιλολογεῖν, τὸ ἦ εἴθε χαλόνδι ὄνομά ὅτιν
ὀυχῆς, οὐ γὰρ συμπαρίσταται καὶ τὸ ἐφ'
ᾧ τὰ φ̃ ὀυχῆς, ὥσπερ ἀρά καὶ τὸ εἰς δι-
αφέρει τοῦ ἀνθρωπ⊙, ἤ τὸ μὲν εἰς ὄνο-
μά ὅτι μοναχῶς ἀριθμοῦ, τὸ δὲ ἀνθρω-
π⊙ πῶς ἔχ̃ τῆς κοινῆς οὐσίας σημαι-
νομένῳ παρυφιστάμενον ἔχει τὸ εἷς. Ωσαύ-
τως δὲ καὶ ἐγὼ πῶς τὸ γράφω ἔχει, καὶ
τὸ ἄλλοθρηπῶς τὸ ἰλίοθεν, καὶ τὸ τάχιστος
δὲ τὴν ἐπίτασιν, ὡς γὰ ὑποκειμένῳ συ-
μαίνει, οὐκέτι δὲ καὶ τὸ ἄγαν, αὐτὸ γὰρ
μοναχῶς ἀδιατάσιτός ὅτιν ὄνομα. Ομοίως
δὲ καὶ τὸ γράψομ, πῶς τὸ ἄγε, τὸ δὲ αὖθ'
ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδ' ἀπρυζος κὴ ἀπή-
μων ἦσθαι, ἀπ' ἐκ παραλλήλου, διάκρισιν
γὰρ παρυφίσυσι προσώπου τὸ ὄφελες, ἥ-
τις οὐκ ἔνεστι τῷ εἴθε.

Υποτακτική.

Τὴν ὑποτακτικὴν γνίοι καὶ διεσ-
τικὴν καλοῦσιν, ὅτι οὐκ ὀρθὴ χωρὶς συν-
δέσμου διαστικοῦ τὸ ἐὰν, οὐ καθόλου
δὲ τὸ τοιοῦτο, καὶ οἱ καλούμενοι γὰρ ἀπο-
τελεστικοὶ συνδέσμοι, ὧν τῇ αὐτὴν συν
τάξιν φέροντες, Σωκράτης πορεύεται, ἵνα
ὑγιαίνῃ, ὅλε μ̃ ὂν ὁ συνίστας, εἰμὴ ὑποτα
κτικὴν τοῖς προκειμένοις συνδέσμοις, προσα-

γορεύετε ὑποτακτική, φέρετε ἡ δὲ τοιαύ-
τη μετὰ τοῦ ἐὰν καὶ τῶν ἴσων ὠνὶ μέλλον-
τα, ἢ γνεσῶτα, οἷον ἐὰν φιλολογῶ, πρέ-
σαι Δίων, ἐὰν ἀναγινώσκω παραγίνεται
Θέων. Ὡσαύτως δὲ καὶ μετὰ τοῦ ἵνα, ἵνα
φιλολογήζω παρέσαι, ἢ πάρεστι Δίων, ἐὰν
γε μὴν σύνταξις, παρῳχημένου ἐγγένη-
ται, ὁ σύνδεσμος καλείσθω αἰτιολογικὸς
ἵνα φιλολογήσω, παρεγένετο Δίων, τοῦτο
δὲ ἀπτελεστικῶς ἔχει ἀκούεσθαι, ὠδὶ μὲν τοι
τοῖς ἐσομένοις ἡ τοῦ αἰτιολογικοῦ σύντα-
ξις οὐκ ἂν εἴη, ὠδὶ γὰρ γεγονόσι τὰ αἴτια
ὠνὶ λέγεται, δι' ὃ καὶ καταλληλότερον τὸ
αἰτιολογικὸν ὠνὶ φερομένων τῶν παρῳχημέ-
νων, ἵνα διδάξῃ παρεγένετο Δίων, οὐ παρα-
γενήσετε, ὠδὶ μὲν τοι τοῦ ἀπτελεστικοῦ παρα-
γενήσεται, ὡς δὲ πρὸς τὸ μέλλον, ἢ γνεσῶς
τὸ ὑποτακτικόν, οὕτω καὶ τὸ εὐκτικὸν ὠδὶ
παρεληλυθότος, οἷον παρεγένετο Δίων ἵνα
διδάσκοιμι, ἢ διδάξαιμι, βούλεται γὰρ
καθόλου τὶ τὸ τοιοῦτο εἶναι, ἢ ἂν μὴ ἀεὶ οὕτω
χρωμένως ὁρῶμεν οὓς λέγοντας.

Ἀπαρέμφατος.

Τὸ δὲ ἀπαρέμφατον, ὄνομά ἐστι ῥήμα-
τος, καὶ οἱ ἀπὸ τῆς σοᾶς δὲ τοῦ τὸ μὴ ῥῆμα κα-
λοῦσι, τὰ δ' ἄλλα πάντα κατηγορήματα, ἢ
συλβά-

patur subiunctiuus. Fertur aũt huius modi cum si, et similibus, in futurum, uel præsens, ut si dicẽdi studiosus sim, aderit Dion. si legã, adest Theon. Similiter uero & cum ut. ut dicendi studiosus sim, aderit, uel adest Dion. Qd' si constructio pręteriti accesserit, coniunctio uocetur causalis. ut dicendi studiosus sim, affuit Diõ. quod idem finalit' potest intelligi. Sed in his quæ nondum transierunt. causalis cõstructio esse non potest. Siquidẽ de factis causa redditur, eoq́ magis congruit coniunctio causalis sequentibus præteritis. ut doceret, aderit Dion. nõ adsit. quanq́ in finali locũ habeat. Porrò ut ad futurũ, uel pręsens subiunctiuum redditur, ita & optatiuũ ad præteritum. ut affuit Dion, ut docerem, uel docuissem. Vult enim natura in omnibus aliquid huiusmodi esse, & si nõ semp ita usos uideamus oratores.

Infinitiuus.

Cæterũ infinitiuus nomẽ est ꝟbi. & Stoici q̃dẽ hũc modũ ꝟbũ uocãt, reliqua aũt oĩa p̃dicamẽta seu accidentia,

atq; cõgruitates. Quãobrẽ (tanq̃ in cõmune nomen) in infinitiuũ omnis resoluitur modus, ut deãbulat Theõ, definio deãbulare Theonẽ. sed ex definito in narrationẽ transfert̃ oratio. Eodem aũt modo & in cæteris modis, apposita semper modi proprietate, ut opto, uel impero. Nã ipsius infinitiui propriè nullus erit modus, nullius nãq; affectiõis est significatiuus, resolui tamẽ potest sic, sanus est Diõ, dicũt Dionẽ sanũ esse, dicunt Dionẽ offendisse Theonẽ. Ad hæc & articuli appositio cõueniẽs est, & accõmoda infinitiuis. Pulchrũ em̃ dicimus, uirtutẽ sectari, & philosophari nihil iucundius, item, florum est fragrare, loco igitur nominis usus huiusmodi. Propriũ aũt infinitiui, ut cũ alijs modis constructus actũm conplectatur. Quoniã tanq̃ uerbũ uerbi diuersã habebit trãsitionẽ, ut ignoscere te ei qui deliquit. Præterea ut omni ꝑsonæ, et omni numero applicetur, ꝓptereaq; expers sit taliũ. Etiã ut cũ alijs modis omnibus, & cũ seipso cõstruatur, uideo,

συμβάματα, δι' ὁ καὶ ὡς ἐπὶ κοινὸν ὄνομα τὸ ἀπαρέμφατον, πᾶσα ἀναλύετρ ἔγκλισις, οἷον περιπατεῖ Θέων, ὁρίζομαι περιπατεῖν Θέωνα, ἐξ ἀπρφάσεως δὲ εἰς ἀφήγησιν μεταβάλλει ὁ λόγος, ὁμοίως δὲ καὶ πὶ τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων προσκειμένου ἀεὶ τοῦ τῆς ἐγκλίσεως ἰδιώματος, οἷον εὔχομαι, ἢ προστάττω, αὐτοῦ δὲ τοῦ ἀπαρεμφάτου κυρίως οὐκ ἔσται ἔγκλισις, βουλήματος γὰρ οὐδενός ἐστι σημαντικόν, διαλύοιτο δ' ἂν καὶ ὧδε, ὑγιαίνει Δίων, φασὶ Δίωνα ὑγιαίνειν, λέγουσι Δίωνα ὑβρίσαι Θέωνα. Ταῦτ' ἄρα καὶ ἡ τοῦ ἄρθρου προσθήκη κατάλληλος τοῖς ἀπαρεμφάτοις, καλὸν γὰρ φαμὲν τὸ ἀρετῆς αὐτιποιεῖσθαι, καὶ τὴν φιλοσοφεῖν οὐδὲν ἥδιον, καὶ τῶν ἀνθέων τὸ ὀδωδέναι, αὐτὶ ὀνόματος οὖν ἡ χρῆσις. Ἰδίον δὲ τοῦ ἀπαρεμφάτου πρὸς τὰς ἄλλας ἐγκλίσεις καὶ τό, τε αἰτιατικὴν περιέχειν, ἐπεὶ ὡς τε ῥῆμα τὴν τοῦ ῥήματος διάφορον ἔχει μετάβασιν, οἷον συγγινώσκειν σε, τῷ ἡμαρτηκότι. Καὶ τὸ παντὶ προσώπῳ, καὶ παντὶ ἀριθμῷ συντάττεσθαι, διὰ τὸ ἀμοιρεῖν τῶν τοιούτων, καὶ τὸ ταῖς ἄλλαις ἐγκλίσεσι πάσαις, καὶ ἑαυτῷ δὴ συντάττεσθαι, ὁρῶ σε με-

λετᾶν ἀναγινώσκειν, καὶ μετοχῆ, μελετῶντα ἀναγινώσκειν, καὶ ὀνόματι, καλὸς ἰδεῖν, ἀνδρεῖος μάχεσθαι. Καὶ τὸ ὅτι διωρισμένοις τρόποις περὶ συντάξεως ἅπασιν οἷόν τε εἶναι προσκεῖσθαι, διὰ τάσσω σε διαλέγεσθαι, ἅπασι τῶν σε χρήματα βουλόμενα σὺς ἐχθροὺς, ἀπεύχω σου μαθεῖν τὰ περὶ τὴν πόλιν, ἀκούω σε τῶν πλησιόντων προθύεσθαι ὅποι δοκεῖ, δίδωμί σοι ἀργύριον πρίασθαι ὧν ἂν δέῃ, κοινωνῶ σοι τῶν ἀγαθῶν, μὴ φθονερὸς εἶναι δοκεῖν. Πολλαχῆ μὲν ὅτι τῆς ἑαυτέρου χάριν ὡς ἔστιν, προθετέον ἢ ἀποστατέον τὸ ὡς ἢ ἑλληνικὸν τὸ τοῦ ἢ προθετικόν, ὁμοῦ ἀρθρῶν, ὅπως ἂν ἡ χρεία ὑπαγορεύῃ, παρακαλῶ σε ταῦτα ὡς ἐπιτυχεῖν, τῆς τυχεῖν, ἐφ' ᾧ τυχεῖν τιμῆς τε, καὶ δόξης.

Προαιρετικὰ, καὶ ὑπηρετικά.

Μάλιστα δὲ ὧδε τοῖς προαιρετικοῖς, καὶ ὑπηρετικοῖς καλουμένοις τὸ ἀπαρέμφατον ὡς φέρειν, βούλομαι ἢ θέλω γράφαι, προαιρεῖμαι, ἢ ἐφίεμαι φιλοσοφεῖν, ὥρμηκα ἰατρεύειν, ποθῶ ἰδεῖν, προθυμοῦμαι βοηθεῖν, ἐπίσταμαι, ἢ δύναμαι γράφειν, καὶ ἔτι γε τοῖς ἀπροσώποις, δεῖ γενέσθαι, λέγεται ἀφικέσθαι πολλούς.

Ενεσὼς,

deo te meditari, ut legas. Et cũ participio, meditantẽ ut legas. Rursũ cũ nomine. pulcher uisu, fortis ad pugnam. Itaq; p̃scriptis formis de constructione omnibus poterit adiungi, doceo te disserere, posco te pecunias ad subiugãdos hosteis, audio te discere, quę ad statum urbis, absoluo te uinculis, ut eas quò uisum fuerit, do tibi pecuniã, ut emas ea, quorũ eges, cõmunico tibi bona, ne inuidus esse uidear. Sæpenumero tñ maioris declarationis causa, ut dictũ est, addendũ uel digressiuum ut, uel defectiuũ ϝ, uel p̃positio cũ articulo, prout usus exegerit, ut adhortor te hęc, ut assequaris, ut assequaris, ut assequaris honoremq; & gloriam.

Electiua & subministratiua.

Maxime ꝟo in his, q̃ electiua, & subministratiua uocãtur, infinitiuus subinfertur, uolo uel uolo scribere, cõstituo uel cupio philosophari, desydero medicinã exercere, cupio, uidere, cõcupisco auxiliari, scio uel possũ scribere. Identidem et cum impersonalibus oportet fieri, dicit aduẽtasse multos.

Præsens

Præsens, indefinitum.

Reddemus autem (ut dicã paucis) modo quidem finali indefinitum, & præsens, uado ut occurram uiro, obsecro te adesse, uel occurrere, si semel aut sæpius sit in usu.

Præsens, Indefinitum, Futurum.

Formæ uero specificæ per præteritum, præsens, & futurum, sed nõ omnino, uerũ narratiue quidẽ, & opinatiue, & cognitiue utcũq; dicũt, uel puto, uel scio uirũ dixisse, dicere, dicturum esse. Promissiue aũt, & denominatiue ad istã dictionẽ μέλλον, promitto dicturũ esse, spero uisurũ esse, sum facturus. Cõgruit tamen & præsens quidẽ cum futuro, sum facturus. Reddẽtur aũt impsonalib9 ea circa tẽpus similiter, q̃ & finalibus, ut dictũ est.

Personæ.

Cæterũ ex his quæ accidunt uerbo, personæ tres sunt. Prima, per quam de se loquitur loquens. Secũda per q̃ de eo ad quẽ sermo est. Tertia per q̃ de alio. Neq; eiusdem potentiæ sunt, sed multo tertia inferior est & prima, & se-

Ενεστὼς, ἀόριστος.

Αποδώσομεν δὲ, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, τὸ μὲν τελικῷ κατά τε ἀόριστον καὶ ἐνεστῶτα, πορεύομαι ἐντυχεῖν τἀνδρὶ, ἀντιβολῶ σε πραγενέσθαι, ἢ πραγίνεσθαι, ἢ τὸ ἅπαξ, ἢ τὸ πολλάκις ἐνχρείᾳ.

Ενεστὼς, ἀόριστος, μέλλων.

Τῷ δὲ εἰδικῷ, κατά τε τὸ παρῆκον καὶ τὸ ἐνεστὼς, καὶ τὸ μέλλων, ἀλλ' οὐ πάντος, ἀλλ' ἀφηγηματικῶς μὲν καὶ δοξαστικῶς, καὶ γνοστικῶς ὁτιοῦν. φασὶν, ἢ δοκῶ, ἢ οἶδα τὸν ἄνδρα εἰρηκέναι, λέγειν, εἰρεῖν. ἐπαγγελτικῶς δὲ καὶ προνύμως πρὸς τὸ μέλλον, τὸ μέλλον, ὑπισχνοῦμαι εἰρεῖν. ἐλπίζω ὄψεσθαι. μέλλω δράσειν. κατάλληγός γε μὴν καὶ ὁ ἐνεστὼς τῷ μέλλοντι. μέλλω δρᾷν. ἀπροσθήσεται δὲ τοῖς ἀπροσώποις τὰ περὶ τὸν χρόνον ὁμοίως τοῖς τελικοῖς, ὡς εἴρηται.

Πρόσωπα.

Τῶν δὲ παρεπομένων τῷ ῥήματι τὰ πρόσωπα τρία ὄντα, πρῶτον, ᾧ περὶ ἑαυτοῦ φράζει ὁ λέγων. Δεύτερον, ᾧ περὶ τοῦ πρὸς ὃν ὁ λόγος. Τρίτον, ᾧ περὶ ἑτέρου. οὐκ ἰσοδύναμα ἀλλήλοις ἐστὶν, ἀλλὰ πολὺ τὸ τρίτον λείπεται τοῦ πρώτου τε, καὶ δευτέρου.

δευτέρου. Τὸ δὲ δεύτερον ἔτι τοῦ πρώτου. καὶ οὖν πρώτου καὶ δευτέρου λαμβανομένου δίχα τοῦ τρίτου, λόγος ἂν γίνοιτο. οἷον τό, τοι γὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον. τρίτον δ' οὐκ ἂν λέγοιτο μὴ καὶ πρώτου ἢ δευτέρου λεγομένου ἢ συνυπακουομένου.

Σύλληψις.

Ἔτι τὸ μὴ πρῶτον καὶ δεύτερον δυνατὸν συλλαμβάνειν τὸ τρίτον εἰς πληθυντικὸν ἴδιον, τὸ δὲ τρίτον οὐδέτερον τούτων. καὶ γὰρ ἐγὼ μὲν κἀκεῖνος περιπατοῦμεν φαμέν. καὶ σὺ κἀκεῖνος περιπατεῖτε. οὐκ ἔτι δὲ καὶ ἐκεῖνος κἀγὼ περιπατοῦσιν, ἢ ἐκεῖνος καὶ σὺ περιπατοῦσιν. ὡς δὲ τὸ τρίτον πρὸς τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον ἔχει, οὕτω καὶ τὸ δεύτερον πρὸς τὸ πρῶτον. τὸ μὴ γὰρ πρῶτον συλλαμβάνει τὸ δεύτερον ἀνάπαλιν δ' οὔ. ἐγὼ οὖν καὶ σὺ περιπατοῦμεν φαμέν. περιπατεῖτε δ' οὔ.

Περὶ μετοχῆς.

Μετοχὴ δ' ὡς καὶ τοὔνομα δηλοῖ, μέρος ἐστὶ λόγου μετέχον τοῦ ὀνόματος, καὶ τοῦ ῥήματος. Μετέχει δὲ τοῦ μὲν γένος καὶ πτῶσιν, τοῦ δὲ διάθεσιν, καὶ χρόνον, καὶ συζυγίαν. Δι' ὃ καὶ τῇ μὲν τῶν ἀμφὶ τοὔνομα συντάξεως ἔχετο, τῇ δὲ τῶν ἀμφὶ τὸ ῥῆμα. ὡς σε

& secunda. Secunda identidem & prima. Proinde secũda assumpta, sine tertia oratio fieri potest. ut, Tibi enim ego dico. tu uero spõde, & mihi iura. Tertia nõ potest dici, nisi etiã prima, uel secunda expressa, aut subaudita.

Conceptio.

Itaq; prima quidem & secunda possunt concipere tertiã ad plurale suum uerbum, sed tertia neutram harũ. Etenim ego quidẽ & ille deambulamus dicimus, & tu & ille deambulatis, nõ autem ille & ego deambulant, uel ille & tu deambulant. Quemadmodũ autem tertia ad primam & secundum se habet, sic & secũda ad primam. Siquidem prima concipit secundam, cõtrà uero non. Ego igitur & tu deambulamus, non autem deambulatis.

De participio.

PArticipiũ ṽo (ut & uox indicat) pars est oratiõis particeps nominis & uerbi. Accipit aũt à nomine genus qdẽ, & casũ. á uerbo affectũ, & tẽpus, et cõiugationẽ. Vnde ꝑtim ut nomẽ cõstructionẽ habet, ꝑtim ut ṽbũ.

Porrò

Porrò quemadmodum conueniunt in constructione uerba inter se, & cũ nominibus, ita & participia inter se, & cum uerbis & nominibus. Nam sicut dicimus scribere uolo, & dicere cupio, sic & scribere uolens, & dicere cupiens. Venustius tamen per futurum participij uenio dicturus, mitto te nunciaturũ. Item, ut, do Socrati, sic & dãs Socrati. Præterea ut amo seruatorem, sic amo seruantem. Et ut specto luctatores, sic spectans luctanteis. Cæterum illud, arcu bene sciens, poëticum est per antimeriam, ac si diceret, arcu peritus. Postulant itaque participia eosdem casus, quos uerbũ, tametsi reliqua causalia, (loquor de his, quæ à uerbo descendunt) nõ eandẽ constructionem seruent, seco hũc, sector huius. Quamobrem scilicet causalia omnia genitiuum exigunt, præter participium. Nempe quemadmodum absolute dicimus respicio, & uiuo, & scribo, et gaudeo, sic & respiciens uiuo, & scribens gaudeo.

Quare

ὥς τε καὶ ὡς ἔχει συντάξεως τὰ ῥήματα πρὸς ἀλλήλά τε, καὶ πρὸς τὰ ὀνόματα, οὕτω καὶ αἱ μετοχαὶ πρὸς ἀλλήλάς τε, καὶ πρὸς τὰ ῥήματα, καὶ ὀνόματα. ὡς γὰρ φαμὲν, γράφειν ἐθέλω, καὶ τοῦ λέγειν ἐφίεμαι, οὕτω καὶ γράφειν ἐθέλων, καὶ τοῦ λέγειν ἐφιέμενος. καὶ βέλτιόν γε τῶν μέλλοντος τὸ μετοχικὸν. ἥκω ἐρῶν. πέμπω σε ἀγγελοῦντα. Ετι ὡς δίδωμι Σωκράτει, οὕτω καὶ ὁ διδοὺς Σωκράτει. Ετι ὡς φιλῶ τὸν σωτῆρα, οὕτω φιλῶ τὸν σώζοντα. καὶ ὡς θεῶμαι τοὺς γυμνασιὰς, οὕτω καὶ θεώμενος τοὺς γυμναζομένους. Τὸ δὲ τόξων εὖ εἰδὼς, ποιητικὸν κατὰ ἀντιμέρειαν, ὡσὰν εἰ ἐλέγετο, τόξων εἰδήμων, φέρονται δὲ αἱ μετοχαὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς πτώσεις τοῦ ῥήματι, καί τοι τῶν ἄλλων πτωτικῶν, λέγω δὴ τῶν ἀπὸ ῥήματος γινομένων, οὐκ εἰς τὸ αὐτὸ τῆς συντάξεως φερομένων, κόπτω τούτου, κοπεὺς τούτου, ὅθεν καὶ δηλονότι πάντα τὰ πτωτικὰ τῶν γενικὴν, πλὴν τῶν μετοχῶν. Ετι ὡς ἀπολελυμένως, φαμὲν ἀναπνέω, καὶ ζῶ, καὶ γράφω, καὶ χαίρω, οὕτω καὶ ἀναπνέων ζῶ, καὶ γράφων χαίρω.

Q Διὰ

Διὰ τί εὕρετῆ ἡ μετοχή.

Οθεν κὴ δῆλον, ὅτι πολύτι εἰς βραχυλογίαν κὴ ἑλληνισμὸν λόγου συμβάλλονται αἱ μετοχαὶ. πολὺ γάρ τοι διαφέρει εἰς σύφρασιν, τὸ γράφων ἔλεγον, τοῦ ἔγραφον καὶ ἔλεγον, καὶ τὸ γράψας ὠφέλησε, τοῦ ἔγραψα καὶ ὠφέλησα, καί τις σημασίας ὁμοῦ φησὶ αὐτῆς, εἰσὶ καὶ ἑτέρας, πλεόντως καὶ δῆλον τὸ ῥῆμα εἰς τὸ παθητικὸν μετηνέχθη σχῆμα, ἡ γὰρ φησὶ μετοχῆς πρὸς τὸ ῥῆμα σωτάξις, δῆλωμα αὖ εἴη αὐτῆς ὡς τ' ἴσον γίνεσθαι, τὸ γράψας ὠφέλησα, τῷ ἐκ τοῦ γράψαι ὠφέλησε.

Πλαγίως.

Πολλὴ δὴ χῆσις ἔστι τοῦ πλαγίου τοῦ μετοχῶν, οἷον ἐμὲ διδάσκοντος ἦκε Σωκράτης. καὶ ἐμὲ διδάσκοντος σὺ μανθάνεις, τό τε πλάγιον φησὶ συντάξεως ἔστω, ὡς εἰ κεῖνο τὸ ὀρθὸν, ἦκε Σωκράτης, ἢ ἦκεν ἐμὲ διδάσκων, ἢ ἦκεν ἐμὲ διδάσκοντα σὺ μανθάνεις. δύο μὲν τοίνυν τρόποι φησὶ τοῦ ῥῆματος μετοχῆς συντάξεως οἱ εἰρημένοι, ὁ μὲν κατ' ἀκολούθησιν ἀπ' αὐθεάτου, ἐς ῥῆμα ὁμοιοπροσωπεῖν τῇ αὐθεάτῳ, ἡ γάρ τοι παραλλαγὴ τοῦ προσώπου φησὶ τοῦθα σολοικισμὸς, ὡς εἴρηται πρώτερον. Σωκράτης περιπατῶν διαλέγεται. Καλεῖται

Quare inuentum participium.

Manifestũ ergo, quod plurimũ ad loquendi compendium, & figurã grę cæ oratiõis conferũt participia. Multum enim differt quantũ ad ornatũ, scribens dicebam, à scribebam, et dicebam, &, qui scripsi profui, à scripsi & profui, quanquàm significationis sint eiusdẽ, quod si alterius, id necessario. Etenim uerbum in casualẽ transfigu ratur speciem. Nam participij ad uerbum cõstructio declaratio fuerit causæ, ut idem sit, scribens profui, cum hoc, ex scribendo profui.

Oblique.

Frequens aũt est usus obliqui participialis. ut, me docẽte uenit Socrates, & me docẽte, tu discis. Et obliqua cõstructio hæc, sicut illa recta, sumitur uel causalit, uel p accidẽs. Duo igitur modi, quibus participiũ cũ uerbo cõstruitur iã dicti. Alter quidẽ secũdũ cõgruentiã recti ad uerbũ eiusdẽ psonæ cũ recto, quãdoqdẽ mutatio psonæ in hoc loco est solœcis. ut dictũ est prius, Socrates deambulans differit.

Vocetur aũt talis modus eiusdẽ personæ. Alter uero genitiui indifferenter alterius personæ cũ uerbo, ut, Socrate disserente, Dion, uel tu scribis. Appelletur aũt hic alterius personæ intransitiuus. Rursũ tertius à datiuo secundũ differentẽ & hic inductionẽ uerbi, ut differenti Socrates aderat. Quartus itẽ ab accusatiuo indifferenter & is quoq; disserentem uides, & uidit. Generaliter uero in eodem genere, & eodẽ casu cum præcedẽtibus casualibus cõstructum participium, uerbi congruentiã sequitur, uideo te latitãtem, mihi uolẽti erat, ab hoc quidem abstinuerũt tanquã præsciente.

Inpersonaliter.

Impsonalibus aũt participijs peculiare maxime est, ut rectus neutri gñris ad cõplemẽtũ accipiatur secũdi modi ut incertũ q̃ndo quis alius supueniẽs auferet. Et priuatus erat tanq̃ nõ decẽs, aut nõ cõueniens illi imperio. Et feci hæc, cũ oporteret alia. Item cũ nũciatũ esset illi hosteis adesse, obuiã processit in pugnã. Simili mõ & in alijs.

Καλείσθω δὲ ὁ τοιοῦτος ταυτοπροσωπικός. Ο δὲ ἀπὸ γενικῆς ἀδιαφόρως ἑτεροπροσωποῦντος τοῦ ῥήματος. Σωκράτους διαλεγομένου, Δίων, ἢ σὺ γράφεις. Προσαγορευέσθω δὲ ἑτεροπροσωπικὸς ἀμετάβατος. Τρίτος δὲ ὁ ἀπὸ διοτικῆς κατὰ διάφορον καὶ οὗτος ἐπαγωγὴν τοῦ ῥήματος. διαλεγομένῳ Σωκράτης παρῆν. Τέταρτος δ' ὁ ἀπὸ αἰτιατικῆς ἀδιαφόρως καὶ οὗτος διαλεγόμενον ὁρᾷς, καὶ ἑώρα. Καθόλου δὲ ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως τοῖς ἐκ πρώτου πτωτικοῖς συντασσομένη ἡ μετοχὴ τῆς τοῦ ῥήματος ποιήσεται ἀκολούθησιν, ὁρῶ σε κρύπτοντα, ἐμοὶ βουλομένῳ ἦν, τοῦ μὲν ἀπέσχοντο, ὡς προειδότος.

Απροσωπῶς.

Ταῖς δὲ τῶν ἀπροσώπων μετοχαῖς ἴδιον μάλιστα τὸ τῆς εὐθείαν τῶν οὐδετέρων, πρὸς ἀναπλήρωσιν γίνεσθαι τοῦ διεύτερου τρόπου, οἷον ἄδηλον ὂν ὁπότε τις ἐπελθὼν ἄλλος ἀφαιρήσεται. Καὶ ἰδιώτης ἦν, ὡς οὐ μετὸν, ἢ προσῆκον αὐτῷ τῆς ἀρχῆς. Καὶ ἔπρασσον ταῦτα, δέον ἕτερα, καὶ ἀκουσθὲν αὐτοῦ τοὺς πολεμίους πρεῖναι, ἀντεπεξείη εἰς μάχην, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Προσωπικῶς.

Αἱ δὲ τῶν προσωπικῶν καὶ συνδυλογόμενα, ἀδιαφόρως τοῖς τῶν ῥημάτων προσώποις συντάσσονται, γράφων ὠφελῶ ὠφελεῖς, ὠφελεῖ, ἀλλὰ τὸ μὴ διακρίτικὰς εἶναι προσώπων. Καὶ ὀνόματι συντασσόμενα, τῷ ῥήματι μοίρᾳ λαμβάνονται, τοὺς λόγους ἐπαινῶν, ῥήματι δὲ τῇ μοίρᾳ ὀνόματος, τοὺς λέγοντας ἐπαινῶ, διὰ ὁμοῦ ἀρσενικὰ ἄττα καὶ θηλυκὰ προτάσσηται μετοχῆς, τῷ τοῦ ἰσοκρατεστέρου γένους, τουτέστι τοῦ ἀρσενικοῦ μετοχὴ ἐπάγειν, οἷον, αὐδρες, καὶ γυναῖκες καθήμενοι διαλέγονται. Δῆλον οὖν ὅτι καὶ θηλυκῶν προτασσομένων σὺν οὐδετέροις, τῷ τοῦ θηλυκοῦ ἐποίσομεν ἅτε προτέρου, οἷον τὸ Ομήρου, αἱ δ' που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα, εἶατ' ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι, ἦν δ' ἀρσενικὰ ὁμοῦ προταχθῇ κατὰ μετασχηματισμὸν φωνῆς, ἀλλὰ μὴ κατὰ σημασίαν, τῷ οὐδετέρῳ ἀποδώσομεν μετοχὴ, οἷον μὴ καὶ τὸ. Νοῦς μὲν ἦλθε καὶ ἄνθισις ἀπ' ἀλλήλων διακρυθήτω. Ἐπὶ ἐὰν διάφορα προτάσσηται γένη χωρὶς ἐμβοχῆ

Personaliter.

Personalia uero participia, in recto etiã prolata, indifferẽter cũ quibuslibet uerborum personis cõstruuntur, scribẽs iuuo, iuuas, iuuat. eò quod nõ distinguãt personas participia. Et cũ nominibus quidẽ cõposita, uerbi loco accipiuntur, ut orationes laudans. Cũ uerbis uero, loco nominis sumuntur, orãteis laudo. Item si simul masculina quidem, & fœminina præponantur participio. præstantius genus, id est, masculinũ, participium sequetur, ut uiri & fœminæ sedentes differunt. Manifestũ igitur, qđ fœmininis præpositis cum neutris, participiũ fœmininо subdemus, tanquam potiori, ut hoc Homericum. Vestrę aũt uxores, & infantes liberi sedent in atrijs auide expectantes. Sin masculina, & fœminina, simul præcedãt iuxta transfigurationẽ uocis, nõ iuxta significationem, neutro reddemus participium, cuiusmodi sanè et hoc. Mens quidem & sensus inter se distincta sunt. Quod si diuersa ꝑponãtur genera sorsum,

participium propinquiori cõueniet. Neque Mars seruatur populi, neque Pallas uidens uituperet. Coaptantur & substantiuis uerbis nihilo plus significãtia, quàm uerba unde resoluũtur, ut scribens sum, & scribẽs fui. Idẽ enim quod scribo, & scripsi.

De articulo.

ARticulus aũt est oratiõis quidẽ casualis pars, prępositа nominibus. Diuiditur aũt in præpositiuum, & postpositiuũ, ut definitũ est prius. Proprie tamen articulus, qui præpositiuus, facit enim memoriam præcognitі in cõstructione, ut si dicat quis, homo uenit, incertũ de quo homine dicit. Si uero hic homo, certum, nempe de memorato prius aliquo homiñ. Porrò hoc idem uolũt, qui dicũt articulũ significatiuũ esse tum primæ notionis, tum secũdæ. Itaq; præpositi articuli omnibus nominibus præponuntur, postpositiui uero soli huic indefinito quis inclinatiuo quicunq; Præponũtur similiter & cõiũctioni πῆ, quicquidẽ. & γε, quiquidem, & πω, quinam,

ἢ μετοχὴ τοῦ ἐγκυτόρου ἔσαι, οὐ δὲ κἄρης λαοσόος δὲ λαθλώη τόν γε ἐδδσ' ὀνόσαστο, σωάπτονται δὲ καὶ τοῖς ὑστακτικοῖς ῥήμασι μυθῶ πλέον ἢ κλοῦσαι τῶν συσοίχων ῥημάτων, οἷον γράφων εἰμί, καὶ γεγραφὼς, ἴσον γὰρ ᾧ γράφω, καὶ γέγραφα.

Περὶ ἄρθρου.

Τὸ δὲ ἄρθρον, ὅτι μὲν λόγου πτωτικοῦ μέρος προτασσόμενον τοῖς ὀνόμασι. Διαιρεῖται δὲ εἰς προτακτικόν τε, καὶ ὑποτακτικόν, ὡς διώρισαι πρότερον. Κυρίως γεμὲν ἄρθρον τὸ προτακτικόν, ποιεῖ δ' ἀναπόλησιν προεγνωσμένου ἢ ἐν τῇ συντάξει, οἷον, εἰ μὲν λέγοι τις, ἄνθρωπος ἥκει, ἄδηλον, τίνα ἄνθρωπον λέγει, εἰ δὲ ὁ ἄνθρωπος, δῆλον, προεγνωσμένον γάρ τινα τ' ἀνθρώπων. Τοῦτο δὲ αὐτὸ βούλονται καὶ οἱ φάσκοντες τ' ἄρθρον σημαντικὸν πρώτης γνώσεως καὶ δευτέρας. Τὰ μὲν οὖν προτακτικὰ πάντων τῶν ὀνομάτων προτίθεται, τὰ δὲ ὑποτακτικὰ ἑνὸς ἀορίστου ἢ τὶς ἐγκλινομένου, ὅστις, προτίθεται δὲ ταὐτὸ ὁμοίως καὶ συνδέσμου τοῦ πρ, ὅσπερ, καὶ τοῦ γε, ὥς γε, καὶ τοῦ που,

ὅσπου, ποιηταὶ δὲ καὶ ὅς ῥα, καὶ ὅς νυ
λέγουσιν, ἀλλ' ὅταν ἁπλῶς οὕτω λαμ
βάνηται, τοῦ τῆς συντάσσεται μόνον,
ἢ τῶν εἰρημένων τοῦ ὅταν δὲ αὐτόν τις
ἀγνοοῦντα δηλῶσαι βούληται, καὶ τὸ
πότε ὑπολέκει τοῦ τις ἐγκλινόμενον,
οἷον ὅς τίς ποτε ἦν ἐκεῖνος. Προσκεί/
σθω δὲ τούτοις, καὶ τὸ ἅττα, ὡς μὲν τὸ
ἅτινα προτασσόμενον, ἅτ' ἂν εἴπῃς, ὡς
δὲ τὸ τινὰ ὑποτασσόμενον, ὁποῖ ἅττ'
ἂν ᾖ. Ἔτι τὰ μὲν προτακτικὰ, ὀνομά
των, καὶ μετοχῶν καθόλου προτίθεται,
ἀντωνυμιῶν δὲ, οὐ πασῶν. Τὰ δὲ ὑπο-
τακτικὰ καθόλου ὀνόμασί τε, καὶ μετο/
χαῖς, καὶ ἀντωνυμίαις τυγχάνει ἑπο-
μένα, ἀκολουθικὸν ἄρα τὸ ὑποτακτι-
κὸν πάντων τῶν πτωτικῶν, προηγητι-
κὸν δὲ τῶν ῥημάτων, οἷον εἰ λέγοι τίς, σώ-
φρων, ὃς τῶν φαύλων κρατεῖ ὑπὸ θημι-
ῶν, ὅθεν δὴ καὶ οὐ κυρίως, ἂν εἴη ἄρ-
θρον ταυτί, ῥημάτων γὰρ προηγεῖται
τῶν μὴ πεφυκότων ἄρθροις συνάπτεσθαι.
Χρῆσις δὲ τοῦ προτακτικοῦ κἀπὶ τῶν
ὑπὸ μεριζομένων πτωτικῶν τοῖς μεριστι-
κοῖς καλουμένοις συνδέσμοις τοῦ μὲν,
καὶ δὲ, τριχῶς δὲ, ἢ γὰρ καθ' εὐθεῖαν,
οἷον

quinã, poëtæ etiã & qui & qui dicũt.
Sed quãdo simpliciter sic accipiũtur,
articulo huic τις copulãtur duntaxat
aut ex dictis alicui. Cum uero se quis
incertũ significare uult, etiã ποτε inne
ctit cum quis enclitica, ut quisnã erat
ille. Adijciatur uero his & ἅττα, quod
quæcunq; præponitur, quæcunq; di
xeris, cum uero idem, quod talia, sub
iungitur, qualiacũq; sint. Item prępo
sitiui nominibus, & participijs gene=
raliter præponũtur. Pronominibus
uero nõ omnibus. Rursum postposi/
tiui generaliter, nominibusq́, & par
ticipijs, & item pronominibus subne
ctũtur. Sequitur itaq; postpositiuus
parteis quascunq; casualeis, præcedit
autem uerba, ut si dicat quis, Tempe-
rans qui prauis imperat cupiditati-
bus. Vnde sanè non ꝓprie erit articu-
lus hic. Verba enim præcedit quæ na
turaliter articulis nõ possunt coapta-
ri. Vsus item p̃positiui & in distribu-
tis casualibus cum discretiuis coniun
ctionibus, quidẽ, & uero, idq́ tripli-
citer. Aut enim per nominatiuum,
ut

ut homines alij quidē incurſabāt, alij ꝟo apparabāt. Aut per genitiuū, hominū alij quidē Græci, alij uero Barbari. Vel per accuſatiuum, ut duceis alios quidem ceperunt, alios uero capere haudquaquam potuerunt.

Prolepſis.

Vbi ſanè & ſi per p̄ſumptionē plurale uerbū pręponitur, antè utrunq; quod ſequitur, nominatiuū oportet p̄cedere in collectione, ut aquilæ uolauerūt duę, altera quidē ab oriente, altera uero ob occidente. Si ad diſtributa ſingulare ſequitur, gtūs neceſſe eſt, antecedat pluralis, duarū aquilarū altera quidē ab oriēte uolauit, altera uero ab occidente. Licet tñ & ſingulare aliq̄ndo in ſingularia diuidere, aliq̄ndo etiā in pluralia, ut humanū genus partim quidē bonū, partim ꝟo malū, et humani gen. alij quidē boni, alij ꝟo mali. Et rurſum plur. interdū quidē in plur. interdū uero in ſing. hominū alij quidē boni, alij uero mali, duarū uolu. alt. q. uolatilis, al. u. non. Si igit rectus p̄cedat, ponatur in collectione uerbum,

οἷον ἄνθρωποι, οἱ μὲν ἤδη εἰσέτρεχον, οἱ δὲ πρεσκευάζοντο, ἢ κατὰ γενικὴν, τῶν ἀνθρώπων, οἱ μὲν ἕλληνες, οἱ δὲ βάρβαροι, ἢ κατὰ αἰτιατικὴν, οὓς στρατυγοὺς, τοὺς μὲν ἔλαβον, τοὺς δὲ λαβεῖν οὐδαμῶς ἠδυνήσθησαν.

Προλήψις.

Ενθα δὴ καὶ εἰ μὲν κατὰ πρόληψιν πληθυντικῶν ῥῆμα προτάσσεται, πρὸς ἑκάτερον τὸ ἑπόμενον, εὐθεῖαν δὴ προηγεῖσθαι ἐν τῇ ἀθροίσει, οἷον ἀετοὶ διέπτησαν δύο, ὁ μὲν ἀπ' ἀνατολῶν, ὁ δὲ ἀπὸ δυσμῶν. Εἰ δὲ πρὸς τὰ μεριζόμενα ἑνικὸν ἕπεται, γενικὴν δέοι ἂν ἡγεῖσθαι πληθυντικὴν, δυοῖν ἀετῶν ὁ μὲν ἀπ' ἀνατολῶν ἔπτη, ὁ δὲ ἀπὸ δυσμῶν. Εξεστι γεμὴν καὶ τὸ ἑνικὸν ὅτε μὲν εἰς ἑνικὰ διελεῖν, ὅτε δὲ εἰς πληθυντικὰ, τἀνθρώπειον γένος, τῇ μὲν ἀγαθὸν, τῇ δὲ φαῦλον, τἀνθρωπείου γένους, οἱ μὲν ἀγαθοὶ, οἱ δὲ φαῦλοι. Καὶ αὖ πάλιν τὸ πληθυντικὸν, ὅτε μὲν εἰς πληθυντικὰ, ὅτε δὲ εἰς ἑνικὰ, τῶν ἀνθρώπων, οἱ μὲν ἀγαθοὶ, οἱ δὲ φαῦλοι. Δυοῖν ὀρνίθων, ὁ μὲν πτητικὸς, ὁ δὲ οὔ. Εἰ μὲν οὖν εὐθεῖα ἡγεῖται, μείσθω ἐν τῇ ἀθροίσει τὸ ῥῆμα.

ῥῆμα. εἰ δὲ γενικὴ, ἐν τοῖς μεριζομένοις, ὡς δέδεικται. Βουλομένοις δὲ καὶ τὴν ἄθρισιν, καὶ τὸν μερισμὸν πλαγίως προσενεγκεῖν, ἀνάγκη δὴ καὶ μετοχῇ χρῆσθαι πλαγίᾳ ἐν μοίρᾳ λαμβανομένῃ ῥήματος, καὶ μετάβασιν ἑτεροπροσωπικῶς ποιεῖσθαι, ἀετῶν διαπτάντων, τὸν μὲν ἀπ' ἀνατολῶν, τὸν δὲ ἀπὸ δυσμῶν, ἴσον τὸ τάχος. Καὶ πῶς διοτικὴν, ἀετοῖς διαπτᾶσι, τὸν μὲν, τὸν δὲ. Καὶ πῶς αἰτιατικὴν, ἀετοὺς διαπτάντας, τὸν μὲν, τὸν δὲ. Τὸ δ' Ὁμήρου, ἄμφω δ' ἑζομένω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεὺς σολοικοφανές. Ἰδίον δὲ τοῦ προτακτικοῦ οὐδετέρου, τὸ πᾶσι τοῖς τοῦ λόγου μέρεσι, καὶ τὸν λόγῳ αὐτῷ συντάττεσθαι ὁριστικῶς, οἷον τὸ ἄνθρωπος, τὸ γυνὴ, τὸ λέγω, τὸ Σωκράτης διαλέγεται, ὥσθ' οὕτω καὶ εἴη ἂν, ὡς οὐδέτερα πάντα, καὶ ἄκλιτα. Ἔτι τὸ ὃς, ὀνόματος αἰτιατικῇ ἐπιπλεκόμενον, ἀνάγκη μὴ πῶς τὸ ἡγόμενον ὄνομα μόνον, ἀλλὰ καὶ πῶς τὸ συνημμένον αὐτῷ, ἕτερον ῥῆμα προφέρεσθαι, Ἄνδρα μοι ἔννοιπε μοῦσα πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ πλάγχθη. Μετάβασις δὲ τοῦτο ἀπὸ προσώπου εἰς

uerbũ, si uero genitiuus, in diuisis, ut ostensum est. Volentibus uero & collectionem, et partitionẽ per obliquos ꝓferre, necesse est utiq; & participio uti obliqui casus, sumpto loco uerbi, & transitionẽ in diuersam personã facere, ut aquilarũ uolantiũ, huius quidẽ ab oriente, illius uero ab occidẽte, æqualis uelocitas. Et per dtũm, aquilis uolãtibus, huic quidẽ, illi uero. Et per actũm, aquilas uolanteis, hãc quidẽ, illã ꝟo, nã illud Homericũ, ambobus ꝟo sedentibus, uenerabilior erat Vlysses, solœcismo est simile. Cæterũ propriũ prępositiui neut. articuli, nõ omnibus modo oratiõis partibus, sed oratiõi ipsi annecti materialiť, ista dictio homo, hęc dictio mulier, hoc uerbũ dico, hæc oratio Socrat. disputat. Quãobrẽ sumẽda erũt ut neut. huiusmodi oĩa, & indeclin. Itẽ iste articul. qui si cũ actõ nominis copuletur, necesse est, ut nõ ad p̃cedens nomẽ solũ, uerũ etiã subiunctũ ipsi, ad aliud ꝟbũ ꝓferatur. Virũ mihi dic musa multisciũ, q plurima peragrauit. Transitio autem

aũt hoc loco est à persona in personã. Quod si rectus adiungitur recto, ad eandẽ personã ambo uerba referuntur, uenit uir q literas mittebat. Rursum si duo obliqui fuerint, uel ad alteram personã fieri potest, ut hominem (cuius misereor) nutrio, uel per reciprocum, meipsum (quem diligo) curo. Si autem alter casuũ fuerit rectus, alter uero obliquus, interdum ad nominatiuum transitio uerbalis fiet, à persona in personam, laudat Danaos Homerus, quem honoro. Et rursum, obijt Patroclus, quẽ dilexit Achilles. Frequentius tamen ad obliquum, honoro Homerũ, qui Danaos laudat. Præterea obliqui articuli, qui ad rectos omnium casualium referuntur. Homerus, cuius, cui, quem. E contrario qui nominatiuo, omnes aliorũ casus cõgrue adiunguntur. Homerus, qui Iliada conscripsit, Homero, qui. Homerũ, qui. Homere, qui. Item eiusdẽ qui, obliqui casualiũ obliquis omnibus adiũgũt. Homerus, cuius, cui, quẽ. In reliquis similiꝫ adiũctis etiam præsitio-

που εἰς πρόσωπον. Εἰσὶ δὲ σύνθεσις συντάξοιτο σύνθεσις πρὸς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἄμφω τὰ ῥήματα ἀναφέρεται. ἥκων ἀνὴρ ὃς ἐπέστελλεν. Εἰ δὲ δύο πλάγιαι εἶεν, ἤτοι πρὸς ἕτερον πρόσωπον μετάβασις γίνοιτ' ἄν. οἷον τὸν ἄνθρωπον ὃν ἐλεῶ, τρέφω. ἣ κατ' ἀντιπροφωνὴ, ἐμαυτὸν, ὃν φιλῶ, θεραπεύω. Εἰ δ' ἡ μὲν τῶν πτώσεων εἴη σύνθεσις, ἡ δὲ πλαγία, γίνεται μὲν καὶ πρὸς τὴν σύνθεσιν ἡ μετάβασις τοῦ ῥήματος γίνεται ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον, ἐπαινεῖ οὗ Δαναοὺς Ὁμηρος, ὃν τιμῶ. νῦν πάλιν. τέθνηκε Πάτροκλος, ὃν ἐφίλει ὁ Ἀχιλλεύς. ὡς αὖθι τὸ πλεῖσον δὲ πρὸς πλαγίαν. τιμῶ Ὁμηρον, ὃς τοὺς Δαναοὺς ἐπαινεῖ. Καὶ αἱ πλαγίαι δὲ πρὸς τὰς σύνθεσις ἁπάντων τῶν πτωτικῶν ἀναφέρονται. Ὁμήρου, οὗ, ᾧ, ὅν. Καὶ ἀνάπαλιν τῇ ὃς σύνθεσις πᾶσαι αἱ τῶν ἄλλων πτώσεις διαπλήλως συντάσσονται. Ὁμήρου, ὃς τὴν Ἰλιάδα συνέγραψε. Ὁμήρου οὗ. Ὁμήρῳ οὗ. Ὁμήρον οὗ. Ὁμήρε οὗ. Καὶ ἔτι αὐτοῦ ὃς πλάγιαι ταῖς τῶν πτωτικῶν πλαγίαις ἁπάσαις. Ὁμήρου οὗ, ᾧ, ὅν. καὶ αὖθι τῶν λοιπῶν ὁμοίως. καὶ ὁμοῦ ταῖς προθέσεσιν. ἀφ' οὗ, σὺν ᾧ,

περὶ ὅν. Ἔστι δ' ὅτε καὶ μετὰ ὑποτακτικὸν εὐθὺς μετοχὴν ἐπάγομεν ὁμοιογενῆ καὶ ὁμοιόπτωτον, καὶ ὁμοιάριθμον, ἢ πλαγιοσύντακτον, κατὰ γενικὴν ἀεὶ, καὶ ἤτοι μόνην, ἢ σὺν ὀνόματι, ἢ ἀπερρήματι, οἷον αἱροῦμαι ἀρετὴν, ἣν παροῦσαν οὐδεὶς ἄν με ἀφέλοιτο. Ἐπαινῶ τὸν τρόπον Σωκράτους, ὃ καθηγησαμένου, ἢ σπουδαίου γεγονότος, πλεῖστοι ὤναντο τὰ εἰς ἀρετὴν. Καὶ σὺν ἀπερρήματι, οὗ ἄριστα τὸν βίον διάγοντος. Μετοχὴν δὲ ἑτεροπροσωπικῶς, ὡς καὶ τοῖς ἡνορίοις, καὶ προσηγορικοῖς, ἐπάγομεν ὧδε, ἐπαινῶ Σωκράτης, ὃν ἀρετῆς ἐν ἑαυτῷ οὔσης τελείας, πολλοὶ μιμισάμενοι ἐπέδωσαν περὶ τὰ καλά. Ἔτι τὸ ὑποτακτικὸν πολλάκις, οὐ πρὸς, ἢν πτῶσιν ἀπαιτεῖ τὸ ἐπαγόμενον ῥῆμα, ἀπροδίδοται, ἀλλὰ πρὸς ἢν τὸ ἡγούμενον. Ἀττικὸν δὲ τὸ τοιοῦτο, χρῶμαι, οἷς ἐχὼ βυβλίοις, καὶ ἀπολαύω, ὧν ἔχω ἀγαθῶν. Ἔτι τὸ ὑποτακτικὸν ἐστὶ μὲν, οὗ πρὸς πληθυντικὸν ἐνικὸν ἀποδιδόμενον εὕρηται, οἷον ἀνθρώπους τίννυσθον, ὅς τις ἢ ἐπίορκον ὁμόσσῃ, ἔστι δ' οὗ τὸ ἀνάπαλιν, μήτις ἀχαιῶν ἔνθα δ' ἐπέλθῃ

βουληφό-

prępositiõibus, à quo, cum quo, circa quẽ. Est aũt quãdo post postpositiuũ statim participiũ inserimus, in eodẽ genere, in eodemq́ casu, & numero, uel oblique cõstructum, idq́ in genitiuo semper, aut solũ, aut cũ nomine uel aduerbio, ut eligo uirtutẽ, quam præsentẽ nullus à me auferat, laudo modum Socratis, quo præeunte & sedulo existente, plurimi profecerũt ad uirtutẽ. Rursum cum aduerbijs, quo optime uitã instituente. Participium etiam uariata persona (ut proprijs, & appellatiuis) subiũgimus hoc pacto, laudo Socratẽ, quẽ ob uirtutẽ, quę in ipso summa fuit, multi imitati, ꝓfecerũt circa honesta. Præt'ea postpositiuum sæpenumero nõ ad quẽ casũ exigit sequẽs uerbũ, redditur, sed ad, quẽ p̃cedẽs. Verũ Atticũ est hoc, utor. q̃s habeo, libris. et fruor, q̃ habeo, bonis. Ad hęc postpositiuus interdũ articulus ad uer. plurale singularit̃ reddi inuenit̃. ut homines punitis, quisq́s falsum iuramentũ iurauerit. Interdũ ꝟo cõtrà, nequisq́ Græcorũ huc uenerit

cõsultor, qui mihi semper cõsilia cõsulunt. Adde ꝙ sumere quãdoꝙ licet loco subiunctiui articuli p̃positiuũ, & loco sequentis ꝟbi participiũ ipsũ, eadẽ orationis manẽte sententia. Esse tamen eiusdem casus, gñris, & numeri, quæ sic trãssumuntur, tam inter se, quàm cum pręcedentibus casualibus oportet. Socrates, qui multa fecit bona, multa operatus bona. Quod si nõ referatur præpositiuus ad sequẽs uerbũ, assumendũ est cognatũ, uel synonymũ quid, uel simile, sic. Socrates, cuius sermo de uirtute multus, maxime propter uirtutem laudati, uel longã de uirtute orationẽ habẽtis. Socrati, quo Plato pręceptore usus est. Docẽti Platonẽ, uel institutori Platonis.

Defectiue.

Plerũꝙ postpositiui articuli etiã cũ defectu aliorũ casualiũ ponũt. uenit, q mihi amicus. parco, qbus parcere dignũ. Verũ cõmune hoc omnibus relatiuis. Inueniũtur aũt sine causali int̃dũ p̃positiui articuli, sed tũ ad gtũm, & eundẽ antecedentis casũ referũtur subintel-

βουληφόρος οἱ τέμοι ἀεὶ βουλὰς βουλεύουσι. Προκείσθω δὲ καὶ λαμβάνειν ἔνθα ἂν οἷόν τε ᾖ ἀντὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ τὸ προτακτικὸν, καὶ ἀντὶ τοῦ ἑπομένου ῥήματος μετοχὴν, τῶν αὐτὴν τοῦ λόγου φιλάττοντας ἔννοιαν. Εἶναι γε μὴν ὁμοιόπτωτα, καὶ ὁμοιγενῆ, καὶ ὁμοιάριθμα τὰ μεταληφθέντα ἀλλήλοις τε, καὶ τοῖς ἡγουμένοις πτωτικοῖς δεῖ. Σωκράτης, ὃς πολλὰ πεποίηκεν ἀγαθά, ὁ πολλὰ πεποιηκὸς ἀγαθά. Κἂν μὴ ᾖ δὲ τὸ ὑποτακτικὸν πρὸς τὸ ἐπαγόμενον ῥῆμα, μεταληπτέον τὸ σύστοιχον ἢ συνωνυμόν τι ἢ ὅμοιον ὧδε. Σωκράτης, οὗ λόγος ἐπ' ἀρετῇ πολὺς, τοῦ μάλιστα δι' ἀρετὴν ἐπαινουμένου, τοῦ πολὸν ἐπ' ἀρετῇ λόγον ἔχοντος. Σωκράτει, ᾧ Πλάτων διδασκάλῳ ἐχρήσατο, τῷ διδάξαντι Πλάτωνα, ἢ καθηγυσαμένῳ Πλάτωνος.

Ελλειπτικῶς.

Πολλάκις δὲ τὰ ὑποτακτικὰ, καὶ σὺν ἐλλείψει ἑτέρων πτωτικῶν κεῖται, ἧκεν, ὃς ἐμοὶ φίλος, φείδομαι, ὧν φείδεσθαι ἄξιον. Κοινὸν δὲ τὸ τοιοῦτο πάντων τῶν ἀναφορικῶν. Ελλειποπτωτεῖ δέ τι καὶ τὰ προτακτικὰ, ἀλλὰ πρὸς γενικὴν, καὶ ἀφηγουμένην τῶν πτῶσιν συνεπιφέροντ

νοουμένην, οἷον λόγος μὲν οὗτοσὶ πρῶ-
τος, δεύτερος δὲ, ὁ τῶν φιλοσόφων.
Ἀποδίδοται δὲ καὶ τοῦ τις ἐρωτιματι-
κῷ τὸ ὃς ὑποτακτικὸν μετὰ ῥήματος τοῦ
αὐτοῦ τῷ προηγουμένῳ, ἢ καὶ ἑτέρῳ τοῦ, οἷ-
ον τὶς ἐποίησε τὴν ὀδυσσείαν; ὃς καὶ τὴν ἰλι-
άδα ἐποίησε. Καὶ αὖ δὲ ῥήματος ἔξωθεν
ἀπὸ κοινοῦ, τὶς ἐποίησε τὴν ὀδυσσείαν; ὃς καὶ
τὴν ἰλιάδα, ὅταν δὲ μεθ' ἑτέρου μοναχῶς,
τὶς κέρβερον ἐξ ᾅδου ἀνήγαγεν; ὃς καὶ τὸν
ἐν Νεμέᾳ λέοντα ἀνῆλεν, καὶ σὺν προτα-
κτικῷ δὲ ἄρθρῳ καὶ μετοχῇ γένοιτ' ἂν ἡ
ἀπόδοσις ὁμοίως, τὶς ἐποίησε τὴν ὀδυσ-
σείαν; ὁ καὶ τὴν ἰλιάδα ποιήσας, τὶς
ἀνήγαγε κέρβερον; ὁ καὶ τὸν λέοντα ἐν
Νεμέᾳ ἀνελών.

Συνθηκή.

Βελτίων δὲ πολλάκις συνθήκη λόγου
ἀπτελεῖται, τῶν ἄρθρων τοῖς ἰδίοις πτω-
τικοῖς μὴ συναπτομένων, ἀλλά τινος
μεσοσυλλαβοῦντος ἑτέρου, οἷον οἱ τὴν
φροντίδα ἔχοντες, ἔνθα δὴ καὶ συμβαί-
νει ἐπ' ἄλληλά τε κεῖσθαι τὰ ἄρθρα, καὶ
μὴν τὴν αὐτὴν σύνταξιν ἔχειν τοῖς ἰδί-
οις πτωτικοῖς, ἀλλ' ἀντίστροφον, τὸ γὰρ
πρῶτον τῶν ἄρθρων ἀεὶ τοῦ δευτέρου
τῶν

subintellectũ. ut oratio quidẽ hęc pri
ma. secunda uero, quę philosophorũ.
Respondetur etiã huic nomini quis
interrogatiuo per qui postpositiuũ,
cum uerbo eodem p̃cedente, uel cum
altero quopiã, ut quis fecit Odysseã?
qui & Iliada fecit. Et omisso uerbo ex
trinsecus à cõmuni, quis fecit Odys-
seam? qui & Iliada. Quando aũt cum
altero, unice, quis Cerberum ex infer
no eduxit? qui in Nemea leonẽ inter-
fecit. Et cum p̃positiuo quidẽ articu-
lo, & participio fieri potest redditio
similiter, quis fecit Odysseam? et Ilia-
dem modulatus. quis eduxit Cerbe-
rum? & leonis interfector.

Compositio.

Melius aũt plerũq; cõpositio oratio
nis perficitur, si articuli à proprijs ca
sualibus ita se iungãtur, ut quicquam
intercedat aliud, ut curam habentes.
Quo in loco sanè etiã contingit, ut in-
ter sese continui iaceant articuli, ne-
que eandem constructionem seruent
cum proprijs casualibus, sed inuersã.
Nam primus articulus semper secũdi

casualis sit. Loquor de duobus semp̄ ultimis, unde si tres continui fuerint, idem secundo ad primum, contiget, quemadmodũ etiam primũ & secundum similiter ordinari cum suis ipsorũ casualibus nihil ꝓhibet, cuiusmodi est omniũ assumentes curã. Verũ hęc quidẽ nõ huius sunt cõsyderationis.

De pronomine.

PRonomẽ ꝟo (prout uox sonat) dictio est assũpta ꝑ nomine. Etenim cũ nomina prima, & secunda careãt persona, hoc quidẽ accessit, quod posset omnem personã exhibere uerbis, ad orationis perfectionem, ego scribo, tu scribis, ille scribit.

Diuisio.

Diuiditur aũt pronomẽ in primitiuum, demõstratiuũ, & adpositiuũ, & in quæcunq; alia diuisũ est prius. Porrò aliud est perfectũ, hæc mihi, aliud inclinatiuũ, hęc mihi. Rursum quędã per se passa, siue reciproca, meipsum, q̄dã passa quiddã extrinsecus ut me.

Primitiua.

Primitiuoꝝ igit̃ nominatiui sẽper ad discretio-

τῶν πτωτικῶν γίνεται, λέγω δὲ περὶ δυοῖν ἀεὶ τελευτώντων, ὥστε καὶ τρία ἐπάλληλα ἦ, ταὐτὸ ἂν τῷ δευτέρῳ πρὸς τὸ πρῶτον συμβαίνειν, ὃς τό γε πρῶτον καὶ δεύτερον ὁμοιοτακτεῖσθαι τοῖς ἰδίοις αὐτῶν πτωτικοῖς οὐδὲν ἂν κωλύοι, οἷον οἱ τῆς τῶν ἁπάντων ἀνειληφότες φροντίδα, ἀλλὰ τὰ μὴ τοιαῦθα ἑτέρας ἐστὶν θεωρίας.

Περὶ ἀντωνυμίας.

ΑΝτωνυμία δὲ κατὰ τοὔνομα λέξις ἐστὶ λαμβανομένη ἀντὶ ὀνόματος, τῶν γὰρ ὀνομάτων πρώτου καὶ δευτέρου ἀμοιρούντων προσώπου, ἥδε πρόσεισι δυναμένη πᾶν πρόσωπον, πρέχειν τοῖς ῥήμασιν εἰς λόγου τελείωσιν, ἐγὼ γράφω, σὺ γράφεις, ἐκεῖνος γράφει.

Διαίρεσις.

Διαιρεῖται δὲ εἰς πρωτότυπον, καὶ δεικτικὴν, καὶ ὑπεταγματικὴν, καὶ ὅσα ἄλλα διώρισται πρότερον, ἐστὶ δὲ καὶ ἡ μὴ ἐντελὴς, ταῦτα ἐμοὶ, ἡ δὲ ἐγκλιτικὴ, ταῦτά μοι, καὶ αἱ μὲν αὐτοπαθεῖς εἴτ' οὖν ἰδιοπαθεῖς, ἐμαυτὸν, αἱ δὲ, ἑτεροπαθεῖς, οἷον ἐμέ.

Πρωτότυποι.

Τῶν μὴ οὖν πρωτοτύπων αἱ εὐθεῖαι πρὸς

αὐτιδιαστολὴν αἰεὶ ἑτέρων λαμβάνοντες, ἡμεῖς εἴπομεν καὶ οὐχ ἕτεροι, ἐγὼ γέγραφα καὶ οὐχ ἕτερός τις, αἱ δὲ πλάγιαι, ἢν μὲν ὀρθοτονῶνται, καὶ αὗται δὴ πρόσωπα διαστέλλουσιν, ἐμοῦ ἤκουσας, καὶ οὐκ ἄλλου, ἢν δὲ τὸ ἀρκτικὸν ἀπεβάλλωσι φωνῆεν, ἀπελύτως λέγονται ἐγκλινόμεναι, ἤκουσάς μου, καὶ ἔδοκάς μοι, καὶ εὔφρανάς με. Πάντη δὲ αὗταί τε, καὶ αἱ καλούμεναι δεικτικαὶ, καὶ ἀναφορικαὶ, οὐκ ἐπιδέχονται ἄρθρον.

Παραγωγοί.

Τῶν γε μὴν παραγώγων τὰ ἄρθρα προτίθεται, ὥσπερ καὶ τῶν ἐπιθέτων δὴ καὶ τῶν ὀνομάτων, ταυτὸν γὰρ πως ἐκείνοις δύναντες, ὅλως τε σύνταξιν ἔχουσιν, ἣν τὰ ἐπίθετα, καὶ αἱ μετοχαὶ, πρὸς τὰ κύριά τε, καὶ προσηγορικὰ, ὁμοιογενῶς δὲ, καὶ ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιαρίθμως τοῖς κυρίοις τε, καὶ προσηγορικοῖς συντάσσονται, ὁ ἐμὸς οἶκος, ἡ ἐμὴ οἰκία, τὸ ἐμὸν οἴκημα, ὁ ἡμέτερος πατὴρ, ἡ ἡμετέρα μήτηρ, τὸ ἡμέτερον τέκνον. Ἀνάγκη δὲ ταῖς κτητικαῖς, ταῖς δὲ ῥήματι πρώτου, ἢ δευτέρου προσώπου συναπτομέναις, τὰς πρωτοτύπους συντάττειν.

καθάπερ

discretionem personarum aliarum sumuntur. Nos diximus, & nõ alij, ego scripsi, & non alter. Obliqui uero, (siquidem debitum habeant tonum) & hi quoque personas distinguunt, me audiuisti, & nõ alium. Quod si initialẽ abijciant uocalẽ, absolute dicuntur inclinatiui. audiuisti me, & dedisti mihi, & lætificasti me. Omnino autẽ & hæc, & quæ uocãtur demonstratiua, et relatiua, non suscipiunt articulum.

Deriuatiua.

Deriuatiuis tñ articuli p̃ponuntur, quemadmodũ et adiectiuis etiã nominibus. Eandẽ enim cum illis uim, eandemq́ omnino constructionẽ habẽt, quam & adiectiua, & participia eum nominibus ꝓprijsq́, & appellatiuis, nempe in simili genere, in simili casu, & simili numero, cum proprijs, & appellatiuis construuntur. mea domus, mea habitatio, meum domiciliũ, noster pater, nostra mater, noster filius. Necesse est etiam possessiuis (quę uerbo primæ uel secundæ personæ connectuntur) primitiua adiungi, perinde

de ac nominibus, ut tu meus puer, discis, ego uero tuus pater, doceo. Quẽadmodum tu quidem Plato doceris, ego uero Socrates doceo. Rursum primæ & secundæ personæ possessiua cum assumptis extrinsecus personis, apte cõiunguntur. ut meus puer te, uel illum diligit. Tertiæ uero, sine uoce altera possessorem significante, copulari cum diuersa persona nolunt. Solœcismus enim est, si quis dicat, suus filius diligit me, & igitur suus ipsorum puer, dicendum, uel puer ipsorum sine possessiuo.

Retransitio.

In reciprocatione tamen bene se habet cõstructio, si suũ solum habet, ut pronomina primæ, & secundæ personæ. Voco aũt retransitionem, quãdo ab utraq; persona in utranq; trãsitio cõspicitur uerbi, ut rogant te, suis auxiliari, & deos, deasq; p̃cor omneis, ut quantam beneuolentiã habere perago & erga hãc urbẽ & uos omneis, tãtundẽ fore mihi apud uos. Possessiua etiã (ut paucis dicã) ad ea referũt, quæ

καθάπερ καὶ τοῖς ὀνόμασιν, οἷον σὺ ὁ ἐμὸς παῖς, μανθάνεις, ἐγὼ δὲ ὁ σός γε πατὴρ, διδάσκω, ὥσπερ σὺ μὲν ὁ Πλάτων διδάσκῃ, ἐγὼ δὲ ὁ Σωκράτης διδάσκω. Ἔτι αἱ μὲν τοῦ πρώτου, καὶ δευτέρου προσώπου κτητικαὶ, τοῖς ἔξωθεν εὖ μάλα προσώποις συνάπτοντες, οἷον ὁ ἐμοὺς παῖς σὲ ἢ ἐκεῖνον φιλεῖ, αἱ δὲ τοῦ τρίτου, δίχα τοῦ ἑτέρου τὸν κεκτημένον δηλοῦντος αὐτὸν, συνταχθῆναι πρὸς ἕτερον πρόσωπον οὐκ ἐθέλουσι, σολοικισμὸς γὰρ τὸ φαῖναι, ὁ σφέτερος παῖς φιλεῖ ἐμὲ, καὶ οὖν ὁ σφέτερος αὐτῶν παῖς ῥητέον, ἢ ὁ παῖς αὐτῶν, ἄνευ τοῦ κτητικοῦ.

Αντιμετάβασις.

Κατὰ μέν τοι γε ἀντιμετάβασιν εὖ ἔχει συντάξεως τὸ σφέτερον μόνον, ὡς καὶ τὰ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου, καλῶ δὲ ἀντιμετάβασιν, ἵνα ἑκατέρωθεν ὠθῇ θάτερα μετάβασις θεωρεῖται ῥήματος, οἷον δέονταί σου τοῖς σφετέροις ἀλκουρῆσαι, καὶ τοῖς θεοῖς εὔχομαι πᾶσι, καὶ πάσαις, ὅσην εὔνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ τε πόλει, καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοσαύτην ὑπάρξαί μοι παρ' ὑμῶν. Ἔτι αἱ κτητικαὶ ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, πρὸς

πρὸς τὰ ἔχοντα, οὐ πρὸς τὰ ἐχόμενα, οἷον τὸ φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, ἐνίοτε μὲν τοῖς πρὸς τὰ ἐχόμενα, τὸ ἐμὸν φῶς τῶν ὀφθαλμῶν, ὅμοιον δὲ καὶ τὸ, ἔγνως ἐννοσίγαιε ἐμὴν ἐνὶ στήθεσι βουλήν.

Διάφορα.

Διαφέρει δὲ τὰ περὶ τὴν σύνταξιν ἡ παράγωγος αὐτωνυμία τῆς προτοτύπου, ἡ δὲ ἡ μὲν προτότυπος συντάσσεται ῥήματι καὶ ὀνόματι καὶ μετοχῇ, παῖδα δαίμοι λύσατε φίλην. καὶ μὴ μοῦ βουλέων ξύνιον ἀέκοντος ἐμοῖο. καὶ ταυτοπροσωπικῶς τε, καὶ ἑτεροπροσωπικῶς, ἐκεῖνος τῆς ἀρχῆς λαβόμενος παρ' οὐδὲν, ἦγε σοὺς ἄλλους. ὁ δὲ μεγίστις περὶ αὐτὸν συνειλεγμένης δυνάμεως ἤει ἐπὶ σοὺς πολεμίους. οἷον δὴ καὶ τὸ δημοσθένους. κατασκευάσας γραφὴν οὐκ ἐπ' ἐμὲ, ἀλλ' ἐπὶ τὸν θεῖόν μου. ἡ δὲ παράγωγος ὀνόμασι μόνοις. τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα.

Αὐτοπαθεῖα.

Επ' αὐτοπαθείας γε μὴν οὔτ' οὖν πρωτοτύπῳ, ὅταν τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐνεργῇ τε, καὶ πάσχῃ, οὔτ' οὖν παραγώγῳ χρώμεθα, ἀλλὰ τοῖς συνθέτοις. ἑαυτοῖς βοηθοῦμεν. καὶ ὅρα σαυτόν.

Επαναι

quæ possident, nõ q̃ possidẽtur, ut lumen meorũ oculorũ, nõnunq̃ tamen ad ea, quæ possidentur, meum lumen oculorum. Simile uero & hoc. Nosti Neptune meũ in pectoribus cõsiliũ.

Differentia.

Differt autem in cõstructione deriuatiuũ pronomen à primitiuo, quatenus sanè primitiuũ adiũgitur uerbo, & nomini, & participio. ut, Filiã aũt mihi soluite charã, & quidẽ mea cõsilia intelligebãt inuito me. Et tam in eadem persona, quàm in diuersa. Ille imperiũ nactus, nihili ducebat alios, hic ꝟo maxima circa ipsum collecta manu, ibat in hosteis, ut sanè & illud Demosth. cum præparasset libellum non in me, sed in auunculum meum. Deriuatũ uero nominibus solis, luãt Danai meas lachrymas.

Reciprocratio.

In reciprocatione tamen neq; primitiuo (cum eadẽ persona & agit, & patitur) neq; deriuatiuo utimur, sed cõpositis, ut nobis ipsis auxiliemur, &, uide teipsum.

Relatio.

Relatio.

Accidit præterea & pronomini relatio in tertia ꝑsona, per quã ꝑdicta quædã nomina cũ recordatione per pronomen repetuntur, cum sumi nõ possint denuo. Iuppiter uero ut Troianos & Hectora nauibus admouit, hos siuit inibi tolerare laborẽ, ac ærũnas indesinẽt, ipse aũt retroflexit oculos splendidos. Si enim quis Iuppiter rursum dicat, & non ipse, non alliget utrũq; ad Iouem, sed principiũ quasi orationis alterius faciet. Affine uero huic, & præuenit ad Cyrum ipsũ magis amans. Vbi nõ solum per pronomen reddidit. ut in cæteris pronominibus animaduertere licet, uerũ relatio facta est, q̃ ne in nominib9 qdẽ fieri potest, nisi q̃ assũpserint articulos.

Demonstratiua.

Iam non quemadmodum relatiua, itidem & demonstratiua uice antedictorũ nominũ sumuntur, sed eorum quæ demonstratiue proferri non possunt. Peculiare sanè pronominibus et illud, iuxta diuersas uoceis, diuersas reddere

Επαναφορά.

Συμβαίνει δὲ τῇ αὐτωνυμίᾳ καὶ ἐπαναφορὰ ἐν τρίτῳ προσώπῳ, δι' ἧς προειλεγμένα ἄτερα ὀνόματα σὺν ἀναμνήσει αὐτωνομάζοιτ' ἄν, λυφθεῖσαί γε μὴ δυνάμεναι ἔτι. Ζεὺς δ' ὧδ' οὐ Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα νηυσὶ πέλασσεν. Τοὺς μὲν ἔα παρὰ σῇσι πόνοντ' ἐχέμεν καὶ ὀϊζύν Νωλεμέως, αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινώ. Εἰ γάρ τις Ζεὺς πάλιν λέγοι καὶ οὐκ αὐτὸς, οὐ σωστάξει ἀμφότερα πῶς γὰρ Δία, ἀλλ' ἀρχὴν ὥσπερ λόγου ἑτέρου ποιήσεται. Ἐγγὺς δέ τι τούτου καὶ τὸ, ὑπῆρχε τῷ Κύρῳ αὐτὸν μᾶλλον φιλῆσαι. Οὐ μόνον δὴ αὐτωνόμασαι, καθάπερ καὶ ὧν τῶν ἄλλων αὐτωνυμιῶν ὠνόησαί ὄξιν, ἀλλὰ καὶ ἀναφερετά γε, ὅσπερ οὐκ ὀνομάτων αὖ εἴη, ἀλλ' ἢ προσλαβόντων τὰ ἄρθρα.

Δεικτικαί.

Οὐ καθάπερ δὴ αἱ ἀναφορικαὶ, οὕτω δὴ καὶ αἱ δεικτικαὶ αὖτι προλεχθέντων ὀνομάτων λαμβάνοντό τινων, ἀλλ' αὐτὶ τῶν δεικτικῶς δηλωθῆναι μὴ δυναμένων. Ἰδιον γέ τοι τῶν αὐτωνυμιῶν, καὶ τὸ ἐπὶ διαφόρους φωνὰς, διάφορα

ποιεῖν πρόσωπα τρίτα. Τὰ γάρ τοι ῥή-
ματα κατὰ μίαν φωνὴν πλείοσι τρίτοις
ἀνήκει προσώποις. Λέγομεν οὖν, ὅτι
γράφει Σωκράτης, ἢ Καλλίας, ἢ ὁστισοῦν,
οὐκ ἔτι δὲ καὶ ἐπ' ἀντωνυμίας ὡσαύ-
τως. Ὥρισται δὲ τὰ τῶν ἀντωνυμιῶν πρό-
σωπα οὐ μόνῃ τῇ τῶν παρόντων δείξει,
ἀλλὰ καὶ τῇ ἀναφορᾷ, καὶ ἀναπολήσει
τῶν ἀπόντων. Ὅθεν δὴ καὶ τοῦ Ἀριστάρ-
χου εἴρηται, συζύγους εἶναι τοῖς προσώποις
τὰς ἀντωνυμίας. ὁρίζεται γὰρ ὁμοίως
κατὰ πᾶν πρόσωπον. ἤτοι ἐνδείξει, ἢ
ἀναφορᾷ, τῶν ῥημάτων ἐν τρίτῳ προ-
σώπῳ ἀοριστουντων εἰ μὴ τοῦ ἐξαιρετόν
τι. οἷον βροντᾷ, καὶ ἀστράπτει, καὶ ὕει,
τὸν γὰρ θεὸν ὑπονοητέον, ὡς ταῦτ' ἐνερ-
γοῦντα, ἐπεὶ τό γε τρίτον οὐ πάνυ τι οὐδ'
ὑπὸ τούτων γε ὥρισται. Καθόλου δὲ ὥσ-
περ τὰ ὀνόματα, οὕτω καὶ αἱ ἀντωνυ-
μίαι τοῖς ῥήμασι κατὰ πτῶσιν ἑκάστην
συντάσσονται, καὶ ταῖς μὲν εὐθείας, ἀμε-
ταβάτως, οἷον οὗτος τρέχει, ταῖς δὲ
πλαγίαις μεταβατικῶς, τούτου φείδο-
μαι, τοῦτο χαρίζομαι, τούτου ἐπαινῶ, ἢν μὴ
τὰ ῥήματα ἀπόλυτα ἅττα καὶ ἄσχετα ἢ, οἷον
τὸ ζῶ, καὶ πλουτῶ, καὶ ὑγιαίνω.

Διακρι-

reddere personas tertias. Nam uerba una uoce pluribus etiã tertijs cõueniunt personis, dicimus itaq; quod scribit Socrates, uel Callias, uel quicunq; alius, nõ itẽ uero & in pronomine similiter. Definiuntur aũt pronominũ personæ nõ solũ præsentium demonstratione, sed & relatione, & animaduersione absentiũ. Quãobrem sanè et ab Aristarcho dictũ est, cognata esse personis pronomina. Definiũtur eñ similiter per omnem personã, aut demonstratione, aut relatione, quũ ꝟba in t̃tia ꝑsona indefinita sint, nisi q̃ excepti actus, ut tonat, fulgurat, pluit. Nã deus subintelligẽdus, q hæc agit. Quandoquidẽ tertia nõ multũ in his definita est. Generaliter aũt quemadmodũ nomina, ita et pronomina cum uerbis in casu unoquoq; cõstruũtur. Et cũ rectis quidẽ intransitiue, ut hic currit. Cum obliquis uero trãsitiue, huius misereor, huic gratificor, hunc laudo. Nisi uerba absoluta quidem & independentia sint, ut uiuo, ditor, & ualeo.

Discretiuum.

Cæterũ apponimus rectum uerbis plerunq;, non tanquam qui non insit uirtute, & intelligatur. sed uel maioris significãtiæ causa, uel discretionis. Distinguit enim maxime ꝑsonas pronomen. Præterea & si cõiunctio assumatur sic, tu quidem docebas literas, ego uero ueniebam ad ludum.

Composita.

Porrò cõpositorum usus (ut dictum est) quoties eadem persona & agit, & patitur, horum autem unũ quodq; in agens ipsum retorquetur, uel in aliquid illius tanquã refractiuũ. seruo. meipsum, seruo quæ meijpsius. Dici potest & quæ meijpsius, me seruant. Itaq; fit duplicit̃ circa reciprocũ possessiuum cõstructio, siue à possessore in rem possessam, siue cõtra. Vbi etiã assumere licet nomen æquiualẽs, quale est peculiare, uel proprium, uel tale qd. Socrates suijpsius filiũ instituit, & ꝓpriũ filiũ. Licet & nomini ipsi gtũm ꝓnominis compositi adiũgere, relinq; heredẽ ꝓpriũ meijpsi9 filiũ, amat unusquisq;

Διακριτικόν.

Προστίθεμεν δὲ τὴν εὐθεῖαν τοῖς ῥήμασι πολλαχῆ, οὐχ ὡς μὴ ἐνοῦσαν δυνάμει, καὶ νοουμένην, ἀλλ' ἤτοι πλείονος ἐνδείξεως ἕνεκα, ἢ διαστολῆς. Διακριτικωτάτη γάρ τοι πρόσωπον ἢ αὐτωνυμία, ἄλλως τε καὶ σύνδεσμος προσλαμβάνηται ὧδε, σὺ μὲν ἐδίδασκες τὰ γράμματα, ἐγὼ δὲ ἐφοίτων.

Συνθετοί.

Τῶν δὲ συνθέτων χρῆσις μὲν ὥσπερ εἴρηται, ἐπὰν τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐνεργῇ τε, καὶ πάσχῃ, ἑκάστη δὲ ἀπὸ τὸ ἐνεργοῦν αὐτὸ ἀπεστρέφει, ἢ ἐπί τι τῶν αὐτοῦ, ὥσπερ εἰ ἀντανακλομένη, σώζω ἐμαυτὸν, σώζω τὰ ἐμαυτοῦ, ἔστι δὲ φᾶναι, καὶ τὰ ἐμαυτοῦ ἐμὲ σώζει, ὥστε διχῶς ἡ περὶ τὸ αὐτοπαθὲς κτητικὸν σύνταξις, ἤτοι ἀπὸ τοῦ κεκτιμένου ἐπὶ τὸ κτῆμα, ἢ ἀνάπαλιν, ἐνθὰ δὴ καὶ μεταλαμβάνειν ἔξεστιν ὄνομα ἰσοδυναμοῦν, οἷον τὸ ἴδιον. ἢ οἰκεῖον, ἢ τοιούτό τι. Σωκράτης τὸν ἑαυτοῦ παῖδα παιδεύει, καὶ τὸν ἴδιον παῖδα, πρός τε αὐτῷ τοῦ ὀνόματι, καὶ τὴν γενικὴν τοῦ συνθέτου συντάσσειν, ἀφίημι κληρονόμον τὸν ἴδιον ἐμαυτοῦ

παῖδα, φιλεῖ πᾶς ὁστιοῦν τὸν ἴδιον ἑαυ-
τοῦ υἱόν. Ὁμήρου ἴδιον τὸ βυβλίον, τῇ
ἰδίᾳ τοῦ λέγοντος ἐπιμελείᾳ. Κοινὸν
δὲ ταυτὸ τοῦτο καὶ πρὸς τὰς ἡτητικὰς,
οἷον σὸν ἄρα ἐστὶν ὦ Σώκρατες καὶ τοῦτο
γνῶναι τοῦ πάντα τὰ δίκαια ἐν ἡμῖν.
εἰδότος καὶ τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ τα-
λαιπώρου βίον. Τὸ δ', ἐμὲ αὐτὸν, ὠφε-
λεῖ ἐπιτατικῶς λέγεται, πρὸς τὸ ἐμὲ ὠ-
φελεῖ ἀπελυμένον. Ὅτι δὲ τὸ σύνθετον
μόνων τῶν ἑνικῶν, διὰ τοῦτο τῇ ἀναφο-
ρικῇ συντάσσοντες ταῖς ἁπλαῖς, χρώμε-
θα ὁμοιοπτώτως ἐπί τε δυϊκοῦ, καὶ πλη-
θυντικοῦ, οἷον νῶϊ αὐτὼ ὠφελοῦμεν, νῶ-
ϊον αὐτοῖν ἁπτόμεθα, σφῶϊ αὐτὼ ὠφε-
λεῖτον. Οὐκ ἔτι δὲ καὶ ὑπὲρ τοῦ τρίτου ὁ-
μοίως. Κἀπὶ τῶν πληθυντικῶν δέ τοι
ὡσαύτως, ἡμῶν αὐτῶν, ἡμῖς αὐτοῖς, ἡμᾶς
αὐτοὺς, σφῶν αὐτῶν, σφίσιν αὐτοῖς, σφᾶς
αὐτούς. Ἔστι γε μὴν πληθύνοντι λέγειν, καὶ
ἑαυτῶν, ἑαυτοῖς, ἑαυτοὺς κοινῇ κατὰ πάντων
προσώπων, ἑαυτοὺς ὠφελοῦμεν, ὠφελεῖτε,
ὠφελοῦσιν, οὐκ ἔτι δὲ καὶ ἑαυτὸν ὠφελῶ, ἢ
ὠφελεῖς, διαλέγχεται γάρ τοι ἀκαταλ-
λήλως ἔχον ὑπὸ τοῦ ἐμαυτὸν, ἢ σαυτὸν,
ὡς εἴρηται.

Αλλυλο-

quisque proprium suijpsius filium. Homeri proprius liber, propria loquentis cura. Commune etiã & hoc ipsum possessiuis, ut tuum utiq; est ô Socrates, & hoc cognoscere, omnia iusta inter nos cognoscentis, et meam quidem ipsius miseri uitam. Nam illud, meipsum, intensiue dicitur, ad imitationem, me iuuat, absoluti. Verum quia compositum singulariter solũ profertur, ideo cum relatiuo cõponimus simplicia, hisq; utimur in eodẽ casu tam in duali, quàm in plurali, ut nos ipsos iuuamus, nobis ipsis iungimur, uos ipsos iuuatis. Verũ in tertia persona nõ similiter, in pluralibus tamen ad hũc modũ, nostrũ ipsorum, nobis ipsis, nos ipsos, uestrum ipsorum, uobisipsis. Licet etiam in plurali dicere & suijpsorum, sibijpsis, seipsos, communiter per omnes personas, seipsos iuuamus, iuuatis, iuuant. Verum non item & seipsum iuuo, aut iuuas. Depræhenditur enim incongruentiam habere à meipsum, ut dictum est.

Mutuo passum.

Consimilis autem est quodãmodo his et inuicem cõstructio. Nam loco reciprocatiõis uniuersi aggregati, & hæc in cõplexu accipientis dicimus, inuicem iuuamus, iuuatis iuuãt. Sed quoniam nõ partes singulæ à seipsis patiũtur, sed ab alia alia uicissim, nuncupetur nobis nõ reciprocatio huiusmodi, sed mutua passio. Manifestum igitur, ut talia pronomina, uerba passiua non possint admittere. Etenim reciprocatio, actus in seipsum agentis est, ut dictum est.

De præpositione.

CAeterum præposita dictio omnibus orationis partibus, eamq; ob rem præpositio nominata, diuisa est quidem prius. Hic uero quonam pacto cõstruatur, cõsyderemus. Præponitur itaq; orationis partibus, aut per compositionem, aut per appositionem. Compositionis enim est, contubernalis, aduena, domesticus, inquilinus. Appositionis ὑο, in Attică, uel de Attica. Hanc aũt quę ex appositione est,

Αλλυλοπαθές.

Παραπλήσια δέπως τουτοισὶ καὶ ἡ τοῦ ἀλλήλου σωτάξις, δι' αὐθοπάθειαν γὰρ τοῦ ὅλου ἀθροίσματος καὶ ταῦτα ἀπὸ τῶν συμπλεκομένων λαμβάνοντες λέγομεν, ἀλλήλους ὠφελοῦμεν, ὠφελεῖτε, ὠφελοῦσιν, ὅτι γε μὴν οὐ τὰ μέρη καθ' ἕκαστον ὑφ' ἑαυτῶν πάσχει, ἀλλ' ὑφ' ἑτέρου ἀμοιβαδὸν, προσαγορεύεσθω ἡμῖν μὴ αὐτοπαθὲς τὸ τοιοῦτο, ἀλλ' ἀλληλοπαθές. Δῆλον δὲ ἀρα καὶ ὡς αἱ τοιαῦται αὐτωνυμίαι, ῥήματα οὐκ ἂν ὑπομείνοιτο παθητικά. Τὸ γὰρ αὐτοπαθὲς ἐνέργεια ἐστὶ εἰς ἑαυτὸ ἐνεργούσης ὕλης ὡς εἴρηται.

Περὶ προθέσεων.

Ἡ δὲ προτιθεμένη λέξις πάντων τοῦ λόγου μερῶν καὶ σχεδὸν τοῦτο πρόθεσις ὀνομαζομένη, διήρηται μὲν πρότερον, ἐνθαῦθα δὲ ὅπως συντάξει θεωρῶμεν, προτίθεται μὲν οὖν τῶν τοῦ λόγου μερῶν, ἢ κατὰ σύνθεσιν, ἢ κατὰ παράθεσιν, συνθέσεως μὲν γὰρ τὸ, συνοικος, πάροικος, ἔποικος, μέτοικος, παραθέσεως δὲ τὸ οὖν τῷ Ἀττικῷ, ἢ κατὰ τῆς Ἀττικῆς, ταύτῳ δὲ τῷ ἐκ παραθέσεως

συντάξιν δηλοῖ βούλονται. καὶ οἱ πρό-
τιθεσθαι λέγοντες ἢ τὴ συνθέσει, ἢ συν-
τάξει. Εοίκασι δ' αἱ πρόθεσεις συνδε-
μικῆς συντάξεως γινόμεναι παρεμφα-
τικαὶ, ὅθεν καὶ τοῖς συνικοῖς προθετικοὶ
συνδεσμοὶ ἐκαλοῦντο, τὸ γὰρ διατί λυ
πῇ, τὸ ἕνεκα τίνος λυπῇ παρεμφαίνει,
καὶ τὸ ἐκ βαθυμίας, τὸ ἕνεκα βαθυμίας,
οὗ δηλονότι ἀπεμφαῖνον, εἰ καὶ τὸ ὅτι πα-
ραδεξάμενον τὴν δίκην καὶ διατὰ, συντα-
ξιν ἐπέχει συνδεσμικὴν, τοῖς γε μὴν ῥή
μασιν αἰεὶ διατὰ συνθέσιν αἱ προθέσεις,
οἷον διαγράφω, καὶ προκαλοῦμαι, ἢ
δοθήτω ἡ κλίσις διατέθραφον, ἔστι τοῦ
ἁπλοῦ διαφέρον δηλοῦντος δὲ ἐκ συνθέσε-
ως, οὐ γὰρ μηδ' ἥντινα πλέον, ἐξοθῶ ἢ κλίσις
διαθάτερ καὶ τοῖς ἁπλοῖς, διαθύλλω, ἐκά-
θυλλον, διαδέχομαι, ἐκαδεχόμην, πρόθε-
σις δὲ ἡ παράθεσιν συνοῦσα, ἢ κλι-
τικὴν οὐδέποτε πάσχεται, συντάσσεται δὲ
ταῖς πλαγίαις ὧδε.

Εμ.

Η μὲν ἐμὲ αἰεὶ δοτικῆ, ἐμοὶ οἴκῳ, ἐμοὶ ἀγο-
ρᾷ. τὸ δ' ἐμὲ ἄδω, καὶ ἐμὲ δι' ἀσπάλου, ἐλ-
λειπτικῶς, δεῖ γὰρ καὶ θαῦτ' ὠὴνοεῖν ἢ
σθπῳ καὶ οἴκῳ δοτικῇ.

Εἰς.

ne est, cõstructionẽ significare uolũt, ꝓpositionẽ dicentes præponi tã in cõ positione ꝙ in cõstruct. Videtur aũt ꝓpositiões cõiunctionalis cõstructio nis esse declaratiuę. Vnde & à Stoicis ꝓpositiuæ cõiunct. uocabãt. Nã propter quid dolet, idẽ ꝙ gratia cuius do let, notat. & ex negligẽtia, idem ꝙ ob negligentiã. Nec sanè latet, si & qđ cõ iunctio, assumpta per, aut secũdũ, cõ-structionẽ retineat cõiunctionalẽ, nẽ pe uerbis sẽper ex cõpositione adsunt ꝓpositiões. ut, describo, & protestor. Fitꝙ intrinsecus inflexio, ut describe bã, siquid aliud à simplici repræsentet cõpositũ. Qđ si nihil amplius, extrinsecus fit inflexio, uelut & in simplicibus, dormio, dormiebã. sedeo, sedebã. Porrò ꝓpositio per appositionẽ cum recto, aut utõ nunꝙ ordinatur. Construit aũt cũ obliquis ad hunc modũ.

Εμ.

Εμ ꝓpositio quidẽ sẽper cũ dtõ, in domo, in foro, illud uero in inferni. & in ꝓceptoris. ꝙ defectũ dicitur. Est itaq; hic intelligẽdus loco, aut domo dtũs.

Εἰς

Εἰς.

Εἰς ſemper cum accuſatiuo, ad cõcionem, ad forum. Cæterũ ad inferni, & ad pręceptoris defectiue dicitur, ſicut & in ἐν. At enim in rebus quidem inanimatis εἰς, in animatis uero πρὸς maxime utendum eſt, eo in forum, mitto aurum ad te. Magis proprie tamẽ εἰς utimur in laudẽ, & in relationẽ. πρὸς aũt cõtrà. Retulit enim ad prætorem dicimus, & hymnos in Apollinem. Item belligeratur aduerſus finitimos. Iuxta quam ſententiam & εἰς eſt quandoq; utendũ, ut ingrati fuerũt in nos.

Ἐξ.

Cæterũ ἐξ ſẽper cũ gtõ, ex Attica, ex (ædibus.

Σὺν.

Σὺν ἐν o ſemper cũ dtõ, cũ deo, cũ ra- (tione.

Πρός.

Πρός aũt cũ gtõ, & dtõ, & accuſatiuo. Cũ gtõ quidẽ, quãdo à perſona ſignificat motum, à deo bona. Aut cũ refertur adiuramentũ, uenit per deũ. Aut cũ coràm ſignf. Coramq; dijs beatis, corãq; immortalib9 hominibus. Aut officiũ, nõ eſt medici ſapientis dicere incanta/

Εἰς.

Ἡ δὲ εἰς ἀεὶ αἰτιατικῇ, εἰς ἐγκλησίαν, εἰς ἀγορὰν, τὸ δὲ εἰς ἅδου, καὶ εἰς διδασκάλου ἐλλειπτικῶς, ὡς καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐν, ἀλλὰ γὰρ ὑπὲρ μὲν ἀψύχων τῇ εἰς, ὑπὲρ δ' ἐμψύχων τῇ πρὸς μάλιστά γε χρηστέον, πορεύομαι εἰς ἀγορὰν, πέμπω τὸ χρυσίον πρὸς σέ. Ἰδιώτερον δὲ τῇ μὲν εἰς ὑπὲρ ἐπαίνου καὶ ἀναφορᾶς, τῇ δὲ πρὸς τὸ ἀνάπαλιν, ἀνήνεγκε μὲν γὰρ εἰς τὸν ἄρχοντα φαμὲν, καὶ ὑμνοὺς εἰς Ἀπόλλωνα, πολεμεῖ δὲ πρὸς ὁμόρους, καθ' ἣν δὴ ἔννοιαν, καὶ τῇ εἰς ἐστὶν ὅτε χρηστέον, ἠγνωμονήκεσαν εἰς ἡμᾶς.

Ἐξ.

Ἡ δὲ ἐξ ἀεὶ γενικῇ, ἐξ Ἀττικῆς, ἐκ μεγάρων

Σὺν.

Ἡ δὲ σὺν ἀεὶ δοτικῇ, σὺν θεῷ, σὺν λόγῳ.

Πρός.

Ἡ δὲ πρὸς γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ, γενικὴ μὲν ὅταν τὴν ἀπὸ προσώπου σημαίνῃ κίνησιν, πρὸς θεοῦ, τἀγαθὰ, ἢ τάσσηται ὑπὲρ ὅρκου, ἧκε πρὸς θεοῦ, ἢ τὸ ἐναντίον δηλοῖ, πρός τε θεῶν μακάρων, πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων, ἢ τὸ καθῆκον, οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ θροεῖν ἐπῳδὰς, δοτικῇ

διοτικῇ δὲ ὅταν τὸ ἐγγύς τε καὶ παρακείμενον, οἷον πρὸς τοῖς ποσίν, αἰτιατικὴ δὲ, ὅταν κίνησιν πρὸς ἔμψυχον μάλιστά τι, καὶ ὡς ἄλλως δὴ εἴρηται, καὶ ἔτι ὅταν, ἢ σχέσιν τινὰ, καὶ λόγον, ὡς τὰ δύο πρὸς τὰ τέσσαρα, οὕτω καὶ τὰ τέσσαρα πρὸς τὰ ὀκτὼ, ἢ πρᾴδειγμα, ᾄδει πρὸς αὐλόν.

Πρὸ.

Ἡ δὲ πρὸ ἀεὶ γενικῇ, πρὸ τῶν θυρῶν, πρὸ τοῦ χρόνου.

Ἀνὰ.

Ἡ δὲ ἀνὰ ἀεὶ αἰτιατικῇ, ἀνάτ' ἔντεα, καὶ μέλαν αἷμα.

Κατὰ.

Ἡ δὲ κατὰ γενικῇ, καὶ αἰτιατικῇ, γενικῇ μὲν ὑπὸ καταφορᾶς καὶ κατηγορίας, κατὰ Αἰσχίνου λόγος, καὶ ὅταν τὸ ἐπάνω, περί τι, ἢ περὶ τοῦ δηλοῖ, κατὰ γῆς κάθημαι, κατ' ἀνθρώπου, τὸ ζῷον. Τὸ δὲ κατ' ὀλύμποιο καρήνων, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ. Αἰτιατικῇ δὲ, ὅταν τὸ παραβαλλόμενόν τε, καὶ ὅμοιον. οἷον καθ' Ὅμηρον, καὶ κατὰ νοῦν πεχωρεῖ. ἢ τὸ περί τι, καὶ ἔντινι. καθ' ὁδὸν ταῦτα ἐποίουν. καὶ ἔμενον κατὰ χώραν, ἢ χρόνον. ὁ καθ' ἡμᾶς γεγονὼς ἀνὴρ ἔνδοξος.

Διὰ.

Ἡ δὲ διὰ γενικῇ μὲν ἐνεργειάν τινα, ἢ τὸ μέσον

incãtationes. Cũ datõ aũt q̃ndo, ppè, et adiacẽs significat, ut ante pedes. Cũ actõ uero quãdo motũ ad rẽ quãpiã animatã maxime, ut alibi iã dictũ est. Itẽ q̃ndo uł habitutidinẽ aliq̃, uł rationẽ notat, ut sicut duo ad q̃tuor, ita et q̃tuor ad octo. Aut exẽplũ, cantat ad (tibiam.

Πρὸ

Porrò Πρὸ sẽper cũ gtõ, pro foribus, ante tẽpus.

Ἀνὰ.

Ἀνὰ aũt cum actõ, perq́ arma et atrũ sanguinem.

Κατὰ.

Κατὰ uero cũ gtõ, et actõ cõstruitur. Cum gtõ quidẽ in delatione, & accusatione. ut, cõtra Aeschinẽ oratio. Et quando super, & circa aliquid, uel de aliquo signat, super terrã sedeo, de homine animal. Illud uero, ab Olympi uerticibus, pro ab. Cũ actõ item, quãdo cõparationis est, aut similitudinis, ut secundũ Hom. secũdũ mentẽ procedit. Aut circa aliqd, & in aliquo, secũdũ uiã hæc faciebãt, & manserũt in regione. Aut tẽpus nostris tẽporibus factus uir clarus.

Διὰ.

Διὰ uero cũ gtõ, si actionis alicuius, aut

aut interualli nota est. ut, per te hæc forsan melius facta fuissēt. Et ibā per forū. Cum accusatiuo autem, si causę, propter te hæc scribo. Homer. tamen & medium cum accusatiuo interdum profert, perq; arma & atrū sanguinē.

Μετά.

Μετά aūt cum genitiuo quidē, quando simul significat, ut suauis cum amicis uita. Iā illud cū tertijs imperauit, poëticū. Porrò actō, quādo post, post festum, & Plato post Socratem.

Παρά.

Παρά itidem cum genitiuo, quando à persona insinuat motū, ut à deo bona. Siquidem ἀπὸ & ὑπ̀ sunt existenti à loco motui maxime peculiares, πρὸ à uero, & πρὸς motui à persona. Cum datiuo autem, cum statū, aut propè, apud me moratur. Sed cū accusatiuo quando motū ad aliquid, ad te uenio. Aut propter quid, propter iniuriā supplicium. Aut præter consyderationē, & promissū. ut, p̄ter opionionē accidit.

Αντί.

Αντὶ semper cū gtō, pro multis, p uno.

Επί

τὸ μέσον διηλοῦσα. διὰ σοῦ ταῦτα αὖ ἄμεινον γίγνοιτο. καὶ ἐπορθύομαι δὲ ἀγορᾶς. αἰτιατικῇ δὲ αἰτίαν. διὰ σὲ ταῦτα γράφω. Ομηρ⊙ δὲ καὶ τὸ μέσον αἰτιατικῇ γνίστε φράσει. διὰ τ' ὤντεα καὶ μέλαν αἷμα.

Μετά.

Η δὲ μετὰ γενικῇ μὴ τὸ ὁμοῦ σημαίνουσα. ἥδυς μετὰ φίλων ὁ βί⊙. τὸ δὲ μετὰ τριτάδισιν ἄναστε, ποιητικόν. αἰτιατικῇ δὲ τὸ ὕστερον. μετὰ τὴν ἑορτήν. καὶ Πλάτων μετὰ Σωκράτη.

Παρά.

Η δὲ παρὰ γενικῇ μὲν τὴν ἀπὸ προσώπου σημαίνουσα κίνησιν. οἷον παρὰ θεοῦ τ' ἀγαθά. ἢ μὲν γὰρ ἀπὸ καὶ ἐκ τῆς ἀπὸ τόπου μάλιστα κινέσεως οἰκεῖα. ἡ δὲ παρὰ καὶ πρὸς, τῆς ἀπὸ προσώπου. διατικῇ δὲ στάσιν καὶ τὸ ἐγγύς. παρ' ἐμοὶ διατρίβει. αἰτιατικῇ δὲ, κίνησιν ἐπί τι. παρά σε ὁρμῶμαι. ἢ τὸ διά τι. παρὰ τὸ ἀδικεῖν ἡ τιμωρία. ἢ τὸ ἔξω σκοπὸν ἐπαγγελίας. οἷον παρὰ γνώμην συμβαίνει.

Αντί.

Η αὐτὶ ἀεὶ γενικῇ, αὐτὶ πολλῶν, αὐτ' ἑνός.

Επί.

Η δὲ ἐπὶ γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ. γενικῇ μὲν χρόνον δηλοῦσα, ἐπὶ ἄρχοντος ἀθήνησι Πυθοδώρου. ἢ τὸ περί τι καὶ ἔν τινι, ἐπὶ πολλῶν μάθοι τὶς ἂν τὰ λεγόμενα. ἢ τὸ ἐπάνω. τὰ τετράποδα ἐπὶ γῆς. δοτικῇ δὲ αἰτιολογοῦσα τὸ οὗ ἕνεκα. οἷον ἐπὶ ἀγαθῷ πάντα ἐποίει. ἢ δυνάμιν, καὶ ἀντεξούσιόν τι δηλοῦσα. ἐπὶ τῷ βασιλεῖ τὰ τῶν ὑπηκόων. ἢ τὸ ὕστερόν τε, καὶ δευτερόσχετον. ἐπὶ τούτοις πολλὰ ἕτερα διεξῄει, ἢ τὸ ἐπάνω. ἐπὶ κρηπίδι ὁ τοῖχος ἔστυκεν ἰσχυρᾶ. αἰτιατικῇ δὲ κίνησίν τινα λέγουσα. ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν ἐπορεύετο. καὶ γενικῇ δὲ ταυτὸ τοῦτο ἔσθ' ὅτε δηλοῖ, ἐπὶ οἴκου, καὶ ἐπὶ τῆς χώρας, ὠρθῶς μὲν, καὶ Ἀττικῶς, οὐ κατὰ πολλὴν γέ τινα χρῆσιν.

Περί.

Η δὲ περὶ γενικῇ μὲν αἰτιολογοῦσα. περὶ προθέσεως γράφω. τὸ δὲ περὶ τῷ διεδοικέναι, μοναδικόν. αἰτιατικῇ δὲ τὸ ἠύκλῳ σημαίνουσα, καὶ περιποιητικόν, ἢ συστατικόν. οἷον περὶ τὴν πόλιν τὸ στράτευμα, τὸ δ' ἐρωήσει περὶ δουρί, καὶ περὶ πύργῳ, ποιητικά.

Αμφί.

Επί.

Cæterũ ἐπὶ & gtõ iungitur, & dtõ, & actõ. Genitiuo quidẽ tẽpus signif. Imperãte Athẽis Pythodoro. Vel circa aliqd, aut in aliquo, in multis disceret quis q̃ dicuntur. Itẽ cũ super, quadrupedes super terrã. Cum datiuo, cũ causam reddit cuius gratia fiat, propter bonũ omnia faciebat. Aut potestatẽ, arbitriũq; notans, in arbitrio regis res subtidorũ. Aut ubi post, ac secundo, posthæc multa alia narrabat. Itẽ cũ super, super fundamẽto murus stetit ualido. Insup cũ actõ, motũ aliquẽ innuens, in Atticã ibat. Cæterũ cũ gtõ hoc idẽ int'dũ signiat, in domũ, & in regionem. Recte quidẽ & Attice, uerum non admodum usitate.

Περί.

Περὶ autẽ cũ genitiuo, ubi causam exprimit. ut de prępositiõe scribo. Illud ꝟo de aliq̃ metuisse, priuati iuris est. Cum acttõ circũ notat, aut quãdo cõprehensiuũ, & cõgregatiuũ est. ut, circum urbẽ exercitus. Verũ illud, fluet in hasta, & circa turrim, poëtica sunt.

Αμφὶ.

Αμφὶ uero ut eiusdẽ notæ est, sic eiusdem cõstructionis cum περὶ, usitatior tamen hæc præpositio περὶ.

Απὸ.

A, siue ab semper cum genitiuo, à iusto, ab alio.

Ὑπὸ.

Ὑπὸ autem cum genitiuo, causam significans efficientem, neque ob paupertatẽ benefacio. Preterea cum subtus significat, sub ueste occultantem manum. Quod sanè & cum datiuo, et accusatiuo constructa, significat, sub arborem, & sub arbore.

Ὑπὲρ.

Super cum gtõ auxilij quidẽ est, ut pro Ctesiphonte oratio. Et causæ expressiua similiter ut de. de quibus dixi, rursus dicã. Item quando supra significat, supra fumũ ponit clauũ. Cũ actõ uero, quãdo plus & ultra & omnino excessum, construitur. ut, supra hominẽ est, quid sit deus cognoscere.

Cõpositæ aũt cũ ꝟbis p̃positiões ꝓpriã retinẽtes significationẽ, exigũt suum

Αμφὶ.

Η δὲ ἀμφὶ, ὁμοιόσημός τε ἐστὶ καὶ ὁμοισύντακτος τῇ περὶ, συνηθεστέρα μέντοι γε ἡ περὶ.

Απὸ.

Η δὲ ἀὲ ἀεὶ γενικῇ, ἀὲ δικαίου, ἀφ' ἑτέρου.

Υπὸ.

Η δὲ ὑπὸ, γενικῇ αἰτιολογοῦσα τὸ ποιητικὸν, οὐδὲ ὑπὸ πενίας ἐνεργετῶ, καὶ ἔτι τὸ ὑποκάτω σημαίνουσα, ὑφ' ἵματος κρύπτοντα χεῖρα, ὃ δὴ καὶ διοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντασσομένη δηλοῖ, ὑπὸ δένδρον, καὶ ὑπὸ δένδρῳ.

Υπὲρ.

Η δὲ ὑπὲρ, γενικῇ μὲν ἐπὶ βοηθείας, οἷον ὑπὲρ Κτησιφῶντος ὁ λόγος, καὶ αἰτιολογίας ὁμοίως τῇ περὶ, ὑπὲρ ὧν εἶπον, πάλιν ἐρῶ, καὶ ὅταν τὸ ἐπάνω δηλοῖ, ὑπὲρ καπνοῦ τίθησι τὸ πηδάλιον. Αἰτιατικῇ δὲ τὸ πλέον τε, καὶ ἐπέκεινα, καὶ ὅλως ὑπερκείμενον ἀποφέρεται, οἷον ὑπὲρ ἄνθρωπον, τί ἐστιν ὁ θεὸς, εἰδέναι.

Συντεθεῖσαι δὲ τοῖς ῥήμασιν αἱ προθέσεις, τὴν ἰδίαν ἔτι φυλάττουσαι σημασίαν, ἅπαι

τῶσι τὸν αὐτῶν πᾶσιν, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν ἅπασαι, κρίνουσί σε, ἀφίεμί σε, ὑπερ ἔχω σου, παραινῶ σοι, ὅτι μὴ ὧδε τ' λιτικῶν καὶ πολυποιητικῶν, ἐμφορᾶμαι, χαίρω, μὴ ἀπολαύω σου, ἐπιθυμῶ σοι, ἢ γε μὴν κατασωτεύεται καὶ ὠνοτέινει ὁμοιοπτώτως, κατεδίει ωαύτα καὶ τεῖπέ μοι, ἐπὶ ταῦτα μὴν ζοι, μὴ ἔτι ὡς σωθετον ὅτω προφέροιτο, ἕτερον, μὴ δὲ τὸ προθετικὸν διώματος ἀφαιρεῖται, οὐδὲν ἂν κωλύοι, κατεῖπεν ἕν ἑτέρῳ, καὶ κατεδίεν, ἐπὶ καθοραῖν, καλεῖσθαι δὲ τὸ μὴ προθετικόν, τὸ δὲ ῥηματικόν.

Ἀναστροφή.

Ἀναστρέφονται δὲ αἱ μὲν μονοσύλλαβοι ὧδε τέλει που τῶν ἐπῶν, ὡς ὧδε τῶν Ὁμηρικῶν ἐκείνων, οὐ μήν τοι κακὸς εἶδετο, οὐδὲ κακῶν ἔξ, καὶ ἦλθον ἀργυρότοξον ἀρτέμιδί τε ἰῷ. τῶν δὲ δισυλλάβων ἥτε τοῖς πεσοῖς, καὶ ἡ τοῖς ἐμμέτροις, πλὴν ἦ δία, καὶ αὐτὰ, ἵνα μὴ συμπέσῃ, ἡ μὲν τῇ δία αἰτιατικῇ, ἡ δὲ τῇ αὐακλητικῇ, ὦ αὖα λητοῦς υἱέ, ὀρθοτονεῖσθαι γὰρ ὧδε τῆς παραληγούσης ὀρθίας τάσει ἀνάγκη, αἱ δὲ τρίχρονοι, οὖν, οἷον ἦτε αὐτὶ, καὶ ἀμφὶ, ὄθρη

suum casum (ut si dicã) omnes, accuso te, deficio abs te, supero te, moneo te. Id ꝙ in possessiuis, et acquisitiuis non fit, satior, delitior, & fruor te, et impono tibi. Hæc tamen ꝓpositio ηϝ & in cõpositione etiã intendit, manẽte eodem casu, deuorat omnia, dixit mihi. Hæc tñ & si ut quid cõpositũ, ita proferatur, quominus à ꝓpositiua, ꝓprietate deficiat, nihil impedierit. cõtradicere igitur alteri dicimus, & deuorare, & intueri. Vocatur aũt illud quidem præpositiuũ, hoc uero uerbale.

Anastrophe.

Inuertuntur aũt monosyllabæ quidẽ in fine carminũ, ut in Homericis illis, nõ tamen malus cognoscit, neꝙ ex malis. Et uenit Apollo argenteũ arcum habẽs cum Diana. Dissyllabæ aũt & in oratione soluta & in carmine. præter per, & per, ne coincidãt, altera quidẽ cum hoc accusatiuo louẽ, altera uero cum hoc uocatiuo rex. O rex Latonę fili. Tonũ siquidẽ habeat penul. recta intẽsione, necesse est. Cęterũ tritemporeæ nõ. ut, αὐτὶ, & ἀμφὶ,

ut neq; in quibus ι redundat, ut καταὶ, πραὶ, super tanq; factæ tritemporeæ. Porrò ἐν quãdo assumit ι, et fit ἐνι, etiã si facta sit dissyllaba, aut bitemporea, inuertit̃, ut ædibus in nostris, & quo in loco puella cubat. Interdum etiam & dissyllabæ quamuis bitemporeæ, non inuertuntur, ut Ithacæ regnant, & offendit autem iuxta Patroclum iacentem. Quod si inter duo nomina sit p̃positio, alterum propriũ, alterũ appellatiuum, uel adiectiuum, hanc inuerti necesse est, ut toti p̃ponatur orationi, ut fluuio à Selleente, & Xãtho in uorticoso. Ad hũc autem modum fit, si inter propria duo, uel appellatiua cadat, coniunctione præpositionem sequente, ut nauibus ab atq; tentorijs. Agamemnone de atq; Achille. Et si media inciderit, nullaq; alia oratiõis pars interueniat (modo supponatur dictioni, quam debebat præcedere) inuertitur, ut quo in loco multũ laboraui, Ithaca in domũ habitãs, à dijs cõsilia sciens. Si uero inter prępositionẽ & uerbũ, uel nomen, ad quod per-

ὅθεν οὐδὲ αἱ τοῦ ι πλεονάζουσι, οἷον καταὶ, παραὶ, ὑπείρ, ἅτε δὴ γενόμεναι, τρίχρονοι, ἡ δὲ ἐν προσλαβοῦσα τὸ ι, καὶ γινομένη ἐνὶ, καὶ δισυλλαβήσασα, καὶ διχρονήσασα ἀναστρέφεται, οἷον ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, καὶ ᾧ ἐνὶ κούρη κοιμᾶται. Ἐνίοτε δὲ καὶ αἱ δισύλλαβοι διχρονοῦσαι, ὅμως οὐκ ἀναστρέφονται, οἷον ἰθάκην κατακοιρανεύουσι, καὶ εὗρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον. Εἰ δὲ μεταξὺ δυοῖν ὀνομάτων ἡ πρόθεσις, τοῦ μὲν κυρίου, τοῦ δὲ προσηγορικοῦ, ἢ ἐπιθέτου ἀναστρέφειν δεῖ, ἵνα τοῦ ὅλου προηγήσιται λόγου, οἷον ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος, καὶ Ξάνθῳ ἔπι δινήεντι. Ὡσαύτως δὲ καὶ μεταξὺ κυρίων δυοῖν, ἢ προσηγορικῶν κέηται, συνδέσμου μετὰ τὴν πρόθεσιν ἐπιφερομένου, οἷον νηῶν ἀπὸ, καὶ κλησιάων. Ἀγαμέμνονος πέρι, καὶ Ἀχιλλέως, καὶ μεταξὺ μὲν ἐπίπτῃ, καὶ μηθὲν ἕτερον μέρος λόγου μεσοσυλλαβῇ, ὑποτάττεται δὲ οὗπερ ἐχρῆν προηγεῖσθαι, ἀναστρέφεται ἔτι, οἷον ὦ ὠδὶ πολλ' ἐμόγησα, ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων, θεῶν ἀπὸ μήδεα εἰδὼς, ἐὰν δὲ μεταξὺ προθέσεως καὶ τοῦ ῥήματος, ἢ τοῦ ὀνόματος πρὸς ὃ ἡ πρόθεσις,

μέρος λόγου ἕτερον παρεμπίπτῃ, οὐκ ἀναστρέφεται, ὡς δ' ἐπὶ Τυδείδης ὦρτο. Εἰ μὲν τοι εἴη ἀδὲ τέλει τοῦ ἔπους, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, ᾧ σιγμὴ νοήματι, ἀναστρέφεται, καὶ μεσοσυλλαβοῦντι τὸ ωαύτωι δ' ἔπτυσε πολὺ κάτα. Καὶ αἱ παθοῦσαι δὲ ἔκθλιψιν τοῦ φωνήεντος οὐκ ἀναστρέφονται, εἰ μὴ σιγμὴ ὑπολάβοι τις, ἢ τὸ σημαινόμενον διαφθείροιτο μὴ ἀναστρεφομένης, ὡς ἀδὲ τοῦ σθῦτο γὰρ ἥπαίσειο παρ' οἴσεμεν ὅπλα. Ποιηταὶ μὲν οὖν κατὰ τὰς προθέσεις ἐνίοτε σίζουσι, λογογράφοι δ' οὔ, ὅτι μὴ ἀδὲ τῆς πρὸς, ταύτῃ γὰρ μόνον καὶ πρὸς σιγμῆς τάττουσιν, ὡς τὸ, καὶ μικρόν τι πρός. Ἐνίοι δὲ καὶ διαδ', ἔλλειψιν προθέσεως λέγεσθαι, τὰ τοιαῦτα φασί, βοῦν σίτου ὠνοῦμαι, ἀντὶ γὰρ τοῦ ἀπὸ, βολὺς τὸν λόγον, ἀντὶ τοῦ κατὰ, ἀπὸ τῶν φυτῶν ἀναπνεῖ, καὶ δροίπομαι τῶν ἀνθέων, καὶ πίνω τὸ ὕδατος, καὶ ἱμείρω σε τὸ ποδὸς, ἀντὶ τοῦ ἀπό.

Περὶ ἐπιῤῥήματος.

Τὸ δ' ἐπιῤῥημα πρὸς τὰ ῥήματα ἔχει τὴν σύνταξιν. Αἰεὶ γὰρ ῥήματι προσηγόρευται,

pertinet præpositio, pars orationis alia intercedat, non reflectitur, hunc aũt Tydides inuasis. Si tamen sit in fine, & (ut simpliciter dicam) in puncto sententiæ, inuertitur, etiã si quicquam interueniat, omneis autem excreauit multum contrà. Quę uero patiuntur elisionem uocalis, non reflectuntur, nisi punctũ subsequatur aliquod, aut significatum corrumpatur non cõuersę, ut in hoc, statuebat enim à Vulcano afferre arma. Poëtę igitur post præposit. quandoque punctum faciunt, oratores uero non, præterquam in ad. Hanc enim præpositionem solam ante punctũ locãt. ut hoc, & ad paruum quippiam. Nonnulli uero & per defectum præpositionis dici has orationes aiunt, bouem tritico emo, nempe ut desit per. Sæpe itidem in oratione deficere κατὰ, ut suaue plantis spirat, & decerpo flores, bibo aquã, & suspẽdo te pede, ut desit à.

Aduerbium.

CAæterũ aduerbiũ cũ ῥ̃bis habet cõstructionẽ. Semper eũ uerbũ aut

aut præcedit, aut sequitur, his (quæ uocantur actiones) addictum. Vnde & appellationem accepit & definitionem. Est enim pars orationis sine casu. uel de uerbo dicta, uel addicta uerbo tanquam adiectiuũ uerbi. Vt igitur nomina adiectiua tã de proprijs prædicãtur, quàm de appellatiuis, ita sanè et aduerbia. Nam quamuis inter uerbum, & aduerbium cõtingat incidere multa, nihilominus tamẽ ipsum ad uerbum referri dicitur. Quinetiã plura sæpe connectentes aduerbia, uni uerbo reddimus nõ inepte, ut bene, & pie, & necessario fecisti. Sed id quidem commune est. Habent igitur aduerbia constructionẽ cum uerbo, excepto aduerbio uocandi, & his quæ sunt exclamandi, & admirandi. ac positiua. Illud enim cũ uocatiuo, ut ô amice Pole. Hæc uero cum genitiuo, heu mala. O magnitudinẽ. Rursum positiua cum datiuo, uel accusatiuo, scribendũ nobis, scribere oportet nos. Licet etiã uti exclamãdiq́, & positiuis citra aliqd subsequens casuale.

Quædam

γεῖται, ἢ ἐφέπεται ταῖς λεγομέναις ἐνεργείαις ὑπολεγόμενον, ὅθεν καὶ τῆς προσηγορίαν ἀπηνέγκατο καὶ τὸν λόγον, ἔστι καὶ γὰρ μέρος λόγου ἄπτωτον κατὰ ῥήματος λεγόμενον, ἢ ὑπολεγόμενον ῥήματι, καὶ οἷον ἐπίθετον ῥήματος. Καθάπερ οὖν τὰ τῶν ὀνομάτων ἐπίθετα τῶν κυρίων κατηγορεῖται καὶ προσηγορικῶν, οὕτω δὴ καὶ τὰ ὑπὲρ ῥήματα. Κἂν γάρ τοι μεταξὺ τοῦ ῥήματος, καὶ ὑπὲρ ῥήματος τύχῃ παραπεσόντα πλείονα ἅττα, ὅμως μέν τοι αὐτὸ τὸ ἐπίῤῥημα πρὸς τὸ ῥῆμα ἀναφερόμενον λέγεται. Καὶ μὲν δὴ πλαίω πολλάκις συμπλέκοντες ὑπὲρ ῥήματα ἑνὶ τῷ ῥήματι, ἀποδίδομεν ἱκανῶς, οἷον καλῶς, καὶ εὐσεβῶς, καὶ δεόντως πεποίηκας, κοινὸν δὲ τὸ τοιοῦτο. Ἔχει μὲν οὖν τὰ ὑπὲρ ῥήματα τῆς σύνταξιν πρὸς τὸ ῥῆμα, πλὴν τοῦ κλητικοῦ ὑπὲρ φθέγματος καὶ τῶν σχετλιαστικῶν, καὶ θαυμαστικῶν, καὶ τῶν θετικῶν. Τὸ μὲν γάρ τοι πρὸς κλητικὴν, ὦ φίλε Γῶλε, τὰ δὲ πρὸς γενικὴν, φεῦ τῶν κακῶν, ὦ τοῦ μεγέθους. Τὰ δὲ πρὸς δοτικὴν, ἢ αἰτιατικὴν, γραπτέον ἡμῖν, γραπτέον ἡμᾶς, ἔστι δὲ χρῆσθαι σχετλιαστικοῖς τε, καὶ θετικοῖς, καὶ ἄνευ τινὸς ἐπεκφορᾶς πτοτικῆς

Τὰ μὲν

τὰ μὲν δυ πρωτικῶς σωτάσσεται, φθό τῦ μεγέθους. τὰ δὲ ῥηματικῶς, ὧν ἔχει. τὰ ἢ σωαμφοτέρως, πόῤῥω ἡμῶν οἰκεῖ. καὶ τὰ μὲν σωαμφοτέρως, καὶ ῥηματικῶς, οἷον πόῤῥω οἰκεῖ. τὰ δὲ ῥημετικῶς, ἢ πρωτικῶς, ὅτι δὲ ἀνάγκης, καὶ διὰ συναμφοτέρως.

Χρονικά. Νῦν.

Τῶν δὲ χρονικῶν τὸ μὲν νῦν, πᾶσι τοῖς τοῦ χρόνου μορίοις σωτάσσεται, πλὴν τοῦ ὑπερσωτελίκου, νῦν πειρᾶτε, νῦν αὖτ' ἐγχει πειρήσομαι, νῦν μὲν δὴ Μενέλαος νίκησον σὺ ἀθλῶν, καὶ διηλοῖ μὲν τὸ τοῦ χρόνου ἐνεστικὸς, ἐνεστῶτι σωτάσσεται μόνῳ, καὶ ἀρκτικὸν γίνεται λόγου, ἀκολουθίαν δέ τινα σῴζον προηγουμένου, οὔτ' ἀρκτικὸν ὅτι λόγου καὶ ἀεὶ τοῦδε δὲ σωδιέσμω σωάπτει, οἷον ἐγὼ μὲν ὤμην ταῦτ' ἐκεῖνον ἐρεῖν, νῦν ἢ ἄδην τόπων εἴρηκεν, ἀνύπτακτος ἢ τῷ δ' ἐνεστῶτος νῦν. τὸ αὐτίκα καὶ ἄρτι, νῦν ποιῶ, ἄρτι πεποίηκα, αὐτίκα ποιήσω.

Χθές.

Ὡμοίως δ' ἔχει καὶ τὸ χθές, καὶ αὔριον, πρὸς τὸ σήμερον. εἰρήκαμεν δὲ τοι, καὶ αὔριον ἔρχομαί τοι πρὸς ὑμᾶς, τὸ μέλλον γινόδε ὡσπλέον πιστόδε.

ὅτου

Quędã igitur cũ casu cõstrũuntur, heu magnitudinẽ, quædã uerbo, bene habet quædã cum utroq; procul nobis habitat. Item alia utroq; modo, et uerbaliter. ut, procul habitat. Alia uero uerbaliter & casualiter, non ex necessitate, & utroq; modo.

Temporalia, Nunc,

Ex tẽporalibus aũt, nunc, omnibus tẽporis partibus accõmodat, ptercq; pluscq; perfecto, nũc tentat, nũc, rursũ hasta experiar, nunc quidem Menelaus uicit, Minerua auspice. Cũ explicat quidẽ pñs tẽpus, cũ præsenti cõstruitur solo, initiũq; tenet orationis. Cum uero cõsequentiã aliquã seruat pcedẽtis, neq; in initio est oratiõis, & semper cũ aũt cõnectit, ut ego quidẽ putabã hęc dicturũ, nunc aũt nihil horum dixit. Opponuntur autem nunc (cum præsens significat) statim, & nuper, nũc facio, nuper feci, statim faciã.

Heri.

Eodẽ modo se habet & heri, & cras, ad hodie. Dicat ergo & cras uenio, si cupis id, q futurũ est fieri magis credibile.

Quando

Quando. Tunc.

Cõmune aũt & hoc quãdo, & tunc, nisi quod præteritũ nõ addmittunt.

Nuper. Pridem

Nuper autem & pridem peculiaria præterito, olim aliquãdo erant strenui Milesij, nuper uenit.

Iam.

Cęterum iam conuenit tam futuro, quàm præterito, iam iui, iam ibo. Diciturq́ de his, quæ non multum absunt, uelut & nuper.

Prius.

Itẽ pri9 cũ p̃terito indicatiui, priusq̃ dixit. Quinetiã cũ infinitiuo, priusq̃ diceret & intercedente quàm, priusq̃ diceret. Quemadmodũ interueniẽte ἂν in re futura, pruisq̃ fiat, priusq̃ fiat.

Donec.

Sic aũt & donec, & q̃ idẽ significãt, donec porrigã, & donec porrigerẽ.

Quando.

Verum quando indifferenter cum temporibus indicatiui, nisi quicquã potentiale significet. Optat. nanq́ est potentialis, quando uoluerit.

Non

Οτε. τότε.

Κοινὸν δὲ, καὶ τὸ ὅτε, καὶ τότε, πλὴν τοῦ πρακειμένου.

Πρώην Πάλαι.

Τὸ δὲ πρόην, καὶ πάλαι, ἴδια τοῦ παρῳχημένου. πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. πρώην ἐλήλυθεν.

Ιδη.

Τὸ δὲ ἴδη κοινὸν μέλλοντος, καὶ παρήκοντος. ἴδη βεβάδικα, ἴδη βαδίζω. λέγεταί τε ὑπὸ τῶν μὴ πολὺ ἀφεστηκότων. ὡς καὶ τὸ πρώην.

Πρίν.

Καὶ τὸ πρὶν ἐν παρεληλυθότι πρὸς ὁριστικόν. πρὶν εἶπεν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ σὺν ἀπρεμφάτῳ, πρὶν εἰπεῖν. Καὶ διὰ μέσου τοῦ ἢ. πρὶν ἢ εἰπεῖν. ὥσπερ διὰ τοῦ ἂν ὑπὸ μέλλοντος πράγματος. πρὶν ἂν γένιτε, πρὶν γένηται.

Εως.

Ομοίως δὲ καὶ τὸ ἕως, καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα. ἕως πρατείνω, καὶ ἕως πρατεῖναι.

Οτε.

Τὸ δὲ ὅτε διαφόρως τοῖς χρόνοις πρὸς ὁριστικὸν, εἰ μὴ δυνητικόν τι ὑπονοοῖτο. εὐκτικοῦ γὰρ τὸ δυνητικόν. ὅτε βούλοιτο.

V οὐκέτι.

Οὐκέτι. Εἰσαεὶ. Αὖθις

Καὶ τὸ οὐκέτι, καὶ τὸ οὐδέποτε, καὶ τὸ ἀεὶ. τὸ δὲ οὐδέποτε μόνον ὠθὶ παρῳχημένου. Ὥσπερ τοὐναντίον τὸ εἰσαεὶ, καὶ αὖθις ὠθὶ μέλλοντος. εἰσαεὶ ἔσται κίνησις, αὖθις διδάξω.

Οὔπω.

Τὸ δὲ οὔπω, παρῳχημένου τε, καὶ ἐνεστῶτος. οὔπω γίνεται, οὔπω γέγονεν. Εστι δ' ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, καὶ πρὸς γενικὴν ἀποδιδόναι τὰ χρονικὰ κτητικῶς πως. οἷον ποτὲ τοῦ χρόνου. οὐδέποτε τῶν χρόνων, τὸ γεμὴν χωρὶς γενικῆς πολὺ ἐν τῷ λόγῳ. Εστι δὲ καὶ τῶν χρονικῶν, τὰ μὲν ἀναφορικὰ. Τὰ δὲ ἀπολελυμένα. ὥς τε καὶ προηγεῖτο ἀλλήλων. τό τε, ὅτε. τηνικαῦτα, ἡνίκα, τέως, ἕως.

Επιτατικά.

Τὰ δὲ ὠθιτατικὰ, τοῖς τε ὠθέτοις τῶν ὀνομάτων συντάσσετο πᾶσιν, ὑπερθετικῶν χρεῖαν ἀναπληροῦντα. οἷον λίαν σοφὸς. πάνυ τίμιος. καὶ ἀναφορικῶς, ὁ λίαν σοφός. μεσοσυλλαβοῦντα, τῶν τε τῆς μεσότητος κατηγορεῖται ὠθρῄμάτων. οἷον γράφει πάνυ καλῶς. καὶ τρέχει λίαν ταχέως καὶ χωρὶς ἢ ὠθλέγεται. λίαν πονεῖ. σφόδρα ὠθυμεῖ. Αὐτῇ δὲ τῇ μεσό-

Non amplius. Semper. Rursus

Itē nō amplius, & nunq̄, & semper. Verū nunq̄ solū cū prętertio. Quemadmodū cōtra, sēper & rursū cū futuro, ut sēper erit motus, rursū docobo.

Nondum.

Ad hæc nondū & cū p̄terito, & cū pręsenti. nondū fit, nōdum factū est. Licet aūt (ut in genere dicam) & gtō reddere aduerbia tēporis q̄si possessiue. ut q̄ndo tēporis, nūq̄ tēporū. Verū absq̄ gtō frequenter in oratione. Sūt etiā ex tēporalibus alia quidē relatiua, alia uero absoluta. Quam obrem & sese præcedunt uicissim. ut tū, cum, tunc, quando, tamdiu, donec.

Intensiua.

Porrò aduerbia intēdēdi cū adiectiuis nominū cōstruūt̄ omnibus, suplatiuoꝝ uicē supplētia. ualde sapiēs ualde honorādus. Et relatiue. Ille admodū sapiēs. Quū in medio ponūtur, de mediocritatis p̄dicātur aduerbijs. ut, scribit ualde elegāter, currit admodū uelociter. Sed & seorsim addūtur. ualde laborat, ualde desyderat. Et medio

& æqualis potẽtię alijs generaliť natura adest uerbale. uiuit caste, merito felix est, specialiter uero, ut se habet cuiusq; deriuatio, ita etiã constructur casuale. Quandoquidẽ origini respõdere debet, digne ratione, quia dignus cuius ratio habeatur, et similiter alijs, quia similis alijs, et contẽptibiliť abiectiorũ, quia cõtemno abiectiora. Cuiusmodi sanè & illud, optime omniũ. Conuenit autem his & constructus cum habeo genitiuus, sic animo affectus sum, male affectus sum corpore.

Localia.

Localia autem cum genitiuo, extra regionẽ, hucusq; sermonis, ubi terræ, alibi domus, & sine genitiuo, hic est. Clarius tamen ac usitatius in plerisq; loquimur adiecta præpositione, domi in Attica, domũ ad Polemarchi. Quæ omnia cõueniens sibi uerbum, & quietis, & motus habebunt adiunctum. ut domi sum, uado domum.

Comparatiua.

Comparatiua aũt, & superlatiua eodem modo cũ gtõ, magis alijs philosophatur,

τῇ μεσότητι ἢ τῶν ἀντίκειμένων ἰσοδυναμῶν καθόλου μὲν τὸ ῥηματικόν. ἡ σωφρόνως, ἀξίως γε δύτυχεῖ, κατὰ μέρος δέ τοι ὡς ἕκαστον ἔχει παραγωγῆς, οὕτω δὴ καὶ συντάξεται γε τὸ πτωτικόν, τῇ γὰρ ἀρχῇ σωφρόνων ἐστὶν χρεών, ἀξίως δὲ λόγου, ὅτι ἄξιος λόγου, καὶ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις, ὅτι ὅμοιος τοῖς ἄλλοις, ἢ καταφρονητικῶς τοῦ δυστελεστέρων, ὅτι καταφρονῶ τοῦ δυστελεστέρων, οἷον δή, ἢ τὸ, ἄριστε πάντων. Κοινὸν δὲ τῶν τοιούτων, καὶ ἡ προκειμένη τοῦ ἕφω γυναικὶ, οὕτως ἔχω γνώμης, πονήρως ἔχω τοῦ σώματος.

Τοπικά.

Τὰ δὲ τοπικὰ γενικῇ, ἔξω μὲν χώρας, ἐνταῦθα τοῦ λόγου. ποῦ γῆς, ἄλλοθι μὲν οἰκίας, καὶ χωρὶς, ἐνταῦτα ὅδε, ἐκεῖσε μὲν δή τοι καὶ διηκριβωμένως ἐπ' ἐνίων τὸ φράζειν προθετοπτώτως, οἴκοι μὲν Ἀθηνῇσι, οἴκαδε εἰς τὸν πολεμάρχου, πάντα δὲ τὸ προσῆκον σαφήσειν ἡρεμίας τε, καὶ κινήσεως ἕξει προσκείμενον, οἷον οἴκοι εἰμί, πορεύομαι οἴκαδε.

Παραθετικά.

Καὶ τὰ συγκριτικὰ ἢ ὑπερθετικὰ ὁμοίως ἐς γενικὴν, μᾶλλον τῶν ἄλλων φιλο-

σφεῖ, καὶ μάλιστα πάντων. Τὰ δὲ συγκριτικὰ, καὶ πρὸς εὐθεῖαν μεσοσυλλαβοῦντος τοῦ ἢ, μάλλον ἢ ἄλλοι. Ἔτι τὰ ὑπερπτικὰ, ἠρύφα, ἢ λάθρα τῶν ἄλλων ποιεῖ. Καὶ τὰ διαιρετικὰ, χωρὶς τῶν ἄλλων. Καὶ τὰ ποσότητος, ἅπαξ, ἢ δὶς τοῦ ἡμέρας, τρὶς τοῦ μηνὸς, τετράκις, καὶ πολλάκις τοῦ ἐνιαυτοῦ. Καὶ τὰ τακτικὰ, τὰ δύο, ἐφεξῆς τοῦ ἐνὸς, καὶ ἡ δευτέρα τῆς νουμηνίας. Τὰ δὲ ἀθροιστικὰ, δοτικῇ, ὁμοῦ τε ἅμα τοῖς ἄλλις, καὶ χωρίς. Τὰ δὲ ὁμοτικὰ αἰτιατικῇ μόνως, νὴ Δία οὐκ εἶπον. μὰ Δὶ οὐκ εἶπον. Τὰ δὲ ἐρωτηματικὰ, ἀριστούμενα τε ἢ τοπικὰ γινόμενα, ἢ τρόπικα ἐγκλίνετο, εἰ μὴ τρισυλλαβία κωλύῃ. Οὐθὲν γὰρ ἐγκλίνεται ὑπερδισύλλαβον ὄν, πόθεν ἔρχῃ; ἐλθὼν δέποτεν, πῶς ἔχει; οὕτω πως ἔχει, ἔξεστι δὲ καὶ τὸ πότε, καὶ ποῦ ἐπ' ἐρωτήσει τοῦ ἕως καὶ μέχρι, καὶ ἄχρι ὑποτάσσειν, οἷον ἕως πότε; ἄχρι ποῦ; μέχρι ποῦ; Τὰ δὲ βεβαιοτικὰ, ὁριστικοῖς, λέγει ὅτι ἥξει, οὕτω δὴ κρίνει, τό γε μὴν ὅτι καὶ πρὸς εὐκτικὸν, εἰ περὶ παρῳχημένου, τουτέστι διηγηματικῶς, οἷον ἠγγέλλετο ὅτι γένοιτο, καὶ εἴη, καὶ ὅσοιτο.

Διχῶς

phatur, & maxime omniũ. Præterea cõparatiua cũ ntõ intercedente coniunctione quàm, magis q̃ alij. Rursum occultatiua. ut, occulte, uel clàm alijs facit. Item separatiua, absq; alijs. Et quæ sunt quantitatis, semel aut bis in die, ter in mense, quater & sæpius in anno. Nec nõ ordinalia, duo mox post unum, et secunda nouilunij. Collectiua aũt cum datiuo, simul & unà cum alijs, et seorsum. Iurandi uero cũ accusatiuo solum, per Iouem nõ dixi, per Iouem non dixi. Interrogandi autem capta indefinite, lociq; aut figuræ significatiua, inclinantur, nisi fuerint trisyllaba. Nihil em̃ inclinatur, qd' sit plus q̃ dissyllabũ, unde uenit? alicunde ueniẽs, quomodo habet? sic habet. Licet aũt & quando, & ubi, in interrogatiõe his ad donec, & usq;, et usq; subiũgere, ut usq;quo? usq;quo? usquequo? Confirmandi aũt cum indicat. dicit quod ueniet, sic sanè iudicat. ὅτι tamen & cum optat. si de præterita re, hoc est narratiue dicatur, ut nunciabat quod fierit, & esset, & erit.

Bifariam narratiuum.

Quãobrẽ manifestũ, ut bifariã narratiuũ sumatur, uel enim intẽtius, ut infinitiuũ dicitur factũ esse aliqd, uel remissius, ut et indicatiuũ, et optat. ut dictũ est. Vt sũmatim dicã, præteritũ optatiuo amicũ q̊dãmodo uidet̃ esse.

Prohibitiua

Quandoq; prohibendi aduerbiũ ad præsens nectit subiunctiuũ, timui ne sit. Ad præteritum itidem optatiuũ, timui ne esset. Et quoniã, & postq; aduerbiũ, temporis, nõ solũ cum indicatiuo sed cum optat. cõstruũtur, postq̃ fieret. At optandi aduerbiũ, cũ optatiuis, & indicatiuis, ut dictũ est. Cæterum adhortãdi, cũ secũdis imperat. et itẽ cũ sibijpsis imperat. age dicamus, age dic. Sicuti cũ tertijs aduerb. prohibẽdi, ne dicat ne uerberator. Quod conuenit (ut dictum est) & alijs modis. ne noscas, ne nouer. præterquam indic. Huic enim aduer. negandi peculiare est, non dico, profecto dico. Ne, per meam iram pro non dicitur. Similiter autem & quæ coniectandi, fortasse

Διχῶς τὸ διηγηματικόν.

Οθεν δῆλον καὶ ὡς διχῶς τὸ διηγηματικὸν, ἢ γὰρ ἐντονωτέρως, ὡς τὸ ἀπαρέμφατον, λέγεται γενέσθαί τι, ἢ ὑπτιοτέρως, ὡς τό, τε ὁριστικὸν καὶ εὐκτικὸν ὡς εἴρηται, ὅλως δ' εἰπεῖν τὸ πρεληλυθὸς φιλευκτικόν τι ἔοικεν ὄν.

Απαγορευκτικά.

Οπότε καὶ τὸ ἀπαγορευκτικὸν ἀπὸ μὲν ἐνεστῶτος πρὸς ὑποτακτικὸν, δέδοικα μὴ ᾖ, ἀπὸ δὲ τοῦ παρῳχημένου πρὸς εὐκτικὸν, ἐδεδοίκειν μὴ εἴη, καὶ τὸ ἐπεὶ καὶ ἐπειδὴ χρονικὸν, οὐ μόνον πρὸς ὁριστικὸν, ἀλλὰ καὶ πρὸς εὐκτικὸν, ἐπειδὴ γένοιτο. Τὰ δ' εὐκτικὰ, εὐκτικῷ καὶ ὁριστικῷ, ὡς εἴρηται. Τὰ δὲ παρακελευτικὰ τοῖς δευτέροις τῶν προστακτικῶν, καὶ προσέτι τοῖς αὐθυποτάκτοις, ἄγε, λέγωμεν, φέρε εἰπέ. Τοῖς τρίτοις δὲ τὸ ἀπαγορευκτικὸν, μὴ λεγέτω, μὴ τυψάσθω, οἰκεῖον δ' ὡς εἴρηται, καὶ ταῖς ἄλλαις ἐγκλίσεσι, μὴ γνῶς, μὴ γνώης, μὴ γνῶναι, πλὴν τῇ ὁριστικῇ, ταύτης δὲ τὸ ἀποφαντικὸν ἴδιον οὐ λέγω, ναὶ λέγω τὸ μὴ, δι' ἐμὴν ἰότητα, αὐτὶ τοῦ οὔ. Ομοίως δὲ καὶ τὰ εἰκαστικὰ, ἴσως

ϐρῶ, εἰ δ' εὐκτικῷ, οὐχ ἂν εἴη χωρὶς συν-
δέσμου, ἴσως φαίη ἄν. Κοινὸν δὲ ἅπαν
τῶν ῥηματικῶς συντασσομένων ἁπάν-
των, οἷον οὗ ἂν ἔχοι, πόῤῥω ἂν εἴη, νὴ
δι' εἴπομ' ἄν, ὁμοίως δὲ καὶ ὠθὶ τῶν ἄλ-
λων. Καὶ τὰ παραβολικὰ δὲ ὁριστικοῖς,
ὡς εἶπον, οὕτως ἔγραψα. Καὶ τὰ δεικ-
τικὰ ῥηματικῶς, ἰδοὺ ἧκεν εἰς τέλος,
ἰδοὺ ὁ ἀμνὸς, ἐλλειπτικῶς τοῦ ὑπαρκ-
τικοῦ. Καὶ τὰ ἀνετικὰ, ἠρέμα λέγειν,
μόγις δύναται. Τὸ δὲ ἀποστατικὸν, ἀπα
ρεμφάτῳ, ὥς τε λέγειν, καὶ εὐκτικῷ,
ὥς τε λέγοι ἄν, καὶ ἔτι ὁριστικῷ, ὥς τε
λέγει, ὑπτακτικόν τε οὐ μόνον ὑπῤῥήμ-
ματος, ἀλλὰ καὶ ὀνόματος ὁμοιοματι-
κοῦ, ἢ παρισωτικοῦ, οἷον τοιοῦτός ἐστιν,
ὥς τε καὶ νοεῖν, καὶ λέγειν, τὰ δέοντα,
τηλικοῦτος, ὥς τε ἅπαντας ὑπερβάλ-
λειν, καὶ οὕτως, ὥς τε πάντας θαυμά-
ζειν. Τὸ δ' ἀπὸ θετικὸν εἶεν, λόγου μακρο-
τέρου πέρας, καί τις ἀρχὴ ἔσται τῶν ἑπο-
μένων, εἶεν τί δηθ' ὁ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου.

Περὶ συνδέσμου.

Ὁ δὲ σύνδεσμος λέξις συνδετικὴ οὖ-
σα τῶν ἑτέρων τοῦ λόγου μερῶν, εἰς
κατάλληλον σύνθεσίν τε, καὶ τάξιν τὰ ὅμοια
συνάπτου

fortasse dicã. Quę si cũ optat, nũq; fiat
sine cõiunctione ἄν, forsan dixerit. Id
q; cõmune est cũ uerbo cõstructis om
nibus, ut bene habeat, ꝓcul absit, per
Iouem dixerim, & similiter in alijs.
Quæ aũt ad cõparationẽ spectãt cum
indicat. cõstruũtur, ut dicebã, sic scri-
psi. Et quæ demõstrãt uerbaliter, ec-
ce uenit ad finem, ecce agnus, per de-
fectũ uerbi substantiui. Itẽ remissiua,
sensim dicere, uix potest. Cæterũ di-
gressiuũ cũ infinit. itaq; dicatur. Et cũ
optat. itaq; dicat. Præterea cũ indicat.
itaq; dicit. Estq; intensiuũ nõ solũ ad-
ꝟbij, sed & nominis similitudinẽ, aut
æquiparãtiã notãtis, ut talis est, ut co
gitet & dicat, quæ oportet, tantus, ut
omneis superet, & sic, ut omnes admi
rentur. Aduerb. autem concedendi
esto, oratiõis longioris finis, & quod-
dam principium erit sequentiũ, esto
aliquid filius Laërtius.

De coniunctione.

CAeterũ cõiũctio (q̃ dictio copu
latiua est duarũ oratiõis partiũ)
ad cõgruã cõpositionemq; & ordinẽ
similia

similia cõiũgit semper. Nempe nomẽ nomini, & uerbum uerbo, et rectum recto, & omnino, casum casui, tempus item similiter, et modũ, reliquaq; pariter. Cõstructionẽ aũt differenter pro suarũ uarietate specierum habet.

Copulatiua.

Inter hæc igitur, quæ locutionẽ atq; orationẽ connectunt, & hanc ob rem copulatiuæ nominantur. καὶ quidem præponitur dictionibus, τε uero sequitur, inclinata. Diiq; & uiri. Et ita inter se construuntur, ut sequentem τε præcedat καὶ. Cum tamen initialis est καὶ, oportet omnino καὶ alteram καὶ sequi, quæ uel uerbum complicet uerbo, uel nomen nomini, quomodocunq; cõstruatur prior. Si enim quis dicat, & deambulat Socrates, inferat necesse est, & disputat, aut tale quid. Si uero, & Socrates scribit dicat, adijcietq; utique & Plato, uel alius quispiam. Generaliter enim quoties præcedit copulatiua, uel disiunctiua, similem exigit partẽ uel casualẽ, uel sine casu. Quod si casualem, eundẽ casum.

Sin

σωνάπτει ἀεὶ, ὄνομα ὀνόματι, καὶ ῥῆμα ῥήματι, καὶ σύνδεσμον συνδέσμῳ, καὶ ὅλως πτῶσιν ὁμοίᾳ πτώσει, καὶ χρόνον ὁμοίως, καὶ ἔγκλισιν, καὶ τὰ λοιπὰ δὲ ὁμοίως, σωτάξιν δὲ διαφόρως κατὰ τὴν αὐτοῦ διαφορὰν τῶν εἰδῶν ἔχει.

Συμπλεκτικός.

Τῶν οὖν ὧδε πολὺ ἐκφερομένων τὴν ἑρμηνείαν συμπλεκόντων καὶ διὰ τοῦτο συμπλεκτικῶν καλουμένων, ὁ μὲν καὶ προτάσσεται τῶν λέξεων, ὁ δέ τε, ὡς φέρεται ἐγκλινόμενος, θεοί τε, καὶ ἄνδρες, καὶ οὕτω γε ἀλλήλοις σωτάσσονται, ὡς τε τὸν τε προηγεῖσθαι τοῦ καί, ἀρκτικὸς δὲ ὑπάρχων ὁ καὶ δεῖ πάντως, καὶ ἕπεσθαι, καὶ ὡς φέρεσθαι, ἤτοι ῥῆμα συμπλέκοντα ῥήματι, ἢ ὄνομα ὀνόματι, ὅπως ἔτυχε σωτασσόμενος ὁ πρῶτος, εἰ γάρ τις λέγοι, καὶ περιπατεῖ Σωκράτης, ὡς φέροι ἂν δῆλα ἀνάγκης, καὶ διαλέγεται, ἢ τοιοῦτό τι, εἰ δὲ, καὶ Σωκράτης γράφει λέγοι, ἐποίησε δήπου, καὶ Πλάτων, ἢ ἄλλος τις. Καθόλου γάρ τοι ἡγουμένου ὁ συμπλεκτικὸς, ἢ ὁ διαζευκτικὸς, ὅμοιον ἀπαιτεῖ μέρος, ἤτοι πλωτικόν, ἢ ἄπτωτον, ἢ εἰ μὲν πλωτικόν,

τὸν

τὴν αὐτὴν πτῶσιν, εἰ ἢ ἄπτωτον, τὴν αὐ-
τὴν ἔγκλισιν, ἀλλ' οὐκ ἐξ ἀνάγκης, οἷον
καὶ γράφω, καὶ νοῶ, ἢ γράφω, ἢ νοῶ, καὶ
ὁ ἐμὸς δοῦλος, καὶ ὁ σός. Καὶ ἔξεστι δὲ ὠθὶ
τῆς αὐτῆς συντάξεως συνάπτειν ἀθρικὰς
εὐθείας ταῖς γενικαῖς, οἷον ἀρίστα τὰ Ο-
μηρικὰ ἔπη, καὶ τὰ Ησιόδου. Διαφερού-
σης δὲ τῆς ἐγκλίσεως, τὸ αὐτὸ ῥῆμα ἀν-
λάττεσθαί γε ἀνάγκη, οἷον καὶ γράφω,
καὶ γράφοιμι, καὶ ἔλεγες, καὶ λέγε. Τῆς
αὐτῆς ἢ οὔσης, διάφορα κεῖτε τὰ ῥήματα,
καὶ περιπατῶ, καὶ διαλέγομαι, καὶ πτῶ-
σεις ἢ τὰς αὐτὰς ἀπαιτοῦσιν οἵτε συμπλε-
κτικοί, καὶ διαζευκτικοί, ἡγούμενοί τε, καὶ
μεταξὺ τιθέμενοι, ἐπὰν πρὸς τὸ αὐτὸ ἀνα-
φέροντε ῥῆμα, οἷον καὶ ἐγὼ, καὶ σὺ γράφο-
μεν, ἢ ἐμοῦ, ἢ σοῦ φείδετε. Ο ἢ μὲν, λέξεων
μὲν οὐδαμοῦ ἀρκτικὸς, λόγου δὲ. Ο δέ τοι ἢ
ἐπιτακτικὸς ὢν, καὶ λόγου, καὶ λέξεως
ἐπακολουθητικός ἐστι τοῦ μὲν ἄλλοι μὲν ῥὰ
θεοί. Εὗδον πανύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νή-
δυμος ὕπνος, τυγχάνει δ' ὁ αὐτὸς καὶ
μεταβατικὸς ὢν, ὡς δι' αὐτοῦ γινομένων
τῶν περὶ τὸ νόημα, καὶ διήγημα μετα-
βάσεων. Ο δ' ἀτὰρ, καὶ αὐτὰρ ἀρκτικοί.
καί τοι τῷ δὴ ἰσοδυναμοῦντες. Αὐτὰρ ὠθὶ
πόσιος

Sin expertem casus, eundē modū, at
non necessario, ut & scribo, & intelli
go: uel scribo, uł intelligo, et meus ser
uus, & tuus. Licet aūt in eadē cōstru-
ctione cōiungere articulareis rectos
cum genitiuis, ut optima Homerica
carmina, & Hesiodi. Sed si diuersus
sit modus, idē, uerbū seruare necesse
est, ut & scribo, & scriberē, & dicebas
& dic. Quāuis eodē manēte, diuersa
ponātur uerba, & deābulo, & dispu-
to. Itaq; casus eosdē postulāt & copu
latiuæ, et disiūctiuę tam pręcedentes,
q̄ etiā in medio positę, quoties ad idē
referūtur uerbū, ut & ego, & tu scri-
bimus, uł mihi uł tibi parcit. Sed qui-
dē dictionē nō pręcedit, nisi statim in
principio dictiōis. ἢ ψο cōiūct. q̄ sub-
iūctiua est, & oratiōis, et dictionū) ad
μὲν seq solet. Alij qdē dij dormiebāt to-
ta nocte, Iouē aūt non tenebat dulcis
somnus. Est aūt & trāsit. siue digressi
ua, tanq̄ per ipsam fiāt & in sentētia,
& in narratione digressiones. Porrò
ἀτὰρ, & αὐτὰρ initiales sūt, quāuis idē,
quod autem significēt. At ubi potus,
& ci

& cibi desiderium exemerunt. Sed nihil mihi hic tale, ἀλλὰ uero appositiua est. Tydeus paruus quidē erat corpore, at pugnator. Itaq; & cōiunctionē quidē sequi & hæc poterit. ἤμὲν ἤδέ, et ἠδέ sunt inchoatiuę. Verū ἤμὲν orationis quidē, & dictiōis, ἠδὲ uero dictionis tantū, illi respondēs. Et quicunq; habitant cœlum, & quincunq; sortiti sunt terrā, quāq; poëticæ & hæ. Qualis sanè & ἤτοι, quæ initialis orationis et ipsa est, nempe ille sic fatus, cōsedit.

Disiunctiua.

Disiunctiuæ uero sunt, quæ disiuncta componunt, & uel rem à re, uel personā à persona seiungentes oratio nem copulant. Nunc tempestiuū aut perire, aut seruari. Vnus aūt quispiā uir imperator esto, uel Aiax. uel Idomeneus, uel diuus Vlysses. Itaq; ἤτοι (si idē ualet quod uel) præcedit siue. Siue bonū, siue malū. Cum uero idē qd' quidē, initialis est orationū apud poëtas, ut dictum est, nempe ille sic fatus. Itaq; cum disiungit, non sine altera ἢ profertur, siue appositio, siue intellecto.

πόσιϑ· καὶ ἐδικτύϑ· ἧς ἔφη γῆτο. αὐτὰρ ἔτι μοι φθάσε τοῖον. ὁ δ' ἀλλὰ δεῖν ἐπτακτικός. Τυδεὺς μικρὸς μὲν εἶμα δέμας, ἀλλὰ μαχητής. ὥστ' ἔπ ἀμφὶ τῷ μὲν ἐπακολουθητικὸς δὴ καὶ οὗτϑ. ὁ δὲ ἢ μὴ καὶ ἠδὲ ἀρκτικοί. ἀλλὰ ὁ μὲν ἡμὲν λόγου, καὶ λέξεως. ὁδὲ ἠδὲ λέξεως μόνης, ὡς ἢ μὲν ἐπακολουθῶμ, ἢ μὲν ὅσοι ναίουσιμ οὐρανόμ, ἢ δὲ ὅσοι ἐλιπρώσαντο χθόνα. ποιητικοὶ δ' ἐγε οὖϑι. Οἷος δ' ἢ μὴ ὅ ἦϑι, ἀρκτικὸς λόγος. ἢ αὐτὸς ὧμ. ἦϑι ὅγ' ὡς ἐπῶμ κατ' ἄρ' ἔζετϑ.

Διαζευκτικός.

Οἱ δὲ διαζευκτικοί, τὰ διαζευγμένα σωπηθέασι, καὶ ἢ πρᾶγμα ἀπὸ πράγματϑ, ἢ πρόσωπομ ἀπὸ προσώπου δ' διαζευγνῦντες, τῷ φράσιμ ἐπισωδοῦσιμ. νῦμ ἄρκιομ, ἢ ἀπόλεται, ἢ σωθῆναι. εἷς δέτις ἀρχὸς ἀνὴρ Βουληφόρϑ ἔσω, ἢ Αἴας, ἢ Ἰδομενεύς, ἢ δῖϑ Ὀδυσεύς. ὁ γοῦμ ἤτοι ἰσοδυναμῶμ ᾧ, ἢ, ποστακτικός ὅτι τϑ ἤ. ἤτοι ἀγαθόμ, ἢ φαῦλομ. ἰσοδυναμῶμ δὲ τῷ μὲν ἀρκτικὸς γίνεται λόγων τοῖς ποιηταῖς, ὡς εἴρηται. ἤτοι ὅγ' ὡς ἐπῶμ. διαζευγνύων μὲν τοίνυν ὁ ἢ ἀποφάσεως, οὐκ ἄνευ, ἑτόρου ἢ λέγεται.

ἤτοι προσκειμένου, ἢ νοουμένου. ὁρισμένως δὲ, εἴτ' ὂν διαζευκτικῶς, μόνῳ κεῖται. Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σὸν ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι. σημαίνει γὰρ τὸ καὶ οὐκ ἀπολέσθαι. ὅθεν ἴσως καὶ αἱρετικὸς ἂν οἰκείως προσαγορεύοιτο. Μοναδικῶς ἢ συνεστός, καὶ ἀρρήματικός. ὧν· ἢ λυτικός τις. ἀρρήματικός. τὸ δὲ λαὸν ἄγαγε φιλότητι, ἢ οὐχ ἑλόντας φίλους ἢ νύκομοιο. τὸ δὲ ἢ ποτέ τις ἀγνοεῖ τὸ, τ' ἢ σημαινόμενον; ὅτι οὐδεπώποτε ἔμαθον; Τὸ δὲ ἢ μάλα δὴ τέθνηκε Μνοιτίδ' ἀλκιμος υἱός, ἐπὶ τὰ ὅμοια ἀορρήματικῶ συντάξιν ἔχει τῶν βεβαιωτικῶν. οἷον δὴ καὶ τὸ, ἢ θέμις. τ' ὁμοιωματικῶν.

Συναπτικός.

Οἱ δὲ συναπτικοί, τουτέστιν οἱ ὕπαρξιν μὲν σὺν, ἀκολουθίαν δέ τινα καὶ τάξιν διηλωτῶντες. συνάπτουσι μὲν ἀτελεῖς φωνάς. συντάσσονται δὲ κατά τε ὀρθόν, καὶ ἀντεσραμμένον. ἢ γὰρ προηγοῦνται, ἢ ἑπόμενοι. καὶ προηγουμένοις μὲν τὸ ὀρθόν. εἰπὼν γάρ τε χολόν γε καὶ αὐτῆμαρ διαπέψῃ. ἀλλά γε καὶ μετόπιαθεν ἔχει διόκεν ὄφρα τελέσσῃ ὡσαύτως φερομένοις ἢ τὸ ἀντεσραμμένον, ἦκεν γνοίησθα Πρίαμος Πριάμοιό τε

lecto. Definite autẽ, seu declaratiue, sola iacet. Malo ego populum saluũ esse, quàm perire. Significat enim & non perire. Vnde fortassis & sublatiua proprie uocari poterit. Suo autẽ iure construitur, & cum dubitatiua est, aut solutiua cum dubatione, quid autem populum adduxit huc? an nõ propter Helenam comptã, cur itaq; quidã ignorat quid ἢ significet? an qđ nunq; didicit? Illud aũt, nempe admodũ iã mortuus Menœtij fortis filius, & alia id gen. aduerbiorũ, cõstructio nẽ habẽt affirmãdi, ut sanè, et illud, q̃tenus fas, perinde ac similitudinis.

Continuatiua.

Porrò cõtinuatiuæ, hoc est, q̃ præcedentiã quidẽ nõ, sed consequentiã aliquam & ordinem monstrãt, copulãt quidẽ imperfectos sensus. Construũt uero tam recte q̃ inuerse. Præcedunt enim, aut sequuntur, & cũ præcedũt quidẽ, recte. Quod si irã ipso die cõcoxerit, in posterũ tamen durat, tenetq; odiũ, donec ulciscatur. Cũ aũt sequũt, ꝓposterè. Certe gaudebit Priamus,

Priamiq́ filij, cęteriq́ Troiani gaude bunt multũ animo, si de uobis hæc au dierint pugnantibus. Cum subiuncti uo itaq́ ἐι coniunctio ordinanda est, præsertim si cum &, capiatur, et gene raliter si cũ alijs cõiunctionibus. Item cum optatiuo, & indicatiuo, prout in ciderit certitudinis, aut ambiguita tis cõsequentia. Videtur enim, quan do certitudinis nota est, aut indicat, aut subiũct. uelle, quãdo ṽo ambigui tatis, optat. Vnde sanè & potẽtialẽ ἂν ad idipsũ magis ꝓprie reddiderimus, ut si uoluptas ipsũ bonũ esset, hoc pa cto definiri posset felicitas. At nõ sem per sic usus. Siquidẽ de re p̃terita in dicatiuus sẽper dicit̃, si erat, & si erat.

Subcontinuatiua.

Eodẽ aũt modo & subcõtinuatiuæ ordinãtur, prtærq́ quod præceden tiã cũ ordine significãt & hæc quoq́.

Causalis.

Cæterum causales & præponuntur dictionibus, pręter γὰρ, & recte & in uerse cõstruũtur. Pręt̃ea subiunctiua uerborũ constituunt nonnullę harũ, si di-

Πριάμοιό τε παῖδες, ἄλλοί τε Τρῶες μέγακεν κεχαροίατο θυμῷ εἰ σφῶϊν τά δε πάντα πυθοίατο μαρναμένοισιν. Καὶ πρὸς ὑποτακτικὸν μὲν ὂν τὸν ϛ συντακτέον, ἄλλώς τε, καὶ εἰ σὺν τῷ καὶ λαμβάνοιτο, καὶ ὅλως μεθ' ἑτέρων συνδέσμων, καὶ πρὸς εὐκτικὸν, καὶ πρὸς ὁριστικὸν, ὡς ἔτυχεν ὁμολογίας, ἢ ἀμφιλογίας ἡ ἀκολούθησις. Εοικε γὰρ μὲν ὑπὸ ὁμολογουμένων, τὸ ὁριστικόν τε, καὶ ὑποτακτικὸν βούλεσθαι, ὑπὸ δὲ ἐνδιαζομένων τὸ εὐκτικὸν, ὅθεν δὴ καὶ τὸ δυνητικὸν ἂν ὑπὸ τοιοῦτο οἰκειοτέρως ἂν ἀπροδοίημεν, οἷον εἰ ἡδονὴ τἀγαθὸν εἴη, ταύτῃ ἂν ὁρίζοιτο ἡ εὐδαιμονία, ἀλλ' οὐκ ἀεὶ οὕτως ἡ χρῆσις, κατὰ παρῳχημένου γεμὴν πράγματος τὸ ὁριστικὸν ἀεὶ, εἰ ἦν εἰ καὶ ἦν.

Παρασυναπτικός.

Παραπλησίως δέ τοι καὶ οἱ παρασυναπτικοὶ συντάσσοντες, πλὴν ὅτι καὶ ὑπέρξιν μετὰ τάξεως σημαίνουσιν οὗτοι γε.

Αἰτιολογικός.

Οἱ δ' αἰτιολογικοὶ, προτακτικοὶ τέ εἰσι τῶν λέξεων, πλὴν τοῦ γὰρ, καὶ καθ' ὀρθὸν, καὶ ἀντεστραμμένον συντάσσονται, καὶ τὰ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων ποιοῦσιν

ἔνιοι τούτων, ἐὰν μάθω, ἵνα διδάξω, καὶ ἐπιῤῥηματικῶς, ἐπειδὰν διδάξω, ἢ ὅταν διδάξω. Ὁ γε μὴν ἵνα, καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα, καὶ πρὸς εὐκτικὸν ἔτι συντάσσοντες, ἢ περὶ προχημένου ὁ λόγος, οἷον ἀφίκετο ἵνα θεῶτο, καὶ πρὸς ὁριστικὸν πρατατικόν, ἔνθα τι περὶ προχιμένου ἀξιοῦμεν ὑπάρχειν, ἢ μὴ, οἷον, ἐχρῆν αὐτὸν λαβεῖν συγγράφην, ἣν εἶχεν ἀπαιτεῖν κατὰ νόμους. Τὸ γε μὴν ὅπως, ἀντὶ τοῦ πῶς, πραγγελματικῶς πρὸς ὁριστικὸν μέλλοντα, σκοπεῖτε δὲ οὖν, ὅπως μὴ λόγους ἐροῦσιν. ἄλλως δὲ πάντι ἐφαρμόττει χρόνῳ. Πρὸς ὁριστικὸν δὲ ὁ ὅτι, καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα, ὅτι οὐδεὶς μισθός, οὐδὲ τέχνη. Τὸ δ' ἐφῶ πρός τε ὁριστικὸν καὶ πρὸς ἀπαρέμφατον, ἐφῶ ἔγραψεν, ἐφῶ κομιοῦται, ἐφῶ μεμνῆσθαι. Τὸ δὲ ἕνεκα γενικῆς. Τὸ δὲ οὕνεκα τὸν Χρύσιν ἠτίμισ' ἀρητῆρα, Ιωνικόν. Ὁ δὲ γὰρ πάντι μέρι λόγου ὑποτάσσεται, καὶ ἀρκτικῶς οὐδαμοῦ ἐστιν, ἢ γὰρ, οὐδὲ γὰρ, οὐδὲ Δρύαντος υἱός.

Εναντιωματικοί.

Οἱ δὲ λεγόμενοι ἐναντιωματικοί, καὶ προτάσσοντες τῶν λέξεων, καὶ ὑποτάσσοντες, λόγου μέν τοι προτάσσεσθαι οὐδαμοῦ πεφύκασιν,

si discã, ut doceã. Et aduerbialiter, post quam docuero, uel quãdo docuero, ἵνα tamen, & quæ idem ualent, etiã cũ optatiuo cõstruũtur, si de re præterita fiat sermo, ut, uenit ut spectaret. Et cũ imperfecto indicatiui, ubi aliquid de re præterita uolumus subesse aut nõ, ut oportebat eũ accipere syngraphã, ut posset iure exigere. Verũ ὅπως, pro quomodo, hortatiue cũ futuro indicatiui. Spectate aũt hoc, ne verba quidẽ faciant. Alioqui omni etiam cõgruit tempori. Cæterũ cum indicatiuo ὅτι cõstruitur, quando nulla merces, neque ars. ἐφῶ item indicatiuo, et infinitiuo, quare scripsit, eò ut accipiat, eò ut meminerit. Item ἕνεκα cum genitiuo. Nam propterea quod Chrysen contempsit sacerdotem, Ionicũ est. Porrò γὰρ cuiuis parti orationis subiungitur, & initialis nunquam est, nempe enim, neque enim, neque Dryantis filius.

Aduersatiuæ.

Quæ uero dicuntur aduersatiuæ, et præponũtur dictiõibus, & postponũtur. Orationi tñ præponi nullo natu-

rali modo possũt, fessus sum admonẽdo, uerum admonebo adhuc, quanq̃ festinans, tamen non potui assequi.

Rationatiuæ.

Inter rationatiuas (ut quæ illationibus, & cõclusionibus accommodantur) ἀλλὰ, & ἀλλαμὴν præponuntur dictioni tantũ. Cæteræ ꝟo omnes præponi, & postponi possunt. omnis homo animal, atqui omne animal substantia, omnis igitur homo substãtia.

Dubitatiuæ.

Dubitatiuæ aũt dubitãti, & interroganti usu ueniunt. Nunquid igitur bonũ uoluptas? pręcedunt aũt dictiones, nisi quid per hyperbatõ accidat.

Expletiuæ.

Expletiuæ uero nomen quidẽ inuenerũt ab eo, quod orationem cõplent uel carminis, uel ornatus causa. Habẽt autem & sæpe signif. diuersam, ut γε diminutiua est. δη circũscriptiua, & transitiua, & cõfirmatiua, ἂν potentialis & indefinita. Omnes tamen reliquis oratiõis partibus subiũguntur, ut reliqui quidẽ dij. Præterea ἂν etiã subiungi-

πεφύκασιν, ἔκαμον πραινῶν, ἀλλ' ὅμως πραινέσομαι ἔτι, καί τοι σπεύδων, ὅμως οὐκ ἔσχον καταλαβεῖν.

Συλλογιστικοί.

Τῶν δὲ συλλογιστικῶν, οἷον τῶν ὑπαφοραῖς τε, καὶ συμπεράσμασι προσωκειωμένων, ὁ ἀλλὰ, ἢ ἀλλαμὴν προτακτικός ἐστι λέξεως μόνως, οἱ δ' ἄλλοι πάντες, καὶ προτάσσεσθαι, καὶ ὑποτάσσεσθαι δύνονται, πᾶς ἄνθρωπος ζῶον, ἀλλαμὴν πᾶν ζῶον οὐσία, πᾶς ἄρα ἄνθρωπος οὐσία.

Απορηματικοί.

Οἱ δ' ἀπορηματικοὶ, ἐπ' ἀποροῦντι, καὶ ἐρωτῶντι εἰς χρῆσιν ἥκουσιν, ἆρ' οὖν ἀγαθὸν τὸ ἡδύ; προηγοῦνται δὲ τῶν λόγων, εἰ μὴ τίγε καθ' ὑπερβατόν.

Παραπληρωματικοί.

Οἱ δὲ παραπληρωματικοὶ, τὸ μὲν ὄνομα ἔσχον ἀπὸ τοῦ τὴν φᾶσιν παραπληροῦν, ἢ μέτρου, ἢ κόσμου χάριν, ἔχουσι δὲ πολλάκις, καὶ σημασίαν διάφορον, οἷον ὅγε μειωτικὸς, ὁ δὴ περιγραφικὸς, καὶ μεταβατικὸς, καὶ βεβαιωτικὸς, ὁ ἂν δυνητικὸς, καὶ ἀοριστικός. Πάντες γεμὴν τοῖς ἑτέροις τοῦ λόγου μέρεσιν ὑποτάσσονται, οἷον ἄλλοι μὲν ῥὰ θεοί. Ο δὲ

ἂν καὶ ὑποτάσσει ἀοριστολογικὸς ὤν, ὅσα ἂν λέγῃς, ὅσα ἂν εἴπῃς. Δυνιτικὸς δὲ καὶ μὲν ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος, πρὸς εὐκτικὸν, οὐκ ἂν λέγοις, οὐκ ἂν φαίης, οὐκ ἂν λέξοις, εἴτε προτάσσοιτο εἴτε ὑπατάσσοιτο, καὶ πρὸς ὁριστικὸν, οὐκ ἂν ἐρεῖς, ἀλλὰ σπανίως τοῦτό γε, καὶ δὲ παρῄκοντος πρὸς ὁριστικὸν, οὐκ ἂν εἶπες, ἢ ἔλεγες. Ἔτι δὲ γνωριμώτερον ἂν μὲν καὶ πρὸ τοῦ ῥήματος καὶ μετὰ τὸ ῥῆμα δύνητο ἂν θεωρεῖσθαι ἀδιαφόρως πρὸς εὐκτικὸν, ἂν δὲ μὴ ἐπαμφοτερίζῃ τοῖς τοποῖς, πρὸς ὑπαρκτικὸν μόνον. Καὶ μεταλαμβάνοντες τὸ ἀπαρέμφατον πρὸς τὴν τοῦ ὁριστικοῦ κατάλληλον σύνταξιν, λέγομεν δυνητικῶς καὶ τὰς τρεῖς τοῦ χρόνου διαφορὰς, λέγειν ἂν, εἰπεῖν ἂν, καὶ ἐρεῖν ἄν. Καὶ πρὸς μετοχὴν, ἀπόντας ἂν, καὶ ἐρουῦντας, καὶ εἰπὼν ἂν, καὶ εἰπόντων, ὁμοίως ἂν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ἥκιστα δὲ ὁ παρακείμενος τοῦ ἂν ὑπαλλεκτικός. Τὰ μὲν οὖν μέρη οὕτω συντάσσοντες κατ' ἄλληλον ἂν ποιοῖμεν τὸν λόγον.

Περὶ τοῦ ἀπαγγέλλειν διαστολῆς.

Ἀπαγγέλλει δὲ τὰ συντεταγμένα, μὴ μόνον καθ' ὑπόκρισίν τε, καὶ προσῳδίαν, ἀλλὰ

subiungitur indefinite prolata, quæcunq; dixeris, quæcũq; dixeris. Cum uero potentialis, in pręsenti quidẽ, & in futuro cũ optatiuo, ut nõ dicas, nõ dicas, uel nõ potes dicere, siue præponatur, siue postponatur. Et cum indicatiuo, nõ potes dicere, uerũ raro id. Cæterum in præterito cum indicatiuo, nõ dixisses, aut diceres. Itẽ explicatius siquidẽ & ante uerbũ, & post uerbũ poterit cõsyderari indifferenter cum optatiuo. Quod nisi utrisq; ponatur locis, cum subiunctiuo solũ. Præterea assumentes infinitium ad indicatiui congruã cõstructionẽ, dicimus potẽtialiter secundũ treis temporis differentias, dicere, dixisse, dictũ ire. Item cum participio, dicẽteis, dicturos, & dicens, & dicentiũ. Similiter uero & in cæteris. Nequaquam tamen præteritum ἂν recipit. Parteis itaq; ad huuc modum construentes, congruam fecerimus orationem.

De rectè enuncianda distinctione.

Enunciatio autem constructorum, nõ solum in gestu, & accentu, uerum & in

& in distinctione consistit. Ita enim oratiōis sententia fuerit lucidior. Sūt itaq; scribētibus puncta ad distinctionem obseruanda, & loquentibus distinguendo tripliciter, aut perfecte, aut imperfecte, aut modo medio. Vbi enim quæ ad sententiam spectant terminata absoluūtur, mēbris distinguēdus in fine sententiæ sermo est, & plusculo tēpore quiescendū, ut reddatur perfectio. Vbi uero imperfecte omnino se habet, intermissa aliquantisper uoce, & q̄ minino interuallo proferēdum. Medio tamen modo, tam quæ membrorū, q̄ quæ totius integra cōmata reddere oportet, ut ego quidē doceo, tu uero discis. Collocādū itaq; punctū scribētibus secūdū dictas differentias, ut perfectū quidē in medio ponamus. imperf. uero deflectamus ad partem imam. Cæterum medium deflectamus ad supremam.

Et quidem de declinatione, formatione, diuisione, nominatione, accentu, orthographia, quantitate, & constructione grammaticorū, & in summa

ἀλλὰ καὶ κατὰ διαστολὴν, οὕτω γὰρ ἂν ἡ τοῦ λόγου διάνοια εἴη συμφανεστέρα, καὶ γράφοντας οὖν τι στικτέον εἰς διαστολὴν, καὶ φθεγγομένους διακριτέον τριχῶς, ἢ γὰρ τελείως, ἢ ἀτελῶς, ἢ μέσως. Ενθα μὲν γὰρ τὰ περὶ τὴν ἔννοιαν συναποτελούμενα λήγει, τοῖς κώλοις διαστελτέον ὑπὲρ τέλει ἐννοίας τὸν λόγον, καὶ πλέοντι χρόνον ἀκρεσηματιστέον εἰς ἀπόδοσιν τοῦ τελείου. Ενθα δὲ ἀτελῶς πάμπαν ἔχει, ὑπανιέντας τι τῆς φωνῆς καὶ ἐπ' ἐλάχιστον διαστηματίζοντάς γε ἀπαγγελτέον. Μέσος δέ τοι τὰ κώλων τε, καὶ τοῦ ἐντελοῦς ἀπαρτιστικὰ κόμματα ἀκρδοτέον, οἷον ἐγὼ μὲν διδάσκω, σὺ δὲ μανθάνεις. Καὶ στίζειν δὲ γράφοντας κατὰ τὰς εἰρημένας διαφορὰς, τὸ μὲν τέλειον ἐφεξῆς ἐν τῷ μέσῳ, τὸ δ' ἀτελὲς παρεκκλίνοντας πρὸς τὸ κάτω, τὸ δὲ μέσον παρεκκλίνοντας πρὸς τὸ ἄνω.

Καὶ περὶ μὲν κλίσεως, καὶ σχηματισμοῦ, καὶ διαιρέσεως, καὶ ὀνομασίας, καὶ προσῳδίας, καὶ ὀρθογραφίας, καὶ χρόνου, καὶ συντάξεως, τῶν γραμματικῶν, καὶ ὅλως περὶ βαρβαρισμοῦ, καὶ σολοικισμοῦ, ἔστω δὴ εἰρημένον ἀποχρώντως,

ὡς ἐν

ὡς ἐν εἰσαγωγῇ. Τὸ γὰρ ὑπὲρ πλέονος καὶ ἀκριβεστέρου περὶ τούτων εἰπεῖν, ἥκιστ' ἂν τῆς παρούσης εἴη προθέσεως. Μετὰ ταῦτα δὲ ὅπως δεῖ ἐρωτηματίζειν κατὰ τὴν ἐκτεθεῖσαν ἡμῖν μέθοδον, λέγωμεν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ γραμματικῆς εἰσαγωγῆς.

ma de barbarismo, & solœcismo sit iam dictum satis, quantum ad introductionẽ attinet. Etenim copiosius, & accuratius de his dicere, haud quaquam huius fuerit instituti. Post hæc autem, quomodo oportet interroga re iuxta propositum à nobis cõpendium dicamus.

FINIS QVARTI LIBRI THEODORI GRMMATICAE introductionis.

Ioannes Wendlerus me
possidet.